POLIISI

Esitutkintapöytäkirja 1 (224)

Nro 5710/R/3943/17
Pvm 12.7.2017

Rikoksesta epäilty Sukunimi etunimet syntymäaika, ulkomaalaisen kansalaisuus	Rikos tai tapahtuma rikosnimike/tapahtuma tapahtumapaikka ja -aika	Lisämerkintä nuori henkilö, pidätettynä, vangittuna, haastettu
PAKARINEN, Rami Petri 12.04.1974 (asia 1,2)	1. Murha 7.2.2017 Pietarsaari	Vangittuna
PAKARINEN, Kirsi Susanna 08.03.1971 (asia 2)	2. Hautarauhan rikkominen 8.2.2017 - 9.2.2017 Pietarsaari	Ollut vangittuna, vapautettu 29.3.2017

SALASSA PIDETTÄVÄ
SEKRETESSBELAGT
Suojaustasoluokitus IV
JulkL/OffentlL 621/1999 24.1 § 25, 26 kohta
L 459/1973 15 §

Laki kuolemansyyn selvittämisestä
s. 225 – 226
s. 104 (alaosa), s. 105, s. 106 (yläosa)
s. 120 – 122
s. 158 – 159 (yläosa)
s. 173 (osin) s. 174 (osin)

Asianomistajan nimi
SVART, Seija Anita (asia 1,2)
SVART, Mikael Ronny Juhani (asia 1,2)
SVART, Tico Jari Robert (asia 1,2)
SVART, Jasmin Anita Janette (asia 1,2)
SVART, Jeremia Benjamin (asia 1,2)

☐ Jatkuu

☐ Sovitteluun
☐ Kirjalliseen menettelyyn:
Suostumuksen ja vastauksen määräpäivä: Tuomion antopäivä ja -aika: Pääkäsittelypäivä ja -aika:

Lisätietoja

Voimassa olevat pakkokeinot, alkamispäivämäärä
☐ takavarikko ☐ jäljentäminen ☐ vakuustakavarikko
☐ matkustuskielto ☐ ☒ pöytäkirjassa on liitteitä 11 kpl

Virallisen syyttäjän nimi (merkitään mikäli syyttäjä on erikseen määrätty)
kihlakunnansyyttäjä Kimmo Lampinen

Viite
Viitataan esitutkintapöytäkirjaan nro
Rikoksesta epäilty
☐ Jatkuu

SM-2001-01901/Tu-42
428.184.02.007/07.04.2014

Pohjanmaan poliisilaitos
Pietarsaaren poliisiasema

Ilmoitustiedot:

Tutkinnanjohtaja:	STORVALL, OVE	0295415836
Tutkija:	PESOLA, MIKKO	0295415812
Tutkija:	BJÖRKLUND, JOHAN	0295415831
Tutkija:	LAIHORINNE, MIKA	0295415828
Tutkija:	BLOMSTRÖM, JOHAN	0295415830
Tutkija:	ENGSTRÖM-KÄLD, ANN-CATHRINE	0295415827
Tutkija:	BACK, HENRIK	0295415825

Ilmoitusaika:	09.02.2017/13.32
Vastaanottaja:	HAGMAN, KAJ LILLKVIST, NICKLAS
Ilmoitustapa:	PUHELIN

Asianimike:

1 MURHA
MUULLA YLEISELLÄ PAIKALLA Lkm: 1
MA 06.02.2017 - TO 09.02.2017
PIETARSAARI

2 HAUTARAUHAN RIKKOMINEN
TAPAHTUMAKERTOJA Lkm: 2
MA 06.02.2017 - TO 09.02.2017
PIETARSAARI

Tapahtuma-aika:	MA 06.02.2017 - TO 09.02.2017
Tapahtumaosoite:	VUOHISILLANTIE 44 D31
Paikkakunta:	598/PIETARSAARI 120/PERMO

Asianomistaja:

Nimi:	SVART, JASMIN ANITA JANETTE	15.01.1996
Asia:	1, 2	
Nimi:	SVART, JEREMIA BENJAMIN	13.09.2004
Asia:	1, 2	
Nimi:	SVART, MIKAEL RONNY JUHANI	21.11.1994
Asia:	1, 2	
Nimi:	SVART, SEIJA ANITA	01.01.1964
Asia:	1, 2 Vaatii rangaistusta	
Edustaja:	ASIANAJOTOIMISTO J. RAJAMÄKI OY,	
Nimi:	SVART, TICO JARI ROBERT	21.11.1994
Asia:	1, 2	

Rikoksesta epäilty :

Nimi:	PAKARINEN, KIRSI SUSANNA	08.03.1971
Asia:	2	
Edustaja:	LAKIASIANTOIMISTO ROBERT SLOTTE OY,	
Nimi:	PAKARINEN, RAMI PETRI	12.04.1974

Asia: 1, 2
Edustaja: LAKIASIANTOIMISTO MIKA AHTI,

Osaisena asiassa:

Nimi: AHTI, MIKA YRJÄNÄ 11.03.1962
Asia: 1, 2
Edustaja: LAKIASIANTOIMISTO MIKA AHTI,

Nimi: ORAVA, PASI
Asia: 1, 2

Nimi: SLOTTE, ROBERT OLOV 28.02.1956
Asia: 2

Nimi: SVART, JARI JUHANI 30.12.1965
Asia: 1, 2 *UHRI*

Nimi: ASIANAJOTOIMISTO J. RAJAMÄKI OY
Asia: 1, 2
Edustaja/Toiminnasta vastaava:
ORAVA, PASI

Nimi: LAKIASIANTOIMISTO MIKA AHTI
Asia: 1, 2

Nimi: LAKIASIANTOIMISTO ROBERT SLOTTE OY
Asia: 2
Edustaja/Toiminnasta vastaava:
SLOTTE, ROBERT OLOV

Todistaja:

Nimi: BRÄNNBACKA, EVA SUSANNA 16.11.1965

Nimi: HAUTALA, SIRPA HELENA 28.02.1949

Nimi: KIVIKANGAS, ARTO ENSIO 27.02.1958

Nimi: LÅNGSTRÖM, RICHARD SEPPO 02.07.1967

Nimi: SALO, JOUKO JOHANNES 01.11.1979

Nimi: SVART, HENRY ALLAN 04.07.1964

Nimi: SVART, RICHARD 21.11.1974

Nimi: TA, THI KIM PHUONG 05.06.1972

Nimi: YLITALO, TIMO TAPANI 07.11.1978

Selostus:

Epäilty murha osoitteessa Vuohisillantie 44 Pietarsaaressa. Muun poliisitehtävän yhteydessä havaittiin kerrostalon pihassa verijälkiä ja seuranneessa tarkastuksessa löytyi kerrostalon metallisesta jäteastiasta ihmisruumiin paloiteltuja osia.

Partio 421, N. Lillkvist/K. Hagman, paikalle missä selvisi seuraavasti:

Aikaisemmin päivällä oli tullut ilmoitus pahoinpitelystä Vuohisillantiellä 44 D 31-asunnossa. Poliisipartio 421, N. Lillkvist/K. Hagman kävi paikalla noin kello 13.45 ja tekivät rikosilm. 5710/R/3899/17 pahoinpitelystä.

Poliisipartiolle tuli lisätietoa siitä, että jossain Vuohisillantiellä ulko-alueella olisi verenjälkiä. Poliisipartio päätti mennä uudelleen paikalle selvittämään, onko Rami Pakarinen käynyt ulkopuolella niin, että verijäljet olisivat peräisin hänen haavasta, joka hänellä oli otsassa.

Poliisipartio 421, N. Lillkvist/K. Hagman, tultuaan uudelleen paikalle he löysivät verenjälkiä lumessa. Sen lisäksi partio löysi kullanvärisen sormuksen maassa lähellä kerrostalo D:n päätyseinää. Sormus oli jäätynyt hieman kiinni maahan. Löytö kuvattiin ja sormus otettiin talteen. Myös verijäljistä otettiin Topsy-näyte DNA tutkimusta varten.

Partio yritti päästä sisään Pakarisen asuntoon uudelleen, mutta asunnon ulko-ovi oli kiinni eikä kukaan vastannut, kun partio hakkasi ovea ja soitti ovikelloa.

Yhdet verijäljet johtivat pihan suurelle metalliselle jäteastialle, kooltaan noin 2 m leveä, 3 m pitkä ja 1,5 m korkea. Partio tutki jäteastian nopeasti ja nosti päällimmäiset pussit ja roskat, jotta näkyisi jos siellä olisi ollut ruumis. Partio ei havainnut siellä mitään muuta epäilyttävää kuin veriset paperinpalaset, jotka partio oli luultavasti nähnyt asunnon sisällä aikaisemmin päivällä.

Seuraavaksi partio otti yhteyttä yleisjohtajaan kysyäkseen lupa mennä asuntoon sisään yleisavaimella ja varmistamaan, ettei siellä ole kenelläkään hätää. Partio sai luvan yleisjohtajalta mennä asuntoon sisään ja tilasi kiinteistönhoitajalta yleisavainta.

Pietarsaaresta tuli partio 423, C. Björkvik/P. Snellman avuksi.

Kokkolasta tuli partiot 412, H. Levijoki/R. Sandvik/Mäkelä ja partio 432, V-P. Mäkelä/V. Bodbacka. Partiossa 412 oli kenttäjohtaja H. Levijoki.

Kenttäjohtaja määräsi koirapartion 432, V-P. Mäkelä/V. Bodbacka, menemään sisään asuntoon ja muut partiot vartioimaan ulkopuolella. Partio 432 ei löytänyt henkilöitä eikä erikoista asunnon sisällä.

Kenttäjohtaja määräsi Vk Mäkelän etsimään läpi jäteastian uudelleen ja tarkemmin. Mukana etsimässä oli myös Vk P. Snellman. Mäkelä löysi mustan muovipussin ja tuntui että sisällä oli mahdollisesti ihmisen käsivarsi. Mäkelä avasi pussin puukolla ja sisältä löytyi käsivarsi.

Löydön jälkeen aluetta eristettiin laajasti, niin että kukaan ei pääsisi lähelle jäteastiaa tai asuntoa tai sen rappukäytävän ulkoaluetta.

Kello 19.20 Kokkolasta tuli poliisin tekn. tutkintayksikkö paikalle ja he jatkoivat paikkatutkintaa.

Esitutkinnasta:

Asianomistaja Anita Svart kuulusteltu 8.3.2017. Anita Svart edustaa asiassa Jari Svartin ja hänen yhteisiä lapsia. Anita Svart vaatii asiassa rangaistusta ja vahingonkorvauksia oikeudenkäynnissä ilmoitettavan summan.

Rikoksesta epäilty Rami Pakarinen kuulusteltu 10.2.2017, 12.2.2017, 16.2.2017, 16.3.2017 ja 23.3.2017.

Rikoksesta epäilty Kirsi Pakarinen kuulusteltu 9.2.2017, 10.2.2017, 23.2.2017, 10.3.2017, 15.3.2017, 22.3.2017 ja 27.4.2017

Todistaja Henry Svart kuulusteltu 10.2.2017.

Todistaja Richard Långström kuulusteltu 10.2.2017.

Todistaja Jouko Salo kuulusteltu 11.2.2017.

Todistaja Susanne Brännbacka kuulusteltu 11.2.2017.

Todistaja Arto Kivikangas kuulusteltu 10.2.2017.

Todistaja Richard Svart kuulusteltu 10.2.2017.

Todistaja Timo Ylitalo kuulusteltu 10.2.2017.

Todistaja Sirpa Huhtala kuulusteltu 11.2.2017.

Todistaja Thi Ta kuulusteltu 12.2.2017.

Tapahtuman alkutiedot:

Rami Pakarinen soitti hälytyskeskukseen 9.2.2017 klo 13.32. Hän kertoi puhelussa, että hänet on pahoinpidelty ja hänellä on tietoa myös henkirikoksesta. Poliisipartio meni paikalle klo 13.45 ja puhuttivat Rami Pakarista. Tämän puhutuksen perusteella he kirjasivat pahoinpitelystä rikosilmoituksen 5710/R/3899/17. Myöhemmin samana päivänä poliisille tuli uutta tietoa, että Vuohisillantie 44:n pihassa on havaittu verijälkiä. Tämän tiedon valossa poliisipartio meni uudelleen tuohon em. osoitteeseen ja löysi kullan värisen sormuksen maasta läheltä Vuohisillantie 44 D-rapun päätyseinää. Samassa yhteydessä partio katsoi taloyhtiön roskalavalle, mutta ei havainnut siellä muuta kuin veriset paperinpalat, jotka olivat luultavasti samat mitä partio oli havainnut asunnossa käydessään.

Tämän jälkeen paikalle tuli lisää partioita ja kenttäjohtajana toiminut ylikonstaapeli Mäkelä määräsi roskalavan tutkittavan tarkasti. Tällöin roskalavalta löytyi musta jätesäkki, jonka sisältä löytyi ihmisen kokonainen käsi. Tämän jälkeen alue eristettiin ja paikalle kutsuttiin tekniset tutkijat suorittamaan paikkatutkintaa.

Tässä vaiheessa poliisilla oli jo vahva epäilys, että Jari Juhani Svart, jota yleisesti

6

kutsutaan Eetuksi, oli joutunut henkirikoksen uhriksi.

Tekniset tutkijat löysivät roskalavasta molemmat kädet, sekä pään. Seuraavana päivänä 10.2.2017 poliisi löysi Vuohisillantien ekopisteen takana olevasta ojasta ruumiin "torson" ja molemmat jalat.

Poliisipartion tullessa uudelleen paikalle, oli Rami ja Kirsi Pakarinen poistuneet paikalta. Poliisi aloitti heidän etsimisensä heti, kun käsivarsi löytyi roskalavalta. Rami ja Kirsi olivat menneet bussilla Kokkolaan, jossa heidän oli määrä mennä Kirsi Pakarisen pojan Jere Saarelan luokse. Jere ei kuitenkaan ollut kotona, joten he menivät samassa talossa asuvan tuttavansa Steve Olkkolan asuntoon.

Poliisipartio otti Rami ja Kirsi Pakarisen kiinni Olkkolan asunnosta 9.2.2017 klo 19.25.

Tapahtuman selostus:

Rami ja kirsi Pakarinen olivat muuttamassa Pietarsaaresta Vaasaan. Heillä oli jo asunto valmiina siellä ja muuttoon liittyvä tavaroiden pakkaaminen oli jo aloitettu.

Jari "Eetu" Svart oli mennyt maanantaina 6.2.2017 illalla Rami ja Kirsi Pakarisen asuntoon viettämään aikaa. Asunnossa oli Kirsi, Rami, Eetu ja sinne myöhemmin käymään tullut Susanne Brännbacka. Asunnossa olijoista ainakin Rami, Eetu ja Kirsi olijat olivat nauttineet alkoholin lisäksi lääkeaineita ja polttaneet kannabista. Ilta oli sujunut päihteiden ja musiikin kuuntelun parissa. Brännbackan poistuttua paikalta noin kello 22-aikaan oli tunnelma ollut ihan hyvä, eikä mitään riitelyä ollut havaittu.

Jossain vaiheessa aamuyöllä oli Eetun ja Ramin välille tullut riitaa, jotka johtivat henkirikoksen tapahtumiseen.

Rami Pakarisen kertomus tapahtuneesta: Hän oli herännyt olohuoneen sohvalta ja huomannut kuinka vastapäisellä sohvalla Eetu oli ottamassa nukkuvan Kirsin housuja pois. Rami oli suuttunut tästä ja sanonut soittavansa poliisit, kun Eetu meinaa raiskata nukkuvan naisen. Eetu oli tästä hermostunut ja kieltänyt Ramia soittamasta hälytyskeskukseen. Tilanne oli edennyt tästä siten, että Eetu oli ottanut saappaan varrestaan käsiaseen ja osoittanut sillä Ramia. Eetu oli tehnyt aseella latausliikkeen, jolloin ase oli mennyt jumiin. Tällöin Rami oli heittänyt olohuoneen pöydän kohti Eetua ja samalla saanut lyötyä aseen pois Eetun kädestä. Ase oli lentänyt olohuoneesta kohti keittiötä. Tässä vaiheessa Rami oli saanut aseen haltuun ja osoitti sillä nyt puolestaan Eetua. Tällöin Eetu oli ottanut olohuoneen pöydältä lattialle pudonneen keittiöveitsen käteensä ja uhannut surmaavansa Kirsin, jos Rami ei anna asetta takaisin. Kun Rami ei asetta antanut, niin Eetu oli kääntynyt kohti Kirsiä ja kohottanut veitsen lyöntiasentoon. Tällöin Rami oli saanut aseen toimintakuntoon ja ampui yhden laukauksen lähietäisyydeltä kohti Eetun päätä. Laukaus osui Eetun takaraivoon surmaten hänet välittömästi.

Tämän jälkeen Rami oli kantanut nukkuvan Kirsin makuuhuoneeseen ja sen jälkeen siirtänyt Eetun ruumiin parvekkeelle ja peitellyt sen.

Seuraavana päivänä 7.2.2017 Rami Pakarinen oli käynyt ostamassa Erkin Halli-nimisestä liikkeestä mustia jätesäkkejä, sekä sähkökäyttöisen moottorisahan.

Nämä tarvikkeet hän oli ostanut sen takia, että hän aikoi paloitella ruumiin ja hävittää sen sitten. Nämä tavarat hän osti Kirsi Pakarisen pankkikortilla.
Tiistain ja keskiviikon välisenä yönä Rami Pakarinen paloitteli Eetun ruumiin siten, että hän irrotti moottorisahalla ruumiilta pään. Tämän jälkeen saha oli mennyt epäkuntoon ja sen jälkeen Rami oli jatkanut paloittelua käyttämällä apunaan keittiöveitsiä ja muita työkaluja. Hän oli pilkkonut ruumiin kuuteen osaan: pää, vasen käsi, oikea käsi, vasen jalka, oikea jalka ja keskivartalo (torso).

Rami pakkasi ruuminosat mustiin jätesäkkeihin. Pään ja molemmat kädet hän vei taloyhtiön isoon metalliseen roska-astiaan (roskalava). Jalat ja torson hän kuljetti läheisen ekopisteen takana olleeseen ojaan. Alun perin oli tarkoitus, että hän laittaa ruumiin osat ekopisteen roska-astiaan, mutta ne eivät olleet mahtuneet siihen.
Rami Pakarinen kertoi toimineensa yksin, eikä kukaan ollut auttanut häntä missään tähän asiaan liittyvissä toimissa.

Henkirikokseen käytetty ase löytyi Rami Pakarisen kertomasta paikasta Saaristokatu 14 as 4:stä. Ase oli piilotettu asunnon olohuoneessa sijaitsen sohvan alle. Asunnossa asuva Steve Olkkola ei ollut tiennyt aseen olemassa olosta mitään.

Rami Pakarinen myöntää aiheuttaneensa Jari Juhani "Eetu" Svartin kuoleman ampumalla häntä pistoolimallisella ampuma-aseella takaraivoon. Hän myöntää myös paloitelleensa ruumiin ja kantaneen ruumiinosat pois asunnosta.

Kirsi Pakarisen kertomus tapahtuneesta: Hän kertoo sammuneensa olohuoneen sohvalle ja jossain vaiheessa maanantain ja tiistain välisenä yönä havahtunut johonkin ääniin. Kirsi oli havainnut, että Eetu heittää olohuoneen pöydän kumoon. Pöytä oli rikkoontunut tuossa tilanteessa. Tämän lisäksi Kirsi oli kuullut Eetun sanovan, että "Kirsiä et Vaasaan vie!". Tämän jälkeen Kirsin seuraava havainto on se, että Eetu kaatuu hänen syliinsä. Tällöin Kirsi yrittää herätellä häntä tökkäämällä kyynärpäällä ja ravistamalla päästä. Tällöin hän on kuullut "kylmän" äänen sanovan, että "se on kuollu". Herätessään Kirsi oli huomannut, että hänen päällyshousut (legginsit) ja pikkuhousut olivat vedetty nilkkoihin. Sen jälkeen, kun Kirsi oli noussut sohvalta, niin hän oli mennyt vessaan oksentamaan ja puhdistautumaan. Tämän jälkeen hän oli mennyt asunnon makuuhuoneeseen.

Kirsin arvio, että Eetun tappamiseen johtaneet tapahtumat ovat saaneet alkunsa siitä, että Rami on nähnyt Eetun hänen "kimpussaan" ja tullut tästä mustasukkaiseksi. Kirsin mukaan Rami on hyvin mustasukkainen hänestä.

Seuraavana yönä, eli tiistain ja keskiviikon välisenä yönä Kirsi oli ollut makuuhuoneessa nukkumassa, kun hän oli herännyt asunnosta kuuluviin ääniin. Hän oli mennyt katsomaan mitä asunnossa tapahtuu ja nähnyt Ramin olohuoneessa sahaamassa sähkökäyttöisellä moottorisahalla Eetun päätä irti. Kirsi oli käynyt olohuoneessa katsomassa ja sen jälkeen hän oli mennyt vessaan oksentamaan. Sieltä hän oli mennyt takaisin makuuhuoneeseen.

Kirsi kertoi Ramin sanoneen hänelle, että siinä olisi ollut "jompikumpi kylmänä" ja, että "ei ollut vaihtoehtoja"
Kirsi Pakarinen kertoo, että hän ei ole osallistunut millään tavoin ruumiin paloitteluun tai sen pois viemiseen asunnosta. Hän kiistää myös osallisuutensa varsinaiseen henkirikokseen.

8

Kirsi Pakarinen kertoo, että hän jäi asuntoon sen takia, että hänellä ei ollut mitään paikkaa johon mennä. Tämän lisäksi hän oli pelännyt muita romanihenkilöitä ja heidän kostoaan. Lisäksi hän jollain tavalla pelkäsi myös Rami Pakarista.

Kirsi Pakarinen kertoi, että Rami oli ollut noin vuoden päivät velkakierteessä Eetulle. Eetu oli joka kuukausi ottanut Ramilta 100¿300 euroa velkojen lyhentämiseen. Velka oli syntynyt alkoholin, kannabiksen ja erilaisen tavaroiden kaupasta. Kirsin mukaan tuo velka oli kuitenkin saatu maksettua kokonaisuudessaan ennen henkirikoksen tapahtumista.

POLIISI

KUULUSTELUPÖYTÄKIRJA
Asianomistaja

Etptk:n sivun nro	9
Esitutkintapöytäkirjan numero	5710/R/3943/17
Kuulusteltavan nimi	Seija Anita SVART
Kuul. ptk:n sivun nro	1

1 Kuulustelu-tilaisuus	Kuulustelupaikka	Pohjanmaan poliisilaitos Pietarsaaren poliisiasema
	Kuulustelupäivä	8.3.2017
	Alkoi kello	15.05
	Kuulustelija	Rikosylikonstaapeli Mikko Pesola
		☐ kuulustelu puhelimitse ☐ kuulustelu muulla tiedonsiirtovälineellä
	Kuulustelutodistaja	☐ läsnä pöytäkirjaa allekirjoitettaessa
2 Asianomistaja	Sukunimi, etunimet	**SVART, Seija Anita**
	Entiset nimet	
	Syntymäaika	01.01.1964
	Tiedot tarkistettu, miten, missä	☒ atk
	Kieli	
	Kansalaisuus	suomi
	Ammatti	ompelija/eläkeläinen
	Syntymä-/kotikunta	Pietarsaari
Asianomistajan edustajana / asiamiehenä kuulusteltu	Sukunimi, etunimet	,
	Syntymäaika	
	Ammatti	
	Edustusoikeuden peruste	
3 Merkinnät Kuulustelun aikana tapahtuneet muutokset välimerkintänä tekstiosaan	Rikos/tapahtuma	Murha
	Ilmoituksen nro	5710/R/3943/17
	Muut kuulustelussa läsnä olevat	
	Kuulustelussa käytetty kieli (ellei kuulustelun kirjauskieli)	

Ennen kuulustelua on ilmoitettu

- ☒ Asema esitutkinnassa ETL 4:9
- ☒ Oikeudesta pyytää kuulustelutodistaja paikalle ETL 7:11
- ☒ Mahdollisuudesta saada oikeudenkäyntiavustaja ROL 2:1 a
- ☒ Oikeudesta saada valtion varoista korvausta rikoksella aiheutetusta vahingosta RikosvahinkoL 1 §
- ☒ Vaitiolo-oikeudesta ja syytteen vaaran välttämisestä OK 17:18, myös läheisten osalta OK 17:17
- ☒ Totuusvelvollisuudesta sekä perättömästä lausumasta viranomaismenettelyssä ETL 7:6, RL 15:2
- ☒ Oikeudesta käyttää avustajaa ETL 4:10
- ☒ Mahdollisuudesta saada tukihenkilö ROL 2:3
- ☒ Kielellisistä oikeuksista ETL 4:12 ja 4:13
- ☒ Oikeudesta esittää kysymyksiä toiselle kuulusteltavalle ETL 7:17
- ☒ Esitutkinta-aineiston salassapidosta, vaitiolovelvollisuudesta sekä salassapitorikoksesta JulkL 22-24 §, RL 38:1-2
- ☐

Oikeudenkäynti-avustaja	Nimi ja yhteystiedot	Kari Eriksson
	Avustajan osoite, puhelin, sähköpostiosoite	
	☐ Läsnä kuulustelussa	☐ Ei läsnä kuulustelussa

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Seija Anita Svart

Seija Anita SVART

☑ Jatkuu

KUULUSTELUKERTOMUS

Minulle on kerrottu oikeuteni ja velvollisuuteni tutkittavassa asiassa.

K: Kuinka kauan ehdit tuntea Jari "Eetu" Svartin?

V: Olemme tunteneet toisemme ihan nuoresta pitäen ja yhdessä ehdimme olla 31 vuotta.

K: Kerro perheestäsi.

V: Minulla ja Eetulla on neljä lasta Ronny ja Tico syntyneet vuonna 1994, Jasmin on syntynyt vuonna 1996 ja Jeremia vuonna 2004.

K: Kerro Eetun luonteesta?

V: Perusluonteeltaan Eetu oli erittäin kiltti, avulias ja sosiaalinen. Hän tuli kaikkien kanssa toimeen. Silloin, kun hän ei ollut humalassa, niin hän oli erittäin hyvä mies minulle ja isä lapsille. Sitten, kun hän oli humalassa, niin hän oli sitten jotain ihan muuta kuin mitä tuossa olen luetellut.

K: Kuinka paljon Eetu käytti viimeisinä viikkoinaan alkoholia ja muita päihteitä?

V: Minun tietääkseni hän ei käyttänyt alkoholia juuri ollenkaan, mutta sen tiedän, että hän poltti ruohoa. Minun tietääkseni hänellä ei ollut mitään reseptilääkkeitä.

K: Minkälainen terveydentila Eetulla oli ennen kuolemaansa?

V: Eetu ei ollut valittanut mitään kipuja tai vastaavaa. Minun tietääkseni hänen terveydentilansa oli hyvä.

K: Oletko nähnyt Eetua joskus uhkaavassa tilanteessa?

V: En muista, että olisin nähnyt häntä tuollaisessa tilanteessa.

K: Miten luulet, että hän olisi käyttäytynyt sellaisessa tilanteessa?

V: Tuohon on vaikea sanoa oikein yhtään mitään. Jos tällä uhkaajalla olisi ase ja Eetulla ei, niin en usko, että hän olisi silloin mennyt vastaan. Muutoin olisi varmasti puolustautunut.

K: Keitä Eetun kaveripiiriin kuului?

V: Eetu oli paljon tekemisissä veljensä Henryn kanssa. Tämän lisäksi hän oli Långströmin Riku ja Richard Svart kanssa säännöllisesti tekemisissä. Minä en oikeastaan ollut ikinä mukana, kun hän meni kavereilleen, joten en tiedä tarkalleen kenen valkolaisten kanssa hän oli tekemisissä.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Seija Anita Svart

Seija Anita SVART

☑ Jatkuu

K: Milloin olit viimeksi tekemisissä Eetun kanssa?

V: Eetu lähti kotoa maanantaina 6.2 joskus 13-14 aikaan tyttäremme Jasminin kyydissä Vuohisillantielle. Tällöin Eetu oli ihan vesiselvä.

K: Elittekö asumuserossa Eetun kanssa?

V: Asuimme kyllä yhdessä. Silloin, kun Eetu alkoi juopottelemaan, niin silloin en halunnut olla hänen kanssaan tekemisissä, joten silloin hän meni poikani Ronny asuntoon Vuohisillantielle.

K: Asuiko Eetu pääsäänöisesti sinun luonasi vai Vuohisillantie 44 F 46:ssa sijaitsevassa asunnossa?

V: Eetu asui pääsääntöisesti minun ja Jeremiaan kanssa. Hän oli vain satunnaisesti Vuohisillantiellä.

K: Kuinka kauan Eetu oli tuntenut Rami ja Kirsi Pakarisen?

V: Minä en oikeasti tiedä kuinka kauan he ovat tunteneet. Silloin, kun poikani Ronny vaimo Jasmin asui tuossa samassa kerrostalossa, kun Pakariset, niin kävimme Eetun kanssa siellä melkein päivittäin. Noilla käynneillä, kun minä menin Jasminin luokse, niin Eetu saattoi piipahtaa Pakaristen luona. Minä en ole heidän luona käynyt, enkä heitä tunnekaan.

K: Miten he olivat tutustuneet?

V: Minulla ei ole tästä mitään käsitystä.

K: Oliko Rami tai Kirsi Pakarisella ja Eetulla jonkinlaista kaupantekoa keskenään?

V: Minä en tiedä tästä mitään.

K: Onko sinulla tiedossa, että jompikumpi Pakarisista olisi ollut velkaa Eetulle?

V: Minulla ei tästäkään ole mitään käsitystä.

K: Onko sinun käsityksesi mukaan Eetulla ja Kirsi Pakarisella ollut jonkinlainen suhde?

V: En yhtään osaa sanoa. Minulla ei ole edes käynyt mielessä, että heillä olisi jotain meneillään.

Merkitään, että kuultavalle näytetään valokuvia, joissa on esineitä ja vaatteita, joiden epäillään kuuluneen edesmenneelle Jari Svartille.

K: Kuvassa on musta lippalakki, jonka sivussa lukee "Polaari". Osaatko sanoa kenen lakki tämä on?

V: Minä en ole tuollaista lakkia nähnyt Eetulla. Hän käytti harvoin mitään lakkia.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Seija Anita Svart

Seija Anita SVART

K: Kuvassa on miesten tumman lilan-värinen vyötärömallinen takki. Osaatko sanoa kenen takki tämä on?

V: Tämä on täysin varmasti Eetun takki.

K: Kuvassa on vaalean ruskeat "lapikkaat". Osaatko sanoa kenen kengät nämä on?

V: Nämä ovat täysin varmasti Eetun kengät.

K: kuvassa harmaa/lila villasukka. Osaatko sanoa kenen sukka tämä on?

V: Nämä sukat eivät ole Eetun tai minä en ole tällaisia hänellä nähnyt.

K: Kuvassa on kullanvärinen kantasormus. Osaatko sanoa kenen sormus tämä on?

V: Tämä on mielestäni Eetun sormus. Hän piti hopeista sormusta vasemmassa nimettömässään. Tällaista kultaista sormusta hän piti jommankumman käden pikkusormessa.

K: Kuvassa on puunvärinen puukko. Osaatko sanoa kenen puukko tämä on?

V:Tuota puukkoa en tunnista Eetun omaksi.

K: Kuvassa on FN-merkkinen 7,65-kaliberinen käsiase. Osaatko sanoa kenen ase tämä on?

V: Tämä ase on varmuudella Eetun. Tämä ase ehti olla noin 7 kuukautta Eetulla. Eetulla oli melkein aina tämä ase mukana varsinkin, kun hän lähti pois tästä kaupungista. Tämä oli hänellä sen takia, että Eetu on joskus tappanut romanimiehen Ruotsissa. Tämän takia hänellä on verikoston mahdollisuus olemassa koko ajan. Minun mielestäni Eetu tapasi pitää asetta takin taskussa. En ole ikinä nähnyt, että hän olisi pitänyt asetta missään muualla.

Minä kävin torstaina 9.2 joskus kolmen ja puoli neljän aikaan Pakaristen asunnolla. Minä olin jo aiemmin pistänyt merkille, että pihassa ja rapussa on punaista ainetta. Minä sanoin mukananani olleille Seijalle ja Henrylle, että tuo näyttää verelle. He sanoivat minulle, että se on jotain marjaa eikä verta. Minä menin Pakaristen asunnolle yhdessä Seijan kanssa. Kysyin noilta molemmilta, että tietävätkö he missä Eetu on. Molemmat sanoivat, että eivät tiedä. He kertoivat, että olivat juoneet viinaa ja Rami sanoi antaneensa Diapamia Eetulle. Tämän lisäksi he olivat polttaneet ruohoa. Kirsi sanoi vielä minulle, että kun Eetu lähti asunnosta, niin hän oli tosi pahalla päällä. Silloin, kun minä olin käymässä Pakaristen asunnolla, niin Henry ei ollut asunnossa, vaan hän odotti ulkona.

Tämän jälkeen, kun lähdin Vuohisillantieltä pois ajoin suoraan poliisilaitokselle ja kerroin, että tuo kerrostalo pitää katsoa tarkasti läpi. Kerroin myös, että minun mielestäni pihassa ja rapussa oli verta.

Vaadin rangaistusta tässä asiassa ja vahingonkorvauksiin palataan myöhemmin, luultavasti vasta oikeudenkäynnin yhteydessä.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Seija Anita Svart

Seija Anita SVART

☑ Jatkuu

POLIISI

KUULUSTELUPÖYTÄKIRJA
Asianomistaja

Etptk:n sivun nro
13

Esitutkintapöytäkirjan numero
5710/R/3943/17

Kuulusteltavan nimi
Seija Anita SVART

Kuul. ptk:n sivun nro
5

Minulla ei ole tällä erää muuta kerrottavaa tästä asiasta.

ARVIO SUOJELUTOIMIEN TARPEESTA

☐ Ei tarvetta perusteelliselle arviolle
☐ Erityisten suojelutoimien tarve määritetään arviointilomakkeella

KUULUSTELTAVAN KANTA RANGAISTUSVAATIMUKSIIN

☐ En vaadi rangaistusta ja tiedän, ettei minulla enää myöhemmin ole oikeutta vaatia asiassa rangaistusta
☒ Vaadin rangaistusta
☐ Suostun sakkomenettelyyn

KUULUSTELTAVAN KANTA YKSITYISOIKEUDELLISIIN VAATIMUKSIIN

☐ En vaadi korvausta
☒ Vaadin korvausta
  ☒ Ajan vaatimukseni itse
  ☐ Pyydän, että syyttäjä ajaa esitutkintapöytäkirjaan liitettävän tai kuulustelussa esittämäni korvausvaatimuksen.

KUULUSTELTAVAN KANTA KIRJALLISEEN MENETTELYYN

☐ Minulle on annettu tieto suostumukseni merkityksestä ja sen peruuttamisen mahdollisuudesta ETL 1:2.1 4 kohta, EPA 1:2.1 10 kohta
☐ En vaadi pääkäsittelyä ja suostun kirjalliseen menettelyyn ☐ En suostu kirjalliseen menettelyyn

KUULUSTELTAVAN KANTA SOVITTELUUN

☐ Minulle on kerrottu sovittelun yleiset edellytykset SovL 2 § ja tiedotettu sovittelumahdollisuudesta SovL13.3 §
☐ Tarvittavan esitutkinta-aineiston saa lähettää sovittelutoimistoon SovL 16.1 §:n 2 kohta

INFORMOITU AUTTAVISTA TAHOISTA

☐ Oikeusministeriön esitteellä
☐ Rikosuhripäivystys
☐ Ihmiskaupan uhrien auttamisjärjestelmä

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Seija Anita Svart
Seija Anita SVART
☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelija/Vakuudeksi
Mikko Pesola

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 16.46

POLIISI

KUULUSTELUPÖYTÄKIRJA
Rikoksesta epäilty

Etptk:n sivun nro: 14

Esitutkintapöytäkirjan numero: 5710/R/3943/17

Kuulusteltavan nimi: PAKARINEN Rami Petri

Kuul. ptk:n sivun nro: 1

1 Kuulustelu-tilaisuus	Kuulustelupaikka Pohjanmaan poliisilaitos Pietarsaaren poliisiasema	Kuulustelupäivä 10.2.2017	Alkoi kello 12.45
	Kuulustelija Rikosylikonstaapeli Mikko Pesola	☐ Kuulusteltu puhelimitse ☐ kuulusteltu muulla tiedonsiirtovälineellä	
	Kuulustelutodistaja	☐ läsnä pöytäkirjaa allekirjoitettaessa	
2 Rikoksesta epäilty	Sukunimi, etunimet **PAKARINEN, Rami Petri**	Entiset nimet	Syntymäaika 12.04.1974
	Tiedot tarkistettu, miten, missä ☒ atk	Kieli	Kansalaisuus suomi
	Ammatti metallimies/työtön	Syntymä-/kotikunta Pietarsaari	
	Siviilisääty eronnut		
	Päiväsakon suuruuteen vaikuttavat tiedot ☐ Elatusvelvollisuustietoni ovat pysyneet muuttumattomina edellisen vahvistetun verotuksen jälkeen ☐ Tulotietoni ovat pysyneet olennaisesti muuttumattomina edellisen vahvistetun verotuksen jälkeen		
	Ajokortti	Sotilasarvo	
3 Merkinnät Kuulustelun aikana tapahtuneet muutokset välimerkintänä tekstiosaan	Rikos/tapahtuma Murha	Ilmoituksen nro 5710/R/3943/17	
	Muut kuulustelussa läsnä olevat		
	Kuulustelussa käytetty kieli (ellei kuulustelun kirjauskieli)		
	Ennen kuulustelua on ilmoitettu ☒ Asema esitutkinnassa ETL 4:9 ☒ Oikeudesta käyttää avustajaa ETL 4:10 ☒ Oikeudesta pyytää kuulustelutodistaja paikalle ETL 7:11 ☒ Milloin voidaan määrätä puolustaja ROL 2:1 ☒ Mistä teosta kuulusteltavaa epäillään ETL 7:10.2 ☒ Oikeudesta olla myötävaikuttamatta sen rikoksen selvittämiseen, josta häntä epäillään ETL 4:3 ☒ Kielellisistä oikeuksista ETL 4:12 ja 4:13		
Oikeudenkäynti-avustaja	Nimi ja yhteystiedot Varatuomari Mika Ahti		
	Puhelin, sähköpostiosoite		
	☒ Läsnä kuulustelussa	☐ Ei läsnä kuulustelussa	

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Rami Petri PAKARINEN

☑ Jatkuu

KUULUSTELUKERTOMUS

Minulle on kerrottu kuulustelun alussa asemastani esitutkinnassa sekä mistä lainvastaisesta menettelystä minua epäillään ja kyseisen menettelyn seuraamukseksi säädetystä rangaistusasteikosta. Lisäksi minulle on kirjallisesti ilmoitettu oikeudesta käyttää avustajaa esitutkinnassa ja kerrottu mahdollisuudesta puolustajan määräämiseen. Tiedän, että avustajan käyttäminen kuulustelussa voisi parantaa mahdollisuuksiani puolustautua rikosepäilyä vastaan. Minulle on varattu riittävästi aikaa harkita avustajan käyttämistä kuulustelussa.

Olen tietoinen, että minulla on oikeus olla myötävaikuttamatta rikosepäilyni selvittämiseen ja että mikäli kuitenkin kerron tietoja epäillystä rikoksesta, näitä tietoja voidaan myös käyttää oikeudenkäynnissä näyttönä minua vastaan.

K: Sinua epäillään Jari Juhani Svartin murhasta. Miten kommentoit tätä?

V: En kommentoi tätä väitettä millään tavalla

k: Onko sinulla jokin syy olla kommentoimatta tätä asiaa?

V: En vain kommentoi, niin en kommentoi.

K: Kuinka pitkään olet tuntenut Jari Svartin (Eetu)?

V: En kommentoi.

K: Kuinka paljon olit tekemisissä hänen kanssaan viimeisen parin viikon aikana?

V: En kommentoi.

K: Onko Eetu nukkunut öitä sinun ja Kirsin asunnossa?

V: En kommentoi.

K: Milloin viimeksi olit tekemisissä Eetun kanssa?

V: En kommentoi.

K: Missä olitte silloin, kun olit viimeksi tekemisissä Eetun ja ketä muita henkilöitä siinä oli läsnä?

V: En kommentoi.

K: Onko sinulla ollut jossain vaiheessa riitaa Eetun kanssa? Jos oli niin mitä?

V: En kommentoi.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Rami Petri PAKARINEN

☑ Jatkuu

K: Oletko omasta mielestäsi syyllistynyt tässä asiassa johonkin rikokseen?

V: En kommentoi.

Avustajan kommentit:

Avustajalla ei ole kysyttävää tai kommentoitavaa.

KUULUSTELTAVAN KANTA KIRJALLISEEN MENETTELYYN

☐ Minulle on annettu tieto suostumukseni merkityksestä ja sen peruuttamisen mahdollisuudesta ETL 1:2.1 4 kohta, EPA 1:2.1 10 kohta

☐ Aion suostua kirjalliseen menettelyyn

☐ En aio suostua kirjalliseen menettelyyn.

☐ Pyyntö tuomitsemisesta yhdyskuntapalveluun

☐ Minulle on tehty selkoa valvotun ajo-oikeuden sisällöstä, ehdoista ja kustannuksista (alkolukko)

☐ Pyydän, että minulle määrätään valvottu ajo-oikeus

☐ Toimitan käräjäoikeudelle todistuksen tai selvityksen ajokiellon pituuteen vaikuttavista seikoista

KUULUSTELTAVAN KANTA SOVITTELUUN

☐ Minulle on kerrottu sovittelun yleiset edellytykset SovL 2 § ja tiedotettu sovittelumahdollisuudesta SovL 13.3 §

☐ Tarvittavan esitutkinta-aineiston saa lähettää sovittelutoimistoon SovL 16.1 §:n 2 kohta

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Rami Petri PAKARINEN
☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelija/Vakuudeksi: Mikko Pesola

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 12.52

POLIISI

Kuulustelupöytäkirja	Etptk:n sivun nro 17
Esitutkintapöytäkirjan numero 5710/R/3943/17	
Kuulusteltavan nimi PAKARINEN Rami Petri	Kuul. ptk:n sivun nro 4

Kuulustelupaikka	Kuulustelupäivä	Alkoi kello
Pohjanmaan poliisilaitos Pietarsaaren poliisiasema	12.2.2017 ☐ kuulustelu puhelimitse	12.40

KUULUSTELUKERTOMUS

Uudelleen kuulusteltuna rikoksesta epäiltynä murhaan. Oikeudet ja velvollisuudet kerrottu. Mukana kuulustelussa epäillyn avustaja Mika Ahti. Viereisessä huoneessa kuulustelua seuraa toinen kuulustelija Rikosylikonstaapeli Mika Laihorinne.

Videokuulustelu alkoi klo: 12.40

kuulustelu keskeytyi klo 12.53

Kuulustelu jatkui klo 13.00

Videokuulustelu päättyi klo:13.53

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Rami Petri PAKARINEN

Kuulustelija/Vakuudeksi Mikko Pesola

☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 13.53

PAKARINEN Rami Petri 5710/R/3943/17 sivu 1/3
12.04.1974

12.02.2017

K = Kuulustelija, A = Avustaja, E = Epäilty

K: Noin, ei muuta kuin mennään peremmälle. Rami saat istua tuohon, ja tuota avustaja siihen niin.
A: Joo, kiitos
K: Hupsista heijakkaa. No niin ja uudelleen kuulusteltuna rikoksesta epäiltynä murhaan, Pakarinen Rami Petri ja rikosilmoitusnumero 5710/R/3943/17. Ja oikeudet ja velvollisuudet on kerrottu siinä ensimmäisessä kuulustelussa, käydään ne vielä läpi tässä ja mukana kuulustelussa avustaja Mika Ahti. Ja viereisessä huoneessa videon välityksellä tätä kuulustelua seuraa toinen kuulustelija elikä rikosylikonstaapeli Mika Laihorinne. Ja käydään nuo, nuo tuota oikeudet ja velvollisuudet seuraavaks läpi. Elikä rikosepäilyä koskevat tiedot elikä murha on se rikosnimike mitä tutkitaan ja teillä on avustaja mukana ja oikeus olla myötävaikuttamatta tämän rikoksen selvittämiseen mutta toisaalta myös oikeus puhua. Ja oikeus kieltäytyä todistamasta siltä osin ku tuota ois, saattais niinku sinut tai sun läheisessä suhteessa oleva henkilö syytteen vaaraan. Ja kielelliset oikeudet niin suomea puhutaan kun suomenkielisiä tässä ollaan. Siinäpä ne oli, oli pääpiirteittäin, onko avustajalla huomauttamista noihin?
A: Ei oo tässä vaiheessa.
K: Joo. Sitten lähetään käymään tätä asiaa, asiaa läpi elikä tuota pyytäisin Rami sua nyt kertomaan, kertomaan tuota tapahtumien kulun.
E: No, Eetu tuli illalla mun ja Kirsin luo.
K: Mikä ilta se oli?
E: Mä en muista nyt. Oliko se maanantai, en mä muista.
K: Joo.
E: Se on, oli alkoholia tullu juotua sen verran että reippaasti sen viikon ajan et. Kai teillä tieossa on se.
K: Siis mikä on tiedossa?
E: Niin että mikä päivä me istuttiin siellä, oliks se maanantai?
K: Joo, maanantai.

E: Joo. Niin, sit mä sammuin siinä, siis juotiin viinaa siinä koko illan aamuyön tunneille ja, muistaakseni. Ja sitten tota mä heräsin virtsahätään, sit huo.. huomasin tota että Kirsi oli sammunu siinä, huomasin Eetu oli hereillä. Mä huomasin et se oli riisunu Kirsiltä housut, alas. Sit mä että, niinku että mitä sä oikeen teet niinku. Mitä, meinaaks sä raiskata nukkuvan ihmisen. Se, sit mä sanoin että nyt mä soitan poliisit sulle, ja otin puhelimen että rupeen soittamaan poliisille, niin se sanoi että se luuri pois. Luuri pois että hän ampuu minut ja sanoi että, mä sanoin että ei ku nyt mä soitan että. Sit se veti lapikkaasta aseen ja rupes tekemään latausliikettä aseella (näyttää latausliikettä vetämällä toista kättä toisen päällä). Mä laitoin sen puhelimen pois ja sit mä huomasin et se meni jumiin sillä se ase ja sitten mä, et mun pitää nyt yrittää jotakin ennenkuin se saa sen aseen auki, pois. Sit olin menossa sen päälle siitä pöyän yli niinku, se Eetu istu tässä ja Kirsi makas tälleen pitkittäin näin housut kintuissa ja mä olin menoss sen päälle. Se heitti niinku sen pöyän mun päälle ja se meni kappaleiks ja sitten mä niinku sain torjuttua sen ja sitten käellä ja, no se hajos se tuol..pöytä siihen ja sit mä sain jotenkin läpättyy kautta potkastua sen aseen siltä ke.. se irtos siltä se tipahti se ase siltä käestä. Se heitti keittiöön päin mä syöksyin sen perään ja, sit mä rupesin sitä niinku räpläämään niinku että nyt, nyt lähet pois täältä että. Se rupes vaan huutamaan että tänne se ase, tänne se ase. Tänne se ase ja sit se huomas, huomas siinä lattialla leipäveiten, se rupee, tai niinku otti sen käteen, käteensä siitä lattialta ja niinku että mä sanoin että nyt Eetu lähe menemään, täältä pois. Ja se sanoi että se ase. Se vaan huuti että ase tänne, ase tänne. Ja sitten mä sanoin että en anna, en anna, sä lähet täältä pois. Ja sit se sanoi mulle että, sit hän lyö, tappaa mun muijan ja sit se kääntyi ja. Mull ei oo noista sanoista niin tarkkaa muistikuvaa ku me oltiin, mä olin humalassa niin,

K: Hm.

E: Siinä puolin ja toisin huudettiin ja, mut sitten tietenkin mä olin ihan shokissa siinä että, Kirsi on sammuneena siinä ja Eetun takana. Sit se otti sen puukon ja rupes tai niinku käänty ja rupes kohottaa puukkoa että mä, puukkoo kohottamaan ja (huokaa), ei ollu niinku, sit mä niinku, se tapahtu, se.

K: Mitä tapahtui?

E: Jouduin ampumaan, takaraivoon sitä. Ettei se lyö Kirsiä.

K: Mitä sen jälkeen tapahtui?

E: (huokaa) Eetu niinku, se niinku nukahti, siihen paikkaan ja rupes retkottaa tälleen (kallistaa päätä taaksepäin) takakenossa ja, takakenoon. Ja tota siinä vaiheessä mä että voi että, voi että, voi että, voi että. Tuli hirvee paniikki.

K: Hm.

E: Sitten mä aattelin että mitä, mitä mä nyt teen, mitä mä nyt teen että. Sit tota (eehh) mä vein sen parvekkeelle ja sit se vanhoja vilttejä laitoin sen päälle, mitkä oli muutenkin roskikseen menossa ja.

K: Hm.

E: Niitä mietin siinä koko ajan että mitä mä nyt teen, mitä mä nyt teen. Sit mä aattelin et en mä pysty Kirsillekään sanomaan tästä mitään tästä asiasta, oli niin kova paniikki päällä että, mä, Kirsin housut mä nostin takasin jalkaan ja, sen jälkeen ku mä olin sen Eetun vieny sinne parvekkeelle.

K: Hm.

E: Sitten mä niinku, se on sekavaa aikaa mun mielessä, se kohta. Se et, mä en muista kannoinko vai, kannoinko mä Kirsin sänkyyn ja sitten. Mietin koko yön, mietin koko yön että mitä mä nyt, mitä mä nyt, mitä mä nyt teen. Olin paniikissa niinku koko ajan. Sitten tota, tapahtu mitä tapahtu siinä sen jälkeen että, päädyin semmoseen ratkaisuun mitä.
K: Minkälaiseen ratkaisuun sä päädyit?
E: Ei se, mä en pysty oikeen siitä puhumaan ees et.
A: Haluisit sä siitä vielä mun kanssa jutella ennenkuin me jatketaan tätä videolla?
E: Joo.
A: Se ois ehkä helpompi niin.
E: Ehkä.
K: Elikä, haluatko keskeyttää kuulustelun nyt?
E: No joo vähäks aikaa ehkä, tota, tää on niin rankkaa.
K: Hm.
E: Saako, niin? Sen lääkkeenkin tässä sit vielä ennen?
K: Ei, niinkuin me sovittiin niin seuraava lääke tulee, tulee sitten tuolta tämän kuulustelun jälkeen iltapäivällä, että.
E: Joo. Tuliko tässä tauko nyt sitten?
K: No niin, otetaan otetaan tuota pieni tauko elikä kello on nyt 12.53 niin keskeytetään kuulustelu ja jatketaan sen jälkeen kun avustaja on, on tuota jutellu Rami Pakarisen kanss.

12.02.2017, (kuulustelu no. 2)

K = Kuulustelija, A = Avustaja, E = Epäilty

K: Juu, samat istumapaikat. No niin, ja jatketaan kuulustelua, kello on 13.00 elikä uudelleen kuulusteltuna rikoksesta epäiltynä murhaan liittyy erikoisilmoitukseen 5710/R/3943/17. Ja tuossa äsken käytiin, käytiin oikeudet ja velvollisuudet läpi. Niin, päästiin, päästiin siihen vaiheeseen että, että olit siirtänyt Eetun elikä Jari Juhani Svartin ruumiin sinne, sinne tuota parvekkeelle. Ja pyytäisin sua jatkamaan siitä tapahtumien kulun selvittämistä.
E: (huokaa) Niin, sitten tuota ei niinku, mä mä että miten mä pääsen siitä eroon niinku, ja paniikki, en mä pysty niinku aina vaan miestä kulettamaan mihinkää. Varmaan se paino jotai satakakskytä kiloo tai jotaki.
K: Hm.
E: Sitten mä päätin hankkiutua siitä eroon niinku, (huokaa), osa osalta. (huokaa)
K: Miten sä veit tätä suunnitelmaa eteenpäin?
E: Seuraavana päivänä niin mä kävin Erkin Hallissa, mä lainasin Kirsin korttia ja sanoin että mä käyn jätesäkkejä ostamassa että ku meillä oli muutto, meill on muutto eessä.
K: Hm.
E: Otin, ostin sieltä kaks niinku kahensadan litran jätesäkkejä ja moottorisahan.
K: Siis kaks säkkiä vai kaks rullaa?
E: Kaks rullaa.
K: Joo.
E: Sitten sähkömoottorisahan ostin. Sit siinä taas, niinku mä sanoin Kirsille että, se suuttu mulle että miks, miks sä, miks sä nyt ku muutto on eessä että piti moottorisaha mennä ostaa. Mä sanoin että eiku mull on semmoset länkipeilit, tai niinku hevosenlänget mihin mun ois pitäny urat saaha peiliä varten ku mä olin tekemässä peiliä.
K: Hm.

E: Mä sanoin että sen takia että mä saan urat niihin länkipeiliin. (huokaa) Sitten alkoholia hommasin, alkoholia hommasin ja siinä Kirsin kanssa pakkailtiin ja juotiin ja Kirsi meni taas nukkumaan ja mä jäin niinku. Niin kyllä se Kirsi kysyi, kysy multa sillon seuraavana aamuna että mihin Eetu, missä Eetu on, mä sanoin et se lähti yöllä että se oli ihan sekasin ja ei se sitä ihmetelly sen enempää. Sitten yön hiljaisina tunteina sain sen pään irti siitä ja mut sit se tukkeutu se saha ja, veitellä, veitellä niinku tein loput. (huokaa) Pakkasin jätesäkkeihin ne ja vein pois. Käärin matot rullalle, parvekkeelta ja kaikki veriset viltit ja kaikki ja heitin roskikseen. Oli kaasua tai niinku se oli turvonnu yön aikana se ruumis niin muutaman kerran löin veitellä et mahtuu, mahtuu paremmin säkkeihin, säkkiin se keskiruumis. Tulee kaasut pihalle että (huokaa).
K: Mihin sä veit ne, ne ruumiinosat sitten?
E: Ekoroskiksen taakse sinne raahasin. Ja sit niinku keskiruumiin ja jalat ja sit vein tota kädet ja pään vein siihen meidän talon roskikseen.
K: Mm. Mitäs tapahtui sen jälkeen ku sä olit tuota ne ruumiinosat vienyt sieltä asunnolta pois?
E: Mä luutusin paikat ja, siellä verta tietenkin tuli vähäsen. Luutusin lattiat verestä pois.
K: Mitä sen jälkeen tapahtui?
E: Sit yritin nukkua taas, jossain vaiheessa aamusta sammuin. Mä en muista sitä tota, mä soitin sitten. (huokaa) Tummat oli niin hermona että mä sitten soitin poliisit että ne yrittää sorkkarauan kaa tulla tänne läpi et, viekää meiät pois täältä.
K: Kävikö siellä asunnossa joku? Pääsikö sinne sisälle?
E: Siis mä päästin Henry Svartin sisälle ja kävi kaks naista ja, varmaan toi Anita ja en mä muista sitä toista sitten. Sit ne lähti pois.
K: Tapahtuiko siinä jotain kun Henry, Henry Svart ja Anita Svart ja tämä toinen nainen kävi siellä, niin tapahtuiko siinä jotain?
E: Ei siinä tapahtunu mitään ne vaan kyseli missä Eetu on.
K: Mitä sä vastasit heille?
E: Mä sanoin että se lähti ihan sekasin pois, et se.
K: Tuntuiko että ne uskoi sua?
E: (pudistaa hitaasti päätään) Ei. Sit mä huomasin et se, ne sanoi mulle et täällä on verijälkiä seinissä ja kiskoja lattiassa siellä käytävissä ja täällä että mistä ne on tullu, ne kyseli multa tommosia. Mä sanoin en mä tieä. Sitten mä katoin ku siell oli verivana, oli jääny sinne pihalle, ne huomas senkin het. Niin, sen sen jälkeen mä sit soitin poliisit itelleni et.
K: Joo. Muistaksä mitä sä puhuit silloin sen hälytyskeskuspäivystäjän kanss ku soitit?
E: Mä sanoin että Rami Pakarinen tässä että, tummat yrittää tulla ovien läpi tänne että pitäis saaha apua että, taisin sanoa että mull on henkirikoksestakin tietoo. Ja poliisit tuli sinne sitten jonkun ajan kuluttua.
K: Mitä te juttelitte poliisien kanssa?
E: Ne kyseli että kuka täällä on käyny ja ne kuvas mun pään ja verirätin siinä pöyältä ja.
K: Puhuiksä niille tuossa vaiheessa siitä henkirikoksesta?

E: Joo mä sanoin et viekää meiät pois täältä että tummat on, tummat on niin pahalla päällä että. (huokaa) Oman turvallisuuden takia ku posti.. postiluukutkin oli väännetty ja mä kuulin että ne tulee kohta sorkkarautojen kanss et mä yritin vaan päästä pois siitä tilanteesta että sanoin, sanoin sille että mull on tietoo henki.. yhestä henkirikoksesta ja. Mut sanoi että ei, jotenkin, jotenkin tolleen.
K: Hm. Miten se tilanne meni eteenpäin?
E: No, poliisit lähti siitä. Ne sanoi et soittakaa het jos tulee joku oven taakse taas. Mä sanoin et ei siinä kerkee mitään tehä jos tulee sorkkarautojen kaa joku sisään että. Mull oli pelko siinä tilanteessa että jos joku tulee sorkkarauan kanss että, sitten mä joudun puolustautua. Sillä aseella mikä Eetulta jäi. Mä sanoin Kirsille että mennään, et meiän on niinku pakko lähtee, että mennään niinku, että ne on ihan hurjalla päällä noi tummat että, meiän on vähäks aikaa lähettävä pois tästä että kyllä ne rauhoittuu ku mennään Jeren luo Kokkolaan. (huokaa) Sitten me lähettiin ja hypättiin bussiin ja Jere ei ollu kotona ja mentiin sinne yläkertaan mikä se on se Olkkola, sinne mentiin ja muutama kalja kerittiin siinä ottaa ja poliisit tuli. Kerkesin sen pyssyn jemmata sinne ylähuoneen..
K: Jemmasiksä sen siinä vaiheessa kun poliisit tuli sinne ovelle niin?
E: Niin ku isäntäpariskunta meni sinne ovelle kumpikin niin siinä vaiheessa.
K: Joo.
E: Piilotin sen aseen.
K: Kyllä. Onko avustajalla tässä vaiheessa niin kommenttia tai kysymyksiä esittää?
A: Mä semmosta asiaa oikeestaan jo täss vaiheessa kysyisin että, palattais siihen hetkeen ku sä sitten oot kertonut että ammuit sillä Jari Svartin aseella yhden laukauksen häntä kohti kun hän oli veitsi kädessä menossa niinkuin Kirsin päälle niin kuinka lähellä tää Jari Svart oli tästä Kirsistä?
E: Se oli sen jalkopäässä, se oli sen jalkopäässä.
A: Joo. Jalkopäässä?
E: Niin istu.
A: Joo eli niinku käytännössä kosketus tai lyöntietäisyys?
E: Niin.
A: Tämä oli se asia minkä halusin jo tässä vaiheessa tarkentaa.
K: Joo. Kyllä. Elikä tuota tässä on sitten hieman tarkentavia kysymyksiä niin lähetään niitä käymään läpi ja kun mä oon tämän rungon läpi niin sitten on taas, taas tuota avustajalla mahdollisuus esittää kommenteja tai kysymyksiä tästä näin. Elikä lähetään liikkeelle siitä että kuinka kauan sä olit tuntenut Jari Juhani Svartin, jota kutsutaan täällä Eetuksi?
E: Muutamia vuosia.
K: Jo, miten sä kuvailisit että minkälaiset välit teillä oli?
E: Sen mä tiesin että humalassa se on ihan sekopää, välillä. Mä oon joutunu ennenkin sille poliisit soittaa ku se paukuttaa kännissä oven takana ja. Sit mä oon kuullu et se, oliks se vasta ollu käräjillä ja ollu pari taponyritystä ja siinä mukana ja. Että, tosi pelottava mies humalassa.
K: Hm, no voiksä sanoa että, että Eetu oli sun kaveri?
E: Voin.

K: Elikä teill ei sillai niinku mitään entuudestaan mitään riitaa ollu?
E: (pudistaa päätään) Ei.
K: Että hän pystyi tulla teille viettämään aikaa?
E: Kännissä se rähisi joskus.
K: Onko teillä aikaisemmin tänä aikana ku ootte tuntenut niin onko teillä ollut jotakin fyysistä yhteenottoa?
E: Ei oo.
K: Joo No onkos teillä ollut jotain yhteisiä bisneksiä, ooksä esimerkiks ostanut Eetulta jotain tai onko Eetu ostanut sulta jotain?
E: Mä oon ostanu siltä kattolamput ja kaikennäköistä pientä semmosta. Et sellaista kauppaa ollaan käyty.
K: Hm. Entäs onko mitään huumausaineisiin tai lääkeaineisiin liittyvää kauppaa niin ootteko käynyt keskenänne?
E: Ei.
K: Jo. Sitten tuota sinä ja Kirsi Pakarinen ootte virallisesti eronnut 4.8.2003 niin miten sä kuvailisit sun ja Kirsin välejä nyt?
E: No me oltiin yhessä muuttamassa tonne ku, tää on niinku avoliiton kaltanen suhde.
K: Nimenomaan. Elikä ihan seurustelusuhde?
E: Jo. Vaikkakin eri osoitteessa mutta.
K: Hm. Mutta käytännössä?
E: Niin.
K: Ootte ollu?
E: En mä voi postissa asuu.
K: Ei. Käytännössä ootte ollu kuinka kauan yhessä nyt niinku? Tämmöisessä seurustelusuhteeseen liittyvässä suhteessa.
E: Enempi ja vähempi kuustoista vuotta.
K: Nimenomaan, joo. Ooksä tuossa tuota välissä ollut naimisissa jonkun toisen naisen kanssa?
E: Jo meillä on kummallakin ollu välillä muita suhteita ollu.
K: Jo. Kyllä. Milloin tämä edellinen avioliitto on päättynyt?
E: Mä en muista sitä.
K: Jo, kyllä. No joo, mennään sitten, sitten tuohon maanantai iltaan elikä 6. päivä helmikuuta niin ketä siellä asunnossa oli?
E: Minä, Kirsi ja Eetu.
K: Kävikö siellä joku tuon illan aikana?
E: Ei käyny. Ehkä aikaisemmin on voinu käyä, mä, mä en oikein muista.
K: No meillä on todistajana kuulusteltu Susanne Brännbacka joka kertoo että ois silloin maanantai-iltana tuonut teille ruokaa sinne. Muistatko tällaista?
E: En kyllä muista.
K: Ja. Ei oo minkäänlaista?
E: Miten mulla tuommonen jääny mielestä pois?
K: Joo, kun hän vielä todistajakuulustelussa kertoi että sinä olet soittanut hänelle ja pyytänyt tuomaan ruokaa.
E: Niinkö?
K: Hm.

E: Ei mulla oo muistikuvia.
K: Ei oo muistikuvaa tästä? Jo. No muistaksä minkälainen tunnelma siellä, siellä tuota sun ja Kirsin asunnolla oli silloin, silloin maanantai-iltana? Mitä te teitte?
E: Siinä pakkailtiin sen päivän aikana ja, Eetu kävi kylässä ja.
K: Monenko maissa se Eetu tuli sinne?
E: Kävikö se päivällä ja sitten, tuliko se sitten yhentoista aikaan ja, yhentoista aikaan sitten tuli illalla.
K: Jo.
E: Muistaakseni.
K: Jo. Mitä te hommasitte silloin, sen illan aikana, ja yön aikana?
E: Kuunneltiin musiikkia ja, jauhettiin paskaa ja. No semmonen ihan normaali illanvietto.
K: Hm. Ja miten sä kuvailisit sitä, sitä tunnelmaa silloin illalla ja siinä yöllä ennenkuin sä sammuit?
E: Semmonen ihan, ihan lepponen, lepponen rauhallinen.
K: Hm, oliko mitään riitaa kenenkään kesken?
E: Ei ollu.
K: Jo, kyllä. Mitä tuota päihteitä nautitte silloin illan kautta yön aikana?
E: Diapameja ja viinaa.
K: Oliko ihan kirkasta viinaa vai olutta?
E: Kirkasta viinaa ja olutta.
K: Jo. Muistatko minkä merkkistä viinaa?
E: Oisko Leijonaa tai jotakin.
K: Olitko sä hommannut tuon viinan vai joku muu?
E: Mä hommasin sitä pimeesti, hommasin sitä viinaa.
K: Hm. Kuinka paljon sitä oli siellä asunnolla?
E: Yli kaks, yli kaks litraa oli.
K: Jo. Kyllä.
E: Ja sitten kaljat päälle.
K: Oliko se keskiolutta vai?
E: Keskiolutta.
K: Juu. Kyllä. Mistä se oli hommattu?
E: Lidlistä.
K: Joo. Olikse silloin samana päivänä maanantaina vai?
E: Tai sitten Prismasta, mä en muista.
K: Joo. Kyllä, kyllä. Muistatko merkkiä?
E: Olikohan Karjalaa tai jotakin.
K: Hm.
E: Tai sitten sitä punasta olutta.
K: Jo. Kyllä. Elikä tunnelma oli ihan hyvä, hyvä ennenkuin sä sammuit siinä?
E: Jo.
K: Tota, mihin tarkalleen ottaen niin sä sammuit? Mikä oli se paikka?
E: Meillä on niinku kaks sohvaa siinä vastatusten, kaks niinku kolmenistuttavaa. Niin mä sammuin siihen, eeh, kirjahyllyn puoleiselle sohvalle, siihen keskipaikkeille.
K: Jo elikä olohuoneeseen?

E: Niin.
K: Jo. Kyllä. Elikä mihin, missäs Kirsi oli sitten ku sä siitä heräsit niin kuinka lähellä se oli siinä sua?
E: Se oli siinä vastapäisellä sohvalla niinku, makas, makuuasennoss.
K: Jo, elikä tuota kuinka kaukana jos sä sanot niinku senteissä tai metreissä että?
E: (huokaa) Oisko joku metri.
K: Hm. Suurinpiirtein metri.
E: Suurinpiirtein metri.
K: Ja oliko tuota Kirsi niin makuuasennossa siinä?
E: Jo.
K: Jo. Elikä silloin kun sä heräsit niin mä pyytäisin sua vielä kuvailemaan sitä että, että mitä sä näit ku sä siitä tuota heräsit siihen, siihen tuota vessahätään?
E: Mä näin ku Kirsi oli sammuneena siinä ja mä näin ku Eetu hypisteli niinku Kirsin housuja veti alaspäin. Et semmosta mä näin.
K: Hm. Jo. Elikä Eetu ei ollu vielä ehtinyt ottaa housuja pois sieltä?
E: Ei.
K: Hän oli ottamassa?
E: Niin.
K: Jo. Kyllä. Tuota, mitäs mitäs Eetulla oli silloin päällä? Mitä vaatteita?
E: Sillä oli omat vaatteet kaikki päällä.
K: Jo. Oliko hän ottanut itteltään jotakin niinku vaatteita pois, tai?
E: Ei mun mielestä.
K: Jo, elikä oli ihan täysissä pukeissa kyllä vielä silloin?
E: Niin.
K: Jo. No tuota siinä ku kerroit että Eetu otti, otti housuja pois niin minkälaiset housut Kirsillä oli silloin?
E: En mä muista ku se vaihtaa niitä joka päivä.
K: Jo. Osaatko sanoa että oliko jotkut joggarit tai farkut tai jotain?
E: Oisko ollu jotku leggingsit.
K: Jo. No reagoiko Kirsi millään tavalla siihen ku siltä otettiin housuja pois?
E: Ei ku se oli sammunu.
K: Se oli ihan sammunu?
E: Hm.
K: Okei, jo. Ja niinku sanoit niin, niin tuota Eetu oli vielä tuota pukeissa elikä mitään yhdyntää ei ollut, ei ollut, ei ollut tapahtunut vielä että?
E: (pudistaa päätään) En mä, ei varmaankaan.
K: Jo. Kyllä. No minkäslaiset välit Eetulla ja Kirsillä oli, oli niinkun muuten? Oliko siinä havaittavissa jotakin semmosta flirttiä tai jotain vastaavaa?
E: Ei, ei. Ei.
K: Et ooksä aikaisemmin nähnyt et niillä on jotain, tuota?
E: En.
K: Fyysistä kanssakäymistä ollut?
E: En.
K: Jo. Kyllä. Sitten sä kerroit että se tilanne meni siihen että, että tuota Eetu veti, Eetu veti sen aseen esille niin mistä se otti sen aseen?

E: Se otti sen lapikkaasta.
K: Elikä sillä oli pitkävartiset lapikkaat?
E: Niin.
K: Jonka varressa oli se?
E: (nyökkää)
K: Olitko sä nähnyt tuota asetta aikaisemmin?
E: En.
K: Oliko Eetu esitellyt sitä asetta sulle joskus?
E: Ei.
K: Jo. Hän ei ollut kertonut siitä että hänellä on ase mukana, että?
E: Ei.
K: Jo. Ja sitten kerroit, kerroit että tuota Eetu otti, otti leipäveitsen lattialta niin tiedätkö että miten se leipäveitsi oli joutunut sinne?
E: Siellä oli, meill on aina puukkoja pöyillä, leipäveittiä. Ai et miten joutunu sinne?
K: Mm.
E: Ku tota mä heitin sen pöyän, se oli siellä pöyän päällä ollu.
K: Okei. Pystyksä kuvailemaan sitä leipäveitseä? Kuinka pitkä terä siinä oli ja minkävärinen kahva?
E: Se on tämmönen terä (näyttää mittaa käsien välissä) normaali leipäveitti.
K: Hm. Minkävärinen kahva siinä on?
E: En muista.
K: Jo.
E: En muista.
K: Jo. Ja sitten vielä niinku pyytäisin sua yksityiskohtaisesti kertomaan että missä tuo Eetu oli kun sä laukaisit aseen?
E: Se oli niinku siinä sohvalla, Kirsi, Kirsin niin jalkopäässä. Kirsin jalkopäässä ja sitten se oli lyömässä sitä, kääntyi tälleen, (kääntyy oikealle puolelleen kohottaen oikeaa kättä) tälleen, mä sitten (näyttää sormella takaraivoa), mun oli pakko ampua.
K: Hm.
E: Tai ainakin yrittää että en mä tieä toimiiko se ase vai eikö se toimi että.
K: Hm. Voitko vielä..?
E: Onko siinä kuteja, ainakin yritin. Mä en kerenny ajatella mitään tossa tilanteessa sitten.
K: Joo.
E: Se kävi niin nopeesti.
K: Hm, voisitko vielä, vielä näyttää että mihinkä kohti se luoti osui, Eetua?
E: Johonkin tänne takaraivoon (näyttää takaraivoa noin korvien korkeudelta).
K: Jo. Tuliko siitä paljon verta?
E: Ei tullu.
K: Jo. Ja voisitko kuvailla sitä, sitä tuota asetta että minkälainen, minkälainen ase se oli?
E: Lippaallinen, joku lippaallinen ase, en mä tunne aseita.
K: Jo. Mulla on kuva siitä, siitä aseesta. Elikä näytetään tonne kameralle (näyttää kameraa päin mustavalkoista A4-kokoista arkkia) ja avustajalle. Onko tämä se ase?
E: On varmaan jos se on.

28

K: Jo, elikä tämä on se ase joka löytyi sieltä sinun osoittamasta paikasta.
E: Joo, joo. Sit se on se.
K: Jo. Okei. Ja onko tämä ase ollut aikasemmin sinulla hallussa?
E: Ei oo.
K: Että tuo oli ensimmäinen kerta kun tämä ase on sulla kädessä tuossa tilanteessa kun sä ammuit, Jari Juhani Svartia?
E: (nyökkää)
K: Jo. No, minkälaisia ajatuksia sulle tuli tuon, tuon tuota ampumisen jälkeen mieleen?
E: Hirvee paniikki.
K. Mistä se paniikki johtui?
E: Ku mä tajusin et se kuoli se ihminen.
K: Hm. Kyllä. Missä vaiheessa sulle tuli, tuli niinku mieleen että, tai missä vaiheessa rupesit ajattelemaan sitä, sitä ruumiin hävittämistä?
E: Sen yön aikana.
K: Hm, haiksä sitä tietoa jostakin, googlesta tai jostakin?
E: (pudistaa päätään hitaasti) En.
K: Jo. Ja tuossa aiemmin kerroit että kävit tuosta Erkin Hallista ostamassa sen tuota sahan, elikä sähkökäyttöisen moottorisahan ja sitten niitä, niitä tuota jätesäkkejä niin missä vaiheessa sulle tuli mieleen että nuo ois ne tavarat mitä, mitä sä tarviit tähän hommaan?
E: Sillon yön aikana.
K: Jo. Voisiksä kuvailla sitä sahaa, minkämoinen saha se oli minkä sä kävit sieltä Erkin Hallista ostamassa?
E: Se oli muistaakseni punainen ja, sähkömoottori siinä sivussa ja, oliks siinä musta läppä ja.
K: Pitikö sille sahalle tehdä jotakin toimenpiteitä ennenkuin sen pysty ottaa käyttöön?
E: Joo se piti koota.
K: Jo. Pitikö siihen lisätä jotakin ainetta?
E: Joo, öljyä.
K: Oliko sulla sitä öljyä?
E: Mä laitoin oliiviöljyä siihen.
K: Jo. Kyllä. Ja sä tuossa aiemmin sanoit että maksoit tämän, tai nämä ostokset niin Kirsin kortilla niin oliko sulla lupa, lupa käyttää sitä Kirsin korttia?
E: Joo, oli, mut vaan niihin jätesäkkeihin.
K: Joo. Tiesikö Kirsi tuosta, tuon sahan ostamisesta etukäteen?
E: Ei.
K: Jo. Tuota, millä sä menit sieltä asunnolta niin sinne Erkin Hallin?
E: Fillarilla.
K: Missä se fillari on nyt?
E: Se on siellä varastotiloissa.
K: Jo. Onko se sun fillari vai Kirsin?
E: Kirsin.
K: Jo. Muistatko minkämerkkinen se pyörä on?
E: Oliks se Sarda.

K: Jo. Kyllä. Sitten sä kerroit tuosta ruumiin paloittelusta jo, niin tuota missä tuota tarkalleen ottaen siellä, siellä asunnossa niin tämä paloittelu tapahtui?
E: Olohuoneen lattialla.
K: Minkälaisia valmisteluja sä teit ennen sen toimenpiteen aloittamista?
E: Laitoin musiikkii, musiikkia, musiikin kovalle.
K: Suojasiksä..?
E: Mä laitoin, niin semmosen valkean lakanan siihen alle ja, ehm.
K: Suojasitko jollain muulla kuin sillä lakanalla?
E: Ei, joo, en muista.
K: Sitten kerroit tuossa aiemmin että, että tuota sillä sahalla niin sait, sait tuota pään irrotettua. Käytitkö sen jälkeen vielä sitä sahaa?
E: Voisko pitää tupakkataukoo?
K: Mennään vielä ihan hetki tässä ei oo tuota enää kovinkaan paljon niin, sanotaanko kymmenen viistoista minuuttia niin sen jälkeen otetaan tuota tauko. Käykö?
E: (huokaa) Jo.
K: Saahaan tää kokonaisuus käytyä niin. Niin niin käytitkö sahaa vielä sen pään irrottamisen jälkeen?
E: (pudistaa hitaasti päätään) En.
K: Elikä millä sä irrotit ne muut, muut ruumiinosat sitten?
E: Leipäveitellä.
K: Oliko se tämä sama leipäveitsi millä tuota Eetu uhkas Kirsiä?
E: En tiedä.
K: Jo.
E: Meill on monta leipäveitteä.
K: Okej. Jo. Auttoiko sua joku tässä..?
E: Ei.
K: .. ruumiin paloittelussa?
E: Ei.
K: Sitten tuota kerroit tuossa, tuossa niistä että minne veit, veit tuota ne ruumiinosat niin auttoiko joku sua siinä?
E: Ei (pudistaa päätään).
K: Ja tuossa aikaisemmin kerroit, kerroit että tuota että keskivartaloon löit sillä, sillä tuota veitsellä että sä oisit saanut kaasua sieltä pois niin muistatko mihinkä kohti löit ja montako kertaa?
E: Tähän keskelle pari, kolme kertaa (näyttää vatsaa vasemmalla kädellä).
K: Vatsan puolelle?
E: Niin.
K: Löitkö johonkin muualle?
E: En.
K: Jo. Vatsan puolelle ainoastaan?
E: Mm.
K: Jo. Silloin kun tuota paloittelit Eetua niin oliko hänellä vaatteet päällä?
E: Jo.
K: Muistatko mihinkä tuota Eetun kengät on laitettu?
E: Varmaan roska, roskapussiin laitoin tai siis jätesäkkiin.

K: Jo. Muistatko minkäväriset..?
E: Ruskeat.
K: Jo. Oliko semmoset tummanruskeat vai vaaleanruskeat?
E: Vaaleenruskeat.
K: Jo. Elikä tämä, tämä paloittelu niin minä päivänä se tapahtui? Kun sä tiistaina kävit iltapäivällä ostamassa sen, sen sahan niin milloinka?
E: Samana yönä.
K: Elikä tiistai ja keskiviikko?
E: Aamuyöstä.
K: Jo, tiistain ja keskiviikon välisenä yönä?
E: (nyökkää)
K: Ja milloin, milloin sitten tuota siirsit nämä ruumiinosat?
E: Samana yönä.
K: Jo. Ja milloin sä aloitit sen, sen tuota asunnon siivoamisen?
E: Samana yönä.
K: Jo. Silloin tiistaina aamupäivästä niin on poliisille kerrottu todistajakuulustelussa että siellä on käynyt, käynyt tuota erinäinen määrä ihmisiä koputtelemassa oveen niin minkälaisia tuntoja se herätti?
E: (huokaa) Ei siinä niinku, ei yleensäkään niinku, yleensääkään olla kovin hanakoita aukasee ihmisille kenellekään ovia silleen että.
K: Hm´m.
E: Eikä Kirsikään halunnu et sinne päästetään ketään sisälle, ku että ku se oli se muuttohomma kesken ettei se häirity ku joku tulis juotto..juottamaan sinne.
K: Hm. Missä vaiheessa Kirsi tuli tietämään että Eetu on kuollut?
E: Eiköhän tuo oo teiltä kuullu sen.
K: Ootko sä sanonut sille?
E: En.
K: Eikö Kirsi ihmetellyt yhtään että minkätakia romaaniväestö on tuota niin hermostunut ja yrittää väkisin tulla sinne asuntoon?
E: No ku se, siellä on, ei niistä ikään tieä että millä päällä mikäkin sattuu milloinkin olemaan niin.
K: Hm, jo. Onko Kirsi ollut kuitenkin tuota koko ajan siellä asunnossa?
E: Joo.
K: Ja sä sanoit että sillon tuota tiistai ja keskiviikon välisenä yönä kun sä tuota paloittelit ruumiin niin, niin Kirsi on ollut silloin asunnossa?
E: Niin.
K: Eikö hän missään vaiheessa tullut kattomaan että mitä sä teet?
E: Ei ku hän oli sammunu, me juotiin taas sinä iltana niin hän sammui taas niinku makuuhuoneessa.
K: Okei, jo. Ja olitteko ainoastaan viinan voimalla liikenteessä vai oliko jotakin muita aineita käytetty?
E: Viinaa ja pillereitä.
K: Joo, mitä pillereitä?
E: Birtsobiinit ja diapamit ja allergialääkkeet ja, alkoholia ja kaljaa.

K: Joo. Onko tuolla asunnossa tuon surmatyön jälkeen niin käynyt muita henkilöitä ku sinä ja Kirsi?
E: Eeh, Jesse kävi.
K: Elikä Kirsin poika?
E: Niin.
K: Jesse Saarela?
E: Niin.
K: Milloin Jesse kävi siellä?
E: Se kävi sen jälkeen ku mä olin hävittäny sen ruumiin.
K: Pääskö Jesse ihan sisälle asti sinne?
E: Joo Kirsi päästi sen sinne.
K: Jo. Kyllä. Ja sitten tuossa aiemmin kerroit että Henry Svart ja Anita Svart ja kolmas?
E: Niin joo, ne kävi.
K: Ne kävi sitten?
E: Niin.
K: Jo. Muistatko mikä päivä se oli kun he kävi siellä?
E: Olikohan sama päivä ku Jessekin kävi. Tai sitten seuraava päivä.
K: Hm, se on varmaankin sitten torstai koska sanoit että soitit sen jälkeen sinne hälytyskeskukseen niin se hälytyskeskuspuhelu on tullut torstaina.
E: Jo mä, mä en muista.
K: Jo, selvä. Sitten ku teitte sen päätöksen että sieltä asunnosta pitää, pitää tuota päästä pois niin, niin tuota mitä tavaroita niin otitte mukaan?
E: Eehh, mä sanoin Kirsille että lähetään niinku et Jerelle sit niinku, että sinne tulis kaikki pojat ja vietetään viimeinen viikonloppu siellä niin ennen kuin me muutetaan Vaasaan.
K: Hm.
E: Ja sit sanoin et just tummien takia ku.
K: Hm.
E: Oli niin agressiivisellä päällä niin.
K: Hm. Mitä tavaroita te otitte mukaan?
E: Vaihtovaatteet.
K: Jo. Kyllä. Ja kun se ase sieltä Kokkolasta löytyi niin se oli ilman muuta sulla mukana niin missä sä kannoit sitä?
E: Povitaskussa.
K: Jo.
E: Välillä se oli housuntaskussa.
K: Jo. Tarkistiksä että montako patruunaa siinä oli jäljellä?
E: Siinä oli muistaakseni niin neljä.
K: Jo. Kyllä. Ja millä te menitte sieltä tai täältä Pietarsaaresta niin sinne Kokkolaan?
E: Bussilla.
K: Jo, ja siellä Kokkolassa niin kävelittekö sinne?
E: Joo.
K: Eli missä te jäitte pois bussista?
E: Siinä heti ensimmäisten liikennevalojen jälkeen on bussipysäkki ja lähtee alikulku.

K: Juu, kyllä. Missä vaiheessa sulle tuli semmonen, semmonen tunne että tästä henkirikoksesta niin poliisi sua tulee tavoittelemaan?
E: Ku mä katoin ikkunasta ja sit ku ne kävi ne tummat siinä kattomassa niitä verijälkiä ku seinässäkin oli ja sitten raahausjäljet oli matossa ja, sit oli raahausjälkiä näky ulkona, verivanaa roskikselle menee. Niin silloin et niinku, peli pelattu.
K: Joo, kyllä. Ja silloin kun poliisit tuli sinne, sinne asunnolle siell Kokkolassa niin, niin tuota miten se tilanne siinä meni?
E: Eeh, no no mä yritin päästä niitten kyytiin.
K: Hm, et sä lähit ihan vapaaehtoisesti?
E: Kirsin kanssa yritettiin päästä sit niitten kyytin ku tummat oli niin hermona että.
K: Hm.
E: Pelättiin et ne tulee oven läpi.
K: Kyllä. Joo. Sitten tuota, seuraava kuva, elikä kuva lenkkikengistä (näyttää A4 kokoista mustavalkoista kuvaa), kenen nämä kengät on?
E: Minun.
K: Joo. Onko nämä kengät tuota kenenkään muun käytössä ollut kuin sun käytössä?
E: Ei.
K: Jo. Muistatko milloin viimeks sull on nämä kuvassa esiintyvät kengät ollut jalassa?
E: Noh, silloin kun mä hävitin sen niillä sen ruumiin.
K: Joo, kyllä.
E: Sit mä löin pesukoneeseen ku ne oli veressä sit.
K: Jo.
E: Ja villapaidan kanss. Laitoin pesukoneeseen.
K: Jo. Minkävärinen villapaita sulla oli päällä silloin?
E: Harmaa.
K: Jo. Sitten oletko omasta mielestäsi syyllistynyt tässä asiassa tahalliseen henkirikokseen surmaamalla Jari Juhani Svartin?
E: Miten, miten tuon nyt ottaa. Se oli, se oli pakko, pakkotilanne että, siinä oli mun henki vaarassa, Kirsin henki vaarassa. Mä en tieä että näitä oikeudellisia niin sanoja, että mikä se on.
K: Kyllä.
E: Mut ainakin he.., ihminen on kuollut nyt et.
K: Hm. Mitä tuntoja se herättää sussa?
E: No mitäpä luulet?
K: Kerro.
E: Todella ikävä, surullisia.
K: Hm.
E: Ei meni, siihen meni, tuntuu kyllä et tää ois jotain pahaa unta.
K: Minkälainen henkinen vointi sulla on tällä hetkellä?
E: Todella kurja. Todella kurja.
K: Hm. Kyllä. Joo, onko sulla vielä jotain mitä sä tästä asiasta haluaisit sanoa?
E: Ei.
K: Jo. Elikä nyt on avustajan kommenttien kautta kysymysten vuoro.

A: Avustajalla ei oo kysymyksiä mutta kommentoisin että päämieheni Rami Pakarisen kertomuksen perusteella kyseessä näyttäis olleen jonkunasteinen hätävarjelutilanne. Siinä sitten myöhemmin arvioidaan.
K: Kyllä.
A: Syyttäjän ja tuomioistuimen ja myös puolustuksen toimesta mitä siinä on oikeudellisesti arvoitavaa.
K: Nimenomaan. Kyllä.
A: Näin.
K: Kiitoksia. Ja kuulustelu päättyy kello 13.54.

POLIISI

Kuulustelupöytäkirja	Etptk:n sivun nro 34
Esitutkintapöytäkirjan numero 5710/R/3943/17	
Kuulusteltavan nimi PAKARINEN Rami Petri	Kuul. ptk:n sivun nro 4

Kuulustelupaikka Pohjanmaan poliisilaitos Pietarsaaren poliisiasema	Kuulustelupäivä 16.2.2017 ☐ kuulustelu puhelimitse	Alkoi kello 13.20

KUULUSTELUKERTOMUS

Uudelleen kuulusteltuna rikoksesta epäiltynä murhaan. Oikeudet ja velvollisuudet kerrottu. Mukana kuulustelussa epäillyn avustaja Mika Ahti.

Videokuulustelu alkoi klo: 13.20

Videokuulustelu päättyi klo:14.10

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Rami Petri PAKARINEN

Kuulustelija/Vakuudeksi Mikko Pesola

☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 14.10

16.02.2017, (kuulustelu no. 3)

K = Kuulustelija, A = Avustaja, E = Epäilty

K: Rami siihen ja vaihdetaan avustajan paikka tuohon niin siinä on toi mikrofoni siinä lähellä.
A: Okei.
K: Viimeks vähän huonosti kuului sun ääni siitä niin.
A: Jo.
K: Kyllä elikä uudelleen kuulusteltuna ja tänään on 16. päivä helmikuuta ja kello on 13.20 kun aloitetaan. Ja uudelleenkuulusteltuna rikoksesta epäiltynä murhaan ja oikeudet ja velvollisuudet on kerrottu aiemmassa kuulustelussa. Onko tarvetta palata niihin?
E: (pudistaa päätään)
A: Ei varmaan oo.
K: Joo. Ja kuulustelijana toimii rikosylikonstaapeli Mikko Pesola ja paikalla Pakarisen avustaja Mika Ahti. Ja onko sulla Rami lisättävää tuohon edelliseen kuulusteluun? Onko tullut nyt mieleen jotakin sellaisia seikkoja mitä haluaisit niin kuin omaehtoisesti tuoa, tuoa tuota esiin?
E: No se, hhh (huokaa), unohtui siitä asiasta kertoo se mitä mä sulle sanoin silloin.
K: Hm.
E: Sähän löysit sen sieltä, ja sit niin että mä lipasin sen uuelleen ja laitoin sen jumiinjääneen patruunan niin sinne viimeiseks ja.
K: Milloin tää lipastaminen tapahtui sitten?
E: Se tapahtui tota sitten seuraavana päivänä.
K: Elikä seuraavana päivänä mistä katottuna?
E: Muistaakseni sen teon jälkeen.
K: Jo.
E: Seuraavana siitä muistaakseni.
K: Elikä se teko oli silloin, silloin tuota tiistaina aamuyöstä niin oliko se silloin tiistaina päivällä vai?

E: Joo, niin, niin se täytyi mennä.

K: Joo, onko sulle tullut niinku tarkempaa mielikuvaa siitä että mihinkä aikaan silloin maanantain ja tiistain välisenä yönä niin nää tapahtumat lähti, lähti menemään eteenpäin?

E: Ei oo.

K: Joo. Onko niin kuin minkäänlaista tarttumapintaa siihen että, että onko ollut jo niin kuin lähempänä aamua vai? Jos aatellaan että aamu on, on siinä seittemän aikaan aamulla niin tuota mihinkä, mihinkä aikaan tää teko ois tapahtunut?

E: Eehh. Ei oo havaintoa (pudistaa päätään).

K: Joo. Kyllä. Sitten mull on tässä, tässä tuota muutamia kuvia sieltä.

E: Ei tullu mieleen kattoo kelloo.

K: Niinpä joo, muutamia kuvia tuota, tässä on tuota olohuoneesta, olohuoneesta kuva josta selviää missä silloin kun poliisi on tullut sinne paikalle niin missä järjestyksessä se silloin on ollut (näyttää A4 kokoista kuvaa A:lle, kameralle ja E:lle). Voisiksä tästä, tästä tuota selvittää että kummalla sohvalla sinä olit?

E: Minä olin, istuin tossa.

K: Joo.

E: Eetu istu tässä, Kirsi makas tässä.

K: Joo, elikä Kirsin pää oli tuonne..?

E: Niin.

K: .. parvekkeen ovea kohti?

E: Niin.

K: Joo. Elikä Rami Pakarinen selvitti (näyttää kuvaa kameralle) että hän istui tässä kohdalla, Eetu eli Jari Svart istui tässä.

E: Niin silloin kun mä heräsin virtsahätään.

K: Juu, kyllä.

E: Siinä vaiheessa.

K: Ja Kirsi makas sillai että sen pää oli täällä parvekkeen ovea lähimpänä olevalla.

E: Kyllä.

K: Palataan siihen, siihen hetkeen vielä ku sä heräsit siihen tuota virtsahätään niin mikä se näky oli mitä sä näit siinä vastapäisellä sohvalla?

E: (huokaa) Eka mä näin että Kirsi oli sammunu ja Eetu oli sen housujen kimpussa laskemassa niitä alas, laskenuki jo.

K: Ja siitä, miten ne tapahtumat lähti?

E: Niin sit ku mä viimeks kerroin et.

K: Voisitko vielä uudestaan, uudestaan kertoa sen, sen tapahtumien kulun siellä?

E: (huokaa) Mä oon yrittäny unohtaa kaikki mutta, no sit mä sanoin he.. Eetulle että mitä helvettii sä teet että meinaaksä raiskata nukkuvan naisen. Sit että, että nyt mä soitan poliisit, sulle, niin Eetu sano että taas että, mä otin puhelimen käteen ja olin soittamassa niin Eetu sano et sit hä ampuu mut. Ja veti lapikkaasta sen aseen. (huokaa) Jaah, rupes osoittelee sillä, sitä mua kohti ja rupes tekee latausliikkeitä (vetää vasemmalla kädellä oikean käden päällä) ja, mut se meni jotenkin jumiin se ase ja sitten mä heitin sen, aattelin että nyt tuli mun tilaisuus että ainakin yritän että, suojella itteeni. Sit heitin sen pöyän, ovaalipöyän päälle ja, sitä kohti ja se tyrkkäs sitä takasin ja sit mä sain eeh, käellä tai jalalla jotenkin sen aseen niinku siitä läpättyy pois. Ja se

liukui se ase keittiöön päin, mä syöksyin sen perään, Eetu ottamaan puukkoo lattialta ja mä siinä että nyt lähe menemään, se ase käessä oli, et nyt lähe menemään, lähe menemään. Eetu karjui että tänne se ase, tänne se ase. Sitten niinku puukko käessä, ja sitten tota, sit se sanoi no et sit hän tappaa sun akkas. Mä sanoin no etkä tapa, sano katotaanko, ja rupes kääntyä Kirsii, rupes kääntymään Kirsii kohti tälleen siinä sohvalla (osoittaa K:n pitelemässä kuvassa missä kohtaa), tässä istui, täältä se hamus sen puukon, tästä kohin jostain lattialta, tai se leipäveihten, ja sitten tota kääntyi Kirsiin päin et (kohottaa oikean käden päänsä korkeudelle) ja rupes ottaa lyömäasennon niin mä olin tässä pari askelen päässä mä otin pari askelta sieltä keittiön ovelta sinnepäin. Jahh (huokaa) sitten tapahtui mitä…
K: Elikä tässä on edelleen (näyttää kuvaa kameralle) edelleen tämä sama, sama kuva käsittelyssä ja tuota, tuota Rami näytti että Eetu oli tässä sohvalla. Oliko Eetu istumassa?
E: Istumassa.
K: Joo. Elikä silloin kun tuota ilmeisesti, nyt mennään seuraavaan kuvaan (näyttää kuvaa kameralle) täällä on rikkoutunut pöytä, niin onko tämä, tämä se pöytä? (näyttää kuvaa E:lle)
E: On.
K: Joka oli silloin?
E: On.
K: Ja missä, missä kohti tämä pöytä oli silloin?
E. Se oli meiän välissä, sohvien välissä.
K: Elikä se oli tuossa missä nyt on tuota toi toinen?
E: Niin.
K: Toinen pöytä niin. Joo, oliko Eetu missään vaiheessa niin seisaallaan siinä?
E: Ei.
K: Se istui koko ajan siinä?
E: Niin.
K: Jo. Elikä silloin kun sä nakkasit tuon rikki menneen pöydän kohti, kohti Eetua niin hän ei silloinkaan noussut ylös siitä?
E: Ei ku se räpläs sitä asetta koko ajan siinä.
K: Joo.
E: Mun nenän eessä.
K: Kyllä. Elikä tuosta kuvasta käy ilmi että, että se etäisyys on ollut tosi pieni.
E: Niin.
K: Ja sä sanoit että..
E: Sohviakin on varmaan siirretty sen jälkeen kun on luututtu lattioita ja, mä luutusin.
K: Mutta onko, onko nämä tuota, tästä kuvasta näet missä nämä sohvat on niin niin tuota, oliko ne silloin kun tapahtumat lähti vyörymään niin oliko ne näillä sijoillaan silloin?
E: Suurinpiirtein joo.
K: Joo, ettei, isoa heittoa ei, ei siinä ole?
E: Ei.

K: Joo, elikä tässä käytiin tätä ensimmäistä kuvaa (näyttää kuvaa kameralle) kuvaa läpi kanss. Sinä sanoit että sait kädellä tai jalalla läpsästyä sen, sen aseen Eetun kädestä pois ja se lensi, lensi tänne niinku keittiöön päin?
E: Niin.
K: Niin, tääitäkö sohvalta?
E: Niin sieltä mä syöksyin sitten.
K: Joo.
E: Aseen perään.
K: Joo. Kyllä. Elikä tämä kakkoskuva (näyttää kuvaa kameralle) on tässä, niin Pakarinen on täältä siirtynyt tänne ja jossain näillä main saanut aseen, aseen haltuun ja ja tuota Jari Svart eli Eetu on ollut tuossa, tuossa sohvanpäädyssä istumassa. Ja missä vaiheessa, menikö toi, tai missä vaiheessa tuo, tuo pöytä meni rikki?
E: Se meni siinä ku nakeltiin sitä eestakasin.
K: Menikö toi tilanne missään vaiheessa niin painiks?
E: Ei. (pudistaa päätään)
K: Jo. Sä sanoit tuossa että sä meinasit soittaa, soittaa tuota poliisit paikalle niin ehiksä jo näpytellä numeroa?
E: Eeeh, eeh, en en tieä, se meni niin nopeesti sitten.
K: Jo.
E: Mull oli kuitenkin se auki jo, se puhelin.
K: Mikä puhelin sulla oli?
E: Semmonen, mikä nyt oli se merkki, semmonen simpukkapuhelin.
K: Jo, kyllä. Elikä se mikä on sun oma puhelin?
E: Niin.
K: Jo. Sitten näytetään kuvaa lapikkaista (näyttää kuvaa kameralle) jotka on löydetty sieltä, sieltä tuota roskalavalta niin onko nämä ne kengät mitkä..?
E: Kyllä.
K: .. Eetulla oli jalassa?
E: Kyllä.
K: Osaatko sä sanoa että kummassa lapikkaassa, oikeassa vai vasemmassa niin, niin toi ase oli?
E: Mun mielestä se oli oikeessa.
K: Jo. Pystytkö siihen vielä tarkentamaan että oliko täällä niinku ulkosyrjällä vai sisäsyrjällä?
E: Ulkosyrjällä mun mielestä.
K: Jo. Kyllä. Ja kuinka kaukana, kaukana sä olit Eetusta kun sä laukaisit aseen?
E: Mä olin sen selän takana, sen selän takana siinä heti sohvan vieressä.
K: Kuinka paljon sä arvioisit että siitä aseen piipusta oli etäisyys Eetun päähän?
E: Oisko joku (huokaa) kymmenen, kakskyt senttiä.
K: Hm, kyllä. Muistaksä tuota tarkemmin sitä että, että miten, miten sä sait sen aseen siltä Eetulta pois?
E: No siinä ku se osoitteli sitä mua kohti ja teki latausliikkeitä tälleen niin mä tönäisin sen aseen, eiku siis, pöyän sen päälle ja, heitti sen takaisin ja sitten tota taas tönäisin sen pöyän ja, tais se kiepsahti varmaan nurin se pöytä siinä selälleen ja sitten jalalla tai käellä mä sain sen niinku läpättyä pois siitä.

K: Sä et muista että potkaisitko sä vai löitkö sä siihen?
E: No en.
K: Jo. Jomminkummin että, joo. No kauan tuo sun ja Eetun välinen yhteenotto siinä kesti?
E: Hhhh (huokaa), puhutaan sekunneista.
K: Että se oli todella nopea tilanne?
E: Hm.
K: Jos ajatellaan siitä että, siitä ku sä heräsit siihen, siihen tota vessahätään ja siihen että Eetu oli kuollut niin mikä on se aikajana? Kuinka kauan siihen kesti?
E: Oisko joku puoli minuuttia? Minuutti, jotakin tuommosta.
K: Mm, kyllä. Missä asennossa sinä olit silloin kun ammuit Eetua?
E: Mä olin pystyasennossa ja seisoin siinä sohvan vieressä ja sitten (ojentaa oikean käden eteensä).
K: Joo, ja Eetu oli?
E: Se oli mua kohti selin valmiina lyömässä Kirsiä (kohottaa oikean käden pään yläpuolelle) niinku.
K: Jo. Kyllä. Ja montako laukausta on kaikkinensa ammuttu tuossa asunnossa?
E: Yks.
K: Onko tuolla aseella ammuttu joskus aikaisemmin tuossa asunnossa?
E: Ei.
K: Onko siellä ammuttu jollain muulla aseella, joskus aikaisemmin?
E: On.
K: Millä aseella ja milloin?
E: Eeh, siitä on aikaa varmaan pari vuotta.
K: Jo, muistatko minkä kaliperinen ase se silloin oli?
E: Se oli kakskakkonen.
K: Jo. Kyllä. Ja kerrotko vielä, vielä tuota minkälaisessa asennossa Kirsi oli näitten tapahtumien aikaan?
E: Se oli makuuasennossa jalat suorana siinä.
K: Mahallaan vai selällään vai?
E: Seläl, selällään.
K: Selällään makas, jo. Sitten sä tuossa aikaisemmassa kuulustelussa kerroit että, ja nytkin oot siitä kertonut että, että Eetu on, Eetu on saanut, saanut käsiinsä leipäveitsen niin voisitko vielä, vielä kerrata että mistä tämä leipäveitsi on, tai miten Eetu on saanut sen haltuunsa?
E: Se on, meillä on alatasolla oli yks leipäveitti, tai en tieä oliko niitä useampiki.
K: Jo.
E: Ku me pidettiin niitä siltä varalta että jos joku tulee ovien läpi, itsesuojelutarkoituksessa.
K: Hm.
E: Oli varmaan sitten siitä tipahtanu lattialle ku sitä pöytää heiteltiin eestaa.
K: Jo. Kyllä. Onko Kirsi herännyt jossain vaiheessa noitten tapahtumien kulkua?
E: Ei.

K: Onko se, sä oot tuntenut Kirsin erittäin kauan jo niin onko se ihan Kirsille tyypillistä että se jos se on sammuneessa tilassa että se on niin sikeäuninen että se ei herää?
E: Kyllä.
K: Jo.
K: Kyllä. Sitten näytetään seuraavaa kuvaa elikä tämä on sieltä asunnon parvekkeelta (näyttää kuvaa kameralle ja avustajalle ja E:lle). Elikä tässä on tuota mitä ilmeisemmin purettu sänky. Niin milloin tämä sänky on purettu?
E: Siitäkin on jo, silloin kun mulla oli se koira.
K: Okei.
E: Silloin.
K: Joo.
E: Mä sain naapurilta toisen sängyn ja silloin purettiin toi sänky.
K: Joo, muistaksä sen naapurin nimeä keltä te ootte saanut sen sängyn joka nyt siellä on siinä asunnossa?
E: Toi se vastapäinen naapuri toi Kika.
K: Jo, eli Richard Svart?
E: Joo.
K: Jo. Sitten tuossa ensimmäisessä kuulustelussa sä kerroit että tuota perustelit Kirsille sitä, sitä sähkömoottorisahan hankintaa sillä että sun piti tehdä urat semmoseen länkipeiliin?
E: Hm.
K: Niin missä ne osat on? Jotka kuuluu siihen peiliin?
E: No mä keräsin. Ai missä ne osat on?
K: Niin.
E: Mä en oo vielä kerenny, en oo kerenny hommata niitä. Mull oli tarkoitus hommata sit ku mä saan ne urat ajettua että vien sitten, vien sitten peililiikkeeseen että ne laittavat siellä, leikkaavat lasit niihin.
K: Jo, mutta nämä puuosat niinku sun piti tehä niin missä ne on?
E: Ne oli sängyn, siellä sängyn alla. Ellei sitten Kirsi oo siirtäny niitä johonkin jätesäkkiin jo ja pakannu.
K: Jo. Mutta kuitenkin niin ne pitäis olla siellä asunnossa?
E: Niin.
K: Joo, kyllä. Sitten siinä ekassa kuulustelussa kerroit että Eetu kävi silloin maanantaina päivällä pyörähtämässä siinä teiän luona, niin kenen kanss se kävi silloin?
E: (huokaa) Heehh, varmaankin yksin tai.
K: Jo, et muista että sillä ois ollu ketään mukana?
K: Mä en halua sotkee yli tai niinku, kyllä siinä jotakin porukkaa oli mutta.
K: Mm. Onko joku syy minkä takia sä et halua, halua kertoa että ketä siinä oli mukana?
E: No ei oikeastaan.
K: Eli, toistan kysymyksen.
E: No sanotaanko että muutama romaani, muita romaaneja oli.

K: No niin, selvä juttu. Silloin ekassa kuulustelussa kerroit siitä maanantai-illasta ja tiistaivastaisesta yöstöä että, että tuota ootte, ootte juonut, juonut alkoholia ja tuota siinä jutellut ja näin poispäin niin ootteko te jossain vaiheessa laulanut karaokea siellä?
E: Joo varmaankin.
K: Onko sulla ja Kirsilla niinku karaokevehkeet?
E: Eiku siis ei olla laulettu karaokee.
K: Jo.
E: Kuunneltu vaan ja sitten niinku bluetoothin kautta ja.
K: Joo. No onko..?
E: Sitten sen mukana laulettu.
K: Nimenomaan, juu. Jo, kyllä. Siinä ekassa kuulustelussa kerroit että, että sen viinan ohella niin ootte ainakin diapam-merkkisiä lääkkeitä niin, niin tuota nauttinut siinä niin ketkä kaikki näitä diapameja otti?
E: Kaikki.
K: Elikä sinä, Kirsi ja Eetu?
E: Mm.
K: Joo. Miten se istumajärjestys tai oleminen siellä oli ennen kuin sä sammuit niin minkälaisessa järjestyksessä siellä olitte?
E: Sama järjestys.
K: Jo, elikä sä olit yksin siellä tuota kirjahyllyn puoleisella sohvalla ja Kirsi ja Eetu oli siinä toisella sohvalla?
E: Niin.
K: Jo. No oliko siinä silloin aikaisemmin illalla niin oliko Kirsin ja Eetun välillä havaittavissa jonkinlaista flirttailua tai semmosta läheisyyttä?
E: Ei. Nyt kun muistaa jälkikäteen niin on se selän takana yrittäny pussailla Kirsiä joskus, aiemmin. Kirsi on sanonu mulle siitä.
K: Jo, ja minkälaisia tunteita tää herättää sussa? Tai herätti?
E: N,o eihän se tietenkään oikein oo mutta humalatilassa, niinku. Eetu on semmonen.
K: Hm, mites Kirsi ku hän on humalassa niin, niin tuota lähestyykö hän mielellään muitakin miehiä kuin sinua?
E: Eeh, se on kova rupattelemaan humalassa niinku kaikki meistä on.
K: Hm.
E: Ja jutustelemaan ja nauramaan mutta ei silleen että siinä ois mitään ois semmosta niinku, muuta merkitystä.
K: Niimenomaan että hän on ainoastaan niinku ystävällinen sitten?
E: Hm.
K: Hm. Sitten näytetään seuraavaa kuvaa jossa on tämmönen lippalakki (näyttää kuvaa kameralle ja avustajalle ja E:lle).
E: Joo. se on Eetun.
K: Eli tämä on Eetun lakki?
E: Hm´m.
K: Sitten näytetään seuraavaa kuvaa (näyttää kuvaa kameralle ja avustajalle) jossa on punavuorinen nahkatakki.(näyttää kuvaa E:lle) Kenen tämä on?
E: Kirsin. Näytäpä toi.
K: (ojentaa kuvan E:lle)

E: Kirsin se on.
K: Jo.
E: En kyllä, niin, en kyllä tieä ihan varmaks sanoo, en ihan varmaks osaa sanoo.
K: Se on naisten kokoinen kyllä.
E: Niin mut ku sillä on niin paljon niitä takkeja että.
K: Jo, niinku varmaan kiinnitit huomiota niin tässä, tässä takin, takin tuota vasemmalla, vasemmassa kyljessä niin on, on runsaasti verijälkiä. Niin osaatko selittää miten tähän, tähän takkiin on nämä verijäljet tullut?
E: Varmaan ku mä oon niitä säkkejä raahannu ulos niin osunu takkiin tai jotenkin, en tieä. Tai sit se on ollu jossain lattialla tai jossakin.
K: Hm. Onko niin että Kirsi on auttanut sua tuossa ruumiin hävittämisessä?
E: Ei.
K: Sitten näytetään seuraavaa kuvaa (näyttää kuvaa kameralle). Tässä kuvassa on sähkömoottorisaha, sitten yksi puukko, toinen veitsityylinen puukko joka on kahdessa osassa ja kahdet crocsit. Onko tämä se saha mitä käytit (näyttää kuvaa E:lle)?
E: (nyökkää) Kyllä.
K: Ruumiin paloittelussa. Entäs sitten nämä, tämä ehjä puukko ja sitten tämä toinen veitsimallinen puukko joka on, josta on kahva irronnut niin kerro niistä.
E: Tuo toinen katkes, tuo toinen katkes niin mä, no irrotin kättä olin irrottamassa niin se katkes siinä. Toisesta puukosta en tieä.
K: Onko tämä, tämä ehjä puukko niin onko se sun tai Kirsin?
E: Näytä (K ojentaa kuvan E:lle). Mä en kyllä muista tuommosta (ojentaa kuvan takaisin K:lle) puukkoa.
K: Jo. Kerro tosta tilanteesta ku toi veitsimallinen puukko niin meni rikki niin, kerrotko siitä tilanteesta tarkemmin?
E: Mä olin kättä niinku irrottamassa niin se napsahti poikki.
K: Löiksä tuohon veitsen terään jollain vai painoitko sä ainoastaan?
E: Eeh, mä painoin ja väänsin ja se varmaan meni siinä.
K: Mitä kaikkia työkaluja sä käytit siinä ruumiin paloittelussa?
E: Tuota veitteä, sitä toista veitteä, sitten vasaraa ja, vasaraa hakkasin toista veitteä, toisella, toisen veithen (näyttää iskuliikettä oikealla kädellä), että saisin sen käen irti siitä.
K: Jo. Jos mennään vähän tarkemmin siihen, siihen ruumiin paloitteluun niin voisitko kertoa missä järjestyksessä ne ruumiinosat irrotit?
E: Pää, käet, jalat.
K: Hm, ja oliko, oliko niin, siinä ensimmäisessä kuulustelussa kerroit että, että sen pään irrottamiseen käytit, käytit sahaa?
E: Moottorisahaa joo.
K: Jo. Ja mites sitten näitten muitten ruumiinosien irrottamiseen?
E: Veitteä ja sitten vasaralla hakkasin sitä.
K: Jo.
E: Sitä toista.
K: Jo.
E: Veitteä.
K: Osaatko kertoa missä tuon moottorisahan ketju on?

E: Mä käskin Kirsin pakata se sitten ku seuraavana päivänä ku mä olin saanu hävitettyä sen vainajan. Kärsin, käskin Kirsin pakata että se, se laittoi sen johonkin kuplamuovipussiin sen ja.
K: Hm. Eikö Kirsi ihmetellyt yhtään että mitä siinä terässä on?
E: Ei. Mitä siinä sitten oli? Ei siinä mun mielestä pitäny olla mitään ku mä pesin ne kaikki.
K: Jaa sä oot pessyt ne?
E: Joo sahan ja sen ketjun pesin ja.
K: Jo. Tuliko Kirsi jossain vaiheessa tietämään että, että mitä siellä asunnossa on tapahtunut?
E: Ei.
K: Ooksä puhunut Kirsille mitään näistä tapahtumista?
E: En (pudistaa hitaasti päätään).
K: Suojeleksä Kirsiä tässä asiassa jotenkin?
E: En.
K: Elikä sun kertoman mukaan niin Kirsi on ollut täysin tietämätön näistä tapahtumista?
E: Hmm.
K: Onko se totuus?
E: Joo (huokaa).
K: Sitten viimeisenä kuvana on tällainen tuota (näyttää kuvaa kameralle ja avustajalle) peitto jossa on runsaasti verijälkiä niin voisitko kertoa tästä (näyttää kuvaa E:lle)?
E: Sen päällä mä tein sen, paloittelun.
K: Jo. Suojasiksä jotenkin muuten sitä, sitä ympäristöä kun ainoastaan tällä, tällä tuota vaalealla peitolla?
E: Kyllä siellä varmaan niitä muitakin oli niitä.
K: Siis mitä muita?
E: Vilttejä sun muita.
K: Jo. Silloin kun sä irrotit sillä moottorisahalla sen, sen pään niin niin tuota roiskuiko siitä, siitä terästä niin?
E: Roiskuhan siitä terästä tietenkin.
K: No missä tarkalleen ottaen kun palataan pikkusen, pikkusen taaksepäin niin otetaan tämä, tämä kuva (näyttää kuvaa kameralle ja avustajalle) jossa on täältä keittiön suunnalta otettu tuonne olohuoneeseen tää valokuva niin onko, osaatko, onko se jossakin tässä olohuoneessa se, se paikka missä, missä tuota se paloittelu tapahtui?
E: Otapa toinen kuva, se missä näkyy se, se.
K: Tämä? (näyttää kuvaa kameralle)
E: Eetu makas tässä näin (osoittaa kuvaa) ja mä istuin tässä ja sitten paloittelin tässä sitten sohvalta käsin, ja välillä seisten ja.
K: Jo. (näyttää kuvaa kameralle) Elikä Pakarinen osoitti että se paloittelupaikka oli, oli tässä näin. Ruumis makas tuossa ja hän oli istunut tällä sohvalla ja siitä, siitä käsin paloitellut sitä sitten. Ja välillä oli seissytkin. Siirsiksä näitä, näitä tuota muita huonekaluja pois edestä silloin?
E: (pudistaa hitaasti päätään) En muistaakseni.
K: Jo.

E: Tuohon oli jääny tuohon, tähän oli (näyttää kuvasta K:n kädessä) sohvaan oli jääny niitä veriläikkiä siitä moottorisahasta niin mä yritin pestä niitä pois.
K: Tuota onko nämä valkoiset lakanat jotka tässä, tässä tuota on sohvien päällä nyt niin onko ne laitettu siihen vasta sen surmatyön jälkeen?
E: Joo kyllä.
K: Oliko siinä mitään suojia silloin ennen, ennen tätä surmatyötä?
E: Oli siinä toisenlaiset.
K: Muistatko minkälaiset siinä oli?
E: En muista.
K: Ja. Millä pesuaineella niin sä pesit, pesit noita sohvia?
E: Varmaankin ve´ellä ja, ve´ellä, en muista käytinkö mä pesuainetta.
K: Jo. Sitten mennään, mennään tuohon tuota ruumiin hävittämiseen vielä niin, niin tuota kertoisitko siitä, siitä vielä tuota tarkemmin että, milloin se tapahtui ja tuota montako reissua jouduit tehä että sait ne vietyä sinne mistä ne nyt sitten löytyikin?
E: Jouduin tekemään kaks reissua eka sinne ekoroskikselle.
K: Elikä mitä sull oli ensimmäisellä reissulla mukana?
E: Jalat, sitten toisella kerralla oli keskivartalo ja, mä en tienny et se on vaihtunu ekoroskikseks, sinne ei saa pysty työntämään sinne ku noita pienistä luukuista niin lasia ja metallia ja mitä ne, mitä niitä muita on tuoll.
K: Hm.
E: Kolme pönttöö.
K: Jo.
E: Niin sitten jouduin työntämään ne sinne ojaan. Ja sitten toi, sitten ku se toi..toinen niin yhessä säkissä, yhellä säkillä kannoin niin sen pään ja käet siihen meiän piharoskikseen.
K: Hm. Näkikö kukaan sua kun sä?
E: Ei.
K: Ei ollut mitään satunnaisia kulkijoita jotka ois mennyt autolla ohi tai muuten?
E: Ei.
K: Osaatko sanoa että mihinkä aikaan yöstä silloin tiistain ja keskiviikon välisenä yönä niin tämä tapahtui?
E: En muista tarkkaan.
K: Osaaksä sanoa että kuinka kauan siihen ruumiin paloitteluun meni aikaa? Kaikkinensa?
E: Ei siihen kauaa menny.
K: Suurinpiirtein?
E: Puolituntia, tunti.
K: Hm. Yritiksä peittää jollain tavalla niitä ääniä jotka siitä tuli?
E: Joo, mull oli telkkari, telkkari kovalla ja.
K: Missä Kirsi oli silloin kun tämä paloittelu?
E: Makuuhuoneessa ja ovi kiinni.
K: Tuliko se jossain vaiheessa kattomaan mitä siellä tapahtui?
E: Ei. Huuti se välistä että pitäkää pienempää ääntä siellä. Se varmaan luuli et siellä on porukkaa enemmänkin.
K: Okei.

E: Mä jäin yksin ryypiskelemään sinne, Kirsi lähti nukkumaan.

K: Jo. Kuinka paljon sä olit Kirsin kanss juonut alkoholia silloin tiistai-iltana? Tai milloin, milloin aloititte silloin tiistaina alkoholin ottamisen ja kuinka paljon joitte?

E: Hhh, en muista tarkkoja aikoja.

K: Mutta tuota mitä alkoholia nautitte ja kuinka paljon?

E: Eeh (huokaa) kirkasta ja olutta.

K: Jo. Käviksä tuota jossain silloin tiistaina päivän tai illan kuluessa, niin?

E: Eh, eeh, no siellä Erkin hallissa ja sitten vein tyhjiä pulloja Lidliin että sai lisää olutta ja.

K: Jo. Ootteko käynyt Kirsin kanssa yhessä jossakin silloin tiistaina?

E: Ei muistaakseni.

K: Jo. Sitten tuosta ruumiin paloittelusta tietenkin, tietenkin tuli, tuli erinäistä sotkua niin kerro siitä siivoamisesta.

E: Ei siinä hyvin paljon siivoamista ollu ku mulla oli siinä viltti alla ja luuttusin veritahroja siellä ja.

K: Jo.

E: Ja sitten puhistelin sitä sohvaa vähäsen.

K: Jo. Jäikö siihen sohvaan vielä verijälkiä?

E: Tais siihen vähän jäädä.

K: Jo. Sitten palataan vielä vähän, vähän taaksepäin tässä asiassa niin, niin silloin maanantai-iltana niin, niin tuota Kirsin puhelimesta on, on soitettu tuota sille Brännbackan Susannalle niin, niin kuka tämän puhelun on tehnyt?

E: Eh, varmaankin minä.

K: Muistaksä sitä, sitä puhelua että mitä, mitä siinä keskustelit sen Susannan kanss?

E: Että, tai se tais soittaa ekana ja et ne ois halunnu tulla meille juomaan mut ei ne sit tullukaan. Mä soitin sitten perään niin ei ne tullukaan.

K: Jo. No onko sulla muistikuvaa että tuo Brännbacka niin ois tuonut ruokaa teille silloin, maanantai-iltana sinne? Joskus siinä kymmenen jälkeen?

E: Ei oo tosta ei oo muistikuvia.

K: Hän kertoi, kertoi tuota todistajakuulustelussa että ois muusia ja lihapullia tuonut teille sinne.

E: No sit se on niin jos se väittää kerta.

K: Jo. Et säkö et muista tätä?

E: En.

K: Jo. Kyllä. Kuinka paljon sä oot tuota käyttänyt Kirsin puhelinta?

E: Eeh, koko ajan ku mulla ei oo puheaikaa itellä ollu niin.

K: Jos esimerkiks sä oot lähtenyt kauppaan niin onko, onko mahdollista että sä oot ottanut Kirsin puhelimen esimerkiks mukaan sinne?

E: Joskus se mulla on mukana joskus ei, että mä en tieä että.

K: Jo. Antaako Kirsi sen, sen puhelimen tai antoiko se ihan niinku et se oli ihan, ihan ookoo sillekin että sä pidät puhelinta mukana, että?

E: Hm. Mitä nyt tohon nyt vastais. Niin, jo´o, en mä sitä väkisin siltä oo vieny tietenkään et.

K: Niin, onko siitä tullut riitaa siitä puhelimesta?

E: Ei.

K: Et teiän välille?
E: Ei.
K: Jo, kyllä. Tuossa ensimmäisessä kuulustelussa kun sulta kysyttiin tuosta, tuosta tuota syyllisyydestä tähän asiaan niin tuota nyt kun on muutama päivä mennyt, mennyt eteenpäin niin niin, minkälainen mielipide sulla tällä hetkellä on siitä että ootko, ootko syyllistynyt, syyllistynyt tahalliseen henkirikokseen tässä asiassa? Sen kummemmin ottamatta kantaa siihen rikosnimikkeeseen.
E: Se oli pakkotilanne.
K: Eli jos et sä ois, sä ois tuota laukaissut sitä asetta niin mitä sun näkökulmasta niin ois, ois tapahtunut?
E: Kirsi ois varmaan saanu puukosta. Eetu oli niin hullulla päällä.
K: Jo.
E: Sekaisin.
K: Sä sanoit että Eetu oli hullulla päällä ja sekaisin niin, niin tuota johtuiko se sun näkökulmasta siitä että hän oli niin humalassa ja nauttinut niitä lääkkeitä?
E: Niin ja sitten sii..siinä ku, ku mä että nyt mä soitan poliisit ja sit se että anna se ase tänne niin sen takia.
K: Jo, kyllä. Mulla ei oikeastaan oo tässä, tässä enempää sitten tuota avustajan kommentit kautta kysymykset?
A: Tällä kertaa ei oo kommentoitavaa eikä kysyttävää.
K: Selvä juttu. Ja tuota onko Rami sulla vielä jotakin lisättävää tähän kuulusteluun?
E: Ei.
K: Jo. Selvä, elikä kuulustelu päättyy 14.10.

POLIISI

Kuulustelupöytäkirja	Etptk:n sivun nro 47
Esitutkintapöytäkirjan numero 5710/R/3943/17	
Kuulusteltavan nimi PAKARINEN Rami Petri	Kuul. ptk:n sivun nro 3

Kuulustelupaikka Pohjanmaan poliisilaitos Kokkolan poliisiasema	Kuulustelupäivä 16.3.2017 ☐ kuulustelu puhelimitse	Alkoi kello 13.34

KUULUSTELUKERTOMUS

Uudelleen kuulusteluna rikoksesta epäiltynä Murhaan ja hautarauhanrikkomiseen liittyen ilmoitukseen 5710/R3943/17. Oikeudet ja velvollisuudet kerrottu ensimmäisessä kuulustelussa. Paikalla kuulustelussa epäillyn avustaja Mika Ahti.

Kuulustelu alkoi klo: 13.37

Kuulustelu päättyi klo: 14.23

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Rami Petri PAKARINEN

Kuulustelija/Vakuudeksi Mikko Pesola

☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 14.25

SM-2001-01901/Tu-42
428.284.02.004/13.02.2014

P3J

16.03.2017 (kuulustelu no. 4)

K = Kuulustelija, A = Avustaja, E = Epäilty

K: Sä laitoit sen on-asentoon, jes. Pitäis olla kaikki pelit ja pensselit siinä mallissa että päästään aloittamaan. Elikä Rami Pakarisen uudelleenkuulustelu rikoksesta epäiltynä murhaan ja hautarauhan rikkomiseen liittyen ilmoitukseen 5710/R/3943/17. Ja paikalla epäillyn avustaja Mika Ahti, eli sä et, sua ei näy nyt tässä kuvassa niin tota sano muutama sana niin tie´etään että oot paikalla.
A: Joo varatuomari Mika Ahti määrättynä puolustajana on paikalla vaikkei kuvassa näykään.
K: Kyllä ja tänäänhän on 16:sta päivä 3:tta ja kello on 13.37 ja aloitetaan kuulustelu. Ja oikeudet ja velvollisuudethan on kerrottu siinä ensimmäisessä kuulustelussa niin onko niihin Rami sulla tai avustajalla niin jotakin tuota huomautettavaa?
A: Avustajalla ei ainakaan oo.
K: Onko Ramilla?
E: Ei.
K: Jees, ja sitten tuota vielä onko sulla, onko sulla tuota noihin aikaisempiin kuulusteluihin niin jotakin muutettavaa tai lisättävää niinku tähän heti alkuun mitä tulis mieleen?
E: Ei.
K: Minkälaiset tulevaisuuden suunnitelmat sulla oli ennen, ennen tätä tapahtumaa?
E: Vaasaan muutto.
K: Kenen kanss?
E: Kirsin kanss.
K: Ja. Mikä, oliko tapahtunut jotain konkreettista tämän muuttoasian niinku, olitteko tehnyt jotakin konkreettista sen eteen että se muutto vois tapahtua sinne Vaasaan?
E: Joo käytiin kämppää, tai me oikeestaan puoli vuotta jo aikaisemminkin ollaan etitty sieltä kämppää että. Ja nyt sattui niinku kohille että jaksoi yrittää, yrittää ettiä sitä asuntoo sieltä sitten.

K: Jo. Mistäpäin Vaasaa se asunto oli sitten?
E: Teeriniemell.
K: Jaha. Olitteko te tehnyt jo vuokrasopimuksen?
E: Joo.
K: Oliko se teiän molempien asunto vai oliko?
E: Joo että mä oisin tullu sinne kanss kirjoille.
K: Jo. Kumpi teistä oli tehnyt sen vuokrasopimuksen?
E: Se oli meiän kummankin nimissä.
K: Niin justiin. Jo, jo, kyllä kyllä. Milloinka tämä muutto ois pitänyt tapahtua?
E: Viidestoista kahetta.
K: Mm, elikä vähän reilu viikko ennen tätä, tätä tapahtumaa?
E: Niin.
K: No mites sitten, mites sä näet, näet niinku oman tulevaisuuden? Onko sulla, ooksä jo tässä reilun kuukauden aikana niin onks sulle lähtenyt muotoutumaan se että mikä on Rami Pakarisen tulevaisuus?
E: No yrittää päästä kuntoutumaan, kuntoutumaan jotenkin että pääsis masennuksesta eroon ja sais oikeanlaisen lääkityksen. Ku ei, ei siviilissä niinku oo minkään, mä oon yrittäny saaha oikeet lääkkeet ja, oikeanlaisen lääkityksen ja en oo saanut sitä vaikka oon hakenut ja. Vaikka mulla on diagnoosi, taas hillinny juomista ja kaikkee että, täss voi mainita myös että cannu eli marihuana lailliseks Suomessa.
K: Hm, kyllä. Sitten vielä niinku tuosta suhteesta Kirsiin niin näeksä että teillä on ihan, ihan tota seurustelusuhteeseen verrattava tilanne ollut?
E: Jo.
K: Kyllä. Minkälaiset tunteet sulla on Kirsiä kohtaan?
E: Ihan hyvät.
K: Jo. Ooksä mustasukkainen Kirsistä?
E: Eeh, normaalissa rajoissa tietenkin.
K: Mikä on normaali raja sun mielestä?
E: Terveellistä, terveellistä mustasukkaisuutta.
K: Mitä se tarkoittaa?
E: Ei, ei jos ei oo mustasukkanen niin ei sitä välitä toisesta ollenkaan.
K: Mm, elikä jos sä näkisit Kirsin esimerkiks tuota halaamassa vierasta miestä niin minkälaisen tunteen se sulle aiheuttais?
E: Ei mitään.
K: Jos sä näkisit…?
E: Jos kaverina niinku halaa niin.
K: Mm. Mitäs jos sä näkisit sen suutelemassa jonkun toisen miehen kanssa?
E: No se tietysti herättäis vähän tietenkin huonompia ajatuksia.
K: Mm, saati sitten jos sä näkisit että Kirsi on seksuaalisessa kanssakäymisessä jonkun toisen miehen kanssa?
E: Mm, niin niin. Hm.
K: Mitä tuntoja semmoinen herättäis?
E: No itse asiassa me, meill on ollukin kolmen kimppa juttuja niin että ei se silleen niinku mutta sovi.. yhdessä sovittuja juttuja niin.

K: Hm. Niinpä. Onko nää tota kolmen kimppa jutut ollut semmoisia että te ootte yhessä sopinut että näin on ookoo toimia?
E: Mm.
K: Jo.
E: Kokeillu joskus nuorempana.
K: Niinpä.
E: Joskus kuustoista vuotta sitten.
K: Joo joo. Kyllä. Onko se..
E: Tätä ei nyt tarvi tähän kertoa laittaa?
K: Ei ei.
E: Niinku kuulustelupöytäkirjoihin.
K: Mm. No mites tuota, onko sun ja Kirsin välillä niin ollut teiän suhteen, teill on kuitenkin aika pitkä suhde niin onko siinä ollut, ollut ongelmia tämän seikan kanss että sä oisit ollut mustasukkainen ja käyttäytynyt sitten tietyllä tavalla tämän mustasukkaisuus tai kun oot ollut mustasukkainen niin oot käyttäytynyt tietyllä tavalla?
E: Eeh, oon mä ollu joskus pahalla päällä.
K: Hm, kuvaile sitä että mitä tarkoittaa kun on pahalla päällä.
E: No, eeh, sanallista huutamista ja tommoista.
K: Hm, okei.
E: Puolin ja toisin.
K: Hm.
E: On hänkin mustasukkainen, erittäin mustasukkainen kanss.
K: Okei, joo että se on molemminsuuntaista sitten?
E: Mm. Ku mullakin on ollu niinku parisuhteita toisten kanssa pitkä seittementoista vuoden aikana.
K: Hm.
E: Se on löytäny uuden ja mä oon löytäny uuden, ja silleen.
K: Sitten ootte kuitenkin…?
E: Kyllä ne välillä aina kaivelee ne jutut sitten, aika ajoin.
K: Jo.
E: Kun on hermot kireellä ja.
K: Hm.
E: Ja sit ku ollaan kahestaan niin ei oo muita kelle purkaa asioita niin sitten asia ku asia niin tulee niinku niistä rähistyä.
K: Hm.
E: Ihan normaali.
K: Kyllä. Sitten mennään eteenpäin tuota, tuota ootko sä ollut velkaa tai oletko velkaa Eetulle tai hänen sukulaisilleen?
E: En.
K: Onko missään vaiheessa ollut mitään tämmöistä että ne ois ees väittäny että sä oot velkaa jostakin asiasta?
E: Eeh, oon mä silleen niinku ostanu jotain kattokruunuja ja sillee ja kotiviiniä ja tommosta mistä on ollu velkaa.
K: Hm. Mutta sä oot hoitanu…?

E: Ja alkoholia, joo.
K: Ja.
E: Mut mä oon hoitanu ne pois.
K: Juu. Poliisin tietoon on tullut että Eetu on ja sitten hänen poikansa Roni on, on vienyt sulta rahaa niin pitääkö se paikkansa?
E: Joo.
K: Ja.
E: Tai siis Roni on.
K: Onko Eetu vieny sulta rahaa?
E: Ei. No kerran se vei viiskymppiä pöydältä otti.
K: Jo. Kyllä. Mutta mitään velkasuhdettako ei oo Eetuun tai hänen sukulaisiinsa?
E: Ei oo enää.
K: Joo. Kyllä. Sitten mennään tuohon tapahtumayöhön niin kertaatko vielä että ketä silloin maanantai-iltana ja sitten tuota sitä seuranneena yönä niin oli siellä asunnossa?
E: Kirsi ja minä. Aluks olin minä ja Eetu ja Kirsi ja, niin, toisena yönä Eetu oli hengettömänä siellä.
K: Hm. Kävikö siellä maanantai-iltana siellä jotain muuta porukkaa?
E: Muita romaaneja kanss...
K: Jo, muistatko niitten nimiä?
E: En mä nyt tässä lähe erittelemään.
K: Okei.
E: Mitä mä nyt sitä.
K: Muistaksä sitä tuota Brännbackan Sannan käyntiä siellä maanantai-iltana?
E: Eeh, (huokaa) en mä vaan muista.
K: Jo, Sannaa on kuulusteltu todistajana ja se on kertonu että se oli silloin maanantai-iltana tuonut teille ruokaa sinne.
E: Voi olla, voi olla et.
K: Muistaksä että sä oisit syönyt sitä ruokaa mitä, mitä Sanna toi sinne?
E: Ei ku mä join vaan.
K: Jo.
E: En mä tieä että joiko Kirsi vaan ja.
K: Niin just. Sitten tuota, mitä päihteitä te veditte silloin maanantai-iltana kautta silloin tiistai yönä?
E: Diapameja on ollu.
K: Mites cannabis?
E: Ei sitä käytetty.
K: Onko varmasti niin?
E: Joo. Ehkä alkuillasta tai niinku aamupäivästä.
K: Silloin maanantaina?
E: Niin.
K: Jo. Mutta illallako ette poltellut cannabista?
E: Ei.
K: Tuota, mitä se viina oli mitä, tai alkoholi mitä, mitä otitte?
E: Kirkasta.

K: Jo. Oliko se semmosta tuota itte tehtyä?
E: No ei sillä nyt oo merkitystä.
K: Meiän tietoon on tullut että se ois ollut pontikkaa, niin.
E: Joo.
K: Miten sä kommentoit sitä?
E: Eeh, oli se pontikkaa, todella hyvää pontikkaa oli, kuin linnunmaitoa ois juonut.
K: Jo. Ooksä tuota, tuota samaa pontikkaa niin ooksä juonut aikaisemmin?
E: Ehn.
K: Minkälainen fiilis sulle tuli tuosta, sä olit ottanut lääkkeitä ja sitten tota pontikkaa, minkälainen mieliala sulla oli?
E: No semmonen hyvä ja iloinen ja, ihan semmonen normaali känni.
K: Niin justiin. Mites Kirsi? Minkälainen fiilis sillä oli?
E: Samanlainen iloinen ja puhelias. Mustakin tulee puhelias.
K: Jo. Mitäs Eetu?
E: No samanlainen.
K: Hyväntuulinen ja puhelias?
E: Hm.
K: Okei.
E: Alkuillasta.
K: Niin.
E: Sit se muuttu yhä enemmän.
K: Kerro siitä miten se muuttui.
E: No se niinku mä kerroin että se rupes Kirsiä käpälöimään ja sit se yritti mut ampua ja tietenkin tappaa ja tollee.
K: Hm. Oliko teillä ennen, ennen sitä tota tapahtumaa mitä justiin sanoit niin oliko sulla ja Eetulla ennen riitaa? Tuon illan kautta yön kuluessa?
E: Ei.
K: Ooksä ihan varma siitä?
E: Joo.
K: Kertaatko vielä että miten se, miten toi sun ja Eetun välinen riita kautta yhteenotto niin miten se lähti ja miten se eteni siitä?
E: Mä vaan heräsin, mä olin nukahtanu, tipahtanu jossain vaiheessa ja sitten heräsin virtsahätään ja.
K: Sen verran pysäytän niin kummalla sohvalla sä olit silloin?
E: Mä olin sillä vastapäisellä sohvalla.
K: Elikä nyt jos katotaan sieltä eteisestä niin vasemmalla vai oikealle?
E: Kun mennään sinne olohuoneeseen niin vasemmalla puolen.
K: Sä olit vasemmalla puolella?
E: Niin kirjahyllyn.
K: Kirjahyllyn puoleisella?
E: Niin.
K: Jo. Jo jatka vaan, kiitos.
E: Joo, sitten huomasin että Eetu oli niinku riisunu Kirsin housut alas kun heräsin siihen virtsahätään ja mä sanoin että nyt mä soitan poliisit sulle että oot sä raiskaamassa nukkuvaa naista niin, otin puhelimen ensten käteen ja se sanoi että hän

ampuu mut. Veti aseen niin lapikkaasta, oli hokemassa puhelin pois käestä ja sitten ku se teki niitä latausliikkeitä mä huomasin et se meni se ase jumiin, vikasyöttö tuli siihen tai joku syöttöhäiriö. Niin sit mä aattelin että nyt tuli mun tilaisuus et se päätin niinku et suojelen itteeni, et ei pääse niinku ampumaan ja kävin sitä kohti siitä pöydän yli, pöytä kaatui ja sain hujtastua sen aseen siltä käsistä ja se lenti sinne keittiöön päin. Sit mä hyppäsin sen perään, sen aseen perään ja huusin että nyt häivy vittuun tästä kämpästä ja sit se kaivoi puu.. leipäveiten, puukko tai leipäveitti, sieltä lattialta ja huusi mulle takasin siinä ruvettiin raivoamaan kumpikin että se huusi mulle mä huusin sille ja. Sit se kääntyi sanoi Ki.. sanoi että se sit hän tappaa Kirsin. Kääntyi sitä kohti puukko koholla ja mun oli pakko toimia, mä sain jotenkin sen aseen toimimaan ja sit kävi miten kävi.
K: Hm, elikä kummalla sohvalla ne oli silloin? Kirsi ja tuo, tuo Eetu?
E: Sillä toisella sohvalla oikealla puolella kun mennään sinne.
K: Jo okei.
E: Kirsin jalkopäässä istui Eetu.
K: Jo. Elikä tuota missä asennossa Eetu oli silloin kun sä laukaisit aseen?
E: Se oli niinku, jos sohva on niinku tässä näin (näyttää molemmille sivuille käsillä), se istui tässä päässä (näyttää vasemmalle puolelleen) Kirsi makas tässä (näyttää oikealle sivulleen) niin tota se oli se lattialta ottanut sen leipäveitten näin sit se oli lyömässä niin (kohottaa oikean käden kuin lyöntiin) lyömässä niin mä kerkesin, reagoin silleen että se ei päässy niinku lyömään Kirsiä että se oli semmonen refleksi.
K: Hm. Elikä se..
E: Nopea tilanne.
K: Jo, elikä sä olit niinku Eetun selkäpuolella silloin?
E: Niin. Siinä vähän niinku, siinä, jos täss on se olohuoneeseen tuleva ovi (näyttää oikealle sivulleen) niin mä olin tässä kohin tai siis niinku tässä kohin, suurin piirtein näin ja sit se sohva oli jossain tuossa.
K: Sohva jatkuu niin kuin tuonnepäin?
E: Niin.
K: Jo.
E: Jostain, eh, jostain tosta jalan kohalta vähän tonnepäin.
K: Hm.
E: En mä nähny mahollisuutta, en mä niinku pystyny sitä asetta sille takaisin antamaan en tietenkään ku just yritti niinku että ampuu minut.
K: Ennen tuota ampumista niin menikö se tilanne ihan niin kuin painiks että te olitte kiinni toisissanne?
E: Ei.
K: Sä sanoit et sä läppäsit sen.?
E: Niin läppäsin kä´ellä tai jalalla sain läpättyä sen aseen sen tälleen (heilauttaa vasenta jalkaa) jotenkin.
K: Jo jo. Mikä sen pöydän rooli siinä oli tuota, tekikö jompikumpi teistä sillä pöydällä jotakin toiselle vai?
E: Mä heitin sen sitä kohti, se teki niitä latausliikkeitä, sit se heitti sen takaisin. Mä en nyt muista..
K: Siis..?

E: Niin mä en nyt muista tarkkaan mut se hajos kuitenkin se pöytä siihen.
K: Hm.
E: Ja oli ylösalaisin.
K: Jo. Mitäs sen jälkeen tapahtui kun sä olit laukaissut sen aseen?
E: No Eetu, niinku nukahti ja ei lentäny niinku elokuvissa seinään että.
K: Minkälaiseen asentoon Eetu jäi?
E: Se jäi tälleen (nojaa päätä taaksepäin tuolissa).
K: Siihen sohvalle?
E: Niin.
K: Jo. Elikä istuvaan asentoon?
E: Hm.
K: Jo. Mitäs sen jälkeen tapahtui?
E: Raahasin sen sille parvekkeelle, panin Kirsin nukkumaan makkariin.
K: Hm. Kumman sä teit ensiks?
E: Raahasin Eetun siitä.
K: Jo.
E: Par..parvekkeelle.
K: Mistä kohti sä otit kiinni siitä ruumiista?
E: Käsistä.
K: Jo. Kun sä sait sen sinne, sinne tuota parvekkeelle niin jätitkö sä sen siihen vaan vai peitteliksä sitä jollain tavalla?
E: Joo mä peittelin sitä vanhoilla noilla vilteillä ja.
K: Jo kyllä.
E: Täkeillä, täkeillä.
K: Okei, jo. Missäs vaiheessa sä päätit että tää ruumis pitää hävittää jollain tavalla?
E: Eeh, sen yön aikana.
K: Minkälaisia ajatuksia sulla kävi, kävi mielessä että miten sä sen suorittaisit?
E: Mä en nähnyt muuta vaihtoehtoo muuta ku mun piti paloitella se. Muuten se oli liian painava siirrettäväks, yksin että.
K: Hm.
E: Enkä tietenkään halunnut jäädä kiinni.
K: Hm. Minkälainen ajatus sulla oli sitten niin kuin, niin kuin jatkosta että joo sä paloittelet sen ruumiin mutta sitten, eihän ne ilmaan haihdu ne ruumiinosat vaikka niitä paloittelee niin minkälainen ajatus sulla oli sitten siitä jatkosta?
E: Mull oli niin sekavat ajatukset että en mä ajatellu sen pitemmälle.
K: Jo.
E: Muuta ku että päästä eroon siitä että.
K: Hm. No mistä sä sait niinku tuon ajatuksen että se on paloiteltava? Onko se, onko tullut jostain leffoista tai muuten?
E: Kai että se oli helpompi hävittää.
K: Hm. Sä tunsit et sä pystyt tehä sen?
E: Pakko.
K: Mikä oli se pakko?
E: Ei pystyny niinku yksin sitä siirtelemään mihinkään ja eikä halunnu jäädä kiinni.
K: Uskoiksä itte ihan oikeasti että sä et jää kiinni tästä?

E: Mm, en mä, en mä, mä olin vaan siinä tilanteessa, en mä, en mä pystyny ajattelemaan kauemmaks asioita.

K: Jo. Ja mikä tunne sai sut toimimaan?

E: Kiinnijäämisen pelko. Siinä tilanteessa.

K: Hm. Oliko se se että poliisi saa sen tietää vai joku muu saa sen tietää?

E: Sekä että.

K: Hm. Missä vaiheessa Kirsi tuli tietämään että Eetu on kuollut?

E: Varmaan teiltä kuullu.

K: Aatellaan että te ootte ollu siinä samassa asunnossa tuota siitä maanantai-illasta niin torstai iltapäivään kun sitten lähitte, lähitte bussilla Kokkolaan. Lyhyitä käyntejä ilmeisesti sulla on ollut siinä kun oot käynyt ostamassa sen sahan niin kuin aikaisemmissa kuulusteluissa on tullut ilmi ja sitten oot käynyt kaljaa ostamassa. Ja te ootte kuitenkin ollut siinä, siinä asunnossa niin hyvin pitkälti koko ajan kahestaan. Plus tietenkin Eetun ruumis. Onko se sun mielestä tuota uskottavaa että Kirsi ei oo tiennyt että siellä on ruumis?

E: Ei se varmaan uskottavaa oo.

K: No ei. Ei se oo. Suojeleksä Kirsiä tässä asiassa jollakin tavalla?

E: Ei oo mitään suojeltavaa että.

K: Kun Kirsi sanoi…

E: Minä, minä oon tehny, toiminu yksin. Näissä asioissa.

K: Onko Kirsi osallistunut Eetun tappamiseen jollakin tavalla?

E: Ei.

K: Onko Kirsi osallistunut ruumiin paloitteluun jollain tavalla?

E: Ei.

K: Onko Kirsi osallistunut siihen ruumiinosien pois kuljettamiseen sieltä asunnosta?

E: Ei.

K: Muistatko kun mä näytin sulle edellisessä kuulustelussa niin semmosen mustan nahkatakin kuvaa semmonen jossa, musta nahkatakki jossa on punainen vuori?

E: Mm.

K: Elikä naisten nahkatakki.

E: Mm.

K: Onko tämä takki ollut jossain vaiheessa sinun päällä?

E: Joo paljon mahollista, mä en muista mitä mull oli päällä.

K: Taas palataan siihen että onko uskottavaa että sä laitat Kirsin takin päälle?

E: Se on voinut siellä lattiallakin olla en mä muista. Mä en muista.

K: Jo.

E: Se on voinu siellä lattiallakin olla jossakin kasassa ku mä oon palotellu Eetua.

K: Siinä takissa, siinä mustassa nahkatakissa missä on se punainen vuori niin on, on sekä selkäpuolella että tässä, tässä tuota vasemmalla etupuolella niin on verisiä hankausjälkiä jotka sopivat tosi hyvin siihen että on, on niitä säkkejä käsitelty ja ne veriset säkit on osunut siihen takkiin.

E: Siell oli niin paljon tavaraa lattialla että, ku meillä oli muutto kesken että, se on voinut sitten siinä että, ku mä oon raahannu niitä säkkejä pois sieltä.

K: Hm. Onko Kirsi osallistunut noitten ruumiinosien pois kuljettamiseen siitä asunnosta?

E: Ei oo.
K: Kerrotko mulle vielä sen että miten, miten tuota ja koska niin sä kuljetit ne ruumiinosat pois sieltä asunnosta?
E: Eeh. Miten ja koska?
K: Niin.
E: Seuraavana yönä.
K: Elikä tiistain ja keskiviikon välisenä yönä?
E: Niin, aamuyöstä.
K: Miten sä pakkasit ne?
E: Jätesäkkeihin.
K: Montako reissua sä jouduit tehdä että sä sait ne pois sieltä?
E: Kolme.
K: Joo, kerropa niistä reissuista, minne veit ensimmäisen, ensimmäisellä kerralla, minne toisella minne kolmannella.
E: Eka vein jalat yhessä pussissa, keskiruumiin toisessa pussissa siinä ekoroskiksen taakse. Sitten pää ja kädet niin kolmannella reissulla siihen meiän roskikseen mikä siellä on se vihree.
K: Okei. Jo, sitten mennään…
E: Silloin kun poliisit kävi, sen Henryn takia kävi ku se yritti sinne asuntoon niin mä koko ajan sitä toista poliisia ku tuli niinku toiseen huoneeseen ettei Kirsi kuulis mitä mä sanon sille että mä tiedän henkirikoksesta. Sen takia mä kutsuin sitä poliisia koko ajan sinne toiseen huoneeseen.
K: Eikö se tullut?
E: Siis se toinen poliisi ku jutteli Kirsin kanssa tossa olohuoneessa niin mä koko ajan sitä toista poliisia koko ajan niinku keittiöön että tuu tänne, tuu tänne mull on asiaa ja sit sanoin sille niinku että mulla on tietoa henkirikoksesta ettei Kirsi kuulis siitä.
K: Hm, okei. Miten tää poliisi reagoi kun sä sanoit tän?
E: No, ne sitten päätti, ei ne niinku.
K: Ei ne ottanut todesta sitä?
E: Ei. Meill oli vähän kiire pois sieltä ku mustalaiset rupes härkkimään niin pahasti siellä.
K: Hm.
E: Että pääsis tänne Kokkolaan että.
K: Oliko teillä tarkoitus sitten Kirsin pojan Jeren kämpille mennä sitten?
E: Joo.
K: Täällä Kokkolassa?
E: Jo.
K: Kyllä. Ja tuota, Kirsi Pakarinen on kuulustelussa kertonut että hän sammui ja sitten myöhemmin heräsi olohuoneesta eteisestä katsottuna vasemmanpuoleiselta sohvalta elikä kirjahyllyn puolelta. Miten kommentoit sitä? Kirsi sanoi että se oli nimenomaan hän oli siellä kirjahyllyn puoleisella sohvalla.
E: En tieä. Voi olla että humalatilan takia muistaa väärin.
K: Hm. Kirsi on myös kertonut kuulustelussa että hän nimenomaan heräs siihen kun Eetu kaatui kuolleena hänen päälleen.
E: Ja.

K: Miten sä kommentoit sitä? Että hän on herännyt siihen.

E: No, jos Kirsi on kertonu näin niin enhän mä voi niinku.

K: Pitääkö se paikkansa?

E: Heeh (huokaa). Ei mull oo tuohon kommentoitavaa.

K: Selvä. Sitten Kirsi on kertonut kuulustelussa että hän on herännyt tiistain ja keskiviikon välisenä yönä asunnon olohuoneesta kuuluviin ääniin ja tuota tullut sinne olohuoneeseen katsomaan että mitä siellä tapahtuu. Mitä sä kommentoit siihen?

E: Ei paljo auta kommentoida mitään.

K: Ja Kirsi on kuulustelussa sanonut että tähän kun hän heräs siihen että Eetu kuo.. tuota kaatui kuolleena hänen päälleen niin hän on ensin tunnustellut Eetun päätä ja huomannut että siitä tulee verta ihan valtavasti ja sen jälkeen juossut vessaan oksentamaan ja sen jälkeen mennyt, mennyt makkariin ja laittanut oven kiinni. Mitä sä kommentoit siihen?

E: Ei, ei mull oo mitään kommentoitavaa.

K: Okei.

E: Kirsihän saa puhua niinku.

K: Kumpi on totta?

E: Eeh, niinku..

K: Jos ajatellaan sitä mitä Kirsi on kertonut ja mitä sä olet kertonut niin, kumpi versio on totta?

E: Eeh, en osaa kommentoida tuohon.

K: Okei. Sitten jos ajatellaan tätä tapahtumaa niin yleisen elämänkokemuksen kannalta niin musta tuntuu tosi epätodennäköiseltä että Eetu ois kääntänyt sulle selän jos sä osoitat häntä aseella. Onko sulla siihen kommen..kommenttia?

E: Mm, se oli niin sekasin ja raivon vallassa. Enkä mä usko, usko tota, se oli vaan niin sekasin.

K: Okei. Sitten jos aatellaan vielä tuota mitä Kirsi on kertonut tuossa kuulustelussa että hän on herännyt siihen että Eetu kaatuu kuolleena hänen päälleen, niin jos se niinku pitää, pitää paikkansa niin missä asennossa Eetu on silloin ollut? Onko sulla siihen kommentoitavaa?

E: Kirsi voi muistaa tapahtumia väärin.

K: Hm.

E: Jos se on kerta ollu siellä vastakkaisella sohvalla mistä mä oon heränny niin miten se voi kaatua sen päälle?

K: Niin. Sehän tässä onkin se pikku problematiikka että sä sanot että sä oot ollut siellä eteisestä katottuna siellä vasemmanpuoleisella sohvalla ja herännyt siihen ja nähnyt että vastakkaisella sohvalla on Eetu ja Kirsi, elikä oikeanpuolimmaisella.

E: Niin.

K: Ja Kirsi sanoo taas, taas että hän oli, oli tuota sammuneena siinä nimenomaisella vasemmanpuoleisella sohvalla ja heräs siihen ku Eetu rojahti kuolleena päälle.

E: Niin, niinpä.

K: Mutta sä, pidätkö sä kiinni siitä mitä sä oot sanonut?

E: Näin se meni.

K: Jo. Tuota, osallistuiko joku muu kuin sinä Eetun tappamiseen?

E: Ei.

K: Osallistuiko joku muu kuin sinä ruumiin paloitteluun?
E: Ei.
K: Osallistuiko joku muu kuin sinä ruumiinosien poiskantamiseen sieltä asunnosta?
E: Ei.
K: Sitten, Eetulla oli tiettyjä tavaroita mukanaan kun hän tuli sinne, sinne tuota asuntoon viettämään iltaa. Missä on Eetun autonavaimet?
E: Vessanpöntössä. Heivasin sinne.
K: Lompakko? Sisältöineen?
E: Eeh, lompakko on siellä jossakin tavaroitten seassa että en tieä.
K: Jo. Mites ne lompakossa olleet?
E: Ne mä saksin kaikki ne kortit ja ei siell ollu ku jotain pikapankkikortteja ja tuommosia, saksin ja vessanpöntöstä alas.
K: Jo. Olikos Eetulla käteistä?
E: Ei ollu.
K: Oliko yhtään käteistä?
E: Ei.
K: Jo. Missäs Eetun puhelin?
E: Eeh, varmaan roskikseen heitin.
K: Jo. Entäs puukko?
E: Eeh, varmaan roskiksessa.
K: Muistaksä minkälainen puukko se on?
E: Eeh, mä en kyllä, siis mikä puukko?
K: Mikä Eetulla oli mukana.
E: Mä en muista et sillä ois mitään puukkoa ollut.
K: Okei, joo no. Sitten rannekellot?
E: No ne meni Ronin veloista.
K: Missä ne on?
E: Ne on siellä kämpässä.
K: Mihin ne on laitettu siellä?
E: Jossain laatikossa.
K: Ootko sä laittanu ne sinne vai onko joku muu?
E: Eeh, minä tai Kirsi.
K: Ja.
E: En muista.
K: Muistaksä minkälaisia ne rannekellot on mitä Eetulla oli silloin mukana?
E: Ne oli jotain feikkirihkamakelloja.
K: Minkävärisiä?
E: Kullanvärisiä.
K: Molemmat?
E: Niin.
K: Oliko toi ranneosakin kanssa kullanvärinen vai?
E: Jo.
K: Jo. Kyllä. Oisko sulla vielä jotain mitä sä haluaisit tästä, tästä asiasta sanoa?
E: Mm, eipä tuu nyt mieleen.

K: Mitäs avustaja, onko kommentoitavaa?
A: Sen verran kommentoin että kuulusteluhan sujui asiallisesti ja rauhallisesti mutta puolustajalla ei ole kysymyksiä tässä tilanteessa.
K: Selvä juttu, ja kello on 14.23 ja kuulustelu päättyy siihen.

POLIISI

Kuulustelupöytäkirja	Etptk:n sivun nro 60
Esitutkintapöytäkirjan numero 5710/R/3943/17	
Kuulusteltavan nimi PAKARINEN Rami Petri	Kuul. ptk:n sivun nro 3

Kuulustelupaikka	Kuulustelupäivä	Alkoi kello
Pohjanmaan poliisilaitos Kokkolan poliisiasema	23.3.2017 ☐ kuulustelu puhelimitse	14.03

KUULUSTELUKERTOMUS

Uudelleen kuulusteluna rikoksesta epäiltynä Murhaan ja hautarauhanrikkomiseen liittyen ilmoitukseen 5710/R3943/17. Oikeudet ja velvollisuudet kerrottu ensimmäisessä kuulustelussa. Paikalla kuulustelussa epäillyn avustaja Mika Ahti.

Kuulustelu alkoi klo: 14.06

Kuulustelu päättyi klo: 14.37

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Rami Petri PAKARINEN

Kuulustelija/Vakuudeksi Mikko Pesola

☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 14.41

SM-2001-01901/Tu-42
428.284.02.004/13.02.2014

P3J

23.03.2017

K = Kuulustelija, A = Avustaja, E = Epäilty

K: No niin aloitetaan kuulustelu, ja kuulustelu on rikosilmoitukseen 5710/R/3943/17. Ja rikosnimikkeet mitkä tässä tutkinnassa on nyt käsillä niin on murha ja hautarauhan rikkominen. Ja asema esitutkinnassa rikoksesta epäilty ja kuultavana Rami Pakarinen. Ja oikeudet ja velvollisuudet on käyty aikaisemmin jo läpi ja, ja tuota onko niihin tarvetta palata?
E: Ei.
K: Ei ole. Ja tänään on 23:s päivä maaliskuuta ja kello on 14.06 ja ollaan täällä Kokkolan poliisiasemalla. Mun nimi on Mikko Pesola ja toimin rikosylikonstaapelina Pietarsaaren poliisiasemalla. Ja tässä tilassa on minun ja Ramin lisäksi Ramin avustaja Mika Ahti, et näy kuvissa niin sano muutama sana.
A: Jo varatuomari Mika Ahti on taas paikalla.
K: Kyllä. Ja ei muuta kuin mennään asiaan. Elikä tässä nyt ollaan, en ees muista montako kertaa ollaan, ollaan tätä asiaa, asiaa käsitelty ja vielä kerran, kerran lähetään ainakin menemään tätä juttua lävitse. Ja lähetään nyt liikkeelle tuosta tuosta sun, sun ja Eetun välisestä tuota tietynlaisesta velkatilanteesta, velkasuhteesta niin milloin sulle on muodostunut ensimmäisen kerran niin jonkunlainen velkasuhde Eetun?
E: Mm, en mä muista.
K: Et muista yhtään?
E: En.
K: Jos lähetään siitä että onko siitä vuosia vai kuukausia?
E: Kyll se on varmaan yli vuos on.
K: Jo. Miten käytännössä niin tuota miten sen on niinku tuota lähtenyt liikkeelle?
E: No Eetu on myyny mulle kaikennäköistä tavaraa.
K: Mitä se tavara on?
E: No, kotiviiniä, viinaa, kotitavaroita, jotain kattolamppuja ja tuommosia.
K: Hm.

E: Tietokoneen.
K: Mutta onko se niinku pääsääntöisesti ollut, ollut tätä tuota viinaa ja näitä juttuja vai?
E: Ehm.
K: Kato Kirsi on kertonut kuulustelussa että, että se on nimenomaan ollut pääsääntöisesti viinaa, huumeita, lääkkeitä ja vain ihan poikkeuksellisesti jotakin niinku tavaraa, esimerkiks joku tietokoneen rämä tai jotain vastaavaa. Ootko sä samaa mieltä Kirsin kanss tuosta?
E: Ei huumeita ei oo.
K: Huumeitako ei oo ollut?
E: Ei.
K: Ei oo cannabista ollenkaan?
E: Ei.
K: Entäs lääkkeitä?
E: Ei oo niitäkään.
K: Elikä tuota viina eri muodoissa?
E: Niin.
K: Sekö on ollut niinku se tavallaan niinku ykkösjuttu?
E: Hm.
K: Jo.
E: Niin ja jotain takkeja ja tommosia.
K: Niin justiin, joo. Onko tää ollut kuitenkin sillai niinku että sä oot, sä oot vapaaehtoisesti ottanut niitä tavaroita ja hyväksynyt sen hinnan mikä niistä on?
E: Jo.
K: Juu. Et siinä ei oo ollut mitään niinku?
E: Ei oo.
K: Okei. Joo. Mites nää, tää rahapuoli niin onko siinä ollut aina jotkut tietyt, tietyt päivät että sä oot kuitannut niitä?
E: Silloin ku mulla itellä on raha, rahapäivä ollu silloin mä oon kuittaillu niitä.
K: Jo. Miten se käytännössä on hoidettu toi maksaminen sitten?
E: Mä oon soittanu Eetulle sitten et tuu hakeen rahaa.
K: Ooksä antanut käteen sille rahat?
E: Joo.
K: Onko käynyt ikinä niin että sä oot lähtenyt Eetun kanss hakeen niitä rahoja?
E: Oon, muutaman kerran.
K: Jo, kyllä. Mutta..
E: Pari kolme kertaa.
K: Joo, mutta sillai että ne on ollut käteismaksuja aina, että ei?
E: Mm.
K: Onko pankkisiirtoja tehty kerta?
E: Ei.
K: Okei. Jo. Silloin kun sä oot Eetun kanss lähtenyt, lähtenyt hakeen niin, rahaa niin onko niillä reissuilla ollut ikinä ketään muita mukana?
E: Ei.
K: Onko tää velka aiheuttanut sulle jonkinlaisia paineita? Ooksä..?

E: Ei.
K: Ooksä pystynyt aina maksamaan silloin kun on pitänyt kaikki?
E: Joo.
K: Onko tullut mitään, mitään sellaisia tuota korkoja esimerkiks siihen että?
E: Ei oo.
K: No Kirsi kertoi…
E: Mielummin alaspäin et toi vähemmän on tarvinnu maksaa mitä.
K: Joo. No mites viime joulukuu sulla oli ollut ilmeisesti aika tiukkaa, tiukkaa rahasta ja, ja tuota, Kirsin mukaan silloin oli ollut vähän ongelmia Eetun kanss?
E: Ei, ei oo ollu mitään ongelmia että, kuukaudella siirrettiin vaan yhtä maksua.
K: Niin nimenomaan tää.
E: Niin.
K: Juu. Tuliko siihen jonkinlainen korko sitten, sitten kun piti kuukaudella siirtää niin?
E: Ehm. Mun mielestä ei. Muutama kymppi ehkä.
K: Okei, joo. No pelkäsiksä Eetua noitten velkojen takia?
E: Ehn. En.
K: Ei ollenkaan?
E: En.
K: No onko Eetu perinyt sinulta velkoja jossain vaiheessa niin kovaotteisesti?
E: Ei.
K: Onko sun mielestä se, se velka mikä sulla oli Eetulle niin oliko se sun mielestä niin ihan oikeudenmukaisen suuruinen? Että se oli niinku suhteessa siihen mitä sä oot saanut siltä?
E: Joo.
K: Ja sä olit nimenomaan, nimenomaan tilannut siltä esimerkiks viinaa että se tuo sulle?
E: Niin.
K: Jo. Että se oli ihan, kuvailisitko sitä ihan normaaliks kauppasuhteeks?
E: Jo kyllä.
K: Okei. Olitko sä muille mustalaisille velkaa?
E: En.
K: Ei Ronille eli Eetun pojalle?
E: En.
K: Ooksä ostanut viinaa muualta kuin Eetulta?
E: Joo, oon mä parilta muultakin tyypiltä.
K: Jo. No pitikös Kirsin maksaa Eetulle jotain?
E: Ei.
K: Se oli ainoastaan sinä joka hoidit tuota?
E: Jo. (nyökkää hieman)
K: Jo. Tiesiksä että Kirsillä ja Eetulla oli seksisuhde?
E: Onko niillä ollu?
K: Mm.
E: Häh?
K: Kyllä.

E: Oikeesti?

K: Kyllä.

E: En oo tienny.

K: Et oo tiennyt?

E: En.

K: Onko ollut minkäänlaista haisua että näin on ollut?

E: Ei. Onko Kirsi sanonut että sillä on?

K: Hm.

E: Ai jaa, toi on ihan outoa tietoa mulle.

K: Mitä tuntoja herättää?

E: No, täähän tuli vähän yllätyksenä.

K: Muistaksä semmosta tapausta että, että sä olisit hakenut Kirsiä, Kirsiä tuota Eetun kämpästä ku se oli jäänyt sinne teiän ryyppyillan jälkeen?

E: Joo muistan.

K: Muistaksä tuota kun Eetu tuli avaamaan sulle oven ja sä pääsit sisälle niin muistaksä mitä Kirsillä oli päällä silloin?

E: Pikkuhousut.

K: Jo.

E: Eikö ollut?

K: Joo.

E: Mutt en mä nyt usko et siellä olis mitään tapahtunut.

K: Kirsin mukaan niin, niin tuota sä olit silloin sanonut sille siellä asunnossa hiljaa kuiskannut tai jotenkin vastaavasti että Eetu ei kuule sitä että, että sä olit sanonut Kirsiä et sä oot mustalaisen huora.

E: Joo. En muista kyllä.

K: Muistaksä mitä tuntoja se herätti että ensinnäkin Kirsi oli jäänyt sinne ja sitten kun sä löy´ät sen että se on vähissä vaatteissa siellä?

E: Ei en mä oo ajatellu mitään tommosta että sillä, se olis ollu seksuaalisessa yhteen tai niinku mitään seksuaalista kanssakäymistä niillä. Kun tota, mä vaan aattelin että, että se on riisunu, ruvennu nukkumaan ja riisunu housut pois, niinku tapana on tehä ku menee nukkumaan että riisuu housut.

K: Hm. Jo. Muistaksä et oliks sä mustasukkainen silloin kun Kirsi oli jäänyt sinne?

E: En oo ollu mustasukkainen.

K: Kirsin mukaan olit.

E: Jo mä en…

K: Sä olit kuulemma ollut todella vihainen sille, sitten kun olitte päässyt kotiin.

E: Jaa, en mä muista.

K: Kirsin mukaan sä olit käynyt vähän siihen käsikskin sen jälkeen.

E: Jaa.

K: Olit retuuttanut sitä hiuksista.

E: En muista, en muista.

K: Kirsi sanoi että se, se kun hän jäi sinne asuntoon silloin niin, niin Eetu ois heittänyt sut pihalle sieltä, sieltä kämpästä. Tai laittanut sut pihalle sieltä kämpästä. Muistatko tällaista?

E: En.
K: Ja sitten Kirsi oli jäänyt yöks sinne.
E: Ei. En muista kyllä tommosta.
K: Okei. Voiko tää…
E: Mun mielestä me lähettiin viinaa hakee jätkien kanss. En mä muista.
K: Okei.
E: Se on tämmöinen.
K: Voiko tuommonen pitää paikkansa mitä Kirsi on kertonut?
E: Ai et se on ollu seksisuhteessa Eetun kaa?
K: Niin tai oikeestaan siitä, siitä tuota ku se oli jäänyt sinne asuntoon sillä että Eetu on pistänyt sut pihalle sieltä?
E: Mun mielestä tota, Kirsi lähti Eetun kanssa sinne meiltä ku me lähettiin miehet hakemaan viinaa. Ja sitten illalla mentiin sinne kaikki.
K: Okei.
E: Mun mielestä se meni niin.
K: Että se ei ollu niinku ollut koko yötä siellä vaan se oli jonkun tietyn ajan vaan siinä illalla siellä? Kun sä menit sitten sinne asuntoon ja Eetu avas sen oven?
E: Niin.
K: Okei. Jo.
E: Mun mielestä se meni niin.
K: No nyt kun sä tieät että Kirsillä ja Eetulla on jonkinnäköinen seksisuhde ollut niin tuota sitä taustaa vasten niin pitikö Kirsin maksaa seksillä näitä, näitä?
E: Ei todellakaan.
K: Ei todellakaan? Joo.
E: Ei. (pudistaa päätään)
K: Että ei oo tarvinnu sun velkoja kuittailla tuota?
E: En mä oo mikään parittaja.
K: Hm. Sitten siirrytään asiassa eteenpäin ja tuota kerrataan vielä, vielä noi maanantai ja tiistai välisen yön tapahtumat, elikä maanantai kuudes päivä helmikuuta ja tiistai seitsemäs päivä helmikuuta niin ne tapahtumat siellä niin. Pyytäisin sua kertomaan ne tapahtumien kulku kokonaisuudessaan.
E: Niin ku mä oon jo kertonu monet kerrat että, kelatkaa nauhuri takaisinpäin ja kuunnelkaa sieltä.
K: Et sä halua kertoa niistä mitään?
E: No mitä niitä toisaalleen samoja juttuja koko ajan.
K: Hm. Jos lähetään siitä että ku sä olit siellä olohuoneessa niin tuota kummalla sohvalla sä olit kun sä heräsit?
E: Vitriinipuoleisella.
K: Jo. Elikä eteisestä katottuna vasemmanpuoleisella?
E: Niin.
K: Jo. Ja kun heräsit niin mitä näit?
E: No, Eetu oli vetäny Kirsiltä housut kinttuihin.
K: Mitä se..?
E: Kirsi oli sammuneena.
K: Oliko Kirsi tuota istuvassa asennossa, makaavassa asennossa?

E: Ei ku se oli makaavassa.
K: Makuulla, jo. Ja pää oli? Mihinkä suuntaan?
E: Sinne parvekkeelle päin.
K: Selvä. Mitä sä sanoit kun sä näit sen, mitä näit?
E: Mä sanoin Eetulle että mitä helvettii sä teet, että meinaatko raiskata nukkuvan naisen että mä soitan poliisit.
K: Entä mitä Eetu sanoi?
E: No sanoi että ehänt soita. Mä sanoin että soitanhan. Otin puhelimen käteen ja sit se sanoi että, veti sen aseen ja sanoi että hän, sitten hän ampuu mut. Hm.
K: Hm. Tekikö Kirsi siinä vaiheessa jotain?
E: Ei ku Kirsi oli sammuneena.
K: Jo. Miten se tilanne meni siitä eteenpäin?
E: No se rupes tekemään latausliikkeitä Eetu ja poikittaissyöttö varmaan tuli siihen aseeseen, ei se saanu kuulaa piippuun ja.
K: Sit..?
E: Sit mä tönäsin pöydän sen päälle ja se tönäis sen takaisin ja sit mä sain läpättyä sen aseen sen käe´stä lattialle, syöksyin sen perään ja huusin että nyt lähe vetämään täältä.
K: Mitäs sen jälkeen tapahtui?
E: No Eetu tota, Eetu otti lattialta puukon ja sanoi edelleenkin että hän niinku, tänne se ase, tänne se ase hoki siinä ja mä sanoin että eiku nyt pihalle että nyt riittää että. Sit se kääntyi Kirsiin päin ja kohotti puukon ja sit mä täräytin sitä sillä aseella.
K: Missä Eetu oli silloin kun sä ammuit sitä?
E: Kirsin jalkopäässä.
K: Oliko se tuota istuvassa vai?
E: Istuvassa asennossa.
K: Okei. Ja minkälaiseen asentoon se Eetu jäi kun sä olit ampunut sitä?
E: No istuma-asentoon.
K: Kuvailetko sitä että kun se laukaus osui, osui sitä päähän niin mitä sen, sen kropalle tapahtui?
E: Hrm´h, no nojautu taaksepäin ja.
K: Okei. Eli näyttäisitkö vielä missä asennossa se oli ennen kuin sä laukaisit sen aseen?
E: (asettuu istumaan oikea käsi kohotettuna ja katsoo oikealle sivulleen) Tämmösessä asennossa.
K: Ja siitä kun sä laukaisit aseen ja se osui, osui takaraivoon niin se nytkähti siitä taaksepäin?
E: Niin.
K: Okei. Jo.
E: Ainakin mun muistin mukaan.
K: Joo. Tuota, Kirsikö oli koko ajan siinä, siinä niin sammuneena makaavassa asennossa?
E: Hm.
K: Kun sä ammuit Eetua siihen takaraivoon ajatteliksä yhtään et jos se luoti menee läpi ja osuukin Kirsiäkin vielä sitten kaupan päälle?
E: Ei. En ajatellu.

K: Kirsi oli siellä niinku sä näytit miten, miten tuota..
E: Se oli makaavassa asennossa Kirsi.
K: Hm.
E: Ja se osui näin (näyttää takaraivoa) jos tähän ampuu niin ei se voi Kirsiin osuu jos se makaa näin.
K: Niin jos asiat ei ois mennytkään ihan niin kuin Strömsössä niin sanotusti niin silloinhan se ois voinut, sehän oli siellä niin kuin ampumalinjalla.
E: Niin, ei siinä kerinny ajatella. Piti toimia.
K: No tuota.
E: Siis onko Kirsi niinku tuossa ku puhuit että se on ollu Eetun luona yöllä, niin onhan se ollu tuolla meiän naapurissakin Kikan luona, yötä kerran kun Anu ei ollu kotona.
K: Miksi?
E: Se jäi sinne juomaan ja tuli vasta aamulla pois sitten.
K: Oliko se sulle ihan ookoo?
E: Eihän se tietenkään ookoo ollu mutta, minkäs teet.
K: Hm. Jos niin kuin ajatellaan sitä että Kirsi kertoo että sä olit todella pahalla päällä ku se oli Eetun kanss ollu siellä kämpässä kahestaan, niin oliksä tosta Kikastakin niin samalla lailla pahalla päällä?
E: En mä, en mä silleen ollu.
K: Ihan oikeesti?
E: Kyllä jotain sanaharkkaa tietenkin että miks, miks, miks, mutta Kirsi on kännissä tommonen että.
K: Hm.
E: Tai siis jos se on matkassa, oltiin siellä ryyppäämässä niin vaihtoi lennosta miestä ja, siis eihän se sen miehen vika oo että jos nainen pettää. Sehän on sen naisen vika.
K: Hm. Hm. No ootteko sopinut sitten Kirsin kanss että on ookoo että ollaan, ollaan muitten kanss?
E: Kai sitä on jotenkin, tai ei, siis ei, ei ei olla sovittu mitään, nää on vaan tapahtuu.
K: Okei. Hm.
E: On mullakin, mullakin niinku ollut nettituttavuuksia ja.
K: Onko ...?
E: Toisia suhteita ja.
K: Jo. Onko nää nettijutut onko ne mennyt niin kuin fyysiselle asteelle asti vai onko se vaan ollut niinku semmoista kirjoittelua?
E: Mm kirjoittelua.
K: Jo. Jos palataan vielä tuohon, tuohon surmayöhön niin Kirsi on kuulustelussa kertonut että Eetu oli, Kirsi oli herännyt siitä niin Eetu oli kuolleena osittain sen vasemman olkapään päällä niin miten sä sitä kommentoit? Elikä makuuasennossa.
E: Voi olla, en tieä, en muista niin tarkkaan. Mä olin humalassa ja pillereissä.
K: Hm.
E: Ehkä Kirsi muistaa palan sieltä ja mä toisen täältä et.
K: Hm. Sitten Kirsillä on semmonen, tai se on kuulustelussa kertonut että, että Eetu ois silloin jossain välissä maanantai ja tiistai välisenä yönä sanonut sulle että sä et Kirsiä Vaasaan vie.
E: Ei se oo tommosia sanonu mun muistin mukaan.

K: Mikä syy Kirsillä on valeh´ella tuommoista?
E: En mä tieä.
K: Et miks se sanois noin jos ei niin ois tapahtunut? Tai jos niin ei ois sanottu?
E: En tieä. Ei ainakaan, en mä oo ainakaan kuullu tuommosta. Miks, miks Eetu sanois tuommosta yleensä? Meill oli melkein niinku muuttoautoo vaille valmis se muutto.
K: Niinpä.
E: Miks, en mä nyt ymmärrä et miks se tuommosta sanoo. En tieä.
K: Mitä Eetu, Eetu halus Kirsiltä? Tai Kirsistä.
E: Niinku mitä tarkoitat?
K: Peilaten tähän seksihommaan.
E: En tieä.(huokaa) Ei se, en mä oo mikään neuropsykologi että.
K: Joo ei, ei, että vaan niin kuin se että, että liittyikö, liittyikö toi, toi Eetun sanominen siihen että hän halusi pitää Kirsin itsellään?
E: No kun en oo kuullu tuommosta et ois sanottu ees.
K: Okei. Sitten Kirsi on kuulustelussa kertonut että muistaa että joskus ennen hänen sammumistaan Eetu on heittänyt olohuoneen pöydän ja se on mennyt rikki. Elikä aikaisemmin.
E: Jaa.
K: Mitä sulla on siitä sanottavaa?
E: Ehm, ei oo selviä muistikuvia että, ei pysty sanomaan mitään.
K: Muistaksä minkä takia se on käynyt niin kuumana että se on heittänyt olohuoneen pöy´än niin että se on mennyt rikki?
E: En.
K: No muistaksä että heittikö se Eetu sen pöydän niin sun päälle silloin?
E: Eeh, ku ei, ku ei muista. Siinä välillä ku yritti lyöä se ainakin heitti.
K: Ai se joka, joka sitten niinku johti siihen ampumiseen?
E: Niin.
K: Kun Kirsin mukaan tää on tapahtunut jo aikaisemmin.
E: Jaa. Jommankumman muistissa on aukko sitten.
K: Niin joo. Mua nyt vaivaa tuo että tuo Eetun sanominen että, sanominen sulle että sä et Kirsiä Vaasaan vie ja se on ollut, ollut jo niinku huomattavasti aikaisemmin ennen kuin tämä, tämä tuota surma. Niin onko teillä oikeesti ollut Kirsistä riita?
E: Ei. Ei oo ollu.
K: Miten tuo ihan oikeesti Rami tuo Eetun tappaminen meni?
E: Niin ku mä oon kertonu, monet monet kerrat.
K: Et jos Kirsi kertoo sen asian jotenkin, jotenkin toisin niin, niin miten sä siihen suhtaudut?
E: Siellä on ollu kaikki humalassa, siellä voi olla muistiaukkoja toinen muistaa toisella tavalla toinen muistaa toisella tavalla.
K: Hm, et se mitä sä oot kertonut tästä, tästä että miten toi, toi tota Eetun kuolemaan johtaneet tapahtumat niin niin nekö on niin oikeasti miten ne on mennyt?
E: Hm. Kyllä.
K: No minkälaiset fiilikset sulla ylipäätään oli Eetua kohtaan niin?
E: No, plus miinus nolla.
K: Niin justiin, ei ollut kaveri?

E: No, eh, hyvä kauppamies se oli.
K: Hm. Oliks se jollain tasolla…
E: Siks mä ostin siltä.
K: Niin justiin.
E: Ja sitten se tarjos reilusti eeh, pimeetä sillon kun ei ollu töitä, että siinä mielessä.
K: No oliko se jollain tasolla sun vihollinen?
E: Ei.
K: Ei ollut?
E: Ei.
K: Joo, oikeastaan mulla oli se mitä halusin, halusin tässä kysyä nyt on avustajan vuoro, kysyä tai kommentoida.
A: Joo, kertoisitko Rami nyt vielä sitten senkin uudestaan että sillä hetkellä kun oot laukaissut sen aseen joka on sitten osunut tän Eetun takaraivoon niin minkälaisessa tilassa Kirsi oli silloin? Nukkui, oli sammunut, oli valveilla se on tämä asia?
E: Se oli sammuneena.
A: Oli sammuneena?
E: Jo.
A: Jo. Tätä halusin nyt vielä kerran täsmentää kun tässä muutenkin kerrattiin näitä uudelleen.
K: Kyllä. Aivan oikein. Ja tuota onko Rami sulla vielä jotain mitä haluaisit tästä sanoa?
E: Noh, eipä oo että tuo on aika surullista kuultavaa että se ois tosiaan ollu Eetun kanssa seksisuhteessa aikaisemmin.
K: Hm.
E: Aika pettymys.
K: Osasitko yhtään oottaa tuota?
E: En.
K: Mutta jos ei oo mitään lisättävää niin kuulustelu päättyy 14.37.
E: Joo.

POLIISI

KUULUSTELUPÖYTÄKIRJA
Rikoksesta epäilty

Etptk:n sivun nro
70

Esitutkintapöytäkirjan numero
5710/R/3943/17

Kuulusteltavan nimi
PAKARINEN Kirsi Susanna

Kuul. ptk:n sivun nro
1

1 Kuulustelu-tilaisuus	Kuulustelupaikka Pohjanmaan poliisilaitos Kokkolan poliisiasema	Kuulustelupäivä 9.2.2017	Alkoi kello 20.
	Kuulustelija vrk. Jarkko Virkkala	☐ Kuulusteltu puhelimitse ☐ kuulusteltu muulla tiedonsiirtovälineellä	
	Kuulustelutodistaja vk. Toni Salmela	☐ läsnä pöytäkirjaa allekirjoitettaessa	
2 Rikoksesta epäilty	Sukunimi, etunimet **PAKARINEN, Kirsi Susanna**	Entiset nimet	Syntymäaika 08.03.1971
	Tiedot tarkistettu, miten, missä ☒ tunnettu	Kieli	Kansalaisuus
	Ammatti Myyjä	Syntymä-/kotikunta Pietarsaari	
	Siviilisääty eronnut		
	Päiväsakon suuruuteen vaikuttavat tiedot ☒ Elatusvelvollisuustietoni ovat pysyneet muuttumattomina edellisen vahvistetun verotuksen jälkeen ☒ Tulotietoni ovat pysyneet olennaisesti muuttumattomina edellisen vahvistetun verotuksen jälkeen		
	Ajokortti	Sotilasarvo	
3 Merkinnät Kuulustelun aikana tapahtuneet muutokset välimerkintänä tekstiosaan	Rikos/tapahtuma Murha	Ilmoituksen nro 5710/R/3943/17	
	Muut kuulustelussa läsnä olevat		
	Kuulustelussa käytetty kieli (ellei kuulustelun kirjauskieli)		
	Ennen kuulustelua on ilmoitettu ☒ Asema esitutkinnassa ETL 4:9 ☒ Oikeudesta käyttää avustajaa ETL 4:10 ☒ Oikeudesta pyytää kuulustelutodistaja paikalle ETL 7:11 ☒ Milloin voidaan määrätä puolustaja ROL 2:1 ☒ Mistä teosta kuulusteltavaa epäillään ETL 7:10.2 ☒ Oikeudesta olla myötävaikuttamatta sen rikoksen selvittämiseen, josta häntä epäillään ETL 4:3 ☒ Kielellisistä oikeuksista ETL 4:12 ja 4:13		
Oikeudenkäynti-avustaja	Nimi ja yhteystiedot		
	Puhelin, sähköpostiosoite		
	☐ Läsnä kuulustelussa	☐ Ei läsnä kuulustelussa	

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Kirsi Susanna Pakarinen

Kirsi Susanna PAKARINEN

☑ Jatkuu

KUULUSTELUKERTOMUS

Minulle on kerrottu asemastani esitutkinnassa, mistä teosta minua epäillään ja kyseisen rikoksen rangaistusasteikosta. Lisäksi minulle on kerrottu oikeudesta käyttää avustajaa esitutkinnassa ja mahdollisuudesta puolustajan määräämiseen. Olen tietoinen, että minulla on oikeus olla myötävaikuttamatta rikosepäilyn selvittämiseen. Teidän, että avustajan käyttäminen kuulustelussa voisi parantaa mahdollisuuksiani puolustautua rikosepäilyä vastaan. Minulle on varattu riittävästi aikaa harkita avustajan käyttämistä kuulustelussa. En katso tarvitsevani avustajaa tässä kuulustelussa.
Mikäli kuitenkin haluan antaa tietoja epäillystä rikoksesta, näitä tietoja voidaan käyttää näyttönä minua vastaan oikeudenkäynnissä.

Merkitään: Kuultavalle on annettu luettavaksi lomake "epäilylle tehtävät ilmoitukset"

Merkitään: Kirsi Pakariselle on suoritettu alkometri puhalluskoe 09.02.2017 klo 20.00 ja tulos oli 0,44 mg/l

Olen mielestäni täysin kuulustelukunnossa ja haluan selvittää tätä asiaa.

Rami Pakarinen on minun entinen aviomieheni, mutta olemme olleet jälleen yhdessä. Rami on viimeisen parin viikon ajan majaillut minun luonani Vuohisillantiellä. Me olemme hommanneet yhteisen asunnon Vaasasta Teeriniemenkadulta. Olemme tehneet muuttoa koko viikon ajan, mutta homma on mennyt juopotteluksi enempi tai vähempi eikä tavaroiden pakkaamisesta tahdo tulla mitään.

Viime maanantaina olimme jälleen juopotelleet aamusta lähtien ja pakanneet tavaroita. Joskus iltapäivällä 16-17 aikaan Eetu eli Jari Svart tuli käymään meillä ja pyysi lainaksi pyyhettä, shamppoota ja deodoranttia. Eetu asuu meidän kanssa samassa talossa, mutta eri rapussa. Eetu kertoi, että Kika eli Richard Svart oli tuonut hänet. Annoin Eetulle pesuvehkeet ja hän meni omaan asuntoonsa pesulle. Jonkin ajan päästä Eetu tuli palauttamaan pesuvehkeitä ja jäi meille juomaan olutta, minä join miesten kanssa muutaman oluen. Rami ja Eetu pohtivat hommaavansa lisää viinaa ja puhuivat pössyttelystä eli kannabiksen polttamisesta. Minulla ja Ramilla syntyi tästä riitaa, koska minä olin kyllästynyt juopotteluhommaan ja minua painoi muuten tekeminen. Minä lähdin pois asunnosta joskus ennen klo 22. Rami ja Eetu jäivät asuntooni juomaan olutta ja viinaa.

Lähdin kävellen kaupungille ja kävin eri paikoissa oluella, ainakin Ebbassa kävin ja tapasin siellä jonkun vanhan tuttuni jonka luokse sitten menin. Sitä en muista missä olin, mutta Skatassa kuitenkin. Aamulla kävelin Skatasta kotiin jossa olin aamulla noin klo 07.00 aikaan. Kun menin asunnolleni aamulla asunto oli tyhjä. Tiistaina Rami tuli joskus 12.30-13.30 aikaan kaljalaatikon kanssa kotiin. Tiistaina yritin taas pakata ja otin muutaman oluen.

Keskiviikkona Henkka eli Henry Svart kävi meidän oven takan useaan eri kertaa ja huusi oven takana Eetua. Emme kuitenkaan kumpikaan uskaltaneet avata ovea Henkalle.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Kirsi Susanna PAKARINEN

☑ Jatkuu

POLIISI

KUULUSTELUPÖYTÄKIRJA
Rikoksesta epäilty

Etptk:n sivun nro
72

Esitutkintapöytäkirjan numero
5710/R/3943/17

Kuulusteltavan nimi
PAKARINEN Kirsi Susanna

Kuul. ptk:n sivun nro
3

Tänään torstaina Henkka tuli jälleen oven taakse, Henkalla oli mukanaan oma vaimonsa. Rami avasi oven Henkalle ja Henkka kävi heti Ramin päälle ja löi nyrkillä Ramia kasvoihin. Henkka tivasi Ramilta useaan otteeseen sitä missä Eetu on. Henkan vaimo rauhoitteli Henkkaa. Henkka tivasi useaan otteeseen Eetusta Ramilta. Kuulin Ramin sanovan ettei hän tiedä Eetusta mitään. Näin Ramilla olevan haavan kasvoissa ja myös nenästä valui verta. Jonkin ajan päästä Henkka ja nainen poistuivat asunnosta.

Reilun tunnin päästä tästä tapahtumasta ovikello soi taas ja Rami meni ovelle ja päästi asuntoomme kaksi mustalaisnaista. Naiset kyselivät Eetusta kovasti. Jossain vaiheessa Rami soitti poliisille ja kertoi että häntä oli pahoinpidelty. Meille tulikin poliisipartio ja he kuvasivat Ramin vammoja. Meitä alkoi tämä mustalaisten touhu pelottaa ja päätimme Ramin kanssa lähteä bussilla Kokkolaan.

Menimme Ramin kanssa kävelle linja-autoaseman bussipysäkille, kävin matkalla citymarektissa ostamassa kaljaa ja tupakkaa ja sitten nousimme klo 16.10 Kokkolaan menevään linja-autoon. Kokkolassa jäimme Yksipihlajan pysäkille ja kävelimme poikani talolle Saaristokadulle. Poikani ei ollut kotona ja menimme yläkerran asuntoon johon pääsimme sisälle, siellä asuu meidän vanhoja tuttuja ja pääsimmekin sinne sisälle.

KUULUSTELTAVAN KANTA KIRJALLISEEN MENETTELYYN

☐ Minulle on annettu tieto suostumukseni merkityksestä ja sen peruuttamisen mahdollisuudesta ETL 1:2.1 4 kohta, EPA 1:2.1 10 kohta

☐ Aion suostua kirjalliseen menettelyyn

☐ En aio suostua kirjalliseen menettelyyn.

☐ Pyyntö tuomitsemisesta yhdyskuntapalveluun

☐ Minulle on tehty selkoa valvotun ajo-oikeuden sisällöstä, ehdoista ja kustannuksista (alkolukko)

☐ Pyydän, että minulle määrätään valvottu ajo-oikeus

☐ Toimitan käräjäoikeudelle todistuksen tai selvityksen ajokiellon pituuteen vaikuttavista seikoista

KUULUSTELTAVAN KANTA SOVITTELUUN

☐ Minulle on kerrottu sovittelun yleiset edellytykset SovL 2 § ja tiedotettu sovittelumahdollisuudesta SovL 13.3 §

☐ Tarvittavan esitutkinta-aineiston saa lähettää sovittelutoimistoon SovL 16.1 §:n 2 kohta

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Kirsi Susanna Pakarinen
Kirsi Susanna PAKARINEN
☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelija/Vakuudeksi
Jarkko Virkkala

Kuulustelutodistaja
vk. Toni Salmela

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:
Kirsi Susanna PAKARINEN

~~☑ Jatkuu~~

21/31

09.02.2017

K = Kuulustelija, E = Epäilty, T = Kuulustelutodistaja

K: No nyt rupes pyörii, joo. Okei, nyt on. Ajattelin ensin laittaa noita Kirsin alku, tai noita alkutietoja tähän näin. Pakarinen.

E: Hmm, muistit ulkoo.

K: Joo, Kirsi?

E: Susanna.

K: Susanna.

E: Etkö muistanu sitä?

K: En muistanut sitä, onko muita nimiä?

E: Ei.

K: Henkilötunnus?

E: 08.

K: Jo.

E: 03, 71,

K:

E: Hm.

K: 030871 laitan tunnettu henkilöllisyystodistuksena. Onks sulla mitään?

E: Mulla jäi sinne laukkuun, ainakin verotuksessa.

K: Jo, sehän on, sä olet kirjoilla Pietarsaaressa?

E: Jo, tällä hetkellä joo. Tota, käytiin tammikuuss kattoo asuntoa tai tehtiin jo niinku vuokrasopimus että niinku viidestoista päivä niinku sovittiin että muutetaan. Siks mä oon ollu Ramille niin vihainen ku se ei tee mitään muuta ku ryyppää ja.

K: Mikä on lähiosoite?

E: Mikä?

K: Lähiosoite?

E: Vuohisillantie.

K: Numero?

E: Neljä neljä.

K: Joo.
E: D kolme. Muistaakseni.
K: 68..?
E: 68600.
K: Pietarsaari. Ja puhelin?
E:
K: Jo.
E:
K: Olipa hyvä,
E: Joo, paranee
K: Joo. Siviilisääty on? Naimissa, eronnut, karannut?
E: Eronnut, edelleen.
K: Eronnut, jo. Mites tuota, elatusvelvolliset tiedot ei oo lisääntynyt? Ei oo pikkulapsia tullut viimeisen verotuksen jälkeen?
E: Ei.
K: Eli ei muutoksia?
E: Ei.
K: Mites noi tulot, onko ne pysynyt ennallaan?
E: Joo, mä oon työtön.
K: Työtön, joo, kyllä. Ja tuota sua kuulustellaan nyt syylliseks epäiltynä murhaan, ja tuota sun oikeus on kutsua paikalle lakimies avustajaksi. Paikalla on kuulustelutodistaja Salmela Toni.
E: Eli hän (katsoo vasemmalle kuvan ulkopuolella).
K: Tuossa on vielä paperit, josta sä näet tuota sun oikeudet ja velvollisuudet, siinä on toi jos haluat lukea ton lomakkeen, tuossa pikkupöydällä.
E: Jo, näen.
K: Jo.
E: Mut ku mä oon niin vieläkin kohmeessa.
K: Ja tuota niin, sun ei tarvi myötävaikuttaa rikoksen selvittämiseen millään lailla jos et sä halua. Sä oot suomenkielinen ja suomea sulle puhutaan, ja vaihdetaan myös puolustajaa jos tuntuu että?
E: Ei, mä oon suomalainen.
K: Sä oot suomenkielinen?
E: Suomenkielinen, jo.
K: Kyllä. J tosiaan voidaan myös vaihtaa puolustajaa, ja tota tuostahan murhasta on elinkautinen vankeusrangaistus, elinkautinen on rangaistusmaksimi. Haluaksä hommata tähän, hommataaks sulle avustaja tähän kuulusteluun, nyt paikalle jos haluais lakimiehen paikalle. Vai haluatko selvittää asiaa, asiaa mitä asiasta tiedät ku sä oot kuitenkin tietoinen et jotain on sattunut ethän sä turhan takia täällä oo?
E: No mä en oo ikinä tarvinnu mitään avustajaa niinku että (kohauttaa hartioitaan).
K: Kyllä.
E: Niinku että tähän hätään, mieti nyt. Slotte asuu jossakin Turussa niin ei se varmaan nyt tulis tänne.
K: No kyllähän tänne saadaan siis avustajat ja onhan tässä useampia, mutta tietenkin että mikä sun osuus tässä on niin kerro meille mitä asiasta tiedät.

E: Hm. (nyökkää lyhyesti)
K: Niin päästään eteenpäin.
E: Hm.
K: Lue rauhassa vaan se paperi siitä ja.
E: Jo.
K: Niin...
E: Kuule, oisko paljon pyydetty että saisin toisen kupin?
T: Tottakai, kyllä mä voin hakeen.
E: Oli niin hyvää, oli niin hyvää kiitos (ojentaa mukin T:lle). Mä luen tän läpi.
T: (poistuu kuvasta vasemmalle ovesta)
K: Joo tosiaan saat lukea siitä sitten.
E: Jo.
K: Mä laitoin tuohon merkinnän että sulle tosiaan tehtiin se puhalluskoe kello kakstoista ja se tulos oli 0,4 mg/l tässä elikä se kertoo paljonko on promillea sun veressä että, tuntuuko että sä oot humalassa tai?
E: No tajuuksä ku mä nyt olen juonu koko ajan niin mä oon niin hermona tolle Ramille ku me saatin nyt, tammikuun lopulla saatiin kämppä et muutetaan Vaasaan.
K: Joo.
E: Ja mä maksoin tietenkin tuon helmikuun vuokran että ei tarvi, että niinku periaattessahan mä oon pystyny olla viimeisen päivän melkein niinku tieätkäö, kiitos (ottaa kupin vastaan T:ltä) tieätkö, niin tota niinku siinä mut mä oon niinku vuokralla niinku, oi että (kupista läikkyy nestettä).
K: Nyt tippui paperille, ei haittaa mitään, vai paloiko varpaat?
E: Ei mut mä sotkin, tai.
K: Mut sä oot sun mielestä täysin kuulustelukunnossa että ymmärrät mitä puhutaan etkä oo niin kuin niin humalassa, että joo?
E: Joo kyll mä ymmärrän.
K: Joo että ei oo.
E: Kyll mä nyt tieän et mä oon juoppo, hm.
K: Välillä juot välillä et, sä et aina juo.
E: Hm. Nä, no siitä se tuli erokin tai mm.
K: Jo.
E: Mä laitan tuon kupin pois ettei (laittaa kupin sivupöydälle vieressään). Mä saan, joo kiitos (ottaa vastaan paperipyyhkeiltä T:ltä ja pyyhkii paperia lattialla).
K: Mutta tuo on niinku asia josta odotettais kuule selvitystä, kerro nyt, kerro asiat mitkä tiedät et asiat menis oikein et sä varmaan tiedät että tää on kuitenkin semmonen asia että tätä tullaan tutkimaan tosi paljon.
E: Joo.
K: Ja niinhän ne tahtoo ne asiat vaan kuitenkin selvitä.
E: Hm.
K: Ja se että oikeat ihmiset joutuu vastuuseen teoistaan ja että mikä on sun osuus asiaan on, on niin kerro se mitä asiasta tieät.
K: Jo´o. (pyyhkii mattoa paperilla)
E: Ei tää oiken lähe.
T: Se on ihan hyvä.

K: Ei se haittaa, se on hyvä.
T: (ojentaa paperikoria) Heitä tonne vaan. Pääasia että sait ites kuivumaan.
E: Joo. Eli kuka nyt on tapettu?
K: No me kysytään niinku sulta ku sä, sä saat tilittää meille asianselvittämisen tässä vaiheessa että, tehään niinpäin että me esitetään kysymyksiä ja, kuitenkin kun tämmönen veriteko on tapahtunut johon haluttais sulta selvitystä, sen takia sä oot täällä.
E: Hm. Joo.
K: Ja sä oot asiasta tietoinen että mitä on sattunut. Etkä ookin?
E: En tieä. Mä tein muuttoa koko ajan.
K: Jo.
E: Viiestoista päivä pitäis muuttaa.
K: Kyllä.
E: Ja koko ajan jätesäkkejä mä vien niitä, tuon ja haen mun lumppuja ja verhoja, miljoona. Sit m saatiin se Vaasan kämppä niin siinä on niin pienet ikkunat, mä joudun niin paljon heittää roskiin teäksä verhoja ja lakanoita ja phh, kenkiä niitä on joka paikka niinku täynnä. Aina kun mä jaksan niin mä raahaan niitä sinne ja.
K: Jo.
E: Mahdollisimman vähän niinku et, se on kuitenkin tuo muuttoavustus se on niin että pitääniinku omakustannuksella tehä.
K: No kenen kanss te ootte siinä niinku, niinku juopotelu vaikka tänä päivänä tai tässä lähipäivinä?
E: Ehm, siis asia oli niin että, no koko ajanhan me ollaan tissuteltu.
K: Joo.
E: Koska nyt on tämmönen muuttohomma.
K: Jo.
E: Ja Ramihan on tuommonen laiskaperse että se, sen pitäis saada säätökaljat, tieätkö?
K: Niin, joo.
E: Ja tota niin, niin sitten Eetu tuli maanantaina, sill oli taas oman muijansa kanssa riitaa niinku niill on ennenkin ollut.
K: Joo.
E: Taas on niinku joku avioeroo tai jotakin paskaa.
K: Joo.
E: Niin se tuli sitten vaan niinku että Kirsi voiksä lainata pyyhettä, shampoota ja ei-rolloa (näyttää kainaloaan)., kun nehän ei käytä toisten, että niinku spraytä.
K: Niin joo.
E: Mä sanoin että se on sitten mun pojan.
K: Joo.
E: Et ku Jesse käy koko ajan siellä, suihkussa. Hän sanoi että joo hän palauttaa sen.
K: Joo.
E: Ja se palautti sen ja juotiin siinä vielä kaljaa sit ne alkoi pössöttelee meille tuli Ramin kaa riita, mä sanoin että ei tässä helvetin muutosta tuu hevon vittuakaan.
K: Joo.
E: Mä lähen nyt vetämään.
K: Silloin maanantaina?

77

E: Silloin maanantaina, ne jäi kahestaan.
K: Joo.
E: Mä kävin kapakassa ja phhh, mä tulin aamulla, mä olin yksin. Aamulla tulin siellä ei ollu ketään. Sitten Rami tulee joskus, mä olin saanu taas yritin siinä taas paketoi´a.
K: Eli tiistai aamuna?
E: Joo.
K: Joo, joo.
E: Ja tota Kika sit siinä, naapuri niin tota justiin että, tai Rami sanoi että tuu käymään sisällä. Kika sanoi ei ku mull on kiire. Sit se kattoi sanoi et kyll sä oot Kirsi niin väsyneen näköinen, mä että älä muuta sano tää muutto on niin kauheeta, kenkiä on sata paria, kaikki pitäis niinku mahollisimman niinku vähään.
K: Pieneen tilaan?
E: Niin.
K: Niin niin.
E: Niin. No sillä oli se kaljapakki, me oltiin edelleenkin riidoissa, puheriidoissa. Mä että niinku joo sä vaan ryyppäät ja vedät savuja tuon kanssa.
K: Elikä Kika tuli käymään siinä?
E: Ei tai siis niinku et se näki.
K: Elikä Kika on toi?
E: Meiän, mun naapuri.
K: Sen nimi on, oikea nimi?
E: Rickhard Svart.
K: Joo.
E: Elikä me ollaan naapureita.
K: Joo.
E: Ja tuota no ovi oli auki mull oli siinä tota niin vaatekomero niinku mikä näkyi suoraan sinne, mä olin siellä perse pystyssä taas laittamassa roskiin.
K: Joo.
E: En tarvi tota vaatetta, heitä tuon ja tuota en oo käyttäny moneen vuoteen.
K: Joo.
E: Se sanoi että kyllä sä oot Kirsi niin väsyneen näköinen, mä sanoin et niin mull on hirvee krapula kyllä mä taas voin siivota, että siis pikkuhiljaa.
K: Joo joo.
E: Kuitenkin se on tämmöistä ollu koko ajan juomista.
K: Niin joo.
E: Niin ja sitten saatetaan nukkua tieksä.
K: Sä puhuit pössöttämisestä niin ne poltti vielä pilveä siinä välissä?
E: Ei, niin ne alkoi silloin maanantaina ku se lainas sen pyyhkeen ja toi takas sen.
K: Niin pyyhkeen.
E: Ku mä sanoin et se on tosi tärkeetä mun pojalle, et se tulee niinku aamulla suihkuun ja lähtee kouluun.
K: Joo jo.
E: Se on niin tarkka.
K: Joo.
E: Että sille pitää pestä vaatteet ja kaikki pitää olla.

K: Joo.
E: Ja se toi ne ja sitten ne alkoi pössöttelemään.
K: Jo.
E: Tai me juotiin siinä ensteks muutama kalja. Ja tota niin, niin, mä, sit meille tuli muutenkin Ramin kaa riitaa kun ne halus viinaa ja kaikkee, mä eihän tästä muutosta tuu mitään ku sä jätkä et tee mitään.
K: Niin silloin sä lähit sinne baariin?
E: Jo.
K: Jo.
E: Niin, mä ei, mä muutan sitten ihan oikeesti yksin, ei tästä tuu mitään.
K: Niin se oli sitten tiistai aamu kun sä tulit takaisin ja rupesit laittaa tavaroita Kika huuteli sitten tosiaan ovi auki sulle sitten?
E: Ei kun ne, ne kato ne tuli samaan aikaan ne, Rami tuli.
K: Joo.
E: Ja Kika sit samalla tuli.
K: Joo.
E: Se vaan et hei Kirsi, se vaan katto et mä oon niinku tosi väsyneen...
K: Joo.
E: .. näköinen näin. Mä joo että muutto on kauheeta. Ja Ramilla oli pakki kaljaa.
K: Joo.
E: Mä join ehkä kolme neljä kaljaa, se ei puhunu mitään meillä oli edelleenkin mykkäkoulua ku me oltiin tämmösiä että me ei sitten moneen päivään puhuttu mitään.
K: Niin niin, joo.
E: Ja sitten tota se alkoi että missä sä oot ollu. Mä (kohauttaa hartioitaan) ei kuulu sulle, mä oon sanonu. Ja mä lähin sitten mä en jaksanu enää mä menin nukkumaan.
K: Joo.
E: Ja ei siinä mitään mä nukuin sen niinku tiistain, sitten niinku koko ajan että torkuin ja nukuin ja olinkin siellä peiton alla.
K: Jo.
E: Sitten tota onkohan se niin sitten oli keskiviikko, niin ku tuo mä sanoin ei tästä tuu, ku sen verran selitettiin siinä niinku Ramille, Ramin kaa mä sanoin sille että tän pitää niinku loppua nyt tää juominen.
K: Joo.
E: Eihän tästä tuu mitään tästä muutosta.
K: Aivan.
E: Et ne juo aamulla on kaikennäköisiä juoppoja.
K: Niin, niin.
E: Niin sä tieät sieltä Vuohisillantieltä, kaikki siellä juo.
K: Joo, joo.
E: Ne on ihan täys deekoja.
K: Hm.
E: Tulee heti aamulla kaheksalta jo kiljupöntön kaa tai mm, mm ja sittenhän tämä ottaa sitten ja mä sanoin että ei täst tuu yhtään mitään. No taas me piettiin mykkäkoulua ja mä join sitten niitä muutaman kaljan siinä krapulaan.
K: Silloin keskiviikkona, joo?

E: Ei ku tiistaina, hm.
K: Joo.
E: Ja tota niin, niin, sit mä nukuin koko päivän mull oli puhelimetkin ihan kaikki kiinni, ja sitten illalla jossakin ehkä kävin syömässä jotakin, ja en mä puhunu sille sitkään. Kävin tupakalla ja m´m, m´m, meill on tätä mykkäkoulua kun suututaan.
K: Jo.
E: Ja sitten tota, elikä nyt on torstai.
K: Jo.
E: Keskiviikkona sitten Henkka hakkas ihan hulluna siellä ovea, sorkkarautaa ja varmaan yrittikin, repi postilaatikot ja.
K: Henkka oli kuka?
E: Siis sen veli.
K: Kikan veli?
E: Vai onks se eno, setä.
K: Jo mut Kikan vai Jarin, Eetun?
E: Eehh, se, Henkka täytyy olla Eetun veli ja Kika on sitten niinku niitten, onko se niitten, no sukuahan ne Svartsit on.
K: Joo, kaikki.
E: Kaikkihan ne on, joo.
K: Joo, joo. No Henkka oli oven takana siellä repimässä.
E: Joo se repi niinku postilaatikot ja huus että tota niin niin, ku mä sanoin aamulla sitten Ramille että hei oikeesti nyt puhelimet kii, mä en jaksa et sä rupeet heti aamulla päästää seittemän aikaan tänne kaiken maailman jätkiä ja ryyppäätte vaan ja mä teen hommia.
K: Hm.
E: Ja tota niin niin, no sitten Henkka tuli repimään sitä ovee. Ja sorkkarauta ja huusi ja huusi, Eetu on viimeksi niin Kika on maanantain tuonu sen tänne, että missä se on missä se on, uhos kuule siellä ja hakkas sitä ovee ja repi postiluukut ja kaikki. Mä olin ihan paniikissa, kohta tulee kuule rysäys en tieä vaikka kokeilikin sitä sorkkarautaa. Mä ei hyvänen aika, mitä, mitä tääll on tapahtunu. Rami vaan sano en minä tieä. Se vaan huus että missä Eetu on, mä että mee nyt ovelle ja sano milloin sä oot nähny sen viimeks, mä oon lähteny maanantaina ja te ootte lähteny kahestaan.
K: Joo.
E: Että niinku. Hm. Ja mä oon tullu aamulla kotia, aamupuolella yöstä, seittemän kaheksan aikaan, seittemän aikaan.
K: Joo.
E: Että niinku, phh, mitä tääll on niinku, että muakin pelottaa että kun Henkka on tommonen niinku äkkipikainen.
K: Joo.
E: Se on ihan niinku sama että kun mun pojalla oli tuo syyhy ja mä en vastannu moneen päivään sille puhelimeen, se hakkas kanss ovee koko ajan täysillä (lyö nyrkillä toista kättä) nn, nn. Sit mä uskalsin sille parin päivän päästä vastata, niin mä aattelin että ehkä mä tänään uskallan vastata, niin mä sillon vastasin sille se sanoi että, että tota niin niin ei muuta ku ettekö te ymmärrä että ku on mustalaisia että kun tuommonen

syyhy on niinku kauhee, että piti kaikki petivaatteet pestä ja lakanat vaihtaa ja ostaa uudet sängyt ja plä, plä, plä.
K: Joo.
E: Mä sanoin että hm, mut se on nyt hoi´ettu mä ostin sille sen sai.. jutun, se kävi suihkussa tai se niin kävi suihkussa laitto sen jutun päälle, nukku lattialla lakanalla ja aamulla pesi ittensä puhtaaks.
K: Joo.
E: Ja se lähti niinku sillä.
K: Joo.
E: Ja sit mä laitoin kaikki muutkin, kaikki pesuun niinku.
K: Niin niin.
E: Mitä se on käyttäny.
K: Joo.
E: Niin se sanoi että ei siinä mitään mut ku se hermostuu heti kato ku se ei pääse sisälle silloin kun se haluaa.
K: Joo.
E: Ku eihän sitä uskalla ku ei tiedä, se on niin arvaamaton.
(ovi avautuu, sulkeutuu taas)
K: Niin, jatka vaan. Joo.
E: Niin niin, niin tää oli tää syyhy.
K: Se oli se, se ei liity niinku tähän mitenkään.
E: No ei mutta tieät että kuinka hermo se on.
K: Joo, joo.
E: Et sen pitää aina niinku saada selvyyttä niinku asiasta heti.
K: Joo.
E: No, sitten keskiviikkona Rami nukkui koko päivän.
K: Joo.
E: Krapulassa.
K: Joo.
E: Söi niinku lääkkeitä ja tämmösiä. Ja mä pakkailin taas siinä ja paketoin ja yritin tehä kaikke mitä pystyin tän selän kanss ja paketoida tavaroita mitkä lähtee roskiin ja niitä oli jätesäkkejä joka paikka täynnä, pieniä ja isoja ja roskia ja kaikkia. Ja hh, sitten tänään, tänään yhtäkkiä Henkka alkoi hakkaa taas ovee aamulla niin mä otin kupin kahvia ku mä olin jatkamassa, mä sanoin mene nyt on ihan pakko, et sillä on joku hätä.
K: Joo.
E: Niin ei mitään muuta ku suoraan sisälle, veti Ramia turpaan, sillä oli se muija mukana.
K: Joo.
E: Tohon vekki (näyttää ohimoa), koko hella oli ihan täynnä verta ja kahvinkeittimet ja kaikki, onneks sen vaimo oli mukana.
K: Joo.
E: Se ois varmaan tappanu sen siihen.
K: Mikä, siis minkä takia?
E: No ku se kysy et sano nyt missä se Henkka on, eiku siis Eetu.
K: Jo.

E: Et sano nyt missä se on, ooksä tehny sille jotain, missä se on.
K: Jo.
E: Eihän tälle voinu puhua mitään ku se vaan huus koko ajan että älä tapa sitä, mä sanoin että te ette tieä kuinka hermo se on.
K: Jo.
E: Sit mä olin aivan paniikissa siellä sängyssä ku mä en saanu siis, ne tuli uu´estaan ne naiset, mä sanoin et kuule maanantaina Eetu tuli hyvää hyvyyttään koska sill on se oma samassa talossa viimeisessä rapussa, mä en tieä että onks se ostanu sen mutta sen Ronin muija asui siinä mutta tota se muutti isompaan asuntoon koska se saa kolmannen lapsen.
K: Joo.
E: Ja niinku Eetu muutti siihen taas muuttanu niinku.
K: Niin. Kyllä.
E: Ne ei ota sitä eroa ollaan ja ei olla. Ja tota niin sit se, ne tuli uu´estaan sit vielä ne kaks naista.
K: Joo.
E: Ja mä sitten kerroin että mä oon todella lainannu pyyhkeen, se kysyi et kävikö se teillä suihkussa, tai siis mulla.
K: Jo.
E: Mä sanoin että ei, se kävi kotona. Mut se palautti ne.
K: Niin joo joo.
E: Sit mä sanoin, se kysyi että no missä kunnossa se oli. Mä sanoin että kyllä tieät, siitähän se ero tulikin niille taas.
K: Niin.
E: Se oli niin savuissa ja vaan niinku että ja mitä lie oli ottanut.
K: Joo.
E: Niin sekaisin ja, ja Rami siellä ja lisää vaan viinaa niinku Rami halus. Mä sanoin et mä en jaksa, mä mä muutan yksin sinne niinku Vaasaan.
K: Jo.
E: Ja mä oon niinku lähteny, ja mä sanon niinku sit sen vaimolle vielä että se on ainut havainto että se palautti ne.
K: Jo.
E: Siinä mä join kaks kaljaa vielä nätisti ennen kuin sit niinku Ramin kaa tuli riita.
K: Jo ja sä lähit pois asunnosta , ne jäi sinne Ramin kanss juopottelemaan?
E: Joo vielä kahestaan.
K: Joo. No miks te tulitte tänään Kokkolaan sitten tänne?
E: Jerelle.
K: No minkä vuoksi ette jäänyt Pietarsaareen?
E: Itse asiassa just Henkka kävi oven takana.
K: Jo.
E: Joo, ja me soitettiin poliisit.
K: Joo.
E: Niin ne sanoi että nyt ei auta mitään ku Rami sanoi että en mä uskalla olla täällä että tota niin se justiin kävi niinku se tulee sorkkarau´alla se tulee ihan miten vaan, vaikka tappaa.

K: Miten te tulitte Kokkolaan tänään sitten?
E: Mitä?
K: Millä kyydillä tulitte Kokkolaan?
E: Bussilla.
K: Joo.
E: Ihan Jereä tultiin kattoo, Jere ei ollu kotona, mentiin yläkertaan.
K: Joo.
E: Koska me nyt, meiän piti olla sillai että huomenna pidetään niinku semmoset viimeiset läksiäiset että kaikkien poikien kanssa.
K: Joo. Mä kirjaan tuohon vähän tuota, elikä te ootte sitten niinku Ramin kanss te ootte niinku naimisissa, ootte eronnut mutta asutte kuitenkin yhessä taas?
E: Ei, nyt hän asuu vielä poste restante osoitteessa, mutta että niinku uus kämppä on Vaasassa.
K: Jo mutta te ootte niinku tuossa nykyisessä asunnossa ootte käytännössä niinku asuneet yhdessä, siellä Vuohisillantiellä?
E: No hänhän asui siinä Muumilaaksossa.
K: Joo aivan. Niin mut että asuu sun luona paljon?
E: No mm, mm, joo, ja siellä ja täällä.
K: Joo.
E: Mutta tota no oikeestaan niinku mun luona nyt tää pari viikkoo.
K: Joo.
E: Ja on sovittu että knu muutetaan niin.
K: Elikä Rami on niinku sun entinen mies, aviomies?
E: Exä.
K: Joo entinen aviomies mutta ootte niinku taas tavallaan yhessä kuitenkin?
E: Hm. (lukee paperia) No onneks mä …
K: Ramilla on oma asunto Pietarsaaressa?
E: Eiku se asuu poste restantessa, se sanoi ittensä irti sieltä eh, phh.
K: Muumilaaksosta?
E: Niin, se.
K: Onks sillä mitään tavaroita siellä enää, siis mitään?
E: Ei.
K: Sillä ei oo mitään siellä?
E: Ei.
K: Joo. Niin se on nyt niinku viimeiset viikot ollut suon luona tuossa?
E: Joo.
K: Joo.
E: Ja tosiaan niinku viime kuun lopulla käytiin tekee se tai kattomassa Vaasaan tuli se asunto. Ja meill ei oo ollu pitkään, tai siis mä oon jo pitkään halunnu pois tuolta ei tuolla Pietarsaaresta, mä oon vuoden oottanu hammaslääkäriin pääsyä. Mä kaa´uin viime maaliskuussa pyörällä, mulla liikkuu neljä etuhammasta ja mä oon käyny niinku lääkärillä, siis hammaslääkärillä.
K: Joo.

E: Se sanoi että valitettavasti kuule meiän jonot on puoli vuotta viiva vuosi. Mä olin jo pitkään aikaan miettiny että ei, ei ei tää oo mun paikka. Sitten vielä kun Jouni muutti kersoitten kaa pois.
K: Niin te olitte, elikä teillä on se kämppä jo Vaasasta?
E: Jo (nyökkää).
K: Joo. Muistaksä osoitetta?
E: Eeh, Teeriniemenkatu 10 B 12.
K: Se on niinku teiän yhteisen, yhteinen asunto?
E: Niin pitäis olla.
K: Joo.
E: Niinku muuttopäivä ois viie´stoista päivä. Mutta tosiaan..
K: Mikä se oli, Termiini..?
E: Eh, mitä mä sanoin? Sanoinko mä Teeriniemenkatu.
K: Teeriniemenkatu, joo.
E: Joo. Mä en nyt muista onks se 12 B 10 vai.
K: Eli te ootte hommannut yhteisen asunnon Teeriniemenkadulta?
E: Joo. Että niinku muuttopäivä ois ollu vii´estoista päivä että Rami maksoi siitä omasta niinku toimeentulotuesta niin sit niinku siitä viie´stoista päivästä niinku loppukuun vaan vuokrasta. Että muuttakaa sitten ku muuttatte, koska mä oon kuitenkin maksanu tuon oman kämpän koko vuokran että mull on niinku tää kuu aikaa muuttaa. En mä jaksa lukee tätä. Ei antaa olla ku mä en jaksa.
K: Elikä sä rupesit kertoo siitä maanantaista, maanantaina olitte juopotellu aamusta lähtien?
E: Joo. Pitää olla säätökaljat et jaksaa tehä jotain.
K: Muistaksä mihin aikaan se tota se Eetu tuli sitten sinne koputtelemaan?
E: Kika tois sen, elikä se mun naapuri.
K: Joo.
E: Ehm, en tieä oisko neljän viien aikaan. Sit se pyysi tosiaan että ku akka ei antanu hänelle pyyhettä eikä shampoota eikä mitään. Se meinas ensiks mennä niinku mun suihkuun mut sit se kuitenkin, ei, ei iljennyt, että meni.
K: Eli Kika toi sen sinne siis tota, tai ne tuli yhessä teiän asuntoon käymään?
E: Ei ku se sanoi että Kika heitti hänet tänne.
K: Joo okei. Tieäksä Eetun oikean nimen?
E: Eiks se oo Jari Svarts?
K: Joo.
E: Ja Kika on Rickhard Svarts mutta ku kaikilla on omat lempinimet.
K: Elikä Jari soitteli ovikelloa ja tuli käymään?
E: Jo´o. Se tuli ja pyysi sitä pyyhettä että pääsee suihkuun ja se oli kanss vähän känkkäränkkäpäällä. Voi että ei antanu pyyhettäkään ja pitää vielä shampookin naapurista lainata, mä sanoin että totta kai mutta muista että se on pojan spray. Se on niin tarkka ku sen pitää päästä aamulla suihkuun. Ennen kuin lähtee kouluun tai mihinkään.
K: Ja pyys lainaksi niinku pyyhettä ja shampoota ja deodoranttia?

E: Joo. Spray kato, nehän ei käytä toisten niinku mitä on toisen kosketuksessa. Ja sen se jossain vaiheessa palautti ja mä join vielä siinä kaks kaljaa mut sit meille tuli Ramin kaa niinku että ei tästä tuu yhtään mitään.

K: Joo.

E: Se vaan Rami meni viinaa ostamaan vielä ja niinku, ei.

K: Elikä Jarilla, Eetulla on kämppä teiän naapurissa?

E: Siis viimeinen rappu, siin on niinku, me ollaan ensimmäinen, toinen, kolmas ja se on neljäs rappu.

K: Joo asutte niinku samassa talossa eri rapuissa?

E: Joo. Ja alussahan se oli sen Ronin muijan, muijan niinku asunto mut se halus toisen asunnon että se on niinku liian pieni ja nyt sitten kun Anita heitti sen pihalle niin se on ollu siellä varmaan pari viikkoo majaillu, en mä tieä milloin ne on eronnu mut. Eetusta saattaa olla että ei siitä kuulu pariin viikkoon mitään tai sit se ramppaa joka päivä. Ei niinku jaksa aina. Tieätkö että?

K: Eli se Eetu kertoi että Kika oli tuonut, että Kika toi sen sinne?

E: Joo niin se sanoi. Se pyysi tosiaan niinku ensimmäisenä että jos Kirsi viittit.

K: Ja Kikan nimi oli toi?

E: Rickhard.

K: Rickhard.

E: Svarts. Et jos mä voin pyytää, niinku antaa sille puhtaan pyyhkeen ja shampoota ja sitä dödöä. Ja mä sitten et lupaat tuoa sen dödön pois. Ku poika menee kuitenkin aamulla suihkuun.

K: Ja elikä tota se pyys lainaks deodoranttia?

E: Niin (näyttää kainaloa).

K: Joo, joo.

E: Joo. Ja shampoota.

K: Ja shampoota.

E: Ja puhtaan pyyhkeen.

K: Ja sä annoit tosiaan tota Eetulle ne tavarat, pesuvehkeet, et se lähti omaan asuntoon sitten?

E: Jo.

K: Jo.

E: Ensiks se meinas mennä niinku mennä siellä mut sitten kato nää on niin bakteerikammosia että se meni kotiansa. Mä sanon et muista palauttaa se. Koska se oli tarkoitus että se tulee sitten niinku.

K: Joo.

E: Ennen koulua et se käy suihkussa. Sille on hirveen tärkeitä nää kaikki, että pitää olla puhtaat vaatteet ja hmm.

K: Ja sit joskus osaatko sano mihinkä aikaan tai kauanko se oli siellä pesulla, kauanko sillä meni?

E: Voi, no että, kyllä siinä nyt jonkun aikaa meni, ei se nyt heti tullu.

K: Jo, jonkun ajan päästä.

E: No jonkun ajan päästä. Tunti kaks, en mä tieä.

K: Joo.

E: Siinä kuitenkin ku säätökaljoja ja mäkin seillä pakkailin taas ja paketoin tavaroita ja. Se tuli sitten ja sit mä vielä sen kaks kaljaa siinä join, ja ne alkoi puhuu pössöttelystä ja Ramihan halus viinaa. Mä sanoin että ei, tästä muutosta ei tuu yhtään mitään, ja mä lähen. Mä sanoin, meille tuli oikein semmonen suullinen riita, mä että mun pitää, että mä oon tyhmä, sä muu…

K: Tosiaan se jäi juomaan olutta teiän kanssa sinne ja sitten ne, näiksä kun ne rupes poltteleman vai puhuko ne niistä poltteluhommista. Vai ne heti siinä jo poltteli?

E: Eiku me juotiin siinä ne vaan puhu kato savuista ja piti hakee viinaa ja plä, plä, plä.

K: Joo.

E: Mä et mä en jaksa kattoo tätä.

K: Sä joit muutaman kaljan?

E: Mä join siinä muutaman kaljan, et se antoi ne pesuun ne tai siis toi sen pyyhkeen ja ne sprayt ja ne.

K: Joo. Tosiaan et Rami ja Eetu alkoi puhua sitten tota?

E: Lisää viinaa ja mitä lie vetävät.

K: Niin että niillä ei ollu kirkasta viinaa vai aikoi hommata jostain vai? Vai toiko joku niille sitä sit vai?

E: Ei ku ne varmaan mietti. Siinä ne puhui viinasta ja niinku Eetukin sanoi et joo nyt tekis mieli vetää pää täyteen. Ku mä vielä sanoin sille että kuule Eetu ei tuo ero nyt oo niin että vetää pää täyteen, ei se auta yhtään asiaa. Ja siinä se puhui kaikkea että no pitää lähtee liikenteeseen ja.

K: Oliko niillä hashista tai cannabista? Poltteliko ne siinä?

E: Ei, ei vielä siinä mun eessä.

K: Ne puhui siitä poltteluста?

E: Siit, joo. Siitä ne puhui. Mä että ei tästä tuu yhtään mitään. Ja tosiaan se Vuohisillantie, voi että siellä on niin paljon niitä alkoholisteja. Ja mieti toiselle alkoholistille tuoaan pari kaljaa aamulla, se lähtee saman tien lapasesta.

K: Ja sullakin niinku meni tavallaan siinä tiet ristiin ton..?

E: Ramin kanssa. Mä että ei tästä tuu mitään. Sä vaan että viinaa ja kaikkee, että ei ei ei ei ei.

K: Sä olit vähän niinku kyllästynyt siihen juopotteluhommaan?

E: Ja muutot on kesken. Mies vaan nukkuu koko ajan siellä. Tulee jostakin ja mä katon vaan että varmaan on savupäissään. Nukkuu koko päivän mä teen hommia. Pakkaan, ja hmrm (huokaa).

K: Ja sä lähit pois, osaatko yhtään sanoa mihin aikaan?

E: Voi se olla ennen kymmentä. Ei se..

K: Rami niinku jäi sinne?

E: Joo Rami ja Eetu jäi sinne. Et mull on niinku avaimet, tai mullahan on niinku kahet avaimet sieltä, Rami nyt on pitäny toiset avaimet.

K: Joo. Ja ne jatkoi viinanjuontia siellä?

E: Mä en tieä, minä lähin.

K: Tai siis kun sä lähit niin..?

E: Minä lähin, mä sammutin puhelimen ja.

K: Oliko niillä juomista siellä tai?

E: Kaljaa.

K: Joo.
E: Ja Rami joi viinaa, kyllä sillä niinku oli.
K: Ramilla oli viinaa kanss?
E: Sill oli Tapioo.
K: Joo. No mihin sä lähit sitten siinä?
E: No mä lähin ensimmäisenä käymään ku mä en yleensä ees käy kapakoissa, mä vaan lähin kaupunkiin. Mä että okei et mull on sentään niinku rahaa, mä en tieä että onko se nyt mikä se on semmonen räkälä. Siellä mä kävin juomassa muutaman kaljan.
K: Miten sä liikuit? Pyörällä, kävellen?
E: Kävellen, en minä enää mee pyörällä ku hampaat on työnnetty jo sisälle. Ihan kävellen. Mä yritin päättää mitä mä teen.
K: Muistaksä missä päin sä kävit?
E: Mä en tieä mikä se räkälä siellä on.
K: Missä kohalla se on?
E: Ku mä en oo paljon käyny noissa kapakoissa. Mä olin aika monessakin, yhessä mut ei muka päästetty sisälle vaikka mä en nyt niin hirveen humalassa ollutkaan. Oiskohan se sitten ollu se sanotaanko sitä Ebaks?
K: Ebba on semmonen siinä joo tota, siinä mäessä niinku oikealla.
E: Ebba tai sit se, no olin minä tietenkin humalassa koska meille tuli tolleen niinku riita ja mä Ramille että mä nyt lähen, mun mielestä se kalja ois saanu riittää ja Eetu ois lähteny pois. Et ei enää mitään niinku lisää viinoja eikä mitään. Mut niill ois kato vielä ollu aikaa kato mennä viinakauppaan.
K: Tää oli Ebbassa kävit?
E: Mun mielestä se oli, no joku räkälä se oli kuitenkin.
K: Joo.
E: Että mä lähin Svedeniin pyörimään, siell on kuitenkin noita miss mä oon ollu töissä, siell on paljon juoppoja.
K: Käviksä jonkun ihmisten luona tai?
E: No sieltä kapakasta mä löysin niinku yhen puolitutun mä en ees tieä sen nimee. Se vaan sanoi että tuu jatkoille. Mä sanoin et en mä haluakaan kotia. Mä nukuin siinä sohvalla.
K: Sä et kellä tieä missä olit, muistaksä sitä? Tai missä sä olit?
E: No ku mä en muista sen nimee.
K: No onks sillä mitään lempinimeä?
E: Sen mä muistan et se on vanha kaupunki, elikä niinku aika lähellä tieätkö siinä, miks sitä sanotaan, vanha kaupunki vähän niinku Kokkolassakin, elikä niinku se on Skataa.
K: Joo.
E: Ja se oli niinku joku semmonen paikka. Että mä yksin heräsin siitä sohvalta, mä vaan poltin yhen tupakan ja katoin et mull on kaikki vaatteet, takit ja kaikki päällä ja tota niin niin mä lähin vaan käpsimään. Se nukkui niinku varmaan makkarissa. Sit mä tulin kotia, siellä ei ollut ketään. Mä aattelin että jaaha, pitäiskö tässä nyt taas jatkaa tätä hommaa, ja sit tosiaan Rami tuli siinä mä en tieä monenko aikaan se tuli, kaheltatoista, yhen aikaan. Just sopivasti Rickhardin kaa et Rickhard näki sieltä että mä olin siellä vaatehuoneessa pakkaamassa, heittämässä kenkiä roskiin ja joka paikka

oli verhoja, se sanoi sä oot Kirsi niin väsyneen näköinen, mä sanoin hmm, se on aina niin huolissaan. Rami ei puhunu mulle mitään, se luuli että se saa…

K: Mihin aikaan sä olit suurin piirtein kotona?

E: Eh, mitähän se oli, joskus seittemän maissa aamulla. Puol seittemän, seittemän. Et mä siinä pikkusen aikaa lepäsin sängyssä ja sit mä ajattelin että ei nyt on pakko nousta ylös, että.

K: Kun sä menit aamulla kotiin niin Rami oli siellä?

E: Siell ei ollu ketään.

K: Kämppä oli tyhjä?

E: Aivan tyhjä.

K: Joo.

E: Mä en saanu sitä ees kiinnikään ku ei sillä oo puhelimessa, hrm, eikä mua kiinnostanu sillä hetkellä, mä aattelin että no niin se on häipyny sieltä, selvä.

K: Milloin Rami tuli kotiin sitten?

E: Se tuli niinku tiistain, joskus yhen aikaan, kahen aikaan. Mä en nyt tasan tarkkaan muista. Mut sillä oli laatikko kaljaa mukana.

K: Että Rami tuli vasta puolenpäivän jälkeen tiistaina kotiin?

E: Joo. Se tuli sitten ku Rickhard tuli samaan aikaan. Se vielä sanoi Rickhardille, tai Kikalle että tuu käymään sisällä. Mä että ei taasko se alkaa. Niin Kika sanoi en mä kerkee, niin se katto vaan Kika mua että mee nyt Kirsi lepäämään sä oot tosi väsynyt ja.

K: Se oli kahentoista vai kahen aikaan?

E: Hhhh, puol yks, yks, puol kaks.

K: Joo.

E: Että niinku sanotaan että ei aamu. Et mä sinne ku mä tulin kotia mä menin lepäämään vähäks aikaa sänkyyn ja sitten mä nousin ylös join kupin teetä, poltin tupakan, mä aattelin että ei, pakko taas jatkaa tätä muuttoa että ei täss oo ku muutama päivä enää aikaa. Ku mä en vielä ollu pakannu yhtään sen kamaa mä olin niinku aloittanu omista.

K: Joo, ja tiistai meni siinä kaljoitellessa ja tota vähän pakkailit siellä kaljatellessa?

E: No joo no en mä hirveesti ees silloin tiistaina enää kato ku mä olin kuitenkin se niinku maanantaina ryypänny niinku melkein aamuun niin tota mä en ehkä ottanu ku neljä viis kaljaa ja, eikä se puhunu mulle mitään, me puh.. oltiin eri huoneissa, elikä mä taas niinku jatkoin pakkaamista.

K: Joo.

E: Ja mä vaan kysyin siltä että, tai sitten se oli mulle niinku että missä sä oot ollu. Mä sanoin että no en missään kaukana.

K: Ja keskiviikkona se tota tuli se Kika hakkaamaan ovea ja kyselemään sitä Eetua?

E: Eiku se on Henkka siis.

K: Henkka, Henkka tuli hakkaan, joo.

E: Joo.

K: Mihin aikaan suurin piirtein?

E: Maanantai, tiistai, se oli keskiviikkona ku se repi sitä ovea.

K: Joo.

E: Siis ja puhui, huusi siellä et hän tulee rauta…

K: Henkka eli se on, mikä on Henkan?
E: Henry.
K: Henry Svart.
E: Jo. Että tota niin niin hän tulee.
K: Osaatko sanoa kellonaikaa yhtään suurin piirtein? Puolenpäivän aikaan?
E: Ne kävi monta kertaa.
K: Useamman kerran, joo?
E: Useamman kerran. Ja se siellä uhos ja hakkas, repi postiluukut irti ja huusi että hän tulee kattomaan että onks se Eetu siellä pakosalla että nyt pitää tietää. Hm, mä aattelin että nyt Henkka on niin hermolla päällä että voi hyvänen aika. No tänään se tuli, tuli taas, mä sanoin että mene nyt aukaisemaan, että niinku eihän ne jätä rauhaan ennen kuin ne tietää missä Eetu on. Se on sun kanss ollu viimeks.
K: Te ette menny avaamaan ovea sitten?
E: Meni.
K: Silloin keskiviikkona? Keskiviikkona ei menny.
E: Ei keskiviikkona ei menny.
K: Joo.
E: Mutta tänään menin.
K: Joo.
E: Menin alkkareilla aukaseen oven ja Henry tuli vaimonsa kaa, sehän veti heti sitä ottaan että veret jaa, pitkin siellä niinku näin.
K: Ja.
E: Ja tota niin sen vaimo oli siinä niinku että älä nyt tapa sitä, rauhoitteli sitä. Sitten ne tuli vielä uuestaan ne naiset sinne, kyselemään multa. Mä kerroin ton maanantain että mä oon lainannu shampoota ja se vielä kysyi että onko ne, onks se tuo Eetu käyny niinku mun suihkussa että, mä sanoin että ei. Tieä sitten mitä se sillä tarkoitti. Mutta tuumas ei. Mä sanoin että mä en tieä.
K: Tuliko Henkka tänään kenen kanss, Anitan kanss vai oman muijansa?
E: No Anita on sen muija.
K: Niin Henkan muija?
E: Eiks se oo Anita?
K: Joo onko sitten tuon Eetunkin muija Anita?
E: Mä en nyt enää muista.
K: Mutta se tuli oman muijansa kanss kuitenkin tänään?
E: Mun mielestä oman muijansa kanss.
K: Joo.
E: Sitten sinne tuli vielä kaks romaaninaista, ku eihän noista saa selvää kun ne on kaikki samannäköisiä.
K: Joo.
E: Ja sille mä kerroin ku se kysyi multa.
K: Eli oliko nää kolme vai kaks naista Henkan mukana siellä?
E: Alussa oli kaks, heti ku Rami aukas oven niin heti tempas tuo Henkka. Tieäksä se, mä oli makaamassa, mä en nähny mitään muuta ku että se vaimo huusi siinä että älä nyt tapa sitä, rauhoitu rauhoitu, et suinka kaali kaali, mut ei kauhee ryminä rupes kuulumaan ja.

K: Ja Rami avas oven niille sitten, se oli joskus aamupäivällä?

E: Joo joskus sitä.

K: Ja Rami avas oven tolle?

E: Joo.

K: Henkalle. Ja Henkka löi saman tien?

E: Jo heti saman tien kiinni, ei mitään niinku, se oli heti sinne keittiöön vei sen. Ja sitten vaan se muija sanoi älä nyt tapa sitä. Ei Herra Jumala mitä täss nyt on, mä menin sitten ku ne lähti ovet paukkuen niin meen kahtomaan niin toisella kauhee vekki tässä (näyttää ohimoa) ja totta kai verta niinku, sitähän nyt tulee nenästä ja joka paikasta.

K: Ja löi nyrkillä Henkka?

E: Heti se kuule tempas. Se sanoi että kyllä sä tieät missä se Eetu on. Sitten, sitten tuli sen jälkeen vielä kaks naista, mä en taas tieä että oliko se Henkan vaimo.

K: Se Henkka tivas, tivas Ramilta koko ajan että?

E: Niin että sä tieät missä Henkka eiku tuo Eetu on, et kerro nyt. Äkkiä nyt. Ja sit ne tosiaan tuli uu´estaan Henkan vaimo varmasti koska se kysyi että kävikö se sun suihkussa mä sanoin että ei ku se meni kotiansa. Mä sanoin että mä en tieä muuta.

K: Tuliko ne, tosiaan se onks Anita sen muijan nimi sen Henkan vai sä et muista sitä?

E: Ku mä en muista kumpi on.

K: Joo.

E: Kyllä ne nyt varmaan löytyy.

K: Se Henkan vaimo rauhoitteli Henkkaa ja niinkö silloin kun ne tuli kun se löi sitä Ramia?

E: Joo se heti vei sen keittiöön istumaan ja tai niinku (näyttää kättä koholla nyrkissä) sanoi nyt istumaan tohon. Kerro missä se, mihin se, mihin se Eetu on mennyt. Ja saman tien se veti sitä turpaan. Ja se alkoi sen vaimo huutaa jotakin että älä nyt tapa sitä äläkä lyö enempää se on kaali, älä nytten. Se vaan huusi että kyllä sä tieät missä se on.

K: Joo.

E: Ja Rami melkein itki siinä että en tieä. Sitten ne lähti sitten me oltiin, mä olin ihan paniikissa ku mä heräsin, mä en tienny mitä oli tapahtunut, toisella on ihan veressä naama, ei muuta ku rättiä vaan naamaan ja mä laitoin sen laastarin. Sitten tuli uu´estaan se taas kaks naista, ja se täytyi olla sit Eetun eiku ton Henkan vaimo, se kysyi niistä pyyhkeistä että kävikö se niinku kotona suihkussa, tai siellä toisessa asunnossa että se ei vaan ollu käyny mulla. Mä että ei, mä vaan annoin sen pyyhkeen sille. Ja niin pois päin.

K: Ne tuli toisaan eri kerralla sitten ne kaks muuta naista?

E: (nyökkää)

K: Oliko silloinkin toi Henkka mukana?

E: Ei.

K: Ne tuli kahestaan naiset?

E: Ne oli koko ajan siellä pihalla että ne koko ajan raotti, ne sanoi…

K: Sitten kun ne lähti, oliko tavallaan toi, toi lähteny asunnosta pois tuo Henkka kun ne naiset tuli sinne asuntoon?

E: Henkka tuli ensiks vaimonsa kaa.

K: Joo.

E: Silloin se löi Ramia.
K: Joo.
E: Sitten tuli kaks naista.
K: Tuliko ne perässä niinku asuntoon.
E: Niin tunnin päästä.
K: Joo okei, elikä ne oli lähteny pois jo sitten toi Henkka ja muija?
E: Joo.
K: Joo.
E: Mut se voi olla et se oli kuitenkin sen vaimo ja ehkä niill on tyttöjä, tätejä, en tieä.
K: Elikä lähtikö se Rami kämpästä ei siis toi Eetu lähti kämpästä pois sitten?
E: Eiku Henkka.
K: Niin Henkka niin.
E: Joo silloin kun se oli vetänyt sitä naamariin.
K: Joo joo.
E: Ja sitten.
K: Mitä se sanoi, kuuliksä mitä se sanoi toi Rami sitten? Vastasko se mitään Henkalle?
E: Se sanoi että ku mä en tieä. Ku se huus täysillä että sä tieät missä Eetu on. Varmaan tieät. Se sanoi että ku mä en tieä, toinen melkein itkee. Ja mä meen sinne sitten niin aivan verinen pyyhe naamassa ku se vielä sanoi että ota toi pyyhe naamaan ku mä aina sanon että ota pyyhe naamaan, mä sanoin että älä nytte. Se ois varmaan tappanu sen siihen. Ja toinen melkein itkee että kun en tieä.
K: Joo. Ja sä näit että Ramilla oli tosiaan verta vuotava vekki naamassa?
E: Joo. Ja nenästä valui veri ja sitä oli helloissa ja kahvinkeittimissä ja joka paikassa. Sitten ne naiset kävi, sitten alkoi tota Ramia hirveesti peloittaa että ei tästä ei tuu mitään herra jumala, se soitti poliisit sinne ja tänne tuli Henkka ja veti näin ja näin ja sitten kuvat ja että mä en uskalla olla täällä. Ne tulee niinku, ne tulee taas niinku sorkkarau´an kanss sisälle.
K: Reilun tunnin päästä tuli kaks naista vielä?
E: Joo suurin piirtein. Ja ne vaan kyseli ja mä sanoin vaan niille suoraan että tosi sekaisin, ne sanoi että niinpä tietenkin.
K: Elikä ne soitti kelloa ja sä päästit sisälle ne naiset?
E: Jo Rami, Rami päästi.
K: Joo.
E: Mut koko ajan ne on ollu siellä että Henkka huutanu ja plä, plä, plä. Mä en uskaltanu ees, niin uskaltanu mennä ees pihalle ku saa pelätä ittekin että. (pudistaa päätään ja huokaa).
K: Joo. Rami meni ovelle ja päästi asuntoon kaks mustalaisnaista?
E: Jo´o. Ja ne kysyi Ramilta samaa juttua ku multa. Mä sanoin että mä oon nähny maanantaina viimeks sen, mä oon lainannu sille sitä ja tätä ja se on palauttanu ne ja. Muusta mä en tieä. Nyt on torstai ja.
K: Naiset kyseli siitä Eetusta ja siitä samasta vielä?
E: Ja nääkin, niin. Ja Ramiltakin ne jotain kysyi, ja se sanoi ku mä sanoin että Eetu oli tosi sekaisin. Niin Anita niin tietysti, että pössö että huh huh, et vähän raivo päällä sillä näytti olevan ja, no tietenkin kun taas ero päällä ja sillä menee aina huonosti ku on parin viikon ero.

K: Ja tosiaan tämä näitten, näitten naisten käynnin jälkeen niin tota te soititte poliisille sit vai Ramiko soitti?
E: Ne oli koko ajan siinä pihalla ja huusi ja huusi ja möykkäs ja.
K: Soittiko se ennen vai jälkeen näitten naisten käynnin?
E: Ei ku se, mä uskon et se soitti sitten vasta kun ne tuli uu´estansa ne pihalle ja se oli mun mielestä taas Henkka tulossa sisälle.
K: Joo.
E: Ku se sanoi että ette, ette mee kaaleihin. Ku kato ikkunasta jotenkin kuulee, mutta epäselvästi. Mutta.
K: Jossakin vaiheessa Rami soitti poliiseille?
E: Se kuitenkin soitti joo, sanoi että häntä pelottaa nyt ihan oikeesti ei niinku, ei hän kuolee ku Henkka vääntää tuon oven auki, niin hm.
K: Tuliko ne käymään poliisit paikalle?
E: Joo, ne otti tolta kuvan, siitä päästä. Ja ne kysyi tapahtumaa, ja ne sanoi näin että, ku Rami sanoi että ei hän tohi olla täällä että ku Henkka on niin pahalla päällä, että voidaanko saada suojelua Kirsin kanssa vaikka, ei ku se puhu vaan ittestänsä. Ku se sanoi että ihan turhaa, että ku he joutuu päästää sut yheksältä pois.
K: Joo.
E: Ja mä sanoin vielä että älä nyt mua tänne jätä. Että ei, kyllähän ne mutkin tappaa jos ne haluaa. Nyt on aivan sama, et sä voi jättää mua tänne yksin pelkäämään.
K: Teitä tosiaan pelotti ja te lähditte sieltä Kokkolaan?
E: No periaatteessa.
K: Joo.
E: Mutta se oli puheniinku viettää perjantain poikien kanssa viimeinen niinku ilta niinku ennen Vaasaan muuttoa. Me tultiin vähän etuajassa mutta Jere ei ollu kotona me mentiin sinne yläkertaan. Mistä muuten tiesit että me ollaan tultu bussilla tänne?
K: Elikä tota te lähitte sitten Ramin kanss bussilla Kokkolaan?
E: Hm.
K: Muistaksä mihin aikaan se bussi lähti?
E: Kymmen yli neljä.
K: Mitä?
E: Kymmenen yli neljä.
K: Joo, mistä se, missä se lähin bussipysäkki on siinä?
E: Rautatieasema.
K: Joo.
E: Tai ei, siis bussi-asema.
K: Joo. Kävellen menitte sinne?
E: Joo. Mä hain Cittarista kaljaa ja tupakkaa. Sit mentiin siihen ja ootettiin, just kerkes niinku kolmen bussi lähtee niin jouduttiin oottaa siinä se tunti.
K: Eli kävit matkalla Cittarissa ostamassa kaljaa ja tupakkaa?
E: Mm.
K: Kyllä ja sitten nousitte 16.10 Kokkolaan menevään linja-autoon?
E: Mm.
K: Sitten jäitte Pihlajassa poies ja?

E: Mm. Mentiin Jerelle mut Jerellä oli pimeetä ja siinä oli Kela-lappu siinä ja sit me ollaan joskus kesällä tai vuos sitten käyty siellä yläkerrassa, mentiin sinne mä olin ihan jäässä. Koputettiin niin ne sanoi että totta kai kun on tupakkaa ja kaljaa siellä saa tulla sisälle. Saatte olla vaikka yötä jos ei Jere ehi kotiin. Niin sinne tulikin vaan yhtäkkiä poliisit. Tässä nyt ollaan.

K: Kokkolassa Ykspihlajan pysäkiltä kävelitte sun poikas niinku talolle Saaristokadulle?

E: Mm (nyökkää). Ja Jere ei ollu kotona niin mentiin yläkertaan. Me ollaan oltu joskus siellä ennenkin ja ne on semmoset avaa aina oven ku on kyse kaljasta ja tupakasta, tiedät nää.

K: Te menitte yläkerran asuntoon?

E: Mm.

K: Kuka siellä asuu?

E: No mä en nyt muista mikä niitten nimi on. Onko se Heli ja sitten mikä tämä, mä en, mun on vaikee sanoa mä oon nyt pari kertaa nähny.

K: Okei, poika ei ollut kotona ja menitte yläkerran asuntoon johon päästettiin sisälle?

E: Ollaan käyty kyllä ennenkin että siinä mielessä tuttuja, että se niinku Rami koputti että Kirsi, Rami ja Kirsi täällä että Jere ei oo kotona, voidaanko tulla sisälle.

K: Joo.

E: Ja Heli että joo jos kaljaa on ja mm, mm, teill on tupakkaa mm, eikä siinä kauaa keretty istua ku se tuli jo.

K: Kyllä, kyllä. Millon sä oot nähnyt viimeks tuon Eetun sitten?

E: No silloin maanantaina.

K: Joo. Missähän se Rami oli mahtanut olla sitten kun sä menit kotia tota?

E: Mä en tieä mutta ku mä sanoin sille että, meill on aina tämmönen turpa kii eikä puhuttu mitään. Minä jatkoin taas hommia ja menin makoileemaan ja, jostain se tuli. Sitten ne on varmaan lähteny sieltä pois, en mä tieä yhtään.

K: Kysyiksä missä Rami oli ollut sitten?

E: No kyllähän sitä aina saa kysyä, mut se.

K: Vastasko se mitään?

E: No (näyttää keskisormea) tolleen.

K: Joo, että ei tullu niinku mitään vastausta?

E: Hm.

K: Joo.

E: Joo, tääll on ollu porukkaa mitä sitten. Mä että hei, ei se nyt tarkoita sitä että mä muutan tässä kuussa että lisää vaan häätöjä, soittaisitte musiikkia siellä ja mitä riitoja siellä tulee.

K: Joo siivositteko tänään siellä kämpässä tai?

E: Mitä?

K: Siivositteko tänään siinä asunnon?

E: Ei, en mä ainakaan.

K: Et oo siivonnu, et oo siivonnut, joo. No onko ne vielä kun sä kerroit että ne hellat oli Ramin veressä, niin vieläkö ne on veressä?

E: Ei ku mä pesin.

K: Niin sä kuitenkin siivosit siellä?

E: Jo (nyökkää).
K: Joo, et sä oot siivonnu siellä tänään?
E: Niin, niin veret tieäksä ku ne oli törkeen näköiset hellat ja kaikki.
K: Joo.
E: Kaikki, koko kämppä pitää vielä muutenkin siivota.
K: Joo kyllä.
E: Ei sillä nyt oo väliä, kaikki on sekaisin.
K: Joo.
E: Lopukshan ne tehään kaikki siinä.
K: No joo, ei kai siinä, siinä tuota niin niin. Osaat sä sanoa ett kuka se tyyppi oli kenelllä sä olit silloin tuota maanantai tiistai välisenä yönä?
E: No kun se oli mun puolituttu jostakin Retrosta.
K: Mikähän sen nimi mahtaa olla? Onks sillä mitään lempinimeä?
E: Ehm (levittää käsiään) Skatassa asuu, voi ku mä tunnen, mä en tunne muuta kuin juoppoja.
K: Joo. Ja sä olit Ebbassa niinkö?
E: Mun mielestä se on Ebba, mä en tieä ku mä en oo kovin monta käyny Pietarsaaren kapakoissa. Mutta mä oon vaan niin hermostunu että taasko tämä juttu jatkuu että vaan nukutaan ja ryypätään. Minä joudun tehä muuttoa koko ajan. Joka paikka on vaan niinku muuttosäkkejä menossa roskiin ja on pakattua niinku tavaraa ja.
K: Jo´o. Tuleeko sulla itellä mieleen mitään mitä sä haluaisit tuoda vielä?
E: No en mä nyt tiedä oikeen osaa sanoo mitään nyt.
K: Että ei oo niinku mitään sell….

Kuulustelupöytäkirja

Etptk:n sivun nro
94

Esitutkintapöytäkirjan numero

Kuulusteltavan nimi
PAKARINEN Kirsi

Kuul.ptk:n sivun nro

Kuulustelupaikka
Pohjanmaan poliisilaitos
Kokkolan poliisiasema

Kuulustelupäivä
10.2.2017
☐ kuulustelu puhelimitse

Alkoi kello
14.00

KUULUSTELUKERTOMUS

Merkitään: Kuulusteltavalle kerrotaan, että häntä kuullaan rikoksesta epäiltynä murhaan, joka on tapahtunut Pietarsaaressa.

Merkitään: Kuulusteltavalle on edellisen kuulustelun yhteydessä esitetty kirjallisena "epäillylle ilmoitettavat asiat."

Merkitään: Kuulusteltavan avustaja Robert Slotte on läsnä kuulustelussa.

Kysymys: Onko sinulla kysyttävää liittyen epäillyn asemaan kuulustelussa ?

Vastaus: Ei ole.

Kysymys: Onko sinulla muutettavaa aikaisempaan kertomukseesi ?

Vastaus: Ei ole. Kiistän syyllistyneeni tällaiseen rikokseen. Tapaus meni niin kuin aiemmin kerroin. Minulla ja Ramilla oli melko huonot välit kaiken kaikkiaan ja olimme ryypänneet jo useita päiviä ennen nyt puheena olevaa maanantaita.

Eetu kävi siis lainaamassa pyyhkeen, deodorantin ja shampoon ja meni omaan asuntoonsa. Ensin hän aikoi jäädä meidän asuntoon, mutta lähti sitten asuntoonsa. Eetu palasi asuntoon sitten myöhemmin ja he alkoivat puhua Ramin kanssa viinasta ja pössyttelystä. Eetu sanoi, että nyt tekisi mieli ryypätä oikein kunnolla. Minä olin kyllästynyt tähän ryyppäämiseen varsinkin, kun muutto olisi pian edessä.

Päätin lähteä asunnosta pois, muualle. Rami on hyvin mustasukkainen eikä antanut minun ottaa laukkuani, ei kännykkääni eikä lompakkoani. Minulla oli kuitenkin vessapaperiin käärittynä takissani vararahaa, jolla tiesin pystyväni hankkimaan olutta.

Lähdin asunnosta niin, että ehdin McDonaldsiin vieressä olevaa Lidliin, jossa ostin noin 20 tölkkiä III-olutta, joka oli Noberland -merkkistä. Tapasin Lidlin ulkopuolella ulkonäöltä tutun miehen, jonka kanssa yritimme muistamani mukaan Ebbaan. Se oli ilmeisesti kiinni, koska emme menneet sinne. Mies ehdotti, että menisimme Skataan hänen tuttavalleen, jonne mies kantoi minun olueni. Pyörimme Skatassa useammassa paikassa. Jossain paikassa haukkui koira emmekä päässeet sinne sisään. Toiseen paikkaan emme päässeet liiooin. Pääsimme vasta kolmanteen paikkaan siellä Skatassa. Asunnon haltijana oli noin 50-vuotias mies. Asunto vaikutti vähän pulikämpältä. Siellä oli paikalla myöskin nainen, joka oli noin 45-vuotias. He olivat suomenkielisiä.

Jäin asuntoon ryyppäämään ja nukahdin sinne. Heräsin sieltä seuraavana aamuna. Join ensin pari krapulakaljaa ja lähdin kävelemään kotiin. Tulin asunnolleni, joskus klo 07-09 aikaan tiistaina. Asunto oli tyhjä.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Kirsi PAKARINEN

☑ Jatkuu

Asunto oli suurin piirtein samassa kunnossa kuin lähtiessänikin sieltä. Siellä oli pusseja ja laatikoita, joihin oli kasattu muuttotavaroita.

Rami palasin asunnolle klo 12- 14 aikaan. Ramilla oli kädessään 24 tölkin pakkaus olutta. Oluet olivat mahdollisesti Lapin Kultaa. Kysyin Ramilta jotain yön tapahtumista, että miten se yö meni. Hän vain sanoi, että on täällä ollut porukkaa, mutta mitä sitten.

Meidän keskinäiset välit olivat riitaiset emmekä juuri puhuneet toisillemme. Aloin pakkailla tavaroita ja join pari olutta. Muistan, että jo tuolloin tiistaina oven takana kävi romanihenkilöitä, jotka hakkasivat asunnon ovea. Kumpikaan meistä ei kuitenkaan halunnut päästää ketään asuntoon. Oven takana oli äänestä päätelleen ainakin Henkka. Sieltä kuului naisen ja miehen ääni. Ramikaan ei halunnut päästää Henkkaa sisälle, koska pelkää tätä. Henkka on hyvin äkkipikainen ja hän saattaa suuttua pienestä. Ramilla ja Henkalla ei ole ollut hyvät välit vanhojen asioiden takia.

Olin komerossa laittelemassa vaatteita. Rami ei halunnut puhua minun kanssani mitään. En laittanut hänen tavaroitaan enää, koska en ollut kiinnostunut siitä muuttaako hän yhdessä minun kanssani Vaasaan.

Tiistain ja keskiviikon välisen yön olimme asunnossa ja nukuimme erillisissä sängyissä.

Keskiviikkona poikani Jesse kävi asunnossani. Rami makkoili ja katseli makuuhuoneessa tv:tä. Romanit tulivat melko lailla aamusta. Kannoin roskiin paljon hävitettävää tavaraa, jota en halunnut viedä Vaasaan. Keskiviikkopäivän aikana ainakin Henkka kävi oven takana hakkaamassa sitä taas ja kyseli Eetua. Henkka huusi mm. "Pakarisen runkkari. Kerro missä se Eetu on ?" Rami ei halunnut päästää Henkkaa sisälle.

Keskiviikkoiltana ei kuulunut häiriöitä.

Kysymys: Mitä puhetta teillä oli Eetusta keskiviikon aikana ?

Vastaus: Rami ei puhunut hänestä mitään eikä hän puhunut oikeastaan mistään muustakaan mitään.

Keskiviikon ja torstain välisen yön olin asunnossa ja nukuin silloinkin eri sängyssä kuin Rami.

Torstaina joskus klo 12:n aikaan Henkka ja hänen vaimonsa tai Eetun vaimo tulivat kahdestaan oven taakse. ja hakkasivat taas ovea ja huutelivat sieltä avaamaan ovea. Sanoin Ramille, että mene nyt avaamaan. Rami meni alushousuisillaan avaamaan ovea. Henkka tuli sieltä syöksyen sisälle. Hän otti heti Ramiin kiinni ja vei heti Ramin keittiöön. Samn tien tömähti. Näin vilahduksen, kun Henkka ohjasi Ramin keittiöön, mutta en nähnyt lyöntiä, mutta kuulin sellaisen äänen, että Henkka löi Ramia. Kuulin Henkan tivaavan Ramilta, että sä tiedät missä se Eetu on. Rami vastasi melkein itkien, että "Mä en tiiä." . Menin katsomaan keittiöön Ramia ja huomasin hänellä olevan vertavuotavan haavan otsassa. Kuulin, että romaninainen antoi Ramille pyyhkeen verenvuodon takia. En uskaltanut mennä sinne ennen kuin romanit poistuivat. Naishenkilö sai rauhoitettua Henkkaa ja sanoi tälle, että lähdetään pois. He poistuivat yhdessä.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Kirsi PAKARINEN

☑ Jatkuu

Noin tunnin kuluttua kaksi romaninaista tulivat kyselemään Eetua Ramilta uudelleen. Naiset kyseli asiaa Ramilta ihan asiallisesti Eetusta ja he kyselivät mm. missä kunnossa tämä oli ollut.

Rami soitti poliisille, jotka kävivät asunnossa.

Tuon jälkeen Rami sanoi, että meidän olisi lähdettävä asunnosta ja että mennään Kokkolaan poikani Jere Saarelan asunnolle. Hän ei ollut kotona, jolloin menimme yläkertaan naapuriin istumaan.

Minä lähdin siis maanantaina asunnosta illalla ennen kuin Lidl ehti mennä kiinni ja Eetu jäi silloin kahdestaan Ramin kanssa asuntoon. Lidlistä ei saa ostaa olutta enää klo 21:n jälkeen. Eli ilmeisesti olin ennen sitä siellä. Palasin sitten asunnolle seuraavana aamuna tiistaina silloin noin klo 07-09 aikaan. Sen jälkeen poistuin asunnosta vasta torstaina yhdessä Ramin kanssa, kun lähdimme Kokkolaan. Kävin siinä välissä poissa asunnolta ainoastaan roskalaatikoilla viemässä roskia ja jätteitä, mutta palasin asuntoon aina välittömästi.

Kysymys: Vaatteistasi tavattiin 11x 50 euron setelit wc-paperiin käärittynä. Mitä rahoja nämä ovat ja mistä olet ne haltuusi saanut ?

Vastaus: Ne olivat omia rahojani. Olen nostanut niitä omalta tililtäni vähitellen kuukausittain. Ne ovat olleet takuuvuokraa varten, kun muutan seuraavaan asuntoon.

Kysymys: Mitä romaneille vastattiin, kun he kävivät hakkaamassa ovea ?

Vastaus: Ei heille vastattu mitään.

Kysymys: Kenen kenkiä asunnossa oli ?

Vastaus: Minun ja Ramin.

Kysymys: Oliko siellä muiden henkilöiden kenkiä ?

Vastaus: Ei varmaankaan. Hävitin kenkiä melko paljon roskiin nyt muuttosiivouksessa.

Kysymys: Kuvaile omia kenkiäsi tarkemmin ?

Vastaus: Minulla on mustat talvilenkkarit, joissa on harmaata karvaa. Joskus minulla on ollut melko korkeakantaiset ja korkeavartiset saappaat. Sen lisäksi minulla on ollut kesäkenkiä useita pareja.

Kysymys: Kuvaile Ramin kenkiä tarkemmin ?

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Kirsi Pakarinen

Kirsi PAKARINEN

☒ Jatkuu

Vastaus: Ramilla on ollut käytössä mustat, nauhalliset, nahkaiset talvikengät. Hän on käyttänyt nyt pakkasilla ihan noita kenkiä.

Kysymys: Kenen kengät vihreät crocsit olivat ?

Vastaus: Ei pitäisi olla kellään. MInulla on kylläkin maastonvihreät melko pienikokoiset croksista. Jalkani koko on 37-38.

Kysymys: Kenen kengät punaiset crocsit olivat ?

Vastaus: Ei pitäisi olla punaisiakaan. Jesseltä on saattanut jäädä isänsä uuden naisystävän kengät asuntoon.

Kysymys: Onko sinulla muuta asiassa ?

Vastaus: Kiistän osallistuneeni millään tavalla Eetun surmaamiseen tai vainajan hävittämiseen.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:
Kirsi PAKARINEN

Kuulustelija/Vakuudeksi
Kaleva Puumala
☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo

POLIISI

Kuulustelupöytäkirja	Etptk:n sivun nro 98
Esitutkintapöytäkirjan numero 5710/R/3943/17	
Kuulusteltavan nimi Pakarinen Kirsi Susanna	Kuul. ptk:n sivun nro

Kuulustelupaikka	Kuulustelupäivä	Alkoi kello
Pohjanmaan poliisilaitos Kokkolan poliisiasema	11.2.2017 ☐ kuulustelu puhelimitse	14.29

KUULUSTELUKERTOMUS

uudelleen kuulusteltuna syylliseksi epäiltynä murhaan avustajan Slotten läsnä ollessa pakarinen kertoo seuraavaa.
Kuulustelijana ryk Laihorinne.

Minä en saa mitään sellaista mieleen, jolla muuttaisin edellistä kuulustelua taikka lisäisin siihen jotakin.

Viime sunnuntaina Anttu Svart tuli meille kaljojensa kanssa ja alettiin sen kanssa ryyppäämään. Rami oli siinä myös meidän kanssa. Anttu asuu Joensuussa ja Kika, hänen veljensä, tuli jossain vaiheessa sunnuntai iltana hakemaan Antun ja vei hänet juna-asemalle. Kika oli siitä huolissaan, ettei se vaan jää tänne ryyppäämään vaan pääsee kotimatkalle Joensuuhun.
Antun lähtemisen jälkeen jatkoimme varmasti juomista.

Maanantaina Rami kävi hakemassa viinakaupasta juomista ja sitten johonkin aikaan iltapäivällä Eetu tuli käymään. Hän pyysi pyyhkeitä ja shampoota lainaksi ja meni hetken kuluttua takaisin asunnolleen talon toiseen päähän . Jonkin ajan kuluttua muistaakseni neljän aikaan Eetu tuli takaisin. Naapurimme Kika toi hänet. Ajankohta saattoi olla aikaisemminkin iltapäivällä kuin klo 16.00.
Kun Eetu tuli takaisin niin ajattelin että tämäkin päivä näköjään meni ryyppäämiseksi. Eetulla saattoi olla kaljaa mukanaan. Minua suututti ajatus, että joudun itse tekemään kaiken muuttoon liittyvän pakkaamisen mutta homma meni vain ryyppäämiseksi. Olin jo aamulla riidellyt Ramin kanssa ja riitelimme myös päivällä.
Tuon jälkeen kun Eetu oli saapunut päätin itse lähteä ulos ja sanoinkin, että itsekin olla pari päivää pois ja lähdin tarkoituksenani hakea Lidlistä kaljaa. Rami ja Eetu jäivät kaksistaan asuntoomme ryyppäämään.
Minulla oli mukanani 600 euroa, joka oli tarkoitettu uuden asuntomme takuuvuokraksi.
Lidlissä tapasin vanhan tuttuni, jonka nimeä en muista mutta saimme kuitenkin kaljaa Lidlistä ja muistaakseni jatkoimme matkaa Ebbaan mutta ilmeisesti emme päässeet sinne sisälle. Saatoimme ostaa oluet myös joko cittarista tai Prismasta. Olin aika humalassa koska olimme niin pitkään ryypänneet, että sen vuoksi ovat muistikuvat hatarat.
K: Kuka tämä vanha tuttavasi oli? Mikä hänen nimensä oli? Oliko mies vai nainen?
V: En tiedä nimeä mutta hän on mielestäni on koditon. Hän on mies ja minua vanhempi.
Kaljaa ostettiin kahdellakymmenellä eurolla. En muista tarkalleen missä kuljimme ja missä kävimme mutta Svedenissä ja Skatassa pyörimme ja joimme ostamiamme kaljoja.
Loppujen lopuksi menimme tämän vanhan tuttuni tuntemaan paikkaan jonne pääsimme sisään. Kyseessä oli sellainen puliukko kämppä jossa on aina ovet ns tervetuloa auki.
Asunnossa oli ikäisiäni taikka vähän vanhemmat mies ja nainen joiden kanssa jatkoimme juomista. Nukuin siellä yön yli ja palasin kotiin vuohisillantielle. Kello oli tuolloin aamulla 08-00 - 09.00.
Asuntomme oli tyhjä. Join jääkaapista pari kaljaa, join ne ja menin makoilemaan vähäksi aikaa. Nousin, keitin teetä ja jatkoin pakkaamisen. Olin vaatekomerossa kun ovi aukesi.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Kirsi Susanna Pakarinen

☑ Jatkuu

Rami tuli sisälle ja hänellä oli 24 oluen pakki kaljaa. Naapurini Kika tuli samaan aikaan ja hän näki minut siellä komerossa. Kika toivotti minulle hyvät huomenet.
Kysyin Ramilta että oliko kivaa eilen. Tämän jälkeen meillä ei ole paljoa puhuttu koska olin sille edelleen vihainen.

K: Muistatko minkä merkkistä olutta ostitte edellispäivänä sillä 20 eurolla?
M: Minä en ole varma haettiinko vai käytiinkö Ebbassa. Aamulla oli ainakin karjalaa jäljellä.

Merkitään: Lainaus Susanne Bränbackan kuulustelusta:
"Viivyimme siellä iltaan saakka ja minä lähdin kotiin joskus 20.00-20.30 aikaan. Tilasin taksin ja sillä menin suoraan kotiin, Jouko jatkoi matkaa Itäkunnaantielle Marko Nyholmin luokse. Jossain vaiheessa Rami Pakarinen soitti minulle ja pyysi sinne kylään. Hän pyysi minua myös tuomaan ruokaa mukanani. Rami kertoi, että siellä ovat myös Kirsi ja Eetu. Eetulla hän tarkoitti Jari Svartia.
Kun olin saapunut taksilla kotiin niin viivyin jonkin aikaa kotona ja sitten otin mukaani pe-runamuusia ja lihapullia ja menin Pakaristen asunnolle. Kello oli tuolloin illalla kymmenen paikkeilla.
Soitin Ramille että olen ulko-ovella ja hän tuli avaamaan oven minulle. Asunnossa olivat kuten Rami oli sanonut , Kirsi ja Eetu."

K: Olet aikaisemmissa ja tässä kuulustelussa kertonut lähteneesi Vuohisillantien asunnolta ennen kauppojen sulkemisaikaa ja olleesi poissa koko yön. Mitä sinulla on tähän kommentoitavaa?
V: Muistan kuinka Susanna toi ruokaa meille kun Jarikin oli siellä mutta en muista mikä päivä se oli.

Merkitään: Onko avustajalla tarkentavia kysymyksiä?
V

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Kirsi Susanna Pakarinen

Kuulustelija/Vakuudeksi: Mika Laihorinne
☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo

Kuulustelupöytäkirja

Etptk:n sivun nro
100

Esitutkintapöytäkirjan numero
5710/R/3943/17

Kuulusteltavan nimi
Pakarinen Kirsi Susanna
08.03.1971

Kuul. ptk:n sivun nro

Kuulustelupaikka
Pohjanmaan poliisilaitos
Kokkolan poliisiasema

Kuulustelupäivä
14.2.2017
☐ kuulustelu puhelimitse

Alkoi kello
14.04

KUULUSTELUKERTOMUS

Minulle on jo aikaisemmin kerrottu oikeuteni. Läsnä kuulustelussa oik.avustaja Robert Slotte.
Minulla ei ole lisättävää aikaisempaan kuulusteluun.

Haluatko lisätä jotain?
- ei

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:
08.03.1971 Pakarinen Kirsi Susanna

Kuulustelija/Vakuudeksi
Ann-Cathrine Engström-Käld
☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 14 35

Kuulustelupöytäkirja	Etptk:n sivun nro 101
Esitutkintapöytäkirjan numero 5710/R/3943/17	
Kuulusteltavan nimi PAKARINEN, Kirsi 080371	Kuul. ptk:n sivun nro

Kuulustelupaikka	Kuulustelupäivä	Alkoi kello
Pohjanmaan poliisilaitos Kokkolan poliisiasema	23.2.2017 ☐ kuulustelu puhelimitse	14.10

KUULUSTELUKERTOMUS

Jatkokuulustelu videolla. Kuulustelussa läsnä oik.edustaja. Robert Slotte.

Videokuulustelu alkoi klo. 14.13
Videokuulustelu loppui klo. 15.54

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: 080371- PAKARINEN, Kirsi

Kuulustelija/Vakuudeksi Ann-Cathrine Engström-Käld
☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 15.55

23.02.2017 lisäkuulustelu

K = Kuulustelija, A = Avustaja, E = Epäilty

K: Tähän alkuun niin mä luettelen vähän tähän numeroita ja tällaisia, sopiiko? Me aloitetaan kun kello on 14.13 ja me ollaan tänään Pohjanmaan poliisilaitoksella ja Kokkolan laitos, ja meillä on tänään 23.2.2017 ja juttu jota tutkin on 5710/R/3943/17. Ja vieressäni istuu Pakarinen Kirsi syntynyt 08.03.71, tämä on jatkokuulustelu. Ja huoneessa kameran vähän ulkopuolella istuu Robert Slotte. Sanopas jotain niin kuuluu.
A: Robert Slotte päivää.
K: Jep.
A: Mukana ollaan.
K: Ja tuota, sulle oli jo aikaisemmin kerrottu sun oikeudet ja tää jatkuu nyt siitä, mistä viimeksi jäätiin.
E: Jo.
K: Jep. Ja tuota, minkälainen on tää, nää päivät ollut siitä kun me viimeksi tavattiin?
E: Tosi sekavat, mun pää on kuin karuselli, mielet on niinku että itkusta pelkoon, ihan kaikki mahollinen. Unettomuutta, mä nukun päivisin pätkän, yöllä valvon (huokaa) hhh, hirveetä.
K: Hm.
E: Ihan hirveetä.
K: Hm, oot tuota kuitenkin saanut jonkun verran nukuttua?
E: No oon, että on hyvempiä aikoja tai silleen että pystyy niinkun, mutta tota ihan keskittyminen on ihan olematonta, vaikka mä luen niin mä huomaankin että mä oon lukenu sivun mä en ymmärrä sanaakaan. Vaikka mä pääsen kattoo mun leffaa, ei se on puolessavälissä, jaaha no mistäs tuo ihminen tohon tuli? Et niinku.
K: Hm.
E: Että se vaan, koko ajan mä mietin ja kelaan näitä asioita ja yritän muistella väkisin ja väkisin ja eihän se tuu väkisin.
K: Hm, tämmönen. Sä puhuit pelkotilasta niin tämmönen on päällä?

E: Niin (nyökkää), et mitä, niin. Että mitä tapahtuu niinku, ku mä on koko ajan vaan suorttenu mun asianajajan kanssa, hän käy mun luona ja kertoo mitä on kuullu ja tota niin niin, ja enstehän mut niinku otettiin kyytiin että mut niinku on pidätetty murhasta, oliks se nyt epäiltynä tai oliks se nyt, en muista, mutta kuitenkin. Sitten luki lehessä että se on niinku paloittelijamurha, ja seuraavan kerran mä kuulin oli jo meiän nimetkin siellä, juttua ei oo periaatteessa päästy, mä en oo ainakaan päässy mihinkään niinku, niin sit mä alan niinku pelkäämään jo omasta puolesta ja mitä sen jälkeen, onko mä kohta kylmä, entä mun lapset tai pojat. Onhan ne aikuisia mutta kuitenkin, mitä ne aattelee, entä mun suku, jopa mun, mä oon sanonu itteni irti tästä mun omasta asunnosta Pietarsaaressa, lähettänyt tekstiviestin varmuudella, ku hän pyysi että tee nyt joku että niinku et se on niinku, ootapa nytten niinku mä laitoin mm, eeh, hetkinen ku mä oon niin sekaisin. Siis meiän piti ny muuttaa helmikuussa sinne, mä panin tammikuussa mä ilmoitin sille niin sanoi että laita teksti, eikun mitenkä tää nyt menee. Joo, tammikuussa että laita, maksat kuitenkin tammikuun vuokran lähet sitten kun lähet ja parempi niinku lähetkin, ja tuota niin niin laita nyt vielä tekstiviestinä se hänelle. No se löytyy mun puhelimesta kuitenkin. Ja sitten tota niin niin mulla on ollu pitkän aikaa toive ja haku päästä niinku Vaasaan koska pojat muutti tota Pietarsaaresta Kokkolaan tossa touko-kesäkuun aikana, vaikka mun vanhin poika nyt on ollu koditon varmaan tai oli siihen aikaan, sillä oli joku tyttöystävä ja se sai lapsen ja se oli siinä luulossa et se on hänen laps. Mut se ei sitten ollukaan, niin se potkas sitten, ne muutti kato kanss niinku Kokkolaan sitten, niin Jerellä ei ollu mitään mukana, ku reppu. Se jätti kaikki tavaransa asuntoon ja vuokrat maksamatta ja sitten taas tämä sen naisystävä potki Jeren pihalle. No se oli vuoen niinku asunnoton se ei saanu mistään et se paljon oli munkin luona. Nyt mä en taas muista mistä mä olin puhumassa. Muisti pätkii näin.

K: Ihan rauha.

E: Elikä se niin, tosiaan ja että se oli sanonu sen asunnon irti että oli niinku toivomus muuttaa Vaasaan ku täällä Pietarsaaressa ei toimi mikään, täällä ei toimi yksinkertaisesti mikään. Mä oon kaatunu viime tammi, eiku helmi, maaliskuussa, pyörällä että tota mä oon käyny kuvauksessa täällä kuitenkin, että multa tullaan ottaa vähintään neljä, viis hammasta eestä pois ja tota niin niin, niitä ei pysty enää että ne on niin pahasti, ja jonotusaika on valitettavasti hän sanoi puoli vuotta viiva vuosi. Ja nyt on helmikuu. Mm. Elikä mull on tää toinen hammas niin irti et mä en pysty ku toisella puolella puremaankaan. Täällä niinku ei, ei täällä toimi mikään.

K: Mm.

E: Tai siis nyt mä oon Kokkolassa mut niinku Pietarsaaressa.

K: Mm, mä ymmärrän, joo.

E: Jo.

K: Jo, elikä, on ollut, on tapahtunut paljon sun elämässä ja ja lyhyessä ajassa niinku sä kerroit ja.

E: Jo.

K: Ja sun lapsille. Mutta jos lähdetään siitä ennen kuin sua pidätettiin, noin viikko, niin voisitko sä kertoa siitä, mitä muistikuvia sulla on palannut siitä tapahtumasta ja mistä ne muistikuvat on, on palannut?

E: Jo. Jos mä nyt ihan heti, saanko mä pikkusen niinku että?

K: Jo.

E: Että niinku että, sen, ensiks mä hain sitä asuntoa niinku Regionlinen kautta ja laitoin hakemuksia, sitten tota niin niin mulle tuli neljä sopivasti että niinku samalle päivälle, että niinku saatiin sovittua neljä asuntoa. Ja tuota niin niin, Rami asui silloin tuota niin sanotussa Muumimajalla mutta hän sanoi ittensä sieltä irti ku sielläkään ei toiminut mikään, ja tota niin niin, se siinä sitten sen tammikuun pyöri, niin joo elikä siis jo tammikuussa mä oon laittanu sen tekstiviestin, voi hyvänen aika ku mä nyt meen niin sekasin tässä. No kuitenkin, me saatiin sovittua niin että niinku neljä näyttöö olis samalle päivälle. Ja sitten meiän tota naapurista nais- ja mieshenkilö niin ne lupas lähtee Vaasaan, niinku meitä käyttämään siellä koska tota kummankin, tän miehen lapset asui siellä, Vaasassa, että tota hän voi niinku käyttää meitä niissä asunnoissa ja Sanna tulee sen takia mukaan että sen mies asuu poikiensa kanss siellä että hän näkee poikia. Että se ei tullu niinku sillai meiän kanssa mukaan, et me saatiin niinku rauhassa. Ja me käytiin kattomassa yhtä asuntoa, kahta ja se kolmatta halus Rami ihan sen takia että kun siinä oli alakerran, alakerta ja iso pitkä terassi miss oli pitkät aiat ja kaikkea, se haaveili että hän tekee siellä sitä ja ottaa koiran ja kaikkee. Ja tuota sitten me päästiin ja tehtiin niinku vuokrasopimus heti siinä paikan päällä mut mä olin niinku päävuokralainen, tietenkin, ja sitten niinku laitettiin vaan Ramin nimi ja henkilötunnus ja me sovittiin näin että niin niin, että meiän tarvii maksaa niinku puolen kuun vuokra vasta niinku että jos me aletaan muuttamaan 15:sta päivä niin hän ei vaadi kun sen 295, ja 590 euroa on niinku se vakuumaksu, mutta mä aloin sitten selittämään että ku nyt on muuttunu, ku ennen se oli helppo mennä vaan sossuun ja selittää siellä että mä tarvin sen ja sen ja muutot ja plä, plä, plä ja se oli näin. Nyt se muuttui tammikuussa Kelalle, niin mä sanoin siinä että siinä voi olla sitten niinku mullekin tää on ihan uutta että mä oon vasta yhen kerran niinkö toimeentulotuen niinku Kelan kautta. Että tää on niinku mullekin ihan uutta mutta että sinne nykyään tehään nää kaikki jos muuttaa paikkakunnalta toiselle, haetaan vakuuksia ja haetaan muuttoavustuksia ja kaikkee. Niin hän ymmärsi sen sitten, niin hän sanoi että joo ollaan yhteyksissä mutta tota tehään näin että tota ilmoitelkaa miten se Kela päättää ja tosiaan että me halutaan niinku muuttaa silloin viidestoista päivä , et meill ois se pari viikko vähintään, yli kaks viikkoo aikaa että ku silloin on tullu tietoo että mä nyt pakkailen ja teen siinä samalla, ja tuota niin niin että me niinku, että joku että hän tulee sitten antamaan ne avaimet ku se vakuuvuokra näkyy hänen tilillä ja sit se ensimmäinen tai se kaksyheksänviis on maksettu. Okei. Siitä nyt lähetään että se oli torstai, niin Rami halus että heti kaljaa, että ihan sen takia vaan että kun tuota niin niin me saatiin asunto. No tietenkin mäkin olin sillai että no okei, vaikka ensiks että ei en oo innokas mä olisin halunnu heti alkaa pakkaamaan. No sit alkoi pikkuhiljaa että jokainen kaveri, eihän siellä oo ku juoppokavereita meillä, et oi te lähette, no mä nyt en käy Vaasassa, vietetäänkö yhessä tämä ilta. Että tää oli niinku tämmöstä sitten, että mä niinku siinä yritin aina silloin tällöin pakkailla.

Sen verran mä vielä siihen ~~ennen~~ maanantaita elikä sunnuntaina kävi vielä tämän meiän naapuri. Tai naapurin veli Anttu oli Joensuusta pari viikkoo eronneena muka vaimosta tuli Pietarsaareen ja aika paljon hyppi sitten meillä, ja se tuli sunnuntaina meille että otetaanko nyt ku hän lähtee nyt maanantaina, nyt vaimo ottaa hänet takas, ja me muutetaan. Ja mä olin vähän niinku että, maanantai että mun pitäis hoiella asioita ja kaikkee. No Rami oli sitten koko ajan niinku aina että eihän se nyt muutama. No siinä sitten taas otettiin muutama, ja no sit sitä jatkui, no sitten tuli se vihdoin koitettu maanantai. Otin kaljaa, siellä oli viinaa. Jossain vaiheessa, mun mielestä se oli iltapäivä koska mun mielestä Eetu elikä tämä niin sanottu joka on kuollu oli Jari Svarts. Häntä sanotaan Eetuks elikä mä nyt haluun sanoa sitä Eetuks koska mä meen sekasin itekin. Ja Kika se mun naapuri joka on niinku, Eetu on joko sen eno tai setä, sekin on niinku Richard Svarts mut mä sanon nyt sitä Kikaks. Niin tuota niin niin, että Eetu sanoi näin että Kika heitti hänet ja mä muistaisin että se oli joku iltapäivä. Ei siinä mitään, kaikki oli ihan ookoo, se pyysi että Kirsi voitko lainata hänelle pyyhettä, shampoota ja semmosta miesten deodoranttia tai suihketta mikä ei niinku oo roll on´i (näyttää kainaloa) ettei koske toisen ihoon, että se on spraytä. Mä sanoin että kuule Ramillakaan ei oo mutta tuota mun pojalla on, että ku se käyttää hirveesti dödöjä ku se on siinä iässä tai niinku näitä spraytä. Niin mä sanoin tääll on kaks että se on sen hajuveen ottanu niinku mukaansa. Että hän niinku asuu isänsä kanssa, luona Kokkolassa, mutta hän käy tota niin niin, hän on löytänyt kesällä tyttöystävän tuolta Pietarsaaresta, Edsevöstä niin hän tuota käy koulussa ja sitten se on jatkuvasti bussilla Pietarsaaressa ja sillä on sen vaatteita meillä ja, ja se on siinä iässä että se käy varmaan kaks kertaa päivässä suihkussa ja pitää vaihtaa vaatteita ja. Mä meinasin välillä jo hermostuu siihen että mun pitää niinku omia vaatteitakin pestä että meill on puhtaat lakanat ja täkit ja kaikki että niinku et sä voi tulla tänne että sun vaatteita on joka paikassa, sukkia, alushousuja , se heittelee vaan kato se on justiin täyttänyt nyt kuuestoista päivä kaheksantoista, mutta kun hän, voi kuvitella hän on rakastunut ja pitää haista hyvälle ja plä plä plä. No, kuitenkin, nyt mä taas unohin missä mä olin.

K: Siinä suihkutilanteessa.

E: Niin elikä justiin, niin mä sanoin että se on sitten äärimmäisen tärkeetä että sä palautat ne, koska mä tieän Eetunkin tapauksia että se saattaa olla että ne ei palauttele. Niin tota niin niin siinä sitten mä en muista kauan se oli, pois, ensiks se meinas mennä meille suihkuun, jopa, mä en, mä niinku mietin et herra jumala, kun ne ei ees ikinä ota kenkiä pois että miten nyt mun suihku vanha amme mun kämppä on muutenkin ku räjäys, niinku että se, se ei oo niinku tajuaksä niinku että tähtiluokalta viis. Siellä on hajoitettu paikkoja, siellä on ovia rikki, plä plä plä. Niin sit se kääntyiki takaisin, ei kyll mä meenkin kotia suihkuun, mutta mä tosiaan, mä oon tosi kiitollinen tästä ja tota niin niin hän palauttaa ne. Ja mä sitten niinku sille Ramille vaan ku se lähti että voi toivottavasti se ei nyt tulis ja se näkis että me juoaan täällä ja se on taas Anitasta erossa, silloin se menee ihan sekaisin. Elikä se on niinku että mä oon tuntenu Eetun ja sen velipoika on Henry elikä mä sanon sitä Henkaks, mä oon tuntenu ne tosi, tosi kauan, näitten poikien isän kautta. Elikä tosi kauan. Niin tuota, voih taas mä unohin. Niin sitten mä sanoin vaan Ramille että toivottavasti se ei tulis takaisin että, et se on Anitasta erossa ja kun se näkee että me juoaan täällä se rupee ryyppäämään ja mä tieän mitä siitä syntyy. Ensimmäisenä se rupee niinku Ramille että no niin ota tyyny ja peitto sen, se on lause jonka tietää kaikki, ota tyyny ja peitto ja painu kellariin. Se on semmonen vitsi ku se leikkii olevansa aina naistenmies, hänen piti laihuttaa ja kaikkea tämmöstä näin että, ja hän oli taas niin varma että ku asuu samassa kerrostalossa voi tehdä, niit on neljä kerrostaloo oikealla puolella, niin mä en tiedä onko se se hänen oma siellä viimeisessä rapussa mut sitä se on rempannu. Hänen poika oli siinä asunu mut se oli laittanu sen ihan pillun päreiks sen kämpän. Mä en tieä että miten se on saanu sen sovitettua mutta että sillä on ollut työvoimaa siellä et siit tulee helvetin hieno siitä kämpästä, ja ku Roni joutu linnaan niin sen vaimo oottaa taas lasta elikä kolmatta, niin mä silloin näin sen vaimon silloin justiin ku mulla oli sen rintatulehus niin sen ensimmäisen kerran alkoi juttelemaan kun sen vauvall oli korvatulehdus, se alkoi niinku ihmisenä juttelemaan, muuten se on melkein sylkeny meiän päälle. Koska se Roni on Eetun poika ja se on aivan kauhee. No ei siinä mitään niin niin sitten Eetu alkoi vaan sitä niinku selittämään siinä että taas Anitan kanss tuli nyt tästä että kun hän polttaa ja savuttaa niin paljon. Että hän niinku muuttaa tohon omaan kämppäänsä, hän nyt puhutteli sitä omakseen, en oo kyselly että onko vai ei, ja ja, no joka tapauksessa se tuli. Sillä tais itelläkin olla muutama kalja, ja ei siinä mitään, kaikki oli ihan ookoo. Siinä naureskeltiin, kuunneltiin varmaan musiikkia, ehm, humalluttiin, viinaa taas oli ja tuli, vaikka siinä se sanoi kyllä, sitä mä niinku tosiaan pelkäsin et se ei tuu takas ku se sanoi näin, että nyt tekis oikeesti mieli ryypätä. Koska mä en oo hirveen usein Eetua nähny kännissä, hän käyttää jotain muuta, ja siitä ei synny koskaan mitään muuta ku jotain kauheeta, sen tietää kaikki. No se tuli, mutta siinä laulettiin karaokea ja kuunneltiin musiikkia ja phh, puhuttiin paskaa. Suomeks sanottuna. Ei siinä sen, että se oli sillai niinku ihan niinku ookoo. No, jossain vaiheessa mä oon tipahtanu, mull on kova lääkitys. Seuraava muistikuva on että kun mull on tota, mä oon saanu esimerkiks sohvat nyt tältä Kikalta mun naapuri, mustalaiselta, niin Kika ja Rami heitti sitten meiän vanhat, kolmenistuttava ja kahenistuttava ja sit meill oli vielä semmonen nahkasohva mikä, miss oli jousi poikki mihin mä olin tunkenu ainakin kolme tai neljä noita peittoja, että siinä nyt pystyis jotenkin nukkumaan koska Rami tykkäs siitä kattoo TV:tä, meillä ei sillä hetkellä ollu vielä niinku olohuoneessa, makuuhuoneessa TV:tä, meill oli vaan olohuoneessa. Ja kumpikin halus niinku olla pötköllään. No ne lensi sinne pihalle niinku parvekkeelta, eli Kika ja Rami ne heitti, mä sanoin että teiän pitää vieä ne tuonne roskariville. Mut Kikalla maha oli kipee se on hyppiny sen takia hirveesti Vaasassa, ja myös hampaitten takia kanss. Niin Kika sanoi että hän ei, hän ei niinku, hänen selkä ja maha nyt tai maha ei pysty, että no ne jäi siihen sitten mutta mä huomasin sitten että ne on niinku viety aamulla niinku pois sieltä. Niin tosiaan niin mun kuva on siinä että mä oon niinku, mä mä niinku, meill on niinku ne mitkä me nyt saatiin ne uudet sohvat niin ne on periaatteessa kolmenistuttavakin vähän niinku kaks, vähän typerästi että ne on kun kahen ja kolmenistuttavat mun mielestä ne on kumpikin yhtä pitkiä, semmoset harmaat, muistaakseni suurin piirtein harmaat, ku ne ei kauan kerinny meillä olla. Se on niitä pessy, ku se sanoi ite tämän Kikan vaimo että tuota ne oli kanss ku lapset on hyppiny et vaikka ne on niitä suojannu mut ku ne on ollu niin kauan ja niin poispäin, me ollaan saatu niiltä myös sängytkin. Että meille kelpaa kaikki. Niin niin, mä muistan mä oon, mä en tieä onko, kuinka kauan siinä on kestäny mä kuulin vaan miehien ääntä, jonkunlaista rominaa ja seuraava muistikuva on kun mä havahun, kun se on joku näin (näpsäyttää sormia) ja joku kolahtaa mua olkapäähän. Mä en sekunnissa siihen, mä muistan että mä en niinku milloin mä oon aukaissu silmät, mutta se tuntuu että se on liian kauan siinä että mä aloin pökkimään ja sit mä sain niinku jotenkin silmät auki ja mä niinku sitten tajusin että se on niinku se Eetu. Mä näin mustan niinku tukan, tai en heti vaan niinku mä pökin että Eetu lopeta, lopeta mua rupee pelottaa. Mulle tuli semmonen kauhee tunne ja se ei niinku, se ei vastannu mitään ja mä en, mä oon yrittäny kelata sitä että, että ku mä otin sitä päästä kiinni ja mä katoin (tunnustelee takaraivoa ja katso kättä sen jälkeen) niin mun käsi oli ihan veressä ja mä mietin sitä että tipahtiko se silloin kun mä sitä pökin mut joka tapauksessa mun käsi oli veressä, mä olin aivan hysteerinen ja mä en mä en silloinkaan vielä ees nähny ketään muuta ku sen mun käsi, sen mun käden ja mä olin ihan paniikissa. Ja seuraava lause minkä mä muistan oli se että soita poliisit, soita poliisit, johon mä kuulin vaan mutta mä olin niin paniikissa että mä en ees nähny Ramia. Mä kuulin vaan ku se sanoi että se on kuollut. Ja mä rupesin, mä olin ilmaa ja jankkasin sitä poliisia, poliisia ja ku se sanoi että se on kuollut ja mä en tieä miten mä oon sieltä sitten siitä sohvasta lähteny, oonko mä juossu siitä että onko se ukko kaatunu maahan vai oonko mä kiljunu niin että tuu hakemaan se pois, mä en mull ei oo mitään muistikuvaa miten mä oon siitä lähtenyt mut sen mä muistan et mä juoksin täysillä sinne muistaakseni täysiä, että mä oon sitäkin miettiny että kävinkö mä ensteks vessassa oksentamassa ja pesin käet vai meninkö mä suoraan makuuhuoneeseen. Mut sinne mä periaatteessa linnottauduin, mä olin ihan shokissa ja paniikissa, herran jumala mitä se on tehny, mitä siell on tapahtunu, mustalainen on kuollu, makaa mun olohuoneessa, tästä ei hyvää synny. Tässä on ku verinen kuoleman kosto, mä olin vaan niinku ei, ei, ei siis se oli jotain aivan järkyttävää, siis mä en voi ees kuvata sitä, mä en tienny mitä, mä vaan muistan sen että mä rupesin kiskomaan sitä viinaa mitä sitä oli ja kaljaa ja mä välillä niinku Ramille huusin jotakin tosi vihaisesti, että eikö se tajua mitä se on menny tekemään jumalauta, ja se vaan että älä huua siinä. Siis mä, mä en tieä mä vaan niinku, mä laitoin vaan TV:tä isommalle siellä makuuhuoneessa, ja mä tärisin, mä vapisin, mä vaan pelkäsin että herrajumala se on mustalainen, et niinku semmonen että tästä ei niinku kukaan selviä hengissä. Mä olin aivan järkyttyny, aivan järkyttyny. Ja mä kiskoin sitä viinaa sen mä muistan, eeh, ja jossain välissä mä oon tietysti käyny siellä vessassa koska mä muistan että mä oon käyny oksentaan mutta en muista tosiaan että missä kohtaa, ja varmaan oon ottanu astmapiippua koska musta tuntui että mä en saa happee että toi niinku, et se oli mulle niinku niin shokki et maailma loppuu tähän, mä en mitään niinku oikeestaan ajatellu. Mä en ees pystyny ajattelemaan. No, sit mä en tieä taaskaan, mull on taas pimeitä muistikuvia. Seuraava kohta on ku ryskätään ovea ja mä tunnistan Henkan elikä tämän Eetun veljen äänen, Pakarinen aukase se ovi, onko Eetu siellä. Hakkaa ja potkii sitä ovea, mä oon ihan kankee taas, ensimmäisen, ensimmäinen ku siihen Henkan ääneen mä säikähin et miks se on noin vihainen. Sitten mä sanoin jossain vaiheessa, mä en oo ihan varma että sanoinko mä ensteks ennenku se Henkka kävi siellä ovella vai sen jälkeen mutta mä kysyin vielä niinku että onko, onko se totta? Vai oonko mä nähny jotain hirveetä unta koska mä olin ihan hikimärkä, niin se sanoi että on. Ja mulle tuli tavallaan se taas se järkytys, että ei. Ja mä en tosiaan muista että oliko se, että laukaisko se että Henkka kävi ensteks vai tuliko Henkka heti siinä, se kävi niin sekunnissa, ei se mä en, en mä, mä en pysty niinku laskee omassa päässä että kumpi tuli ensteks, mutta onko sillä nyt merkitystä mä en tieä. Mutta joka tapauksessa Rami kanss oli aika paniikissa, se vaan lähti. Mä sanoin mihin sä meet, älä nyt jätä mua tänne yksin. Mä meen hakee kaljaa. Mä en tieä musta tuntui et se oli ikuisuuden siellä ja mä en vieläkään uskonut, mä kävelin ku mä kuulin että se alaovi kävi siellä, ja mä katoin sieltä, meill on semmoset siniset verhot siellä makuuhuoneessa. Ne on aina kiinni, et ne on tosi tummat että sieltä vaikka valot vaikka meill on TV päällä ja joku haluaa tulla pimputtaa niin ne ei tieä että me ollaan kotona. Ja kyllähän ne nyt tietää että me juoaan niin paljon niin meillähän saattaa olla valot päällä tai ei. Se on ihan, eihän me tiedetä onko valot jääny johonkin päälle, jos me lähetään tai sammutaan tai jotain. Niin todellakin ku mä näin että se sen selkä häipyi ikkunasta mä menin sitä myöten olohuoneeseen ja mun verhot mä olin ottanu jo pois, mä olin ne pessy ja laittanut pussiin mutta meillä on semmonen sininen paperinen niinku kaihdin joka on vähän rikki sieltä kulmasta mistä aina niinkun kurkitaan, mull on ollu kato siinä semmonen joskus niinku mittari, niin mä katon mä näen siellä varpaan, mä meen uuestaan paniikkiin, että ei herra jumala, silloin mä aattelin että mitä, mitä, mitä, mitä? Mä olin siis taas aivan paniikissa, aivan paniikissa. Ja musta tuntui tosiaan että se Ramin tulo kestää ikuisuuden. No se tuli ja mä olin hakemassa siellä vaatekomerosta justiin jotakin alushousua, jotakin koska mä olin tosiaan hikimärkä, mietin että varsinkin ryyppäämisestä ja tommosesta mitä painajaisesta josta mä olin nähny ja vielä muutenkin vielä että, että se todellakin on totta. Mä olin niin shokissa ja järkyttyny ja Rami aukas oven ja Kika aukas ja oli menossa kotia niin sieltä, terve Kirsi, että huomenta. Ku se tietää että meiän rytmit on ihan mitä ne on, me herätään milloin me herätään kun ollaan työttömiä. Mä että mä laitan huomenta ja Rami vaan sit sanoi sille että tuu Kika käymään, sit Kika vaan sanoi et ei hänellä on kiire että hänen pitää hakee poika tai joku tarhasta tai koulusta tai jotakin ku niilläkin on niitä muksuja kolme. Ja, taas, mä muistan vaan et mä rupesin juomaan, mä en hetkeen pysty puhumaan mitään, mä vain join, ja mä join. Mä en ees muista milloin, milloin mä oon ruvennu sitä sitten sättäämään, haukkumaan ja mä olin koko ajan siinä oletuksessa että kun tosiaan mulle ei olla kerrottu yhtään mitään, muuta ku että se on murha, niinku ensimmäisenä. Ja, sehän on hyvin tyypillistä että mustalaisella on puukot aina mukana, ja mä tunnen tosi paljon nyt mustalaisia kun ne on muuttanu, elikä mä sain Oulusta häädön Ramin takia. Anteeks vaan Rami. Mä joudun nyt sulle, vähän mollata sua, taas kerran. Me saatiin säkänä tuo kämppä, se oli niinku, ei tämä kämppä missä mä nyt asun, me saatiin se samana päivänä, mäkin kuule mietin että tää on vähän niinku vilunkia mutta mullakin oli semmonen pakkotilanne että ku saa vaan jalan kaupunkiin, ihan sama. No me ei oltu sitä kuukauttakaan asuttu niin se äijä tuli ilmoittamaan että, mä en nyt oikein muista että minkä takia, oliko se niin että yhtäkkiä se haluaakin sen omaan käyttöön, se alkoi sanomaan että joo että siellä nyt niinku ryypätään, räyhätään ja tää on vanha, niinku semmonen talo missä on vanhoja ihmisiä, et se haluaa heti, heti meiät niinku heti jo pois ku se saanu vuokran, niin se oli muutaman päivän päästä jo heti häätämässä ulos. No herra ei välittäny mitään ku sille oli tullu tieto että se joutuu tammikuussa pitkälle linnatuomiolle. No minä jäin sinne taas yksin sitten niinku miettimään että mitäs nyt? Mutta nyt, taas mä poikkesin asiasta niinku huomaat, mä oon niin sekaisin.

K: Rauha.

E: Hm. Oiskohan ryyppy (ottaa pullon lattialta), ku pääsee purkaa jollekin sitten tieätko tää, se hyppii ja menee miten sattuu.

K: Jap.

E: Elikä mihin mä jäin, siihen että.

K: Sä haukuit Ramia.

E: Niin ku mä olin sitten joo, ja mä olin muutenkin jo päissään ku mä en ees tienny kauanko mä oon tosiaan niinku nukkunu tieätkö ku mä siell makuuhuoneessa oon ollu ja ryypänny että oonko mä ryypänny aamuun asti vai oonko mä ryypänny, oonko mä niinku, vai oonko mä nukkunut tunnin, taas ryypänny vai oonko, siis mull ei oo mitään hajua, ei mitään, ei mitään. No, muuta ku se että ku mä siitä herään mä oon niinku niin hikimärkä ja niin paljo niinku mä tunnen että mä oon niinku ollu kaks vuotta käymättä suihkussa tai jotakin. Niin tosiaan niin se niin, niin mä olin hakemassa niitä jotakin niinku vaatetta ja mä olin niinku aatellu että sillon jo kun mä oon alkanut pakkailemaan, että niinku ne mitä mä varmasti otan mukaan niin ne on jo pussissa mut sit siinä on niinku kaapissa oli semmosia niinku mitä että käytetään ku ne tulee paskasiks saa heittää saman tien roskiin niinku et ei mitään enää turhia pestä, mitä niitä enää pesee. Ja Kika ei tosiaan tullu sitten ja sitten se alkoi hetken päästä ku mä taas rauhotuin ku se alkoi jotakin lässyttämään, mä sanoin että ei, mä en muista sanantarkasti mitä mä sanoin sille mutta että etkö sä nyt tajua, sä käskelet tänne vielä Kikon ja jumalauta, mies makaa parvekkeella. Ja siellä oli kato silloin kun me aloitettiin sitä tai mä halusin tehdä sen olo meiän makuuhuone niinku tyhjennetään ensteks ku siell oli sängynpäädyt, siell oli sängyn nämä sädelaidat miksä niitä sanotaan, semmoset tikkaat tai niinku no, narut menee lautojen päällä, kuitenkin. Ja siellä oli varapatjoja ja siellä oli kevyitä varapatjoja että tämmöset kaikki ja räsymattoja ja tämmösiä että ne, ne niinku pois. Ja ku Ramilla oli tämmönen mieli että heti ku me saadaan asiat kuntoon niin me lähetään kerralla, se on se viiestoista päivä, ja tota niin niin mitään ei oteta ylimääräistä mukaan. Jätetään kaikki paskat tänne. Ja ja, ja sitten mä sanoin että en mä niin voi tehä, että tota niin niin kyllä me nyt, et sä voi niinku vaatia multa että sä oot istunu seittemäntoista vuotta linnassa ja sä oot kulkenu reppu selässä että, ja mä en oo ikinä koditon. Sä et voi multa vaatia että mun pitää niinku yhteen pieneen johonkin pakettiautoon tai peräkärryyn että mun koko elämä mahtuu siihen missä on mun kaikki lasten muistot ja äitienpäiväkorteista, kastemaljakoista kaikki on mulla. Et sä voi vaatia tuollaista mikä sun mielestä on niinku mitä sä tuolla paskalla teet. Mä sanoin että hei, se on joku tärkee juttu siis kaikki mikä on niinku muistoa mulle jostakin, mä sanoin että et sä voi semmosta vaatia. No se sanoi että okei, korkeintaan kaks kertaa, mutta ei mitään että kaikki niinku pakataan, mä sanoin että en mä nyt sitä tarkottanu totta kai mä oon tämmönen friikki, mä kierrän kirpputoreja, mä ostan kaikkee kivaa mitä mä näen, mull on lumppuja mull on kenkiäkin satoja, mull on laukkuja, mull on verhoja vaikka sitten kuitenkin yhet verhot on seinässä monta vuotta. Mutta että tämmönen mä oon sitten ku mä innostun, että onhan meillä selviäkin kausia niinku tosiaan ku mä oon kesästä asti hyppiny lääkäreillä ja koko ajan ollu tämmöstä enhän mä nyt oo voinu ryypätä viikkotolkulla, pitäähän siinä olla niinku kolme neljä päivää ensteks rapulapäivää, et sä pysty, ensinnäkään mä en kehtaa mennä, muutenhan mä tärisen siellä ja oohh, horkassa niinku että ihminen näkee et pitäähän nyt olla että vähän turvotus laskee tai jotakin. Että ei siellä nyt aivan järkyttävästi olla ryypättykään. Niin tota niin, ooh (huokaa).

K: Sä tykkäsit et se oli tyhmää että se kutsui Kikan sinne.

E: Niin joo, joo siitä meille tuli joku riita siitä tuli, joo. Että jumalauta että se tosiaan on siellä vielä. Ja se sanoi että hän hoitaa niinkö homman. Tai jotain. Ja mä sanoin että ja helvetin äkkiä. Ja mä vieläkin olin siinä uskossa että se on puukolla tapettu. Vaikka se siihen lässytti mulle välillä ku me riieltiin että etkö sä tajua että siin ois joko hän tai Eetu, siin ei ollu vaihtoehtoja. Ja silloin mä huomasin samalla ku mä menin sinne olohuoneeseen ku mä en vielä uskonut että onko se tosiaan kuollu. Mä huomasin että se keittiö tai se keittiön pöytä, olohuoneen pöytä joka on kaksosanen elikä iso on ensteks ja sit keskellä on pienempi pyöree tai soikio ja sitten siinä on jalat jossa on rullat, niin se oli nostettu siihen sohvan viereen niinku näin limikkäin ja sitten niin jalka oli ainakin irti siinä, muuta mä en kattonu. Ja se alkoi lässyttää mulle jotakin että phh, että Eetu ois käyny jotain mun housuihin kiinni, vetoketjuihin. Mä sanoin mä en halua kuulla, mä en halua kuulla, mä en halua sotkeutua tähän, tää on sun ongelma jumalauta etkö sä tajua. Ja sitten taas se syyttely alkoi, mun jankkaaminen sille, sä oot pilannu mun elämän mun lapset on huostaan otettu sun takia, mä haluun nähä mun omat lapset, ja niitten lapsenlapset ja olla niitten elämässä mukana. Että mitä sä niinku ajattelet mä haluan muuttua sä haluat Vaasasta uu´en kodin että hänelläkin on kerrankin oma koti missä hän niinku on. Vaikka me ollaan oltu yhessä vähemmän ja enemmän ku hän on ollu linnassa, ja hän, ollaan erottu, hänellä on ollu naisia ja mulla on ollu uusia kavereita, aina me ollaan palattu jostain syystä yhteen. Mäkin oon niin, hhm, että mä luulen että ihminen muuttuu ja mä tieän että sääli on sairautta, mutta mä oon semmonen. Niin mä ihmettelin sitä että mitä ku ihminen on purskas niin onnellinen että me saatiin se asunto, yes yes ja se huilutti ja huuatti sen teki mieli vetää semmoset pileet että kuule päästään vittuun tästä Jeppiksestä. Että tämmöset kaikki jää koska kato tosiaan ku mä olin Retrossa mä muutin tonne enhän mä tienny muuta ku että siellä on pojat. Et se oli se pääasia, et mä haluun Pietarsaareen. Ja sattumoisin sieltä löytyi netistä että vuokrataan heti, ja me mentiin kattoo me tehtiin vuokrasopimus. Niin tosiaan niin se oli vaan semmonen pääasia että mä pääsen lähelle poikia koska mä tiesin että Rami lähtee kolmeks, neljäks vuodeks istumaan. Ja ja, mull oli joku tärkee asia mut nyt se meni taas. Niin mä olin siell Retross töissä, no siellä mä opin tuntemaan tämän mun naapurin ensimmäisenä, tän Kikan tietenkin ja nyt niinku Henkan ja Eetunhan mä tiesin jo. Sitten mä opin tunteen sieltä solmut sitten mustalais-eiku Eetun tytön, sitten taas niitten kautta taas lisää mustalaisia. Ja sitten niinku

Kikalla niillä on iso perhe, tuli Veija kuvioihin mukaan joka on kanss kerran ryöstänyt minut mutta en uskaltanu tehä rikosilmoitusta. Ja hänen kauttaan taas opin tunteen tämän Antun jonka kanssa me ryypättiin sunnuntaina. Elikä se vaan niinku se laajenee se tieäksä? Sä käsket, tunnet yhen sä tunnet hetken päästä kohta kaikki. Ne tulee kylään, nehän kauppaa koko ajan jotakin, aina ne on jotakin kauppaamassa. Ja ensinnäkin Eetu oli tehnty sen, Ramista semmosen tavallaan niinku sanotaan, saanu sen pyöritettyä ympärille että se oli sille aina velkaa. Aina velkaa jostakin. Se tiesi että ku se ei saa työttömyyskorvausta koska hän on linnasta, linnasta, linnasta, linnasta linnaan, että hänen pitäis olla välillä niinku työharjoittelussa jossakin, että hän niinku alkais saamaan sitä työmarkkinatukea. Elikä hän eli sossun rahoilla, ja se ties tasan tarkkaan milloin sill on päivä, se oli silloin seittemän kaheksan aikaan aamulla hakkaamassa ovea, että mennään pankkiin. Ja viimeisin kerta oli kolmesataa euroo minkä se joutui pulittaa sille. Mut se nyt oli hyvin tyypillistä. No sieltä tuli pari hienoa lamppua mistä se tuli, mutta aina se jotakin keksi. Et se piti niinku että on ainakin hyvä tulolähde, että, ja kyllähän niinku Ramia on niinku jokainen on kokeillu että mikä mies se on, että kyllä se jonkun verran on turpaan saanu siellä meiän kämpässä on kuule niin paljon verta kuule nähty ja tavaroita hajoitettu ja puukkoja heilunu että, elikä todellakin niin mä olin edelleen siinä uskossa että se on niinku, ne on heilunu puukon kaa tai jotain. Jossain vaiheessa mä näin sen, nyt toi jätkä on menny sekaisin. Vaikka se olis kertonu mulle jossain vaiheessa että siinä nyt ois kylmänä hän tai Eetu, en tieä mitä hän sillä tarkoitti, hakiko hän sympatiaa taas multa, että Kirsihän säälii ja uskoo häntä. Mut ku se tuntui aika vilpittömältä, mutta mä sanoin että oli nyt miten oli mut se on parempi et mä en tieä enkä halua sotkeutua tähän asiaan yhtään enempää, mull oon elämä vielä eessä. Ja silloin mä aattelin ku mä näin sen pistoolin, että onkohan se niksahtanut sen päässä joku. Että nyt taitaa mun parasta pitää turpani kiinni jos mä haluan elää ja olla hengissä. Mä niinku oikeesti luulin että onkohan se nyt niksahtanut, että milloin se alkaa mua osoittaa. No sitä ei kyllä koskaan mun mielestä tapahtunut. Mutta enhän mä voinu tietää onko siellä luoteja ja ensimmäisenäkin ku mä näin sen aseen mä sanoin mä järkytyin taas, koska mä oon kattonu leffoista ku silmiin ammutaan ja ensinnäkin, koska en mäkään nyt vaikka mä oon tyhmä, mut kai mä osaan sen verran laskee et jos mä yritän Eetua hereille, että hei lopeta nyt, herää tai että mä näen veressä, niin kai mä tajuan että jos se ois ammuttu niin aivot ois seinällä. Mutta ku siellä ei ollu semmosta, että niinku mulla niinku kesti niin kauan tajuta se että onko se niinku sillä vai millä. Ja silloin mä niinku tosiaan niinku oon hokenu koko ajan sitä että en halua sekaantua ja mutta, sitten kuitenkin kun tuli känniin niin kuitenkin aina piti saada jostakin tieätkö päästä sanomaan ja riitaa, mutta jotenkin se sitten vaimensi mua että mä en enää niinku, mä en enää osannu tehä muuta ku itkee. Mä menin sinne, taas linnottauduin sinne makkariin ja taas mä vaan join ja join ja join ja join, nukuin, en tienny oliko aamu oliko ilta, mä katoin muka TV:tä, en kattonu TV:tä. Sill oli mun puhelin, sill oli mun pankkikortti, sill oli niinku periaatteessa et mun kokonaisen käsilaukku olis ollu sen. Ja sekin vielä että mä tiesin että mulla on kuus sataa euroo vessapaperiin käärittynä mun sivutaskussa valkoisessa takissa oli ihan, Rami ei tienny sitä mut mulla oli se sillä varalla, siellä on ollu tietenkin enemmänkin mulla kotona rahaa, mutta kun mun pojat hyppii niin mähän tietenkin äiti, äitinä aina jotakin ne on vailla, niin aina salaa sitten niinku. Mutta sen mä tiesin että se kuus sataa mulla on vielä, että jos se, että jos se sitten vaatiikin yhtäkkiä että antakaa se, antakaa se raha niinku heti, niin sitten mä oisin niinku jo näin, mutta tota muuten mä en niinku, aattelin että mä piän turpani kiinni, että mä en, mä oisin siinä sitten selittäny ettei Rami tajuais mitään että, että tota joo mä otan Kelasta selvää että meillä on oikeus kun ollaan työttömiä, plä plä plä. Ja tota, ja siks mä en tieä että miks ei sitä oo ku viis sataa viiskymppiä, jossain vaiheessa mä oon ollu jossakin koska mä oon tuhlannu siitä viiskymppiä tai sitten mä oon antanu pojalle, jossakin vaiheessa. Mä en, siinäkin on suuri aukko. Mutta jossakin mä oon joskus ollu sen mä tieän, näinä päivinä ja niinku mä sanoin että se Sannakin, että ku se todisti että se on ollu meillä kymmeneen asti. Ensinnäkin mä luulen että me ollaan oltu kahestaan koko ajan silloin maanantaina siellä, plus Eetu. Ja sitten mä, mä näin sen mitä se oli kertonu et se on ollu kymmeneen asti ja Jokker on tullu ryyppyreissustansa kotia ja hän oli lähteny, ja meillä oli ollu siellä viinaa ja kaljaa ja niissä merkeissä me ollaan oltu siellä. Niin sitten mä rupesin miettimään että se olikin sitten joku toinen kerta, et se oli sen edelliskerta sitten ku toi Sanna oli lähteny niinku se oli lähtenyki sitten, että ku ukko tulee kotia niin hetihän se lähti. Sillä jäi kaljatkin juomatta siihen, se lähti. Elikä mä en nyt tieä että mikskä ne, elikä juoppokaveriks elikä mulla ei oo yhtään ystävää siellä, ei mulla oo oikeastaan missään, elikä mä oon niinku sanotaan tällä hetkellä ihan, tuntuu et mä oon ihan hyljeksittynä, ihan orpo, et mulla ei oo ku pojat. Ja mitähän ne ajattelee ku media kääntää justiin tällä tavalla, että nyt puhutaan jo nimistä. Et mitähän, mitähän ne ajattelee, että niinku , herra jumala että niinku, paloittelijamurhaaja-äiti, siis niinku, vaikka mä oon sataprosenttisen varma koska mä oon luvannu miljoona kertaa niillekin että mä en ota sitä takaisin mutta niin siinä on aina käynyt. Ja ne oli mulle alussa niin vihaisia, että he ei tuu ikinä, et sä saat valita. Mutta sekin oli semmonen että se tuli yöllä ja heitti sen silloisen mun kaverin pihalle. Se laittoi tota mulle sähköpostia että hän on naisen luona ja sillä naisella on vammainen laps ja sill on niinku ilmaisia taksilippuja, että hän on yrittänyt kaks kertaa itsemurhaa, tästä ei tuu nyt mitään. Sä oot ainoa joka pystyy häntä auttaa, hän tulee nyt. Mä en kerenny siinä tehä yhtään mitään, mä näytin sitä sille mun sille eeh, joka siinä oleskeli mun kaa. Ja sekin oli vähän pakkotilanne, sekin oli saanut häädön yläkerrasta. Elikä ku mä menin maaliskuussa, eeh, Kela järjesti tuota kahen viikon kuntouksen Härmään ja paria päivää ennen ku mä lähin niin meillä vaihdettiin lukot. Kaikkiin huoneistoihin. Ja vaikka häll oli ollu kaks vuotta häätö päällä, mutta ku sossu oli aina maksanu sen vuokran ja jollakin se oli saanut sitä pitkitettyä ja pitkitettyä, niin mä kävin sitten ensimmäisenä hakemassa, mä sitten sanoin sille että älä tuu mun kanssa samaan aikaan sinne huoneeseen että me ei tunnetakaan toisia, että tää lappu on vaan tullu kaikille samaan aikaan. Mä meen hakemaan ne, mulle annetaan uuet avaimet, että joo että uuet teiän rappuun kaikille. Mä kiitän ja lähen. No hän ei saanut. Ei tietenkään, häätö ja plä, plä, plä. Niin ei ollu mitään mahollisuutta ku mulla oli kissa, joka tosiaan eli seittemäntoistavuotiaaks asti, sisäkissa, ja mä olin silloin jo ajatellu että mun tää keskimmäinen poika käy niinku sillai niinku ruokkimassa ja tyhjentämässä kissalaatikon ja näin poispäin ja antamassa sille vettä ja panemassa vettä joka paikkaan että jos kaatuu, että käy päivittäin ja mä maksan sille sit sen, korvausta siitä. Niin tämä ku oli yläkerrassa niin, niin jotenkin sitten päädyttiin siihen että mähän saan siitä kissankaitsijan ja hän saa tuoda jotakin tavaroita sinne ja hän jättää kanss justiin loput, sillä oli siis niin järkkyttävä se kämppä, niin järkyttävä, se oli yääh, se oli siis aivan hirvee. Et siell on niinku koko, ei ees lattiaa näkynytkään että se otti vaan tärkeimmät. Ja se sullo niinku mun varastoon omat ja sitten jotain näitä, sohvan se halus säästää ja jonkun pallin minkä sen isä oli tehnyt, jotain pientä tämmöistä. Ja tota niin niin, sitten mä aattelin että siitä tuli ratkaisu sitten että okei. No se sitten jäikin, se ei meinannukaan sitten, tieätkö. Että mä niinku, sit mulle tuli taas, se oli niinku kolmiosainen se kuntoutus, sitten toukokuussa taas kaks viikkoo, ja sitten syyskuu, eiku sitten ois ollu tuota elokuussa, sehän meni paskaks sen takia että ku mun äiti oli just kuollu silloin heinäkuussa. Mähän ryyppäsin siellä ja mut potkittiin pihalle. Ja tosiaan, no joo no, mä jäin nyt siihen Ramiin, elikä se tuli sitten yöllä taksilla. Sillä oli jätesäkki lumppuja (näyttää kädellä pitelevänsä pussia selällä) niinku mä sanoin että ihminen joka on elänyt noin kauan tolleen, että hänen elämä mahtuu tähän. Ja se heittää sitten sen jätkän pihalle. Ja no, se siitä mut kuitenkin, mä en tieä miks, tuo taas liittyi johonkin miks mä aloin siitä kertomaan.

K: Hm.

E: Hhh (huokaa). Ei tuu mieleen mitä mä kerroin, muuta ku tuosta.

K: Sanoit että maanantaina niin sä ajattelit että sinä ja Rami ja Eetu te olitte kolmestaan.

E: Niin, jo.

K: Että tää Sanna.

E: Joo niin se lause niin että hän, niinku että siitä sitten että alkoi niinku että, tosiaan jos Sanna, että ku mä aina oon kysyny Sannalta, mä oon sammunu niillekin monet, monet kerrat. Niin Sanna tietää kaikki, vaikka se on en voi sanokaan mitä ääneen ku tämä nyt nauhoitetaan, mut se on jännä, mä kysyn siltä aina mitä on tapahtunut.

K: Hm.

E: Ja ku mä näin sen että Sanna on kertonu näin, niin mä tiesin et se on silloin näin, se on kymmeneltä lähteny, siellä on kaikki ollu ookoo. Ja silloin se ei, mä en oo voinu lähtee mihinkään, et se on ollut joku toinen kerta.

K: Hm.

E: Ja sieltä sitten pikku hiljaa alkanu näitä tieäksä, tulemaan. Että mä näen niinku, oi ne tosiaan niinku eilen mä mietin, mä oon kaks viikkoo ollu täällä plus se neljä päivää kotona, peloissani, järkyttyny, niin tuota, must tuntuu että mä oon ollu vasta kolme, neljä päivää täällä.

K: Hm.

E: Että niinku, vieläkin mä oon aivan niinku että mä en tosiaan pysty keskittymään vaikka mä katon leffaa mä en tieä mistään mitään. Elikä se Sannan homma niin se aukas niinku tämän portin mulle. Että mä oon niinku pienistä vihjeistä että joku on niinku unessa tieätkö tullu tai sitten mä on Slotte mitä hän pystyy kertoo ku me ei todellakaan tie´etä mitä hän on nähny, kuullu uutisissa tai TV:ssä, tai ei TV:ssä vaan lehessä tai juoruja. Et, mm, tää on ollu niin sekaaa.

K: Jos mä kysyisin tähän väliin että sen aseen kanssa niin, missä se säilytti sen aseen?

E: Ku mä, mä oon sitäkin miettiny että milloin mä sen näin. Mä näin sen vasta joskus, eehh, joskus joskus tiistaina.

K: Hm.

E: Koska mä olin koko ajan siinä uskossa että ei meillä oo niinku pyssyjä niinku sillai. Että niinku, en mä ois, ja minkä takia Eetu on tullu pyssyn kaa meille, se on käyny suihkussa.

K: Hm.

E: Mikä sillä on ollu ajatus? Koska se nyt on selvää, ei tarvi kysyäkään, nehän tulee niin niillä on aina puukot, sehän on niitten perusjuttu. Mutta että ase, minkä, onko se nyt halunnut tarkoituksella meille jotakin vai onko sillä ollut jotain muuta et se lähtee sitten meiltä jonnekin. En tieä (levittää käsiä) en tieä sitä. Ei tieä tietenkään kukaan muu kuin Eetu.

K: Hm.

E: Ja silloin mä rupesin niinku alkaan pelkäämään jo niinku jo vähän niinku että jos mä nyt tässä auon turpaani vielä enemmän niin kohta mäkin oon kylmä. Ja mitä mä voin tehä, ku toisell on ase, et jos sill on tosiaan niksahtanut päässä niin ei sitä tieä vaikka se ois napannuki. Mä olin toisaan, phhh, ei ollu puhelinta, korttia, ja mä vaan taas linnouttauduin sinne huoneeseen ja mä taas vaan join ja join ja nukuin, ja join ja nukuin ja join. Mä en enää halunnu, et se riita niinku oikeestaan loppui niinku siihen ku, siihen aseeseen. Ja, phh, tai ei, en mä oikeen tieä, onhan sitä riitaa ollu mutta kyllä mä oon aina sitten jossain vaiheessa muistanu että hei, sill on ase. Et jos mä oikein liikaa kuule niin sehän voi yhtäkkiä, jos se niinku on aseella sen Eetun tappanut, niin jos en mä siihen oo heränny että niinku tosiaan että mä oon kattonu leffoja et aivot on seinällä (katsoo seinää takanaan) ja siellä et niinku ei mun mielestä mä en niinku sen kummemmin mitä nyt äkkiä katoin niin en niinku nähny sillai mitään. Phhuuh (huokaa). Mutta tunne vaan niinku se se oli yhtä paniikkia, enhän mä nyt herra jumala, joku vois kuvitella että miksen mä lähe sieltä juoksemaan tai jotakin, tai että mee huutaa apua. Enhän mä ees, mähän olin niin järkyttyny että mä en uskaltanu ees liikkuakaan sieltä mihinkään. Sitten mä ajattelin mun lapsia, ei, että mä aloin jo aattelemaan että mitä jos, mitä, jossain vaiheessahan se tulee ilmi kuitenkin. Eihän se, mä tieän että murha on semmonen että se ei vanhene koskaan, että mä vaan niinku että se pitää olla niin että mä en haluu tietää, mä en haluu, mä en haluu sotkeutua tähän, että se on sen ongelma se on, se on ite nyt tehny sen oman juttunsa, oli vahinko tai ei mutta näin on nyt käynyt, sille ei voi enää mitään. Mutta mä en halua tietää enempää, aina ku se tuli mulle jotakin lässyttää niin mä vaan jotain että mee pois täältä tai jotain, mä itkin ja mä itkin ja mä halusin olla vaan sekaisin ja mä halusin välillä kuolla, toivottavasti mä en herää tästä huomenna nyt tai onko Henkka tullu ja. Niin ku se tosiaan kävi koko ajan oven takana. Jossain vaiheessa se sanoi että nyt kaikki on hoiettu. Mä en muista oliko se sitten keskiviikko, vai tiistai. No joka tapauksessa että niinku, että asia on niinku selvä. Ja mä sanoin et sun pitää kuitenkin niinku, tai niinku mä yritin sille jotain selittää että mikset sä soittanu vaan poliiseja, ja taas toisaalta mä ymmärsin kuitenkin kun on kyse mustalaisesta, niinku tosiaan että siellä oli ollu viis viiva seittemänkymmentä mustalaista meiän talon luona. Mieti, siis nehän pitää yhtä, ja silloin kun Kyösti vainaja, nuori poika, asui siinä samassa talossa, kuoli, silloin koko kesä niitä oli kuule asuntovaunuja ja niitä koko se meiän parkkipaikka niitä oli joka paikka täynnä niitä kuule. Niitä oli Ruotsin mustalaiset kaikki tieätkö et ne on niinku tämmönen niitten kulttuuri, on tämmönen. Ja mä pelkäsin tosiaan et mun omia lapsia, koska kyllähän Jerekin tuli tunteen ne, koska se oli koditon ja tuli näkemään

niitä. Tää keskimmäinen vähiten, ja sitten tämä ku nyt täytti kaheksantoista, nyt on hyppiny tuossa ja monesti mä en oo päästäny sisälle silloin kun ne on ollu siellä. Se, tieät se sitten kovaa että en minä ikinä mustalaisia pelkää, mä sanoin että eiku periaate, sä et tuu sinne. Ja mä en päästä sua ja plä, plä, plä. Mutta silti mä oon pelänny niitten puolesta ja, ja sitten ainahan mä oon kysyny niinku Slotteltakin että, että onkohan Jere vielä hengissä ja että ku niillä on se tyyli, että siellä on ihan sama koska mä oon Ramin kanssa silloin kuolen myös minäkin, se on niinku. Huomasin nimittäin Eetun pojasta Ronista, se kävi monet kerrat kostamassa mulle. Kerran se tuli sisälle tai se joku toinen kaveri ensteks koputti et se on hän sit se olikin Roni mukana. Ja meni keittiöön ja ne sumutti sen silmille jotakin ja ryösti sen lääkkeet, ja ne lähti. Ja kerran me oltiin pihalla, Roni löi mua tota rautatangolla jalkaan ja mä kaaduin niinku pyörän sarveen, että semmonen tieätkö mistä pidetään kiinni, semmonen pyörylä jälki (näyttää vasenta lonkkaa) tuli, oli kuus viikkoo että niinku mä hoi´in sitä ja mä luulin et se rupee mätänemään. Että niinku mä tieän niitten että ei puhuta niinku mistään että okei, se on kuollu ja sille ei voi mitään. Et niinku. Noh, hhh (huokaa), no niin.
K: Mä voin vaikka heittää yhen kysymyksen tähän. Kun sä menit kattoo siitä verhosta?
E: Jo.
K: Ja näit sen varpaan.
E: Mm.
K: Niin tuota, näiksä vaan varpaan vai näiksä muuta?
E: No periaatteessa niinku vähän näin (osoittaa vasemman jalan kärkeä).
K: Jo. Oliko se jalka niinku peitetty millään tai?
E: Siis niinku mull on kesäisin räsymatto parvekkeella ja sitten tota niin niin siin on niinku heitetty justiin näitä ylimääräisiä patjoja niinku mä sanoin rikkinäisestä sängystä.
K: Hm.
E: Ja sen päällä oli tota ne harmaat tosi ohkaset semmoset niinku, semmoset oli niinku laitettu et se varvas niinku näkyi. Ja se oli vielä niinku tavallaan niinku harmaa elikä niinku että se on ollu siellä että niinku mä, että se on ollu, et se ei oo niinku just menny sinne. Vaan että mä tajusin että se on siellä kuolleena, ja niinku että se on kuollut.
K: Hm. Sitten kun tuota sanoit että, että sä, se pelkotila oli kova?
E: Mm.
K: Elikä sä pelkäsit jo omasta puolesta ja sanoit että se oli niinku että sä tieät kun se oli siinä se, sillä oli kuitenkin se pyssy siinä, ja ja tuota sä ajattelit että se voi sullekin tehä jotain?
E: Niin. Jotenkin, että nyt, mutta mistä, mä auvoin siinä turpaani aikansa niin mistä sen tietää, että onko se nyt vinksahtanut lopullisesti niinku.
K: Mm, mm.
E: Vielä ite järkyttyny, ku mä en tieä mitä siell on tapahtunu ku mä oon ollu sammuksissa. Et siellä on se niinku se (näpsäyttää sormiaan) niks on se ensimmäinen niinku mitä mä muistan ja se veri, ja se paniikki ja kaikki ne itkut ja kaikki. Ja tietenkin tulee riitaa ja huutoa ja tappelua, tai ei tappelua vaan suullisesti se ei käyny käsiks muhun kertaakaan, mut mä olin vaan siinä että mee pois ja haistattelin ja mm, mulla oli tupakat siellä ja sit tosiaan viina ja mä halusin vaan olla sekaisin. Mä en halunnu tietää niinku että sen kummempaa elikä niinku mä oletin tosiaan että se on sen

puukkoon kuollut. Että ne on niinku puukon, että ne on puukon kanssa heilunu että se on lyöny sitä niinku (näyttää takaraivoa kädellä) johonkin koska käsi oli niinku veressä.
K: Hm.
E: Että niinku, hhh (levittää käsiään). Ja sitten mä näin sen pyssyn mä aattelin että Ramin se nyt ei ainakaan oo, millä tuo nyt ostais pyssyn. Silloin mä mietin että sen on pakko olla sitten Eetun niinku, niinku mä mietin, enhän mä tienny tietenkään mistään mitään, mutta mä aattelin että parempi ku mä en tieäkään mitään, niin mä toivoin välillä että mä en ees heräis koska mä mä sitä myötä mä kittasin ja kittasin ja taas välillä nukuin ja välillä tas heräsin, taas join ja siis, en tieä oliko mulla vaikka mielessä vaikka että ihan sama vaikka kuolis ei tästä selviä kuitenkaan hengissä, tapahtui mitä tapahtui.
K: Hm. Entäs sen jälkeen sitten kun?
E: No mä en oikein tieä. Niin? (katsoo avustajan suuntaan)
A: Eetun näit.
E: No ku mä en oikein tieä ku mä oon tässä nyt niin, ei mulla niinkö vieläkään ihan selviä, mutta niinku kaikki ei oo niinku selvää, loksahtanu paikalleen ihan kaikki, mutta niinku nää mitä mä nyt yritän sanoa on että mä on yrittänyt veivata päässä niitä, että että tosiaan että mä oon luullu että se on niinku ensinnäkin justiin puukolla että mä en oo, ikinä Eetulla ei oo ollu pyssyä mukana. Ja sit mä näen sen pyssyn, mä luulin että onko se mennyt Rami sekaisin, mä rupeen pelkään jo itteenikin. Ja välillä mä oon ollu niinku välillä sitä mieltä että ihan sama vaikka minäkin kuolisin koska ei tästä hengissä selviä kuitenkaan. Että kun on mustalaisesta kyse niin silloin on ihan sama. Nyt mä pelkään lasten puolesta, ja taas kaikki pyörii päässä, asunnot, mä oon sanonu itteni irti, siis kaikki niinku, kaikki niinku, ihan kaikki niinku, kaikki sitten niinku jossain vaiheessa ne. Ensimmäisen oli kuitenkin se järkytys ja paniikki ja shokki ja kaikki mitä niinku mä en nyt muista justiin miten mä oon lähteny sieltä ja kaikki. Niinku sinne makkariin ja että oonko mä ite ollu ihan veressä vai oonko mä käyny oksentaa ja pesemässä käet tai jotakin. Ja halusin tietää, ja en halunnu tietää ja, tieätkö ett se oli semmosta yhtä sotkua. Yhtä sotkua, kännissä ollaan ja haluaa tietää ja ei halua tietää ja miten mä sen osaan selittää, siis sitä ei voi selittää mitenkään. Hhhh (huokaa). Ainut mikä mulle tuli vaan, yks ainut positiivinen asia, sitten ku mä tajusin sen että se on tappanu sen aseella oli se, ainut positiivinen sen neljän vuorokauden aikana oli se että se ei kitunut vaan se kuoli heti. Eikä voi sanoa positiiviseks mutta tietenkin jos mä haluaisin kuolla niin mä haluan kuolla että se on (näpsäyttää sormiaan), se on näin. Ja siitäkin mä itkin, en siis niinku itkeny vaan niinku helpotuksesta että niinku mietin vielä että jos joku joutuu kärsiä. Minä joka en osaa tappaa ees kissanpoikasta.
K: Hm.
E: Ensinnäkin mun kissakin oli seittemäntoistavuotias persialainen kissa, oli kesäkuuma mä ihmettelin kaks viikkoo ku se ei syöny eikä juonu eikä paljon näyttäytyny. Mä väkisin aina niinku annoin sille ruiskulla vettä sit sillä alkoi pikkuhiljaa niinku vertakin niinku karvoihin tulemaan kato ku sehän on semmonen linttanokka ja karvoja. Mä soitan sitten eläinlääkärille, se sanoo että ei se nyt varmaan yhessä yössä kuole, tulkaa aamulla niin se kattoo sen ja se sanoi että sillä on

kielisyöpä. Mä meen heti itkien, sain shokin, itkien sinne odotushuoneeseen ja se tulee sitten sanomaan se silloinen kaveri, jonka Rami heitti pihalle, että tuota sill on yks ehotus sulle, että se vois leikata sen kielen pois ja antaa sille antibioottia että mä saisin pari viikkoo sitä pitää kotona. Mä aattelin että onko se ihan hullu, että mä saan nauttia kissasta ja silittää. Toisella ei oo kieltä eikä pysty syöä eikä juoa. Mä aattelin jos tuommonen eläinlääkäri, nuori kolli, mä ottaisin luvat pois ja välittömästi. Mä itkin, tein sekunnissa päätöksen kuolemanpiikki ja äkkiä pois kärsimästä se kissa. Ja se hautaan että päästään hautaa se. Että niinku, aivan liikaa kuolemaa tässä, mä en kestä enää, hhh (huokaa).

K: Kun Rami kertoi sulle että asia on hoidettu niin mitä sä ajattelit silloin?

L: Mä en oikein tieä mitä mä aattelin. Sen mä tiesin että siit se tulee kiinni jäämään semmosta paikkaa ei ookaan mihin se vois piiloutua tai mitään, ja sen veli hakkas joka päivä ovea. Se itekin kyttäs aina ikkunasta justiin silloin kun se paukutti sitä ovea että se oli silloin jo ku tiistai, oiskos hmm, no kahentoista, yhentoista kahentoista yhen aikaan, en tieä, mut oli kuitenkin päivä, koska he on nyt, siitä on hyvä tietää ku ei oo valoisaa vielä montaa tuntia.

K: Hm.

E: Niin se lähti sitä kaljaa hakeen ihan sen takia heti koska se niinku lähti se Henkka autolla, niin se haki sitä kaljaa. Ja sitten niinku mun piti niinku mä, niinku mä olin siellä huoneessa, piti olla valot pois, ei saanu, ei saanu niinku, että niinku et me ollaan nyt pois että niinku. No ei mun tehny mieli syöäkään enkä mä varmaan ollu syönytkään moneen päivään ku mä tulin tännekin mä olin niin nälissään että niitten oli pakko mulle antaa kahentoista aikaan yöllä ruokaa, lämmittämään. Mä aattelin että oonkohan mä eilen jonkun leivän syöny tai en, en mä tieä. Mutta tota, en mä, tää on kaikki niin kauheeta karusellia että, mä en tieä miten mä selviän oonko mä ite kohta hullujenhuoneella ku mä kelaan liikaa asioita. Ja sitten ku mä vielä tieätkö näen painajaisia että mikä on totta ja mikä ei että, kuvittelenko mä liikoja, mutta nää mitä mä nyt suurin piirtein nää veret ja se ase ja ku se tosiaan että se on hoiettu mä varmaan aattelin silloin että, että okei mä pelkäsin sitä Henkkaakin että no nyt ku se tulee seuraavan kerran niin sä jumalauta aukaiset sille sitten sen oven. Selvitä omat asias, siis mä olin niinku vihainen ja välillä, mä en oikein, mä en oikein tieä mä olin niin sekava. Mutta tietenkin mä olin niinku sillai helpottunut että okei se ei oo sitten enää tässä asunnossa. Ja sitten se oli varmaan keskiviikko ku se Henkka alkoi olla jo niin rajulla päällä että se repi postiluukkua, huusi ja potki sitä ovea, Pakarisen runkkari aukaise se ovi sä tieät missä se Eetu on. Hakkas ja hakkas ja huusi, Kikalle, pimpotti Kikallekin ja onks sulla sorkkarauta mä meen vaikka läpi tästä ovea ja mä jumalauta puristan sen totuuden irti. Aivan kauheeta, aivan kauheeta, siis semmosta pelkoa. En mä osaa siis, mä en voi ees kuvailla, se oli jotain aivan hirveetä. Jossain vaiheessa mä sanoin että ku sähän sanoit että se on hoidettu mikset sä päästä sitä, selitä sille. Että, se on jossakin, keksi nyt, mitä helvettiä sä mulle nyt mulle kuuluu, mä en halua tietää eikä asia kuulu mulle, jumalauta sä oot sopan keittäny selvitä ite. Sen mä muistan että tota mä oon jankannu sille, välillä mä oon halunnut tietää välillä mä en oo halunnut tietää ja, eehh. Ja se ei menny silloinkaan aukaseen sitä ovea, mä että voi jumalauta, jumalauta, mitä sä meinaat.? Mä käskin sitä painua helvettiin ja, ja sitten että mitä jos se jättää mut yksin tänne, mitä sitten, mitä mä sitten teen. Voi herra jumala sitten mä pelkäsin Jesse on, mä tiesin että Jesse on Pietarsaaressa. Ei, milloin se on oven takana siellä on Henkka kuule hermona, silloin lähtee kohta pojaltakin pää. Kun se on vaan että se on ensten, Henkka on semmonen, mä vahingossa, se oli ryyppään tai me oltiin ottamassa, ei Henkka ryypänny, niin tuota sillä oli koira mukana. No mä oon tämmönen plä, plä, plä ku mä oon kännissä mä oon kaikkien kaulassa, no se ti´etään. Mä olin sen koiran sitten tieätkö mm, mm (näyttää silittävänsä koiraa) ja pussailin sitä koiraa ja läp, lässyn, läpätin ja lässytin sen kanssa niin Henkka oli kuulemma, siitäkään mä en muista mitään. Henkka oli kuulemma monta kertaa sanonu että Kirsi älä koske siihen. Älä koske siihen, ja enhän minä ku voi ku ihana koira, mmmm (näyttää että halaa ja suukottelee) se otti mua tukasta kiinni (ottaa kiinni niskasta tukastaan kiinni) ja tota oli heittäny mut selälle pitänyt kenkää jotenkin että (nostaa jalan lattiasta) murskaa tai jotenkin, tallonko. Mä, mä en muista koko tapahtumasta yhtään mitään, muuta ku sen että mull on täältä (näyttää niskaansa) lähtenyt niin hirveesti hiuksia että mull oli tämmönen mytty täällä, mä saksilla sen leikkasin. Ja sitten, ja mä en välittäny mä heitin sen siihen vaan keittiön, aina keittiön pöytä, olohuoneen pöydälle ja ku taas tummat tuli käymään mä heitin sen solmun päälle et siinä on. Mäkin luulin että Kika eiku tuo Henkka on aina mun puolella koska se oli laittanu mulle kerrankin viestin, tuota että ku Rami oli mua vähäsen mukiloinu, niin se oli laittanut että sanakin niin se jätkä lähtee tästä kaupungista. Ja mä en tienny mitä mä siihen sanon. Niin Rami näki sen niin se sanoi että mitä sä meinaat vastata. Mä olin vaan hiljaa ja mä kirjoitin siihen että kaikki ookoo. Sit se vaan Henkka siihen laittoi että, jos on näin niin ookoo mutta kerta vielä. Silloin mä aattelin että se ei enää uskalla mua lyöä. Koska sitä se on tehnyt tosi paljon, että mä voin kuvitella mitä niinku alussa on lapset niinku aatellu musta. Ensiks mä oon ollut hirveen rakastava äiti niin kauan ku mä oon ollu sen lasten isän kanssa joka oli alkoholisti joka teki autohommia siellä tallissa. Mä olin yksin, hoidin taloa, laskut, autot, vein tai pojat on tietenkin niin mä oon ollu silloin kotona vaikka mulla oli se vakituinen työpaikka mut mä olin niin kauan kun saa olla niin tota tämän Jessen kanssa ja sitten se vielä lopetti puhumisen, mä aloin hyppimään sen kaa että mikä nyt on ku se kaatui tuolla, meill on niinku, meill oli rintamamiestalo niin siell on niinku puusauna mikä on aivan ihana tietenkin mut siinä on kivilattia ja oli talvi niin se löi päänsä sillai siihen (näyttää takaraivoa). Ei kovasti mutta kuitenkin. Niin tota, mä aloin ihmettelään kun se ei niinku puhunu, tai siis se ei oo must se ei oo koskaan puhunut. Että aina neuvolassa mietittiin että no joskus lapset alkaa myöhemmin se oli joku kolme- tai neljävuotias. Että joskus käy niin että toiset oppii, ku mä oon oppinu taas tämmöseks räpätätiks heti niinku nuorena jo. Mun äiti aina sanoi että joo Iiva oli semmonen että yheksänkuukautinen olin että se höpötti jo tuolla ja bl, bl, bl, et mä oon ollut tämmönen joka paikan. No niin, että tota ne ties sen että, no niin mut sit sillä olikin tosiaan korvista johtui, ne oli korvista johtui, et se ei kuullut. Joskus se heitti kuule paskavaipan tieäksä suihkuammeeseen ja lähti tieäksä vetämään tieätkö. Että kerran niinku, mä en, mä jouduin herättää Jonin tämän keskimmäisen että Jesse karkas että mitä me pitää mennä hakemaan, me juostiin pitkin puistoa siellä kuule Pihilässä omakotialueella niin se oli menny lastentarhaan tieätkö alasti, ja poliisit tuli sitten siellä niin että onko tää sun laps. Mä että herra jumala hyvä on se tallessa. Mä jouduin kauheet turvalukot laittaa, se heräs, se kuuli otti ja pakkas ja järjesteli ruuat ja kaikki siihen nätisti näin, mut ku sillä oli tuosta kuulosta tuli

K: Hm.
E: En mä saanu, mä en nukkunu varmaan viime yönä ku, en kuule. Mä nukuin sikeästi ku tuo tuli (näyttää A:n suuntaan kuvan ulkopuolella).
K: Hm.
E: Ai herra jumala, se on se.
K: Uni tekee kyllä hyvää.
E: Jo.
K: Vaikka onkin niinku pätkissä niin uni on kyllä niinku hyvä. Mä vielä vähän kelaan takaisin.
E: Joo muistithan…
K: Joo, tuota kun sanot että se oli turvassa niin mikä oli sun ajatus kun sä sanoit että hommaa se pois? Niin mikä oli, mikä mikä? Mitä sä ajattelit siitä? Että oliko Eetu vielä siellä parvekkeella vai mitä, mitä?
E: Mun mielestä se meni niin että silloin kun se haki sitä kaljaa, ja sittenhän sitä viinaahan tulee meille soittamalla, että viinaa pontikkaa ihan mitä vaan. Niitähän löytyy, Jeppis on täynnä niitä myyjiä, kilpailijoita. Niin tuota, mun ajatus oli se vaan että mä en, siis päällimmäinen ajatus kuitenkin näistä kaikista niinku paniikista ja kaikesta kauhusta huolimatta oli se että se ihminen ei saa olla siellä. Elikä mä pelkäsin niinku itteeni ja mun lapsia, että niin kauan ku mä kuljen tuommosen jätkän kaa niin kaikki on kuolleita sen ympärillä. Se oli ehkä mun niinku, mä en tieä. Ja, ja mä olin vihainen, että selvitä omat sotkus jumalauta, älä vedä meitä tähän. Siis niinku, sen, mä en osaa selittää. En mä ajatellu että millä tavalla, ei mikään sellainen käyny mielessä. Vaan että pois, niinku että, mmhrm, mä en vaan tieä. Mä vaan aattelin että se varmaan heittää sen, sen nyt tietää että siellä on peittoa ja kaikkee että se varmaan kietaisee sen siihen mattoon ja paiskasee sinne alas. Tai mihin lystää, mä aattelin varmaan en mä tieä.
K: Hm.
E: Mä olin niin siis, semmosia kauhuhetkiä niinku henkisesti, en en, en mä en, mä en osaa selittää, mä, mä en osaa selittää. Puolia mä en ees muistakaan, tällä hetkellä niinku.
K: Hm.
E: (pudistaa päätään) Mut se on vaan niinku että, jotenkin vaan, hhhh (huokaa). Ja´a.
K: Mä näen että sä väsyt tästä, mutta. Hyvä, ihan hyvin oot jaksanut tässä kohta kaks tuntia niin, aika menee nopeeta.
E: Oho.
K: Oho.
E: Mä luulin että mä itkeä tiritän koko ajan.
K: Hm, ihan hyvin menee.
E: Mutta tuo on niinku justiin että jos tuota paperia ei ois tuossa niin sekin vaikuttaa muhun heti.
K: Hm.
E: Kato mä luulisin et siell olis muut ihmiset. Mutta mä, ku mulla tulee paha olo niin mä katon tota paperia (näyttää kameran suuntaan).
K: Hm.

E: Mä näen et mä en näe siellä ketään. Sit mä välillä muistan että ouh, mikki, mutta tuo on se, että niinku. Et mä oon, mä oon tavallaan shokissa vieläkin.

K: Hm. Ymmärrettävää. Ihan näin. Nää on mitä sä tällä hetkellä muistat?

E: Niin (nyökkää).

K: Niin. Ja niinku mä jo kerroin sulle viime, viime kuulustelun yhteydessä niin muisti on sellainen jännä että se palaa joskus pätkittäin ja sitten tulee joku muistikuva ja näin, niin se on ihan, ihan luonnollista. Ihan normaalia. Onko Robert Slottella mitään kysyttävää?

A: Sanotaanko näin että tota niin mä oon yrittänyt sanotaanko enemmän kuin milloinkaan pyrin edesauttaa sitä että muisti palaa. Ja mä en viitti kysyä, mä koetan, voi olla että tuota niin että on semmoisia juttuja mitä sanotaanko mulle on kerrottu, mutta mä en viitti niistä lähtee nyt kysymään. Vaan kertokoot sitten kun se aika tulee.

K: Kyllä. Hyvä näin. Kuule Kirsi mä uskon että tää riittää tälle kertaa.

E: Voi hyvä, luojan kiitos. Me ollaan ainakin päästy alkuun.

K: Me ollaan päästy alkuun. Ja tuota, haluaistiko vielä jotain kertoa tänään vai jääkö se tähän?

E: Mä uskon et mä oon ihan loppu.

K: Jo.

E: Ja mä oon tosi että mä en, ei oo ees kyyneltä vielä tullu, mä olin ihan varma et mä oon ihan hysteerinen ja.

K: Ei, ihan hyvä.

E: Vai oliko se siitä että ku sä oot nainen?

K: Ehkä.

E: Mä otan jonkun semmosen äitihahmon että mä pystyn jotenkin purkaa.

K: Nyt tää tilanne on semmonen rauhallinen että se ei oo semmonen stressitilanne.

E: Joo sekin on aika paha tieäksä joskus poliisit niinku vähän niinku sillai niinku painostaa tai sillai ett hm, tulee semmonen ahistava olo, et ei tieä mitä uskaltaa sanoa.

K: Hm.

E: Ja sitten taas toisaalta että kun mä innostun niin sit mä voin innostua vähän liikaakin, että mä puhun vähän liikaakin asioita mitä mä en tarkoitakaan, että sitten taas joku miespuolinen voi käsittää sen väärin

K: Hm.

E: Mutta nää mitä mä nyt oon sanonu mä oon sanonu niin paljon rehellisesti ku mä pystyn.

K: Hm, ihan hyvä.

E: Ja muistan.

K: Jo. Mä sammutan tuon videon tuosta ja sitten laitetaan tuo paperille nuo ajat, elikä kun me lopetetaan niin kello on 15.54.

Kuulustelupöytäkirja	Etptk:n sivun nro 125
Esitutkintapöytäkirjan numero 5710/R/3943/17	
Kuulusteltavan nimi PAKARINEN, Kirsi Susanna 08.03.1971	Kuul. ptk:n sivun nro

Kuulustelupaikka Pohjanmaan poliisilaitos Kokkolan poliisiasema	Kuulustelupäivä 10.3.2017 ☐ kuulustelu puhelimitse	Alkoi kello 14.50

KUULUSTELUKERTOMUS

Läsnä kuulustelussa Kirsi Pakarisen edustaja Robert Slotte.

Videokuulustelu alkoi klo. 14.53
Videokuulustelu loppui klo. 16.31

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:
08.03.1971 PAKARINEN, Kirsi Susanna

Kuulustelija/Vakuudeksi
Ann-Cathrine Engström-Käld
☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 16.33

10.03.2017
Jatkokuulustelu

K = Kuulustelija, E = Epäilty, A = Asianajaja

E: Ei pahemmin tainnu auttaa se rasvakaan.

K: Mä luettelen tähän alkuun ne samat kuin viimeksi jos sopii?

E: Hm.

K: Mä tutkin 5710/R/3943/17, meillä on tänään 10:es päivä kolmatta 2017, ja mun nimi on Ann-Catherine Engström-Käld ja mä oon tässä tutkijana, ja vieressäni istuu Pakarinen Kirsi Susanna ja syntynyt 03.. 08.03.71, ja huoneessa kuvan ulkopuolella on Robert Slotte joka häntä avustaa ja sanoo jotain.

A: Päivää, tervetuloa mukaan.

K: Ja tuota, tää on jatkokuulustelu elikä me jatketaan siitä mihin me viimeksi jäätiin, ja tuota sun oikeudet sulle oli luettu jo silloin ensimmäisen kuulustelun yhteydessä, niin on samat.

E: Mm.

K: Tässä me päästiin jonkin matkaa viimeksi ja, ja nyt jatketaan siitä. Mä olin ajatellut niin että me otettais niinku päivä kerrallaan nyt, ja sitten katotaan mitäs se tuo tullessaan ja mitä kysymyksiä mulla on sit siihen.

E: Jo.

K: Elikä me aloitetaan tiistaista. Ihan aamusta tiistaina, muistatko mitään tiistai aamusta?

E: Elikä tiistai aamu, ja maanantai aamu oli se?

K: Me aloitetaan tiistaista.

E: Jo tiistai okei. Ensimmäinen muistikuva mulla on että mä kysyn Ramilta onko se totta. Mä oon ihan hikimärkä, ja siis ensiks mä herään että mä oon ihan hikimärkä ja kysyn että onko se totta ja se sanoi on. Ei kestä montaa minuuttia tai sekuntia Henkka oven takana hakkaa, paukuttamassa ovea. Ja huutaa että onko Eetu siellä ja potkii sitä ja ryskii ja, että kyllä mä tieän että sä oot siellä niinku niinku Ramille tai tota, sano niinku missä Eetu on. No Rami ei liikahdakaan ja sitten Henkka lähtee, heti kun se näkee että Henkka lähtee autolla siis siitä makkarin, muistaakseni makkarin ikkunasta se kattoi että Henkka lähtee. Se nousee ja mä nousen perässä mennään keittiöön, ensimmäisenä phh, mä otan varmaan aamulääkettä, astmalääkettä ja mä oon ihan paniikissa ja taas kerran ja, eeh, alan tietenkin aletaan kaivaa jotain juomista rapula on kova. Että voi olla että on päissäänkin pikkasen vielä en tiedä kauanko oon nukkunu edellisyönä. Ja ja, Rami päättää lähteä hakee kaljaa, se niinku varmaan tajuaa että nyt tai että siinä niinku ei ollu viinaa tai jotain, muuta ku niitä tyhjiä pulloja ja pusseja tai mitä kaikkea siinä nyt olikaan. No sillä oli mun pankkikortti tietenkin, ja silloin mä näin sen aseen ensimmäisen kerran. Mä aattelin ei hyvänen aika meneeks tää aseen kanssa kauppaan, mä en uskalla puhua mitään. Ja muistaakseni se vielä niinku jotenkin kattoo ja mulla ois semmonen muistikuva että se sanoi että tääll on kolme ja muka että mä tajuan sen että se laittaa niinku varmistimen päälle, en mä nyt aseista ymmärrä pahemmin mitään. No se lähtee, mä katon että se on lähteny. Mä lähen suoraan sinne olohuonetta kohti ja hamuilen ympärille en näe sen kummempaa mitään muuta ku tyhjiä pulloja, phh, tölkkejä paljon tölkkejä ja omia näitä siivoussotkuja, pakkaussotkuja. Ja kurkkaan sitten siitä meiän sinisestä, tummansinisestä joka ei ole tavallinen sälekaihdin vaan semmonen paperikaihdin ja se on vähän rikki siitä kul.. tai siitä keskeltä missä on ollu pakkasmittari ja mä näen siinä harmaan jalan tai semmosen, tajusin että se on ihmisen jalka mutta se on niinku, että niinku tavallaan niinku että kuolleen jalka, semmonen niinku olo mulle tuli. Ja mä meen niinku taas ihan hirveeseen paniikkiin. Ja musta tuntui että se Rami viipyy jumalattoman kauan siellä kaupassa. Mä kaivan niitä pusseja että missä on kaljaa, missä on kaljaa, yhestä pussista mä löyän pari mä varmaan niitä tärisen ja juon muutamalla huikalla ja mä vaan tärisen ja kiroilen ittekseni ja manaan siinä ja. Mä aattelin että missä se viipyy, missä se viipyy kohta Henkka on taas, ei Herra Jumala. Sitten se tulee, mä meen vaihtamaan kuitenkin paitaa koska mä olin tosiaan niinku ihan hikoillu tai jotain. Ja mulla oli makkarin eiku se vaatehuoneen ovi auki, mä siellä pengoin jotain, luultavasti paitaa niin ovi aukee ja Ramilla on kaljapakki semmonen kahenkymmenenneljän tölkin juttu kä´essä, ja meiän naapuri Kika menee kotia just samaan aikaan, näkee mut ja sanoo huomenta Kirsi, ihan piruuttaan koska se tietää että meillä nyt heräillään siinä kahentoista yhen aikaan hyvin tyypillistä. Mä sanon vaan siinä sitten että huomenta ja jotain pakkaamisesta tai jostakin höpötän sille, en muista mä oon niin järkyttyny. Ja Rami pyytää sitä vielä sisälle, mä katon et onks se aivan hullu. Kikall on kiire, katellaan myöhemmin. Rami lätkäsee sitten sen kaljalaatikon sinne keittiön pöy´älle ja mä sanon että missä sä viivyit, missä sä viivyit, musta tuntui että sä oot iäisyyden. Se sanoi että enhän mä kauan ollut mutta siinä tilassa se tuntui että se on niinku jeesuksen kauan. että mä en tieä sitten menikö se pyörällä vai kävellen mutta kuitenkin, alan kiskoo sitä kaljaa ja sanoo että viinaa tulee mutta ei nyt heti ei tuu että näillä aloitetaan ja mä tärisen. Ja ollaan siinä keittiössä ja sitten tuota siin on vähän semmosta rii´anpoikasta tietenkin mä edelleenkin oon sille vihainen että mikset sä soittanut niitä poliiseja eikä oo vieläkään myöhäistä soittaa, että Herra Jumala parvekkeella on mustalainen, Henkka oven takana ja luuleksä et se jää tästä tähän. Et Kika on sen tuonu maanantaina meille että ne tietää että sä tieät tai me tietetään että joku että mihin niinku Eetu on mennyt. (huokaa) No siinä juovutaan ja vähän rii´ellään ja se vaan että hän hoitaa homman. Ja se on jotenkin poissaoleva ja vähän niinku mä sanoin sillon viimeks että kun mä kuulin sen äänen joka sanoi että se on kuollut. Elikä mä en nähny koko ihmistä mut se, mä tunsin sen äänen mut se oli jostakin niinku syvältä niinku tunnelista tuli se oli jotenkin niinku, jotenkin niinku ehm, mä en tieä miten sen osais kuvata, jotenkin mua vähän pelotti vaikkei se niinku uhkaillu mua ei tällä kertaa lyöny, ei mitään, mut semmonen niinku, mä en, en tieä. Jotenkin niinku, ei oma ittensä. Että luulis että sekin olis niinku enemmän niinku, kyllä se oli jotenkin järkyttyny, kyllähän sekin niinku sehän pelkää Henkkaa ihan hirveesti. No siinä sitten seuraava muistikuva nyt jos ruvetaan niinku oikeen miettimään jotain niin, Henkka on oven takana taas. Ja taas se hakkaa. Mä sit sanoin siinä Ramille että kato nyt, tää loppuu eiku niin lopu ollenkaan, jatkuu loputtomiin. Ja se sanoi vaan että ei meiän oo aina pakko päästää niitä sisälle nehän tietää että me tehään muuttoa. Koska ne hyppii meillä monta kertaa viikossa, se on ihan niinku fakta-asia, mutta me ei olla koskaan käyty, mä en oo koskaan käyny näitten mustalaisten kenenkään kodissa paitsi meiän naapurin koska he on niinku lahjoittanu ne sohvat ja sängyt meille ja joskus se nainen on sanonut että on jääny ylimääräistä ruokaa et se käy oven takana että kelpaako. Mutta sen kummemmin me ei olla koskaan häiritty heitä eikä mitään mutta että heillä on niinku oikeus tulla meille. Se on niinku ollu aina näin. Että silloin ku he on oven takana niin se aukaistaan, se on niinku ymmärretty annettu ymmärtää. Koska niill on se tapakin että nehän jokainen mustalainen on kokeillu niinku Ramia, että tänne kaupunkiin ei vaan tulla, vaan he niinku, heiän kautta niinku jää tai he laittaa sitten sinne mistä on tultukin. Että jokainen on vähän niinku kokeillu Ramia ja se on näköjäänkin niinku hyväksytty sitten, koska ne on käyny meillä näin paljonkin. Ja tavallaan niinku Eetu on sitä pitäny niinku pikkusormen ympärillä että se on niinku pitäny sitä niinku tavallaan velkakierteessä niin kauan kun se sen tunsikin, että viimeks tammikuussa kolmesataa euroo meni sossun rahoista heti Eetulle. Se oli heti seittemän aikaan jo hakemassa sitä tai hakkaamassa ovea ja herättämässä ja siellä ne meni sitten autolla hakemaan sitä rahaa. Ja tuota, mä lähinnä nyt tarkoitin tätä että, et siellä tehään vähän niinku mitä ne mustalaiset sanoo. No mä en saanu oikeastaan mitään siitä irti, Ramista. Se vaan niinku koko ajan että olla hiljaa ja lopeta ja että käyttäydy normaalisti ja, eeh. Ja jostain, jossain vaiheessa mä sitten siihen jotenkin jo niinku että ihan turhaan huutaa niinku tyhjälle seinälle ku toinen ei kuuntele mitään. Sitä viinaa sitten tuli ja mä lähin sitten että kiroillen sille että vittu olkoot, sinä selvität tämän asian ku sen oot järjestänytkin. Mä oon niinku yrittäny kaikkeni. Että jos, miksei se voinu silloin perjantaina, ei perjantaina, ku se on maanantaina heti soittaa niitä poliiseja ja mä rukoilin ja pyysin, että, ja se vaan sitä sanoi että hän hoitaa asian, että se oli niinku todellakin semmonen kylmä ja välinpitämätön ja jotenkin niinku outo, mä en niinku tunnistanu koko ihmistä. Ja mä soluttauduin sinne makuuhuoneeseen, siellä on TV ja mä aattelin että selvä, hoi´a sitten helvetti se asia pois, se on kuitenkin mun koti ja Herra Jumala, et luulekse tosissaan että mä en niinku, et niinku Henkka jättää tätä tähän tai koko sukulaisremmi, että sieltä lähtee kyllä minäkin. Ja rupesin kanss kiskoo sitä viinaa, aattelin että selvä. Mä aattelin että ihan sama vaikka nyt kuolis ei tässä niinku, ei niinku, vaan niinku tuntui niin, niin hirveeltä. Hirveeltä. Ja must tuntuu että siellä mä oon aika paljon ollu, käyny vessassa hakeen rauhoittavia, astmapiippua tai jotain ehkä keittiössä, mutta paljon mä en sieltä liikkunu sieltä huoneesta, siellä mä olin. Ja sen mä muistan että mä taas lepyin että mä niinku ku se kävi siinä, mä en muista huusinko mä sytkää tai tupakkaa tai jotakin, meillä olikin tapana ostaa heti aina isompi satsi sitä kessua ettei tarvi joka päivä hakea. Niin se vaan niinku selitti siinä jotakin että siinä ois ollu jompikumpi kylmänä ja sitten että tuota että Eetu ois jotakin mun niinku housuja ja mä yritin kuunnella mut sitten taas mä niinku aivan niinku että, mitä sä nyt niinku rupeet niinku että mikset sä soittanu niitä poliiseja. Mull oli vaan se poliisit, poliisit, ja se pelko että Henkka tulee ja ja, että eikö se nyt tajua ettei siinä kuule paljon, ku Henkka tulee niin, phhhh, en mä tieä, se oli niin, niin ressaava tilanne ja en mä, mä en osaa sitä selittää. Mä vaan niinku halusin vaan niinku että, hhh, mennä vaan niinku että se on niinku sen vaan, antaa sen hoitaa tilanne, asiansa miten se haluaa, asia ei kuulu mulle. Mä en oo sitä Eetua tänne käskeny, hhh (huokaa). No siinäpä se oikeastaan se tiistai suurin piirtein, mä oon välillä voinu nukkua välillä voinu herätä. Enpä mä oikeen tieä siitä tiistaista, mä olin kyllä niin, niin järkyttyny ja shokissa. sitä oli sitä itkua ja huutoa ja paniikkia ja tärinää ja (pudistaa päätään). Et en, en tieä. Ei mulla ainakaan mitään semmosta muistikuvaa tulis mikä tulis mieleen tiistaista sen kummemmin muuta ku se että mä nyt siellä olin makkarissa ja ku se ei kerran uskonu eikä halunnu soittaa poliisia ja hän hoitaa asiansa niin, mä vaan niinku, mietin vaan että miten me ollaan just käyty kattoon asuntoa, meill oli kolme varmaa asuntoa ja hän halus sen viimeisen asunnon missä on se iso terassi ja oli toivetta että koiria ja päästään vähän niinku mustalaisista eroon ja vielä nää Pietarsaaren mustalaiset ei oo niin Vaasalaisten mustalaisten kanss tekemisissä että ne ei oo näin kilttejä, että Rami sun pitää oppia se että sä et päästä mustalaisia omaan kotiin. Että ku sillä oli se tapa, että sehän määräs kuka meille tulee, se aukas ovet, se vastas puhelimeen. Mä vaan sille sen sanoin koska mä oon hyppiny mielenterveystoimistossa ja fysioterapiat ja joka paikassa että jos nolla kutosesta tulee soitto niin se on joku lääkäri, silloin sä et siihen vastaa. Tai sit mä oon sanonu et jos työkkäristä niinku Intro soittaa tai joku, niin tämmösiin et vastaa. Mutta ihan sama kuka sieltä soittaa niin se vastaa aina. Elikä tosiaan mä en sitten tiistaista sen kummempaa. Seuraava muistikuva on sitten se että mä oon niinku jossain vaiheessa heränny, taas uuteen päivään.

K: Elikä silloin ollaan keskiviikona?

E: Täytyy olla jo keskiviikkoa.

K: Hm.

E: Ja mun mielestä Rami vaan makas siinä mun vieressä sillä oli TV päällä ja meillä oli tapana kattoo Free:tä, koska siinähän tulee aamuun asti ohjelmaa. Ja jotain kanavaa se kuitenkin katto mut mullakin saattoi olla Free päällä tai en tieä että oonko mä siihen sitten nukahtanu. Ja tuota, mitähän siinä sitten, no mä menin varmaan taas keittiöön tai vessaan ensimmäisenä ja otin astmalääkkeet ja lääkkeet niinku normaalisti ja näin sitä viinaa ja aattelin että on rapula että ottais nyt tuosta ees kupillisen ja Rami oli hyvin puhumaton. Ja, taas Henkka tulee oven taakse. Vai heräsinkö mä siihen ku Henkka tulee oven taakse keskiviikko, se muuten tais ollakin joo, silloin se huusi sitä joo runkkaria. Ja en tieä sitten pyysikö se Kikalta et onko sorkkarautaa mut sen mä kuulin ihan selvästi että mä meen sorkkarau´alla sisään, että kyllä Rami tietää missä se Eetu on että nyt oli jo keskiviikko se oli maanantaina kato meille tullu. Joo noin se muuten alkoikin se keskiviikko, joo. Ja mähän tärisin siinä ja se sanoi että ei aukaista että ei ja mun mielestä sekin pelkäs. Mut mä sanoin että pakkohan se niinku joskus on aukaista se ovikin, ja mä en tieä minkä takia se ei voinu mennä ku sehän sanoi silloin että hän hoitaa asiansa. Ja mä kävin olohuoneessa ja siellä oli ihan silleen että ei niinku merkittävämpää mitään. Ja katoin sinne parvekkeellekin niin siellä ei ollu ku se patja ja joku niinku mä sanoin että siellä on niitä sijauspatjoja ja täkkejä ja mitä sängynpäätyjä ja mitä kaikkea tuota roinaa siellä oli että ei ollu enää semmoista isoa niinku mönttyä niinku, et siellä oli vaan niinku hujan hajan niinku tämmösiä lakanoita ja tämmösiä. Ja sen huomasin että pöytä oli rikki että se oli niinku nostettu siihen seinää vasten. Ja jotain laseja oli rikki siinä ja jotain tuhkakuppia vai, se on niin hirveen sekavaa nyt selittää tiistaita, keskiviikkoo, maanantaita, tuntuu että kaikki oli niinku yhtä sekasotkua. Ja tuota, tosiaan se tuli sitten pois sieltä huoneesta ja sillä oli iso tonkka vielä pontikkaa, se rupes kanss sitä lappaamaan ku Henkka niinku häipyi. Ja se kävi sitten uu´emmankin kerran, silloin Rami istui siinä oven takana ja sillä oli se pistooli käessä, mä olin aivan paniikissa taas. Ei menny kauan ku mun poika, nuorimmainen Jesse, oli oven takana. Se huus että Jesse täällä, mä kuulin pihalta mustalaisia, enhän mä, en mä voinu aukaista. Ku mä olin jotakin, jotakin yritin tehä koska mä olin tekemässä sitä muuttoa Vaasaan. Ja olin siinä vaatehuoneella kun Jesse tuli ja se vaihtoi vaan äkkiä niinku vaatteet ja mä sit sanoin sille että, niin ku Jesse sanoi mulle että mitä ne mustalaiset tuolla huutaa, kauhee lauma tuolla. Mä että ne ettii Eetua. Mä sanoin että älä säkään nyt hypi ku se jatkuvasti hyppi siinä, että älä säkään nyt tuu että viestitellään sitten vaikka Facebookin kautta tai jotakin että, että ne nyt on hyppiny tässä monta päivää, mua jotenkin pelotti Jessenkin puolesta että ku pelkäsi itekin niin kaikkea. Niin se oli käyny, niin eka kerranhan se kävi mut mä en uskaltanu sille avata joo, ja sit se meni varmaan mummolle ja se tuli uu´estaan ja se huus että Jesse. Mä aattelin että pakkohan se poika on päästää sisälle että se lähtee riiulle, ja. Ei silloin enää kato, mut ku se eka kerralla kävi oli mustalaisia ollu hirveesti siellä pihalla joo ja toisella kertaa niin mä sitten tai mun piti kysyä Ramilta lupaa että saako Jessen päästää niin se sano että joo päästä. Se ei kauaa siinä enää ollu ja, ja tosiaan niin mä siinä sitten vaan yritin muka touhuta jotakin mistä ei tullu mitään, ja yritin kysellä ja selvitellä asioita että ja, niistä ei tullut yhtään mitään ja. Mä halusin tietää, ja en halunnut tietää ja, ja se vaan niinku antoi ymmärtää että kaikki on nyt ookoo. Mä ihmettelin että ku se niinku osallistu mihinkään, mä että jaa no mä oon ainakin muuttamassa Vaasaan me ollaan tehty vuokrasopimus ja viimeistään perjantaina tulee tieto että paljonko saadaan muuttoavustusta ja maksaako ne vakuumaksut ja kaikki. Ja tuota, mä en oikeen tieä. Sitten mä jonkun aikaa, mitä mä nyt jaksoin ja pystyin ja kykenin tekemään mutta että mä en saanu mennä esimerkiks niinku keittiöön että ei tuu valoja päälle. Ja sitten mä siellä itekin hermostuin ja mä menin sinne, linnoittaudun sinne että painu sä sit sinne olohuoneeseen ku että meill on kerran kaks TV:tä. Et, hmm, ku ei siitä muuttamisestakaan sinänsä tullu mitään ku sai pelätä että milloin ovet hakkaa niinku milloin se Henkka on siellä oven takana, ja eikä uskaltanu viedä oikeen niitä, roudata niitä tavaroitakaan roskiin kun, phh, jos Henkka onkin siellä ja mä en uskaltanu hakea sanomalehtiä että mä pystyisin pakata astioita. Mun piti semmoisesta mitä on niinku yleisissä vessoissakin rullia mihin pyyhitään käsiä, jostain syystä se on meillä, siitä leikata semmosia paloja että lautasten alle tieätkö vähän. Mut eihän siitäkään tahtonu tulla mitään, mä olin jotenkin niinku muuttamassa ja silti mä olin shokissa ja enkä mä oikeastaan tajunnu mistään mitään. Mä menin sitten sinne, pääsin sinne makkariin mä käskin sen painua sitten siitä niinku vittuun, mee sä että et sä mitään teekään että mä en enää jaksa ja, enkä mä, en mä tieä. Mä menin sinne ja se meni sitten olohuoneeseen ja mä join, sitten mä yritin taas rentoutua että alkoi olee ilta jo, oiskohan ollu mä en muista, oisko ollu jotain Salkkareita mä katon aika tiiviisti vaikkei siitä mitään tullu mutta ehkä se on sitä aikaa koska mä muistan että joku päivä ainakin tuli Salkkarit. Ja mä vaan join sitä viinaa tai sitä pontikkaa ja vedin siellä tupakat ja kaikki ja, seuraava muistikuva on ku se yöllä herättää mua että tuu nyt tuota jeesaa että mä en jaksa enää. Tai se niinku töni mua sillä on vaatteet päällä. Mä sanon että mitä helvettiä, sähän sanoit et se on niinku ohi tai niinku että mähän oon sanonu että mä en tähän niinku osallistu millään tavalla. Mä oon sua pyytäny ja rukoillu että soita ne poliisit, et turha enää itkee että ku nyt se pelkää niinku Henkkaa tai mitä, en mä tieä. Ja että niinku että hoi´a oma soppas mä käänsin vaan kylkee. Ja se sanoi että en minäkään, se otti vaatteet pois ja tuli sitten siihen varmasti nukkumaan, ja muistaakseni tulikin. Ja sitten torstaina seuraava muistikuva on kun mä herään, mä meen kattoon tietysti innoissani Kelan sivuja, siell on otettu pois että asumist.. tai tämä toimeentulotukikäsittelypyyntö niin on niinku ratkaistu. Mähän meen innoissani kattoo niitä sivuja ja siellä on sitten että ei, ei niinku anneta niinku mitään muuttokustannuksia eikä takuuvuokria että ei ole hyvä syy muuttaa ex-miehensä kanssa Vaasaan opiskelun takia tai mahdollisen opiskelun takia. No en mä sitä kerenny, Rami nukkui, mä olin niinku siinä keittiössä, poltin tupakkaa ja katoin ne tietysti ne tärkeimmät just sitä Kela ja sähköposti ja rupes kuuluu pihalta hirveesti mustalaisen ääntä. Ei voi erehtyä. No niin, mä katoin ikkunaan niin ne kattelee, kurkkii sinne meiän roskalaatikkoon. Ja näyttävät käsillä semmosta vanaa. Mäkin näin jopa toisesta kerroksesta että siitä meni semmonen niinku punainen vana. Ja huutaa kovaa että tää on verta ja pä, pä, pää. Ja tuota, silloin niinku Henkka että nyt mä meen sinne oven läpi ja mull ei ollu mitään muuta ku mä olin aivan paniikissa, että Herra Jumala, Herra Jumala mitä täss on tapahtunu ja mitä, ei nyt tässä niinku henki lähtee kummaltakin. Mä aivan täysillä sinne makkariin niinku peiton alle ja herätän Ramin. Nyt Henkka tulee oven läpi, mee nyt jumalauta sinne. (huokaa) Kato ku se pääsee sisälle niin ei tieä kumpi siinä on kuollu ensimmäisenä. Se menee aukasee lopuks sen oven vaikka mä näen että se on ihan peloissaan, se tärisee. Siinä meni muutama sekunti ku Henkka jotenkin niinku, mä pidin kyllä niinku peittoa siinä mutta sen verran mä näin että ensiks oli Rami ja sitten oli Henkka, en tieä että pitikö pai´asta kii, kaulasta kii, mistä piti kii, mutta se niinku, vai tönikö, mutta ne meni vilauksella sinne keittiöön. Ja kuului ääni, ja sitten siinä oli nainen luultavasti Eetun vaimo joka sanoi että älä nyt tapa, miten ne nyt sanoo kaalia ja se antoi sen tai sanoi mä kuulin vaan niinku rätin, tuota tuo rätti tai jotakin. Ja mä menin sinne syvemmälle peiton alle ja mä ootin vaan että milloin se tulee mun kurkkuun kiinni että vaatimaan multa niinku jotain tietoa. Niin siitä mä en tieä mitään, mut se lähtee, mää lähen poliisilaitokselle tai jotain se huutaa mä en muista. Sitten nainen vaan siinä perästä että rauhoitu tai jotakin se yrittää rauhoitta että jos se nainen ei ois ollu mukanan niin mä oisin ihan varma että Rami ois kuollu siihen keittiöön, koska sitä verta tuli ku se osui ottaan se nyrkki, sitähän oli hellalla ja kahvipannuissa, kahvikeittimen päällä joka paikassa ja se rätti mitä sillä oli naamalla niin se oli ihan veressä. Mä sitten hain vessasta laastarin siihen niinku koska mä olin muutenkin puhistellu siellä niin laastarit oli siellä. No en tieä kauanko siinä meni, me oltiin ihan paniikissa ei ollu mitään juotavaa, ei mitään. Mä muistan vaan että mä käärin tupakan ja menin olohuoneeseen. No silloin mä varmaan, vai näinkö mä silloin vasta sen että se pöytä on rikki ku mä nostin semmosen pienen lasipöy´än että ja otin kahvikupin että no sinne tup.. niinku tumpataan. Ja mä poltin siellä tupakkaa ja sanoin että soita nyt poliisit ja taas niitä poliiseja ja poliiseja ja nyt ennen kuin se tulee takas ja ei siinä kauaa kestäny ku se sitten olohuonee.. eiku keittiössä se istui, mä en tieä kumman puhelimella se soitti, mutta se soitti 112:een eli hätäkeskukseen. Ja se, mä en ihan tasan tarkkaan muista mitä se sanoi mutta että niinku pelosta halus poliisit sinne Vuohisillantielle ja sen ääni värisi ja se sanoi vielä lopuks siinä että sitten ois vielä henkirikok.. henkirikosta pitäis selvittää, ja en tieä sitten kauanko ne siinä puhui, se lopetti puhelun ja mä olin olohuoneessa. Hetken päästä tuli poliisit, ne meni keittiöön mä menin sinne ne käski mun mennä takaisin olohuoneeseen. Mä en tieä mitä ne jutteli Ramin kanssa. Sitten yks poliisi tuli mun luokse, siihen ovelle ja otti mun nimeni ja syntymäjan ja puhelinnumeron ja sanoi sitten Ramille vaan että kolme pyörii tääll nyt, kolme partiota pyörii tässä näin että ei se Henkka nyt uskalla tulla varmaankaan. Ja Rami sanoi että sehän tulee, että ottakaa hänet kiinni et hän haluaa poliisilaitokselle. Ne sanoi että ku siitä ei oo mitään hyötyä että ku ne ei voi pitää sua ku yheksään asti että eksä voi mennä sinne Muumitalolle niin sanottuun, se on nykyään palvelutalo mutta Muumilaaksoks sanotaan. Niin Rami sanoi että ei ku hän on joulukuussa muuttanu niinku sieltä pois. Ne sanoi että eikö oo mitään kaveria minne mennä. Mä, mäkin siinä että ei ja mua aivan niinku taas aivan niinku paniikissa että toisen naama on ihan, justiin hakattu ja ei tieä milloin Henkka tulee ja poliisit ei niinku tee mitään, ja. No ne sit sanoi vaan että siinä että eiku oottakaa tässä nyt sitten vaan rauhallisesti, jos Henkka tulee oven läpi niin soitatte vaan niin, he tässä pyörii kyllä koko ajan. No siinä ei kauan kestänyt ku Rami sanoi että minä en tässä rupee oottelemaan, seuraavan kerran kun se tulee niin tieät miten käy. Ja mä niinku että, ensinnäkin että hhh (huokaa), tää on niinku sun sotku et mikset taas niinku jauhamista että mikset sä antanut perjantaina, miks mulle tulee perjantai ku se on maanantai, tai onko se ollu tiistai aamu, maanantai, mä en tieä mut kuitenkin, mitä se mun muistikuva on se verinen, verinen käsi että miksei se silloin soittanut niitä poliiseja niin ois säästyny tuostakin. Ja se sanoi että hän ainakin lähtee niinku, hän ei tänne jää oottamaan ja se sanoi että mennään Jerelle. Mä että no ei nyt Herra Jumala rupee Jereäkin tähän vetämään mukaan. Niin mutta mennään yläkertaan siell on se alkoholistipariskunta missä me ollaan oltu ryyppäämässä. Jos meill on siellä kaljaa mukana niin ne varmasti päästää. No eipä siinä ollu oikein paljon muita vaihtoehtoja, toisella on pyssy, mun kortti, mun puhelin ja se lähtee, jäänkö mä sinne Henkkaa oottaa. No en. Mä otin vaan repun, menin vessaan, lätkäsin sinne mitä mä nyt lätkäsin, hrhh, varapai´at en mä ollu ees sukkia ottanu nyt ku mä oon saanu kattoo laukkua, pyyhkeet. Ja tuota, niin siinä ku me poliisia ooteltiin niin mä kyllä siinä menin niinku pihalle mä otin niinku riskin että poliisit kerran, että poliisit pyörii siinä ja on, mä niitä vein niitä mitä mä oon keränny siihen eteiseen, mattoja ja kaikkea jätesäkkeihin lumppuja ja astioita. Mä vaan vein niitä siinä rappusia alas että kuulu oikeen että menee niinku astioita rikki teätkö, ja ne oli niinku sekaisin kaikki siellä. Ja se huusi sitten mulle että tuu nyt äkkiä, tuu nyt äkkiä ja vielä kun me lähettiinkin niin mä sanoin että pakkohan nyt nuo haisevat roskat on jos me kerran ollaan siellä viikonloppu. Ku se sen sai mut mielen muuttamaan sen takia ku se sanoi näin mulle: että hän ilmoittaa ittensä poliiseille Kokkolassa maanantaina. Ja sä meet turvakotiin, ja meiän ei tarvi olla Jerellä mutta sinne nyt mennään Kokkolaan. Jos ei Jere oo kotona niin mennään yläkertaan. Ja jos Jere on kotona voidaan siltikin mennä yläkertaan ja tai sitten Jeren kavereitten luokse mutta että ollaan se viikonloppu nyt niinku siellä että niinku rauhoittuu tää tilanne, mutta, ja hän kertoo sitten ja mitä on niinku, miten tää nyt koko tää juttu on mennyt. Ja mä vein niitä roskia sitten kuitenkin vielä ku lähettiin, niin ja jossain vaiheessa mä näin jonkun laatikon joka näytti mä en oikeen ymmärrä mun mielestä joku sahalaatikko siinä oli mutta mä en muista oliko se torstai aamu vai keskiviikko aamu, sen mä vaan taitoin ja laitoin siihen isoon paperiseen pussiin missä oli lehtiä ja kaikkea muutakin mitkä menee roskiin. Tai periaatteessa niinku lehtikeräyspussi. Mut sitä mä en muista oonko mä sitä vienyt että onko se jäänyt kotia vai oonko mä sen vienyt. Mutta sitten mä otin ainakin yhen niinku mikä oli käyttöroskis ja yhen mä vein miss oli kanss astioita. Ja mulla oli toisessa kä´essä vielä, se Kirsi lopeta jo, mä että no eihän, koko eteinen on niinku niin täynnä niinku romua, että ku on pitäny viedä roskiin mutta ku eihän siinä paniikissa uskaltanu tehä mitään. Mä olin niinku oman kodin vanki. No, me lähettiin sitten, se oli torstai siis. En ollut kertonut Ramille että me ei saatu sitä mitään vakuumaksuja eikä mitään, että mä muistin että mullahan on se raha muutenkin että hm, minä muutan ainakin sinne. Minä en oo tehny mitään väärää. No, mä näen kun bussi lähtee ja mä tieän tasan tarkkaan että kymmenen yli neljä lähtee bussi, poika kulkee niin paljon niitä ja se on koululaisbussi. Kato ku mä menin Cittariin, nostin kuuskymppiä rahaa, kävin hakeen kaljaa, kaljalaatikon ja muovipussin ja ostin sätkiä. Menin vessaan, itkeskelin siellä vähän aikaa ja enkä mä tienny phhh, mitä mä aattelin. Edelleenkin mä olin vaan shokissa ja silti piti yrittää olla normaali. Kä´et tärisi ku mä olin kassallakin ja mä menin sitten sinne, Rami ootti siellä jossakin nurkan takana niin se huusi mulle että kato nyt bussi meni. Mä että joo, joo mutta kymmenen yli neljä menee bussi niin monet kerrat ku Jesse on menny niinku Kokkolaan. No, me mennään sinne aulaan ja kysytään ne sanoi että joo kymmenen yli neljä lähtee bussi Kokkolaan. Juu´aan yhet kaljat siinä ja koko ajan se on vaitinainen ei puhu mitään, aina ku mä puhun vähän kovempaa, shh, ihan niinku se ois ollu vainoharhainen että sitä kuunnellaan tai jotakin, mitään ei saanu puhua. Sitten tulee bussi, mennään taakse aukaistaan toiset kaljat tai no Rami nyt on kerenny juoda siinä aika montakin mutta mulla se oli toinen kalja. Mä näen siellä sillä aseen, mä että ei Herra Jumala onko sulla sekin mukana. Ja me ollaan bussissa, ja mä ymmärsin että ku se on hoitanut asian että se on hoitanut kaiken pois niinku sieltä, eli ku se on leveilly ku se on seittemäntoista vuotta istunu linnassa että hällä on semmosia kavereita ja jopa mä oon kuullu, leikitään nyt tähän vaikka että hän on Matti Meikäläinen on sanonu mulle että hänkin on tappanu pari ihmistä ja jopa yhen paloitellu muurahaispesään, ei ees niinku poliisin enää helikopterit tai jotku lämpöjutut pysty ees näkemään sitä, tai aistimaan. En mä näistä nyt ymmärrä mutta tuommosen vaikutelman se on mulle antanu että tuommosissa piireissä se Ramikin on niinku liikkunu. Ja mä olin niinku shokissa että mietin jos se ku en mä tosiaan ymmärrä näistä aseista mitään, mitä jos se laukee siellä, mitä jos se istuu väärin tai se ottaa kaljan siitä pakista, mm, onko se niinku, en mä tieä. Mä vaan itkin että mun elämä vaan vilisee niinku silmissä ja mä oon, mä oon aivan, siis koko ajan niinku, siis järkyttyny, siis ja, niin paniikissa, siis niinku tuntuu et mä oon ollu niinku, oikein järkevää niinku mitään oo saanu sanottua, niinku muuta ku että mä oon vaan muuttamassa Vaasaan ja kattonu vaan niitä Kelan sivuja, ja tai niinku aamulla tarkistanu että onko se käsitely ja aina saa unohtaa ku ne sanoi viime viikolla että turhaan sä tänne joka päivä soitat että ku se näkyy siellä sun sivuilla. No, mä itken siinä tai en siis vaan kyyneleet valuu ja se vaan niinku pökkää että oo rauhassa, tai siis niinku että oo kunnolla ja esitä niinku normaalia, niinku tarkotti että lopeta tuo rääkyminen. No, mä yritän ja me jäädään pois siinä Ykspihlajan ja Koivuhaan nurkalla. Mennään sitten Jerelle, Jeren ovessa on semmonen Kela-lappu, mä sanon heti se ei ees keretty koputtaa, ei Jere oo kotona. Se koputtaa ei kuulu mitään. Mentiin yläkertaan, no siellähän tämä iloinen pariskunta oli heti avosylin ottamassa meitä vastaan ku meillä oli kaljaa. Istutaan siinä ja mä oon ihan jäässä, mulla ei oo hanskoja, mull ei oo pipoo, ihan ohkaset sukat. Se mies antaa mulle takin päälle, toppatakin vielä niinku päälle. Mä oon tämmönen vilukissa niinku nytkin mull on toppa tai takki päällä. Eikä me siinä kauan keretty olla, oisinkohan ehkä yhen tai kaks kaljaa kerenny juoda niin Rami sanoi että nyt vilahti, poliisit tuli. Nää vanhukset tietenkin ku ne on jotain kuuskymppisiä jo tai viis, no sekin niin vaihtelee mutta sanotaan että lähemmäs kuuskymmentä kumpikin, voi olla jopa enemmänkin, niin ne oli ihan, ihan kauhuissaan että mitä että niinku, eihän meill oo musiikkia eikä mitään ollu päällä eikä TV eikä mitään että me yritettiin normaalisti jutella Jerestä että, mutta ku he sanoi että ei hekään oo nähny Jereä pitkään, pitkään aikaan, se on hyvin vähän tuolla. Ja tota, nehän juoksee sitten ikkunoille että onks se poliisit ja mä vaan näen ku Rami potkasee sen aseen, me istutaan niinku vastatusten Ramin kanssa, mä istun sen naisen vieressä sohvalla sit istuu mies niinku sinä ja Rami istuu tuolla noin. Se potkasee sen aseen sohvan alle, eiku sen, niin sohvapöyän alta sinne niinku meiän sohvan alle missä mä istun sen naisen kanssa. Ja nämä on ihan täpinöissään ne kattelee vaan ikkunasta, on siellä poliisit, on siellä poliisit. No sitten tuli poliisit ja ne sanoi miks ne ottaa kiinni ja siellä oli useampi maija et me oltiin eri maijoihin mentiin ja, syytehän oli kova mikä oli minkä ne sanoi. Sitten tullaan tänne ja olin kuulusteluissa ja sain kuumaa kahvia ja sain ruuan ja. Tää nyt on mitä mä noin muistan. Lisää voi tulla yksityiskohtia mä oon niin johdateltavissa että mulla pitää olla niinku Rami nyt tuolla uhkailee niin ku mä juttelin Sloten kanssa että mä aina ku mä jonkun kirjan tai jotain luen et ku mä mietin että mä en ees Herra Jumala muista että monesko päivä mun äiti on kuollu. Sit mä rupesin miettii, se on neljäs päivä koska se on eläkepäivä, et mä oon tämmönen että mun on pitänyt pikkasen niinku koska mull on tämmönen paniikki ollu jo lapsesta asti johon mä syön diapameja jota nyt tämä lääkäri on vähentänyt, mull on ollu niinku kuuskyt milliä alussa, niit on niinku vähennetty neljäänkymmeneen milliin ja siihen on menny vuosia. Niin tämä on nyt vaihtanu ne vitosen diapameiks ja viime viikolla mä sain kolkytviis milliä, tämän viikon kolmekymmentä ja mä äkkiä katoin siitä mä näin ku joku siinä selitti, mä sanoin että nyt nää ei pi´ä niinku oikein kun ne antelee vähän niinku sattuu ku täällä ei oo koulutettua henkilökuntaa. Niin niin mä vähän niinku sivusilmällä näin että jaaha se on ens viikoks määränny mulle kakskymmentä milliä, elikä yks vitosen pami aamulla ja yks vitosen pami illalla että mä oon niinku, siitäkin on niinku että voi hyvänen aika. Ku eihän se ees tunne koko ihmistä ja sitten niinku vaan vartijat että oo nyt onnellinen että saat ees jotakin mutta ku ei ne tajua mua ja mun elämää. Että ku mä oon tämmönen että mä pi´än kaikki sisälläni niin mun yks psykiatri sanoi et sitä hoitoa ei sitten aloitettu ku mä olin muuttamassa pois Vaasasta

että sulla on ovela tapa, sulla on semmonen huone täällä (näyttää takaraivoaan) miss on lukko, sä sen sinne laitat niin sä unohat sen. Että ne voi sieltä joskus tulla jollain konstin ja tuleekin mutta mull on se tapa että mä oon pienestä asti kantanu vastuuta melkein niinku sanotaan jo pikkuveljestä, äitistä, että mä oon aina ollu se pää joka on joutunut ollakin kaikesta ja mulla on ollu hirveen suuri vastuu ja ressi ihan lapsesta. Ja silti mä en oo pystyny näistä puhumaan koska mun mielestä nää on niinku silleen noloja, mä en halua mun äitiä saattaa siihen aikaan mitenkään huonoon valoon että hän ois huono äiti ettei pysty, että oma tyttö joutuu huolehtimaan. Sitten mä oon aatellu omia lapsia että mä en oo pystyny niinku sillä tavalla kertomaan niinku, varsinkaan niinku mun mielestä vaikka on tämmösiä koulutettuja psykologeja ja kaikkea mun mielestä ne on vaan että ne on kertaihmisiä. Et (pudistaa päätään), mull on ollu yks nainen, Anki kanssa, ja hän on ollu semmonen että sille mä oon pystyny kyllä aika paljon kertomaan mutta hän on nyt tässä Ramin varrella jääny. Että nyt tänä, eilen mä olin niin innoissaan että ku meillä on nyt jaettu nää vuorot täällä ku tääll on porukkaa että kaks tuntia saa olla vaan kattomassa TV:tä. Mä aattelin että jees, kello on kaheksan, tai että mä aamulla olin niin innoissaan ku mä heräsin, siis nukkuminen täällähän on ollu sitä että mä nukun kolme tuntia ja sitten mä nuokun päivät, nukun ja nukun. Mä olin niin innoissaan, heti mä nousin jo kuu´elta, ei ku se oli ennen joskus vii´en aikaan, mä venyttelin ja mä oon yrittäny ku on tuo skolioosi ja selkävika että mun pitäis niinku harjoitella noita sisimpiä lihaksia, yrittäny niinku voimistella pikkuhiljaa kaiken näköisiä jaloilla ja käsillä ja laittanu jopa kokispulloihin vettä että pikkusen painoja nostella, että tämmöset aamujumpat yrittäny tehä mutta ku että mikä nyt on oikein ja ei tee liikaa ja nyt vähän tuntuu et on selkä kipee mä oon vähän niinku rasittanu sitä väärällä liikkeellä liikaa tai jotain. Että niin.
K: Jos mä kysyisin vielä jotain täsmentäisin siihen tiistaihin vielä niin mitä Rami toi, toiko se vaan kaljaa?
E: Sillä oli pelkkä laatikko kaljaa.
K: Eiks sillä ollu mitään muuta?
E: Ei mitään muuta. Ja mun kortti ja puhelin. Ja se ase.
K: Jo, sä sanoit että puhelin ja kortti on Ramilla. Miks ne on Ramilla?
E: No se, se, en hmrm, se määräs kaikesta. Tai määrää.
K: Mm. Se määrää kaikesta niin tarkoittaako sit se sitä että sulla ei oo oikeutta niihin?
E: No periaatteessa.
K: Hm. Miltä se tuntui?
E: (huokaa) No eihän se nyt tietenkään oo mukavaa mutta siihen on vaan alistuttava. Mä oon alistunu.
K: Milloin sä oot alistunut siihen?
E: No tuoí korttijuttu on sinänsä aika uus juttu, että mä en anna ku pojille korttia mutta mä oon yrittäny nyt luottaa että jos me kerran muutetaan Vaasaan, että en mä nyt voi että aloitetaan uus elämä, han haluaa koiria, me ollaan mietitty pitkään tätä raitistumista ja kaikkee, ja et en mä voi niinku aloittaa semmosta suhdetta uu´elta pöy´ältä, uudessa kaupungissa että koska Rami ei osaa käyttää rahaa, se saa sossun rahan se on seuraavana päivänä sill ei oo mitään. Mut en mä voi niinkään että tupakat loppuu niin aina mun pitää hakee tai mennä kauppaan, aina mun. Että mun on pakko alkaa luottaan siihen, et jos mä sanon että nyt tarvis vaikka perunaa ja maitoa ja

tällaista et mä oon vaikka kipee selästä tai jotakin, että pakkohan mun on pystyä luottaan siihen. Niin mä siinä oon niinku pikkuhiljaa ja sitten sillä on hyvä numeromuisti että mä saatan mennä apteekissa, kaupassa ihan jumiin, paniikkiin, mä en muista kolme numeroa, mä muistan apteekissakin mä kaks kertaa laitoin väärän, Rami tönäs mut pois ja laittoi vaan se muisti sen.

K: Sä sanoit tuota et se toi kakskytneljä tölkkiä kaljaa?

E: Hm.

K: Sä sanoit aikaisemmin että sä joit viinaa ja kuka toi ne viinat teille?

E: No sill on niitä omia, omia juttuja.

K: Ramilla?

E: Mm. Pimeitä, pimeitä pulloja tuo´aan kotia ovelle asti. Mutta enhän mä voi näitä sanoa tässä, eihän ne sillai liity tähän asiaan.

K: Okei.

E: En mä nyt halua.

K: Jo.

E: Ymmärrät varmaan?

K: Jo.

E: Se on ku..

K: Tuotiinko ne tiistaina?

E: Ei kato mehän ryypättiin jo sunnuntaina.

K: Elikä ne, milloin ne tuli ne viinat sitten?

E: Sunnuntaina oli taas Kikan veli ryyppäämässä meillä.

K: Okei.

E: Elikä niinku näitä mustalaisia riittää että, tuntuu niinku että pitää niinku jokaisen kanssa viettää läksiäiset ihan niinku me muutettais jonnekin Into-Kiinaan.

K: Hm. Sä sanoit että sä pelkäsit Henkkaa?

E: Hm.

K: Kerro minkälainen pelko sulla on Henkasta.

E: No alussa mä oon pitänyt sitä hirveen niinku, et se on aina ollu mun puolta, tai sillä tavalla että se on aina esimerkiks Ramilta ku se on nähny että mulla on musta silmä ja mull on käsi ihan mustana, että onks se jätkä nyt niin että se käy salilla. Että tosiaan niinku piti muuttaa sitä elämää, et se kävi pari kuukautta salilla ihan säännöllisesti ihan joka päivä, et onks se noin kova jätkä että pitää alkaa taas niinku hakkaamaan. Se kirjoitti mulle Facebookissa vaan että sano sanakin niin Rami on takaisin Joensuussa. Mä näytin sen Ramille niin se sanoi että mitä sä vastaat siihen. Eihän mulla ollu mitään muuta vaihtoehtoo ku mä laitoin vaan siihen että kaikki on ookoo. Ja se sanoi että ookoo, mutta muista mitä hän sanoi ja Ramikin niinku ymmärsi sen et Henkka on tosissaan ja siinä oli muitakin mustalaisia käyny ja nähny niinku mut, siinä oli yks toinenkin sanoi että tekis mieli vetää sitä välillä että ei se saa käyttäytyy aina sua kohtaan noin. Ja siitä tosiaan ku mä sitä koiraa ku se oli taas käymässä Henkka koiransa kanssa, että ku mä sitä niinku, sitä koiraa silittelin ja mä nyt oon semmonen iloinen mä otan vähän, mä oon kaikkien kaveri. Ja se oli kieltäny mua monta kertaa mä en muista siitäkään yhtään mitään, se oli ottanu mua ja laittanu lattiaan ja mull oli kylki tuosta kipee ja silloin se oli niinku että potkaisenko tai potkaisenko vai tallaanko tai. Mutta siitäkään mä en muista mitään, mutta että se pyysi multa kyllä anteeks mutta

sen jälkeen mä niinku rupesin että, tuli vaan mieleen että onhan se sen entisenkin vaimon ja lapset saattanut eri maahan että ei se Henkka oo kuitenkaan, kyllä sitä löytyy sitä vanhaa Henkkaa sieltä näköjään vieläkin. Vaikka se on rauhoittunut eikä oo poliiseitten kaa kummemmin tekemisissä eikä. Ja sitten niinku mä aattelin että mustalaiset on mustalaisia että mä oon Ramin kanssa niin mä oon yhtälailla tappolistalla. Ja silloinhan mä pelkäsin mun lapsistakin, aivan suunnattomasti, mä itkin niitten vuoks ennen kuin se sanoi että muista ne ei oo Ramin lapsia. Silloin sen yön mä nukuin niin hyvin. Se oli varmaan parhaimpia öitä mitä mä oon täällä nukkunu.
K: Keskiviikkona, niin tuota Rami tuli herättään sua? Mitä Rami halus et sä tekisit silloin? Sait sä kuvan siitä? Tai tuliko sulle joku ajatus että mitä se Rami halus sun tekevän? Se ei jaksa enää, mitä se ei jaksa?
E: No, ehm (levittää käsiään) mä olin, mä olin kännissä, unenpöpperössä tai siis se herätti mut kesken unien, sikeitten unien. En mä tie ei mua enää kiinnostanu. Hmrph, mä en tieä. Varmaan mä, mun mielestä se oli jo sanonu aina sen että se asia on hoidettu että elikä Eetu ei vaan oo siellä.
K: Hm.
E: Mutta että missä se sitten ois voinu sitä piilottaa.
K: Hm.
E: Koska mä katoin sinne parvekkeelle ja komero, vessa. Kyllähän tuommonen. Mä en oikeen tohon osaa sanoo vastausta. Ehkä se oli varmaan se veri sitten tai jotain et se hoksas sen ite et ku se yöllä on varmaan vieny ne matot tai jotakin. Tai sit sen hävittäny sen ruumiin tai, en mä tieä.
K: Mm.
E: Että sille tuli varmaan paniikki, se itki että se ei jaksa enää se on niin poikki että niinku että jos mä kävisin peittelemässä hänen jälkensä. Koska mä sitten tosiaan aamulla heräsin ja menin sinne keittiöön ja katoin sen Kelan sivun ja mä kuulin niitten mustalaisten äänet ja roskiksen kolinat ja silloin mä näin sen vanan, niin se täytyy olla sitten se.
K: Hm.
E: Että sitä se varmaan niinku että jeesaa häntä vähän tai jotakin, ja mä annoin ymmärtää heti että hm´m, mä en, ei.
K: Hm, hm.
E: En sotkeudu tähän.
K: Me palataan tuohon jossain vaiheessa vielä, mutta torstaina sitten niin se ase.
E: Mm.
K: Ootko nähnyt tätä asetta aikaisemmin?
E: En (pudistaa päätään).
K: Voitko kuvailla sitä asetta?
E: Mun mielestä se oli niinku, mä oon huono nyt näitä kuvailemaan, mutta sanotaan käsiase musta, muistaakseni (näyttää käsillä mittaa) semmonen, ei mikään, normaali ase.
K: Mm, mm. Elikä näytä pituutta vielä mulle.
E: Tommonen (näyttää sormien välillä mittaa).
K: Jo.
E: Ehkä. Mun mielestä normaali.

K: Okei. Ootko nähnyt että, että tuota se ois ollut jossain tiistai, keskiviikko tai torstaina? Missä se ase oli?
E: Ei mä näin ku silloin vasta sen kun Rami lähti tuota hakeen sitä kaljaa ku se kattoi ja mun mielestä että siellä on kolme panosta. Ja kun mäkin kysyin siltä silloin yöllä tai aamulla mikä, milloin se nyt olikaan, niinku mä sanoin että ei tienny ku oli muutaman tunnin valoisaa ja kännissä on koko ajan, että tuota kenen se on. Niin se sanoi että Eetun. Ja sen mä kyllä uskon koska millä rahalla tuo olis pyssyn saanu, koska kaikki rahat meni suoraan sanottuna viinaan ja Eetulle. Mutta sitä mä oon sitten ite miettiny mutta miettiköön ne jolla on isompi pää, tai isommat aivot, miks Eetu haluaa tulla meille ku se nimenomaan sanoi maanantaina nyt tekis oikeesti mieli ryypätä. Ja mustalaiset harvoin ryyppää, niill on muut aineet mielessä, ja siihenhän tuo Rami heti innostui, joo niin tekis. Ja mä että justhan me eilen ryypättiin, pitää alkaa tätä muuttoa, eikö se nyt meinaa sitä tehä, muuttaa ollenkaan niin ollu innoissaan ja lähteny Vaasaan kattomaan ja silloinkin piti tulla ku tultiin Vaasasta ku me saatiin se asuntoa, piti mennä kaljakaupan kautta. Mutta eihän silloin onneks haettu ku se kaheksan, mutta että.
K: Palataan vielä siihen aseeseen niin ottiko se aseen mukaan ku se lähti?
E: Jo.
K: Mihin se sen laittoi?
E: Mä en, sitä mä en tiedä.
K: Sä et nähnyt?
E: Ei.
K: Mut sä oot varma siitä?
E: Jo, jo, se niinku, sillä oli jo vaatteet päällä jo kaikki siinä suurinpirtein, että.
K: Oliko sillä muuta kuin se ase mitä se laittoi johonkin, mitä sä et tiedä? Oliks sillä jotain muuta mukana ku se lähti?
E: No mun puhelin, kortti, pyöränavain tai niinku avaimet. En mä oikein muuta tieä.
K: Jäikö sulle mitään puhelinta sitten vai onks se teiän ainut puhelin?
E: Ramilla on mut sillä ei oo puheaikaa.
K: Okei.
K: Mutta mun mielestä mä en oo koko puhelinta, et sill on ollu kumpikin niinkö, varmasti.
K: Hm. Okei.
E: Että mulla ei ollu mitään.
K: Hm.
E: Mä en, mä en oikein. Tää on niin sekava juttu mutta nää on nyt mitä mä muistan ja hhh (huokaa).
K: Sanoit että näit sen parvekkeella sen harmaan tai, jalan tai varpaat?
E: Hm.
K: Ja sä kuvailit sen sillä että sä tie.. niin kuin kuolleen ihmisen?
E: Niin.
K: Oliko ne varpaat vaan näkyvissä vai oliko muuta ruumisosaa?
E: Ei ainoastaan vaan se.
K: Ainoastaan vaan?

E: Jo.
K: Ku sä seisoit siinä, ikkuna on näin, ja sä sanoit et sä kurkkasit tästä?
E: Jo.
K: Missä oli se rikki.
E: Jo.
K: Niin mihinpäin se varvas oli?
E: Tänne niinku (näyttää itseään).
K: Sinuun päin?
E: Jo.
K: Mi.. jos, jos ymmärretään että, että että varvas on osa ruumista?
E: Jo.
K: Niin minnepäin pää oli?
E: En mä tieä ku mä en nähny ku sen varpaan elikä se sojotti niinku muhun päin.
K: Hm.
E: Elikä vois kuvitella että se makas niinku selällään tietenkin.
K: Hm.
E: En mä muuta osaa sanoo.
K: Elikä selällään?
E: No ymmärsin, jos se ois mahallaan niin eihän se ois niinku.
K: Ei varpaat, mä en tiedä, niin mä kysyn.
E: Jo. En mä muuta osaa sanoo.
K: Millä oli peitetty?
E: Mun mielestä ne oli harmaat ne kevyet semmoset mun entisen joka asukki oli siellä niin kevyt, miksä näitä sanotaan? No sijauspatjat niinku kevyet semmoset sijauspatjat.
K: Hm. Oliko muuta?
E: No niinku mä sanoin että siellähän oli niinku niitä lakanoita ja ja sitten kaikkee mutta että se oli niinku periaatteessa mun mielestä vaan niinku että oisko se ollu se retu.. resumaton ja sen patjan ja sitten niinku, en tieä. Mutta ei sitä ollu niinku, tavallaan niinku heitetty vaan niinku mitä siellä nyt on ollu niinku patjoja ja räsymattoja ja tämmösiä ja sitten niinku ne oli vaan niinku siinä luultavammin. En mä nyt koe, ku mä en käyny kattomassa.
K: Kun sanoit että ne varpaat oli sitten kun sä katoit siitä niin varpaat näin, niin oliko ne, ne niinku iso kasa vai oliko ne tasaisesti vai miten ne oli laitettu siihen?
E: En, mä en osaa sanoo koska mä järkytyin niin hirveesti että se nyt todellakin on siellä.
K: Hm, hm.
E: Mä en, mä en tota nyt.
K: Joo, ja tää oli?
E: Se oli silloin kun se lähti hakee sitä kaljaa.
K: Se on kun se lähti?
E: Ku mä halusin, mä en vieläkään uskonu siihen että ei Herra Jumala.
K: Hm.
E: Makaako tuolla sitten ihan oikeesti.
K: Jo. Sä sanoit että oli lakanoita ja muuta ja sä olit makkarissa enimmäkseen?
E: Jo.

K: Niin mitäs, oliks sulla kuitenkin jotain lakanaa sielläkin vai?
E: Ehm.
K: Puhuit peitosta, menit peiton alle kun kun?
E: Siis onhan meillä nyt sängyt siellä.
K: Niin niin.
E: Siellä oli niinku sängyt ja peitot tietenkin.
K: Hm. Okei. Elikä ne ei ollut niitä peittoja?
E: Ei, ei. Siis ne omat peitot, omat peitot.
K: Jo okei. Kun…
E: Ku mull on tapana ku tuoss on tuommonen, keskeytän siinä mielessä että, ku on hyvä kun tuossa lukee sellissäkin että, että pitää niinku sijata peti. Enhän mä kotonakaan ikinä si.. laita mitään päiväpeittoa, mull on aina näin.
K: Okei. Jo, jo.
E: Ei enää, silloin ku oli koti ja perhe ja kaikki.
K: Jo, jo.
E: Ja jotakin vieraita kävi, mut ku ei oo mitään väliä ollu niin.
K: Hm, okei. Ne lakanat ja räsymatot mitkä oli siellä parvekkeella niin oliko ne mistä sitten tullut sinne parvekkeelle?
E: Ne oli makuuhuoneesta tai se räsymattohan oli siellä ollu aina.
K: Mm.
E: Ja sitten tota mä sanoin sille ensimmäisenä ku siell on monen kamaa ku siell on aika moni jätä maannu ja tuonu tavaraa, niin ne on ollu sängyn alla, se sininen semmonen muovipatja, tämmönen semmonen viis senttiä paksu sitten siellä oli kaks sinistä mattoa, räsymattoa pientä, sitten siellä oli ne kaks harmaata sijauspatjaa jotka oli justiin sen jalan päällä minne mä näin. Sitten siellä oli varmasti kolme täkkiä mitkä oli siitä olohuoneesta ennen kuin ma saatiin Kikalta ne sohvat, niin näähän jätkät heitti parvekkeelta ne sohvat silloin pihalle ja ne täkit heitettiin siihen. Ja mä en ollu varma että pesenkö mä ne ku siinä mull on niin huonosti noita lakanoita että mä mietin aina että, mä taisin ne lakanat ottaa siihen vielä niinkö tuota olohuoneeseen että pitää kattoa että onko pareja niinku että pesenkö vai vieäänkö roskiin vai mutta se oli siihen aikaan ku suurin piirtein oltiin käyty kattomassa se asunto ja.
K: Muistaksä ollenkaan niitten täkkien värit?
E: Yks oli ainakin tummanpunainen ja paksu, se on sen Mäntsän yläkerran jätkän peitto. Sen mä tieän että se oli semmonen tummanpunainen ja paksu, tai siis painava. Ja muut oli sitten oiskohan ollu valkonen, en muista toista. Mut kolme oli päällekkäin koska siinä oli jousi poikki siinä nahkasohvassa niin siksi siinä oli kolme niitä.
K: Hm, hm.
E: Ja tyynyjä.
K: Hm. Jep. Haluatko pitää tauon vai jatketaanko me maanantaihin uudestaan? Jaksatko?
E: Paljon kello on?
K: Me ollaan tunti istuttu suunnilleen, oltu.
E: Mä luulin et me ollaan oltu nyt kauemmin jo.
A: Mull ois yks pieni kysymys tuota, tieäksä mikä tota niin kun tästähän ollaan juteltu tietenkin päämiehen kanssa niin, vastaus semmoseen kysymykseen että, ku mä oon

asettanu sen niin että, että jutteliksä tai kysyiksä Ramilta että mitä tässä oikein tapahtui? Ja ehtikö Rami sulle selvittää että mitä, mistä tässä on ollut kyse?
E: Sen se sanoi että siinä ois jompikumpi ollu kylmänä, että niinku ei ollu vaihtoehtoja. Sen mä käsitin. Mutta muusta mä en tieä että mistä ne ois tapellu.
A: Hm, pitikö se Ramin sulle jossain vaiheessa kertoa?
E: Se sanoi siellä bussissa tai ennen kuin me lähettiin että hän selvittää sen silloin viikonloppuna että vietetään se viikonloppu nyt koska Joni, tää keskimmäinen ois tullu jo silloin edellisperjantaina meille juhlimaan jos me oltais juotu. Mutta kun meidän piti olla selvin päin ennen kun sunnuntaina tuli mustalaiset, mustalainen ja Rami sanoi että nyt ryypätään. Niin sovittiin että tullaan niinku seuraavana perjantaina Kokkolaan ja vietetään siellä sitten niinku tai sitten ne tulee meille, että varataan ruokaa ja tämmöistä ku mä sanoin että Joni tajuaksä ku me muutetaan ei oo kaapeissa ku ehkä makaroonipussi, ketsuppia ja hm´m, ja se sanoi että ei hän sillä että hän kävi mummolla että hän tuli vaan kysyy että jos te juotte että hänellä ois niinku yöpaikka sitten, ku se on viimeinen, viimeisiä kertoja ku hän tulee Pietarsaareen et nyt mä muutan.
K: Me palataan näihin kysymyksiin ja sitten tuota Slottella on varmaankin silloinkin lisää kysymyksiä.
A: Hm.
K: Mutta me jatketaan kuitenkin niin, jatketaan silloin maanantaina vielä, sitten. Otetaanko me se maanantai uudestaan vielä?
A: Tota mihinkä, voisko aamusta alkaa sitten?
K: Jo, me aloitetaan ihan aamusta.
A: Mm. Joo kun…
K: Että, että niin kuin mitä tapahtui silloin ennen ja ja tuota ja edetään niin kuin näissä muissakin niin vähän niin kuin näin että miten se päivä meni. Ja tuota.
E: Mull on kauhee ressi taas mulla ruveta miettii niitä päiviä, tuntuu että on niin.
A: Kuule tieäksä mitä mä voin sanoa kun mäkin oon tietoinen mitä on tapahtunut, ja ehkä nyt suutut mutta eikö Rami ees kertonut sulle mitä on tapahtunut? Tieätkö lähtökohtia?
E: No kato kyllähän se sitä sanoi että niinku Eetu ois käynyt mun housuissa tai että räpeltänyt tai jotakin ja, phh.
A: Mutta mä meinaan vaan sitä ku mä tuota niin että, että kun te tulitte sinne, sähän kerroit jo siitä että sä meet turvakotiin ja se menee maanantain vankilaan.
E: Joo tai siis ilmoittaa tänne.
A: Joo niin mut siitä huolimatta te ootte ollut nyt sieltä, oota nyt maanantai, tiistai, keskiviikko, torstai, perjantai, viikon ja tuota niin sen mitä sä oot sanonut niin se ei puhunut siellä Pietarsaaressa mitään? Ja sitten te istutte bussissa sä siinä sä tuota pillitit?
E: Mm, niin tai siis se oli torstai.
A: Niin. Torstai. Ja sitten te torstaina menitte sinne yläkertaan ryyppäämään?
E: Mm.
A: Ja..
E: Ku me ei keritty jutella, juttelemaan.
A: Sitähän mä siis, just siitä mä oisin kysynyt.

E: Ku me ei keretty kato ku kymmenen yli neljä lähti bussi, me oltiin vähän ennen viittä siellä, sitten kävellä Jerelle sit mennään yläkertaan, Jere ei oo kotona.

K: Ihan ookoo, palataan noihin vielä kuitenkin, mutta nyt..

A: Tää on mitä mua tieäksä ku mä tätä oon kattonut että miks tämä kertomus tieäksä on tietyllä tavalla, kukaan ei oo kertonut sille mitä siellä oikein tapahtui. Eli se ei oo kuullu edes Ramilta tätä tarinaa. Niin sen takia me ollaan oltu niinku ulkona tästä siinä mielessä että tuota niin, ku se sanoi että te on kuullu ei me sitä tieä.

E: Ku se ei tieä, kato me mentiin sinne ylhäälle mehän oltiin normaaleja tieätkö. Me vaan.

K: Mutta aloitetaan maanantaista taas niin mennään, näin.

A: Joo, joo.

K: Niin ja sitten saadaan tää niinku. Elikä maanantaina, niin muistatko maanantaiaamuna? Ihan tavallinen päivä, te olitte ryypänny silloin sunnuntaina?

E: Mm.

K: Niin sitten, miten maanantaina, aamusta?

E: Kaljaa loiverteltiin.

K: Hm.

E: Eikä ollu tarkoitus niinku jatkaa ku se tuli tosiaan se Eetu pyytää sitä pyyhettä ja shampoota ja sitä Jessen tai mä löysin Jessen.

K: Tehään, mä teen nyt et mä vähän keskeytän ja…

E: Joo.

K: ..tarkennan koska tähän on kerran jo niin kuin kerrottu.

E: Jo.

K: Niin kun Eetu tuli?

E: Mm.

K: Niin tuliko se mi.. omasta tahdosta vai kutsuitteko vai?

E: Ei. Mun mielestä se tuli vaan ja mitä mä muistan niin että se tuli Kikan kyy´illä.

K: Kikan kyy´illä?

E: Jo.

K: Muistatko mitä kello ois ollut?

E: Heehh (huokaisee) iltapäivä ehkä, ei mikään aamu.

K: Hm. Sit kun se halusi suihkuun niin tuota..

E: Se meinas mennä ensteks meiän suihkuun.

K: Okei.

E: Ja mä ihmettelin että hetkinen, eihän ne niinku yleensä käy.

K: Hm.

E: Mut sit se itekin perui niinku sen että ei kyllähän mä meen kotia.

K: Hm, elikä kotiin?

E: Niin, sinne, siis ei ei vaimon luokse vaan siihen samaan kerrostaloon missä me asutaan.

K: Sinne asuntoon?

E: Siihen missä hänen poikansa vaimo on asunut.

K: Jo.

E: Mutta ku on muuttanu pois. Ja sen on muka tarkoitus että sillä nyt on asiat päin persettä nyt on Anitan kanssa välit loppu että hän muuttaa siihen. Ja sillä ei ollu mitään kato se siks tuli sitä pyyhettä lainaamaan.
K: Miks se sanoi että Anitan kanssa oli poikki?
E: No sen takia että ku Eetu käytti liikaa kamaa.
K: Okei. Tiedäksä mitä ne käytti?
E: No ainakin savuja.
K: Savuja?
E: Pillereitä, kaikkea mitä nyt varmaan.
K: Jo.
E: Ainakin noita.
K: Hm. Oliko Eetun käytöksessä eroja silloin kun hän oli vaan viinaa juonut tai silloin kun hän oli savuja ja pillereitäkin käyttänyt viinan kaa?
E: Siis viinan kanssa se oli arvaamaton. Se ei niinku, se ei sopinu sille yhtään. Sikshän mua niinku hirvitti heti jo ku se sanoi että nyt tekis mieli ryypätä. Ja Rami niinku et joo niin tekis. Mä että ei helvetti mitähän tästä taas tulee että, ja kun Eetu lähti mä oikein toivoin että se ei tulis takas. Mutta siellä se sitten näköjään jossain vaiheessa oli.
K: Hm. Elikä se otti teiltä pyyheen?
E: Jo.
K: Hm. Ja se oli, sanoit värinkin siihen?
E: Valkonen.
K: Valkoinen. Ja tuota, sitten se lähti?
E: Mm.
K: Ja tuota, oliko puhe että se palaa jotenkin vai oliko se et se lähti suihkuun?
E: Kyllä mun mielestä se siitä, ne höpötti siitä ryyppäämisestä.
K: Okei.
E: Mutta mä toivoin että se ei tulis.
K: Hm.
E: Mutta se on tullu sitten.
K: Se tuli?
E: Mm.
K: Oliko sillä minkälainen vaatetus kun se tuli, muistatko?
E: No voi hyvä luoja en mä nyt sen kummempaa, tummissa housuissahan ne liikkuu aina.
K: Hm.
E: Joskus sill on nahkatakki päällä.
K: Muistatko oliko sillä silloin kun se tuli?
E: En mä en kyllä tuota muista nyt. Sen mä muistan että mä nauroin sen hiuksia kun se oli Kikalta lainannut konetta oliks se viikko sitten että se oli vähän niinku huonosti leikattu tukka niin semmosina loveina.
K: Hm.
E: Se ei ollu osannu käsitellä sitä. Että semmosia pieniä tieätkö jänniä mitkä niinku jää mieleen, mutta ei nyt, jos nyt kysyttäis mitä Slotella oli päällä, ei ei, en mä niinku, en mä kiinnitä huomiota.

K: Okei. Jo. Kun se tuli niin saitko sen kuvan että se tuli suoraan sieltä asunnosta vai oliko se käynyt jossain vai?

E: En mä, mä en tieä sitäkään.

K: Mitä se toi mukanaan?

E: Hhh, mun mielestä se palautti vaan sen pyyhkeen tai no en mä oo siitäkään muuten varma. Pesussa se ainakin oli ja se oli ne pojan dödöt oli koska siitä oli puhetta että ne, se ei huolinu kato Ramin kun ne on rolloja, ja mä sanoin että mull ei oo ku mun pojan ja se on tarkka että ne niinku oli.

K: Mutta toiko se takaisin niitä?

E: Mutta sitä mä en muista että onko se tuonu mutta ne ainakin oli siellä.

K: Hm.

E: Että pyyhe oli pesussa ja ne dödöt oli siinä mä olin jossakin vaiheessa, tai joku en tieä mutta että Jesse kun se kävi vaihtaa niitä vaatteita niin se pikkuhousut vaihto ja laitto dödöä ja.

K: Hm.

E: Tai kainalot kävi pesee tai jotakin ja laitto dödöä ja pani kassiin ja, muovikassiin, ja mä sanoin että siin on niin muut..

K: Eli kävikö se pesulla silloin?

E: Ei ihan niinku pesulla käyny et ihan vaan niinku ehkä kainalot kävi pesemässä ja laittoi.

K: Mistä sä tiedät että se pesi kainalot?

E: No ku nyt vessassa kävi ja veet..

K: Okei sä et ollu siellä, sä et nähnyt sitä?

E: En mä nyt tietenkään.

K: Jo.

E: Ku iso poika menee nyt pikkuhousuja vaihtaa ja tämmöstä mutta, ei.

K: Jo.

E: Mutta se sitä sss laitto tieätkö että (näyttää kainaloa).

K: Mm. Sä kuulit?

E: Mm. että, että.

K: Okei. Sitten kun se palas takaisin niin mitähän kello silloin oli? Muistatko?

E: Eeh, no ku mä en, sit mä en ees muista ku Sanna on tullu, sen mä tieän ku mä näin sen sen todistusjutun et se on istunu meillä kymmeneen. Mä niinku kivenkovaa väitin että Sanna ei oo ees ollu siellä että me ollaan oltu vaan kolmestaan. Mutta sitten mulla tulikin mieleen että ku Sanna oli kirjoittanu tai siinä lapussa luk..luki että se on ollu kymmeneen että me ollaan istuttu siinä ihan rauhassa kaikki ollu ookoo, ja se kertoi että tuota Rami oli pyytäny sen sinne tai jotakin ja sen ukko oli taas ryyppyreissulla niin se oli kysyny että onko teillä ruokaa niin tuo Eetu oli sanonu jotakin että tuoa tai on nälkä tai jotakin. Ja mä muistan sen kohan että se toi lautasella sen ruuan. Sitä mä en muista etä söikö se sen ja veikö Sanna sen pois, vai missä se on. Mutta sen lautasen mä muistan et siinä ois muistaakseni ollu jopa lihapullia. Tämmönen muistikuva mulla on. Meille se ei tuonu vaan se toi niinku Eetulle.

K: Okei. Hm´m. ja tuota, eeh, sen jälkeen sitten kun se oli syönyt jatkoiko juominen?

E: No mähän sanoin että ku mä en ees muista milloin se, sitä Sannaakaan muuta ku että hmm. Mä luulin et se oli joku toinen kerta ollu koska edellisviikollakin se oli yhen yön, Eetu, nukkui sohvalla.
K: Hm.
E: Ja se, silloinkaan meill ei ollu ruokaa että se ihan vaan, mä keitin sille kahvit ja tota se söi pelkkää ruisleipää.
K Hm.
E: Sanoi että tää kelpaa hälle.
K: Hm. Ja tuota, tuolloin maanantaina sitten niin, jos et ihan sulla ei oo muistikuvaa siitä Sannasta mutta muistat että jossain joko tai silloin tai joll.. jolloinkin muulloin on tuonut lihapullia. Vai muistaksä että se on tuonut silloin?
E: Se on ollu sitten se maanantai.
K: Jo elikä maanantaina muistat? Hyvä, hm.
E: Kyllä se näin oli.
K: Hm.
E: Mutta että ens, eka kerralla ku multa kysyttiin niin mä olin satavarma että me oltiin kolmestaan.
K: Okei.
E: Mutta niinku mä sanoin mä oon tämmönen johdateltavissa oleva ihminen että niinku että ku siinä niinku Sanna oli kertonut hän on kymmeneen asti ollut ja tuonut ruokaa niin sit mulla niinku välähti että kyllä mä sen lautasen muistan. Et se toi tosiaan ruokaa mut mä en muista milloin se on sen syönyt, onko se syönyt, onko Sanna vienyt lautasen pois. Sitä mä en muista.
K: Muistaksä sen jälkeen mitään?
E: No mä olin kyllä aika juovuksissa tästä pontikasta, ku sitä tuo´aan niin sitä tuo´aan sitten niinku ämpärikaupalla.
K: Hm.
E: Sä tieät sen.
K: Hm. Ja tuota sä kerroit sitten viime kerralla et sä nukahdit siihen?
E: No mun on täytynyt jossain vaiheessa sammua.
K: Mihin?
E: Sohvalle.
K: Kummalle sohvalle?
E: Vasemmalle.
K: Kun katsotaan ovesta?
E: Mm.
K: Jo, oliko toinen oikealla puolella tyhjä vai?
E: Eiku siis, joo, siihen mä niinku oon sammunu ja mä kuulin sitä röminää tai jotakin kolinaa, puhetta tai jotakin ääni niinku on tullu tänne, mutta mä en silloin hirveesti reagoinu ku se on hyvin tyypillistä. Ehkä mä oon nukkunu niin, sammunu sikeesti mutta niin kuin mä sanoin että siihen mä hava´huin ku joku kopsahti tuohon (lyö vasenta olkapäätä) ja vähän niinku ois valahtanu. Siinä kesti aikani, ja mä yritin pökätä sitten ku mä sain silmät auki ja tajusin tilanteen että se on Eetu. Että herää, lopeta, sä pelotat mua, mulle tuli hirvee tunne. Ja se ei reagoinut siihen mitään, en tieä kauan se on kestäny, en tieä. Sitten mä päätä (näyttää vasemmalla kädellä ilmassa pientä

ravistuliikettä) no, niinku että mitä, mitä on tapahtunu. Sit mä kuulen vaan äänen, mä en näe ketään, vaikka mull on silmät varmasti auki koska muistan mustan tukan ja verisen käen. Mä en kuu.. niinku näe ketään mut mä tunnistan sen Ramin ääneks, mä en tieä että onko se ollut istumassa onko se seissyt onko se ollu missä, se oli vaan niinku haamuääni, mulle. Se on kuollut. Ja sit mä nostan sen mun käen ja mä näen et se on veressä. Ja mä meen niin shokkiin. Mä en tieä mitä silloin välissä on tapahtunut (kohauttaa hartioitaan). Mun aikana niillä ei ainakaan ollu silloin riitaa kun se tuli ja vei sitä pyyhettä tai kun se on tullut takaisin, ja jos Sannakin sanoo et siellä on kaikki ollu ookoo kymmeneen asti, mut mä en tieä milloin mä oon sit sammunut.
K: Kun sä hokasit sitten, tai hoksasit että sulla oli verta kädessä niin miten sä, mitä sä ihan konkreettiset, konkreettisesti teit silloin?
E: Mä vaan katoin sitä kättä, mä huusin että soita ambulanssi tai poliisit, mä en muista kumpaa mä huusin mutta mä siis huusin, mä olin ihan järkyttyny, mä en ees tienny millä se on niinku, mistä se on niinku se mikä se on veressä että onko se puu... sanotaan että mustalaisilla on aina puukko. Että onko se nyt saanu puukoniskun tai mikä, mikä täss on homman nimi. Mä en niinku, mä vaan näin sen verisen kä´en.
K: Hm. Okei. Mitäs sen jälkeen?
E: Ja sit mä sanon ku se sanoi että se on kuollut, ja mä meen ihan paniikkiin, mut silti mä saan sanottua että soita nyt Herra Jumala poliisit tai ambulanssi, jotakin siis, sitä mä niinku jankkasin, jankkasin. Se sanoi vaan koko ajan että, tai ei koko ajan mutta että se on kuollut. Vähän niinku että tarkotat mihin enää soittelemaan mitään ambulanssia ku se on kuollut. Joku, joku, en tieä. Mä en ees tieä miten mä oon lähteny sieltä sohvalta. Jos, jos nyt kuvitellaan että se on niinku johonkin tähän (näyttää rintaa) koska, tai tähän (näyttää vasenta kylkeä) jos mä oon sen päähän koskenu niin eihän se oo voinu tuossakaan olla (näyttää vasenta olkapäätä ja selkää) miten mä oon saanu kättä tänne näin. Niin se hän on joutunu levahtaa tai jotain, en mä, en tieä. Kuitenkin, mä en ees muista miten mä oon päässy sieltä pois jos se on ollu puoliks mun sylissä, oonko mä tönäissy sen maahan onko Rami tullu sen ottamaan, mä en muista sitäkään.
K: Mm.
E: Mä en muista oonko mä menny vessaan, oonko mä pessy käteni. Semmonen muistikuva on että mä oon jossain vaiheessa käynyt oksentamassa ja pessyt käteni. Mut mä en tieä että oonko mä juossu heti vessaan vai suoraan makkariin, mut sen mä vaan muistan että se oli niin hirvee tilanne. No varmasti jokaiselle tämmönen tilanne on hirvee.
K: Mm. Joo, muistaksä mitä sulla oli yllä?
E: Varmasti t-paita, se on se yleisin mitä kotona on. T-paita ja yleensä jotku verkkarit, luultavammin.
K: Hm. Muistatko oliko sussa verta?
E: En mä, en mä oo semmosia kuule kahtellu.
K: Mm.
E: Sen käen mä muistan vaan.
K: Muistat että jossain vaiheessa oot oksentanut, muistatko mihin oksensit?
E: Siis siihen järkytykseen että mä, niinku että mä oon täytyny pestä käen ja samalla tulee oksennus sitten tajuat että, jotain ku.
K: Mihin oksensit?

E: Muistaakseni vessanpönttöön.

K: Vessanpönttöön, okei.

E: Että mä voin siitä mielessäni kuvitella niinku että mä oon ensiks oksentanu tai sitten mä oon pessy käet ja oksentanu tai jossakin vaiheessa, mutta että sitä ei ainakaan niinku aamulla varmaankaan ollu koska, että sitten mä oisin sen varmasti niinku muistanu että miten mull on veressä käet mutta ku niin, en tieä.

K: Sä sanoit, muistatko että ootko vaihtanut vaatteita milloin, tai vaihtanut siinä vaatteita?

E: No silloin ainakin mä muistan ku mä olin hikimärkä että mä olin jotain paitaa kattomassa tai pikkuhousuja tai jotain.

K: Mut se ei ollut silloin?

E: Ei, se oli..

K: Ei?

E: .. ei se oli silloin tiistaina kato.

K: Joo aamulla?

E: Joo silloin ku se Kika tai päivä mikä se nyt oli.

K: Hm.

E: Silloin kun Rami haki sitä kaljaa. Ja se sanoi että ovia ei aukaista sitten kellekään että käyttäydy normaalisti plä, plä, plä.

K: Hm. Sitten ku sä oot jossain vaiheessa pessyt kädet ja oksentanut, niin ol.. sä lähit makuuhuoneeseen?

E: Mm.

K: Ooksä ollut makuuhuoneessa sitten sen loppuillan vai muistatko ootko käynyt poissa siitä?

E: Mun mielestä mä oon ollu oikeastaan siellä. Ja huutanu niinku oven läpi.

K: Oven läpi?

E: Niin, että sitten Rami on aina niinku käyny ja yrittäny selittää, että se niinku selittikin just tolla tavalla että hei etkö sä tajua että siinä makais jompikumpi, tarkoitti kylmänä että niinku ei ois paljon vaihtoehtoa , et siinä ois jompikumpi kylmänä. Ja sit se alkoi lässyttää että, että se ois ollut mun housuissa kiinni ja mä en halunnu niitä uskoo ja mphhh, tai jotakin. Ja halusin uskoo ja en halunnu ja sit taas, soita poliisit soita poliisit. Että kun sitten niinku. Ja mä en ymmärrä että miksei se voinut soittaa. Sitä mä niinku mietin vieläkin, miks tämmöistä piinaa mullekin, mä joudun varmaan käydä loppuelämäni terapiassa.

K: Sä sanoit että se kertoi että se on housuissa kiinni niin minkälainen tuota, onko näin käynyt aikaisemmin?

E: Kerran mä oon sammunu tuonne Eetulle ja mulla on ollu päällyshousut pois.

K: Okei. Elikä?

E: Rami on tullut sinne ja Eetu on käyny pikkuhousuisillaan aukaisemassa.

K: Okei. Muistatko onko teillä ollut yhdyntää siinä?

E: Siis en muista, mä oon sammunu, mutta tuota, siis no en mä, en muista.

K: Hm. Okei. Et tehnyt havaintoa että ois ollu spermaa tai jotain sitten sen jälkeen?

E: En. Ei.

K: Miten Rami suhtautui silloin?

E: Se oli vihainen.

K: Se oli vihainen?
E: Hm.
K: Tuota, jos kysyn näin että onko Rami tuota mustasukkainen?
E: Mm (nyökkää hieman).
K: On? Jos puhutaan paljon tai keski tai vähän, niin mikä on se aste?
E: Paljon.
K: Paljon. Tiesikö Eetu tästä?
E: Mm. Sikshän se kiusas sitä aina et ota tyyny ja peitto ja painu kellariin. Se vähän niinku halveksi sitä, tieäksä?
K: Joo. Se tuota, sä mainitsit siitä, sä mainitsit siite jo viime kerralla, ja ol.. jäikö tää kiusaamiseks vai oliko tää joku käsky ihan?
E: Ei kyllä se oli periaatteessa semmonen niinku pilkka, iva että kaikki, koko porukka niinku tiesi.
K: Okei.
E: Enemmän se oli tämmönen, ei se ollu ikinä niinku että yyhh ei, että se oli enemmänkin että, Eetu oli semmonen hassu jätkä, siitä joko tykkäs tai vihas. Se oli tosi reilu silloin kun se halus olla, mut se osas olla tosi paskamainen jos se halus olla.
K: Hm.
E: Ja se, toisaalta se tykkäs Ramista ku se osas lypsää sitä. Mitä se, se myi mitä milloinkin. Ja sillä oli aina omia juttuja. Mutta, se oli semmonen jännä pakkaus. Nyt voi sanoa että oli koska nyt mä oon niinku tajunnu että se on kuollu. Ja ilmeisesti kuopattu jos Slotteen on uskomista.
K: Mitä tuota kun sä sanoit että, että silloin kun se tuli avaamaan oven niin, niin se oli pikkuhousuissa ja sulla ei ollut housuja, niin vetikö Rami omat päätöksensä siitä?
E: Mm.
K: Miten se kohdistui sinuun tämä?
E: Se niinku alkoi niinku et mä oon mustalaisen huora.
K: Okei.
E: Vaikka Eetu tuli keittiöstä ja sillä oli siellä ollu patja ja mä olin jossakin pienessä huoneessa missä oli niinku sänky että mulla oli muut vaatteet päällä mutta isot housut mulla oli pois.
K: Mm.
E: Mutta se sanoi niinku että jaaha, kyllä sä oot semmonen mustalaisen huora, että se ei koskaan ottanu niinku asiasta selvää. Se oli vaan niinku että yhm (osoittaa kädellä eteensä) ja se on siinä.
K: Mm. Sä sanoit että, että Rami itse sanoi että se oli joko hän tai jompikumpi kuollut, niin kuin kylmänä?
E: Jo.
K: Sit sä sanoit että se oli hokenut jotain että se oli repimässä sulta housut pois?
E: Mm.
K: Niin, ku sä muistat, onks sulla minkäännäköistä kuvaa siitä oliko sulla housut revetty alas?
E: Ei, ei mitään kuvaa.
K: Ei?

E: Se on se järkytys se käsi että niinku. Ei vaikka yrittäis mitenkä niin mä en muista mitään.

K: Jo. Koeta niin kuin, yritä muistaa, mitä Eetulla oli päällä silloin kun se oli sun päällä siinä? Tuleeko semmoista kuvaa sulle että mitä sillä oli yllä?

E: Mustat hiuksethan sillä oli, paksut koska niitä Ramikin on leikannu. Heeh, nehän kulkee niill on aina tummat vaatteet, se on melkein niinku fakta, mä en, tai sitten on niinku Kikalla on sillä on musta ja valkoinen, ne on meiän lempivärejä meill on niinku aina valkoinen takki samaan aikaan mitä nauretaan. Se on niin tyypillistä se, mustat housut, kääntöhousut, joku takki. Joskus sillä on ollu tieätkö näitä nahkatakki.

K: Hm. Mutta silloin kun se oli sun yllä siinä?

E: Ei, ei, ei.

K: Hm, ei. Eeh, jos se ois ollu sellainen tilanne, tässä niinku jossitellaan.

E: Hm.

K: Jos se ois ollu sellainen tilanne että tuota että se ois, te olisitte ollut siinä kaikki kolme ja se ois vetänyt sulta pikkuhousut niin miten Rami ois reagoinut siihen?

E: Sat..se, se ois alistunu mutta mä oisin saanu selvää.

K: Se ois alistunut siihen tilanteeseen mutta sä olisit saanut selvää?

E: Hm, se pelkäs kuitenkin, vaikka se pelkää Henkkaa eniten mutta kyllä se ois niinku siinä mielessä et se ois voinu niinku sanoa että hei lopeta tai jotain tämmöstä, mutta kyllä se ois sen verran pelänny että ei se niinku ois mitään syöksyny mitään vetämään puukolla tai turpaan Eetua.

K: Hm.

E: Ei, ei siit ois ollu siihen.

K: Okei.

E: Se on, mä oon sanonu aina et se on naisten- ja lastenhakkaaja.

K: Okei.

E: Siis Rami.

K: Jo.

E: Näin julmasti ku sanoo mutta totuus.

K: Hm. Sä sanoit että Eetu vei joka kuukausi Ramilta rahaa?

E: Mm.

K: Ja sitä joskus toi jotain huonekaluja tai lamppuja mitä sä sanoit?

E: Hm, joo radioita mm, mm. Ihan mitä vaan.

K: Joo mitä vaan. Niin tuota, sä sanoit et, tai sun takista löytyi ne rahat ja sä sanoit että ne oli sun ja sä olit käärinyt ne vessapaperiin?

E: Jo.

K: Ja siellä oli kuinka paljon rahaa?

E: Viis sataa viiskymppiä.

K: Viis sataa viiskymppiä. Jo.

E: Vaikka siinä piti olla kuussataa.

K: Jo nyt mä, viis sataa viiskymppiä, ja tuota mistä sä ne rahat olit saanut?

E: Mun omalta tililtä.

K: Omalta tililtä?

E: Omalta tililtä.

K: No ooksä?

E: Ei kerralla.
K: Ei kerralla?
E: Ei.
K: Aina vähän?
E: Mun jos katotte mun tiliotteet siellä on yhtäkkiä kolmensadan nosto, kahen sadan.
K: Mm.
E: Ku omat pojat tulee mull on antaa niille viiskymppiä tai jotain.
K: Okei.
E: Ja Ramin takia, mä valehtelen sille, että mä en koskaan kato oo sille antanut sitä korttia. Mä aina yhtäkkiä, voi mä en muistanutkaan et mä kävin apteekissa, mähän nostinkin viiskymppiä.
K: Niin.
E: Mull oli aina tämmönen.
K: Jo.
E: Ja mä oon joutunu aina mennä piilottaa siltä rahat ja lääkkeet ja kaikki.
K: Jo. Okei. Elikä se, se ei oo ollut niin kuin tämmönen rahamies? Se ei oo osannut käyttää rahaa, niin kuin sanoit?
E: Ei, ei.
K: Jo. Asunnossa oli crocseja.
E: Joo niitä oli paljonkin.
K: Käytäksä sellaisia?
E: Joo.
K: Mitkä oli sun crocsit?
E: Mull oli, siell oli kolmet ainakin mustat, sit oli semmoset pienet vihreät maastot, sitten oli vaaleanpunaiset Jesse tuonut mm, mun exän uu´elta muijalta, sitten siellä oli Ramin rocsit sitten siellä oli valkoiset.
K: Minkälaiset crocsit Ramilla on?
E: Eeh, eeh, olikohan sillä mustat tai harmaat. Silläkin tais olla muuten mustat. Sit siellä tais olla yhet harmaatkin mutta ne on taas Jokkerin rocsit jääny. Mutta niiss on semmonen, mä en sitten muista, mä oon aika paljon sieltä heittäny roskiin.
K: Mm.
E: Mutta tuota.
K: Nää kysymykset vähän hyppii, ei toivon mukaan haittaa?
E: Ei se.
K: Mutta sanoit että silloin aamulla että sä panit roskiin ja halusit viedä roskat ku oli siellä?
E: Hm.
K: Niin?
E: No kun tuntui että niitä alkaa täyttymään tieksä vaan.
K: Jo.
E: Että ku ei kohta mahdu kävelemään,että ku aina ku meni sinne pihalle niin veis sitten, tieätkö?
K: Veitkö kuinka monta pussia roskiin?
E: Voi, niit on kuule menny aikas paljon.
K: Hm.

E: Että kun Jessenkin vein ku Jesse kävi vaihtaa vaatteet niin mä että vie nyt kulta tuosta pari pussia.
K: Elikä Jessekin vei niitä?
E: Jesse vei joo.
K: Joo. Eh, kun Jesse kävi teillä vaihtamassa ne vaatteet?
E: Mm.
K: Sä sanoit että se ei kauan ollut?
E: Ei.
K: Kerroit sä sille jotain vai uskalsitkos?
E: Ei mä sanoin vaan että älä käy nyt vähään aikaan.
K: Okei. Että niinku, joo?
E: Mm.
K: Sä toistat sen nyt elikä, älä käy vähään aikaan?
E: Mm.
E: Elikä Facebookin kautta niin sä sanoit niin?
E: Mm.
K: Okei. Kun sä sanoit että se kaatui sun siihen päälle, siinä oli verta, niin kuinka paljon sitä verta oli?
E: No sen verran että mun käsi oli veressä, eli mä hinkkasin sitä (näyttää takaraivoa), ensiks mä niinku yritin, mä en tieä mihin se osui tieätkö että herää nyt, lopeta. Semmonen hiljaisuus oli vaan. Ja sitten niinku mä alan ottaa niinku hiuksista (näyttää otetta takaraivosta) niin sit mä kuulen sen tumman mustan tyhjän kylmän äänen, se on kuollu. Silloin mä otan kä´en pois mä oon hinkannu sen päätä, mä katon et se on veressä.
K: Hm. Oliko sitä verta muualla?
E: Ei sitä mä en muista mutta ainoastaan se käsi mull on jääny ikuisesti mieleen.
K: Hm.
E: Tulee jäämään. Että mä voin sanoa että näin (näyttää ilmassa heittomerkkiä) että Eetu kuoli mun syliin.
K: Hm. Okei. Jos ajatellaan sitä maanantaita, sitä tiistaita, sitä keskiviikkoa, sitä torstaita?
E: Mm.
K: Niin näitkö muualla verta?
E: (huokaa) No en mitään länttei, sanotaan että no ainakin silloin torstainahan mä tietenkin näin ku Ramia vedettiin turpaan, sitähän roiskui siellä, hm. Hetkinen, mitä nyt omasta on voinut tulla, mm sunnuntaina oli se mustalainen mut silloinkaan ei ollu mitään tappeluita. No en sano että mä nyt siis tieätkö, jos nyt on lasinpaloja vaikka jalkaan mutta että ei mitään löntteja, länttejä eikä semmosia sen kummempaa, en.
K: Kun se veti Henkka sitä turpaan?
E: Mm.
K: Sitä verta oli ihan oikeesti?
E: Jo.
K: Niin missä huoneessa oli eniten verta silloin?
E: Se, keittiössähän se löi sitä.
K: Keittiössä? Okei. Siivosiksä sitä pois vai kuka sen siivos?

E: Yhessä.
K: Yhessä, kenen kanss?
E: Ramin kanssa.
K: Ramin kanssa.
E: Ku Henkka ja ne oli niinku lähteny jo.
K: Jo.
E: Mut siitähän mä unoh´in kertoo et sittenhän kun tota me oltiin keittiössä niin sitten tuli kaks naista vielä, uu´estaan.
K: Okei.
E: Heti perään niinku melkein, elikä taas ollaan niinku Eetun sen vaimon ja sitten olisko se ollu Henkan, mutta kun ne niin samannäköisiä.
K: Jo.
E: Sittenhän mä menin sinne peiton alle taas, että mä en niinku.
K: Ne, oliko se Anita?
E: Mä uskon että se oli Anita ja sitten niinku Henkan vaimo.
K: Ne kävi siinä asunnossa?
E: Niin sitten kun vielä uu´estaan kun.
K: Uu´estaan?
E: Uu´estaan niinku että ensteks oli Henkka käyny sen naisen kanssa, luultavammin Anitan kanssa ja löi turpaan ja tuota sitten että älä nyt tapa sitä kaalia ja antoi sille rätin, ne mä kuulin. Sitten ne lähti. Ja sit mä menin keittiöön ja mä sanoin, annoin sille sen eiku se käski, niin se laastarin annoin ja sit voi sitä verta ja näytä nyt sitä naamaa ja se menee itekin aivan shokkiin ja rupee, pitää alkaa soittelee että oi Herra Jumala nyt ne tulee sieltä taas lisää porukkaa, ja.
K: Hm.
E: Ja sitten ne tuli ja mä menin takas äkkiä sinne sänkyyn ja, paniikissa taas ja.
K: Sinuun ei kohdistunut minkään näköistä?
E: Ei että ne, se vaan kysyi että hei tyttö sinä siellä että tota oliko se Eetu täällä eilen? Mä sanoin että oli. No missä kunnossa? Mä sanoin suoraan että sekasin. Se sanoi että niinpä tietenkin. Mä sanoin että savuissa ja pillereissä. No niinpä tietenkin, että mitä se täällä teki? Mä sanoin että no periaattessa se tuli hakemaan niinku suihkuvehkeitä. Käviks se täällä suihkussa? Ihan ku se ois mulle mustasukkainen. Mä sanoin että ei kyllä se meni kotia suihkuun. Sitten ne vaan niinku, mä en muista siitä, kai ne jotain Ramilta vielä kysyi ja ne lähti niinku sillai rauhallisesti. Mutta tota, sitten varmaan taas illalla oli Henkka ja se se oli sitä yhtä.
K: Tunnistaksä Anitan?
E: No, hhrrh, sanotaanko että en oo näinkään läheltä nähnyt sitä ikinä.
K: Okei. Jos se kävi siinä huoneessa niin kuvailetko sen naisen mulle?
E: Siis ei käyny, siis meillähän on niinku sänky (näyttää suuntaa) siis ovelta.
K: Hm.
E: No sanotaan vanhempi nainen, tai ei nyt vanhempi, nehän on kaikki samannäköisiä. Hameet, tukka nutturalla, mustat mutta ei nyt nuorikaan enää että sen verran mä nyt tieän että mikä on kolmekymppinen, mikä on viiskymppinen. Nää oli semmosia viiskymmentäviis tosiaan.
K: Molemmat?

E: No sitä mä nyt en enää mene takuuseen että mitä se toinen oli.
K: Jo.
E: Mutta se joka jutteli mulle, että sitähän mä niinku katoin. Niin se oli semmonen joku viiskymmenta, viiskymmentäviis.
K: Ja se oli mustalaisasussa?
E: Joo, ja se toinenkin oli.
K: Toinenkin oli?
E: Oli oli, että mä nyt katoin että ne on niinku mustalaisnaisia vähän vanhempia sanotaan näin. Että tytöthän on vähän niinku hoikemmissa tieätkö ja hameissa ja ihan niinku se Kikankin että vaimo, se ei oo mustalainen et sill on ihan mustat, semmonen ihan melkein vyötäisiin tai niinku ihonmyötäinen pitkä hame vaan että.
K: Okei.
E: Mutta nää oli niinku oikein mustalaisvaatteissa.
K: Hm. Ihan siitä aseesta jäi vaivaamaan, koskitko sä mihin..jossain vaiheessa siihen aseeseen?
E: Vaikea kysymys.
K: Hm.
E: Tosi vaikee kysymys, mutta ei, ei mull oo semmosta muistikuvaa, ja en mee puolustaa Ramiakaan mutta tuskin se ois sitä mulle ees antanutkaan. En usko. En, sanotaan en muista, en voi sanoo todeks.
K: Mm.
E: Mutta en usko.
K: Sanoit jossain vaiheessa että, että oli joku pahvilaatikko minkä sä panit kierrätyskes… tai kierrätyssysteemin, että siellä oli muitakin papereita.
E: Mm.
K: Mikä laatikko se oli?
E: Mun mielestä se näytti joltain sahalta.
K: Oliko se sinun saha?
E: Ei se oli niinku ilmaantunu siihen.
K: Okei.
E: Tyhjä.
K: Tyhjä?
E: Joo ja mä taitoin sen vaan ja pläp. Ja sitten jatkoin taas hommia.
K: Okei. Mistä päättelit että se oli saha?
E: No mä näin että se oli sahakuva.
K: Okei.
E: Ja sit se oli tyhjä kerran mä laitoin sen vaan siihen niinku.
K: Jo, näyttikö se vanhalta vai uudelta vai, laatikolta?
E: En mä nyt sen kummemmin kattonu mut siihen se oli ilmestyny, ei meillä ollu semmosta ollu en mä tieä. En mä tieä.
K: Hm.
E: Vaikee sanoo.
K: Hm, näinä päivinä tiistai, keskiviikko, torstai niin kerroit että olit juonut koko ajan, olit ottanut tab.. tabletteja ja näin mutta kuulitko sen ajan, siinä ajassa jotain mikä ei

teiän asunnossa muuten kuulu? Joku ääni, tai joku, joku sellainen mikä teiän asunnossa ei muuten oo?
E: Ei mä olin kyllä niin, niin shokissa ja sekaisin, ei sen kummem.. ei, en mä tieä.
K: Hm.
E: Jos sä tarkoitat muitten tappeluita, piipaata, ei ei mitään tuommosta tuu mieleen.
K: Hm. Sä tiesit silloin kun sä näit parvekkeella niin oliko sulla ajatus että kuka siellä on?
E: No kyllä mä niinku jotenkin sen tajusin, tai tiedostin että se on niinku Eetu.
K: Mm.
E: Mutta mitä helvettiä mä teen. Mä oon shokissa, Ramilla on ase, puhelin, lähenkö mä juoksemaan? Naapuriss on mustalainen, Henkka asuu kahensadan metrin päässä. Mustalainen, mustalainen. Ja hmrph (levittää käsiään).
K: Mitä sä ajattelit että tapahtui sen jälkeen kun se oli parvekkeella ollut?
E: No kyllä mä oon kuule miettinyt tässä nyt kuule kaikennäköistä. Mä en tieä. Mitä niinku on, mistä ne on ensinnäkin se riita tullut, miten se on sen sinne laittanu, mitä se on suunnitellu? Mut sen se sanoi etä hän hoitaa sen asian ja justiin että sillä on niitä kavereita. Ja mä oon niinku, niinku että, että ja ku se ei ollu halukas puhumaan. Välillä se puhui ja sitten ei. Ja parempi et sä et tieäkään et hän että ku tulee sopiva aika niin hän kertoo sen sitten tai jotain. Et se on parempi et sä et tieäkään mitään. Ja mä sanoin että enkä mä haluakaan ja ei se tässä, mä olin jo niinku niin, no kyllästynyt juttuun kokonaan, ku itse asiassa mä en oo sitä tänne käskenytkään niin mä en sitä täältä niinku viekään. Tarkoitan, niinku siis suomeks että niinku se on sun ongelma. Mä en niinku sekaannu mihinkään. Että niinku sä oot tehny omas mokas, jos oot tehny, ja mä oon sanonut sulle kuule soita poliisit ja niinku vinkunu ja pyytäny hyvällä ja pahalla. Ja se on hänen päätös, en mä voi sille mitään. Ja mitä mä oisin voinu tehä ensinnäkin kun mä oon noin sekaisin ku oon ja oon vieläkin, jos mä nyt taas mä kii´hyn, ei oo pameja. Ja, mä olin ihan avuton
K: Onko teillä kellarikomeroa?
E: Siis varasto?
K: Hm.
E: On.
K: Onks se käytössä?
E: Se ei oo siellä ollu siell on ollu mun entisen miehen tavaroita. Ja meille tuli toukokuussa lappu että tuota nyt jotka varastot on auki, ne tyhjennetään. Sit on pyöräkellari missä mä pi´än pyörää, joka on mun äitivainajan pyörä siks se on mulle rakas. Ja mä oon sen kolme lukkoo ostanu, halvan, keski- ja kalliin ja aina menee niin että mä en saa sitä auki. Siks mä vien sen aina pyöräkellariin.
K: Okei. Hm. Ehm, kun mä kysyin siitä mustasukkaisuudesta ja siitä.
E: Hm.
K: Niin tuota, ehm, sullahan on ollut muita miehiä?
E: Mm.
K: Ja ja niitten kanssa harrastanu myös seksiä varmaan?
E: Hm.
K: Miten Rami on tähän suhtautunut?
E: No ei se niin sitä sillä lailla, sill on ollu itelläkin.

K: Okei.
E: Se on yleensä aina niin että ku se lähtee linnaan niin me tehdän loput.
K: Okei.
E: Mut jossain tapauksessa me aina palataan.
K: Okei.
E: Näin se on.
K: Hm.
E: Elikä nytkin se lähti mun pojan, vanhimman pojan pahoinpitelystä muutamaks kuukaudeks istumaan. Me tehtiin loput, sill oli kaks viikkoo akka mull oli kaks viikkoo ukko.
K: Okei.
E: Ja sitten me oltiin taas yhessä.
K: Joo joo, että niin.
E: Että tämmönen, tämmönen meiän liitto on ollut.
K: Okei, joo. Eeh, minne luulet että Rami vei sen Eetun siitä parvekkeesta?
E: Ei mitään hajua, ainut mitä mä oon järkevästi aatellu, tai järkevästi ja järkevästi, on se että sill on ollu kaveri. Että oisko se saanut jonkun että ne ois sitten niinku tehny ja kuljettaneet sen pois. Mutta mua on niinku sanoin mua ei enää oikeastaan kiinnostanu koska se ei ottanu apua vastaan eikä, se oli yhtä riitelemistä ja hm, ihan niinku, että niinku, minä muutan ja selvä. Että niinku en mä, mä en osaa tuohon sanoo mikä on oikea vastaus.
K: Oisitko huomannu jos joku ois tullut sinne joku kolmas henkilö?
E: Ei välttämättä, koska niinku mä sanoin et jos mä sammun, niin niinku Jesse oli siinä, ei oo monia päiviä oliko edellisviikolla, että on se nyt kumma juttu kolme tuntia hän heittää lumipalloja, meill on ikk... sohva , hm, sänky ihan ikkunassa kiinni. Kolme tuntia heittää lumipalloja ja kaikki, muistaaksen lumipalloja, ja soittaa mun puhelimeen, ettekä herää. Että on se Jeesus, että hän joutui viis kilsaa kävellä kaverille. Mä sitten sanoin vaan Jesselle että mehän sovittiin että mä juhlin tänään. Silloin kun mä juhlin niin se ei tuu yöks. Sillä piti olla että kaveri, ja se ei ollut päässykään jollekin kaverille ja sitten se joutui miettiimään että kelle se menee kaverille. Ja se oli sanonut, tai sit sanonu että viis kilsaa hän joutu kävellä että hän pääsi toiselle kaverille. Mä sanoin että Jesse se on sun oma vika, sun pitää alkaa ottaa vastuuta sä alat olla kohta aikuinen, niinku se nyt on. Että sovitaan milloin sä tuut yöks ja milloin sä et tuu yöks. Että en mä rupee oottaa niinku mä oon monesti oottanu sitä, että neljään asti ootan sitä. Mä istun keittiössä ja pelaan Facebookissa peliä, et milloin se kersa tulee, milloin se nyt laittaa pii piin ja, sit se hermona se heittää lumipallon tai soittaa niinku puhelimeen etä kaks minuuttia mä oon siinä. Sit alkaa vielä passaan sitä ja aah.
K: Jos ois kolmas henkilö käynyt teiän asunnossa niin kuka se vois olla?
E: Kolmas? Minä päivänä?
K: Silloin kun se on hävitetty?
E: Ei ainakaan ykskään Jeppisläinen. Sillä nimittäin ei oo miitään muita ku mustalaiskavereita, elikä ei. Ja kaikki mitkä on mustalaiskavereita niin ne on sitten Ramin niinku toisiakin kavereita. Että tota. Ja sitten ne jotka ois sen voinu tehä on jo istumassa, että ei ainakaan näistä meiän lähimmästä niinku, näistä lähimmäisistä juoppokavereista.

K: Hm.
E: Et sit se on täytyny olla jostain muualta.
K: Mm.
E: Jos on ollu.
K: Hm.
E: Luulisin, en mä, vaikee taas sanoo.
K: Hm, hm. Ja onko Rami missään vaiheessa kertonut sulle miks Eetu kuoli? Sinne sun päälle.
E: (pudistaa päätään) Ei muuta ku sen vaan että siinä oli niin ku mä oon sanonu sata kertaa että siinä ois jompikumpi kylmänä.
K: Hm.
E: Ja se housujuttu.
K: Hm.
E: Mutta ei sen kummempaa. Ja jossain vaiheessa se sanoi joko torstaina tai bussissa, että hän kertoo sitten niinku, ja mutta että hän ite menee linnaan tai antaa ittensä Kokkolaan poliisilaitokselle, ja sä meet turvakotiin. Ja mä aattelin että se on sitten näin.
K: Okei. Jo, hyvä näin. Sä näytät väsyneeltä, niin kuin sä varmaan ootkin. Ja tuota, onko Robertilla mitään tähän lisättävää tähän saumaan?
A: Osioon, ei.
K: Ei?
A: Ei, kyllä varmasti tulevaisuudessa tulee olemaan mutta mitään tähän hätään ei oo mitään semmosta.
K: Jo.
A: Etten ois ymmärtäny mitä sä oot sanonut.
K: Joo. Mä laitan tuon koneen kiinni ja mä en tiedä sanoinko mä kun me aloitettiin, mä kaivan tuolta sen kellonajan kun mä panin sen ylös mutta, oota pieni hetki. Hm, jokaiseen paperiin on laittanut jotain.
E: Sit se on se ensimmäinen kuitenkin.
K: Se on jossain, jos se ei ollu tää, joo 14.52 kun aloitettiin ja nyt kun lopetetaan niin kello on 16.31. Ja mä sammutan tuon koneen.

Kuulustelupöytäkirja	Etptk:n sivun nro 151
Esitutkintapöytäkirjan numero 5710/R/	
Kuulusteltavan nimi PAKARINEN Kirsi Susanna 080371	Kuul. ptk:n sivun nro

Kuulustelupaikka	Kuulustelupäivä	Alkoi kello
Pohjanmaan poliisilaitos Kokkolan poliisiasema	15.3.2017 ☐ kuulustelu puhelimitse	15.12

KUULUSTELUKERTOMUS

Jatkokuulustelu alkoi klo. 15.15
Loppui klo. 15.50

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:
Kirsi Susanna
080371- PAKARINEN

Kuulustelija/Vakuudeksi
Ann-Cathrine Engström-Käld
☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 15.55

15.03.2017
Kuulustelu no. 5

K = Kuulustelija, E = Epäilty, A = Asianajaja

E: Ei.
K: Ei oo?
E: Ei. Mutta niinku mä kerron että sitä oli niinku on käyny niinku ennenkin.
K: Jo.
E: Että se on niinku riisunu multa niinku housut pois ku mä oon sammunu.
K: Jo. Jo. Tähän alkuun niin mä voisin näyttää sulle kaksi kuvaa. Mä näytän tämän, mun pitää kattoo miten mä oon tänne laittanut, joo elikä tää on kuva A se on musta nahkatakki jossa on punainen vuori ja se on kuvattu siitä teiän asunnosta.
E: Mm.
K: Kenen takki tää on? (näyttää kuvaa E:lle)
E: Se on mun takki.
K: Se on sun takki?
E: Mm.
K: Sä tunnistat sen kuvasta?
E: Joo sen on kerran punanen tommonen.
K: Jep.
E: Onks se huppukin vielä semmonen?
K: Siinä on joo semmonen.
E: Joo sitten se täytyy olla mun takki.
K: Jo, elikä tää on kuva A (näyttää kuvaa kameralle). Sitten tässä on lähikuva samasta takista ja se on kuva B (näyttää kuvaa kameralle) ja se on tällainen. (näyttää kuvaa E:lle) ja se on siitä taskun kohalta. Näetkö?
E: Joo.
K: Niin, tässä on aika paljon verta täss taskun kohalla (näyttää kuvaa A:lle)
A: Mm.
K: Niin mistä se on se veri tullut sihen?
E: Ei mitään hajua.
K: Eikö?
E: Mä tosi harvoin käytän tuota vielä, että sekin ois niinku menossa roskiin.
K: Hm.
E: Että mull on se valk.. se valkoine joka täällä ja se toinen valkoinen joka on kotona jätesäkissä niin ne mä aattelin ottaa mukaan. En mä, mä en osaa tuohon sanoo mitään.
K: Mm. Onks se iso vai pieni takki?
E: Se on, siis meinaaksä nyt pituutta?
K: Eiku mä meinaan vaan kooltaan.
E: Mm, no siin on niinku kiristysnauhat että mä kiristän sen sillai hoikaks. Mutta kyllä se nyt niinku L:ä, semmonen reilun kokoinen. Sehän on kato se oikein pehmee semmosta fleeceä tuolta että mä oon ihan niinku t-paidallakin niinku.
K: Hm, käyttääkö Rami?
E: No se nyt käyttää ihan mitä sattuu.

K: Mahtuuko se sen Ramin päälle?

E: No ei se nyt mun nähen kyllä oo sitä en muistaaksen mun nähen käyttäny sitä mutta tuota ihan jos se lähtee salille tai johonkin tai silloin ku meillä oli koira tai jotakin niin se nyt ottaa takin siitä. Mullahan on rivissä hirveet taki.. hirveet takkimäärät.

K: Hm. Niin se ottaa minkä vaan?

E: Melkeinpä. Mutta mun takki tän kyllä täytyy olla.

K: Hm.

E: Koska siinä on se punainen vetoketju joka on joskus menny rikki.

K: Hm. Tuota, me ollaan paljon keskusteltu siitä, siitä tiistaista, keskiviikosta ja torstaista ja myös maanantaista. Ja jos mä ihan suoraan kysyn sulta Kirsi näin että mikä on sun osuus tässä?

E: Ei, ei, ei mikään.

K: Ei mikään?

E: (nyökkää)

K: Okei. Ja tuota, tässä tässä ois niin kuin nyt hyvä tilaisuus kertoa mitä sä näit, mitä sä koit, mikä oli semmoisia kuvia mitkä sä näit. Sä oot sanonut että sä olit juonut paljon viinaa.

E: Mm.

K: Niin semmosia muistikuvia sieltä sun täältä niin sen maanantain ja tiistai välisen yön tai tiistai, keskiviikko välisen yön, kumpaa muistat ja, ja kun tätä, sä näit sen ruumiin siellä eh, parvekkeella.

E: Mm.

K: Ja sitten ilmeisesti se ruumis onkin poistettu sieltä. Niin miten se on sieltä mennyt pois ja mitä sä tiedät siitä? Niin nyt ois semmonen hyvä, kertoa siitä.

E: Sitä mä en tieä et miten se on sieltä poistunu.

K: Sä et tiedä?

E: (pudistaa päätään)

K: Hm. Tuota, onks sulla ajatus miten se ois voinut mennä sieltä pois?

E: (huokaa) Nyt tuossa ku mä oon kelaillu ja miettiny niin se sahalaatikko mulla tuli ensimmäisenä mieleen. Ja oon mä sitäkin funtsinu että oisko se heittäny sen parvekkeelta, et sill on ollu kavereita. Ja sitten että miten se saha niinku liittyy siihen koska mä en oo sitä ennen nähny. Mutta mähän olin niin sekasin että mä oon vaan taittanu, ehkä, voihan se olla että Rami on sen taittanu sormenjäljistähän sen näkee, enhän mä oo sitä piilottanu vaan mä oon sen niinku tietätkö laittanu siihen missä niitä oli niitä lehtiä ja tämmösiä.

K: Onks sulla sellaisia muistikuvia et ois ollut outoja ääniä tai outoja juttuja mitkä ei kuulunut teiän niin sanotusti siihen teiän asuntoon tai muuta?

E: No mä heräsin yöllä semmoseen ovelaan ääneen.

K: Pystyiksä tunnistamaan sen äänen millään lailla vai oliko se?

E: No se vähän nyt liittyy tähän sahahommaan.

K: Okei. Sä, voitko kuvailla sitä ääntä jollain lailla?

E: Ku mä en oo ihan varma sillä lailla että niinku mä sanoin että mä olin tosi sekaisin ja shokissa.

K: Jo.

E: Et heräsinkö mä justiin siihen vai heräsinkö mä pissalle vai, mutta että niinku ois ollu niinkö yötä että niinku, et semmmoinen jyrinä tai niinku semmonen, koneen ääni, kuului niinku sieltä olohuoneesta.
K: Ootk.. milloin oot viimeks käynyt hammaslääkärissä?
E: Mä kävin maaliskuussa silloin kun tota niin niin kaaduin siellä pyörällä.
K: Mä muistan että kerroit siitä.
E: Mm.
K: Porattiinko silloin?
E: Ei ne otti vaan kuvat että.
K: Okei.
E: Että nyt niinku vuoden päästä, tai mä oon niinku vuoden jonossa että mulle niinku laitettais tähän etutekarit koska ne oli irti.
K: Mutta sä tiedät se poran ääni? Sä tiedät kuitenkin että on porattu joskus?
E: Joo.
K: Oliks tää ääni mikä oli asunnossa silloin yöllä niin kovempi vai vähempi kuin se?
E: (huokaa) Ei se mun mielestä niin hirvee ääni ollu, tai mä en oikeen tieä. Mutta jotenkin se niinku kiinnitti huomiota että oli niinku hiljaista ja sitten semmonen ääni.
K: Jo.
E: Se on vaikee, hirveen vaikee selittää.
K: Jo. Mitä sä ajattelit silloin kun se ääni kuului?
E: Mä aattelin että mikä niinku mistä se tulee ja mitä niinku. Mä tosiaan nousin sieltä makuuhuoneen sängystä ja menin sinne olohuoneeseen.
K: Muistaksä kun mä kysyin sulta että kun, tai sä kerroit ensin että se meni tuonne kauppaan hakemaan niitä kaljoja?
E: Mm.
K: Sit mä kysyin sulta että muistaksä mitä se toi?
E: Mm.
K: Vai toiko se muuta kuin kaljaa?
E: Mm.
K: Muistaksä toiko se mitään muuta kuin kaljaa?
E: Ei ku sillä ei ollu ku se salkku kaljaa.
K: Mm. Milloin se saha on tullut sinne?
E: Sitä mä en tieä.
K: Että se on joko mä oon sen keskiviikkona tai torstaina laittanu sinne.
K: Sen laatikon?
E: Niin pois.
K: Mm.
E: Mutta sillä ei tosiaan ollu mitään muuta kuin se salkku kaljaa tai siis kakskytäneljä.
K: Jo okei. Tuota kun sä sanoit että te veitte roskikseen niin teillä oli pussit?
E: Niin koska niitähän on viety koko ajan.
K: Niin ku sä oot vieny niitä, niitä koko ajan niin minkälaisia pusseja teillä on ollut?
E: Ihan mitä sattuu niinku kato eihän me asuttu ku me muutettiin Oulusta saatiin heti niinku asunto ja tuota niin niin, ja sitten viikon sisään se halus jo perua sen koska sai tietää Ramin taustan niin se omistaja sanoi että tota hänen äiti ottaa sen käyttöön että

hän haluaa sen pois ja se sitten laittoi sillä syyllä että me ollaan siellä möykätty että se olis niinku häätö.
K: Mm.
E: Ja Ramihan sitten lähti rauhassa linnaan ja mä rupesin heti hakemaan niinku uutta asuntoa ja mä sain tuon Vuohisillantieltä elikä mulla oli nyt periaatteessa niinku olin saanu tavarat laitettua niin mä sanoin että valmiiks niin sain taas laittaa takaisin pahvilaatikkoihin ja pannut jätesäkkeihin ja mitä niitä kaikkia oli.
K: Jo jo.
E: Ja mä olin kaikki melkein säästänyt siellä Vuohisillantiellä että niinku siellä oli vaatekomero niin siellähän mulla on ollu tilaa.
K: Jo elikä sulla oli pussit.
E: Oli joo.
K: Ja laatikot.
E: Jo.
K: Eh, tuota oliko se sahalaatikko ainut vieras esine mikä oli tuotu sinne asuntoon?
E: Hhh, no se Sannan lautanen sitä mä en muista veikö se sen pois vai jättikö sinne, mutta ainakaan mä en oo sitä pessyt et joko se on menny rikki. Koska mull ois semmonen muistikuva että Eetu kaatoi sen pöyän, meiän olohuoneen pöyän, nosti niinku näin ku se on semmonen ovaali ja sitten on ala, alapuolella taso ja että se olis jossain vaiheessa sen nakannu että sittenhän oli niinku se tuhkakuppi oli rikki ja natsat pitkin lattioita ja laseja ja. Että en tieä onko se siinä menny vai onko Sanna sitten että se on kattonu et se on syöny ja vieny kotia. Mä en tieä sitten ku Sanna vaan on sen tyylinen ku se juo kahvia niin se vie aina multa kahvikupitkin mukanaan.
K: Okei, jo. Okei.
E: Mut en mä sit tieä et se on semmonen kaaos kuitenkin tieätkö kun muuttoo teet, siellä on niinku säästän en säästä ehkä, että niinku. Mut se nyt oli ihan semmonen niinku ihan siinä jossain vaiheessa siinä että, et hei et mikä toi on niinku.
K: Hm. Jos mä kysyn ihan suoraan sulta?
E: Mm.
K: Ihan suora kysymys. Osallistuitko millään lailla tähän Eetun kropan poisviemisestä asunnosta?
E: En.
K: Onko sulla antaa mulle vastausta siitä että kuka sen vei pois asunnosta?
E: Sitä mä en tieä tasan tarkkaan. Muuta ku oma oletus siinä että ku se Rami sanoi silloin keskiviikkona että tuutko auttaan tai että tuu jeesaa mä en jaksa enää, niin silloin niinku jossain vaiheessa täällä rupesin miettimään sitä että hävittikö se sen silloin vai onko sillä ollut kavereita tai, et sitä mä en niinku.
K: Ketkä ne kaverit ois jos ne ois ollut?
E: No ei varmasti kyllä Pietarsaaresta että ne on sitten jotain linnakavereita jos on.
K: Mm, oisko se mahdollista että ne ois käynyt teiän asunnossa ilman että oisit huomannut?
E: Kyllä koska mä, se on ku mä sammun niin mä tosiaan nukun, aika niinku sillai hyvin. Et se nyt niinku että vaistomaisesti joskus tieätkö herää. Et esimerkiks ku mä heräsin niinku vessaan tai että, hm se nyt on vaikee sanoo mutta että mä oon kyllä aika niinku kännissä niin sitten ku mä juon niin mä juon sitten niinku niin että.

K: Jo.
E: Että mä sammun.
K: Kun Rami pyysi sinulta apua silloin?
E: Mm.
K: Että hän ei jaksa enää että tuu auttaa.
E: Niin että tai jeesata.
K: Niin jeesata niin että mikä oli sen reaktio kun et auttanut?
E: No kun mä olin ihan sikeessä unessa peiton alla ja se seisoi siinä jotenkin vaatteet päällä ja tota, eeh, se niinku pökki mua tai jotakin että tuutko jeesaamaan että mä en jaksa enää, se on jotenkin semmonen hätääntynyt ja semmonen väsynyt ääni. Ja mä vaan niinku katoin sitä niinku vihaisena että no ja kirosinkin siinä että no en varmaan, että niinku ja vaan käänsin kylkee ja jatkoin niinku nukkumista, et tää ei kuulu mulle. Et kyll mä jotenkin sen täällä oon alkanut tajuamaan että se täytyi olla että se oli niinku jotain loppuhommia.
K: Ja se oli keskiviikkona? Yöllä?
E: Se oli keskiviikko yöllä.
K: Jo. Niin kuin sanoit tässä alussa joo. Tuota kun mä kysyin että oliko esineitä tuotu asuntoon niin se oli se laatikko siitä, se sahalaatikko. Tunnistiksä sen kuvan siitä jotenkin vai oliko se ihan uus sulle?
E: No se oli tommonen laatikko että mä niinku näin että siinä oli niinku terä ja että se ei ollu niinku sanotaanko mikään järeä moottorisaha tietkö että mihin laitetaan bensaa.
K: Niin.
E: Että se vaan niinkö oli semmonen.
K: Jo okei, ja tuota se ei oo teillä ollut ennen tätä?
E: Ei.
K: Ei. Tuota, tää oli niinku tullut sinne asuntoon?
E: Jo.
K: Huomasit sä sitten jossain vaiheessa että olis viety jotain pois teiän asunnosta? Puuttuko sieltä jotain? Onko sulla niin kuin kaikki että sä tiedät mikä on missä huoneessa vai, suurin piirtein onko peittoja vai tyynyjä vai? Oisko jotain sellaista viety? Muistatko että on, jos asunnoista ois jotain viety?
E: Ei kato ku siellä on, mulla on niin paljon rikkinäistä kamaa ja saatua. Kaikki on melkein niinku kaatopaikkakamaa.
K: Okei.
E: Että niinku mä sanoin niistä sohvistakin että siinä oli kolme peittoa, pussilakanat ja tyynyjä. Mulla oli verhoja lakanoita pitkin lattioita. Ei mitään semmosta niinku että vaan ku se mun läppäri on siinä niin se on pääasia ja ne kaks TV:tä mä nyt näin ja.
K: Jo, jo.
E: Mut ei sillä tavalla että mitään niinku isompaa että mä nyt olisin mutta kyllä mä näitä oon kuule miettiny joka yö.
K: Mm. täällä on joku tommonen kukkakärpänen.
E: Mm.
K: Se on varmaan joku kukka täällä. Hm. Elikä sä sanot että et ole osallistunut siihen hävittämiseen tai poisvieminen asunnosta, ruumiin poisvieminen asunnosta. Siihen vastasit ei.

E: Jo.

K: Oletko osallistunut mitenkään tämän, tämän tuota eh, kun Eetua, sä sanot itse että se, siinä oli verta sen kallossa.

E: Hm.

K: Niin osallistuitko millään lailla siihen että Eetu kuoli?

E: En.

K: Ei. Onko sun tietoon tullut että ois Rami tämän suunnitellut?

E: Ei.

K: Ei. Onko se sun mielestä mahdollista?

E: No ku mä en oo selvälukija mutta tuota, hm, en tieä. Mutta onhan se niinku mullekin aika paljon pahaa tehny mutta ei se nyt sentään oo ihan tappanu kun kerran mä tässä oon.

K: Hm.

E: Mutta tota, tuo on vaikee kysymys.

K: Oliko, jos aloitetaan Ramista, oliko Ramilla syytä pelätä Eetua?

E: No en mä sano et se sillai niinku pelkäs, ei niillä ollu koskaan sillä tavalla se vaan että se käytti sitä Eetu niinku hyväks rahallisesti. Ja se oli niinku tavallaan se oli niinku tavallaan, se oli semmonen kierä ja semmonen niinku antoi niinku ymmärtää että niinku ku Ramilla niinku tosiaan ku se ei saa työmarkkinatukee ja se asuu siellä palvelutalossa, niin niille tuli uu´et sitten tota sinne palvelutaloon kallistui vuokrat ja kaikki niin sossu ei enää antanu sitten sille ku satakakskytä euroo kuussa rahaa, käyttörahaa, että ku se asui palvelutalossa sillä on ruuat, lääkkeet, hoito kaikki. Ja tuota niin niin se oli Eetulle koko ajan velkaa, viinavelkaa kaikennäköistä velkaa. Ja siinäkin sitten se joutui niinku Eetulle sanomaan että ei hän pysty niinku sulle kahta sataa heittää, että hän sai satakakskymppiä, tai että hän sai ensteks kuuskymppiä ja hän tuhlas sen ja luuli että saa niinku enemmän. Niin se vaan että no, no hoida se ens kuulle että laitetaan siihen sitten korkoa. No sit se kävi seuraavassa kuussa sama juttu ja sehän teki siitä, nehän meni oikein sinne sosiaalitoimistoon ja ne sanoi joo että se on nyt näin että kaikille jotka asuu palvelutalossa niin käyttöraha on satakakskytä euroo kuussa. No se sanoi sitten tuo Eetu ja mullekin siellä Facebookissa että tota onko tää totta ja näin mä sanoin että on, että koeta nyt ymmärtää että, että mull on sairaspäivärahat katkolla joulu on tulossa, mä en tieä mistä mä saan rahaa, Rami on saanu satakakskytä euroo alkukuusta sehän on jo menny. Et mä pelkäsin ensteks että se alkaa niinku multa tieätkö niinku kinumaan niitä sen velkoja. Niin se sitten ymmärsi sen se sanoi että no tammikuussa mut sitten taas korko nousi. Että niinku, että se aina niinku nosti sitten satasella tai jotain ja sittenhän se tammikuussa maksoi sen kolmesataa sille. Mut se ei tavallaan niinku pelänny sitä mutta tuota kyllähän ne sillai niinku, Eetu osaa olla semmonen, semmonen et se vähän niinku halveksi sitä tieätkö että vähän niinku että jos siinä oli porukkaakin niin sen piti niinku esittää just tää tyynyhomma ja tämmönen että otapas nyt se tyyny ja peitto ja painu sinne kellariin ja. Et sillä on semmosta niinku vähän niinku mollaamista.

K: Jo jo.

E: Mutta tuota, en mä nyt sano et ne niinku. Kyllä ne niinku toimeen tuli, kuitenkin Eetu antoi et ei ollu heti niinku että oot velkaa nyt kuolet. Mut sit tieätkö mutta okei että maksat ens kuussa mut satanen lisää velkaa, se vaan että.

K: Okei.

E: Ja, niin että, eikä se sillai Ramikaan ollu katkera että, että ne veti siinä sitten jotkut rauhanpiiput ja se aina silloin tällöin kävi. Sitten ku se yritti olla vähän kunnolla niin sitä ei pariin viikkoon näkyny, mutta sitten taas ku se oli innostunu niin sehän oli monta kertaa viikossa. Ja ja.

K: Toiko se silloin kun se kävi teillä mukaansa viinaa teille tai jotain vai?

E: Kyllä sillä oli sitäkin.

K: Hm.

E: Ja silloin varsinkin se joi itekin niin se oli reilulla päällä ja. Mut sitten että jos se teki ite niin siitä piti maksaa ja.

K: Hm. Entäs oliko sulla syytä pelätä Eetua?

E: Ei en mä sillai, mä jotenkin säihkädin silloin kun ne housuhommat että oisko se niinku tehny mulle jotakin, mutta tuota kyllä mä oon tuntenu kuitenkin parikymmentä vuotta Eetun ja Henkan että ihan niinku silloin ku mun kämppä ryöstettiin niin tää Veija oli siinä mukana elikä niinkö Kikan veli, veli, eli onks se nyt eno kanss sillekin kun ne on veljeksiä Kika ja se Veija, niin mä kysyin niinku Eetulta että, että oliko se tuota Veija siinä osallisena niin se sanoi niinku sen mielestä että, että tota hän voi sanoa että ei ollu. Mutta tuota ei se Eetuunkaan aina pystyny luottaa, mutta sillä halus pitää vaan sillai välit mutta en mä oikeen tykänny kun se siellä hirveesti hyppi. Sen mä ymmärsin että jos se alkukuu tuli niin se oli seittemän, kaheksan aikaan hakkaamassa ovia, viemässä kato Ramia pankkiin ku sillä ei alussa ollut ota pankkikorttia, että se varmasti saa rahansa. Ja sit sitä ei kuulunu. Sitten taas se huomas että jaaha sillä alkaa tulee rahaa niin pitää taas tieätkö.

K: Jo.

E: Lypsään.

K: Tuliko sille kerran kuussa vai kaks kertaa?

E: Ei ku kerran kuussa.

K: Se satakakskymppiä.

E: Niin.

K: Okei.

E: No alussahan se sai kato työttömyyskorvauksen kerran.

K: Joo, okei.

E: Mut sitten kato se muuttui niinkö ku se muuttui palvelutaloks ja Muumilaaksoon niin se meni vähän tiukemmaks.

K: Hm, okei.

E: Mutta sillä tavalla että, että tota niin joustoa oli kummallakin tavalla, että niinku taas Roni tämä Eetun poika niin sehän taas kusetti niinku Ramia, että ku se löysi sen kortit ja varasti sen nämä tunnukset ja kaikki niin sehän oli hakenu suoraveloituksen, se meni Eetun kanssa nostamaan rahaa niin ei sillä ollutkaan mitään, ne meni pankkiin selvittämään niin ne oli menny Ronin että Eetun pojan tilille suoraveloituksella joka kuukausi.

K: Okei.

E: Elikä niinku että siitäkin pankki sanoi että ei he voi sille mitään ennen kuin Rami tekee siitä rikosilmoituksen. Jos se tekee niin sitten tota Roni joutuu siitä vastuuseen ja

saa rahat takaisin mutta taas Eetu yritti sopia Ramin kanssa, että älä niinku pojalle että sovitaan niinku jollain tavalla. Että se oli tämmönen se osas niinku näitä.
K: Kuinka paljon rahaa meni Eetun pojalle?
E: Se sai sen joku neljä, viis sata euroo että se yhen kerran sai sen ja se oli laittanu niinkö että jatkuvasti tai jotain. Mutta että sit se jotenkin katkaistiin niinku tai jotain.
K: Jo.
E: Että se tavallaan niinku sopi sen Eetun kanssa sen homman.
K: Jo, okei.
E: Et se jousto oli kummallakin sillä tavalla et en mä niinku sano et ne ois kumpikaan niinku sillai pelänny tai että niinku Rami ois niinku vihannu niinku että niinku kostoks tai jotain. Että kyllä se ihan niinku että sillai niillä sujui et jos meilläkin oli rapula niin jos Eetu oli liikenteessä niin se no mulla on autoss tuolla joku viinapullo että heitä siitä muutama kymppi sitten ylimääräistä että.
K: Jo.
E: Sillai niillä niinku pelitti.
K: Jo. Hm.
E: Mutta tosiaan että ku me oltiin muuttamassa, sitähän ei enää tehä, niin tuota että se itekin oli niin kypsyny jo että ihanaa että pääsee kaikista mustalaisista eroon ja kaikki Pietarsaaren mustalaiset varoitti että Rami ku sä oot noin herkkä päästämään niinku vieraita ihmisiä kotiin, älä missään nimessä vaasalaisia mustalaisia äläkä ketään ylimääräisiä päästä kotiin koska musta tuntui että vaikka se on mun koti niin Ramihan siellä aukas ovet ja päätti kuka tulee sisälle ja kuka ei.
K: Hm. Jo. Onks sulla jotain mitä me ollaan näitten kuulustelujen aikana niin käsitelty mitä on sun mielestä jäänyt kertomatta tai haluaisit kertoa tai täsmentää jotain?
E: Ku muistais kaikkea mitä on kertonut. Ja mikä on niinku sitten loppujen lopuks niinku munkin omissa ku mä tosiaan nukun se on about neljä tuntia yössä, ja siinä mä herään kaks kertaa ja näen painajaisia, että nehän voi olla mun omasta päästä, ja tosiaan ku me ei olla niinku Ramin kanssa niinku keretty jutella niinku. Sehän sanoi siellä bussissa että sitten ku päästään Jerelle ja mä niinku sanoin silloin ku me sinne lähettiin että Jere nyt ei herra jumala Jerelle mennä. Että Henkat ja kaikkihan tietää missä Jere asuu, ja nehän tulee heti sinne. Niin sanoi sitten että ei mennään sitten yläkertaan tai lähetään muualle että hän ilmoittautuu sitten niinku Kokkolan poliisilaitokselle ja tuota sä meet turvakotiin, ja että ei puhuta siitä nyt mitään ja sitten Jere ei ollu tosiaan kotona et jou´uttiin menee sinne yläkertaan ja me ei keretty olla kauan kun ne poliisit tuli.
K: Elikä ette kerenny sit jutella niistä asioista?
E: No ei että se jäi niinku että sit tosiaan poliisit tuli ja.
K: Jo.
E: Paitsi sen aseen oonko mä kertonu?
K: Joo sä kerroit et sä näit sen aseen et se potkas sen sinne pöydän alle. Ja siellä se sitten.
E: Jo.
K: Paljon oot kertonut.
E: Joo tää on nyt.

K: Oisitko halunnut jotain siitä aseesta vielä kertoa?
E: Ei ei mä vaan aattelin että oonko mä sen unohtanu tai jotain.
K: Ei se tuli kyllä.
E: Että ku tää on niinku, tää on yhtä sekamelskaa tieäksä mun pää että mä en tieä itekään että kuinka tässä pärjää kun.
K: Jo. Onko Robertilla jotain mitä hän haluaisi tähän?
A: Joo yhen, yhen semmosen kysymyksen mä, ja se liittyy nimenomaan siihen aseeseen. Kun tuota sun käsityksen mukaan, kenen ase se oli?
E: No mun mielestä Rami sanoi että se on Eetun ja mun mielestä Ramilla ei ois ollu ikinä varaa ees aseeseen. Mieti nyt, sehän niinku periaatteessa eli mun rahoilla, mistä se ois niinku sen saanu. Tai, mä en tieä. Sehän vois olla vaikka munkin, jos sanotaan niinku näin. Mutta kun ei. Mä en tosiaan tieä. Koska kyllähän mustalaiset kävi niillä oli kaikilla aina puukko mut eihän ne niitä niinku näytelly et joskus ku ne lähti äkkiä niin niiltä tipahti puukko tai puhelin tai joku. Sit on yks kaveri jolla on kauheen pitkä sapeli se löi aina sen pöydälle mutta se meinaa tieätkö että ei piilotella mitään. Mutta että niinku toi että niinku miks Eetu olis tullu niinku aseen kanssa, et sekin on vähän niinku että mä en oo ikinä nähny niinku asetta niinku Eetulla tai että niillä ois ollu mitään koskaan, puukkotappeluakaan ees.
K: Mä uskon että mä kysyin tuota jo aikaisemmin siitä aseesta.
E: Mull on hirveen vaikee..
K: Se on hyvä tarkentaa sit jos Robert on tarkentanu sen että sun käsitys on että se ois Eetun? Ei ainakaan Ramilla ois ollut varaa?
E: Ei.
K: Hm.
E: Ellei sitten niinku se, niin oo tullu joku tai jotain niinku mä oon sanonu mä en nää oon niin vaikeita mä en tieä.
K: Niin, mutta ootko missään vaiheessa saanut siis, onko Eetu näyttänyt sulle asetta ja sanonut että tää on minun ase?
E: Ei.
K: Ei?
E: Ei.
K: Onko Rami näyttänyt asetta ja sanonut että tää on minun ase?
E: Ei.
K: Ei. Elikä se on olettaminen että se on ..?
E: Niin.
K: Okei.
E: Elikä silloin kun se lähti sinne hakeen sitä kaljaa niin se silloinhan se ja oisin nähny sitten yöllä tai aamulla, ku tää nyt on..
K: Niin silloin sillä oli se mukana?
E: Silloin joo kun se lähti hakeen sitä kaljaa se oli ja silloin mä sen näin.
K: Jo.
E: Mun mielestä niinku ihan eka kerran.
K: Jo. Ja silloin mä kysyn sulta että olitko koskenut siihen?
E: Mm.
K: Ja sun vastaus oli silloin että?

168

E: No mun mielestä ei.
K: Ei? Jo. Ihan mitä vaan, haluatko laittaa tähän mitään lisää?
E: Heehh (huokaa) pää pyörii pää pyörii.
K: Mä tätä takkia näytin siksi että siinä on ihan ilmiselvästi verta ja mä sitten vaan mietin että kenen yllä se on ollut.
E: Jo´o. Kenen verta se sitten on?
K: Sitä mä en tiedä. Tässä vaiheessa.
E: Mutta takkejahan mull on paljon.
K: Jo.
E: Että meillä oli niinku, silloin vielä ennen kuin ruvettiin muuttamaan niin se on ihan se naulakko täynnä tieätkö että ehkä oli kaks jätetty vieraille mutta mustalaiset tulee nehän istuu takit ja kengät jalassa eihän meillä muita käyny ku tämmösiä.
K: Okei.
E: Ja juoppokaverit ne heitti takit johonkin hmm.
K: Jo. Jo. Mulla ei oo oikein paljon muuta tänään kysyttävää, että mä uskon että mä kiitän tästä ja tuota kuulustelu lopetetaan kun kello on 15.50, ja mä sammutan koneen, saat vielä laittaa nimmarin tuohon alle. Pieni hetki.

POLIISI

Kuulustelupöytäkirja	Etptk:n sivun nro 164
Esitutkintapöytäkirjan numero 5710/R/3943/17	
Kuulusteltavan nimi PAKARINEN Kirsi Susanna	Kuul. ptk:n sivun nro 5

Kuulustelupaikka	Kuulustelupäivä	Alkoi kello
Pohjanmaan poliisilaitos Pietarsaaren poliisiasema	22.3.2017 ☐ kuulustelu puhelimitse	13.31

KUULUSTELUKERTOMUS

Uudelleen kuulusteluna rikoksesta epäiltynä murhaan ja hautarauhan rikkomiseen. Oikeudet ja velvollisuudet kerrottu ensimmäisessä kuulustelussa. Paikalla kuulustelussa epäillyn avustaja Robert Slotte.

Kuulustelu alkoi: klo 13.33

Kuulustelu loppui: klo 14.17

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Kirsi Susanna PAKARINEN

Kuulustelija/Vakuudeksi Mikko Pesola

☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 14.19

22.03.2017
Jatkokuulustelu

K = Kuulustelija, E = Epäilty, A = Asianajaja

K: No niin, aloitetaan kuulustelu ja kuulustelu liittyen rikosilmoitukseen 5710/R/3943/17 ja rikosnimikkeet on tässä vaiheessa esitutkintaa murha ja hautarauhan rikkominen. Ja asema esitutkinnassa on rikoksesta epäilty. Ja nuo oikeudet ja velvollisudethan on käyty siinä ensimmäisessä kuulustelussa läpi.
E: Kyllä.
K: Ja onko niihin jotakin?
E: Ei.
K: Kysyttävää tai kommentoitavaa?
E: Ei kai.
K: Ei ole. Ja tänään on 22:nen päivä kolmatta ja kello on 13.33. ja mun nimi on Mikko Pesola ja toimin rikosylikonstaapelina tuolla Pietarsaaren poliisiasemalla. Ja mukana on avustaja Slotte. Et näy kuvissa niin sano muutama sana.
A: Tervetuloa joukkoon.
K: Kiitos, kiitos. Ja niinkuin aikaisemmatkin kuulustelut niin tämä kuulustelu videoidaan. Ja sitten mennään, mennään tuota mennään tähän itse asiaan niin, aloitetaan siitä, siitä maanantai aamusta.
E: Mm.
K: Niin tuota pyytäisin sua kertomaan maanantai päivän, päivän tapahtumat elikä tuota nimenomaan maanantai 6:s päivä helmikuuta.
E: Maanantai. Elikä Eetu tuli jossain vaiheessa pyytään sitä pyyhettä ja jotain shampoota ja dödöä lainaks. Ja se meinas mennä ensteks meiän suihkuun mut sit se niinku lähtikin kotia. Jotakin tapaa ihmettelinkin että eihän ne tapaa käyä, käy niinku valkolaisten suihkuissa.
K: Jo.
E. Ja se lähti kotia ja sitä ennen se siinä sanoi että tänään tekis mieli oikeen ryypätä. Ja mä sitten siinä sanoin että ei ja olin niinku sillai jyrkkä ei koska me oltiin eilen otettu

että niinku me oltiin siinä niinku päivällä, aamusta niinku loivenneltu että se pitää alkaa tosiaan sitä muuttoo pikkuhiljaa tekemään että ei me voida kaikkien kanssa juhlia, lähtöja, että ei me nyt Into-Kiinaan muuteta.
K: Hm.
E: Ja tota niin, niin no Eetu siinä vähän ärähti mulle että niinku, että kyllä me nyt niinku ja sitten Ramikin siinä että no voishan sitä vielä tänään. Ja mä olin tieätkö näin että voi ei. No, Eetu meni sinne suihkuunsa, se sit se, sitten meille tuli sitä viinaa lisää ja Eetu tuli siihen joukkoon juomaan ja kaikki oli ihan suht koht ookoo ja sinne tuli se Sanna käymään ja toi Eetulle sitä ruokaa ja.
K: Kuka sen Sannan pyysi sinne?
E: Eeh, muistaakseni Rami soitti.
K: Okei.
E: Että tota, vai oliko se, no oli kuitenkin puhelimessa että Jokker on taas hukassa teillänsä että.
K: Jo.
E: Että voi hän tulla käymään ja sit siinä huiskas että onks teillä ruokaa ja Eetu sit että hällä on ainakin nälkä tai jotain tällaista.
K: Hm.
E: Ja Sanna toi sille muistaakseni valkoisessa lautasessa lihapullia tai jotakin.
K: Jo.
E: Ja saman niinku mä oon nähny sen paperin niin se on kymmeneen asti istunu ja kaikki on ollu ookoo et siellä on ollu olutta ja kaljaa, viinaa ja, ja ei sen kummempaa, kaikki oli ihan all right ja sitä sitten juotiin siinä ja. Juotiin ja juotiin ja niin kauan että mä ainakin jossain välissä sammuin.
K: Hm. Osaaksä arvoida yhtään että mihinkä kellonaikaan suurin piirtein niin on ruvennu niinku tajunnan taso laskee enempikin?
E: No Sanna on lähteny kymmeneltä, et mä en ees muista et se on lähteny niinku kymmeneltä et silloin mä oon ollu jo aika hyvissä.
K: Jo.
E: Mutta tuota, kyllä se varmaan on ollu niinku ehh, phh, yötä.
K: Hm.
E: Että, mutta tosiaan niinku kolmestaan me siinä oltiin ja niinku tosiaan että Sanna istui välillä mun kanssa siinä vasemm.. oikealla puolella sohvalla ja Eetu ja tota Rami siellä vasemmalla puolella ja välillä mä jouduin istuun Eetun kanssa toisella puolella ja välillä mä oon ollu Ramin kanssa toisella puolella ja.
K: Okei.
E: Ja ja, no sit mä tosiaan sammuin et sit mä heräsin semmoseen, tai jossain vaiheessa mä tuota muistan sen että Eetu nakkas sen meiän olohuoneen pöyän, niinku et se meni niinku rikki tavallaan. Et siellä oli sitten aamulla niinku tuhkakuppeja, laseja ja tämmösiä rikki.
K: Silloin kun se nakkas sen pöydän niin tuota, nakkasko se sen jonkun päälle vai oliko se vaan semmonen reaktio että?
E: Ei ku se jotenkin niinku hermostui, mä olin vielä niinku selvä muistaakseni, tai siis en selvä, tai siis etten ollu sammunut tai sitten että mä niinku siihen havah´uin, mutta

että se otti sen niinku jotenkin näin niinku sieltä takaa niinku sen, tai alapuolelta sen kii ja niinku (näyttää otetta molemmin käsin ja heittoa) että niinku jostain hermostu.
K: Mikä sen aiheutti sen hermostumisen? Oliko sillä riitaa jonkun kanss?
E: Ehm, kun tuo on vähän semmonen kinkkinen että ku mä en muista just että oliko se siinä kesken kaiken vai niinku, vai onko se siinä ennen ku mä oon heränny. Mut se on vaan se muistikuva et se niinku hermostu ja heitti sen pöyän.
K: Mm.
E: Ja aamulla mä näin et siinä oli niinku tuhkaa ja pulloja ja tuhkakuppeja rikki ja natsoja joka paikassa ja.
K: Jo.
E: Ja sit tosiaan niinku, no se seuraava muistikuva on että ku mä, että se niinku kuulu semmosta jotain niinku ääntä ja röminää ja sitten joku niinku kolahti mun olkapäälle ja ois valunu niinku, niinku syliin. Ja mä aukaisin silmät ja siinä tokkurassa ja aloin kattoo et sehän on niinku Eetu ja pökkäsin sitä (näyttää tönäisyä kyynärpäällä) että herää. Niinku lopeta, sä pelotat mua. Oli hil.. ihan hiljaisuus ja semmonen kalsee olo tuli mullekin että, ja sitten mä otin sitä päästä kiinni ja niinku ravistelin että, herää nyt että hei. Sit mä kuulin vaan sen kylmän äänen jostakin, mä en nähny sitä ihmistä vaikka mulla oli silmät auki, mä olin varmaan jo niin shokissa mut mä niinku kuulin sen äänen että, se on kuollut. Ja tota niin niin siitähän mä niinku aloin kattoo sitä mun kättä, et se oli veressä ja tietenkin kun mä olin hinkannu sen päätä tieätkö (näyttää takaraivoa) että herää, herää.
K: Kyllä.
E: Mä nyt luulin että, hm. Ja tota niin niin siitä mä lähin vessaan.
K: Missä sä olit silloin?
E: Sohvalla.
K: Minkälaisessa asennossa sä olit silloin kun sä heräsit?
E: Mä olin niinku istuma-asennossa tai ainakin niinku että, niin,kyll mä oon täytyny olla istuma-asennossa koska sen pää niinku tiippu, et silleen niinku tavallaan nojatenkin, mutta siitä mä sitten syöksyin sinne vessaan.
K: Mitä sulla oli päällä silloin?
E: Mull oli t-paita ja leggingsit, jalassa. En muista oliko sukkia tai roksit jalassa.
K: Mites ne vaatteet oliko ne sulla kunnolla päällä?
E: No ei ne oli niinku nilkoissa, housut.
K: Elikä tuota ne leggingsit oli nilkoissa, entäs pikkuhousut?
E: Nekin oli.
K: Nekin oli nilkoissa?
E: Jo.
K: Okei.
E: Ja sit mä tosiaan menin sinne vessaan ja, oksentamaan ja en tieä oonko pessy käsiä mut ainakin muistan että tota yritin niitä housuja nostaa ylös ja siihen polviin niinku, pesiä, pyyhkiä ettei se oksennus oo pitkin hiuksia ja ja sitten mä riisuin ne, muistaakseni ne housut pois ja heitin sinne pesukoneeseen vaan ja sitten mä menin sinne makkariin. Ja siellä mä tietysti aloin juomaan ja olin shokissa ja itkin ja, kaikkea, mahollista.
K: Mitä sä itte luulet, että mistä Eetun, Eetun ja Ramin välille on tullut toi riita sitten?

E: No mä vähän epäilen niin että siin on niinku ollu tavallaan Ramikin sammuksissa ja heränny jostain, tai jotain ja se on nähny tilanteen että Eetu on ollu mun päällä niinku repimässä vaatteita tai aloittamassa tai lopettamassa tai jotain.
K: Hm.
E: Koska näin on sattunu ennenkin.
K: Kuinka monta kertaa on käynyt näin?
E: Kaks kertaa

. Mut se on ollu niinku raakaa ja mä oon saanu siitä niinku tappouhkaukset ja Rami on saanu tappouhkaukset et mä en saa kertoo Ramille enkä niinku varsinkaan hänen veljelle että se on niinku utelias ja että niinku Henkalle.
K: Henkalle? Jo.
E: Että ei missään nimessä että mäkin oon sen jälkeen niinku, hän paloittelee vainajan niinku. Ja mä en oo tosiaan uskaltanu sitä sanoa Ramille vaan mä oon niinku aina sanonu sille että, että tota älä jätä mua Eetun kanssa kahestaan. Että tota se ensimmäinen kerta tapahtui siellä sen omassa asunnossa ku me oltiin siellä juomassa ja mä en tieä että onko Eetu heittäny sen pihalle, Ramin, mutta aamulla se tuli ja mä olin pikkuhuoneessa ja mull oli päällyshousut pois ja pikkuhousut pois, ja Eetu nukku keittiössä ja sill oli alushousut päällä,

Ja aamulla ku tuo Rami tuli sinne sehän alkoi tenttaamaan mua et miks mull on niinku housut pois. Mä sanoin vaan että mä oon sammunu, en mä tieä. Ja Eetu tuli siihen sitten niinku isottelemaan vähänniinku että kuka on niinku kiinni että ei tässä nyt oo mitään, Kirsi sammui vaan ja hän tuli niinku muka keittiöstä ja, no mutta mähän sain siitä niinku ite kuulla kotona että mä oon mustalaisten huora ja Rami oli niinku mulle vihainen mutta eihän se tietenkään uskaltanu niinku Eetulle olla mutta että Eetu halus niinku näyttää että hei.
K: Tämän jälkeenkö te menitte kotiin niin oliko se vaan niin kuin sanallisesti Rami sulle pahalla päällä vai?
E: No sana..
K: Vai pikkusen jotain muutakin?
E: No oikeestaan se meni sitten huutamiseks ja tämmöseks, että mustalaisen huora ja, ja mä olin vaan hiljaa koska enhän mä uskaltanu sille kertoo mikä on totuus.
K: Pahoinpitelikö se sua siinä?
E: Mä en muista oisko hiuksista repiny tai läväyttäny tai mutta ei nyt mitään sen.
K: Jo.
E: En tieä sitten pelkäskö se että mä niinku, tai että Eetu tulee käymään se näkee mulla jotain tai. En tieä.
K: Ja mikä oli seuraava kerta ku Eetu raiskas sut?
E: No seuraava kerta oli sitten mun asunnolla. Rami oli silloin linnassa elikä mä olin niinku yksin. Ja sen jälkeen mä rupesin ihan pelkäämään sitä sillä tavalla että mä en aukaissu sille ovia ja ku se soitti mä en vastaillu, ja välttelin sitä hirveesti. Sitten Rami pääs taas linnasta syksyllä niin se alkoi taas käymään ja Rami alkoi käymään salilla niin se halus utskia kaikki että milloin Rami käy että onks sillä tietty aikataulu, käyks

se aamulla, päivällä vai illalla. Ja mä sanoin sitten että, aina niinku valehtelin että se nyt käy milloin se haluaa, et sehän nyt on kahteentoista yöllä auki. Ja sit se että, no tee hälle niinku soita sitten ku se on pois. Ja aina ku Rami lähti jonnekin salille tai jotakin, niin jos mulla oli puhelin, niin mä laitoin sen kiinni, enkä aukaissu kellekään ovea ja Ramikin aina sanoi että älä aukaise mustalaisille ovia, mä että en, enkä mä oo koskaan niinku sillai aukaissutkaan enää tuon niinku tapauksen jälkeen että mitä se Eetu niinku alkoi tek.. niinku harrastaan, tavallaan.

K: Hm. Sitten sä sanoit että se on kaks kertaa pakottanut sut ottamaan suihin, niin onks se?

E: Mm. No yks kerta oli niin että se laittoi Ramin hakemaan viinaa kaupasta ja mä olin ihan paniikissa että ei, ja silloin se sen teki taas, niinku hmm. Ja Rami tuli ja mä olin keittiössä tietokoneella ja no nehän rupes pössötteleen siinä ja ne niinku tavallaan unohti mut koska mä menin keittiöön niinku kaljan kaa. Mä siellä tärisin ja kävin vessassa pesemässä naaman ja mä olin ihan paniikissa ja rauhoittelin itteäni siinä että enhän mä voi kertoa, ja sehän tappaa Ramin ja se tappaa mut ja ehm, tää on niinku kaaos ja tää on mulle häpeä vaikka niinku mä en oo tehny mitään.

K: Hm.

E: Ja sitten vasta ne niinku jossain vaiheessa hoksas että hei mäkin oon olemassa että eksä nyt tuu ottaa viinaa tai jotain. Ja sit mä menin sinne olohuoneeseen ja yritin olla niinkun normaali niinku Eetu sanoi että pese silmät ja sit että suu, suu poikki niinku näistä asioista.

K: Hm.

E: Mut tosiaan ku mä oon aina niinku sanonu sit Ramille että älä niinku jätä, et yrittäny niinku et se tajuais et mull on niinku joku hätä mut mä en voi kertoo.

K: Hm. Tää toinen, toinen tuota pakotettu suuseksi tapahtui sitten?

E: No se on ollu kanss meillä kotona. Et se oli joku vahinko et mä aukaisin sille oven. Mä luulin että meiän Jesse tulee se oli kato justiin tehny mulle jonkun hälärin ja että tota hän tulee käymään ja semmonen pieni koputus niinku meill oli se oma salakieli että vierashan pimpottaa.

K: Kyllä, kyllä.

E: Niin nää mustalaiset ja meiän pojat niin kaikki niinku hiljaa koputtaa, sit jos ei niin sitten ne huutaa postiluukusta että Kika tai Jesse tai joku.

K: Jo.

E:

K: Ei. Missään tapauksessa. Sä kun sä kerroit et sä lähit, lähit silloin kun Eetu kaatui siihen sun päälle, päälle kuolleena niin tuota lähit siitä sitten vessaan niin mitä sen jälkeen tapahtui?

E: No sittenhän mä menin sinne makkariin et meill on niinku makuuhuoneessa TV ja olohuoneessa ja siellä mä sitten ryyppäsin ja, välillä se Rami kävi siinä ovella ja yritti niinku selittää että tuota siinä ois jompikumpi vainaja. Että ei ollu vaihtoehtoja. Ja se sanoi että se justiin että hän näki että sulla oli housut kintuissa ja näin. Ja mä en halunnu kuulla mä niinku, mä olin niinku jotenkin shokissa. Mä halusin tietää ja silti en halunnu tietää.
K: Hm.
E: Et se oli hirveen ristiriitaista.
K: Jo.
E: Ja tuota, sitten vaan niinku siinä mä taas oon sammunu sitten, ja Rami on jossain vaiheessa tullu tai onko nukkunu ollenkaan mutta et siinä se mun vieressä niinku makas ku tuota mä aukasin silmät niin mun ensimmäinen kysymys oli, että onko se totta. Ja Rami sanoi että on. Mä kerkesin ottaa syvää henkee niin alkoi ryskiminen elikä Henkka oli oven takana. Se hakkas sitä ovea ja huusi siellä että, missä Eetu on että kyllä mä tieän että Eetu on siellä ku se on sinne eilen tullu. No mä, mulle iski taas hirvee paniikki ja Rami vaan että, oli aivan hiljaa kanss. Et sitten Henkka lähti kuultiin, ja Rami katto ikkunasta et se lähti autolla niin se lähti sitten suorinta tietä hakeen sitten kaljaa. Ja mä jäin yksin ja mä olin ihan paniikissa. Mä en muista kävikö Henkka siinä välissä vai eikö käyny mut mun ensimmäinen reaktio oli ku Rami lähti, mä katoin että se on lähtenyt.
K: Jo, jo.
E: Ja mä menin kattoon olohuonetta, mä en nähny siinä mitään, niin mun reaktio oli mennä parvekkeelle. Tai ei siis parvekkeelle vaan se kaihdinta aukaista ja mä näin siellä varpaan tai jalan.
K: Jo.
E: Ja se oli niinku näytti joo semmoselta, kuolleelta harmaalta elikä ollu jo muutamia tunteja. Että koska siellä nyt oli vielä pakkasia alkoi olemaan jo.
K: Joo siell oli tosi kylmä.
E: Ja, ja ja, mä olin ihan niinku paniikissa että ei siellä se makaa se äijä siellä parvekkeella ja Rami on hakemassa kaljaa ja kohta on Henkka ovella ja huh huh. No mä menin sitten tosiaan, no mä löysin siit muutaman kaljan siitä lattialta ku siinä oli tuhkakupit ja kaikki rikki ja mä ne varmaan ykkösellä vetäsin ne naamariin ja tärisin ja mä olin hakemassa sitten niinku puhtaita vaatteita niinku housuja ja jotain t-paitaa ja Rami tuli samalla, sill oli se kaljalaatikko mukana ja Kika, meiän naapuri sitten kanss moikkas mua siinä ja mä niinku vaivailloisesti niinku kanss että joo hei, tässä on vähän tätä muuttoa, ääni värisi ja näin ja sitten Rami vielä pyysi että tuu Kika käymään. Mä aattelin että nytkö se on ihan seonnu että Herra Jumala. No Kikalla oli onneks kiire sitten niinku tai niinku et se ei tullu, ja tota sitten mentiin siihen keittiöön ja juotiin kaljaa ja siinä rupes sitten taas se sama itku ja poru ja tärinä ja syyttely ja hmrph, ja se vaan et hän hoitaa asian. Että niin niin. Ja tosiaan ennen kuin se lähti sinne hakeen sitä kaljaa niin mä näin sen aseen eka kerran.
K: Okei.
E: Että se mun mielestä..
K: Missä se ase oli silloin kun sä näit sen?
E: Se oli niinku Ramin kä´essä.

K: Okei.
E: Et se varmaan otti sen taskusta tai jotakin se puki siinä päälle ja mun mielestä se vielä niinku, tavallaan niinku latas mutta laittoi sen niinku varmuu.. niinku varmuuslukko, en minä näistä aseista ymmärrä mitään.
K: Jo.
E: Ja mun mielestä se vielä sanoi että siellä ois niinku kolme kutia, mutta en oo sitten varma. Mut tosiaan että sillä oli niinku mun avaimet, pyöränavain missä on kotiavaimet, mun puhelin, mun kortti ja se ase. Ja mä olin yksin neuvoton siellä kotona.
K: Hm.
E: Ja sit se tosiaan tuli ja sitten taas sitä viinaa sitten tuli ja, ja hhh (huokaa) mä taas menin sinne omaan huoneseen ja, tai makkariin, ja TV:tä ja Rami sanoi missä funtsas, mitä funtsas ja.
K: Puhuit sä Ramin kanss tai puhuiko Rami sulle tai puhuitteko keskenänne tuosta että mitä sille, mitä sille ruumiille oikeesti voi tehä?
E: Ei. Se sanoi vaan Rami että se hoitaa sen koska mä en niinku ensiks panikoin että eksä tajua mitä sä oot menny tekemään, et täällä makaa mustalainen, että se on pilannu koko elämän. Just ollaan muuttamassa ja kaikkea ja.
K: Ja Rami siihen?
E: Se vaan niinku jankkas sitä että hän hoitaa niinku asian, niinku että niinku älä huu´a ja oo rauhassa ja käyttäydy kunnolla ja. Mä että no asia selvä. Mä menin sinne toiseen huoneeseen ja, ja tota siellä ryyppäsin ja panikoin ja. Sitten mä sammuin taas jossain vaiheessa ja sit mä kuulin sen äänen. Mä heräsin siihen ääneen luultavammin tai sitten vessaan mutta äänen kuulin.
K: Minkälainen se ääni oli?
E: No se oli niinku semmosen sahan ääni mut ei niinku moottorisaha mihin laitetaan öljyä tai bensaa siis.
K: Joo, joo kyllä.
E: Se oli semmonen vähän pienempi ääni.
K: Jo.
E: Ja mä aukaisin sen oven ja mä näin sieltä Ramin ja mä juoksin, juoksin taas vessaan oksentamaan.
K: Mitä sä näit, mitä Rami teki?
E: No se sahas sen päätä.
K: Sä, missä Rami oli silloin? Missä tämä tapahtui siis?
E: Olohuoneessa.
K: Istuiko Rami vai oliko se seisaallaan?
E: Seisaaltaan, joo. Siinä ei ollu kato pöytä oli rikki se oli tyhjänä se niitten sohvien edusta.
K: Joo.
E: Että se oli niinku raahannu sen sieltä parvekkeelta.
K: Oliko siinä jotakin, näiksä oliko siinä jotakin laitettu suojaks?
E: Kyllä siinä jotain joo oli.
K: Mitähän siinä mahtoi olla?

E: No ainakin mulla oli siellä kato pussilakanoita ja sitten peittoja ja phh, ja ku mä näin sen parvekkeella niin sielläkin oli kato peittoja ja kaikkea ja sit sen päällä oli ne harmaat, harmaat semmoset ohkaset sijauspatjat.
K: Jo.
E: Ja sit siell oli semmonen paksumpi patja ja sitten se kesämatto, räsymatto mitä mä pi´än. Mutta mä näin tosiaan niinku Ramin ja sitten mä, ja tota (pudistaa päätään) järkytyin taas ja, että tääkö nyt oli sen juttu.
K: Tuota palataan vielä siihen, siihen että mitä sä näit niin kerro että mitenpäin se Eetun ruumis oli siinä ja, ja tuota missä kohti tarkalleen tuo Rami oli siinä sen Eetun kimpussa sitten.
E: No mun mielestä se oli silleen että ku mä aukaisin sen oven niin mä näin siinä heti Eetun niinku näin (näyttää kädellä eteensä pitkittäin) että Eetun pää oli niin kuin muhun päin.
K: Elikä sinne eteiseen päin?
E: Jo.
K: Jo.
E: Ja siinä oli niinku Rami sitten niinku sitä niinku hinkkaamassa (näyttää kaulaa).
K: Joo. No näiksä kun se sahas siinä että, että tuota lensikö siitä verta tai jotain muuta, muita eritteitä?
E: Kyllä siitä nyt varmaan verta tuli.
K: Jo.
E: Mutt enhän mä nyt siinä hirveen kauaa ollu että kyllä se nyt oli selvää ku mä näin mitä se teki.
K: Jo.
E: Ja mä menin sinne vessaan ja taas mä oksensin ja mä olin taas paniikissa ja, taas mä menin sinne omaan huoneeseen tai makuuhuoneeseen, ja phh.
K: Kuulit sä sitten sen jälkeen kun sä vessasta menit sinne makkariin niin tuota kuuliksä sitten jotain ääniä vielä?
E: Sitä ei hirveen kauan kuulunu, mä ensteks aattelinkin että niinku säikähtikö se että mä näin, että mä olin aatellu sen vähän sillä tavalla ku sill on näitä linnakavereita tämmösiä jotka on vähän muutenkin tappanu ihmisiä, että tota että mä oon nyt tavallaan nyt niinku todistaja sillä tavalla että mä näen vaan pelkästään Ramin siellä.
K: Hm.
E: Että lopettiko se sen takia, mutta se hiljenny, hiljeni, ja tuota, ja sitten tota mä menin kattoo uu´estaan niin sit sill oli puukko käe´ssä. Elikä mä epäilen että se saha oli menny jumiin tai sit se katto kelloa että on niin paljon.
K: Osaaksä arvioida paljonko se kello oli silloin?
E: No mä yhen aikaan, siinä yhessä välissä mä katoin sitä kelloo ku se, se sahaääni kuulu ja mä menin vessaan, niin se ois ollu jotain ehm, mitähän se ois ollu. Kato ku meille tulee hiljaisuus kymmeneltä mutta meillehän nyt tulee poliisit vaikka kaheksalta aamulla (naurahtaa) mutta tota mä epäilen et jotain sitä luokkaa että se on varmaan vähän itekin kattonu että ei nyt ala niinku tosi yöllä.
K: Joo. Että vois olla että se on, joo kyllä. Hm´m. Sitten tuosta, siis tämähän tapahtui tiistain ja keskiviikon välisenä yönä eikö niin?
E: Jo.(nyökkää)

K: Joo, elikä tuota maanantai, tiistai välisenä yönä Eetu on kuollut ja sitten seuraavana, seuraavana?
E: Jo.
K: Tuota, yönä oli sitten tämä ruumiin, ruumiin paloittelu, sitten. Käviksä silloin tiistaina niin jossain sieltä asunnosta pois?
E: Eli tiistaina, en. (pudistaa päätään).
K: Et oo käynyt?
E: En.
K: Ootko käynyt sitten keskiviikkona?
E: En.
K: Että sä, sä oot ollut siihen asti siinä asunnossa kunnes te lähitte silloin torstaina sinne?
E: Jo.
K: Jo. Kyllä. Tuossa kun tuota se ruumis on, on paloiteltu silloin tiistai ja keskiviikon välisenä yönä niin pyysikö Rami sua auttamaan jossain vaiheessa jossakin asiassa siinä?
E: No se muistikuva mulla on että se keskiviikkona tuota niinku oli vaatteet päällä ja mä olin sikeässä unessa, elikä sammunu taas, ja se sanoi että mä en jaksa enää, tuu nyt jeesaan. Ja se sanoi että, että jäi niinku verijäljet roskikseen. Ja mä vaan käänsin kylkee ja huusin sille että mähän sanoin että sä, tai että sä oot sanonu että sä hoi´at asian että mä en sekaannu tähän millään tavalla.
K: Joo.
E: Ja kieltäydyin siitä. Ja mä en sitten tieä että jatkoiko hän hommiansa vai tuliko hän siihen nukkumaan mutta mä niinku, mä niinku vaan käännyin peiton, peiton kanssa ja en osallistunu niinku hänen pyyntöihin millään tavalla.
K: Okei. Tuota viime kuulustelussa sulle näytettiin semmosen mustan nahkatakin kuva.
E: Mm.
K: Jossa on se punainen vuori.
E: Joo.
K: Joka on?
E: Mun.
K: Sinun takki, ja tuota siinä sulle kerrottiin että siinä, siinä on tässä vasemmalla puolella edessä semmosia verijälkiä ja sitten selässä on myös, myös verijälkiä.
E: Mm.
K: Niin osaaksä kertoa että mistä nuo verijäljet on?
E: En.
K: Siihen takkiin tulleet?
E: En. En, että tosiaan mulla oli lumppuja pitkin lattioita. Parhaammathan mä olin jo laittanu jo joko jätesäkkiin sinne eh, vaatehuoneeseen, elikä sehän oli muutenkin menossa roskiin.
K: Mm.
E: En en, sitä mä en tieä, mistä ne on siihen ilmaantunu.
K: Jo. Ooksä ollu kantamassa niitä ruumiinosia?
E: En. En.

K: Onko se totta?
E: On. Ensinnäkin siinä kunnossa, siinä hysteriassa, naapurissa asuu mustalainen, Henkka asuu parin, kahensadan metrin päässä, seuraavassa talossa asuu mustalainen, mustalainen. Oisiksä mä niin hullu?
K: Mm.
E: En. Ei.
K: Muistaisitko sä jos sä oisit ollu kantamassa niitä ruumiinosia?
E: Kyllä nyt jumatseesus jossain vaiheessa ois ollu pakko ja mun selkä vielä.
K: Mm.
E: Nyt ku mä oon täällä kuus viikkoo..
K: Onks sulla huonossa kunnossa selkä?
E: On, onhan se koko ajan täällä syöny hirveitä särkylääkkeitä.
K: Hm.
E: Vielä tää kuu´en viikon makaaminen.
K: Hm.
E: Mä oon nytkin ottanu aamusta heti, heti tota kaks kunnon särkylääkettä. Kato kun mulla on skolioosi ja kulumaa ja tää pelkkä makaaminen ei tee hyvää. Ja sitten ku nytku on ollu työtön niin ei sitä oo ku maannu ja. Et sinne salillehan se Ramikin mua yritti mut eihän sitä nyt, sehän pitää niinku olla hierojat ja lääkäri niinku sanoo miten et eihän sitä nyt mennä sinne vaan nosteleen painoja.
K: Ei. Kyllä, sitten tuota sä oot aikaisemmassa kuulustelussa kertonut että Eetu on hakenut teiltä rahaa ja sitten se on niinku tuonu tavaraa, josta on niin kuin jonkinlainen velka sitten?
E: Niin velkakierrettä.
K: Tullut, niin tuosta mä haluaisin tietää enempi. Että kuinka monta kertaa näin on käynyt, että?
E: Joka kuukaus.
K: Siis joka kuukausi mutta kuinka pitkästi taaksepäin? Milloin, milloin tämä on alkanut?
E: Ehm, no mä uskon että heti ku Rami on ruvennu tunteen niinku Eetua. Elikä Ronin kautta. Kato Ronihan tyhjensi sen tilin sillä tavalla et se laitto niinku, varasti sen lompakon ja se sai kato nää pankkitunnukset ja kaikki.
K: Hm.
E: Ja se oli laittanu suoraveloituksen että menee Ronin tilille kaikki sossun rahat mitä Rami saa ensimmäinen päivä. Ja ne oli menny Eetun kanssa vielä tuota niin niin hakemaan sitä rahaa, ei ei Eetun vaan sen toisen kanssa, meikäläisen (näyttää heittomerkkiä ilmassa) kanssa, niin tuota Nordea sanoi että hei tääll on suoraveloitus, et sun pitää tehä ensteks rikosilmoitus ennen kuin he antaa rahat takas, mut sitten Eetu tuli siihen niinku sopimaan poikansa velkoja niinku Ramille. Ne ei vielä kato niinku tunteneet sillä lailla, et silloin ne oppi tunteen vasta toisensa.
K: Jo, kuinka kauan siitä on suurin piirtein?
E: No ei se Rami hirveen kauan oo tuntenu, mähän oon tuntenu Henkan ja Eetun tosi kauan.
K: Puhutaanko niin kuin vuosista?

E: Hetkinen milloinkahan se on alkanu tuo Ronin, Ronin juttu. Ootapa nyt se lähti toukokuu, toukokuussa se lähti istumaan, se oli siellä muutaman kuukau´en, semmonen joku vuo´en verran.
K: Ja joka kuukausi?
E: No kyllä se joka kuukausi oli sille velkaa.
K: Jo, minkälaisista summista nyt puhutaan? Per kuukausi?
E: No, tää viimeinen oli kolmesataa euroa, et se oli niinku tammikuu. Mut sit on ollu pienempiä että se nyt on.
K: Millä välillä se on niinku vaihdellu, onko tää kolmesataa se maksimi.
E: Se on niinku ollu maksimi.
K: Joo, no mikä on ollut sitten se?
E: Sanotaan että joku satku.
K: Joo. Että satasen ja kolmensadan välillä?
E: Joo, jo.
K Niin on joka kuukausi?
E: Mm.
K: Mutta mistä tää niinku tää velkajuttu on sitten niinku?
E: No kato ku nehän kauppaa kaikkea, se tuo yhtäkkiä jonkun tietokoneen. Eetu ei ymmärrä mitään niinku elektroniikan päälle.
K: Hm.
E: Ja, phhh, aina jotakin. Mä en tieä, tai sitten viinaa tai savuja tai, että se niinku kierre vaan niinku jatkuis.
K: Hm.
E Ja sitä vähän niinku harmitti se siinä ku mä muistan että se jossain vaiheessa sanoikin että siinä varmaan siinä yöllä jossain vaiheessa et mä kuulin et sä et Kirsiä vie Vaasaan. Et se ois ollu vähän niinku mustasukkanen.
K: Siis Eetu?
E: Mm.
K: Juu.
E: Että tota sikshän se alkoi mulle niitä kellojakin näyttelemään että jos mä rupeisin niinku hänen puolestaan huutokaupoissa myymään.
K: Niin niin.
E: Ku se tiesi et mä siellä myyn niitä. Ja mä nauroin että ku se sanoi että pitäis kolmesataa saada.
K: Justiin.
E: Ja mä sanoin et mull on justiin samoja sarjoja ett ei, ei onnistu, ja sit mä aattelin että pitääks se mua ihan niinku tollona et me vieläkin pi´ettäis yhteyttä ku me päästäis Vaasaan me päästään niistä eroon.
K: Hm, joo. Osaaksä yhtään niinku sanoo että missä vaiheessa silloin yöllä niin Eetu ois tän sanonut Ramille että sinähän et Kirsiä vie?
E: No siihen suurin piirtein samoihin aikoihin ku se pöytä.
K: Jo.
E: Et semmonen muistikuva mulla olis.
K: Jo. No muistaksä sitten että oliko siinä sitten muuta, muuta tämmöistä sanallista riitaa? Muistaksä että Rami ois sanonut sitten jotain Eetulle takaisin tuohon?

E: En, kyllä mä uskon että Rami kuitenkin pelkäs Eetuakin, et Eetuhan on leikkiny kovinta mutta Henkkahan nyt on kovin mutta Ronihan sitä perässä tulee.

K: Niin. Jo.

E: Että ehkä se, niin no nää nyt on mun ajatuksia mutta ehkä se aatteli että mä voin siellä Vaasassa joskus kertoo Ramille mitä on, mitä Eetu on tapahtunu ja tehny ja sitten ku mä, se ei voi pitää tavallaan yhteyttä ku mä en huolinu sen kelloja myyntiin että se vois käy´ä tieätkö koko ajan että no mites kellokaupat on menny ja, ja taas niinku se näkee missä me asutaan ja me oltiin päätetty että hyvä ku me päästään tuolta pois niin jätetään koko kaupunki sikseen.

K: Jo. Tuo vielä toi että ku Eetu on joka kuukausi hakenut, onks se nimenomaan niinku Ramin rahoja?

E: Joo.

K: Onko se sulta?

E: Ei.

K: Onko missään vaiheessa?

E: Ei. Ei.

K: Mites nämä, nämä tuota raiskaukset niin onko se maksanu sulle siitä jotain?

E: Ei. Ei, se on ollu ihan täyttä pakottamista.

K: Jo. Mutta se, onko se yrittänyt hyvitellä sua sitten sen jälkeen jollakin että se on niinku?

E: Ei ku enhän mä..

K: Tuonut sulle jotakin viinaa tai savuja tai jotakin et niinku tavaraa että onko se millään tavalla yrittänyt hyvitellä sitä? Noita raiskauksia.

E: No en tie.. en, en mä oikeen, se…

K: Ooksä sä saanut Eetulta ikinä mitään tavaraa tai?

E: En, elikä se, me oltiin samalla ryyppäämässä niin sielläkin Jesse soitteli mulle koko ajan ja mä niinku koko ajan niinku sille.

K: Jo.

E: Elikä mun pojalle, niin tuota Eetu otti mun puhelimen vaan ja rutisti sen tiputti sieltä Sannan parvekkeelta sen niinku pihalle. Sitten se Sannan kaveri haki sen että mä saan ainakin sen sim-kortin koska sehän oli ihan paskana se puhelin.

K: Niin justiin.

E: Niin tuota, senkin, sitäkin se lupas aina että hän hommaa, hommaa ja hommaa ja mä sitten aina kun se oli siinä käymässä niin aina siitä puhelimesta mainittiin. Ja ne teki taas Ramin kanssa omat kaupat et se sanoi vaan mulle että en mä oo sulle enää mitään puhelinta velkaa.

K: Niin joo just.

E: Ja sit mä olin tuota niin tilannu semmosen puhelinkellon, mä en muista enää mikä liike se on tuolta ulkomailta. Sieltä saa ihan tosi halvalla tilattua. Niin sekin meni jossakin taas kaupassa niin mun tavara meni niinku hyvityksestä jostakin, hmrp, niinku Eetun ja Ramin. Että ei, en tosiaan.

K: Mites tuota, miten Rami on suhtautunut tähän että Eetu vie joka kuukausi tietyn summan rahaa?

E: No se nyt, hhrp, olihan sillä paniikissa silloin joulukuussa ku sill ei ollu rahaa maksaa ku sillä tulot pieneni ku se asu palvelutalossa että sossu ei maksanu enää ku

satakakskymppiä. Tai se oli pari kuukautta näin, ja Eetu ei alussa niinku ei tahtonu oikeen uskoo sitä se kysyi multakin, Facebookissa kirjoittelikin jotakin siitä, että onko se totta. Mä et joo et siell on muuttunu säännöt nyt Muumitalossa että kaikki ku asuu siellä niin ei saa ku käyttörahaa satakakskymmentä euroa.
K: Hm.
E: Niin se sitten, ne sopi näin että jos se tammikuussa maksaa niin, tuota kerralla niin sehän laittaa sen satasen korkoa sitten. Tosiaan, et sen verran jousti että vähän Rami pelkäskin että mitä ku hän ei pysty maksaa että. Kyllähän se siinä pihalla niinku että tekis kyllä mieli vetää pää irti, mutta tota mutta jos tammikuussa heti sitten hoi´at sen et se on sitten kolmesataa.
K: Jo. Mutta Eetu, Eetuko uhkas Ramia?
E: No tavallaan niinku.
K: Tekis mieli vetää pää?
E: Mm. että niinku tämmöistä ees taa että jos sovitaan jotain niin silloin sovitaan.
K: Jo. No tuliko sulle ikinä selväks että kuinka paljon tuo niin kuin velka on? Että kuinka paljon Rami on Eetulle velkaa?
E: No en mä oikeen tieä mut sen mä tieän että aina se sai sossun rahaa niin se oli seuraavana päivänä perse auki.
K: Niin justiin. Että periaatteessa kaikki meni mitä tuli?
E: Niin että Eetulle ja sitten Matti Meikäläiselle, että näin.
K: Hm.
E: Näin se oli.
K: Jo.
E: Kyllähän se joskus toi lihapiirakkapaketin ja mä aattelin että no joo sillähän se pärjää kuukauden.
K: Justiin. Elikä tota onko teiän, teiän talous pyörinyt sitten sun?
E: Mun varassa.
K: Sun varassa, joo. Totaalisesti?
E: Hm. No Rami puolusteli taas sitten sillä että no hän hommaa viinat kämppään.
K: Joo. Niinpä, jo. Sä kaikki muut?
E: Hm.
K: Elikä toi, toi Vuohisillantien asunto niin onko se sun nimillä?
E: Se on mun nimillä.
K: Ja sä hoidat vuokrat ja..?
E: Jo.
K: .. kaikki siihen liittyvät maksut?
E: Mm.
K: Jo. No ooksä kokenut että tuo Eetun ja Ramin välinen velkasuhde niin onko se niin kuin, onko se niin kuin Ramin puolelta niin onko se ihan vapaaehtoista hommaa? Että se ihan niinku hänenkin mielestään tämä kuuluu mennä näin?
E: Ei kyllä siinä vähän Eetu liioittelikin sillä tavalla että ku mäkin sanoin sille monesti että pi´ä kirjaa niistä hommista.
K: Mm.

E: Niin yhtäkkiä oli aina oli jokku viiskkymppiä enemmän, tai. Mut sit se joskus hyvitti et se toi niinku vähän enemmän niinku, se teki jotakin kotiviiniä, niin sanotusti ja se toi vaikka viis litraa niinku kaupan päälle. Tai mukama.
K: Hm.
E: Mutta että pelimies on aina pelimies.
K: No joo, näinhän se on. Elikä onko pääsääntö kuitenkin ollut se että, että tää velkasuhde on jostakin niinku viinasta tai cannabiksesta tai tämmösistä ja sit se elektroniikka on vähän siellä niinku taustalla.
E: Mm, joo eiku se toi kerran vaan meille semmosen romun tietokoneen jolla ei tehny niinku mitään.
K: Jo.
E: Ja siitä se niinku vaati että hän haluaa sen viiskymppiä ja mäkin sanoin että Eetu et sä voi olla tommonen ku sä et ymmärrä ite mitään ja mä nyt ymmärrän jonkun verran. Ku se ei kerran pelitä niin se ei pelitä. Että vie ite se pois ja se sanoi että no unoh´etaan koko juttu. Mutta kaikestahan se yritti.
K: Jo.
E: Elikä tää on nyt jännä juttu että niinku mull oli yks taulu jonka mä oon saanu lahjaks. Ja Rami oli sille, kato ku se ei ollu, se oli sen kolmesataa maksanu, se ei ollu enää velkaa.
K: Okei.
E: Nyt ku me oltiin muuttamassa Vaasaan.
K: Just.
E: Se oli vitosen jostakin velkaa niin se otti sen mun taulun että tota okei Rami korvataan tällä, ja mä vielä juoksen niinku Eetun perään et sä mun tavaraa mun lahjaa voi ottaa. Mut se vaan nauroi ja lähti pois.
K: Niin just.
E: Mutta sitten Rami sanoi että hm, oo nyt hiljaa, eiks se nyt oo pääasia että nyt ei olla, hän ei oo velkaa niinku.
K: Elikä ennen muuttoa niin..
E: Kaikki oli sujut.
K: ..kaikki oli sujut?
E: Joo.
K: Okei.
E: Et siinä mä sanoinkin että.
K: Et nimenomaan Eetunkin mielestä sujut?
E: Joo.
K: Juu. Et se taulu oli?
E: Se taulu oli piste ii:n päälle.
K: Piste ii:n päälle. Jo.
E: Hm.
K: Kyllä.
E: Et siinähän tää on tosi, tosi harmittava ois ollu puhtaat paperit vois sanoo, uus mah´ollisuus, niin.
K: Joo kyllä.
E: Ei.

K: Joo, täss oli oikeestaan tuota se mitä, mitä mä olin ajatellut että tänään käydään läpi. Onko avustajalla?
A: Joo yks semmonen mitä jäi vähän vaivaa mua. Sä kerroit monta kertaa sen raiskauksen yhteydessä kerroit sen että et uskaltanut niinkö kertoa Ramille?
E: Hm.
A: Mikä se on että, miks et uskaltanut kertoa?
E: Mm, no ensiks mä pelkäsin tietysti et se hakkaa mut ja sit se väkisin että mun pitää tehä rikosilmoitus. Sittenhän mä oisin saanu mustalaiset päälleni, sit me oltais kuoltu kumpikin. Sitten mä pelkäsin sitäkin että ku Rami on noin hirveen hiljanen ja tuota rauhallinen selvin päin, se ei sano juuta eikä jaata kellekään vastaan, mutta oota ku se saa viinaa ja pillereitä niin sitä ei tieä minkälainen siitä ois syntyny, siellä vois olla miljoona kuollutta ihmistä. Että niinku, mä vaan koin sen että parempi että mä pi´än turpani kiinni. Niinku on käsketty.
A: Ymmärsinkö mä oikein tuon että sä jos oisit kertonut niin se ois johtanut siihen että Rami ois tappanu Eetun?
E: Vois olla niinkin. Kunnolla viinaa ja kunnolla pillereitä niin, jos ois ollu ase tai jotain. Mutta mä oon päättäny että mä en sitä kerro. En ees vaikka me muutettais sinne Vaasaan, että mä unoh´an sen taas tänne mun lukkoon (näyttää takaraivoaan).
A: Ei muuta.
K: Mutta uskotko että, tai mitä luulet, että onko tässä nyt käynyt niin? Että Rami on nähnyt Eetun sun, sun tuota kimpussa seksuaalisesti ja siitä on lähtenyt tämä asia menemään eteenpäin?
E: No vois kuvitella.
K: Mm.
E: Vaikka hän ei tieäkään mutta että kyllä hän varmaan kännissä niinku puolustaa. Mä en sitten tieä että miten, mitä siellä on ollu.
K: Niin.
E: Mutta että niin se ainakin mulle sanoi että se on Eetun ase ja eihän Ramilla ois ollu varaa onhan se haaveillu aina aseesta.
K: Jo.
E: Mutta tuota ei semmosta piilopaikkaa mun kotona ookaan mitä mä en tieä mihin sen vois piilottaa. Ja millä rahalla taas ja.
K: Mitähän tuommonen ase maksaa?
E: Mä, mä en..
K: Osaatko arvioida yhtään? Onko ollut puhetta, onko Rami puhunut ikinä että paljonko käsiase maksais?
E: No kyllä se jostain kuuestasa´asta, neljän viiva kuu´en sadan euron.
K: Jo.
E: Että. Sille liian iso summa.
K: Jo. Kyllä. Jos ei oo tuota avustajalla ei oo lisää, onko Kirsi sulla, jotakin vielä?
E: No ei tässä nyt taas paniikkitilanteessa tuu mitään muuta mieleen.
K: Jo.
E: Kunhan vaan pääsee pois.
K: Elikä kello on 14.17 ja lopetetaan tämä kuulustelu.
E: Huh.

POLIISI

Kuulustelupöytäkirja	Etptk:n sivun nro 185
Esitutkintapöytäkirjan numero 5710/R/3943/17	
Kuulusteltavan nimi PAKARINEN Kirsi Susanna	Kuul. ptk:n sivun nro 6

Kuulustelupaikka	Kuulustelupäivä	Alkoi kello
Pohjanmaan poliisilaitos Pietarsaaren poliisiasema	27.4.2017 ☐ kuulustelu puhelimitse	16.51

KUULUSTELUKERTOMUS

Uudelleen kuulusteltuna rikoksesta epäiltynä murha ja hautarauhan rikkominen. Oikeudet ja velvollisuudet kerrottu ensimmäisessä kuulustelussa. Paikalla kuulustelussa Pakarisen avustaja Robert Slotte.

Kuulustelu alkoi klo: 16.53

Kuulustelu päättyi klo: 17.18

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Kirsi Susanna PAKARINEN

Kuulustelija/Vakuudeksi Mikko Pesola

☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 17.19

27.04.2017
Kuulustelu no. 7

K = Kuulustelija, E = Epäilty, A = Avustaja

K: No niin ja tänään on 27:s päivä 4:ttä 2017 ja kello on 16.53. Mun nimi on Mikko Pesola ja toimin rikosylikonstaapelina täällä Pietarsaaren poliisiasemalla jossa tämä kuulustelu suoritetaan. Ja Kirsi Pakarinen uudelleen kuulusteltuna rikoksesta epäiltynä murhaan ja hautarauhan rikkomiseen liittyen ilmoitukseen 5710/R/3943/17. Ja paikalla epäillyn avustaja Robert Slotte. Ja oikeudet ja velvollisuudet on kerrottu silloin ensimmäisessä kuulustelussa niin onko siihen mitään tuota?
A: Ei oo tarvetta.
K: Ei tarvi palata. Ja ensimmäinen kysymys Kirsille niin onko sulla tässä näitten viikkojen aikana tullut tuota jotakin mitä sä haluaisit lisätä noihin aikaisempiin kuulusteluihin?
E: Ei.
K: Jo. Ei lisättävää. Mulla on tässä muutamia kysymyksiä ja käydään ne läpi niin, näitkö ja kuulitko sinä kun Rami Pakarinen ampui Eetua? Onko sulla siitä minkäänlaista muistikuvaa?
E: Siis mä en nähnyt enkä kuullut vaan se oli se (osoittaa kädellä vasenta olkapäätään).
K: Hm.
E: Elikä en oo nähny pyssyä enkä että se on ampunu sen mutta, eihän se kukaan muu voi olla.
K: Hm.
E: Elikä siihen ei, se on niinku että en.
K: Hm, kerrotko vielä mitä, mitä se Rami kertoi sulle että mikä johti siihen että, että tuota hän Eetua sitten ampui?

E: No ensiks se sanoi jotakin et se oli tulossa vessasta tai jotakin ja että se oli ollut mun kimpussa ja tota Eetulla oli ollu ase ja se oli jotenkin kompastunu ja se oli saanut sen ja ei ollu muita vaihtoehtoja et siin ois ollu jompikumpi kylmänä.

K: Tarkoittiko se siinä ku se sanoi että Eetu oli sun kimpussa niin tarkoittiko se sitä että se oli niin kuin seksuaalisesti sun kimpussa että ei niin kuin tekemässä pahaa vaan, vaan seksuaalisessa mielessä?

E: Jo.

K: Jo. Niin tuossa kun sä sanoit että, että Eetu ois kompastunut ja silloin se ois saanut sen aseen niin, niin kuin onko sulla siitä jotain niin kuin enempää tietoa?

E: No nää on niitä mitä siinä yöllä tapeltiin ja rii´eltiin mitä se niinku yritti kertoo mulle mut mä en halunnu kuulla, mutta noin se vaan sitten ku mä oon kelannu niin on tullu niinku mieleen et se sanoi tolleen että se horjahti että ku sekin oli pontikkapäissään, että tota se horjahti ja oli kyllä jopa toisessa kä´essä niinku ollu ase, ja se oli sanonu että tota phhh, jotakin että (osoittaa sormella eteensä) jos liikut niin ensteks lähtee Rami ja sitten ne loput.

K: Hm, okei. Jo. Sitten tuon asunnon siivoaminen sen surmatyön ja paloittelun jälkeen, niin kerro siitä.

E: Mm, no sen pöy´änhän tuo Rami on varmasti nostanu siihen seinälle mutta tuota kaikki ne tavarat mitä sinne nyt oli tippunu, tuhkakupit, lasit, mitä siellä nyt sitten olikaan niin kyllä mä nyt oon varmaan ne noukkinu, laittanu roskiin.

K: Juu.

E: Ne mitä nyt yleensäkin.

K: Jo.

E: Tyhjiä pulloja, kaikkee.

K: Kuinka paljon sä oot siivonnut niitä verijälkiä siellä?

E: Periaatteessa mä en oo siivonnut muuta kuin ne silloin kun Rami ja se Henry kävi kiinni, en tieä millä kävi kii mutta että silloin sitä oli niinku hellassa ja kahvinkeittimessä ja sen naamassa.

K: Jo. Elikä sieltä olohuoneesta niin ootko sä sieltä siivonnut verijälkiä pois?

E: Ei mun mielestä.

K: Niin, jo.

E: Et ehkä siellä nyt niinku on voinu kun lasi on kaatunu ne on voinu jonkun esimerkiks mull on tosi herkät varpaat.

K: Jo.

E: Että niinku verta on voinu tulla mut mä on voinu pyyhkiä sen niinku vaikka sukalla.

K: Mm.

E: Mutt et ei noin niinku hinkannu mitään eikä silleen.

K: Hm. Sitten mulla on tuota vähän kuvia tuossa. Elikä tässä ensimmäisessä kuvassa on tämän sähkömoottorisahan runko (näyttää kuvaa kameralle ja sitten E:lle). Ootko sä silloin kun tämä nimenomainen saha oli siellä asunnossa niin ooksä koskenut siihen?

E: Mm, oon varmaan koskenut. Se oli jossain pussissa muistaakseni ja mä nostin sen sieltä tai jotain.

K: Hm. Muistaksä mistä sä otit kiinni? Silloin kun sä nostit sen? Täss on tää perä ja tuossa on semmoinen tuota tukikahva elikä jos sitä käyttää sahatessa niin oikeakätinen niin se vasemmalla pitää siitä tukikahvasta ja oikealla täältä perästä kiinni.

E: En menis takuuseen mistä.
K: Jo.
E: Et onko se ollu sitten jätesäkissä tai jotakin että niinku mä oon laittanu sinne tavaraa ja sit joku on niinku että kolaus siellä tai jotain.
K: Hm. Muistatko missä huoneessa se ois ollut, kun sä oot tähän koskenut?
E: Olo.. eiku toi keittiö tai eteinen luultavammin.
K: Jo. Kyllä. Tämän näköinen (näyttää kuvaa kameralle ja sitten E:lle) poikki mennyt keittiöveitsi.
E: Mm.
K: Onko tuttu?
E: Ei. Ei ainakaan mulla oo tuollaista vihreetä. Jos tuo nyt on vihree?
K: Tää on vihreä.
E: Jo.
K: Jo.
E: En omista.
K: Jo. Entä muistatko että oisit tämmöiseen koskenut?
E: En muista.
K: Jo. Seuraavana on tämä (näyttää kuvaa kameralle) tekoväline (näyttää kuvaa E:lle) elikä FN-merkkinen pistooli, onko tämä ollut sun kädessä jossain vaiheessa?
E: Hhh (puhaltaa) sanoisin että en oo ainakaan ottanu jos en oo sitten pukannu niinku että jos se Rami on osoittanu tai jotakin mutta.
K: Esimerkiks silloin kun Rami lähti tiistaina pois sieltä asunnosta niin onko mahdollista että Rami on jättänyt tämän sulle suojaksi?
E: Ei ku se otti sen mukaan.
K: Se otti sen mukaan?
E: (nyökkää)
K: Jo. Että aina kun Rami on poistunut asunnosta silloin, silloin tuota tiistai aamun ja…
E: Sill on ollu koko ajan se.
K: …sillä on ollut koko ajan tämä, tämä ase mukana? Et se ei oo jättänyt sitä missään vaiheessa sulle?
E: (pudistaa päätään)
K: Selvä juttu. Sitten seuraavana on tämmönen puukahvainen puukko (näyttää kuvaa kameralle ja E:lle). Onko tämä tuttu?
E: No en tieä siellä on kyllä Moria meillä ainakin kymmenen.
K: Jo.
E: En osaa sanoa noin äkkiä ku sanotaan.
K: Muistatko että oot tämmöseen koskenut?
E: Vaikee sanoo.
K: Tässä oli semmonen nahkainen tuppi, semmoinen vaalea, vaalea nahkainen tuppi.
E: Nyt en tieä kyllä.
K: Jo. Sitten viimeisenä kuvana on tämmöiset kertakäyttöhanskat (näyttää kuvaa kameralle ja E:lle), onko sulla ollut tämmöiset päällä, jossain vaiheessa siinä?
E: En kyllä muista.

K: Tapaatko käyttää tuommosia kertakäyttöhanskoja jossakin?

E: Silloin kun mulla oli se rintatulehdus niin piti olla hirveen tarkka.

K: Jo.

E: Että ne piti olla silloin kä´essä kun putsas sitä koko ajan ja.

K: Hm.

E: Mutta tota.

K: Onko nää hanskat tuota hommattu sen, sen takia kun sulla oli se rintatulehdus vai?

E: Ei ku mä oon saanu sen siskolta ku mun sisko on tuota pesulassa töissä ja ne oli ollu pieniä niin se antoi semmosen laatikon mulle miljoona vuotta sitten.

K: Jo okei.

E: Mä oon sitten värjänny hiuksia niillä, niillä on hyvä värjätä hiuksia.

K: Jo.

E: Ne on ollu siellä kaapissa lojunu jo monia vuosia.

K: Juu. Tuossa syy minkä takia mä noita kuvia näytin niin tuota poliisin teknisessä tutkinnassa on selvinnyt että sun dna:ta on löytynyt tuosta moottorisahan tukikahvasta, elikä se, se kahva..

E: Mistä otetaan kiinni.

K: .. mistä otetaan kiinni.

E: Jo´o.

K: Elikä toi, toi kahva tuossa (näyttää kuvaa E:lle).

E: Aha jo´o. aivan.

K: Mitä sä sitä kommentoit?

E: No niinku mä sanoin että ehkä se on ollu jätesäkissä, mä oon laittanu lisää tavaraa siihen (levittää käsiään) ja.

K: Hm. Oot sä käyttänyt tuota moottorisahaa jossain vaiheessa?

E: En.

K: Et oo käyttänyt?

E: En todellakaan.

K: Jo. Ja edelleen poliisin teknisessä tutkinnassa on selvinnyt että sun dna:ta on löytynyt paloitteluun käytetystä vihreästä keittöveitsen kädensijasta, niin miten sä kommentoit sitä? Elikä tämä (näyttää kuvaa E:lle ja sitten kameralle) tästä, tästä kädensijasta on löytynyt sun dna:ta.

E: En tieä. Jos ei oo ollu rikki lattialla että mä oon keränny tavaroita.

K: Hm.

E: En, en, en. Mä en oo tuommosta kyllä ees ikinä nähnykään, että vihreä.

K: Jo.

E: En muista ainakaan. Onko ne kaikki sitten ollu samassa pussissa vai mistä?

K: Nää on sieltä roskalavalta. Sen, sen tuota taloyhtiön siitä isosta roskalavasta.

E: No niin mutta aattele nyt jos mulla on säkeissä hirveesti kamaa niin, kyllähän nyt leviää vaatteista, kaikista. Tai sitten jos mä lyön sinne lisää tavaraa niin osuu johonkin tai. Mutta minä en oo niihin kyllä koskenut.

K: Jo.

E: Tarkoituksella ainakaan.

K: Jo. Ja sitten tämän puukahvaisen puukon (näyttää kuvaa kameralle ja sitten E:lle) terästä ja kahvasta niin on löytynyt sun dna:ta.

E: No siihen täytyy sanoa ihan samalla tavalla kuin noihinkin että ne on ollu sitten jossain seassa, niinku niitä jätesäkkejä oli joka paikassa.

K: Jo.

E: Menossa roskiin ja.

K: Kyllä. Ja sitten edelleen poliisin teknisessä tutkinnassa on selvinnyt että sun dna:ta on löytynyt tuota näitten kertakäyttöhanskojen sisäpinnalta. Elikä näiden kertakäyttöhanskojen sisäpinnalta (näyttää kuvaa kameralle ja E:lle) on löytynyt sun dna:ta.

E: Ja siihenkään mä en voi muuta sanoo selitykseks ne on sitten ollu josk.. jossain säkissä.

K: Hm.

E: Mihin mä oon lisänny vaatteita tai astioita tai jotain.

K: Hm. Jo.

E: Et on osunut.

E: Mull ei oo tekemistä noihin.

K: Jo. Ooksä Kirsi osallistunut jollain tavalla niin tuon Eetun tappamiseen?

E: En.

K: Ei millään tavalla?

E: Ei.

K: No ooksä osallistunut jollain tavalla Eetun ruumiin paloitteluun?

E: En.

K: Kuinka lähellä sä olit siinä nyt kun tänään, tänään se rekonstruktio tehtiin niin kuinka lähellä sä olit siinä kun tuota Rami paloitteli sitä Eetun ruumista?

E: Jos ovelta katotaan niin mä ehkä menin metrin lähemmäks.

K: Jo. Kyllä, juu. Mikä on sun käsitys siitä että mikä motiivi eli syy Ramilla oli tappaa Eetu? Mikä on sun oma käsitys?

E: Mä sanon että se pimahti. Tai sit se..

K: Mikä sai sen sun käsityksen mukaan pimahtamaan?

E: No ku se on sen mustasukkaisuus ja sit et jos se nyt on käynyt niin että se on herännykin tosiaan tai ollaan oltu kaikki sammuksissa ja Eetu on ollu mun kimpussa ja, tullu siihen väliin tai, mä kuulin kiroilua tai jotakin siinä ja niitten väittelyä ja Eetu huuti että sä et vie Kirsiä niinku Vaasaan, että tota.

K: Hm.

E: Ja sitten tosiaan että jos Eetu on sitä niinku osoittanu aseella ja, silt on tipahtanu se ase ja siinä ei oo vaihtoehtoja, niinku se mulle sano että ei siinä ollu vaihtoehtoja et se on hän tai Eetu kylmänä.

K: Hm. Onko Rami jossain vaiheessa tuonut esiin semmoista että, että hänen piti, piti Eetu tappaa sen takia että se ois tehny sulle jotain pahaa?

E: No mun mielestä se oli niinku jos niinku sillai aattelee niin, se nyt oli vaan sattuman kauppa niinku vois käsittää että jos se nyt kuvittelee että mitä mä nyt uskon mitä se sanoi mulle että hän nyt tuli vessasta tai heräs ja se näki Eetun mun kimpussa ja Eetu sitten siitä niinku kimpaantuiu ja alkaa osoittaa niinku Ramia aseella ja sitten on kännissä ja horjahtaa johonkin ku siellä oli tosiaan ku se pöytä oli kaatunu niitä laseja ja kaikkea oli.

K: Jo.

E: Ja se ase tipahtaa niin ei siinä oo varmaan paljon vaihtoehtoja ku refleksi ottaa ase ja sillä on vielä toisessa kä´ essä puukko ja uhoo sillä että ensiks tappaa niinku toisen ja sitten tappaa mut niin, hm (kohauttaa hartioitaan).

K: Hm.

E: Se on niinku miten sen nyt miettii mutta, kai se on jotakin puolustelua tietenkin oli.

K: Jo.

E: Ihan varmasti.

K: Jo.

E: Mutta joka tapauksessa kuollu siinä ois meistä joku kuitenkin.

K: Hm.

E: Et kyllä se niinku ihan varmasti, noilla perusteilla kun miettii et siell on puukko ja siell on aseita ja sammuneita ihmisiä ja, kaks todistajaa niinku aatellaan että kaks valkolaista ja yks mustalainen.

K: Hm.

E: Hm.

K: Jo. Ooksä Kirsi puhunut tämän asian totuudenmukaisesti?

E: Hmm (nyökkää).

K: Onko jotain mitä sä et oo vielä uskaltanut tai halunnut kertoa mitä sä tieät tästä ihan, ihan tuota tästä Eetun surmaamiseen johtaneesta tapahtuneesta, tapahtumista?

E: Ei että nää on niinku pikkuhiljaa kaikki tullu mun mieleen ja, kyllä mä oon yrittäny muistaa ja kertoa ihan kaikki mitä mä pystyn.

K: Jo. Mikä on se syy mikä sai sut jäämään sinne asuntoon sen surmatyön jälkeen? Ja olemaan siellä useamman vuorokauden?

E: No ehkä varmaan paniikki ja sitten tosiaan että mihin mä meen. Toisella on ase, toisella on mun avaimet, pankkikortti, puhelimet ja oma puhelin käytössä, oisko mun pitäny hypätä parvekkeelta alas? Naapurissa on mustalainen, hm, mihin mä voin, en mä tunne ei siellä mitään hyviä ystäviä oo ei siell ollu ku juoppokavereita, jotka oli taas kaikki mustalaisten kavereita.

K: Hm.

E: Ei mulla ois ollu mihinkään paikkaan mihin mennä.

K: Hm. Minkä takia sä et tavalla taikka toisella niin hälyttänyt sinne apua? Missään vaiheessa.

E: Hyvä kysymys. Edelleenkin paniikissa, peloissaan (pudistaa vähän päätään). Tajusinko mä tilannetta loppujen lopuks ihan täydellisesti (pudistaa päätään), siin on niin paljon. Se on niin helppo sanoo jälkeen tieätkö että.

K: Hm.

E: Hm, että olisit huutanu parvekkeelta tai jotakin. No herra jumala sinnehän ois tullu kaikki mustalaiset me oltais ainakin me oltais kaikki kuoltu siihen. Että niinku, en mä tieä. Pelko ja paniikki ja ti, sä oot niin paniikissa et sä et tieä mitä sä teet, sä vaan juot ja toivot että ois ohi ja tät ei ois tapahtunutkaan ja, odottaa vain seuraavaa aamua et milloin Henkka tulee ja onko tässä itekin kylmä kohta.

K: Kyllä. Jos Kirsillä ei oo muuta, mites avustajalla onko kysyttävää tai kommentoitavaa?

A: Ehkä mä nyt kysyisin just tuon mitä on vaivannut niin silloin kun te soititte hätäkeskukseen.

E: Mm.

A: Silloin kun ne poliisit tuli Pietarsaaresta, mikä sen soiton tarkoitus oli sinne hätäkeskukseen, tämä oikea tarkoitus?

E: No se pelkäs tietenkin Henkkaa et se tulee nytten ja tappaa, et me kuollaan kumpikin ja se halus niinku sitten niinku selvittää yhtäkkiä sen henkirikoksen.

A: Tää jäi vaivaan sen takia että oliks se Rami ku soitti?

E: Joo Rami ite soitti.

A: Ja poliisit tuli sinne?

E: Poliisit tuli ja aina ku mä menin keittiöön ne käski mut pois, elikä niinku että mä olin niinku syylli.. niinku, heitettiin vaan syrjään. Että mee niinku olohuoneeseen.

A: Ja se Rami nimenomaan soitti sen puhelun sen takia kun sen oli tarkoitus kertoa poliisille?

E: Jo´o, se pelkäs niin paljon.

A: No miksei se kertonut siinä tilanteessa?

E: No sinne hätäkeskukseen se kertoi ja poliisit tuli mutta ehm, ne alkoi vaan selittää sitä että kun ei ne pysty pitää sua kun yheksän, yheksään asti illalla, menkää kavereille, antakaa numerot, partiot pyörii tässä näin, ehm.

A: Oliko tuon soiton perusteella hälytys kävi täällä kanss?

E: Mä en tieä.

A: Kun sä kerroit siinä että sä sanoit että oli, sä oot aiemmin kertonut siitä, että siitä bussireissussa Kokkolaan?

E: Mm.

A: Ja että teiän piti sopia Ramin kanss miten tämä kerrotaan tai mitä sanotaan tai näin, oliko se niin että sen piti sulle kertoa mitä oli tapahtunut?

E: Joo sitten kertoa ennenku, ennenku tota hän ilmoittautuu Kokkolan poliisilaitokselle ja mä meen turvakotiin, että hän kertoo sitten. Elikä se oli koko ajan vainoharhainen se ei puhunu mulle mitään ja se pelkäs ihmisiä, ihan ihan vaikka me oltiin niinku bussissakin, ei niinku vaikka mä näin sen aseen, mä rupesin itkemään että herra jumala tääll on lapsia mitä jos se laukee, se oli vaan niinku niinku kylmä ja vihainen että, että tota lopeta se itkeminen.

A: Se rupes tämä kiinnostamaan tämä kysymys sen takia että sä oot siitä aiemminkin kertonut.

E: Mm.

A: Jos ajattelee että Rami kertoo sulle, sovitte näin niinkö kun tullaan Kokkolaan, mitä on tapahtunut?

E: No se sanoi jossain vaiheessa siinä ku lähettiin että hän kertoo sitten niinkun. Että se jotenkin niinkun ahisti se Pietarsaari et se ei niinku, se luuli varmaan että on mikkejä joka paikka täynnä.

A: Sanotaanko näin että kysyn näin sitten että miks sen piti sulle kertoa jotain siitä tapahtumasta, oliks se niin että sä et todella silloin vielä ymmärtänyt tai tiennyt mitä siellä oli tapahtunut?

E: No en, kaikkihan tuli pikkuhiljaa siellä Kokkolassa.

A: Lisää….?

E: Niin et mä oon ollu koko ajan vaan niin shokissa ja järkyttyny ja en oo niinku uskonu tapahtumaa ja muuttamassa koko ajan Vaasaan ja.
A: Ei mulla mitään muuta sitten.
E: En mä osaa tuon paremmin selittää.
K: Hm. Elikä kello on nyt 17.18 ja päätetään tämä kuulustelu.

POLIISI

Kuulustelupöytäkirja
Todistaja

Etptk:n sivun nro
194

Esitutkintapöytäkirjan numero
5710/R/3943/17

Kuulusteltavan nimi
Svart Henry Allan

Kuul. ptk:n sivun nro
1

☐ Muu asema

1 Kuulustelu-tilaisuus	Kuulustelupaikka Pohjanmaan poliisilaitos Pietarsaaren poliisiasema	Kuulustelupäivä 10.2.2017	Alkoi kello 9.07
	Kuulustelija Rikosylikonstaapeli Mika Laihorinne	☐ kuulustelu puhelimitse ☐ kuulusteltu muulla tiedonsiirtovälineellä	
	Kuulustelutodistaja	☐ läsnä pöytäkirjaa allekirjoitettaessa	
2 Henkilötiedot	Sukunimi, etunimet **Svart, Henry Allan**	Entiset nimet	Syntymäaika 04.07.1964
	Tiedot tarkistettu, miten, missä ☐	Kieli	Kansalaisuus
	Ammatti sekatyömies	Syntymä-/kotikunta Pietarsaari	
3 Merkinnät Kuulustelun aikana tapahtuneet muutokset välimerkintänä tekstiosaan	Rikos/tapahtuma Murha	Ilmoituksen nro 5710/R/3943/17	
	Muut kuulustelussa läsnä olevat		
	Kuulustelussa käytetty kieli (ellei kuulustelun kirjauskieli)		
	Ennen kuulustelua on ilmoitettu ☒ Asema esitutkinnassa ETL 4:9 ☐ Vaitiolo-oikeudesta OK 17:18-21 ☐ Oikeudesta kieltäytyä todistamasta OK 17:17 ☐ Oikeudesta pyytää kuulustelutodistaja paikalle ETL 7:11 ☒ Totuusvelvollisuudesta sekä perättömästä lausumasta viranomaismenettelyssä ETL 7:8, RL 15:2 ☐ Vaitiolovelvollisuudesta OK 17:10-16		

Poliisi 2016
428.282.02.008/21.02.2016

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Henry Svart

Henry Allan Svart

☑ Jatkuu

KUULUSTELUKERTOMUS

Näin Eetun viimeksi maanantaina 6.2 yhdeksän aikaan illalla. Eetu tuli käymään Kikan (Rikhard Svart) ja Rikun (Rikhard Långström) kanssa luonani. Tapaan olla Eetun kanssa yhteydessä päivittäin. En voinut päästää heitä sisälle asuntooni koska juuri silloin koirani teki pentuja ja se saattaa häiriintyä ja syödä pentunsa. Istuin heidän autossaan jonkin aikaa ja sitten tulin takaisin sisälle. Käsittääkseni he olivat Kikan autolla. Puheltiin niitä näitä ja lähinnä koirastani. Mielestäni Eetu ei ollut humalassa.
Eetu oli ollut pari yötä Vuohisillan tiellä poikansa asunnossa koska hänellä oli ollut Anitan kanssa sukset ristissä.
Puhuin Eetun kanssa vielä maanantai iltana ehkä kymmenenaikaan puhelimessa ja silloin hän vielä vaikutti selvältä. Soitin vielä maanantai iltana myöhempään mutta silloin Eetun puhelin oli kiinni. En saanut Eetua kiinni tiistai aamunakaan ja aloin ihmetellä, että missä hän oikein on ja päätin lähteä Pakaristen asunnolle koska arvasin, että Eetu on mennyt sinne ryyppäämään. Olin Pakaristen oven takana klo 9-10 aamupäivällä ja kolkutin ovea mutta kukaan ei tullut avaamaan ovea. Jyskytin ovea aika kauan mutta kukaan ei tullut avaamaan ovea. En kuullut mitään ääniä sisältä. Kävin tiistaina monta kertaa Pakaristen ovella mutta he eivät tulleet avaamaan ovea.
Olen ennenkin käynyt Pakarisella ja he tapaavat aina päästää minut sisälle. Sen vuoksi aloinkin ihmetellä, että miksi he eivät päästä minua sisälle. Eetu on vieraillut useasti Pakarisilla ja tiedän että se nainen aina humalassa hinkkas Eetun lähellä. Se teki sitä kiusallaan miehelleen.
Keskiviikkona kävin useammin kuin viisi kertaa Pakaristen ovella jyskyttämässä mutta ovi ei auennut. Riku oli kanssani joko tiistaina tai keskiviikkona ja hän kuunteli korva pakaristen ovessa ja kuuli ääniä asunnosta. Riku sanoi, että siellä liikutaan ja että siellä on pesukone päällä. Torstaina aamupäivällä Pakarinen sitten avasi minulle oven joskus klo 10-11 aikaan aamupäivällä. Kysyin, että missä Eetu on. Sanoin, että sinä tiedät missä Eetu on ja lisäksi kysyin miksi ovi ei ole auennut. Rami sanoi, että he ovat nukkuneet. Vaimoni oli mukanani ja käskin hänen tarkastaa asunto Eetun löytämiseksi sillä aikaa kun minä pitelin Ramia aisoissa.
Ramin vaimo Kirsi oli makuulla makuuhuoneessa.
Kirsi kertoi minulle, että Eetu on maanantai-tiistai yöllä hakenut heiltä pyyhkeitä ja shampoota ja että Eetu meni suihkuun poikansa asuntoon. Tässä Kirsi valehteli, olen aivan varma, että Eetu ei heidän pyyhkeisiinsä itseään pyyhkisi. Siellä hänen poikansa asunnossa on varmasti kyllä pyyhkeitä.
Kika kertoi minulle keskiviikkona, että kun hän oli tullut asunnostaan oli Pakaristen asunnon ovi ollut auki niin eteisen lattialla oli ollut aseen hylsy. Tästä Kika oli sanonut Ramille, että "kato mikä siinä on". Pakarinen oli ottanut hylsyn lattialta.
Tiedän, että Eetulla on ollut käsiase ja se on saattanut olla hänellä tuolloin Pakarisen asunnossakin mukanaan.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Henry Svart

Henry Allan Svart

☑ Jatkuu

POLIISI

Kuulustelupöytäkirja
Todistaja

Etptk:n sivun nro	196
Esitutkintapöytäkirjan numero	5710/R/3943/17
Kuulusteltavan nimi	Svart Henry Allan
Kuul. ptk:n sivun nro	3

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Henry Svart
Henry Allan Svart

Kuulustelija/Vakuudeksi
Mika Laihorinne
☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo

POLIISI

Kuulustelupöytäkirja
Todistaja

Etptk:n sivun nro	132
Esitutkintapöytäkirjan numero	5710/R/3943/17
Kuulusteltavan nimi	Långström Richard Seppo
Kuul. ptk:n sivun nro	1

☐ Muu asema

1 Kuulustelutilaisuus

Kuulustelupaikka Pohjanmaan poliisilaitos Pietarsaaren poliisiasema	Kuulustelupäivä 10.2.2017	Alkoi kello 10.37
Kuulustelija Rikosylikonstaapeli Mika Laihorinne	☐ kuulustelu puhelimitse ☐ kuulusteltu muulla tiedonsiirtovälineellä	
Kuulustelutodistaja	☐ läsnä pöytäkirjaa allekirjoitettaessa	

2 Henkilötiedot

Sukunimi, etunimet **Långström, Richard Seppo**	Entiset nimet	Syntymäaika 02.07.1967
Tiedot tarkistettu, miten, missä ☐	Kieli	Kansalaisuus
Ammatti Sekatyömies	Syntymä-/kotikunta Pietarsaari	

3 Merkinnät
Kuulustelun aikana tapahtuneet muutokset välimerkintänä tekstiosaan

Rikos/tapahtuma Murha	Ilmoituksen nro 5710/R/3943/17
Muut kuulustelussa läsnä olevat	
Kuulustelussa käytetty kieli (ellei kuulustelun kirjauskieli)	

Ennen kuulustelua on ilmoitettu

- ☒ Asema esitutkinnassa ETL 4:9
- ☐ Vaitiolo-oikeudesta OK 17:18-21
- ☐ Oikeudesta kieltäytyä todistamasta OK 17:17
- ☐ Oikeudesta pyytää kuulustelutodistaja paikalle ETL 7:11
- ☒ Totuusvelvollisuudesta sekä perättömästä lausumasta viranomaismenettelyssä ETL 7:8, RL 15:2
- ☐ Vaitiolovelvollisuudesta OK 17:10-16

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: LÅNGSTRÖM RICARD
Richard Seppo Långström

☑ Jatkuu

POLIISI

Kuulustelupöytäkirja
Todistaja

Etptk:n sivun nro
198

Esitutkintapöytäkirjan numero
5710/R/3943/17

Kuulusteltavan nimi
Långström Richard Seppo

Kuul. ptk:n sivun nro
2

KUULUSTELUKERTOMUS

Viime maanantaina 6.2.2017 joskus päivällä Kika ja Eetu tulivat hakemaan minua ja tarkoituksenamme oli mennä käymään Svartin Henryn (Henkan luona). He molemmat taisivat soittaa minulle tästä menosta. Olimme jonkin aikaa Henkan luona ja siitä Kika ja Eetu heittivät minut kotiin ja he ilmeisesti menivät takaisin Vuohisillantielle. He olivat liikkeellä Kikan autolla. Eetu puhui siinä matkalla jotakin sellaista, että hän menee Pakaristen luokse kuluttamaan aikaa. Eetu oli tuolloin selvin päin
Muistaakseni seuraavana päivänä Henkka oli minuun yhteyksissä ja pyysi mukaansa koska Eetuun ei saa yhteyttä. En ole aivan varma päivitä oliko kyseessä tiistai vaiko keskiviikko.
Menin kuitenkin Henkan kanssa Pakaristen ovelle ja siellä kolkutettiin ovea ja pyrittiin sisälle sinne kuitenkaan pääsemättä. Kuuntelin oven läpi ja kuulin sieltä pesukoneen olevan käynnissä ja kahden henkilön keskusteluääniä. Kuulin myös jotakin raahausääniä mutta sitten pesukoneen linko meni päälle, että en pystynyt muita ääniä erottamaan. Tiesin, että Pakariset ovat muuttamassa pois ja luulin, että he pakkaavat tavaroitaan.
Tunnen nämä Pakariset hyvin ja olen vieraillut siellä usein. Nyt ihmettelin kovasti, että miksi he eivät päästä meitä sisälle.
Tämä oli ainut kerta kun kävin siellä Eetua etsimässä.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: LÅNGSTRÖM RICHARD
Richard Seppo Långström

Kuulustelija/Vakuudeksi
Mika Laihorinne
☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo

POLIISI

KUULUSTELUPÖYTÄKIRJA
Rikoksesta epäilty

Etptk:n sivun nro
199

Esitutkintapöytäkirjan numero
5710/R/3943/17

Kuulusteltavan nimi
SALO Jouko Johannes

Kuul. ptk:n sivun nro
1

1 Kuulustelu-tilaisuus	Kuulustelupaikka Pohjanmaan poliisilaitos Pietarsaaren poliisiasema	Kuulustelupäivä 11.2.2017	Alkoi kello 10.16
	Kuulustelija Rikosylikonstaapeli Mikko Pesola	☐ Kuulusteltu puhelimitse ☐ kuulusteltu muulla tiedonsiirtovälineellä	
	Kuulustelutodistaja	☐ läsnä pöytäkirjaa allekirjoitettaessa	
2 Rikoksesta epäilty	Sukunimi, etunimet **SALO, Jouko Johannes**	Entiset nimet	Syntymäaika 01.11.1979
	Tiedot tarkistettu, miten, missä ☒ atk	Kieli	Kansalaisuus suomi
	Ammatti maalari	Syntymä-/kotikunta Pietarsaari	
	Siviilisääty		
	Päiväsakon suuruuteen vaikuttavat tiedot ☐ Elatusvelvollisuustietoni ovat pysyneet muuttumattomina edellisen vahvistetun verotuksen jälkeen ☐ Tulotietoni ovat pysyneet olennaisesti muuttumattomina edellisen vahvistetun verotuksen jälkeen		
	Ajokortti	Sotilasarvo	
3 Merkinnät Kuulustelun aikana tapahtuneet muutokset välimerkintänä tekstiosaan	Rikos/tapahtuma Murha	Ilmoituksen nro 5710/R/3943/17	
	Muut kuulustelussa läsnä olevat		
	Kuulustelussa käytetty kieli (ellei kuulustelun kirjauskieli)		
	Ennen kuulustelua on ilmoitettu ☒ Asema esitutkinnassa ETL 4:9 ☒ Oikeudesta käyttää avustajaa ETL 4:10 ☒ Oikeudesta pyytää kuulustelutodistaja paikalle ETL 7:11 ☒ Milloin voidaan määrätä puolustaja ROL 2:1 ☒ Mistä teosta kuulusteltavaa epäillään ETL 7:10.2 ☒ Oikeudesta olla myötävaikuttamatta sen rikoksen selvittämiseen, josta häntä epäillään ETL 4:3 ☒ Kielellisistä oikeuksista ETL 4:12 ja 4:13		
Oikeudenkäynti-avustaja	Nimi ja yhteystiedot		
	Puhelin, sähköpostiosoite		
	☐ Läsnä kuulustelussa	☐ Ei läsnä kuulustelussa	

428.260.02.006/21.02.2014

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Jouko Johannes SALO

☑ Jatkuu

KUULUSTELUKERTOMUS

Minulle on kerrottu kuulustelun alussa asemastani esitutkinnassa sekä mistä lainvastaisesta menettelystä minua epäillään ja kyseisen menettelyn seuraamukseksi säädetystä rangaistusasteikosta. Lisäksi minulle on kirjallisesti ilmoitettu oikeudesta käyttää avustajaa esitutkinnassa ja kerrottu mahdollisuudesta puolustajan määräämiseen. Tiedän, että avustajan käyttäminen kuulustelussa voisi parantaa mahdollisuuksiani puolustautua rikosepäilyä vastaan. Minulle on varattu riittävästi aikaa harkita avustajan käyttämistä kuulustelussa.

Olen tietoinen, että minulla on oikeus olla myötävaikuttamatta rikosepäilyni selvittämiseen ja että mikäli kuitenkin kerron tietoja epäillystä rikoksesta, näitä tietoja voidaan myös käyttää oikeudenkäynnissä näyttönä minua vastaan.

Tämän viikon maanantaina 6.2.2017 olin päivällä auttamassa kaveriani Kari Kirsilää rakennushommissa. Hän rakentaa varastohallia Ekoroskin lähelle ja minä olin siellä rakentamassa toimistotilaa. Lähdin töistä noin puoli neljän aikaan ja menin sieltä Sannan kämpille Vuohisillantielle. Minä oikeastaan asun siellä, mutta minulla on vielä oma kämppä Pohjoisnummikadulla. Maanantaina emme tehneet mitään erityistä, vaan olimme kotosalla.

Tiistaina menin myös auttamaan Kirsilää ja sain oman hommani valmiiksi. Tämän työpäivän jälkeen aloin ottamaan alkoholia. Olimme ensin kotona Sannan asunnossa ja siitä siirryimme Lasanderin kämpälle, joka on Pohjoisnummikatu 29:ssä. Jossain vaiheessa iltaa, niin Kirsi ja Rami Pakarinen soittelivat Sannalle. He pyysivät meitä sinne ryyppäämään. MInä en sinne halunnut mennä, koska minulla on mennyt maku Ramista. Viimeksi, kun olin siellä noin pari viikkoa sitten, niin hän menasi käydä minun päälleni leipäveitsen kanssa. Hänestä on tullut jotenkin aggressiivinen, kun hän on nostellut vähän puntteja. Hän meinaa tulla päälle, vaikka ei olisi mitään syytäkään.

Joka tapauksessa minä en mennyt sinne, vaan Sanna meni sinne yksin. Lähdimme samalla taksilla ja ajoimme ensin Vuohisillantielle ja Sanna jäi tässä kyydistä. Minä jatkoin taksilla Itäkunnaantielle kaverilleni Markku Nyholmille. En osaa yhtään sanoa paljonko kello oli, kun lähdimme Lasanderin kämpiltä.

Sanna on varmasti mennyt ensin käymään omassa kämpässään ja ottanut sieltä ruokaa mukaan ja tämän jälkeen mennyt Pakaristen asuntoon. Sanna sanoi minulla myöhemmin, että oli ollut Pakaristen kämpässä ainoastaan noin puoli tuntia ja lähtenyt sieltä sitten omaan kämppäänsä. En ole täysin varma, mutta luullakseni hän on mennyt yksin kämppäänsä.

En osaa sanoa miksi Sanna oli siellä vain niin vähän aikaa. Hän kuitenkin sanoi minulle myöhemmin, että siellä oli silloin kaikki hyvin. Rami ja Eetu olivat viritelleet karaokelaitteita ja mitään ihmeellistä ei ole ollut.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Jouko Johannes SALO

☑ Jatkuu

Nyt muistankin, että olen saanut rakennushommat valmiiksi maanantaina. Me olemme minun mielestäni alkaneet ottamaan alkoholia vasta tiistaina, joten tiistaina 7.2.2017 Sanna on nähnyt Eetun Pakaristen asunnolla.

Minä olin Nyholmin kämpässä pitkälle keskiviikkoon. Otimme alkoholia oikein kunnolla läpi tiistaina ja keskiviikon yön. Jossain vaiheessa Nyholmin kämpillä kävi pyörähtämässä Johan Kirsilä, Marjo Vesanen ja Hannu Pääjärvi.

Nyholmin kämpiltä menin Tommy Tommerin asunolle, joka sijaitsee Pohjoisnummikatu 29:ssä. Tuolla kämpällä oli minun ja Tommerin lisäksi Joni Salo.

Minä olen nyt vähän sekaisin päivistä. Minä olen käynyt Sannan kanssa "soppajonossa" tiistaina, joten Sanna on varmasti käynyt Pakaristen kämpillä sittenkin maanantai-iltana. Eli ryyppääminen on alkanut maanataina eikä tiistaina.

Joka tapauksessa Tommerin kämpiltä minä siirryin Lasanderin kämpille ja sieltä lähdin Sannan kanssa "soppajonoon". Tämä ruokajakelu on tiistaisin viideltä Teollisuustiellä entisen itägrillin vieressä olevan teollisuuskiinteistön päädystä. Tuolla paikalla pitää olla puoli viiden aikaan, että saa sellaisen lapun, jolla saa sitten ruokakassin.

Sitten, kun olimme saaneet Sannan kanssa ruokakassit, niin menimme Sannan luokse jonkun Harry Björklundin kyydissä. Minä en tätä miestä edes tunne ja tuskin Sannakaan sitä sen kummemmin tuntee. Kunhan pummattiin häneltä kyyti.

Kun päästiin kotiin, niin söimme ja sen jälkeen menimme nukkumaan. Nukuin seuraavan päivään, eli keskiviikkoon 8.2 asti. Tämän keskiviikkopäivän makasin kokopäivän krapuloissani.

Torstaina kävimme Sannan kanssa hakemassa minun autoni, joka oli Lasanderin kämpän ulkopuolella. Minulla käy usein, niin että ajan auton Pohjoinummikadulle ja aloitan ryyppäämisen siellä. Sitten auto jää sinne. Minun auto on muuten nytkin siellä. Tämä auto on oikeastaan Sannan isän. Se on sellainen vihreä farmarimallinen Ford Escort. Auton hakemisen jälkeen kävimme kaupassa ja sieltä menimme kotiin. Sitten alkoi tehdä mieli viinaa ja lähdimme Lasandern kämpille ryyppäämään. Siellä oli minun ja Sanan lisäksi Lasander ja sen vaimo ja tämän sisko. Sinne tuli myös Magnus Kasslin ja Åsa Ingves. Siellä oli myös Elvi Vähäkoski.

Jossain vaiheessa tuota iltaa minulle ja Sannalle tuli jotain riitaa. Siinä riidan yhteydessä Sanna uhkasi viedä kaikki minun rahani, jotka ovat hänen asunnollaan. Menimme melkein juoksujalkaa sinne Sannan asunnolle ja minä otin omat rahani ja lähdin jatkamaan ryyppäämistä Markku Nyholmin asunnolle. Kello ei ole voinut olla silloin kovin paljon, koska minä olen vielä ehtinyt tuona iltana Black Sheeppiinkin.

Black Sheepistä menin jossain vaiheella Jere Aalinniemelle. Siellä oli minun lisäkseni Jeren isä, Jere ja Arto Mastola. En osaa oikein sanoa milloin olen sieltä tullut kotiin (Sannan luo). Minä en edes muista millä ja miten olen sieltä tullut kotiin.

Minä kävin Arto Mastolan kanssa ostamassa eilen aamulla kukkapuskan Anita Svartille Eetun kuoleman johdosta. Kävimme sitten yhdessä viemässä nämä kukat Anitalle Castreninkadulle. Ennen kukkien viemistä soitin Svartin Henkalle ja kysyin, että kehtaako kukkia viedä. Henkka vastasi, että ilman muuta kehtaa. Näiden kukkien viemisen jälkeen menimme takaisin Aalinniemille jatkamaan ryyppäämistä.

Sitten, kun olen päässyt kotiin, niin en ole käynyt missään. Tänään sitten poliisi tuli hakemaan minua.

K: Milloin olet nähnyt Arto Kytölän viimeksi?

V: Siitä on tosi kauan. Minä en ole hänen kanssaan mitenkään erityisemmin kaveria. Hänen äitinsä kyllä soittelee minulle usein pyytäen ryyppäämään tai viemään häntä viinakauppaan.

K: Tiedätkö onko Kytölä paljon tekemisissä Pakaristen kanssa?

V: Tuskin varmaan ollenkaan.

K: Tiedätkö oliko Eetu tekemissä Kytölän kanssa?

V: En usko, että he olivat tekemissä.

K: Kuinka hyvin sinä tunsit Eetun?

V: Tunsin hänet kyllä ihan hyvin. En ollut viime aikona hänen kanssaan paljoakaan tekemisissä. Minä muistaakseni näin hänet noin kaksi viikkoa sitten ihan ohimennen, kun hän tuli autolla minua vastaan. Minä olin hänen kanssaan viimeksi jutuissa varmaan kuukausi sitten. Olen ollut Eetun kanssa ryyppäämässä montakin kertaa. Viime kesänä olen viimeksi ollut ryyppäämässä samassa paikassa Eetun kanssa.

K: Miten kuvailet Eetun käytöstä, kun hän on humalassa?

V: Minulla ei ole ikinä ollut hänen kanssaan mitään ongelmia. Tiedän, että jotkut henkilöt ovat pelänneet häntä, kun hän oli humalassa. Hän saattoi olla jossakin tilanteissa ja paikoissa aggressiivinenkin.

K: Onko sinulla tiedossa, että Kirsi Pakarisella ja Eetulla olisi ollut suhde tai jotain sen suuntaista?

V: Minä tiedän, että heillä on ollut ainakin flirttiä keskenään. Tämä on ollut minun mielestäni sellaista kiusaamista Ramia kohtaan. Tähän osallistui molemmat Eetu ja Kirsi. Tätä Kirsi harrastaa periaatteessa kaikkien miesten kanssa. Hän saattaa istua syliin tai viereen ja Rami on heti ihan hiilenä ja käskee Kirsin painua vittuun siitä. Minun käsityksen mukaan Rami on mustasukkainen Kirsistä.

K: Onko joku henkilö ottanut sinuun yhteyttä tällä viikolla Eetuun liittyvissä asioissa?

V: Henkka Svart on kysellyt minulta alkuviikosta, että olenko nähnyt Eetua. Tähän väliin haluan sanoa, että Kirsi Pakarisen käytös on tällä viikolla ollut ihmeellistä. Olen Sannan kanssa katsonut, että Kirsi ei ole ollut Facebookissa aktiivisena, vaikka hän normaalisti on seillä päivittäin. Lisäksi Sanna on yrittänyt soittaa Kirsille, mutta hän ei ole vastannut tai puhelin on ollut kiinni. Tämän on aivan poikkeuksellista. Tavallisesti Kirsi vastaa, kun Sanna hänelle soittaa.

K: Milloin sinä kuulit Eetun kuolemasta ja kuka sinulle tämän kertoi?

V: Silloin, kun torstai-iltana kävin hakemassa rahat kotoa, niin silloin näin poliisiautot siinä Vuohisillantiellä. Siinä oli myös Eetun veljiä autossa ja menin heidän juttusilleen. Sitten myöhemmin kuulin Pikkikseltä (Jari Koskinen-Hallgren), että Eetu on tapettu. Soitin tästä asiasta Henkalle.

K: Onko sinulla tiedossa, että Eetulla ja Pakarisilla (Rami tai Kirsi) olisi jotain bisneksiä käynnissä?

V: Minulla ei ole tästä tietoa. Aikaisemmin Eetu on myynyt paljonkin elektroniikkaa Ramille.

K: Osaatko kertoa kuinka kauan Eetu tunsi Kirsi ja Rami Pakarisen?

V: Luultavasti he ovat tunteet muutaman vuoden. Rami tuli tänne Pietarsaareen jonkun linnan tuomion jälkeen. Luultavasti he ovat tunteneet siitä lähtien.

K: Oletko sinä syyllistynyt tässä asiassa johonkin rikokseen?

V: En missään tapauksessa. Eetu oli minun kaveri ja minulla ei olisi mitään syytä tehdä hänelle mitään pahaa.

Minulla ei ole muuta kerrottavaa asiasta.

KUULUSTELTAVAN KANTA KIRJALLISEEN MENETTELYYN

☐ Minulle on annettu tieto suostumukseni merkityksestä ja sen peruuttamisen mahdollisuudesta ETL 1:2.1 4 kohta, EPA 1:2.1 10 kohta

☐ Aion suostua kirjalliseen menettelyyn

☐ En aio suostua kirjalliseen menettelyyn.

☐ Pyyntö tuomitsemisesta yhdyskuntapalveluun

☐ Minulle on tehty selkoa valvotun ajo-oikeuden sisällöstä, ehdoista ja kustannuksista (alkolukko)

☐ Pyydän, että minulle määrätään valvottu ajo-oikeus

☐ Toimitan käräjäoikeudelle todistuksen tai selvityksen ajokiellon pituuteen vaikuttavista seikoista

KUULUSTELTAVAN KANTA SOVITTELUUN

☐ Minulle on kerrottu sovittelun yleiset edellytykset SovL 2 § ja tiedotettu sovittelumahdollisuudesta SovL 13.3 §

☐ Tarvittavan esitutkinta-aineiston saa lähettää sovittelutoimistoon SovL 16.1 §:n 2 kohta

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Jouko Salo

Jouko Johannes SALO

☑ Jatkuu

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Jouko Salo

Jouko Johannes SALO
☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelija/Vakuudeksi
Mikko Pesola

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 11.45

POLIISI

KUULUSTELUPÖYTÄKIRJA
Rikoksesta epäilty

Etptk:n sivun nro
205

Esitutkintapöytäkirjan numero
5710/R/3943/17

Kuulusteltavan nimi
Brännbacka Eva Susanna

Kuul. ptk:n sivun nro
1

1 Kuulustelu-tilaisuus

Kuulustelupaikka
Pohjanmaan poliisilaitos
Pietarsaaren poliisiasema

Kuulustelupäivä
11.2.2017

Alkoi kello
10.39

Kuulustelija
Rikosylikonstaapeli Mika Laihorinne

☐ Kuulusteltu puhelimitse
☐ kuulusteltu muulla tiedonsiirtovälineellä

Kuulustelutodistaja

☐ läsnä pöytäkirjaa allekirjoitettaessa

2 Rikoksesta epäilty

Sukunimi, etunimet
Brännbacka Eva , Susanna

Entiset nimet

Syntymäaika
16.11.1965

Kieli

Kansalaisuus

Tiedot tarkistettu, miten, missä
☐

Ammatti
Laitoshuoltaja

Syntymä-/kotikunta
Pietarsaari

Siviilisääty
Eronnut

Päiväsakon suuruuteen vaikuttavat tiedot
☒ Elatusvelvollisuustietoni ovat pysyneet muuttumattomina edellisen vahvistetun verotuksen jälkeen
☐ Tulotietoni ovat pysyneet olennaisesti muuttumattomina edellisen vahvistetun verotuksen jälkeen

Ajokortti

Sotilasarvo

3 Merkinnät Kuulustelun aikana tapahtuneet muutokset välimerkintänä tekstiosaan

Rikos/tapahtuma
Murha

Ilmoituksen nro
5710/R/3943/17

Muut kuulustelussa läsnä olevat

Kuulustelussa käytetty kieli (ellei kuulustelun kirjauskieli)

Ennen kuulustelua on ilmoitettu
☒ Asema esitutkinnassa ETL 4:9
☒ Oikeudesta käyttää avustajaa ETL 4:10
☒ Oikeudesta pyytää kuulustelutodistaja paikalle ETL 7:11
☒ Milloin voidaan määrätä puolustaja ROL 2:1
☒ Mistä teosta kuulusteltavaa epäillään ETL 7:10.2
☒ Oikeudesta olla myötävaikuttamatta sen rikoksen selvittämiseen, josta häntä epäillään ETL 4:3
☐ Kielellisistä oikeuksista ETL 4:12 ja 4:13

Oikeudenkäynti-avustaja

Nimi ja yhteystiedot

Puhelin, sähköpostiosoite

☐ Läsnä kuulustelussa
☐ Ei läsnä kuulustelussa

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Susanna B

Susanna Brännbacka Eva

☑ Jatkuu

KUULUSTELUKERTOMUS

Minulle on kerrottu kuulustelun alussa asemastani esitutkinnassa sekä mistä lainvastaisesta menettelystä minua epäillään ja kyseisen menettelyn seuraamukseksi säädetystä rangaistusasteikosta. Lisäksi minulle on kirjallisesti ilmoitettu oikeudesta käyttää avustajaa esitutkinnassa ja kerrottu mahdollisuudesta puolustajan määräämiseen. Tiedän, että avustajan käyttäminen kuulustelussa voisi parantaa mahdollisuuksiani puolustautua rikosepäilyä vastaan. Minulle on varattu riittävästi aikaa harkita avustajan käyttämistä kuulustelussa.
Olen tietoinen, että minulla on oikeus olla myötävaikuttamatta rikosepäilyni selvittämiseen ja että mikäli kuitenkin kerron tietoja epäillystä rikoksesta, näitä tietoja voidaan myös käyttää oikeudenkäynnissä näyttönä minua vastaan.

Kiistän syyllistyneeni tutkittavana olevaan henkirikokseen.

Asun Vuosihisillantiellä ja meidän ja Pakaristen talojen väissä on yksi kerrostalo. Asun yhdessä Jouko Salon kanssa. Tunnen Pakarisen pariskunnan hyvin ja tapaan silloin tällöin vierailla heidän luonaan. Viimeksi olen käynyt heidän luonaan viime maanantaina 6.2.

Jouko tuli maanantaina töistä joskus iltapäivällä ja menimme autollamme vihreällä Fordilla viinakauppaan ja sieltä jatkoimme Lasanderin kämpälle Skataan. Lasanderilla ei ollut muita vieraita kuin minä ja Jouko. Viivyimme siellä iltaan saakka ja minä lähdin kotiin joskus 20.00-20.30 aikaan. Tilasin taksin ja sillä menin suoraan kotiin, Jouko jatkoi matkaa Itäkunnaantielle Marko Nyholmin luokse. Jossain vaiheessa Rami Pakarinen soitti minulle ja pyysi sinne kylään. Hän pyysi minua myös tuomaan ruokaa mukanani. Rami kertoi, että siellä ovat myös Kirsi ja Eetu. Eetulla hän tarkoitti Jari Svartia.
Kun olin saapunut taksilla kotiin niin viivyin jonkin aikaa kotona ja sitten otin mukaani perunamuusia ja lihapullia ja menin Pakaristen asunnolle. Kello oli tuolloin illalla kymmenen paikkeilla.
Soitin Ramille että olen ulko-ovella ja hän tuli avaamaan oven minulle. Asunnossa olivat kuten Rami oli sanonut , Kirsi ja Eetu. Istuimme kaikki olohuoneessa. Viivyin siellä tunti taikka puoli tuntia. En mä kauan siellä ollut. Tuona aikana havaitsin, että ei porukka siellä ollut kovinkaan vahvassa humalassa. He joivat olutta ja mahdollisesti jotakin viinaa.

Kirsi ja Rami puhuivat jotakin muutosta Vaasaan.

K: Havaitsitko mitään erimielisyyksiä asunnossa olijoiden kesken?
V: Ei.

K: Oliko havaittavissa mustasukkaisuutta?
V: Ei ollut.

K: Oliko Rami yleensäkkään mustasukkainen Kirsistä?
V: Kyllä se oli. Kirsi on kännissä sellainen että se halailee ja siitä Rami ei tykkää.

K: Oliko tällaista halailua Kirsin ja Eetun välillä tuolloin maanantai iltana?
V: Ei ollut

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Susanna Brännbacka Eva

☑ Jatkuu

POLIISI

KUULUSTELUPÖYTÄKIRJA
Rikoksesta epäilty

Etptk:n sivun nro
202

Esitutkintapöytäkirjan numero
5710/R/3943/17

Kuulusteltavan nimi
Brännbacka Eva Susanna

Kuul. ptk:n sivun nro
3

K: Onko Kirsillä ja Eetulla ollut keskinäinen suhde?
V: Ei minun tiedossa ainakaan ole ollut.

Lähdin sitten kotiin ja asunnossani olin vähän tietokoneella ja menin nukkumaan. Jouko oli yön pois kotoa. Hän oli ollut yön Nyholmin luona ja mennyt aamusta takaisin Lasanderin talolle. Heräsin tiistaina jo viiden maissa aamulla. Soitin Richarda svartille (Kikalle), että jos se voi heittää minut Lasanderille ja hän veikin minut siinä yhden kahdentoista maissa päivällä. Jouko oli Lasanderin luona sinne mennessäni. Lassanderilta lähdin Joukon kanssa Svedeniin kellon ollessa tuolloin äivällä kolmen puoli neljän aikaan. Gunnar Långström ajoi meidät Svedeniin ja sieltä menimme ruokajonoon Teollisuuskadulle vähän ennen puoli viittä. Sieltä yksi tuttu heitti meidät kotiin. Kuskin nimi oli Harri Björklund. Olimme viiden jälkeen kotona ja siellä vietimme koko illan kahdestaan. Keskiviikkona olin kotona koko päivän. En edes käynyt pihalla. Myös Jouko oli siellä.
Torstaina kävin hakemassa Lasanderille maanantaina jätetyn auton ja ajoin sen Vuohisillantielle.
Torstaina Henry Svart soitti minulle ja kysyi Eetusta. Sanoin hänelle nähneeni Eetun viimeksi maanantaina. Yritin sitten soittaa Kirsin puhelimeen mutta sieltä ei vastattu. Ramillahan ei ole omaa puhelinta lainkaan.

KUULUSTELTAVAN KANTA KIRJALLISEEN MENETTELYYN

☐ Minulle on annettu tieto suostumukseni merkityksestä ja sen peruuttamisen mahdollisuudesta ETL 1:2.1 4 kohta, EPA 1:2.1 10 kohta
☐ Aion suostua kirjalliseen menettelyyn
☐ En aio suostua kirjalliseen menettelyyn.
☐ Pyyntö tuomitsemisesta yhdyskuntapalveluun
☐ Minulle on tehty selkoa valvotun ajo-oikeuden sisällöstä, ehdoista ja kustannuksista (alkolukko)
☐ Pyydän, että minulle määrätään valvottu ajo-oikeus
☐ Toimitan käräjäoikeudelle todistuksen tai selvityksen ajokiellon pituuteen vaikuttavista seikoista

KUULUSTELTAVAN KANTA SOVITTELUUN

☐ Minulle on kerrottu sovittelun yleiset edellytykset SovL 2 § ja tiedotettu sovittelumahdollisuudesta SovL 13.3 §
☐ Tarvittavan esitutkinta-aineiston saa lähettää sovittelutoimistoon SovL 16.1 §:n 2 kohta

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Susanna Brännbacka Eva
☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelija/Vakuudeksi Mika Laihorinne

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:
Susanna Brännbacka Eva

☑ Jatkuu

Kuulustelupöytäkirja
Todistaja

Etptk:n sivun nro
208

Esitutkintapöytäkirjan numero
5710/R/3943/17

Kuulusteltavan nimi
KIVIKANGAS Arto Ensio

Kuul. ptk:n sivun nro
1

☐ Muu asema

1 Kuulustelutilaisuus

Kuulustelupaikka
Pohjanmaan poliisilaitos
Pietarsaaren poliisiasema

Kuulustelupäivä
10.2.2017

Alkoi kello
9.22

Kuulustelija
Vanhempi rikoskonstaapeli Ann-Cathrine Engström-Käld

☐ kuulustelu puhelimitse
☐ kuulusteltu muulla tiedonsiirtovälineellä

Kuulustelutodistaja

☐ läsnä pöytäkirjaa allekirjoitettaessa

2 Henkilötiedot

Sukunimi, etunimet
KIVIKANGAS, Arto Ensio

Entiset nimet

Syntymäaika
27.02.1958

Tiedot tarkistettu, miten, missä
☐

Kieli
Suomi

Kansalaisuus
SF

Ammatti
Työtön

Syntymä-/kotikunta
Syntymäkunta Alajärvi kotikunta Pietarsaari

3 Merkinnät
Kuulustelun aikana tapahtuneet muutokset välimerkintänä tekstiosaan

Rikos/tapahtuma
Murha

Ilmoituksen nro
5710/R/3943/17

Muut kuulustelussa läsnä olevat

Kuulustelussa käytetty kieli (ellei kuulustelun kirjauskieli)
Suomi

Ennen kuulustelua on ilmoitettu
- ☒ Asema esitutkinnassa ETL 4:9
- ☒ Vaitiolo-oikeudesta OK 17:18-21
- ☒ Oikeudesta kieltäytyä todistamasta OK 17:17
- ☒ Oikeudesta pyytää kuulustelutodistaja paikalle ETL 7:11
- ☒ Totuusvelvollisuudesta sekä perättömästä lausumasta viranomaismenettelyssä ETL 7:8, RL 15:2
- ☒ Vaitiolovelvollisuudesta OK 17:10-16

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Arto Kivikangas
Arto Ensio KIVIKANGAS

☑ Jatkuu

KUULUSTELUKERTOMUS

Minulle on kerrottu asemani.

Tunnen Eetua, Jari Svartia noin 40 vuoden takaa, ehkä pitempääkin. Eetu on käynyt minun luona jo silloin kun asuin Jungamintiellä Skutnässissä. Eetu kävi myös minun luona kun asuin Bonääsissä . Tämä tapaaminen on ollut molemminpuoleista minäkin olen käynyt Eetun luona kahvilla. Nyt en ole ollut niin paljon Eetun luona kun sain oman asunnon. Naisystäväni, Mirve Myllymäki asuu ovea vastapäätä Eetua(Kastreenikadulla 7), ja itse asun lähellä toisessa talossa.

Milloin olet viimeksi nähnyt Eetua?
- Sunnuntaina 5.2 kun nähtiin Eetua rappukäytävällä Virven kanssa. Virvellä oli voileipäkakku kädessä ja kertoi vievänsä tämä Kokkolaan. Eetu sanoi että tuo se heille. Lähdettiin matkaan.

Eetu auttoi minua muuttamaan viime viikolla tiistaina 31.1 tai 1.2 kuun muutin omaan asuntoon. ½ vuotta Eetu säilytti minun tavaroita asunnossaan kun minä olen asunut asuntoauto. Eetu kantoi minun tavaroita minun kanssa100 metriä 3 kerrokseen. Meillä on nyt rauhoittunut tilanne Virven kanssa. Vaikka meillä on paljon ollutkin kränää jopa käräjille asti.

Oletko huomannut mitään erityistä Eetun ympärillä viime aikoina, uhkauksia tai muuta?
- en, Eetu ei ole kertonut eikä olisi kertonut. Se on sen "oma" juttu jos on ollut. Tiettyjä asioita puhui mutta ei ehkä kaikkea.

Mitä tiedät Eetun tuttavapiiristä?
- siinä missä asuvat en ole tavannut muita kun Eetun tyttö, Eetun miniän, Jerkku, Anitan ja Eetun. Eetun veli Henkka vaimonsa kanssa on käynyt. Muita ulkopuolisia en ole siellä nähnyt. Eetu ja Anita on aina auttanut minua. Minä olen heitä auttanut. Viime viikolla kävin heillä heittämässä sohvan pihalla. Paikkaisin Eetun pojan polkupyöräkumin. Ostin tämän polkupyöräkumin koska Eetu ja Anita säilyttivät minun tavaroitaan sen aikaa kun remppasin asuntoani.

Oletko huomannut että Eetu olisi pelännyt jotain tai jotakin?
- säikäytin Eetua 3 viikkoa sitten, menin Virven asunnosta ulos, menin käymään kaupassa, aavistin että Eetu tuli ulko-ovesta sisälle. En laittanut valoja rappukäytävään. Säikäytin Eetun, en ole nähnyt Eetun säikähtävän tällä lailla, jopa perutti saunaovelle ihan säikähtäneen näköisenä. Eetu sanoi "Artsi minkä teit". Kun kerroin Virvelle tästä, me naurettiin tälle. En olisi odottanut Eetulta tällaista reaktiota siitä, suunnattomasti säikähti tästä että löin pimeässä kädet yhteen.

Onko Anita ilmaissut jotain mikä viittaisi siitä että heillä olisi ongelmia?
- minulla on yksi asia mikä olen kuullut molemmilta, silloin kun kannettiin huonekalut niin Eetu kertoi että hänellä on miniä täällä Pietarsaaressa. Kolmas tenava tulossa. Miniä lähti Ouluun, mistä se oli tullut tänne. Anita on hoitanut molemmat tenavat hyvin. Miniäkin kulki Anitan kanssa. Eetu kertoi, mutta käski olla hiljaa tästä, Miniä lähti täältä ja otti nuorim-

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Arto Kivikangas
Arto Ensio KIVIKANGAS

☑ Jatkuu

man tenavan mukaan. Vanhempi tyttö jäi Anita ja Eetun kanssa. Eetu sanoi että heillä on paperit että tyttö on heillä 3 viikkoa. Eetu ja Anita pelkäsi että tyttö viedään heiltä. Molemmat kertoi asian samalla lailla. Tummilla on kova huoli lapsistaan. Tämä oli heille kova pala. Tämä että hän kertoi tästä kertoo varmaan sitä että hän jollain lailla minuun luotti.

Tästä että jotain olisi tapahtunut Eetulle tuli minulle tietoon kun soitin Jani Kottarille eilen 9.2.2017 klo. 20.59. Yritin soittaa Eetulle eilen 9.2.2017 klo. 21.33 mutta hän ei vastannut.

Onko sinun naisystävä Virve nähnyt Eetua myöhemmin kun tämä teidän tapaaminen porraskäytävässä?
- sitä minä en tiedä, voi soittaa ja kysyä.

Arto soittaan naisystävälleen Virve Myllymäelle, kaiutin päällä.

Arto kysyy että oletko nähnyt Eetua sen sunnuntain jälkeen kun vietiin se voileipäkakku Kokkolaan ja Eetu tuli porraskäytävässä vastaan?
- en ole

Tunnetko Kirsi ja Rami Pakarinen?
- en tunne

Onko sinulla muita tuttuja joiden luona Eetu on voinut käydä?
- ei, olen ikänä pysynyt erossa "ruohosta" ja näiden Eetun kavereista

Eetulla ja Anitalla oli aina avain ovessa kun olivat kotona, avainta ei ole ollut nyt ovessa joulukuu 2016 jälkeen ovessa. En tiedä syytä tähän mutta sekä Virve että minä huomattiin tämän.

Haluatko lisätä jotain?
- ei

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Arto Kivikangas
Arto Ensio KIVIKANGAS

Kuulustelija/Vakuudeksi
Ann-Cathrine Engström-Käld
☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 10:19

Kuulustelupöytäkirja	Etptk:n sivun nro 212
Esitutkintapöytäkirjan numero 5710/R/3943/17	
Kuulusteltavan nimi Kivikangas Arto 27.02.1958	Kuul. ptk:n sivun nro

Kuulustelupaikka Pohjanmaan poliisilaitos Pietarsaaren poliisiasema	Kuulustelupäivä 10.2.2017 ☒ kuulustelu puhelimitse	Alkoi kello 10:34

KUULUSTELUKERTOMUS

Puhelinkuulustelu.
Nyt olen tarkistanut ajan Virven kanssa milloin tapasimme Eetun sunnuntaina porraskäytävässä 5.2.2017, se oli klo. 11.30

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: 27.02.1958 Kivikangas Arto

Kuulustelija/Vakuudeksi Ann-Cathrine Engström-Käld

Ann-Cathrine Engström-Käld

☒ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 10:35

SM-2001-01901/Tu-42
428.284.02.004/13.02.2014

P3J

POLIISI

Kuulustelupöytäkirja
Todistaja

Etptk:n sivun nro
213

Esitutkintapöytäkirjan numero
5710/R/3943/17

Kuulusteltavan nimi
Svart Richard

Kuul. ptk:n sivun nro
1

☐ Muu asema

1 Kuulustelu-tilaisuus

Kuulustelupaikka
Pohjanmaan poliisilaitos
Pietarsaaren poliisiasema

Kuulustelupäivä
10.2.2017

Alkoi kello
9.07

Kuulustelija
Rikosylikonstaapeli Mika Laihorinne

☐ kuulustelu puhelimitse
☐ kuulusteltu muulla tiedonsiirtovälineellä

Kuulustelutodistaja

☐ läsnä pöytäkirjaa allekirjoitettaessa

2 Henkilötiedot

Sukunimi, etunimet
Svart, Richard

Entiset nimet

Syntymäaika
21.11.1974

Tiedot tarkistettu, miten, missä
☐

Kieli

Kansalaisuus

Ammatti
sekatyömies

Syntymä-/kotikunta
Pietarsaari

3 Merkinnät
Kuulustelun aikana tapahtuneet muutokset välimerkintänä tekstiosaan

Rikos/tapahtuma
Murha

Ilmoituksen nro
5710/R/3943/17

Muut kuulustelussa läsnä olevat

Kuulustelussa käytetty kieli (ellei kuulustelun kirjauskieli)

Ennen kuulustelua on ilmoitettu
☒ Asema esitutkinnassa ETL 4:9
☐ Vaitiolo-oikeudesta OK 17:18-21
☐ Oikeudesta kieltäytyä todistamasta OK 17:17
☐ Oikeudesta pyytää kuulustelutodistaja paikalle ETL 7:11
☒ Totuusvelvollisuudesta sekä perättömästä lausumasta viranomaismenettelyssä ETL 7:8, RL 15:2
☐ Vaitiolovelvollisuudesta OK 17:10-16

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Richard Svart
Richard Svart

☑ Jatkuu

POLIISI

Kuulustelupöytäkirja
Todistaja

Etptk:n sivun nro
214

Esitutkintapöytäkirjan numero
5710/R/3943/17

Kuulusteltavan nimi
Svart Richard

Kuul. ptk:n sivun nro
2

KUULUSTELUKERTOMUS

Tunnen hyvin Rami ja Kirsi Pakarisen sillä he asuvat naapurissamme vuohisillantiellä Pietarsaaressa. Ulko-ovemme ovat vastakkain D rapun toisessa kerroksessa.
Sunnuntai tai maanantai iltana olin Eetun luona vierailemassa. Eetu asusti väliaikaisesti poikansa asunnossa kerrostalomme viimeisessä rapussa. Hän oli aivan selvin päin ja siellä ollessani hän otti olutta ja tarjosi minullekin. Minä kun en ota alkoholia kieltäydyin oluesta mutta Eetu joi yhden nopeasti.
Jossain vaiheessa ennen puoltayötä lähdin asunnolleni ja Eetu tuli mukaan tarkoituksenaan mennä vierailemaan Pakaristen asunnolle. Hän vierailee Pakarisilla silloin tällöin. Eetulla oli mukanaan 6-7 oluttölkkiä kun soitimme Pakaristen ovikelloa. Muistaakseni Rami tuli avaamaan oven ja Eetu meni sisälle. Minä menin omaan asuntooni.
Seuraavana aamuna lähdin ennen kymmentä kaupungille ja mennessäni kuulin Pakarisen asunnosta heidän välistä riitelyä. Tunnistan heidän äänensä ollessani pihalla heidän avoimesta ikkunasta. Kaupungilla käytyäni tulin vuohisillantielle niin näin Rami Pakarisen talomme pihassa kantamassa kaljalaatikon näköistä pahvilaatikkoa. Oletin sen olevan kaljalaatikko. Kysyin Ramilta heti, että missä Eetu on. Muistaakseni hän kielsi tietävänsä.
Kävelimme yhdessä rappukäytävään ja siinä sisäpuolella lähellä ulko-ovea näin aseen hylsyn, joka oli lyijykynän paksuinen. Sanoin Ramille että kato mikä siinä on. Pakarinen otti sen mitään sanomatta ja laittoi taskuunsa.
Tulimme toiseen kerrokseen ja Pakarisen ovi oli selällään auki. Kirsi oli käytävän päässä olevassa komerossa polvillaan. Jäin siihen käsitykseen että se pakkas jotakin koska he olivat muuttamassa pois.
Menin asuntooni mitään sen kummempaa ajattelematta.
Samana tai seuraavana päivänä olin Rikun (Rikhard Långströmin) ja Henkan (Henry Svartin) Pakaristen oven edessä pyrkimässä sisälle heidän asuntoon siinä onnistumatta. Riku kuunteli oven läpi, että siellä oli pesukone päällä. Ajattelimme, että onkohan Eetu kieltäny avaamasta ovea. Siinä paikalla oli myös Kirsin nuorin poika Jesse eikä hänkään päässyt sisälle.

Muuta minulla ei tästä oikeastaan ole kerrottavaa.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:
Richard Svart

Kuulustelija/Vakuudeksi
Mika Laihorinne
☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:
Richard Svart

☑ Jatkuu

POLIISI

Kuulustelupöytäkirja
Todistaja

Etptk:n sivun nro
215

Esitutkintapöytäkirjan numero
5710/R/3943/17

Kuulusteltavan nimi
HAUTALA Sirpa Helena

Kuul. ptk:n sivun nro
1

☐ Muu asema

1 Kuulustelu-tilaisuus	Kuulustelupaikka Pohjanmaan poliisilaitos Kuulusteltavan asunto/Pietarsaaren poliisiasema	Kuulustelupäivä 11.02.2017	Alkoi kello 09.55
	Kuulustelija Vanh. rikoskonstaapeli Henrik Back	☐ kuulustelu puhelimitse ☐ kuulusteltu muulla tiedonsiirtovälineellä	
	Kuulustelutodistaja Rikosylikonst. Johan Björklund	☐ läsnä pöytäkirjaa allekirjoitettaessa	
2 Henkilötiedot	Sukunimi, etunimet **HAUTALA, Sirpa Helena**	Entiset nimet	Syntymäaika 28.02.1949
	Tiedot tarkistettu, miten, missä ☐	Kieli Suomi	Kansalaisuus
	Ammatti Muovityöntekijä el.	Syntymä-/kotikunta Sääksmäki/Pietarsaari	
3 Merkinnät Kuulustelun aikana tapahtuneet muutokset välimerkintänä tekstiosaan	Rikos/tapahtuma Murha	Ilmoituksen nro 5710/R/3943/17	
	Muut kuulustelussa läsnä olevat		
	Kuulustelussa käytetty kieli (ellei kuulustelun kirjauskieli)		
	Ennen kuulustelua on ilmoitettu ☒ Asema esitutkinnassa ETL 4:9 ☒ Vaitiolo-oikeudesta OK 17:18-21 ☒ Oikeudesta kieltäytyä todistamasta OK 17:17 ☒ Oikeudesta pyytää kuulustelutodistaja paikalle ETL 7:11 ☒ Totuusvelvollisuudesta sekä perättömästä lausumasta viranomaismenettelyssä ETL 7:8, RL 15:2 ☒ Vaitiolovelvollisuudesta OK 17:10-16		

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Sirpa Hautala
Sirpa Helena HAUTALA

☑ Jatkuu

KUULUSTELUKERTOMUS

Minulle sopii että tämä kuulustelu suoritetaan kodissani ja tulen sitten myöhemmin iltapäivällä tänään Pietarsaaren poliisiasemalle. Tarkistan silloin kirjatun kertomukseni ja allekirjoitan sen samalla.

Olen asunut vuodesta 2010 nykyisessä asunnossani, osoitteessa Vuohisillantie 44 D30 ja kyseessä on kerrostalon pohjakerros ja rappukäytävä lähimpänä Vuohisillantietä.
Saman rappukäytävän toisessa kerroksessa on asunut noin 4 vuotta nainen jonka nimi on Kirsi Pakarinen ja asuntoon muutti vähän myöhemmin myös hänen aviomiehensä. Uskoisin että miehen nimi on Rami koska ainakin sitä nimeä nainen huutaa kun välillä niiden asunnosta ja rappukäytävällä on kuulunut niiden riitelyä. Pariskunta taitaa käyttää aika runsaasti alkoholia ja välillä heillä käy heillä epämääräistä ns. ryyppyporukkaa. Pariskunta liikkuu useimmiten kävellen mutta heillä on kyllä molemmilla myös pyörät kerrostalon vajassa ja välillä ovat tulleet ja menneet kavereidensa autokyydissä.

Kysyttäessä erikoisista tai poikkeavista havainnoista talossamme viime viikkojen aikana voin kertoa seuraavasti:

En millään pysty sanomaan, oliko se viime maanantain tai tiistain aamulla kun heräsin outoon ääneen. En katsonut kelloa mutta arvioisin että olin jo heräämään päin ja nukuin enää hyvin "herkästi" - arvioisin että kello oli 05.00 - 06.30. Olen melko varma että se ääni oli sellainen pamahdus joka syntyy kun asetta laukaistaan tai sitten sitä voisi kuvailla sellaiseksi oikein kovaksi auton äänenvaimentimen paukkumiseksi. Mistään autosta se ääni ei kuitenkaan ole voinut lähteä koska se tuli selvästi ylhäältäpäin ja talomme sisältä. Yritin kuunnella tarkasti siinä kun makasin sängyssä, että tuleeko lisää pamahduksia, meteliä tai huutoa tms. joka kertoisi vakavasta tapahtumasta talossamme. Mitään ei kuitenkaan kuulunut ja siitä syystä en tällä kertaa katsonut aiheelliseksi soittaa hätäkeskukseen.
Kysyttäessä vastaan, että käsitykseni mukaan se pamahdus tuli Pakarisen pariskunnan asunnosta.
Edellisenä iltana ja alkuyönä oli niiden asunnosta kuulunut vain sitä tavanomaista ääntä kun he juovat ja juhlivat. Erotin silloin sekä Kirsin että Ramin äänet ja sanoisin, että joku toinenkin mies oli siinä asunnossa ja äänessä.

Seuraavana aamuna, elikkä joko tiistaina tai keskiviikkona olin jo valmiiksi hereillä ja makasin vielä sängyssä. Kuulin kuinka huoneiston ovi avautui rappukäytävän toisessa kerroksessa ja sitten tuli joku alas rappusia ja kuulosti siltä, että jotain muovista pussia tai säkkiä olisi raahattu. Välillä se kantamus otti "maahan" ja kuulosti aika painavalta.
Alatasanteella kantamus aivan selvästi laskettiin alas ja kumahdus kuului. Sen jälkeen avattiin ulko-ovi ihan salvasta ja päättelin, että kello ei ole vielä 06.00 koska silloin automaattinen sähkölukko lyö pois päältä. Henkilö poistui ulos ja en osaa sanoa kauanko siinä kesti ennen kuin kuulin, että takaisin sisälle tullaan ja mennään rappusia ylös siihen samaan huoneistoon, elikkä Pakarisen pariskunnan asuntoon.
Arvioisin että ilmeisesti yksin liikkunut henkilö viipyi ulkona vain muutamia minuutteja, sanotaanko korkeintaan 5.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Sirpa Hautala
Sirpa Helena HAUTALA

☑ Jatkuu

Sitten se oli varmuudella torstaina 09.02.2017 ja iltapäivällä, noin puolisen tuntia ennen kuin poliisiauto ensimmäinen kerta kävi pihassa ja poliisit tulivat rappukäytäväämme. Näin asuntoni ikkunasta kuinka Kirsi Pakarinen kantoi ulos pihalle mustan jätesäkin ja tumman kassin/laukun ja vei ne ilmeisen painavat kantamukset siihen isoon metalliseen jäteastiaan, joka oli silloin vielä Vuohisillantien varrella. Kirsi haki toisenkin mustan jätesäkin ulkorappusilta ja heitti myös sen siihen samaan jäteastiaan.

Kysyttäessä tunnenko Jari "Eetu" Svartin ja olenko nähnyt häntä talossamme viime aikoina vastaan:
Tunnen hyvinkin koska hän asui perheineen aikaisemmin kerrostalomme F-rapussa ja en tiedä asuiko viime aikoina siellä taas. Eetu kävi aika useasti e.m. Pakarisen pariskunnan asunnossa ja muistaakseni näin hänet viimeksi lauantaina tai sunnuntaina. Olin menossa ulos ja Eetu tuli vastaan alatasanteella ja oli ilmeisesti menossa ylös Pakarisen pariskunnan asunnolle. Eetu oli puettuna ihan normaalisti ja hänellä oli muistaakseni jokin tumma, kankainen talvitakki. Mies vaikutti olevan jonkin verran humalassa. Tuon jälkeen en ole nähnyt Eetua mutta olen kuullut hänen kantavan äänen. Se tapahtui illalla ennen kuin kuulin sen pamahduksen ja nimenomaan Eetu taisi olla se toinen mies Pakarisen pariskunnan asunnossa.

Kysyttäessä muista henkilöistä jotka tapaavat käydä Pakarisen pariskunnan asunnossa, pystyn muistamaan vain yhden miehen jonka nimi taitaa olla Jouko Salo. Hänen vaimonsa tai avovaimonsa on aika useasti ollut matkassa mukana.

Kysyttäessä verijäljistä meidän pihassa, vastaan että havaitsin ne vasta torstaina ja keskiviikkona en käynyt ulkona lainkaan.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Sirpa Hautala
Sirpa Helena HAUTALA

Kuulustelija/Vakuudeksi
Henrik Back
☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja
Rikosylikonst. Johan Björklund

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 10.25

POLIISI

Kuulustelupöytäkirja
Todistaja

Etptk:n sivun nro 218

Esitutkintapöytäkirjan numero
5710/R/3943/17

Kuulusteltavan nimi
TA Thi Kim Phuong

Kuul. ptk:n sivun nro
1

☐ Muu asema

1 Kuulustelu-tilaisuus	Kuulustelupaikka Pohjanmaan poliisilaitos Kuulusteltavan asunto	Kuulustelupäivä 12.02.2017	Alkoi kello 10.45
	Kuulustelija Vanh. rikoskonstaapeli Henrik Back	☐ kuulustelu puhelimitse ☐ kuulusteltu muulla tiedonsiirtovälineellä	
	Kuulustelutodistaja	☐ läsnä pöytäkirjaa allekirjoitettaessa	
2 Henkilötiedot	Sukunimi, etunimet **TA, Thi Kim Phuong**	Entiset nimet	Syntymäaika 05.06.1972
	Tiedot tarkistettu, miten, missä ☐	Kieli Vietnam (Auttavasti suomi ja ruotsi)	Kansalaisuus Suomi
	Ammatti Asentaja	Syntymä-/kotikunta Vietnam/Pietarsaari	
3 Merkinnät Kuulustelun aikana tapahtuneet muutokset välimerkintänä tekstiosaan	Rikos/tapahtuma Murha	Ilmoituksen nro 5710/R/3943/17	
	Muut kuulustelussa läsnä olevat Kuulusteltavan poikaystävä Johan Sandberg		
	Kuulustelussa käytetty kieli (ellei kuulustelun kirjauskieli) Suomi ja ruotsi		
	Ennen kuulustelua on ilmoitettu ☒ Asema esitutkinnassa ETL 4:9 ☒ Vaitiolo-oikeudesta OK 17:18-21 ☒ Oikeudesta kieltäytyä todistamasta OK 17:17 ☒ Oikeudesta pyytää kuulustelutodistaja paikalle ETL 7:11 ☒ Totuusvelvollisuudesta sekä perättömästä lausumasta viranomaismenettelyssä ETL 7:8, RL 15:2 ☒ Vaitiolovelvollisuudesta OK 17:10-16		

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Thi Kim Phuong TA

KUULUSTELUKERTOMUS

Osaan auttavasti suomea ja ruotsia ja minulle sopii, että tämä kuulustelu tehdään kodissani ilman tulkin apua kun avuksi on nyt paikalla poikaystäväni Johan Sandberg. Luotan siihen että kuulustelija saa lausumani kirjattua oikein poliisiasemalla ja allekirjoittaa sen virkavastuulla.

Olen asunut nykyisessä osoitteessani, Vuohisillantie 44 D28 noin 4 vuotta ja ensimmäiset kolme vuotta mukanani asui tyttäreni HOANG, Selina. Kyseessä on huoneisto kerrostalon pohjakerroksessa ja tänne muuttaessani rapun toisessa kerroksessa asui jo silloin pariskunta jonka nimi on Pakarinen. Välillä se mies on ollut poissa ja silloin on ollut hiljaisempaa mutta miehen ollessa ns. maisemissa pariskunnan asunnosta on usein kuulunut häiritsevää melua ja siellä on pidetty "juhlia". Tyttäreni soitti useamman kerran poliisit paikalle jotta meno siellä hiljentyisi ja saisimme nukuttua. Pikkuhiljaa kuitenkin totuimme siihen, että siitä asunnosta tulee tiettyjä ääniä ja asialle ei voi käytännössä mitään.

Kysyttäessä olenko viime viikon aikana kuullut tai nähnyt erikoista kerrostalossamme, niin muistan pari tapahtumaa.

Olen kuluneen viikon ollut töissä iltavuorossa (14 -22) ja alkuviikosta mies lauloi kovaäänisesti siinä Pakaristen asunnossa kun tulin töistä kotiin. Lähetin siitä jopa tekstiviestin puhelimella poikaystävälleni ja nyt kun olen pyynnöstä tarkistanut asian puhelimesta todettiin, että lähetin viestin maanantaina 07.02.2017 klo 22.33. Viesti kuuluu: Naapuri laulaa kovaa.
En osaa sanoa kuka siinä lauloi, asunnossa asuva mies tai joku vieras. Taustalta kuului musiikkia ja veikkaisin että laulajalla oli apuna karaokelaite. Tulin kotiin n. klo 22.10 ja se laulaminen jatkui siitä vielä ainakin tunti tai jopa kaksi. Sen jälkeen olen hyvin väsyneenä nukahtanut ja nukuin sikeästi ja heräsin n. klo 06.30. En muista kuulleeni yön aikana tai sitten aamulla mitään outoja ääniä.

Talossamme oli sitten hiljaista päivä tai kaksi mutta sitten yhtenä yönä kuulin outoa ääntä Pakaristen asunnosta. Heräsin joskus yöllä ja en osaa yhtään sanoa paljonko kello oli. Kävin vessassa ja siinä huoneessa kuulee erityisen hyvin äänet ylänaapurin asunnosta. Kuulemani ääni oli ihan outo ja erilainen kuin mihin olen tottunut ja siihen ei liittynyt mitään puhetta tms. henkilöiden välillä. Totesin lopulta, että naapurit varmaankin laittavat ruokaa ja käyttävät siinä jotain konetta tai laitetta ja palasin sänkyyn nukkumaan. Kysyttäessä vastaan, että se ääni ei ollut mitään astioiden kolistelua tai hakkaamista vaan yhtenäinen melu ja se muistutti niitä ääniä mitä kuulee rakennustyömailla kun jotain esim. porataan tai sahataan.

Seuraavana päivänä huomasin rappukäytävän alatasanteella ja pihassa outoja jälkiä ja ensimmäiseksi tuli mieleen, että siinähän on verta. Tarkemmin ajateltuna niin pystyn lyömään kiinni, että silloin oli keskiviikko. Sitä seuraavana päivänä elikkä torstaina totesin, että pihassa liikkuu romanimies ja nainen ikään kuin he etsisivät jotakin maasta. Saman päivän iltana oli sitten paljon poliiseja paikalla kun tulin kotiin töistä.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Thi Kim Phuong TA

Kuulustelija/Vakuudeksi Henrik Back

☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 11.20

POLIISI

Kuulustelupöytäkirja
Todistaja

Etptk:n sivun nro
221

Esitutkintapöytäkirjan numero
5710/R/3943/17

Kuulusteltavan nimi
YLITALO Timo Tapani

Kuul. ptk:n sivun nro
1

☐ Muu asema

1 Kuulustelu-tilaisuus

Kuulustelupaikka
Pohjanmaan poliisilaitos
Pietarsaaren poliisiasema

Kuulustelupäivä
10.02.2017

Alkoi kello
12.55

Kuulustelija
Vanh. rikoskonstaapeli Henrik Back

☐ kuulustelu puhelimitse
☐ kuulusteltu muulla tiedonsiirtovälineellä

Kuulustelutodistaja

☐ läsnä pöytäkirjaa allekirjoitettaessa

2 Henkilötiedot

Sukunimi, etunimet
YLITALO, Timo Tapani

Entiset nimet

Syntymäaika
07.11.1978

Tiedot tarkistettu, miten, missä
☐

Kieli
Suomi

Kansalaisuus

Ammatti
Myyjä

Syntymä-/kotikunta
Kokkola/Pietarsaari

3 Merkinnät
Kuulustelun aikana tapahtuneet muutokset välimerkintänä tekstiosaan

Rikos/tapahtuma
Murha

Ilmoituksen nro
5710/R/3943/17

Muut kuulustelussa läsnä olevat

Kuulustelussa käytetty kieli (ellei kuulustelun kirjauskieli)

Ennen kuulustelua on ilmoitettu
☒ Asema esitutkinnassa ETL 4:9
☒ Vaitiolo-oikeudesta OK 17:18-21
☒ Oikeudesta kieltäytyä todistamasta OK 17:17
☒ Oikeudesta pyytää kuulustelutodistaja paikalle ETL 7:11
☒ Totuusvelvollisuudesta sekä perättömästä lausumasta viranomaismenettelyssä ETL 7:8, RL 15:2
☒ Vaitiolovelvollisuudesta OK 17:10-16

Poliisi 2016
428 282 02.008/21.02.2016

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Timo Tapani YLITALO

☑ Jatkuu

P3T

KUULUSTELUKERTOMUS

Olen toiminut myyjänä Erkin Halli yhtiössä jo 6-7 vuotta ja olen naimisissa yhtiötä nykyään omistavan Tiina Ylitalon kanssa. Enimmäkseen olen ollut töissä Pietarsaaren liikkeessä ja työkalupuolella.

Nyt tänään aamupäivällä Pietarsaaren liikkeeseen tuli kaksi rikospoliisia kyselemään tietyistä asioista. Olin itse kotona vielä mutta pian soitti minulle sekä kassaneiti että myyjä Mika Granbacka. Menin paikalle koska tarvittiin apua valvontakameroiden tallenteiden tarkistamisen kanssa. Liikkeeseen tuli kuitenkin myös laitteita asentanut Tommy Bexar ja hän ja Granbacka lähinnä palvelivat konstaapeleita siinä. Minä vain kuulin jotain että tiistaina iltapäivällä oli ostettu jotain ja kuulin mainittavan jätesäkkejä.

Menin välillä takaisin kotiin ja parin tunnin kuluttua kun asiasta tuli uudestaan puhetta työpaikalla hoksasin mistä tapahtumasta oli kyse kun mainittiin AXA sähkösaha. Poliisit olivat silloin vielä siellä ja pystyin kertomaan heille tietystä asiakkaasta.

Muistan hyvin kuinka viime tiistaina 07.02.2017 iltapäivällä asiakas rupesi puhuttelemaan minua siellä Pietarsaaren liikkeen käytävällä. Kyseessä oli minulle tuntematon n. 35-40 vuotias mies joka oli keskimittainen ja aika voimakasrakenteinen. Mies kyseli moottorisahoja ja selvisi, että sähkösahaa hän ajatteli. Menimme oikealle hyllylle ja näytin hänelle Echo-merkkistä sähköketjusahaa joka maksaa melkein 200 euroa. Mies moitti sahaa turhan kalliiksi ja otin silloin esille AXA-merkkisen sahan joka maksoi 69 euroa. Mitään puhetta ei ollut mihin tarkoitukseen saha tulisi jne...

Mies hyväksyi sen sahan heti ja mitään ei keskusteltu sahan käyttökuntoon laittamisesta ja että ketjuvoiteluöljyä vaaditaan myös. Se oli ns. helppo kauppa ja käveltyään muutamia metrejä kassalle päin mies kyseli jätesäkkejä. Päätin näyttää hänelle tietä sinne koska mies oli vähän sekavan oloinen ja haisi vanhalle viinalle. Mies jätti sahapaketin kissanruokapakettien päälle ja kävelimme sinne missä jätesäkit ovat. Mies muistaakseni sanoi, että tarvitaan parin sadan litran kokoisia ja etsin esille sellaisen rullapakkauksen. Sanoin että siinä on 8 kpl rullassa ja mies pyysi vielä toista pakkausta. Ne mustat jätesäkkipakkaukset mukanaan mies erkani minusta ja noin 20 sekunnin kuluttua huomasin kuinka hän harhaili keskellä liiketiloja eikä löytänyt sitä ketjusahaa. Vein hänet sinne missä se saha oli jätettynä ja mies meni sitten kassalle maksamaan. Tämän jälkeen en kiinnittänyt mieheen mitään huomiota.

Myyjä Mika Granbacka on varmaankin toimittanut poliisille ne myyntikuitit mistä selviää, että ketjusaha ja ne kaksi jätesäkkirullaa on maksettu OP Visa Electron kortilla klo 15.09.

Liikkeessä käyneet rikospoliisit näyttivät minulle lopuksi kansiostaan ison valokuvan jossa oli miehen kasvokuva. Tunnistin heti 100 % varmuudella miehen siinä kuvassa samaksi mieheksi joka osti sen ketjusahan viime tiistaina. Minulla on aika hyvä kasvomuisti ja tuo asiakas poikkesi jonkin verran valtavirrasta. Mies oli yksin liikkeellä enkä osaa sanoa tuliko hän kävellen, polkupyörällä tai autolla.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty:

Timo Tapani YLITALO

☑ Jatkuu

Varsinaista sarjanumeroa tuossa AXA sähköketjusahassa ei ole, ainoastaan ns. artikkelinumero tyyppikilvessä.

Luettu, annettu tarkastettavaksi ja hyväksytty: Timo Tapani YLITALO

Kuulustelija/Vakuudeksi Henrik Back

☐ Kuulusteltu puhelimitse

Kuulustelutodistaja

Muut läsnäolijat

Kuulustelu päättyi klo 13.50

POHJANMAAN
POLIISILAITOS

PÖYTÄKIRJAN MERKINTÄLEHTI

18.07.2017

Sivu 1 (1)
5710/R/3943/17

Pakkokeinot/merkinnät:

Rikoksesta epäilty Rami Pakarinen kiinniotettiin 09.02.2017 klo 19.25. Kiinniottaminen muuttui vangitsemiseksi 13.2.2017, joka jatkuu edelleen.

Rami Pakariselta otettu DNA-näyte poskitikulla 17.02.2017 Rikoskomisario Ove Storvallin määräyksestä.

Rikoksesta epäilty Kirsi Pakarinen kiinniotettiin 09.02.2017 klo 19.25. Kiinniotto muuttui vangitsemiseksi 13.2.2017 ja hänet vapautettiin 29.3.2017 klo 11.25.

Kirsi Pakariselta otettu DNA-näyte poskitikulla 17.02.2017 Rikoskomisario Ove Storvallin määräyksestä.

Susanne Brännbacka ollut kiinniotettuna 11.02.2017 klo 09.30 - 17.13 välisen ajan Rikoskomisario Ove Storvallin määryksestä. Brännbackan asema muutettu todistajaksi.

Jouko Salo ollut kiinniotettuna 11.02.2017 klo 09.30 - 17.16 välisen ajan Rikoskomisario Ove Storvallin määräyksestä. Salon asema muutettu todistajaksi.

Teknisestä tutkinnasta laadittu erillinen liite, joka toimitettu kihlakunnansyyttäjälle.

Rami Pakarisen ja Kirsi Pakarisen kuulustelut videoitu. Videot lähetetty kihlakunnansyyttäjälle. Videoidut kuulustelut litteroitu.

Asiasta laadittu rekonstruktiovideo lähetetty kihlakunnansyyttäjälle.

Rami Pakarisen, Kirsi Pakarisen ja Jari Svartin teleliittymiin suoritettu telepakkokeinoja, mutta ne eivät antaneet mitään näyttöä tapahtuneeseen liittyen.

Liitteet:

Liite 1: Kuvakooste
Liite 2: Valokuvaliite
Liite 3: Kuolemansyylausunto
Liite 4: Pöytäkirja takavarikosta TVP/1
Liite 5: Pöytäkirja takavarikosta TVP/2
Liite 6: Pöytäkirja kotietsinnästä ja takavarikosta KEY/1
Liite 7: Pöytäkirja kotietsinnästä ja takavarikosta KEY/2
Liite 8: Pöytäkirja kotietsinnästä ja takavarikosta KEY/3
Liite 9: Pyyntö syytteen nostamista koskevan määräajan pidentämiseksi (PIO/1)
Liite 10: Pohjanmaan käräjäoikeuden päätös takavarikkoasiassa
Liite 11: Transport P Kronholmin lasku

12.07.2017 Pietarsaari

Rikosylikonstaapeli Mikko Pesola

LIITE 1

KUVAKOOSTE

5710/R/3943/17

Kooste sisältää kansilehden lisäksi 44 sivua kuvia em. rikosilmoituksen tutkinnasta.

Kuvien laatua on parannettu kuvankäsittelyohjelmalla.

Seinäjoki 01.06.2017

Sami Tuomela
ylikonstaapeli

POHJANMAAN POLIISILAITOS
SEINÄJOEN TEKNINEN RIKOSTUTKIMUSKESKUS

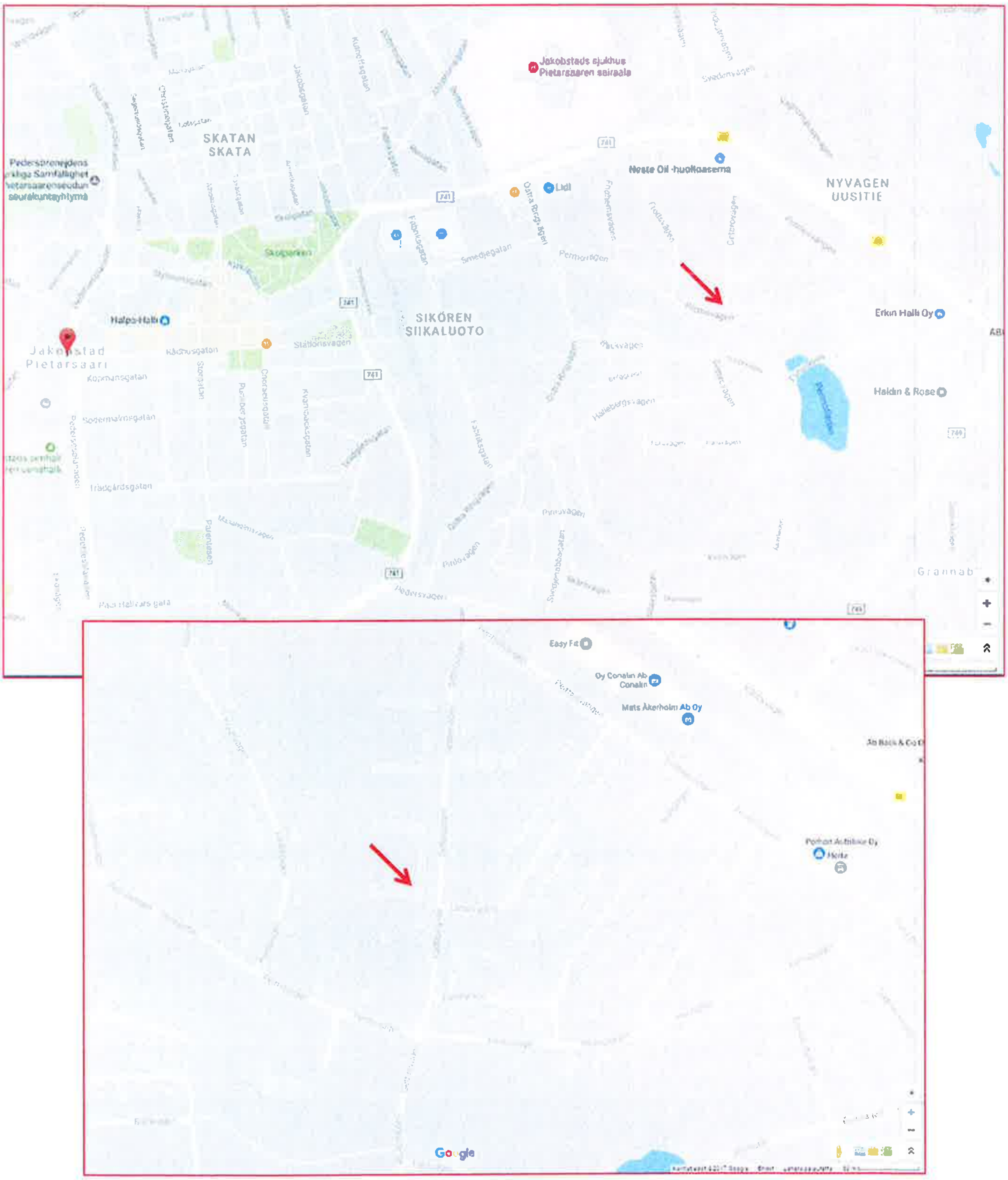
Jakobstads sjukhus
Pietarsaaren sairaala
SKATAN
SKATA
Pedersöreneјdens
kyrkliga Samfällighet
Pietarsaarenseudun
seurakuntayhtymä
Neste Oil -huoltoasema
Lidl
NYVÄGEN
UUSITIE
Skolparken
Halpa-Halli
Jakobstad
Pietarsaari
SIKÖREN
SIIKALUOTO
Stationsvägen
Rådhusgatan
Kopmansgatan
Södermalmsgatan
Trädgårdsgatan
Smedjegatan
Permovägen
Fabriksgatan
Östra Burg-vägen
Erkin Halli Oy
Haldin & Rose
Pedersvägen
Grannab
Easy Fit
Oy Conalin Ab
Conalin
Mats Åkerholm Ab Oy
Ab Back & Co
Google

Kuva 1.

Tapahtumapaikka Vuohisillantie 44 D 31, Pietarsaari.

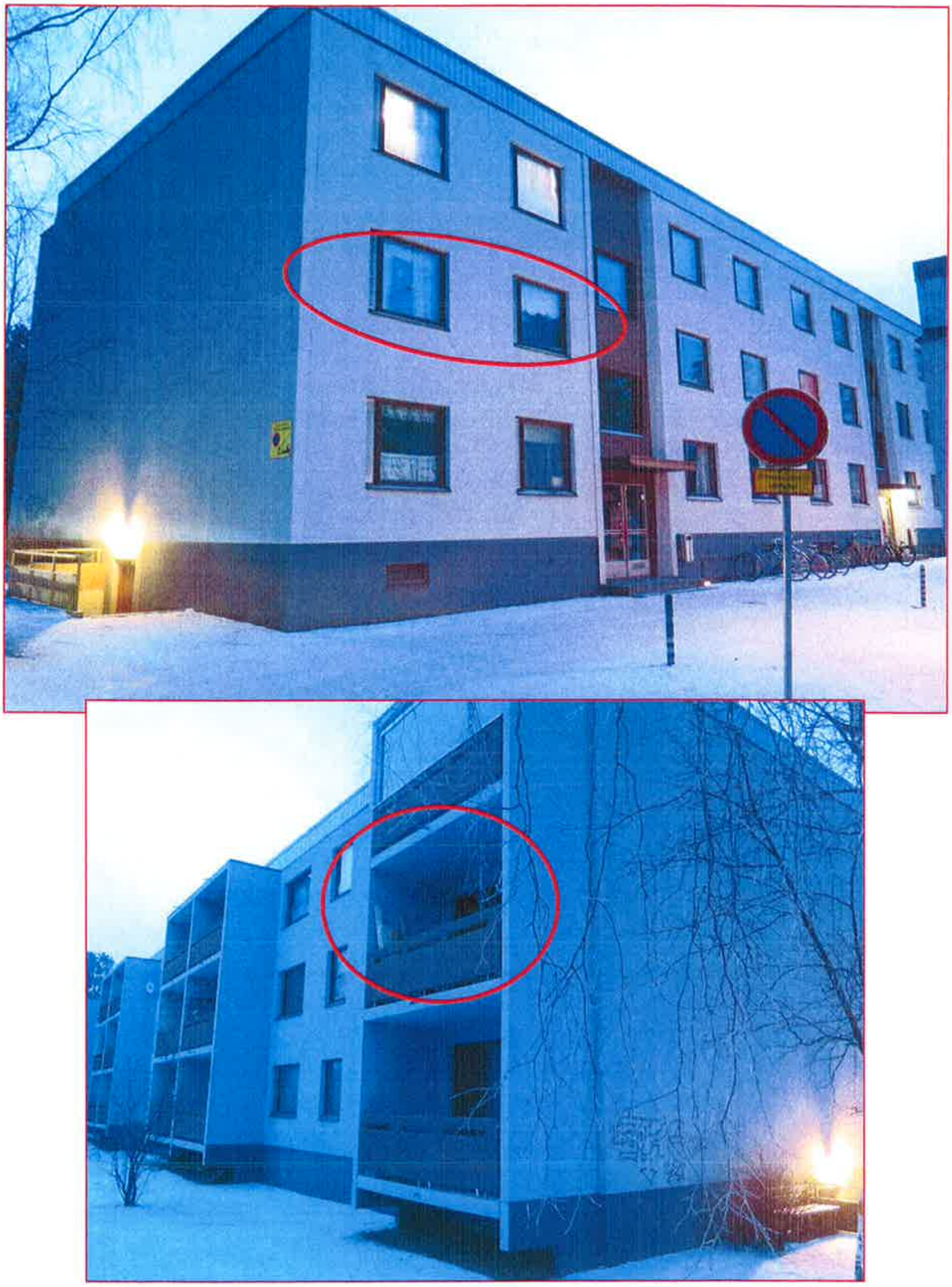

Kuva 2.

Tapahtumapaikka on kolmikerroksisen kerrostalon toisessa asuinkerroksessa.

228

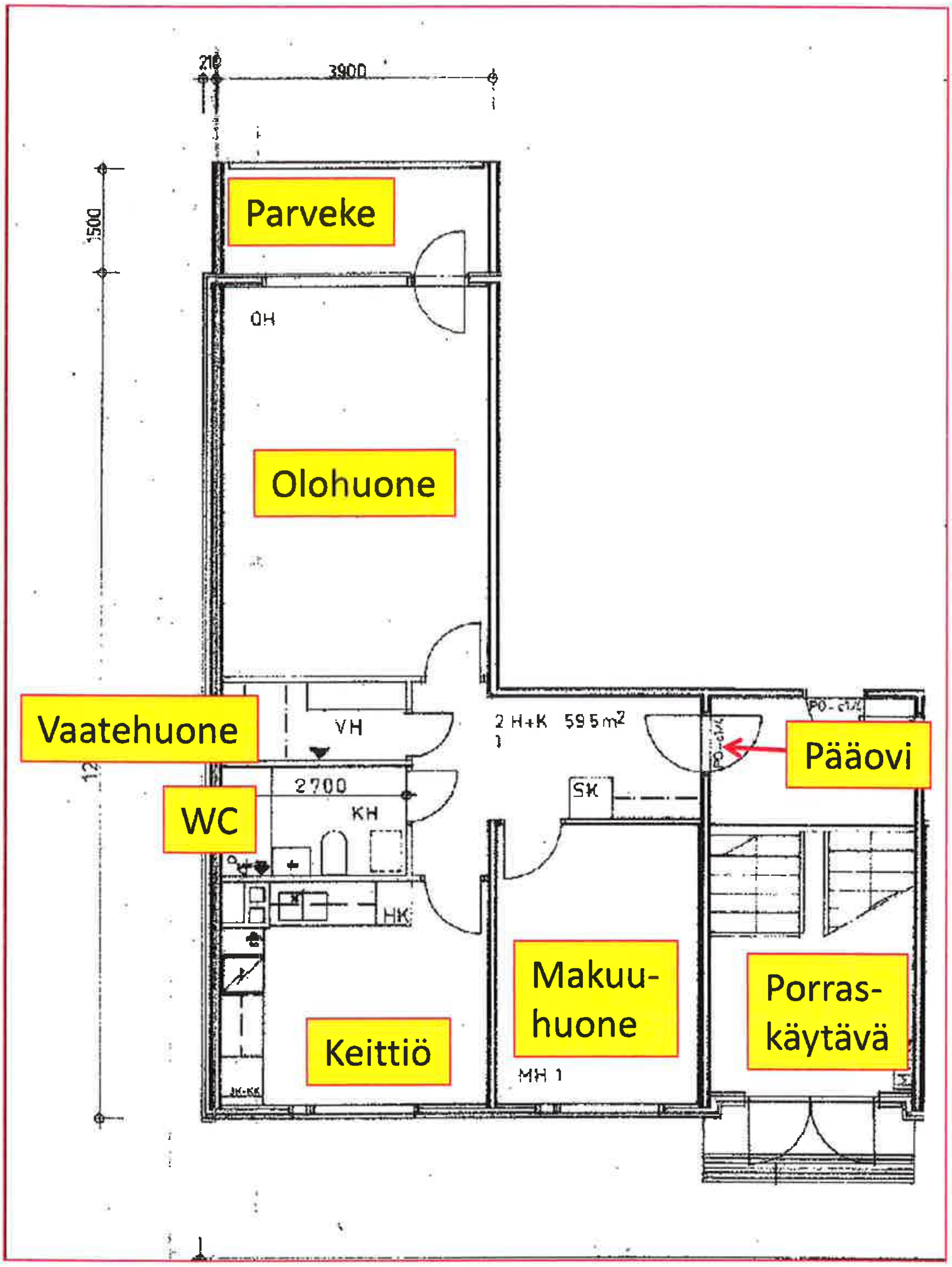
210
3900
1500
12
Parveke
OH
Olohuone
Vaatehuone
VH
2 H+K 59.5 m2
Pääovi
SK
2700
WC
KH
HK
Makuu-
huone
MH 1
Porras-
käytävä
Keittiö

Kuva 3.

Asunnon, 2 h + k, 59,5 neliömetriä, pohjapiirros.

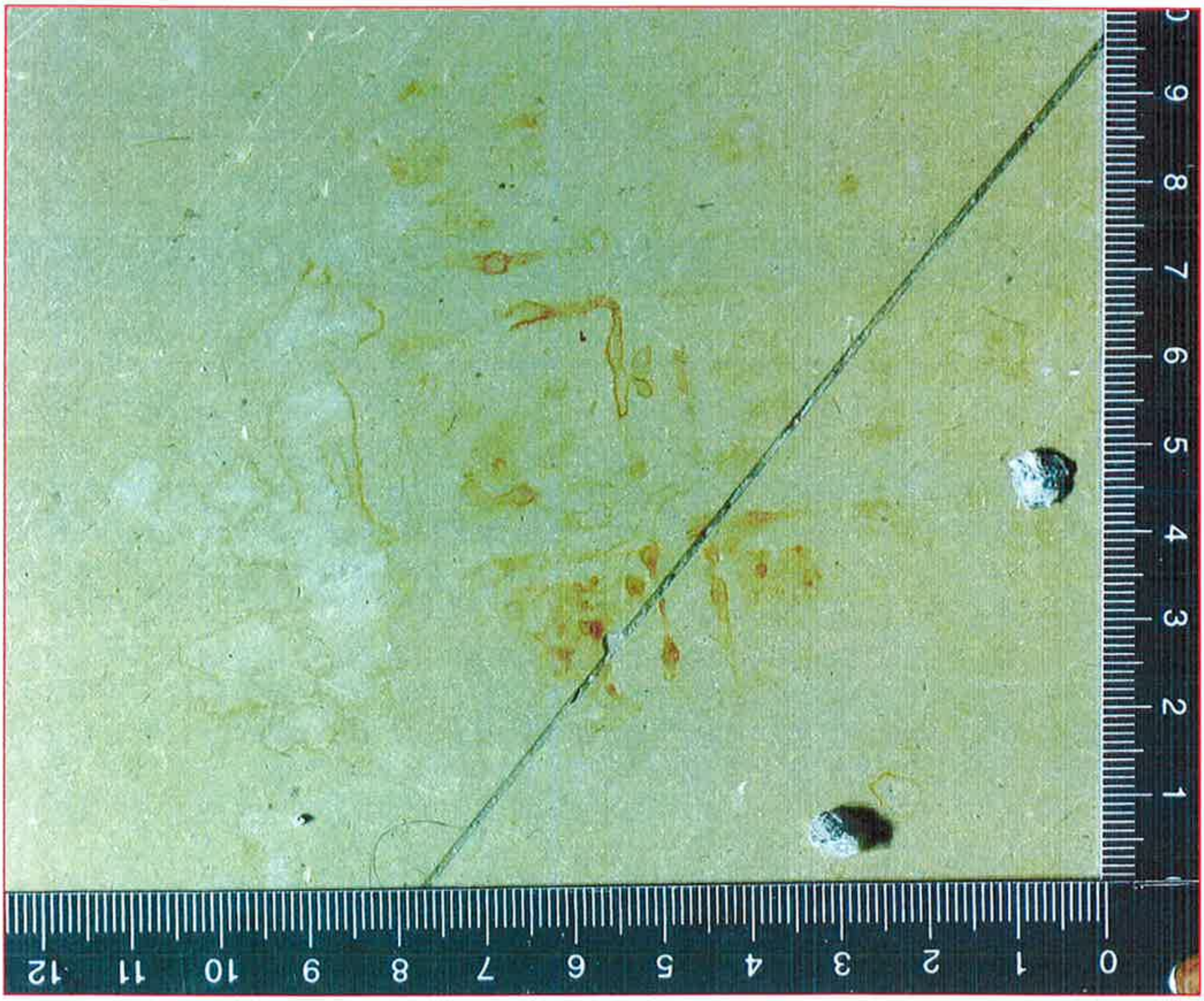

Kuva 4.

D-porraskäytävän 1. asuinkerroksen tasanteelta taltioitiin dna-tahranäyte epäillystä jalkineenjäljestä.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265-[redacted]) DNA-tunnisteeseen.

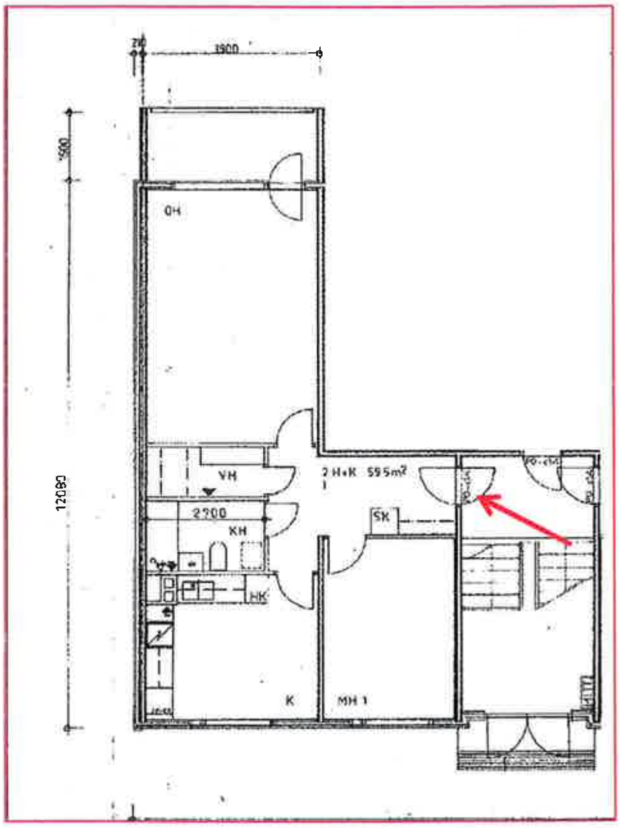
210
3900
1500
12080
OH
VH
2 H+K 59,5m²
2700
KH
SK
HK
K
MH 1

Kuva 5.

Pohjapiirroksessa oleva punainen nuoli kertoo ohessa olevan valokuvan kuvaussuunnan.

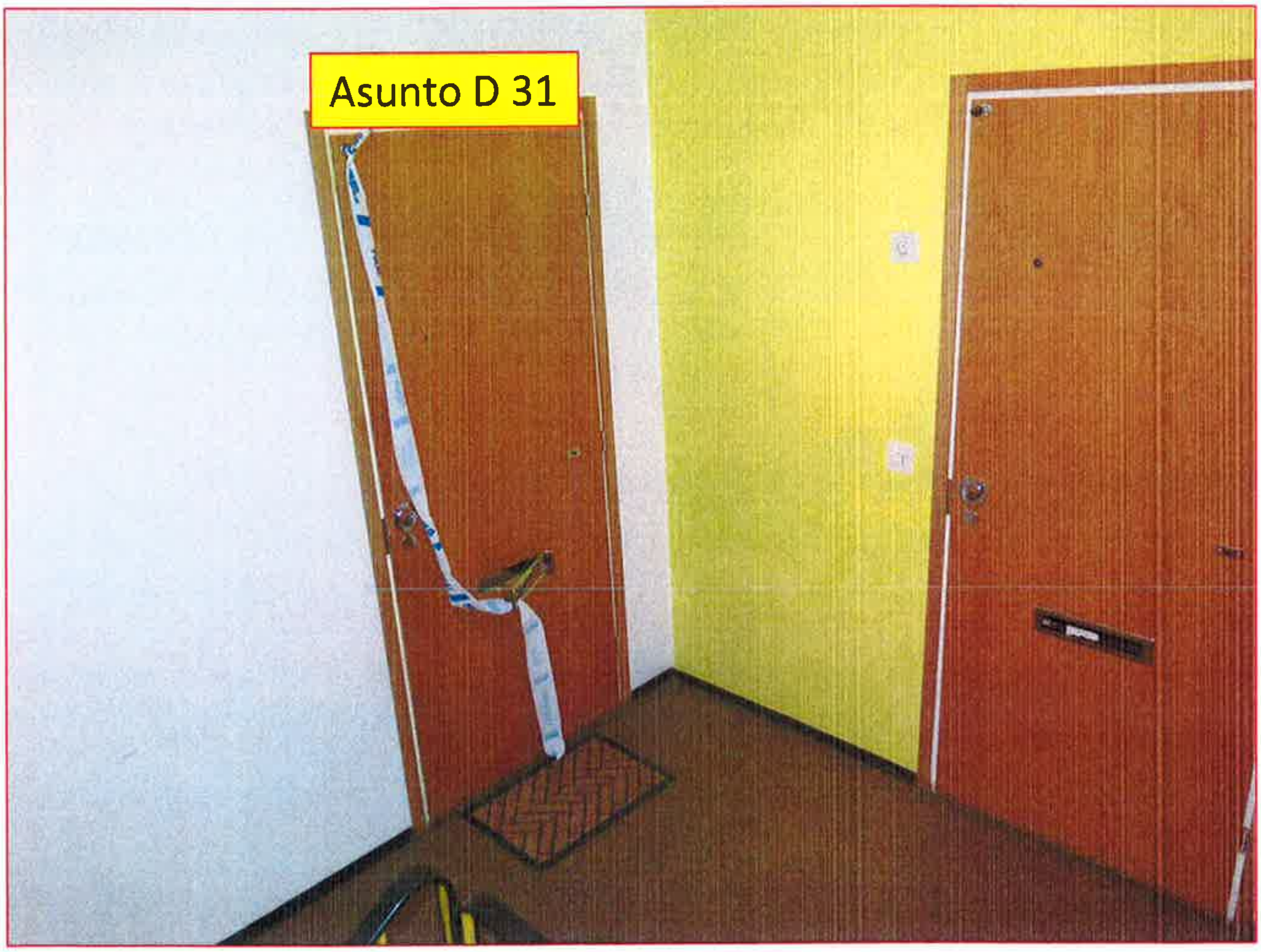

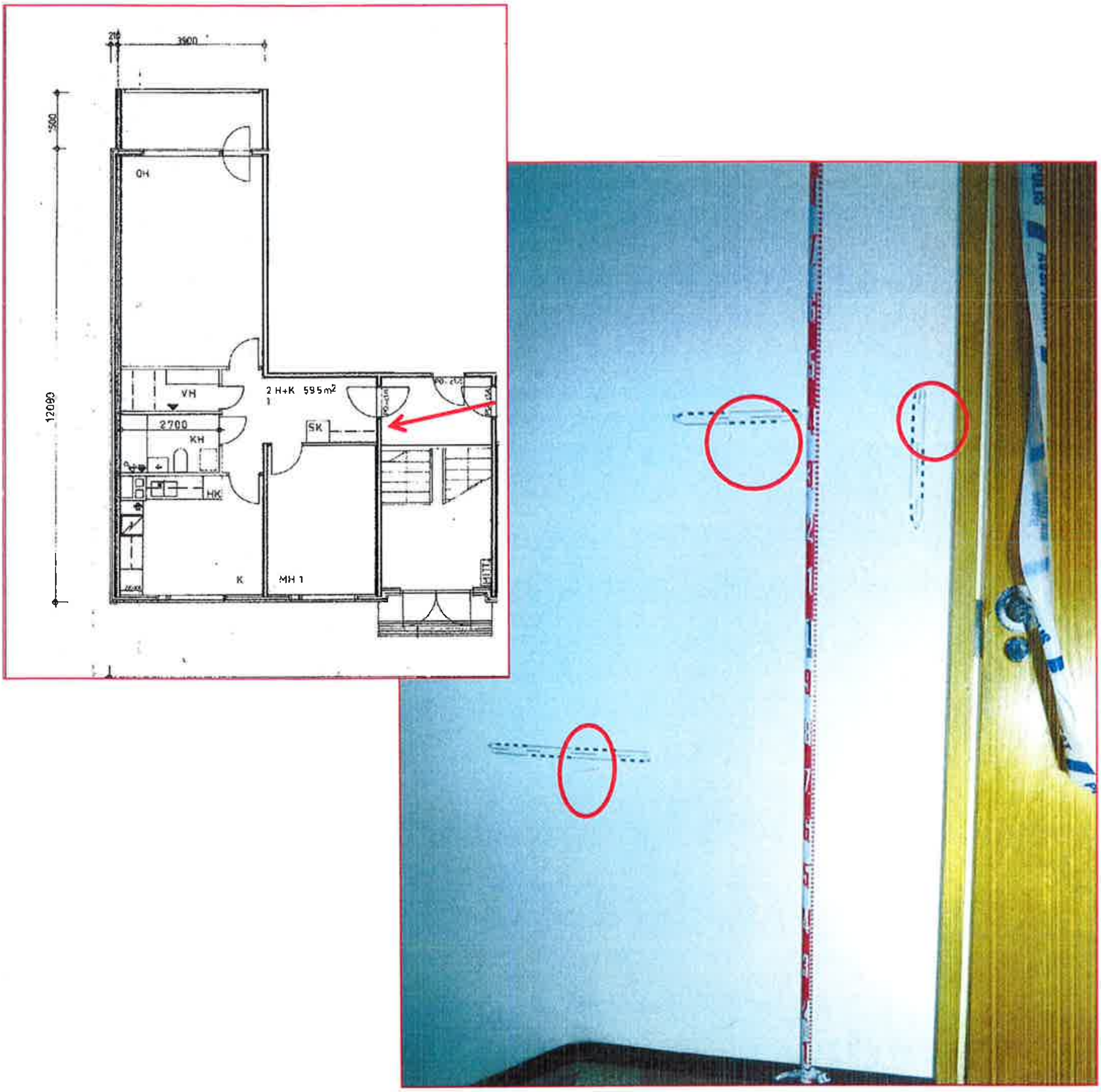
3900
1500
12090
OH
VH
2 H+K 59,5 m2
SK
2700
KH
HK
K
MH 1

Kuva 6.

Asunnon D 31 pääoven vasemmalta puolelta porraskäytävän seinästä taltioitiin dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265-) DNA-tunnisteeseen.

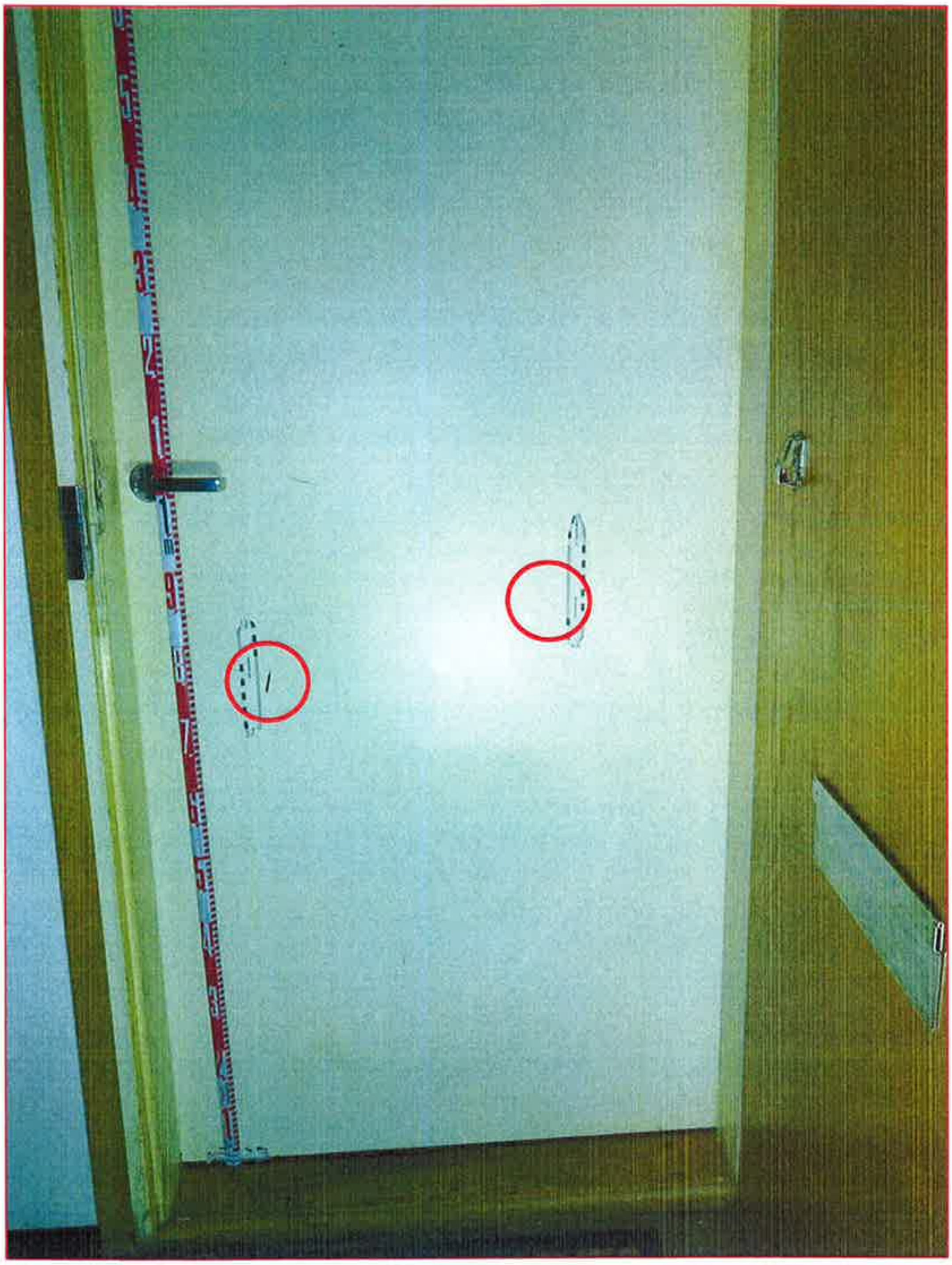

Kuva 7.

Asunnon D 31 pääoven yhteydessä olevan välioven, porraskäytävän puoleiselta pinnalta taltioitiin dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265- DNA-tunnisteeseen.

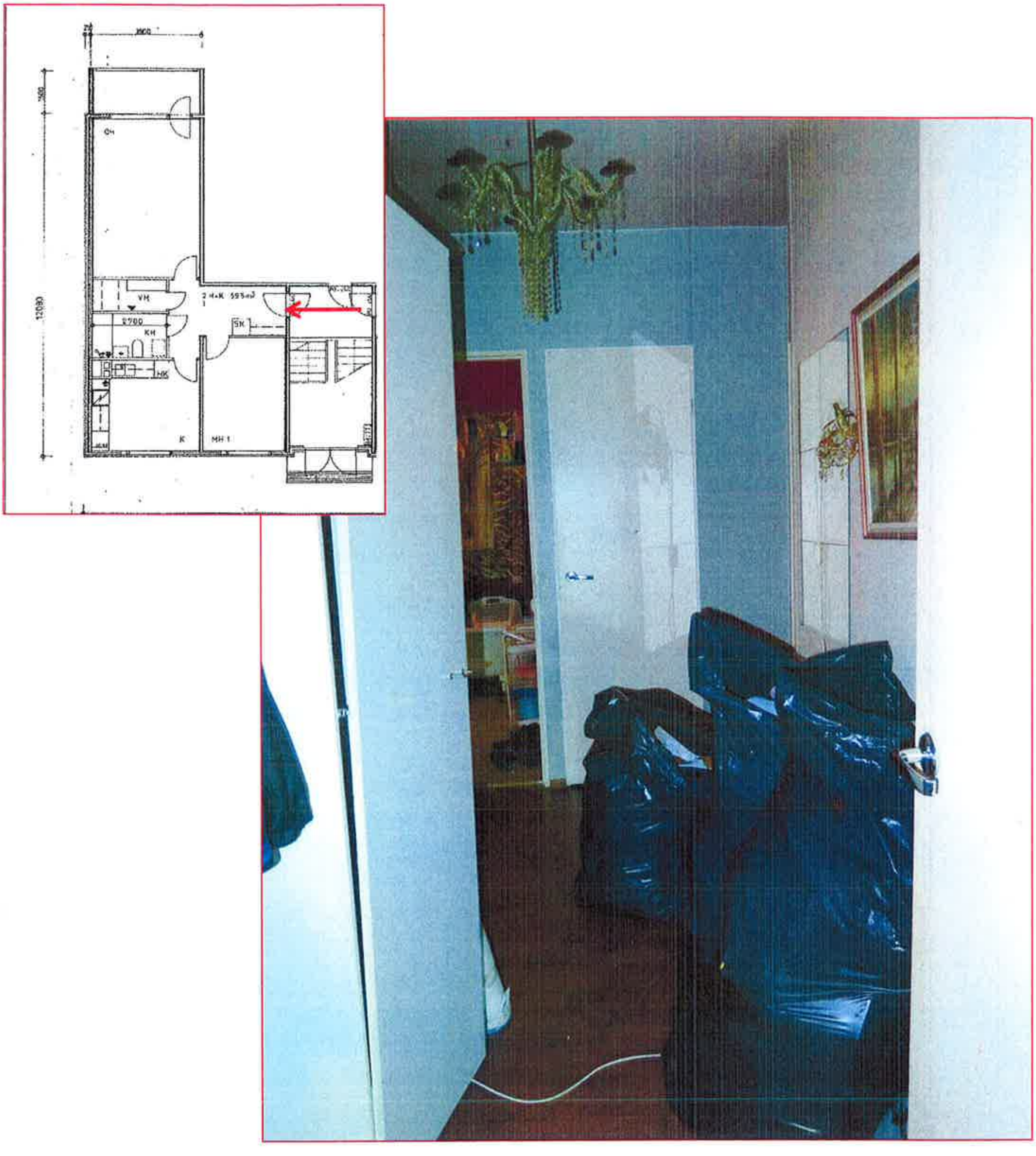
3900
1500
12090
OH
VH
2 H+K 59,5 m²
2700
KH
SK
HK
K
MH 1

Kuva 8.

Näkymä pääovelta asunnon eteiseen. Eteisen vasemmalla puolella on ensin vaatenaulakko, jonka jälkeen on käynti makuuhuoneeseen. Makuuhuoneen oven jälkeen eteisen vasemmalla puolella on käynti keittiöön. Suoraan eteiskäytävän päässä on wc ja vaatehuone. Eteiskäytävän päästä oikealle on käynti olohuoneeseen.

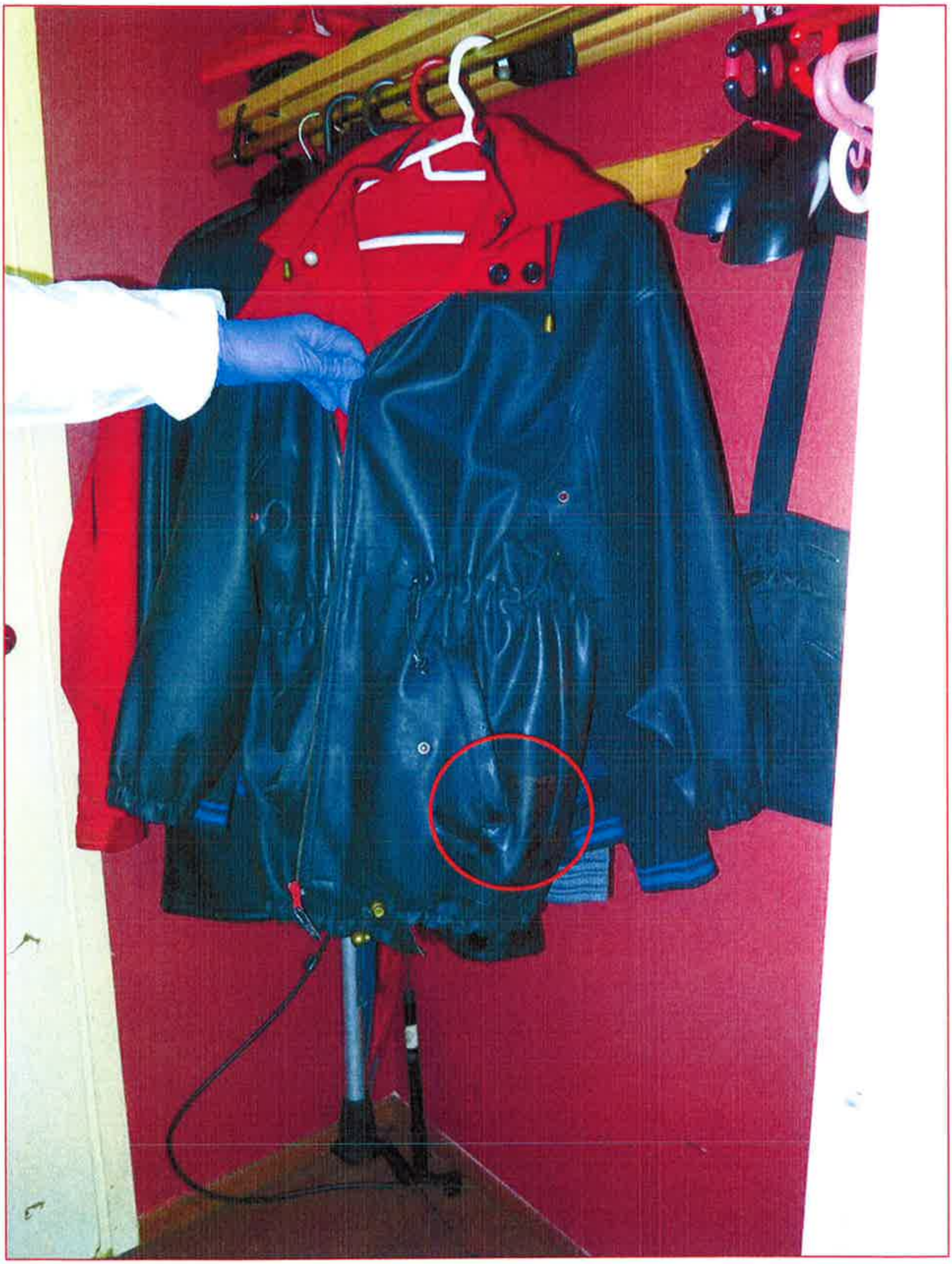

Kuva 9.

Eteisen vaatenaulakossa oli takki, jossa havaittavissa epäiltyä verta.

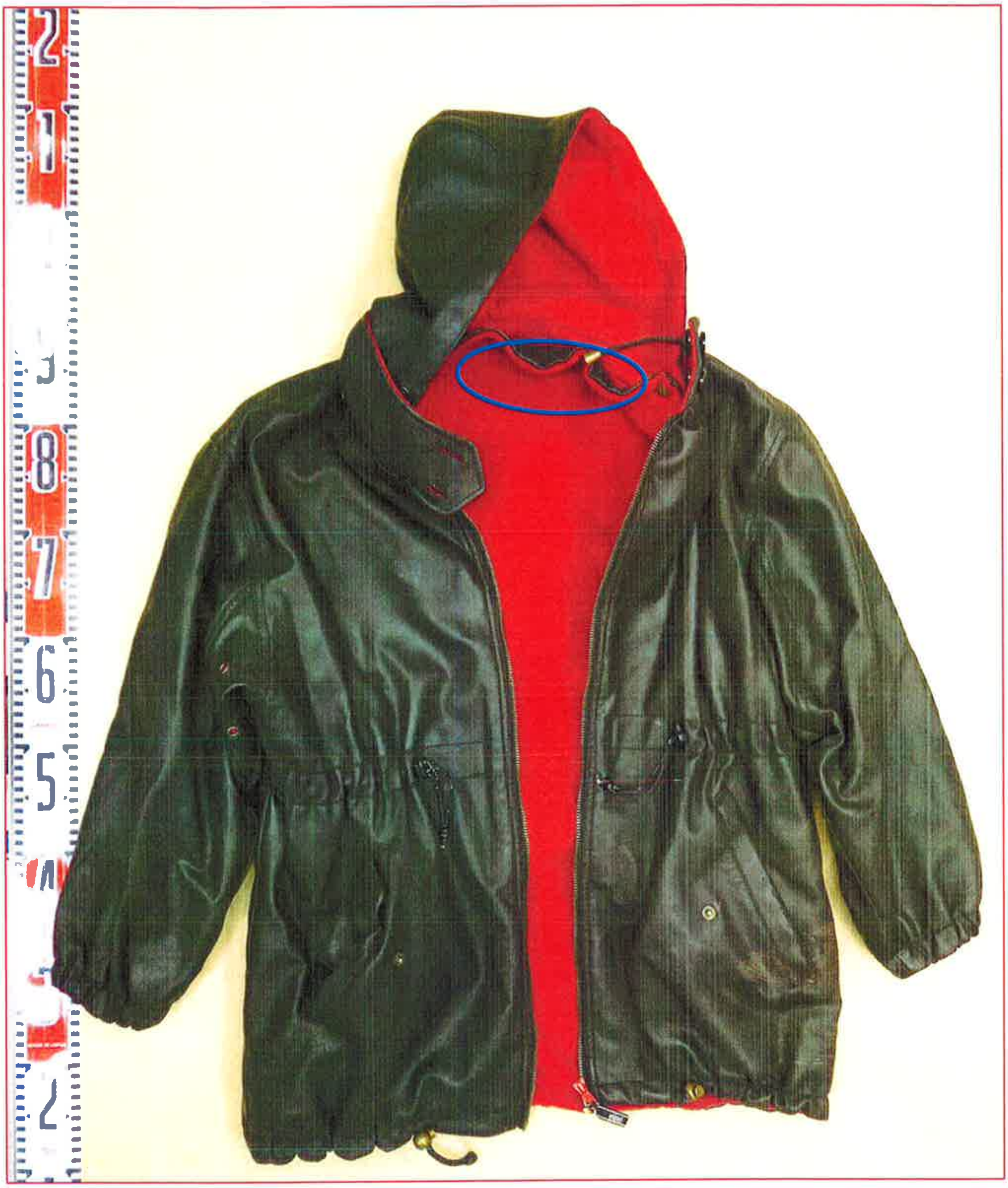

Kuva 10.

Eteisen vaatenaulakosta taltioidun takin (näyte 65) niskasta sisäpuolelta taltioitiin dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä voitiin osoittaa DNA-tunniste, joka sopii Kirsi Susanna Pakarisen (080371-[redacted]) DNA-tunnisteeseen.

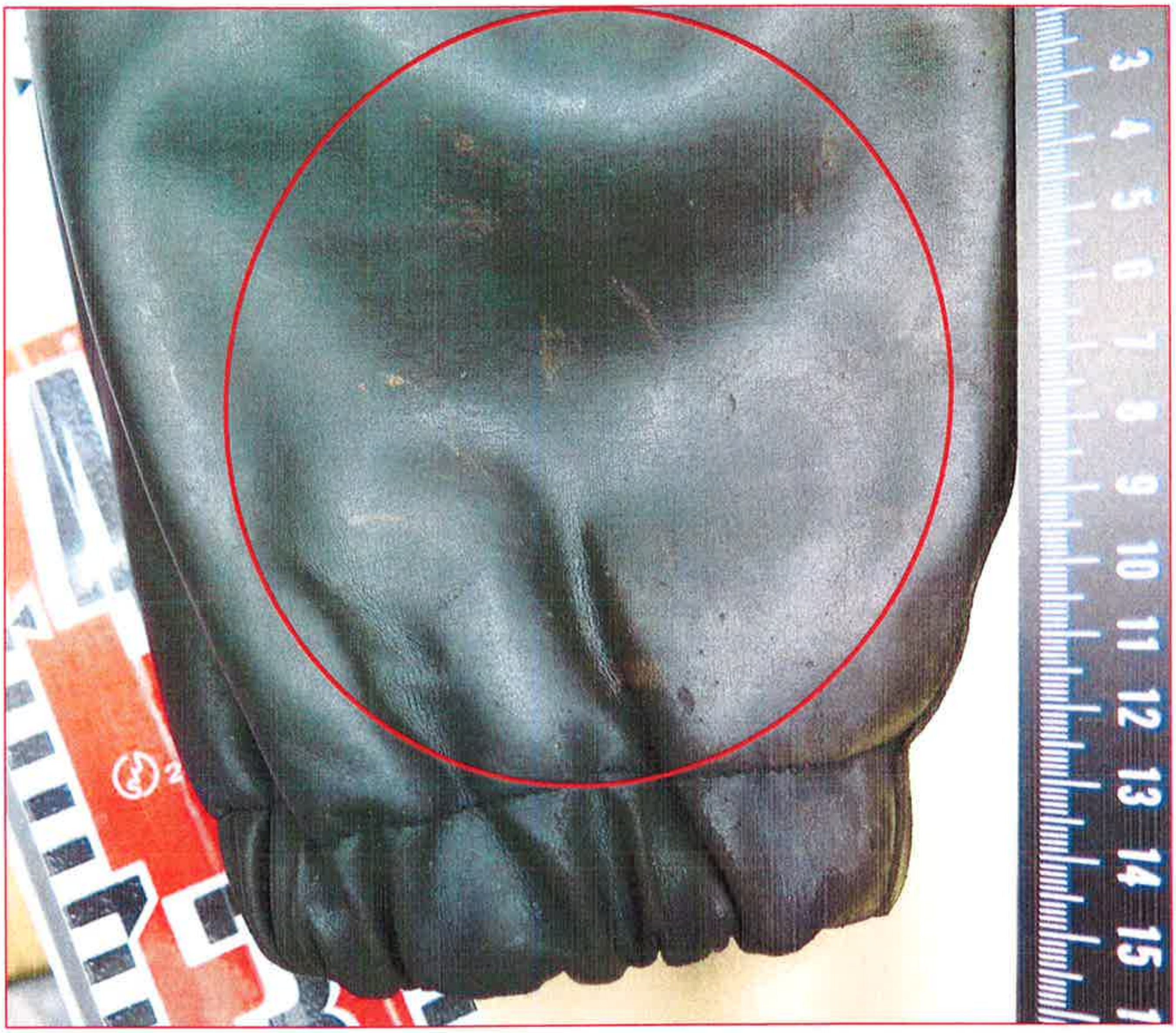

Kuva 11.

Eteisen vaatenaulakosta taltioidun takin (näyte 65) oikeasta hihansuusta taltioitiin dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265- DNA-tunnisteeseen.

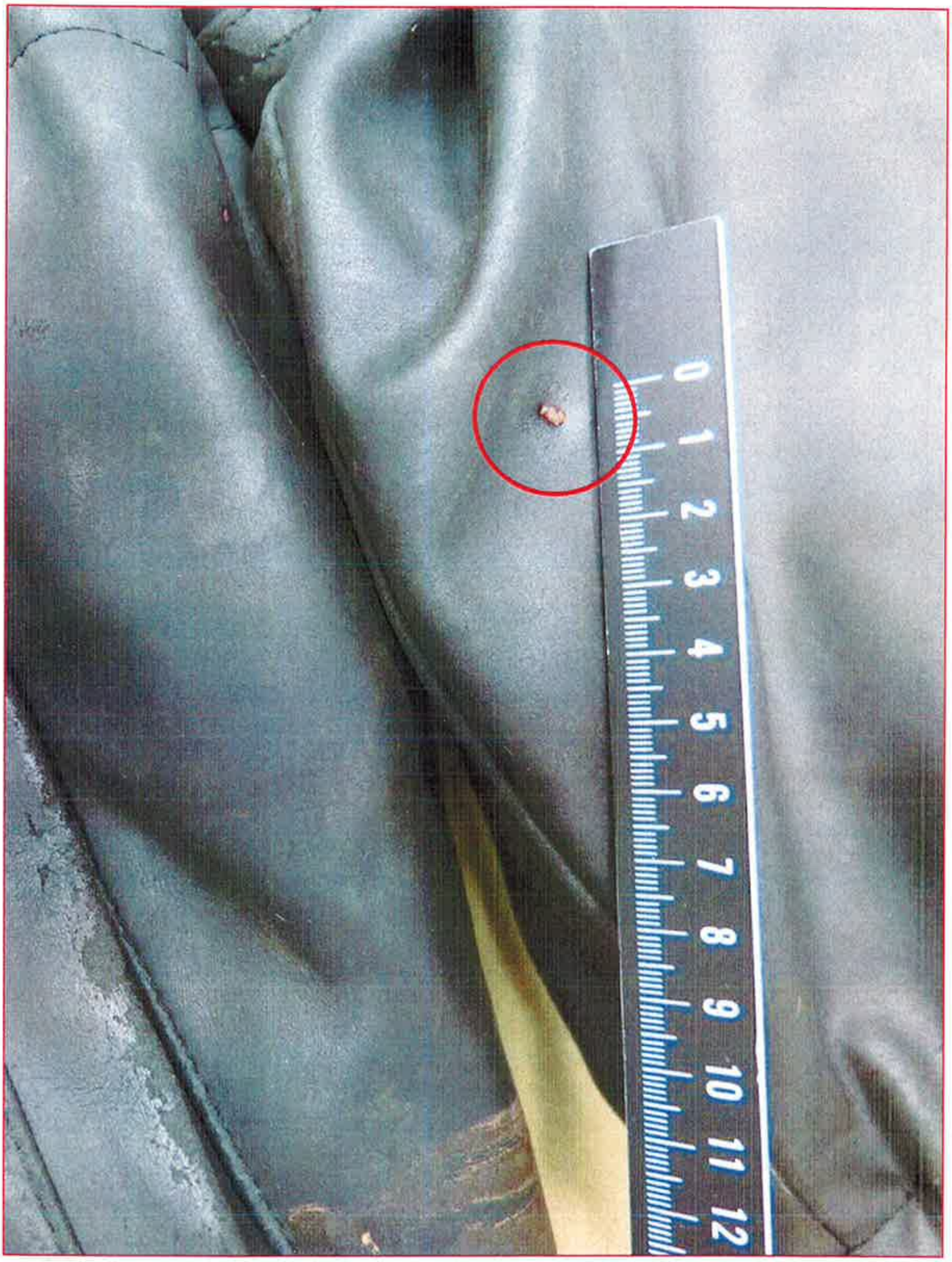

Kuva 12.

Eteisen vaatenaulakosta taltioidun takin (näyte 65) vasemmasta hihasta taltioitiin dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265-[redacted]) DNA-tunnisteeseen.

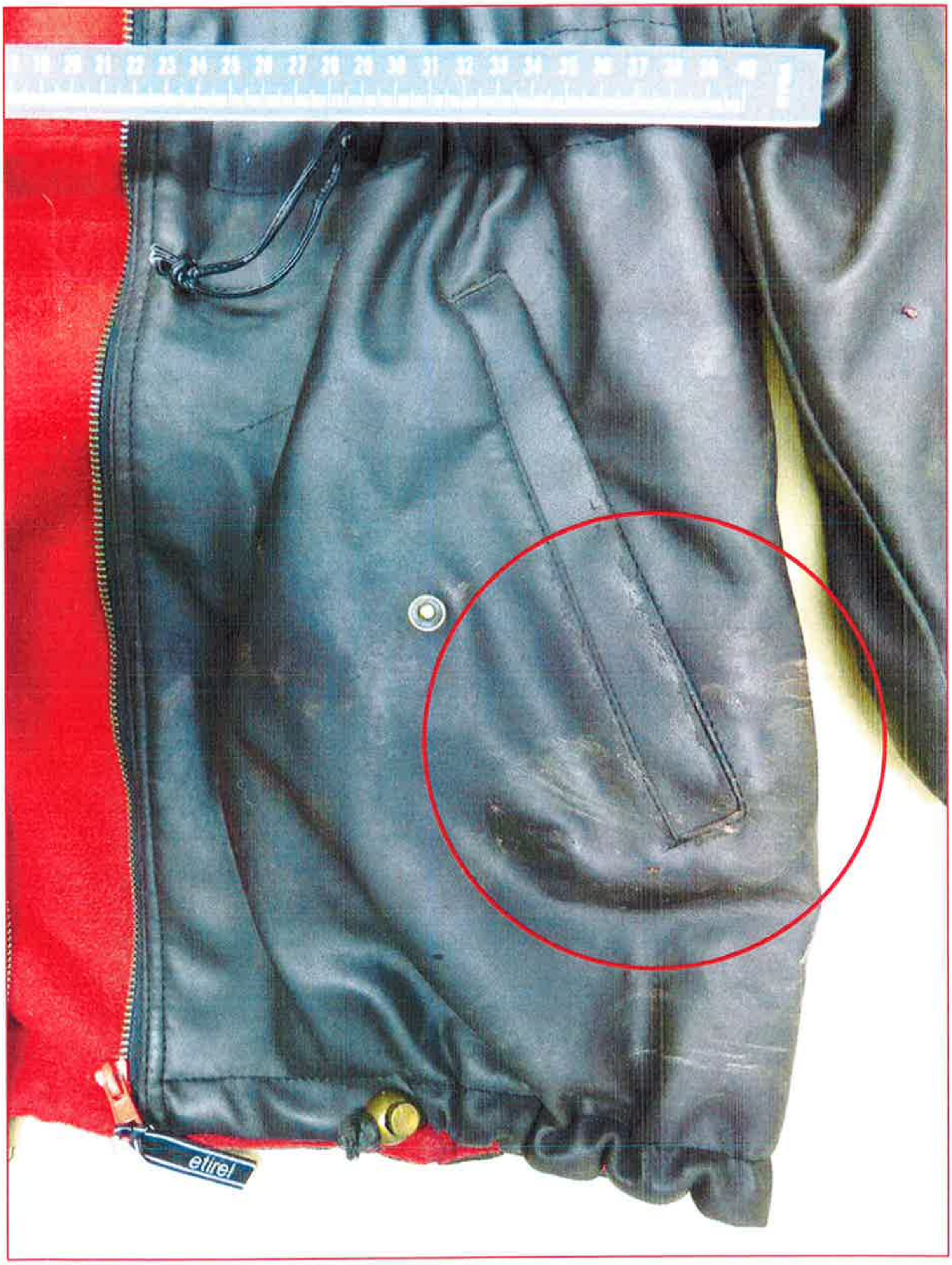

Kuva 13.

Eteisen vaatenaulakosta taltioidun takin (näyte 65) vasemman etutaskun päältä taltioitiin dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265- DNA-tunnisteeseen.

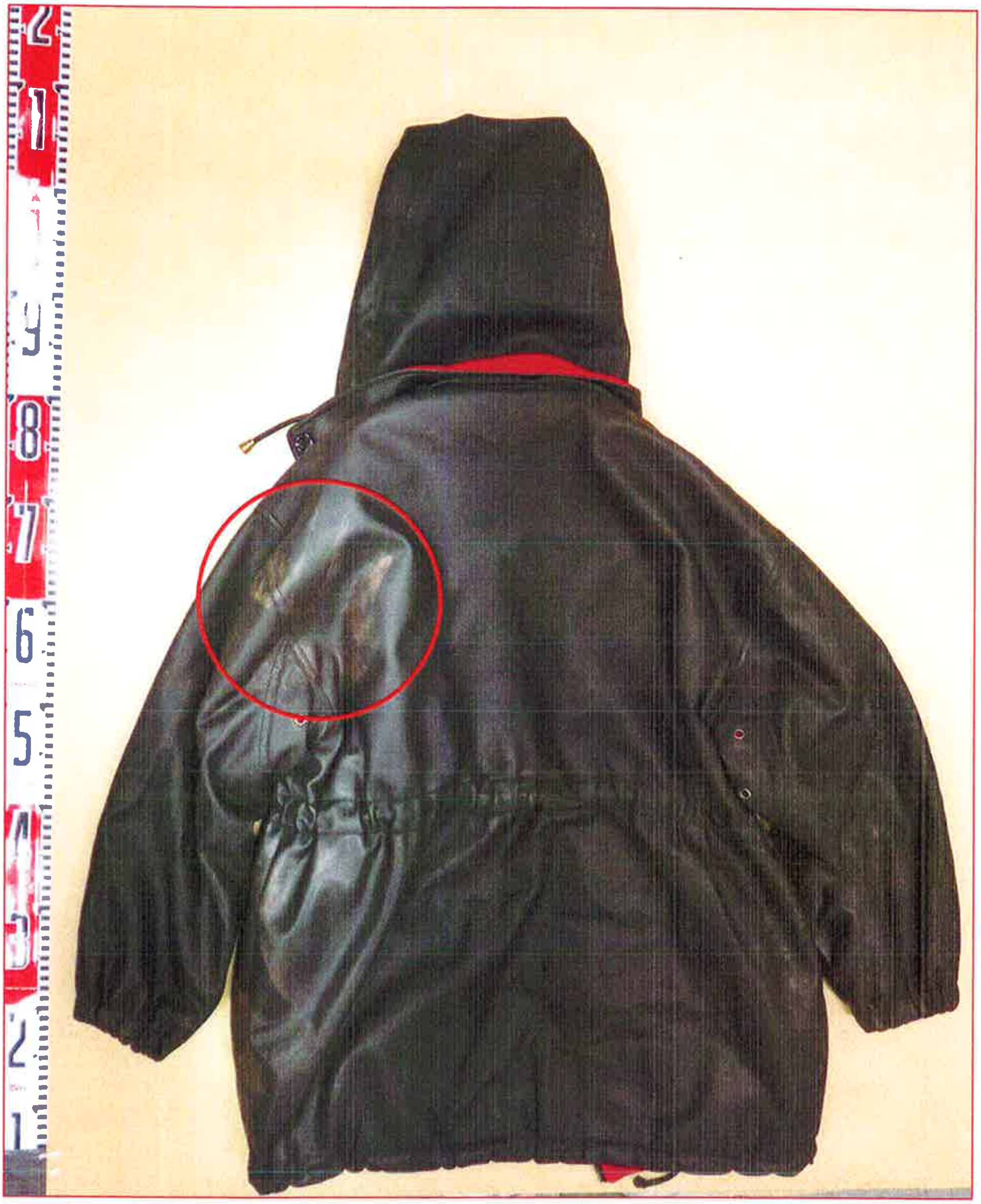

Kuva 14.

Eteisen vaatenaulakosta taltioidun takin (näyte 65) vasemmasta hartista taltioitiin dna-tahranäyte epäillystä verisestä siirtokuviosta.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265-DNA-tunnisteeseen.

Vastaava verinen siirtokuvio on kuvattuna jätesäkistä, joka kuvassa numero 18 vrk. Simo Piipon laatimassa valokuvaliitteessä.

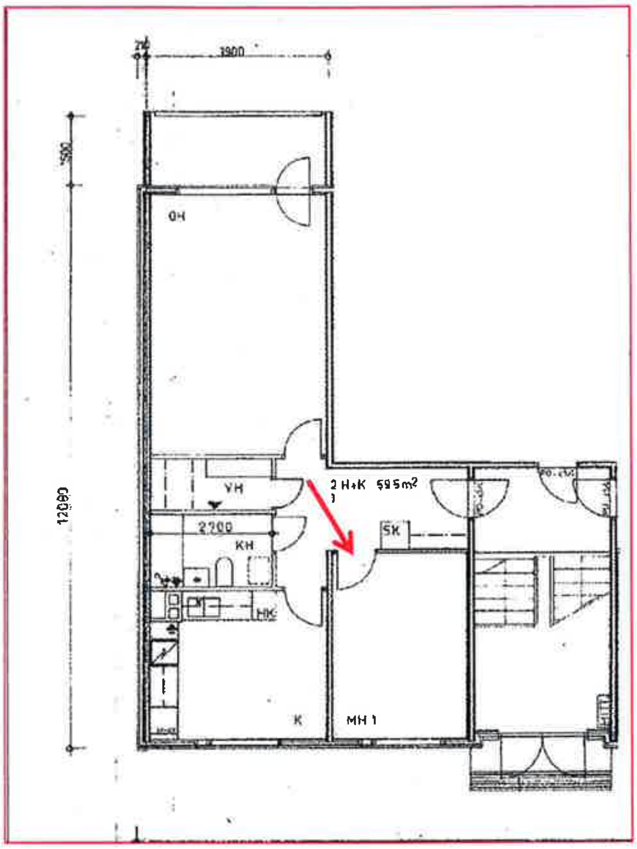
210
3900
1500
12090
OH
VH
2700
KH
HK
K
MH 1
2 H+K 59,5m2
SK

Kuva 15.

Näkymä eteisestä asunnon makuuhuoneeseen.

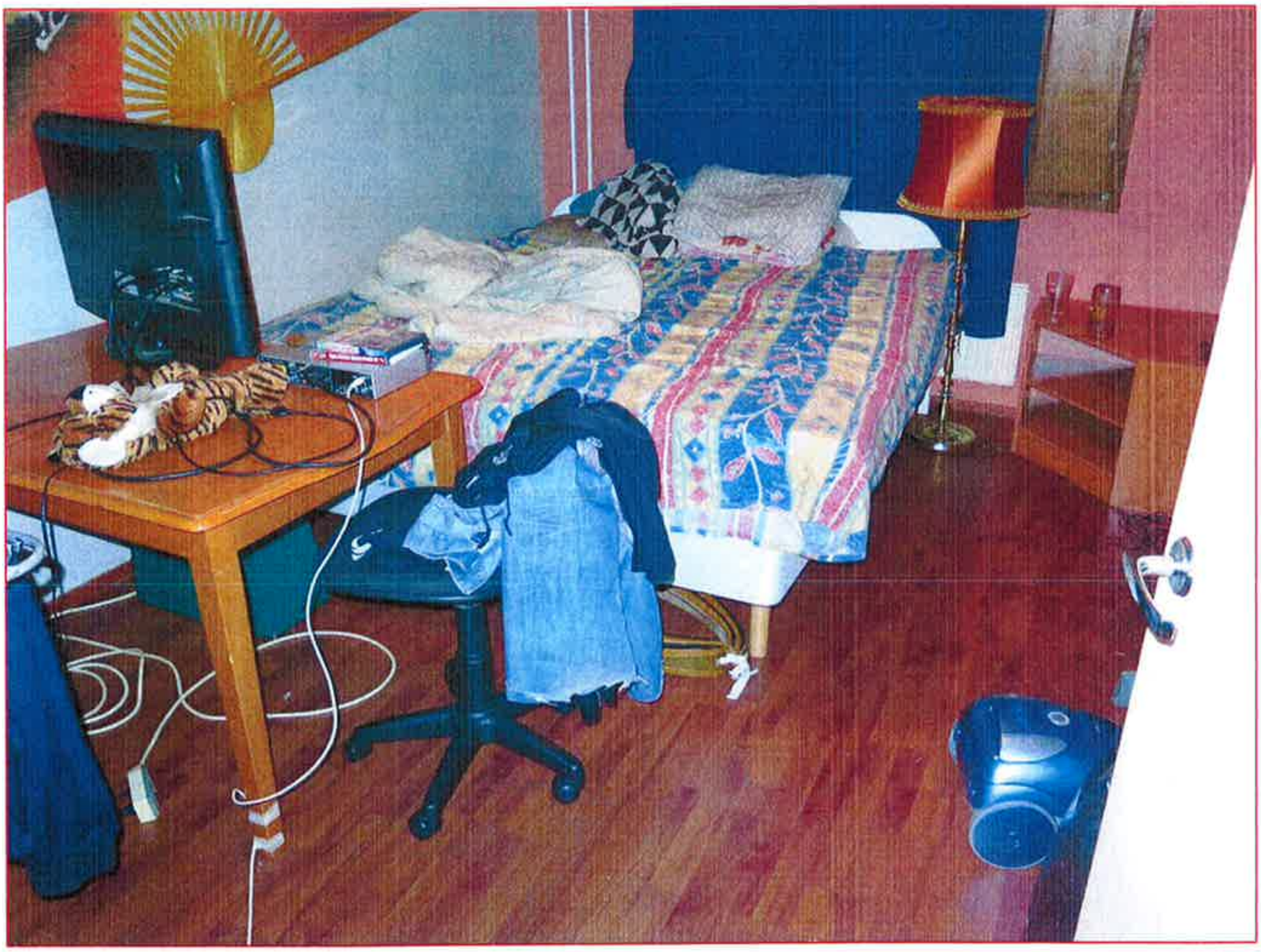

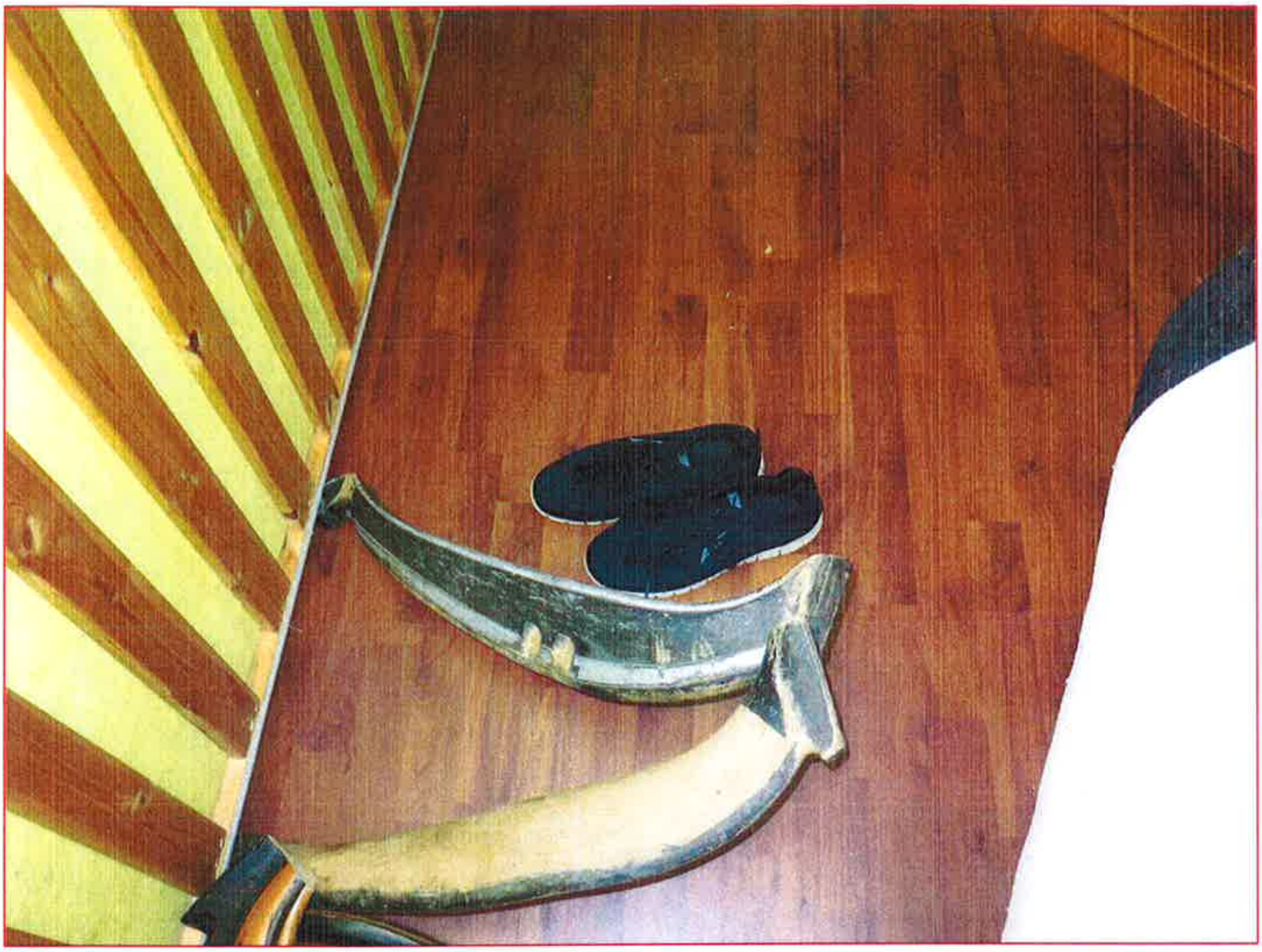

Kuva 16.

Makuuhuoneen sängyn alla olivat mustat Xtreme Sports lenkkikengät (näyte numero 43).

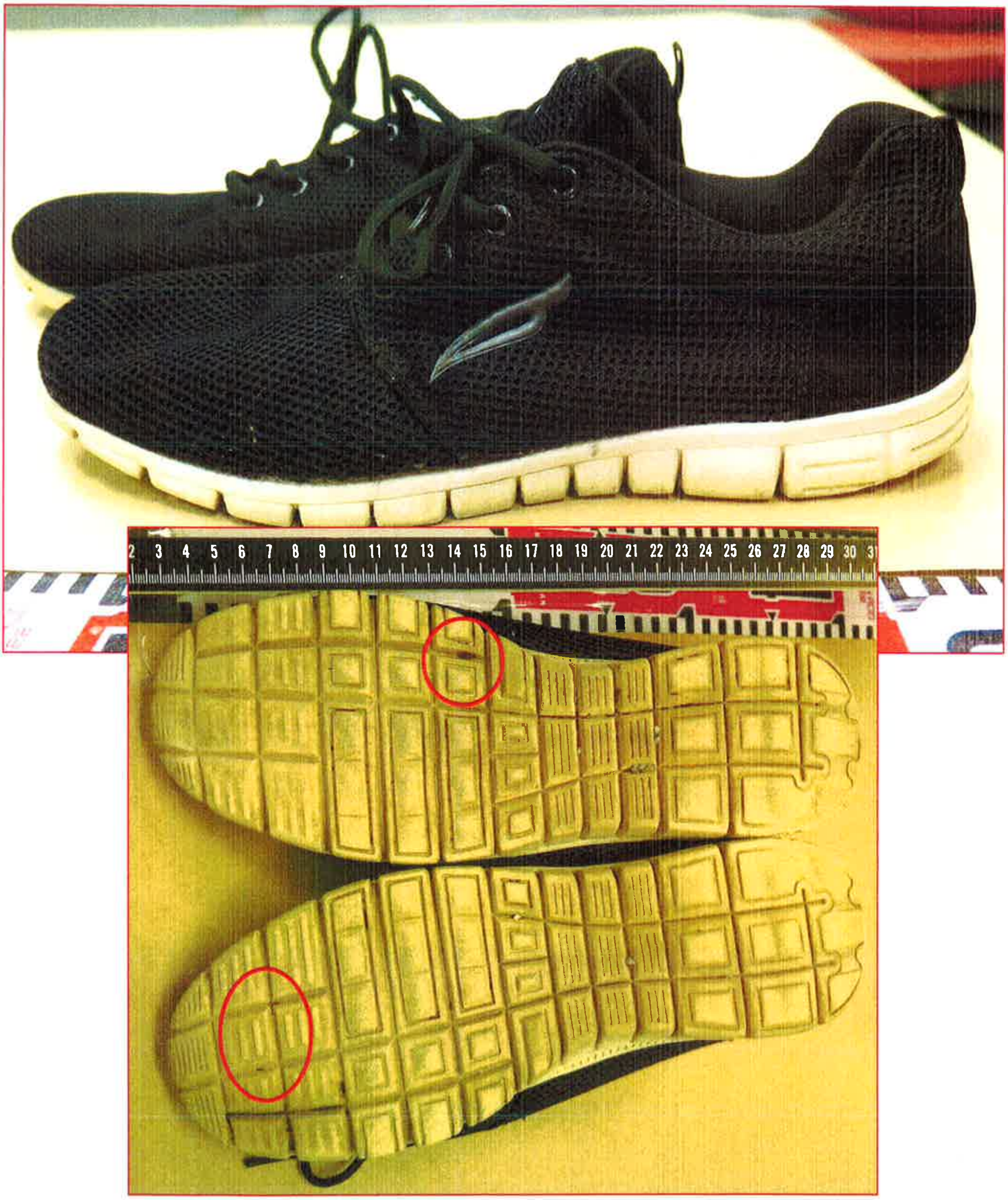
2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

Kuva 17.

Molempien kenkien pohjasta taltioitiin dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioiduista näytteistä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265-   ) DNA-tunnisteeseen.

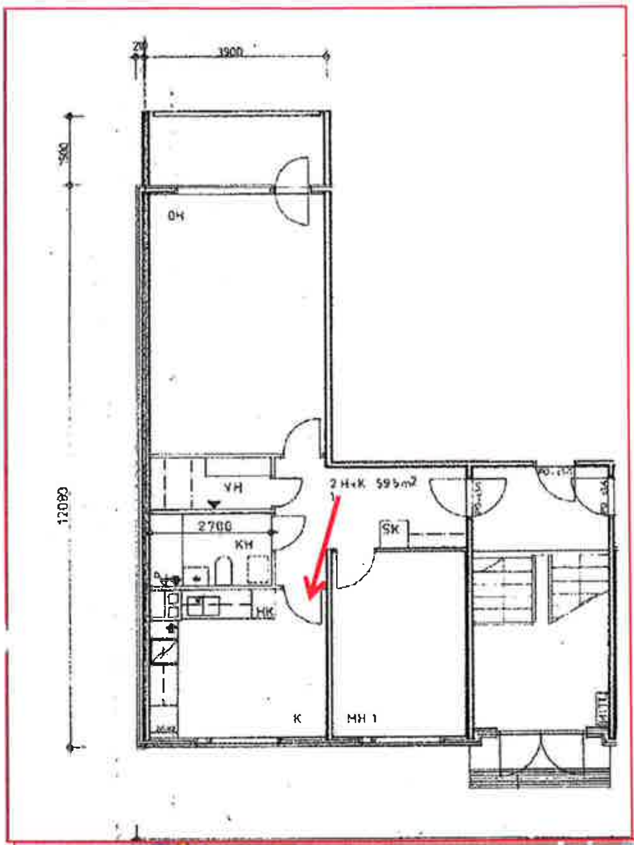
3900
1500
12090
OH
VH
2 H+K 59,5 m2
2700
KH
SK
HK
K
MH 1

Kuva 18.

Näkymä eteisestä keittiöön.

Keittiön pöydän alla mustat Crocs-jalkineet (näyte 42)

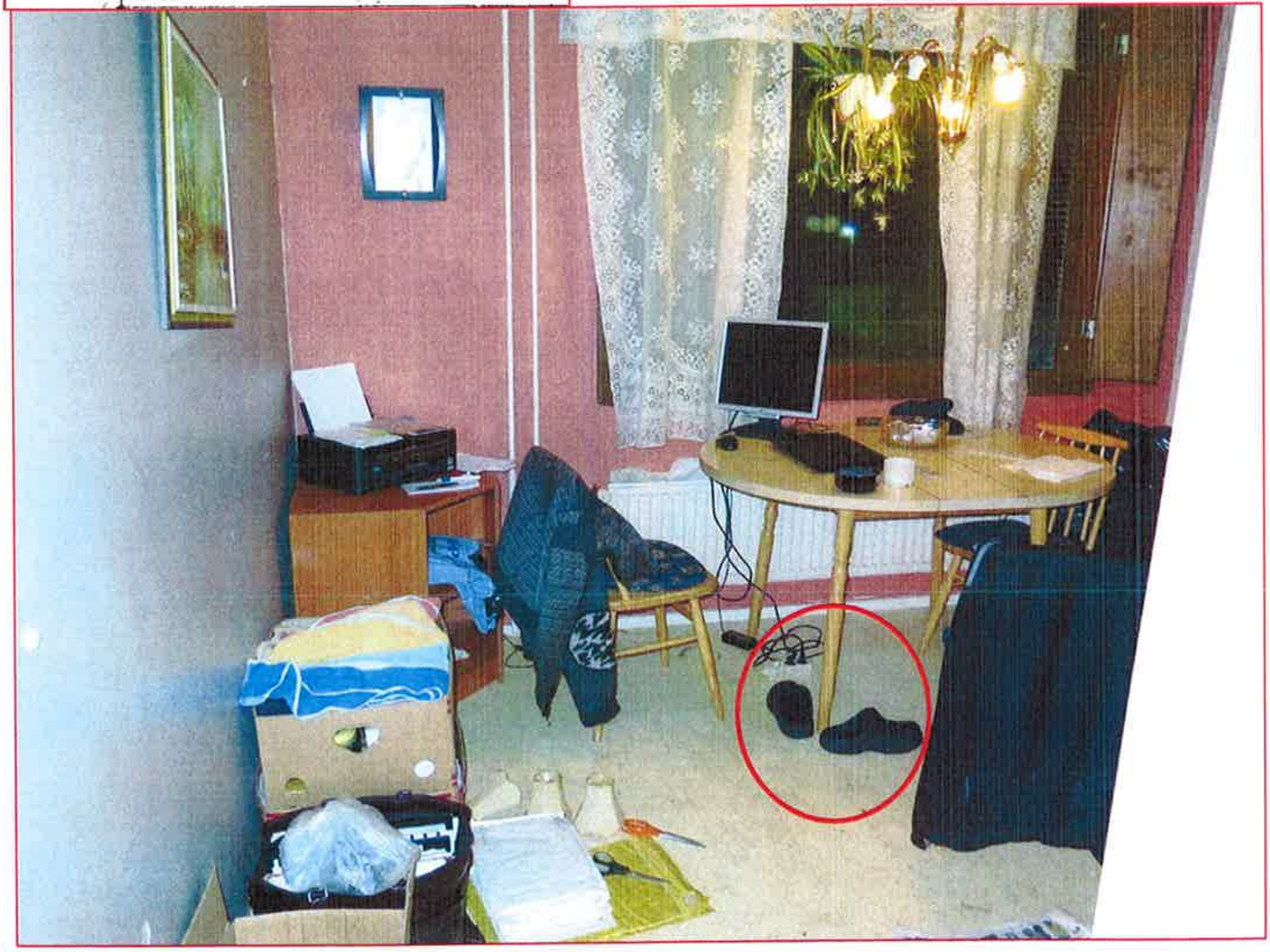

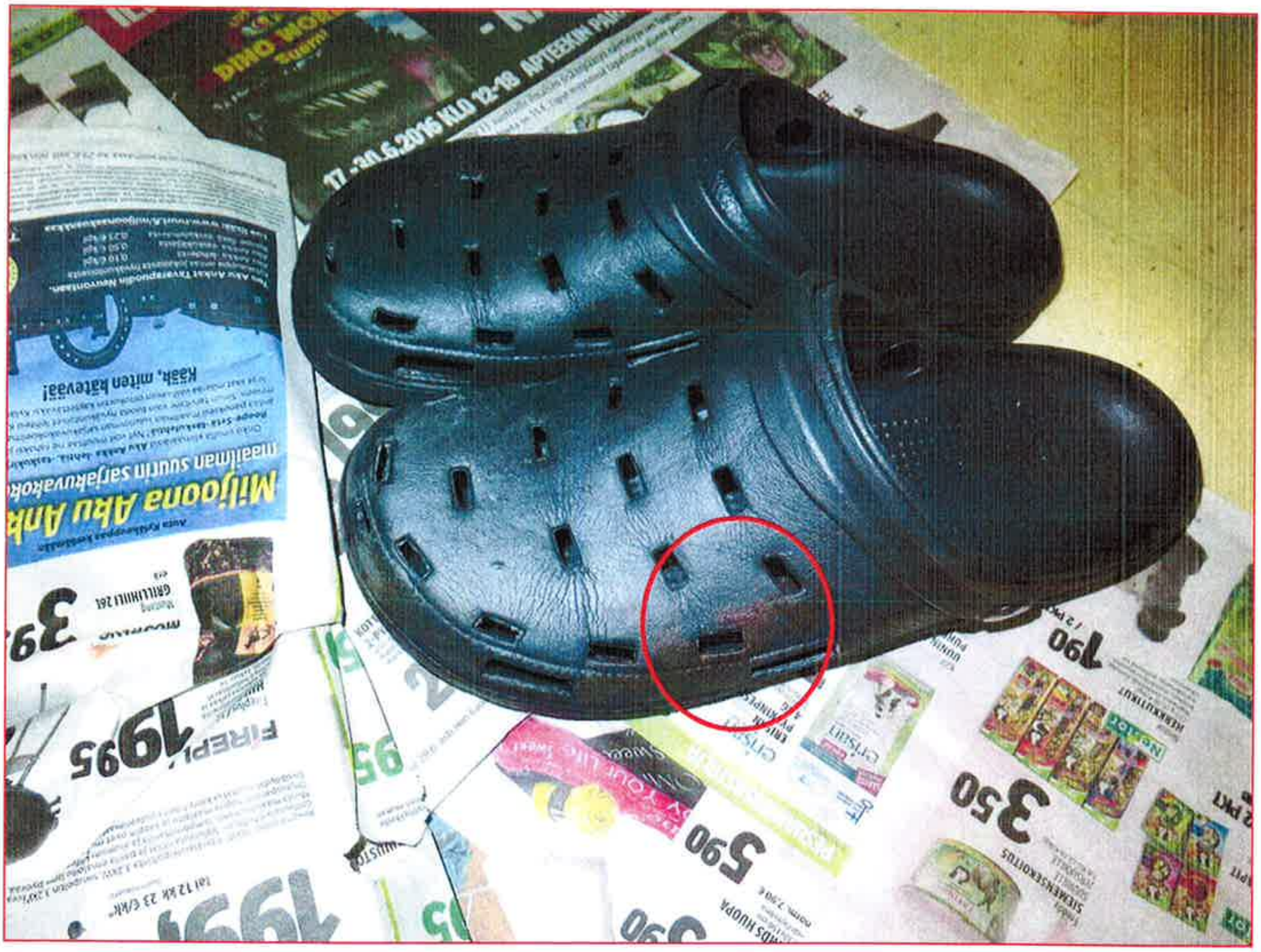

Kuva 19.

Jo tapahtumapaikalla oli havaittavissa veren kaltaista tahraa vasemman jalkineen ulkosyrjässä.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan vasemman jalkineen ulkosyrjästä taltioidusta näytteestä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265-) DNA-tunnisteeseen.

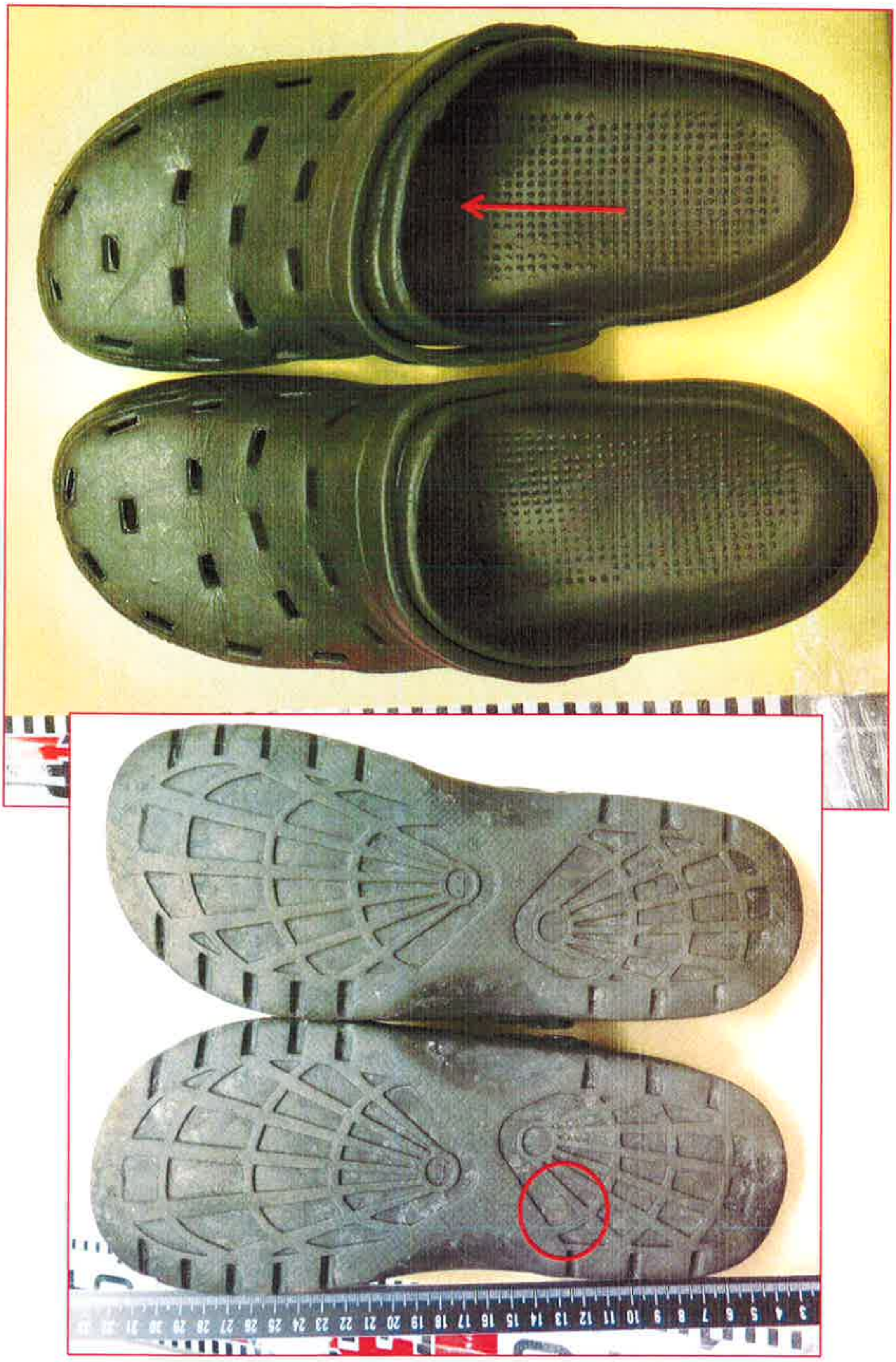

Kuva 20.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan vasemman jalkineen pohjasta ja oikean jalkineen sisältä taltioiduista näytteistä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265-[redacted]) DNA-tunnisteeseen.

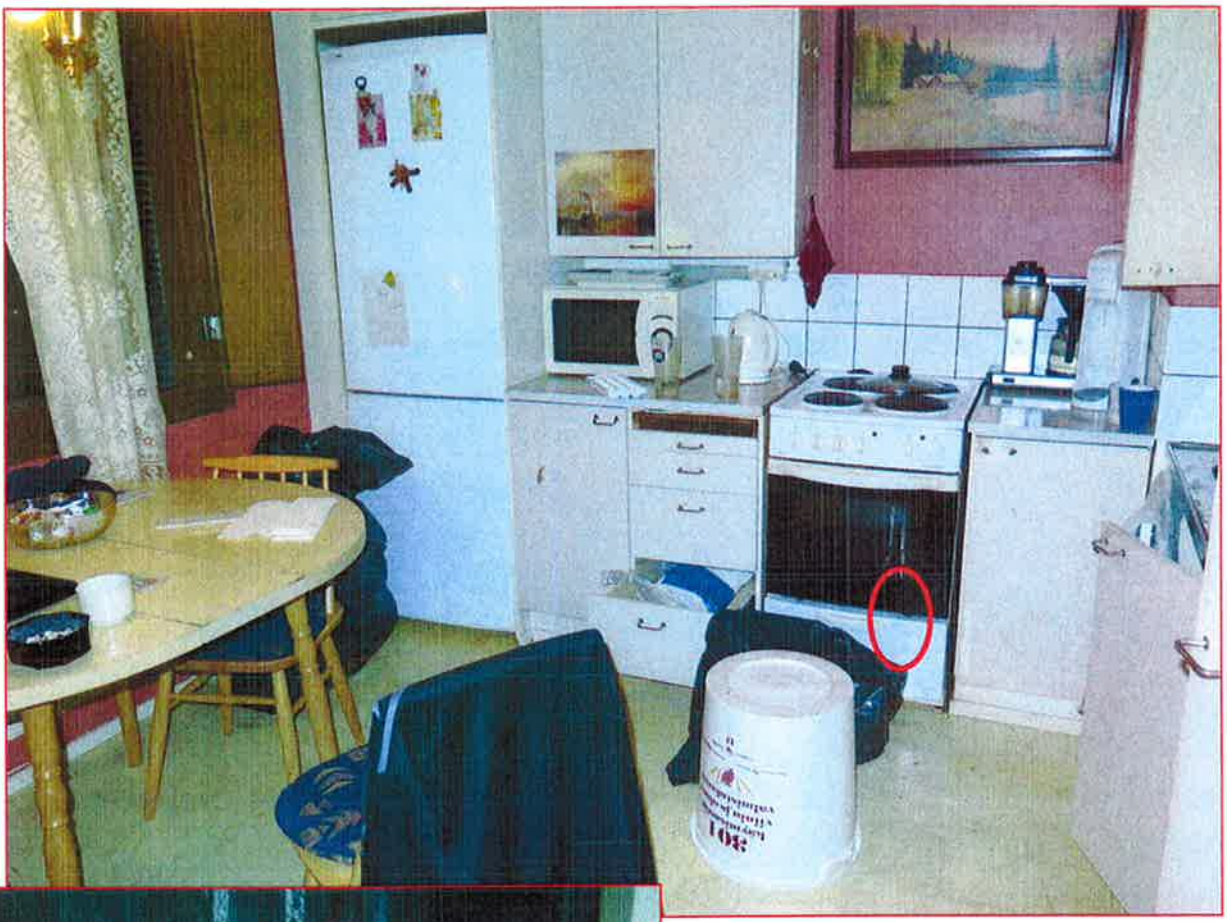

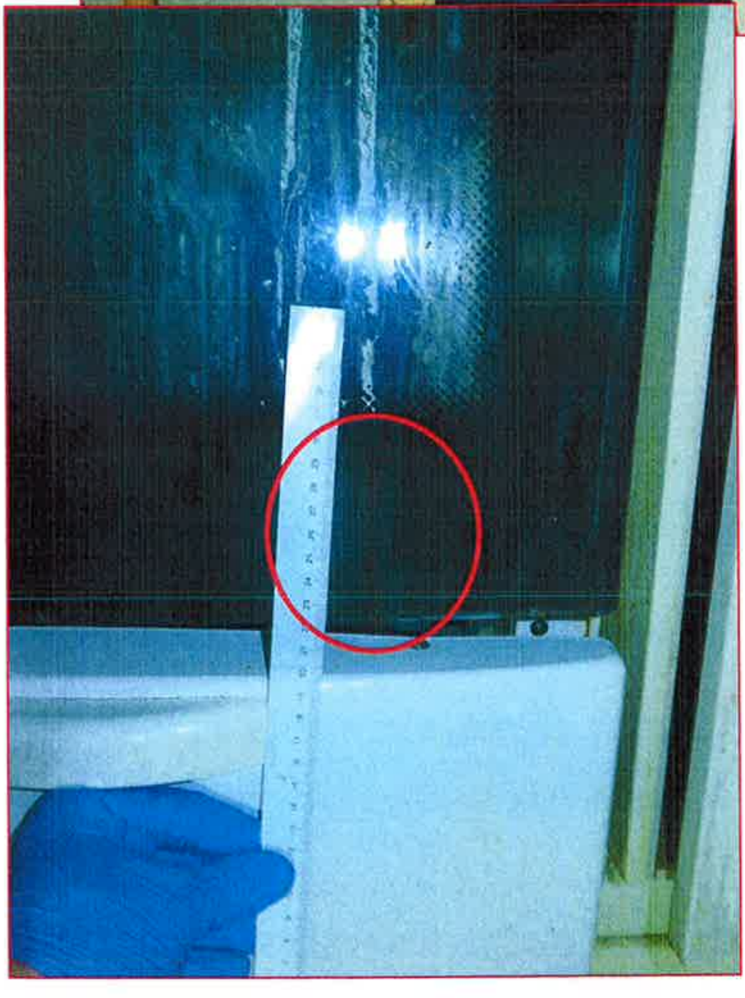

Kuva 21.

Sähköuunin luukusta taltioitiin dna-tahranäyte

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä voitiin osoittaa verta, mutta näytteestä ei saatu määritettyä vertailukelpoista tulosta.

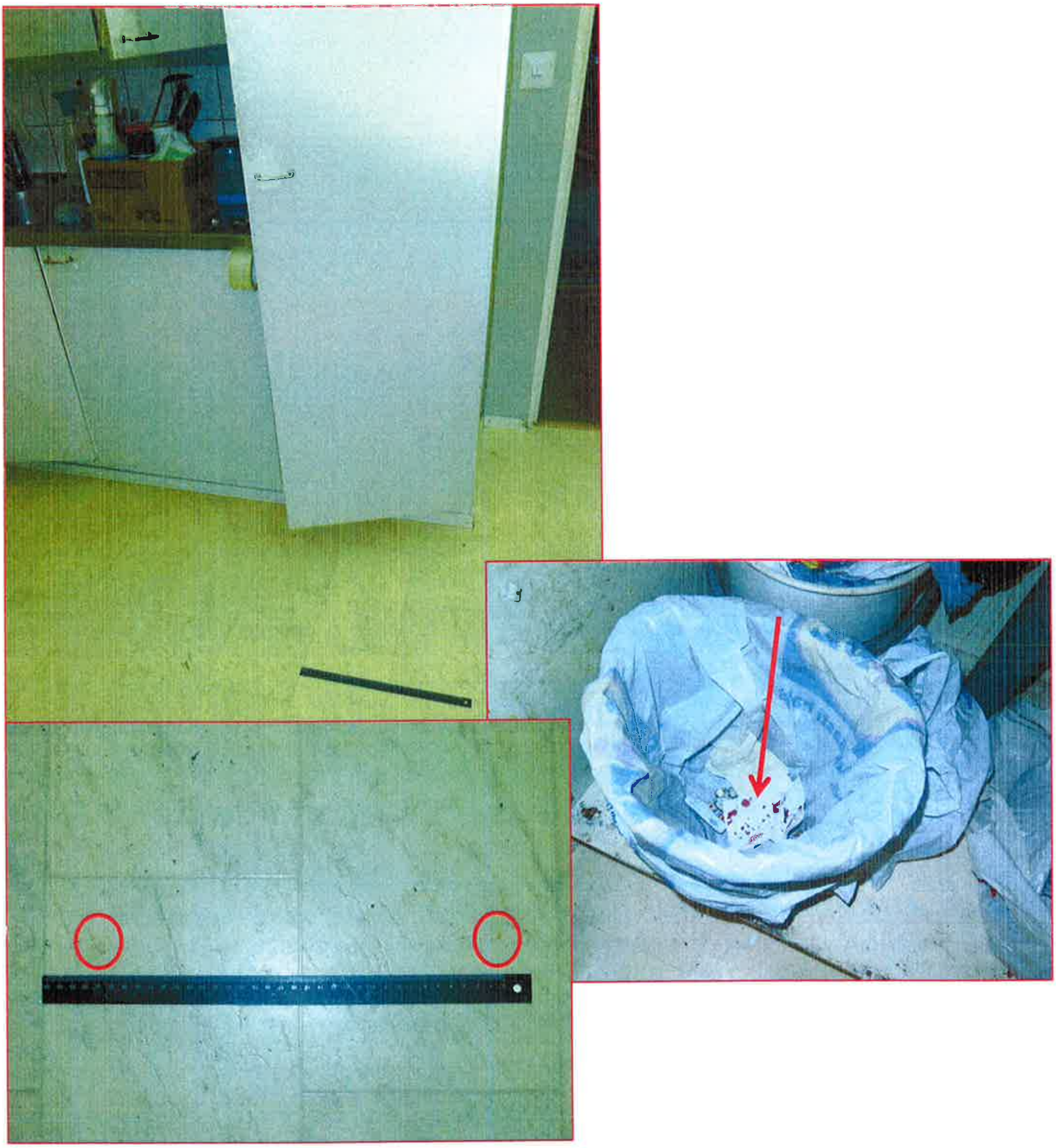

Kuva 22.

Keittiön roskisesta taltioitiin paperinpala, missä verenkaltaista tahraa sekä pystykaapin edustalta taltioitiin dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Rami Petri Pakarisen (120474-[redacted]) DNA-tunnisteeseen.

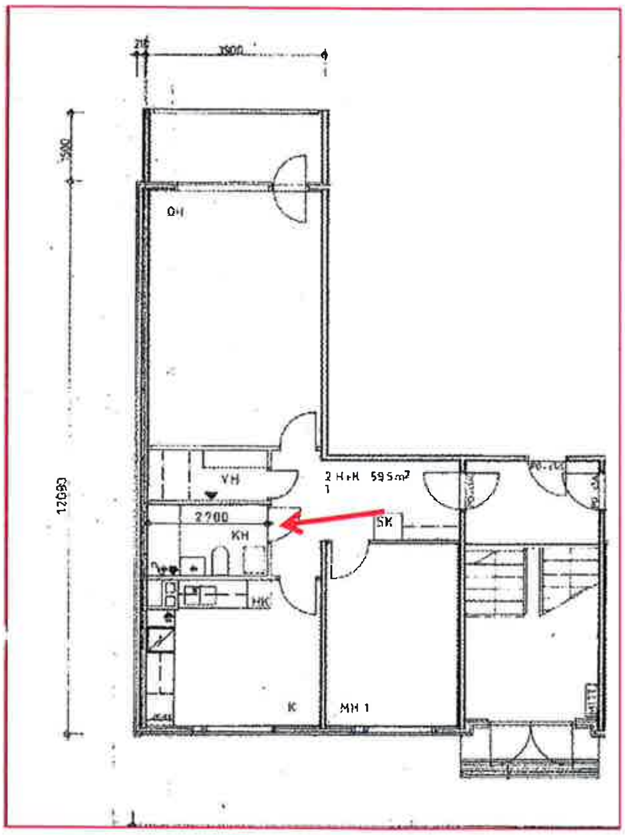

Kuva 23.

Näkymä eteisestä WC-tiloihin.

WC: n lattialta taltioitiin mustat crocs-jalkineet (näyte 172). Vasemman jalkineen pohjasta ja oikean jalkineen sisäpinnoilta taltioitu dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/4/17 mukaan vasemman jalkineen pohjasta taltioidusta näytteistä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265-[redacted]) DNA-tunnisteeseen. Näytteessä sekoittuneena lisäksi pieni määrä DNA:ta, joka sopii Kirsi Susanna Pakarisen (080371[redacted] DNA-tunnisteeseen.

Oikean jalkineen sisältä taltioidussa näytteessä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Kirsi Susanna Pakarisen (080371-[redacted] DNA-tunnisteeseen. Näytteessä sekoittuneena lisäksi pieni määrä muuta DNA:ta, jota ei yksilöidä.

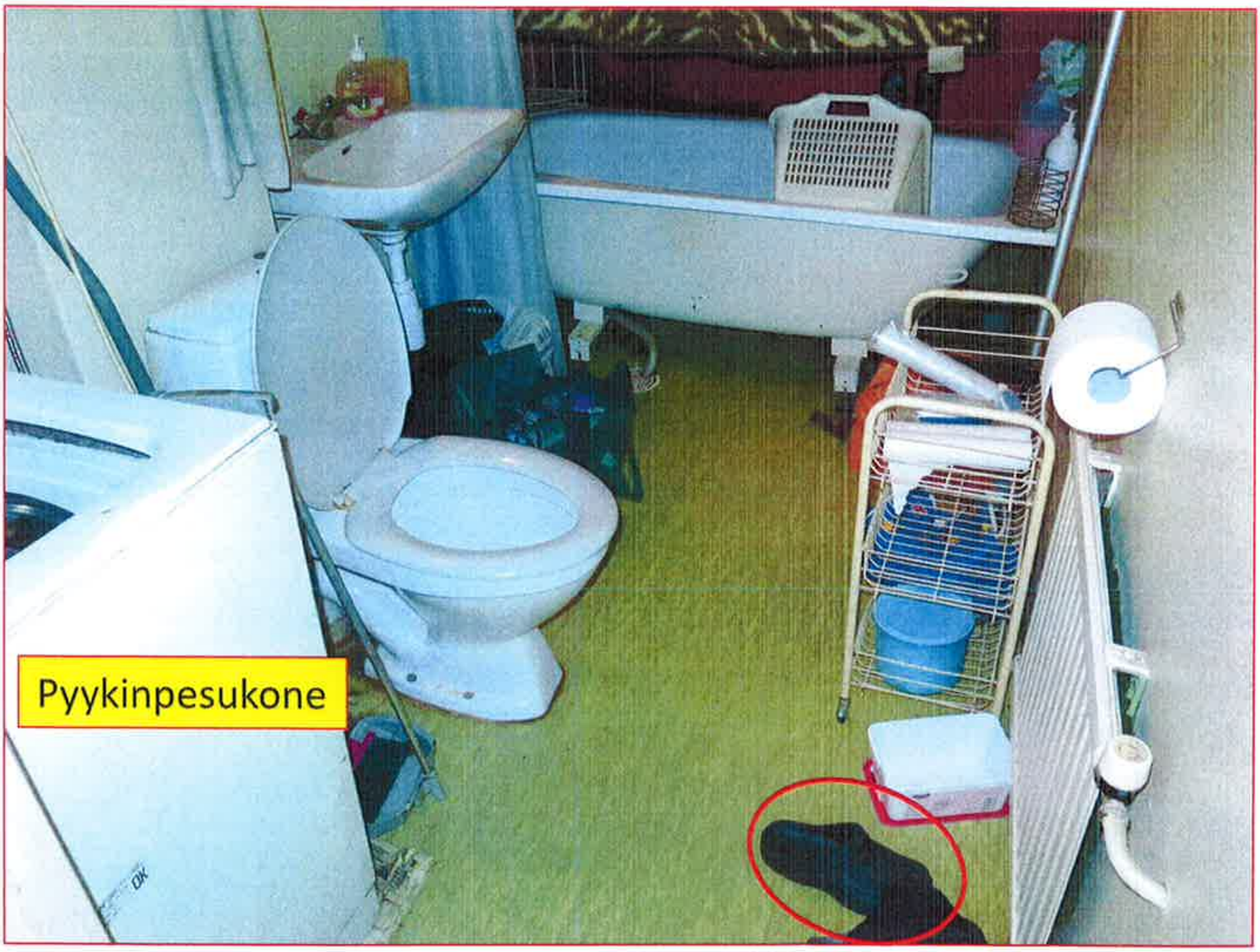

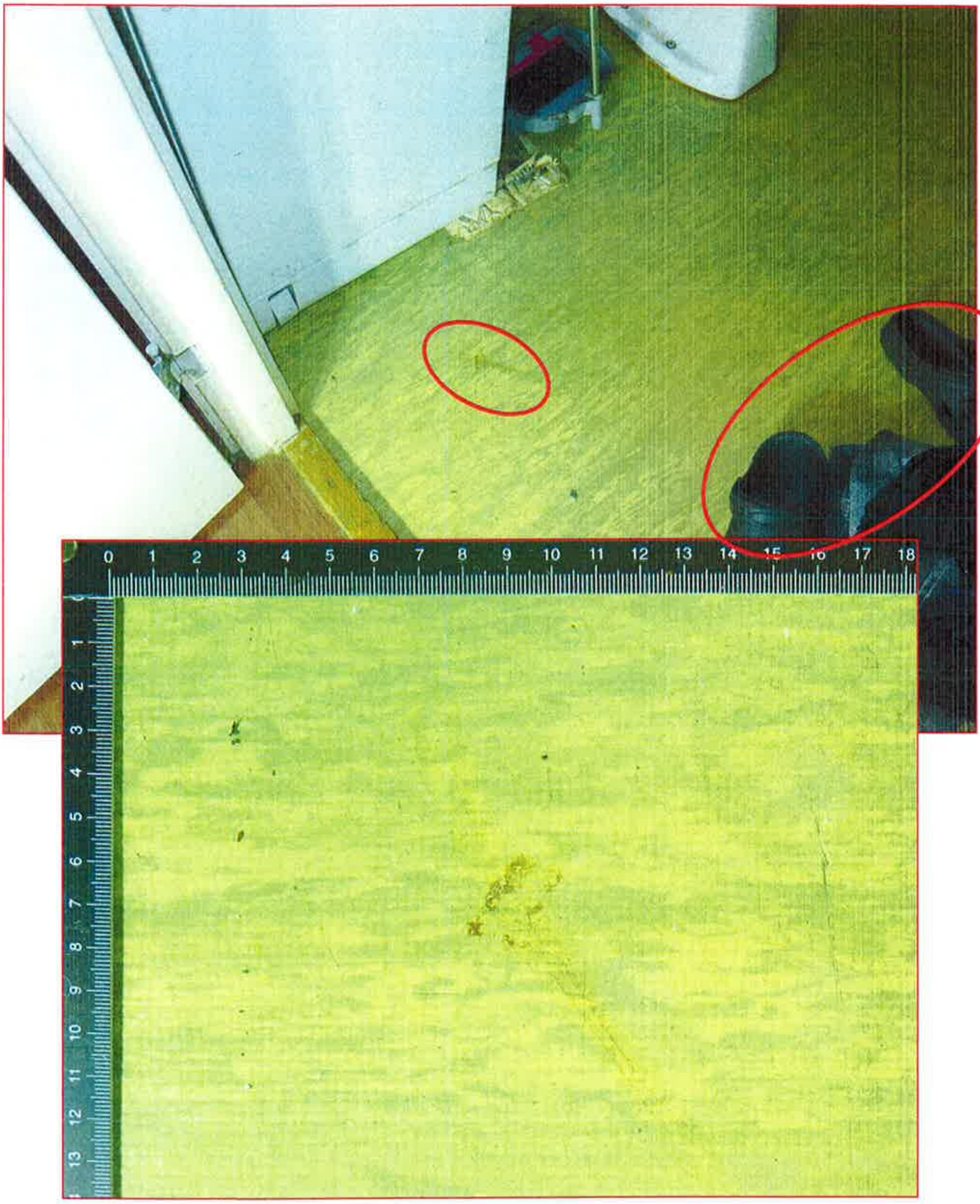
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

Kuva 24.

Pyykinpesukoneen edustalta lattialta taltioitiin dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265-) DNA-tunnisteeseen.

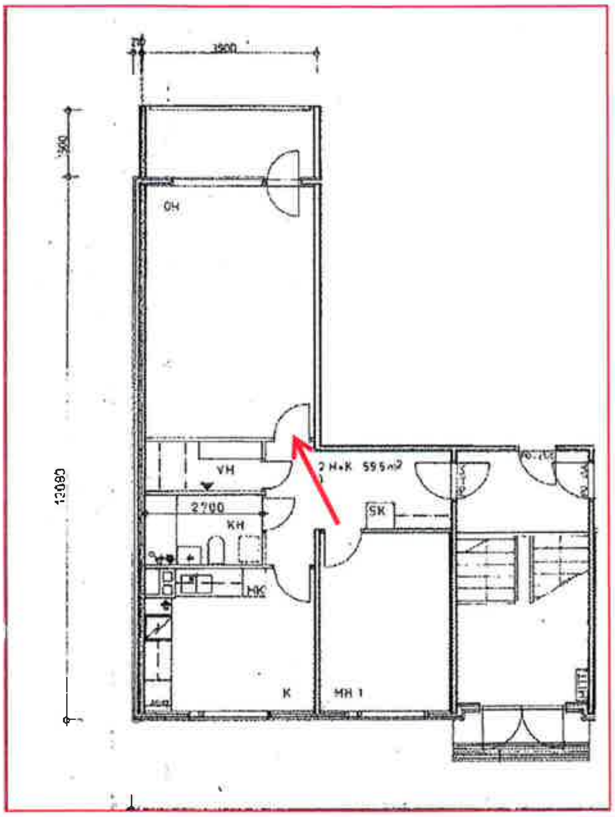
3500
1300
12090
OH
VH
2 H+K 59.5 m2
SK
2700
KH
MK
K
MH 1

Kuva 25.

Näkymä eteisestä olohuoneeseen.

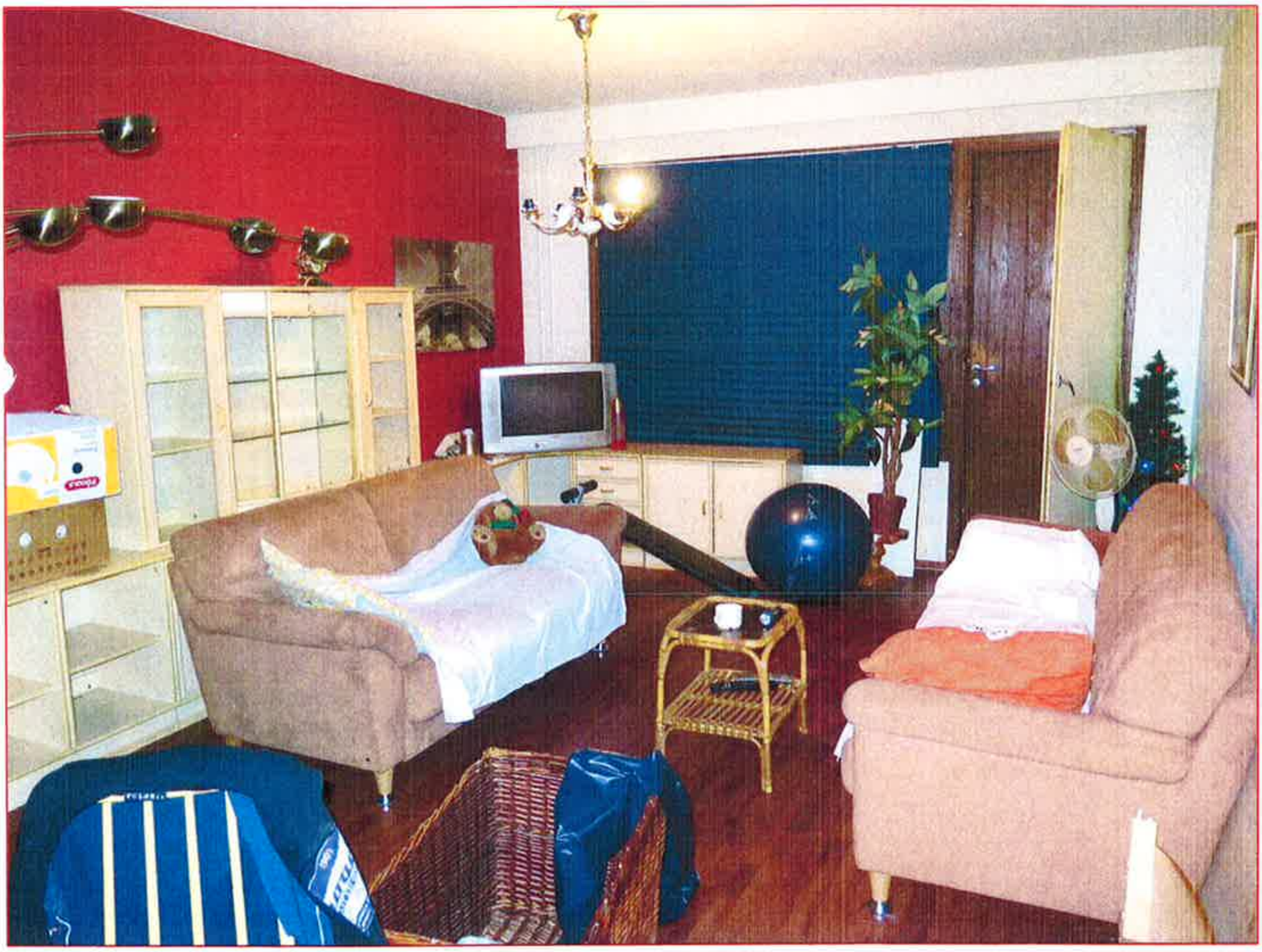

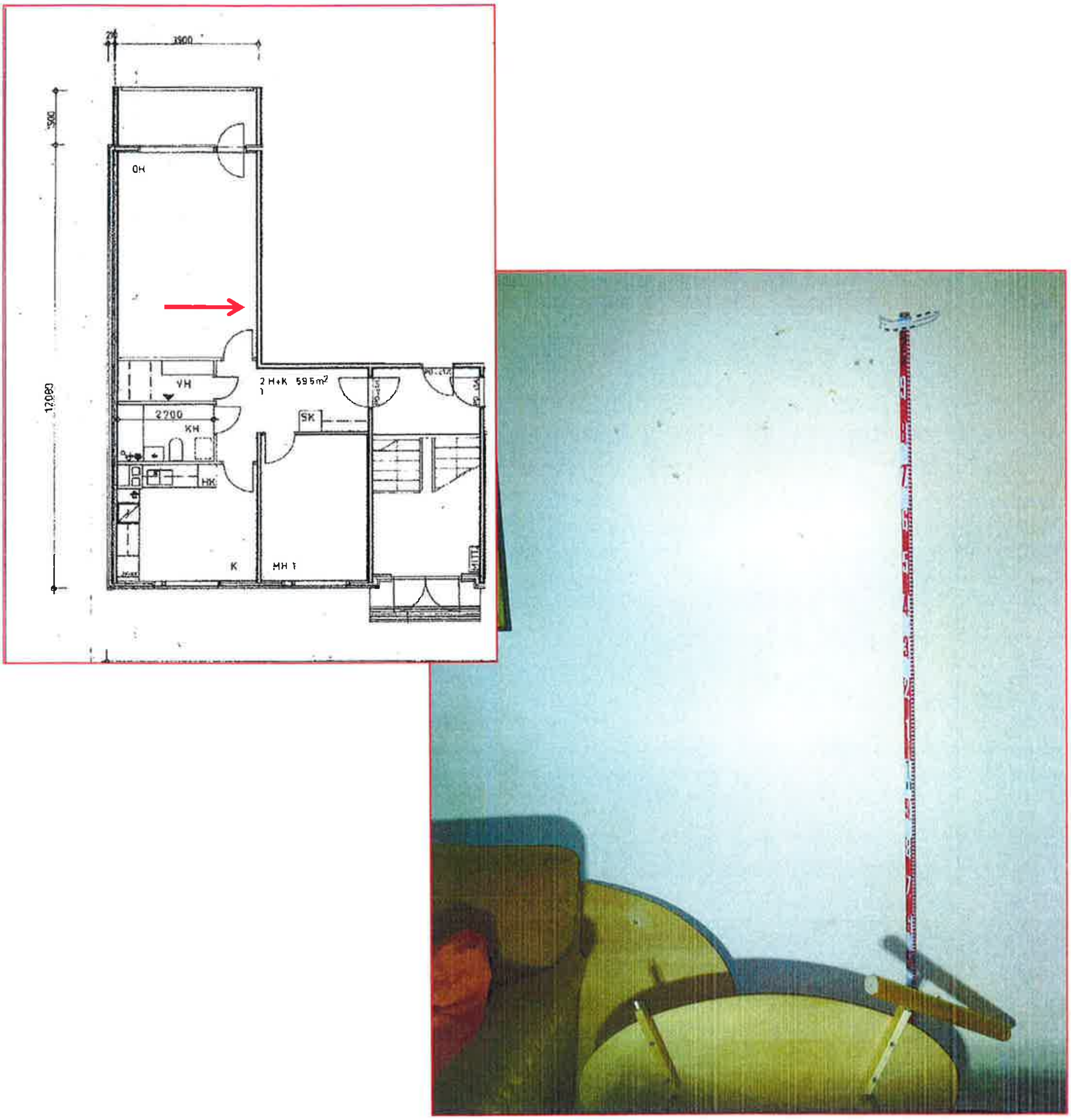
3900
1500
12080
OH
VH
2 H+K 59,5m²
2700
KH
SK
HK
K
MH 1

Kuva 26.

Olohuoneen seinästä taltioitiin dna-tahranäytteet olohuoneen oven ja sohvan väliseltä alueelta.

Korkeimmat epäillyt veriroiskeet olivat n. 2 metrin korkeudessa. Samalla alueella, missä oli verta, oli seinässä myös tylpällä esineellä lyötyjä koloja betoniseinässä.

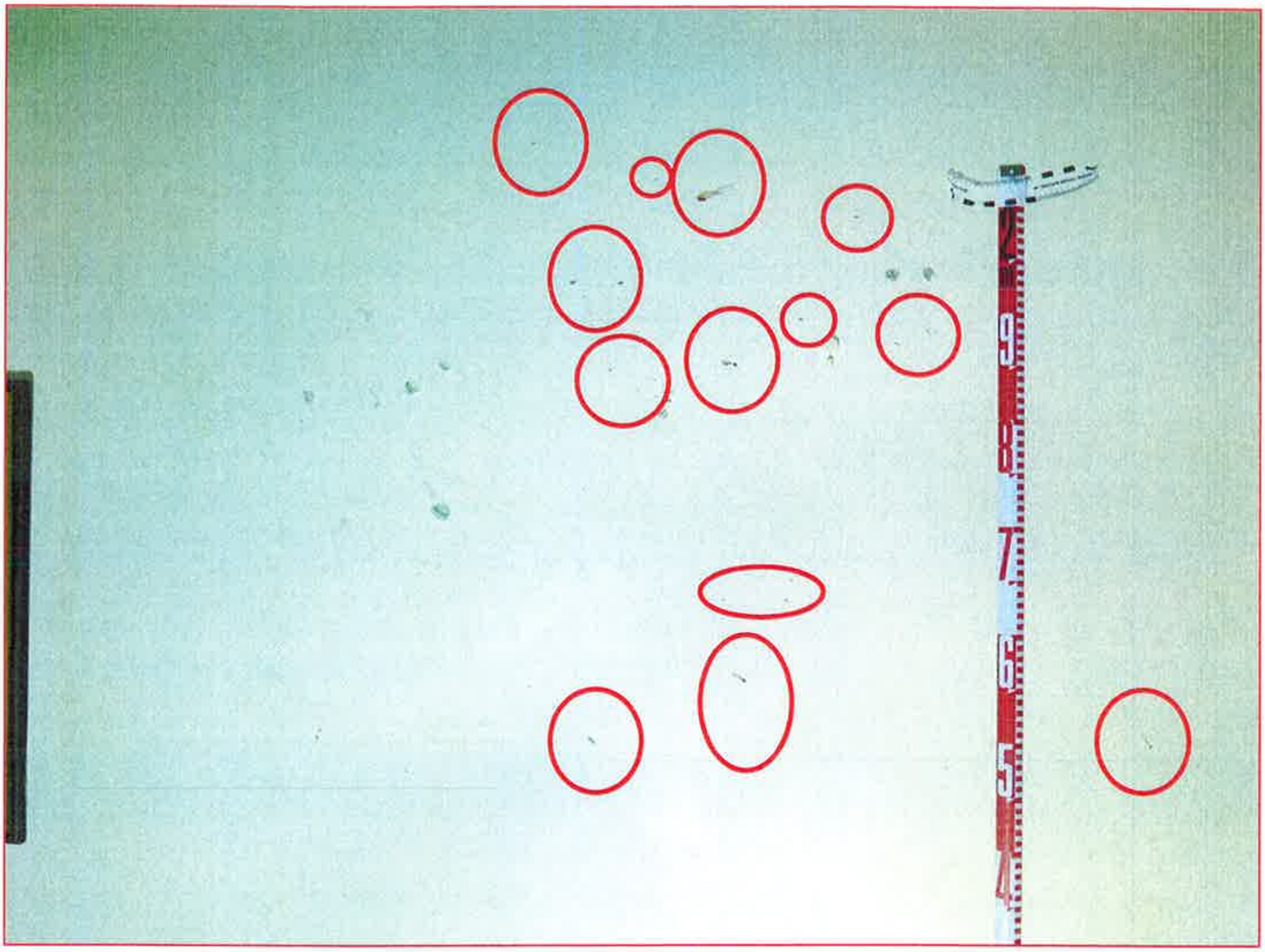

Kuva 27.

Veriroiskeet ympyröity.

Muut seinässä näkyvät tummat kohdat ovat tylpällä esineellä lyötyjä koloja.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioiduista näytteistä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265-[redacted]) DNA-tunnisteeseen.

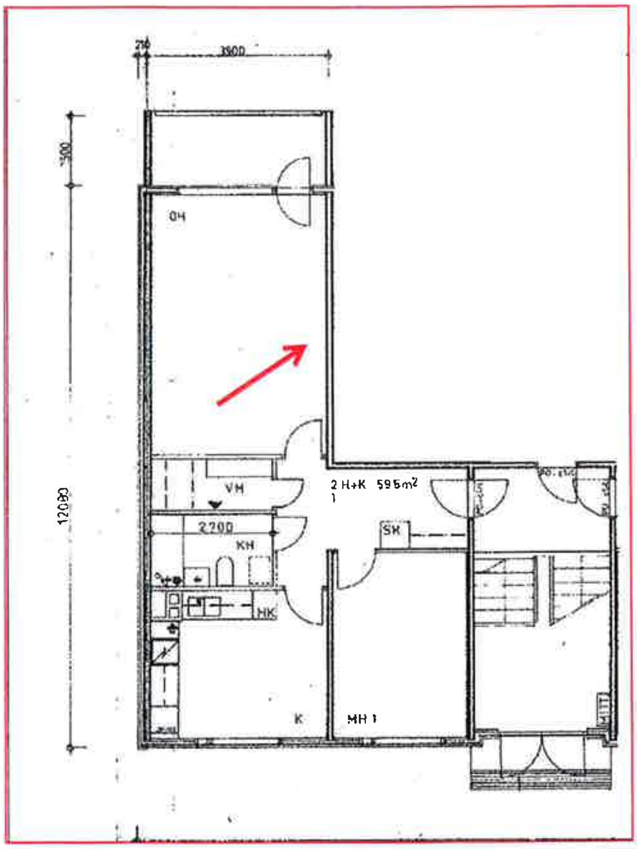
210
3900
300
12090
OH
VH
2 H+K 59,5m²
1
2700
KH
SK
HK
K
MH 1

Kuva 28.

Olohuoneen seinustalla oleva sohva.

Sohvan etureunan alaosasta, sohvan keskeltä, taltioitiin dna-tahranäyte.

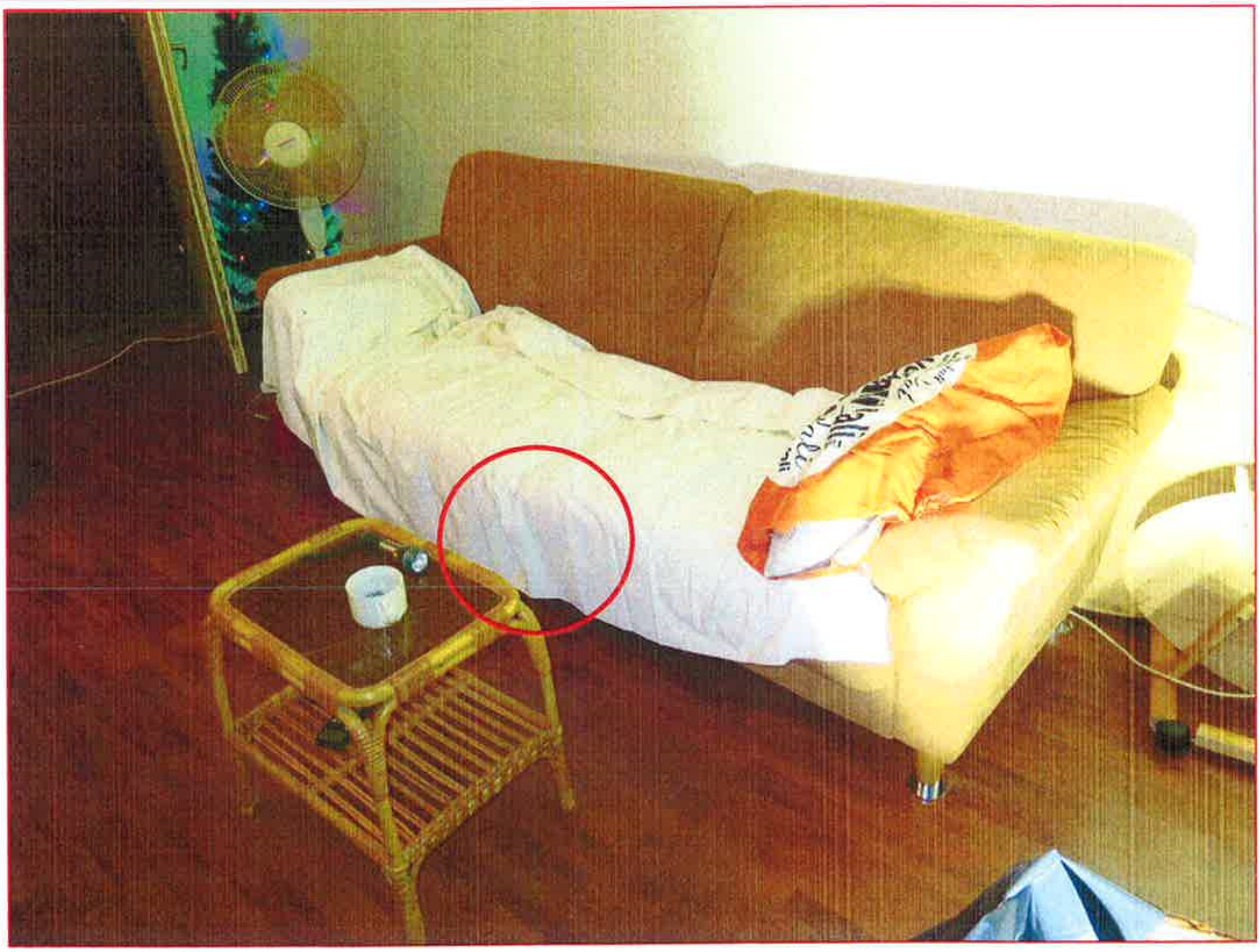

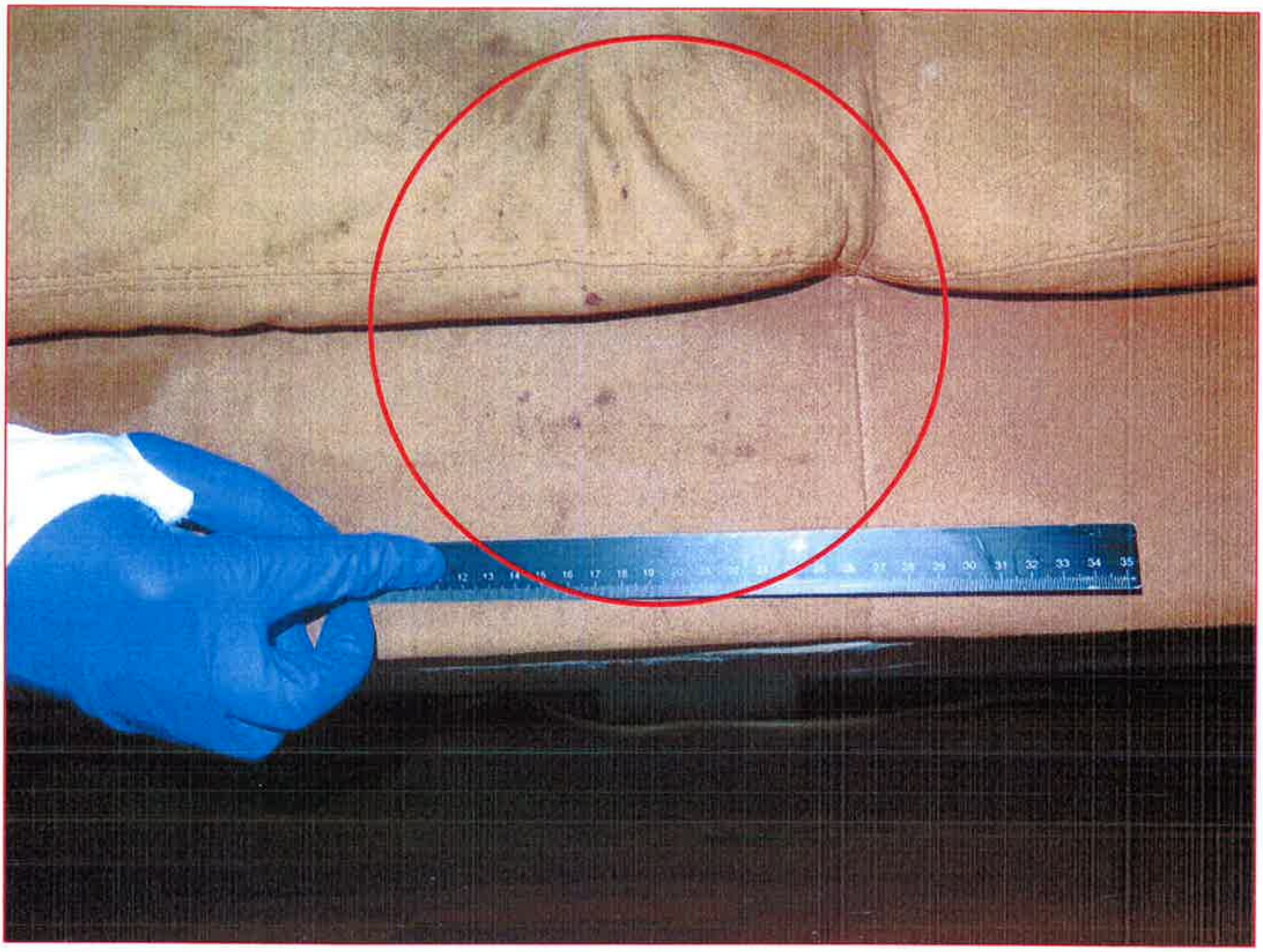

Kuva 29.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan sohvasta taltioidusta näyttestä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265-   ) DNA-tunnisteeseen.

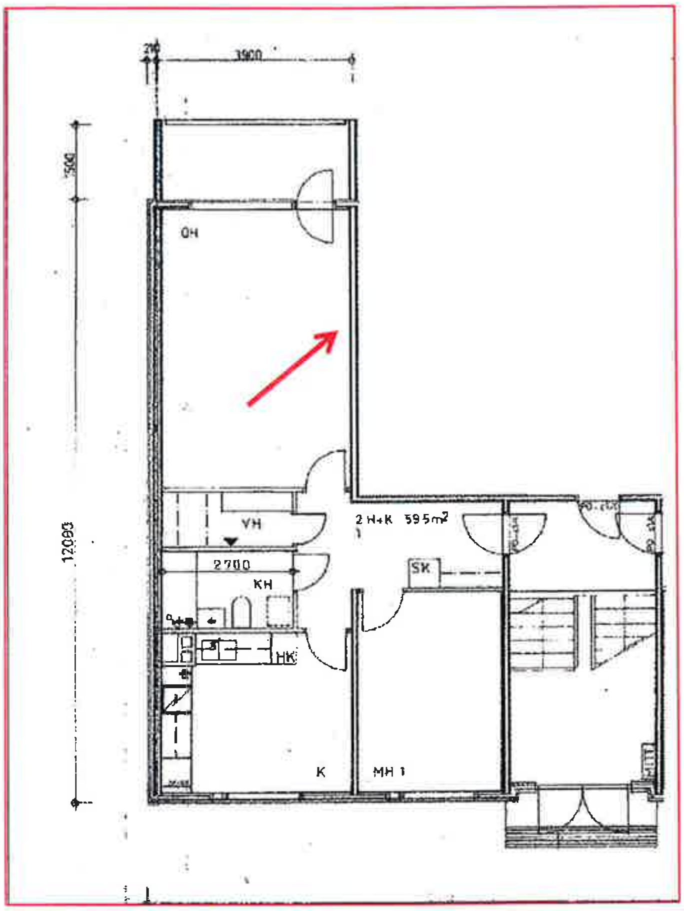
210
3900
1500
OH
12093
VH
2700
KH
HK
2 H+K 59.5m²
SK
K
MH 1

Kuva 30.

Olohuoneen nurkassa, parvekkeen oven ja sohvan välisellä alueella oli jalallinen tuuletin.

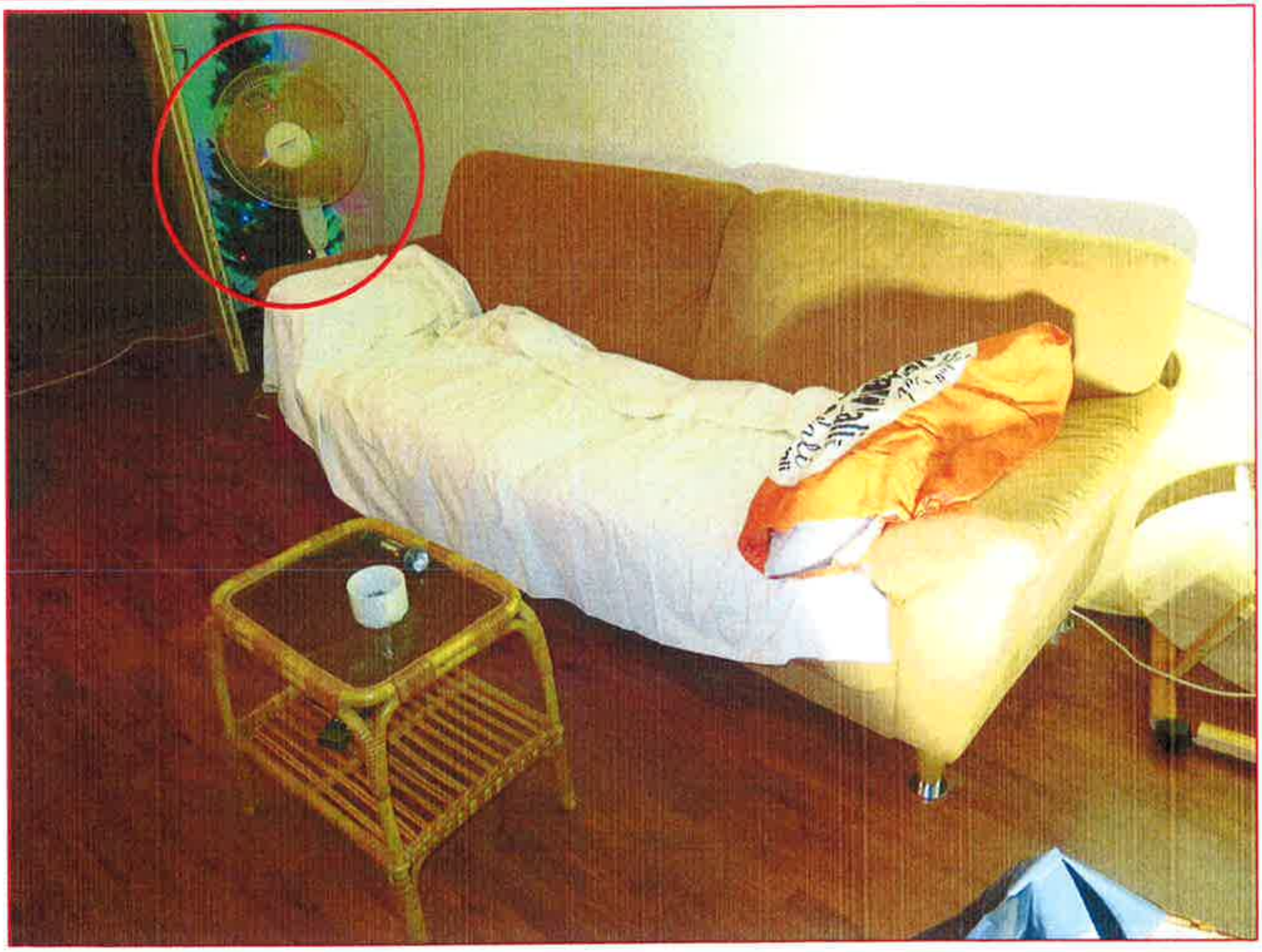

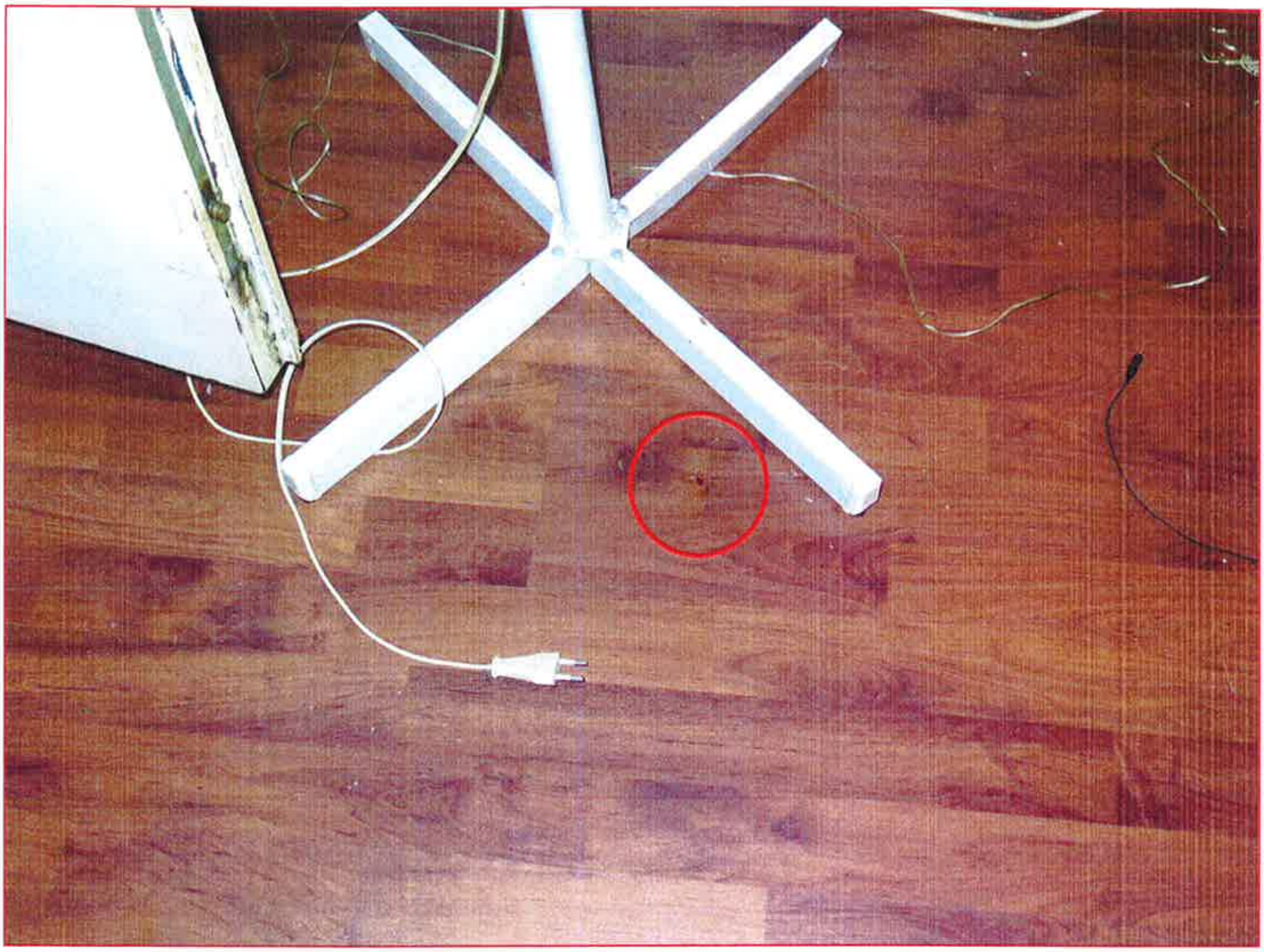

Kuva 31.

Lattialta tuulettimen jalan vierestä taltioitiin dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan lattialta taltioidusta näytteestä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265-) DNA-tunnisteeseen.

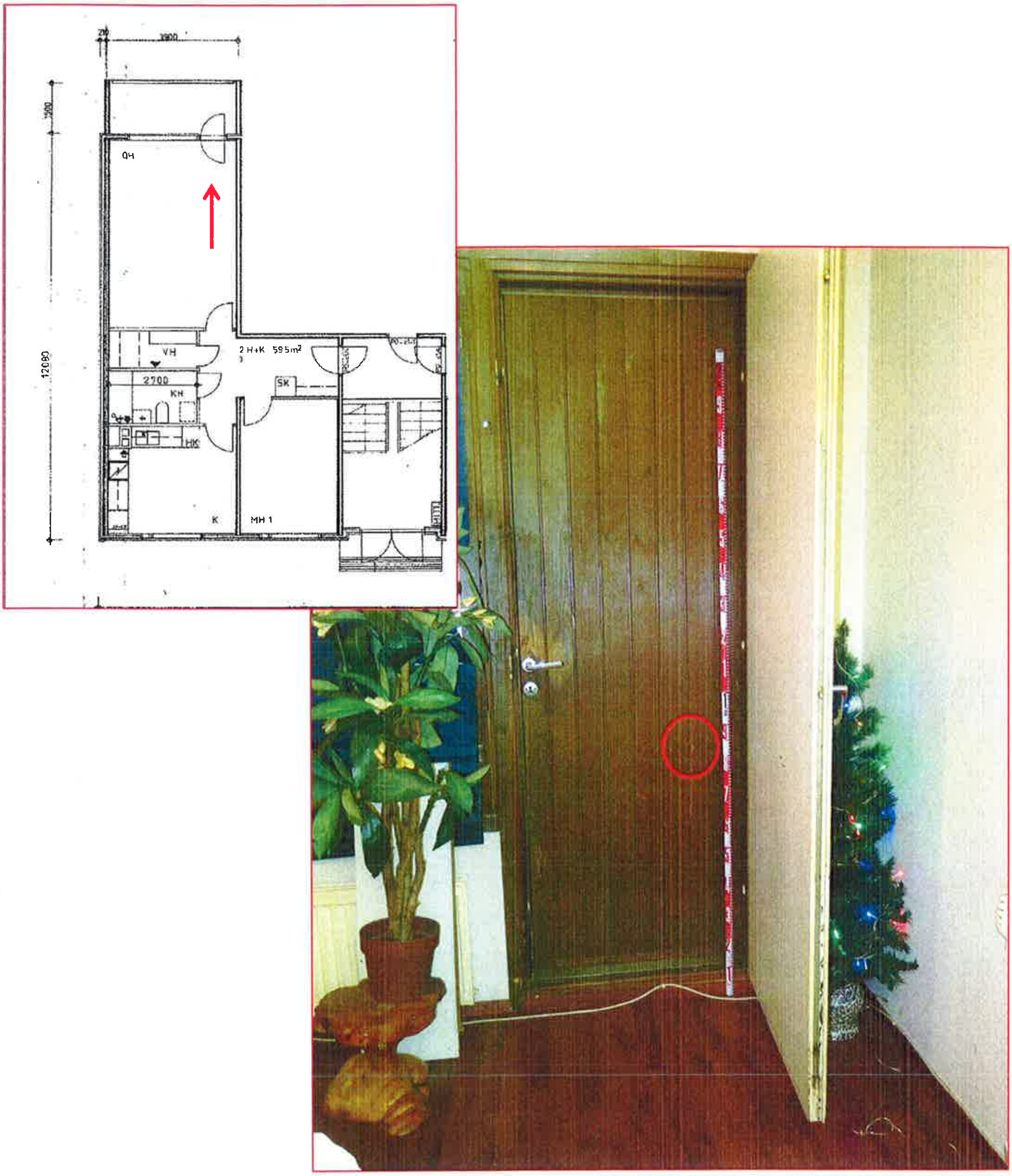
210
3900
1500
12080
OH
VH
2700
KH
HK
2 H+K 59,5m²
SK
K
MH 1

Kuva 32.

Parvekkeen ovessa oli luodin reikä-/iskemäjälki.

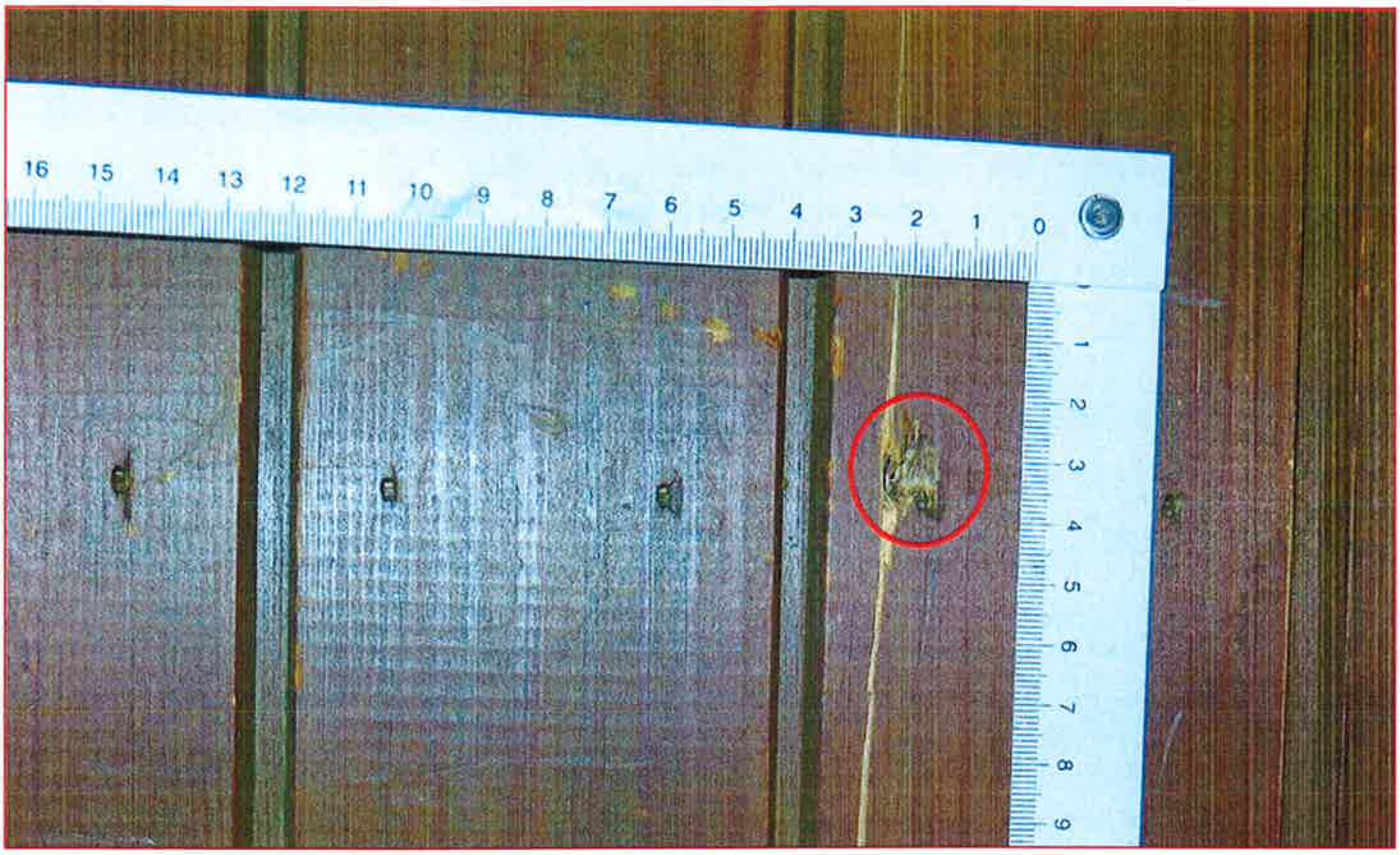

Kuva 33.

Reijän- / iskemäjäljen reunoista taltioitiin dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä ei voitu osoittaa verta, eikä näytteestä saatu määritettyä vertailukelpoisia tuloksia.

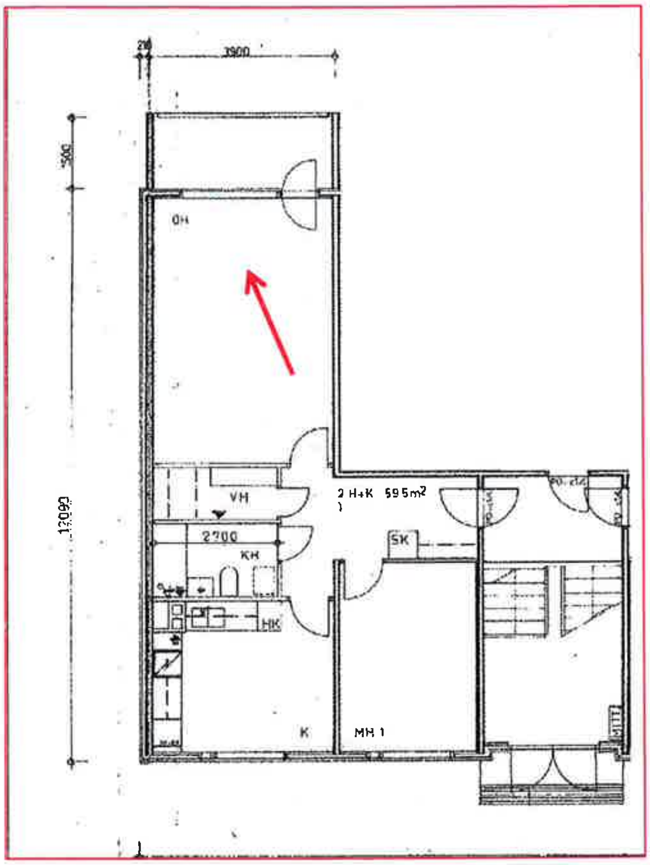
210
3900
1500
OH
VH
2 H+K 59.5m2
2700
KH
SK
HK
K
MH 1
12090

Kuva 34.

Olohuoneen ikkunaseinällä oli tv-tason alakaapit, jonka vasemmanpuoleisessa ovessa oli luodin reikä.

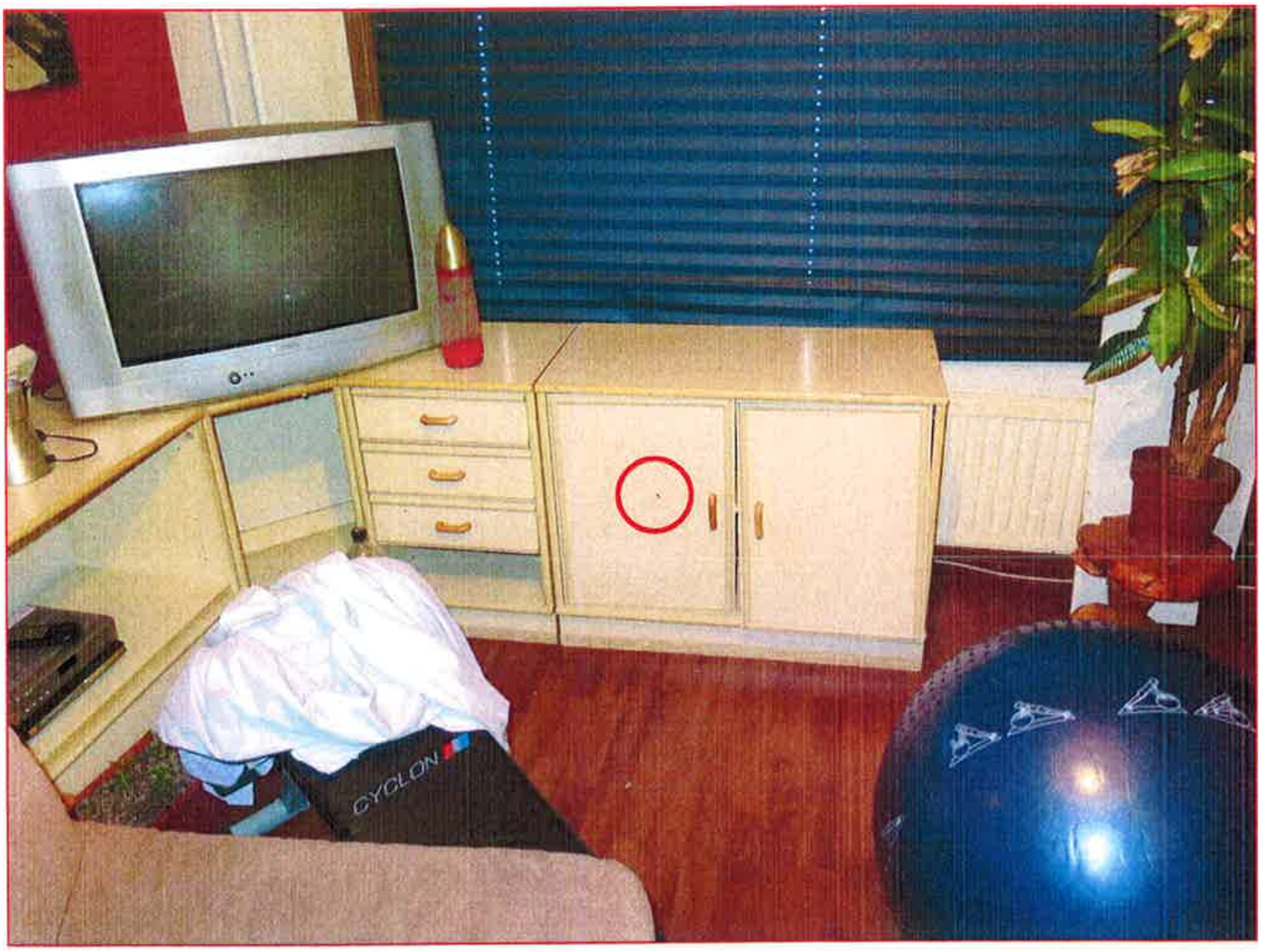

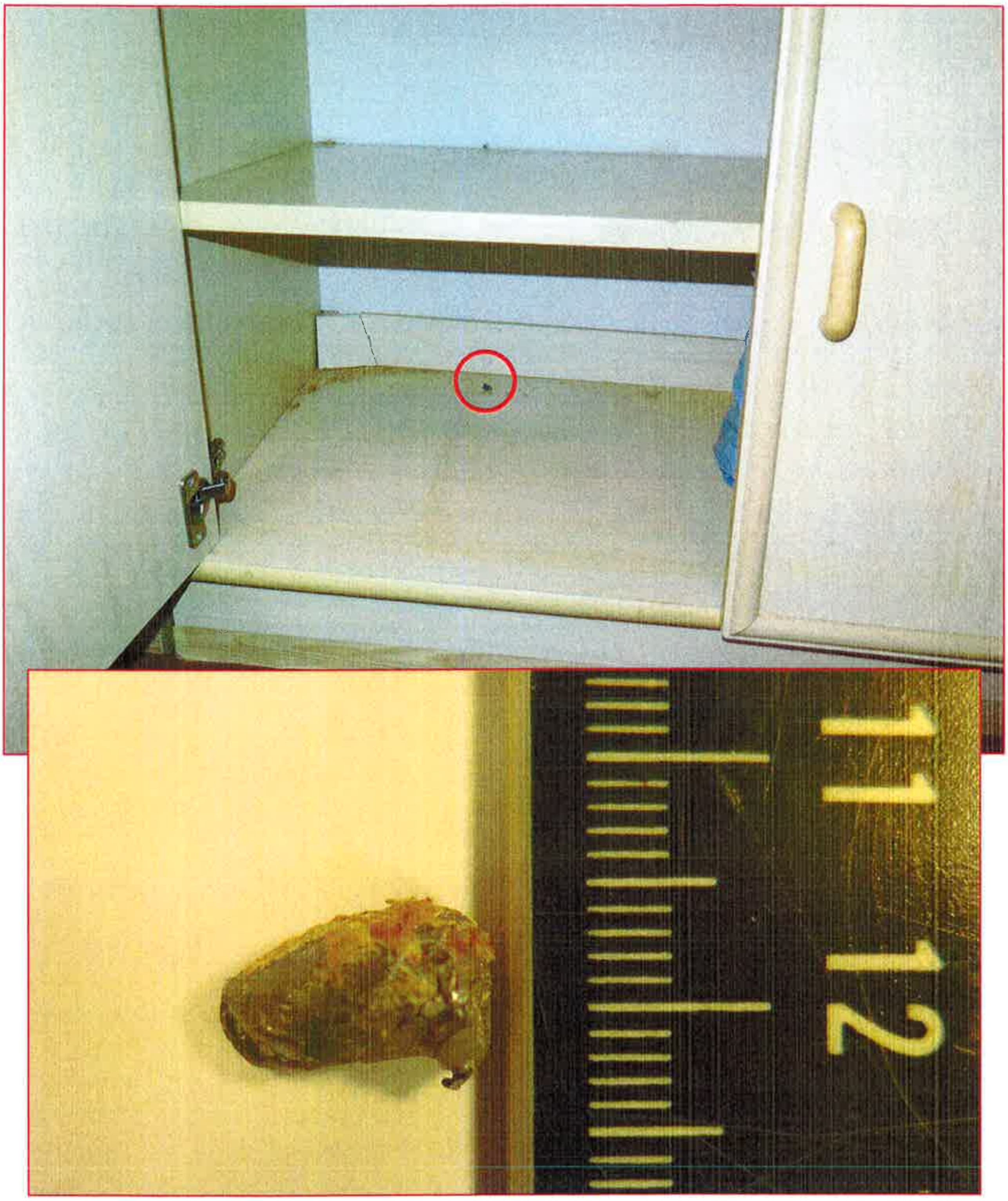

Kuva 35.

Alakaapin sisällä oli luoti, josta taltioitiin dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä ei voitu osoittaa verta, eikä näytteestä saatu määritettyä vertailukelpoisia tuloksia.

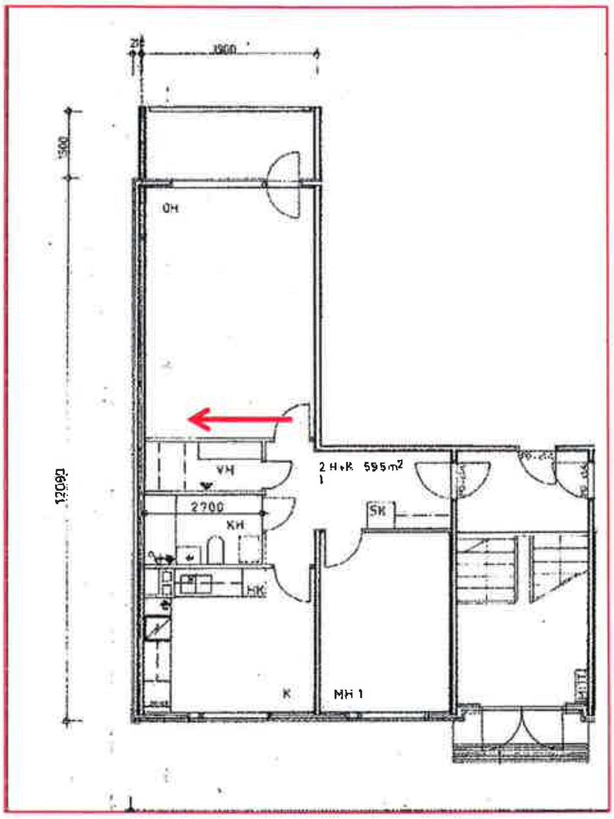
25
1900
1500
12090
OH
VH
2700
KH
HK
K
MH 1
SK
2 H+K 59,5 m²
1

Kuva 36.

Olohuoneen seinä.

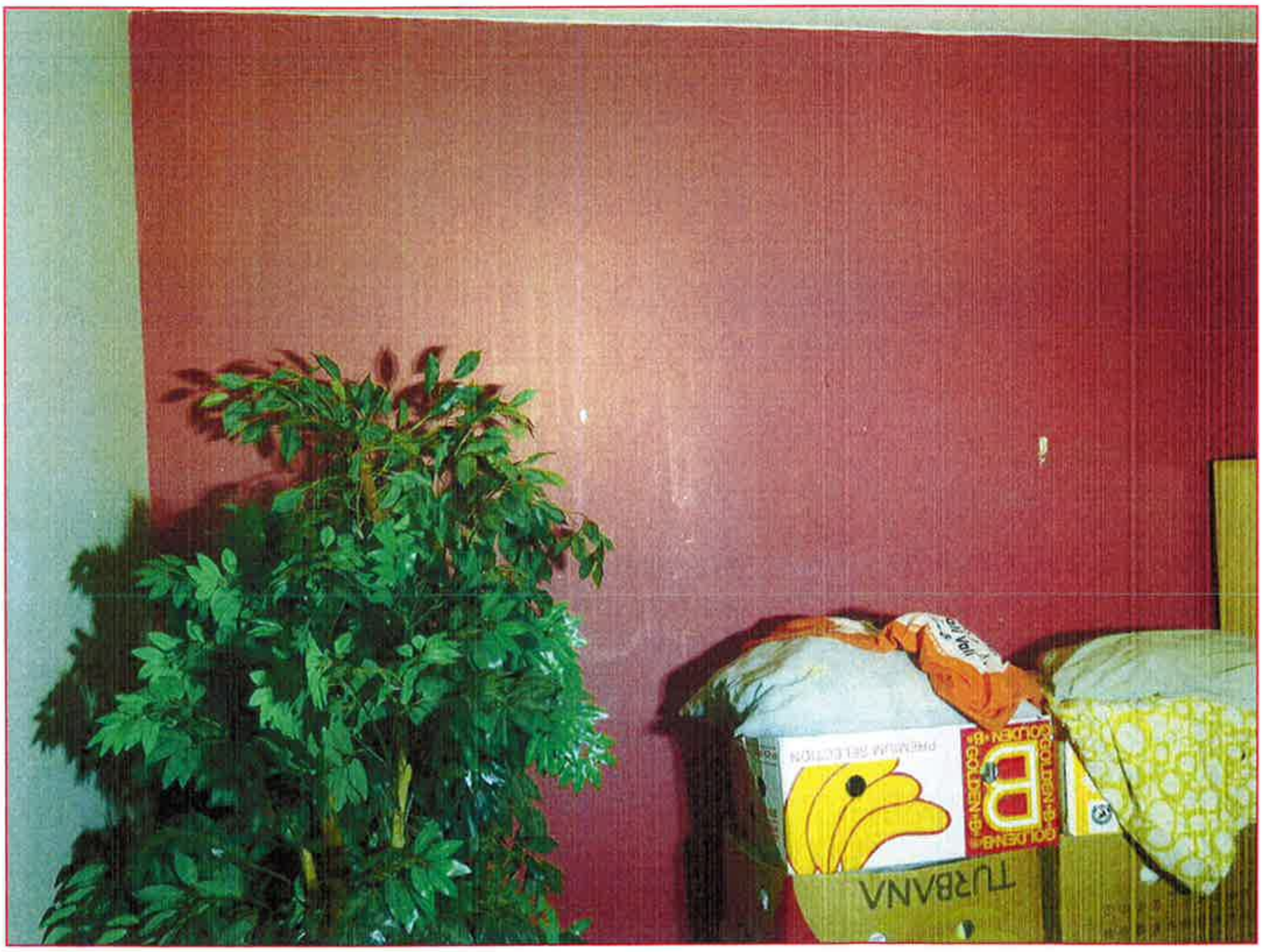
PREMIUM SELECTION
GOLDEN-B
TURBANA

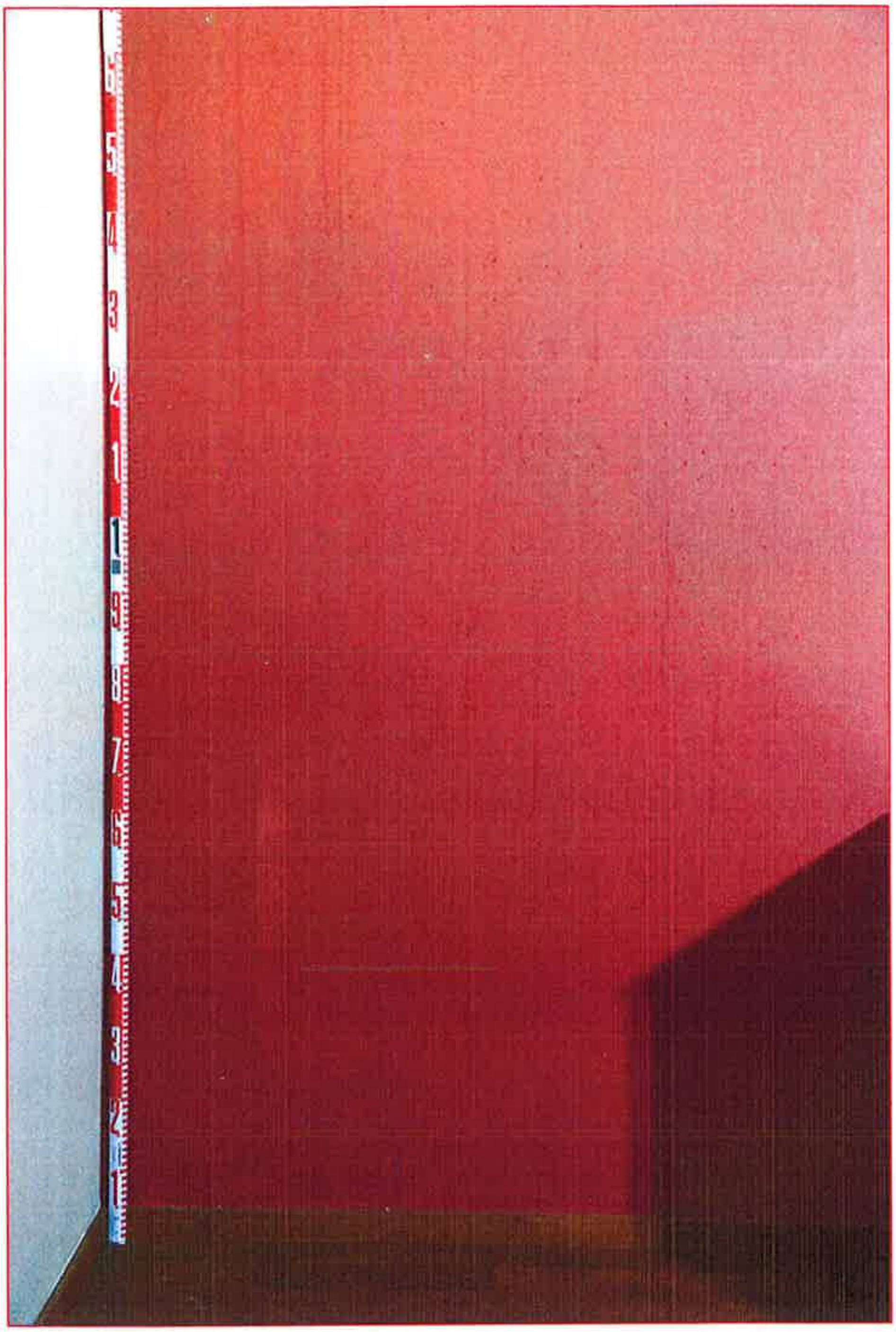

Kuva 37.

Seinästä taltioitiin dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä ei voitu osoittaa verta.

Näytteessä oli sekoittuneena ainakin kahden henkilön DNA:ta. Tulos ei ole vertailukelpoinen.

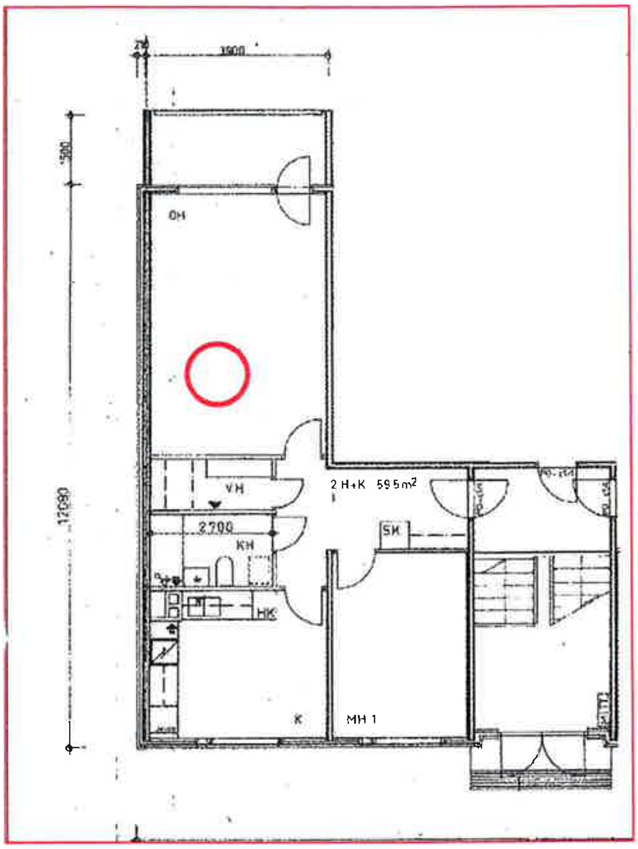
3900
12090
OH
VH
2 H+K 59.5m²
SK
2700
KH
HK
K
MH 1

Kuva 38.

Olohuoneen katosta taltioitiin dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä ei voitu osoittaa verta, eikä näytteestä saatu määritettyä vertailukelpoisia tuloksia.

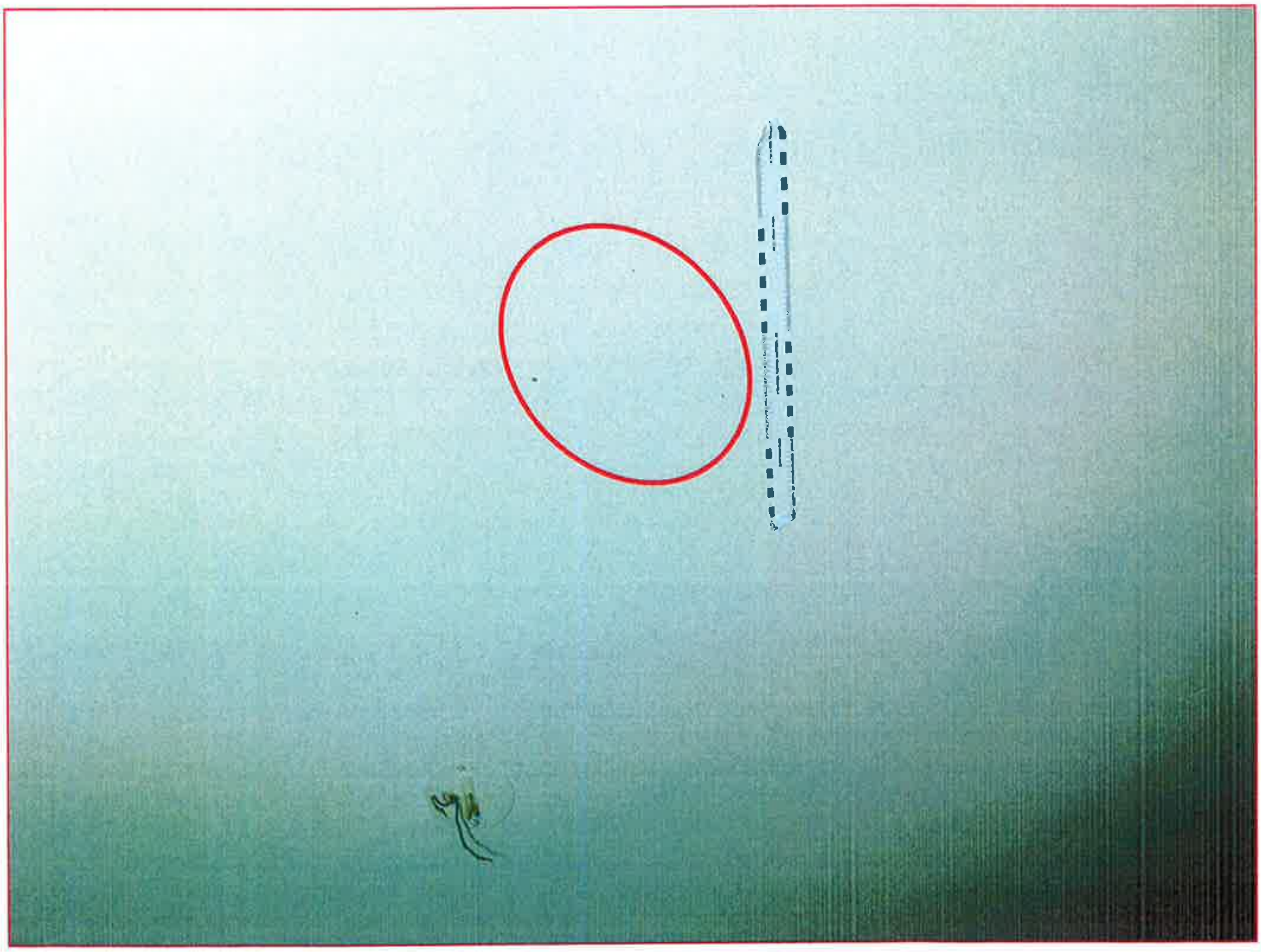

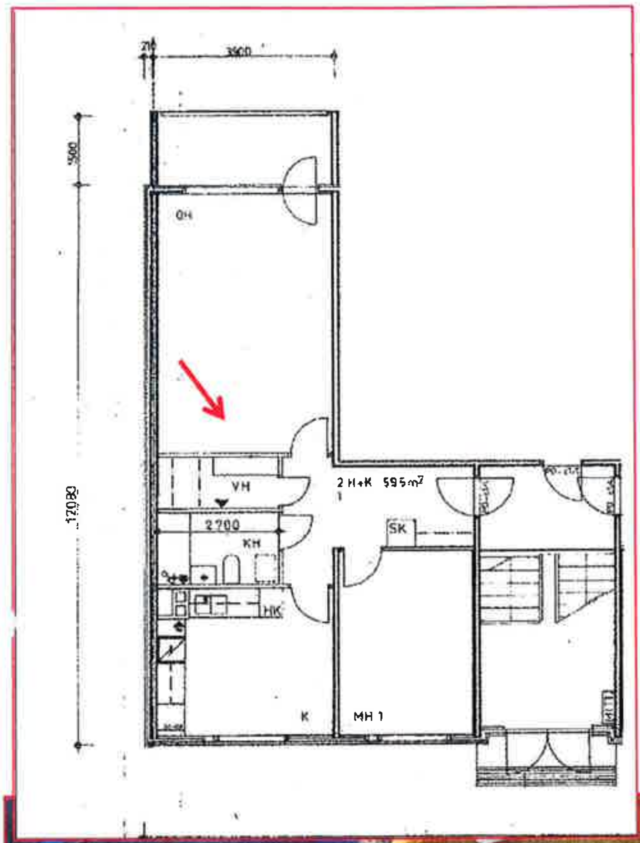
3500
1500
12080
OH
VH
2700
KH
HK
K
MH 1
SK
2 H+K 59,5 m²

Kuva 39.

Olohuoneen lattialta taltioitiin AXA-merkkinen moottorisahan laippa.

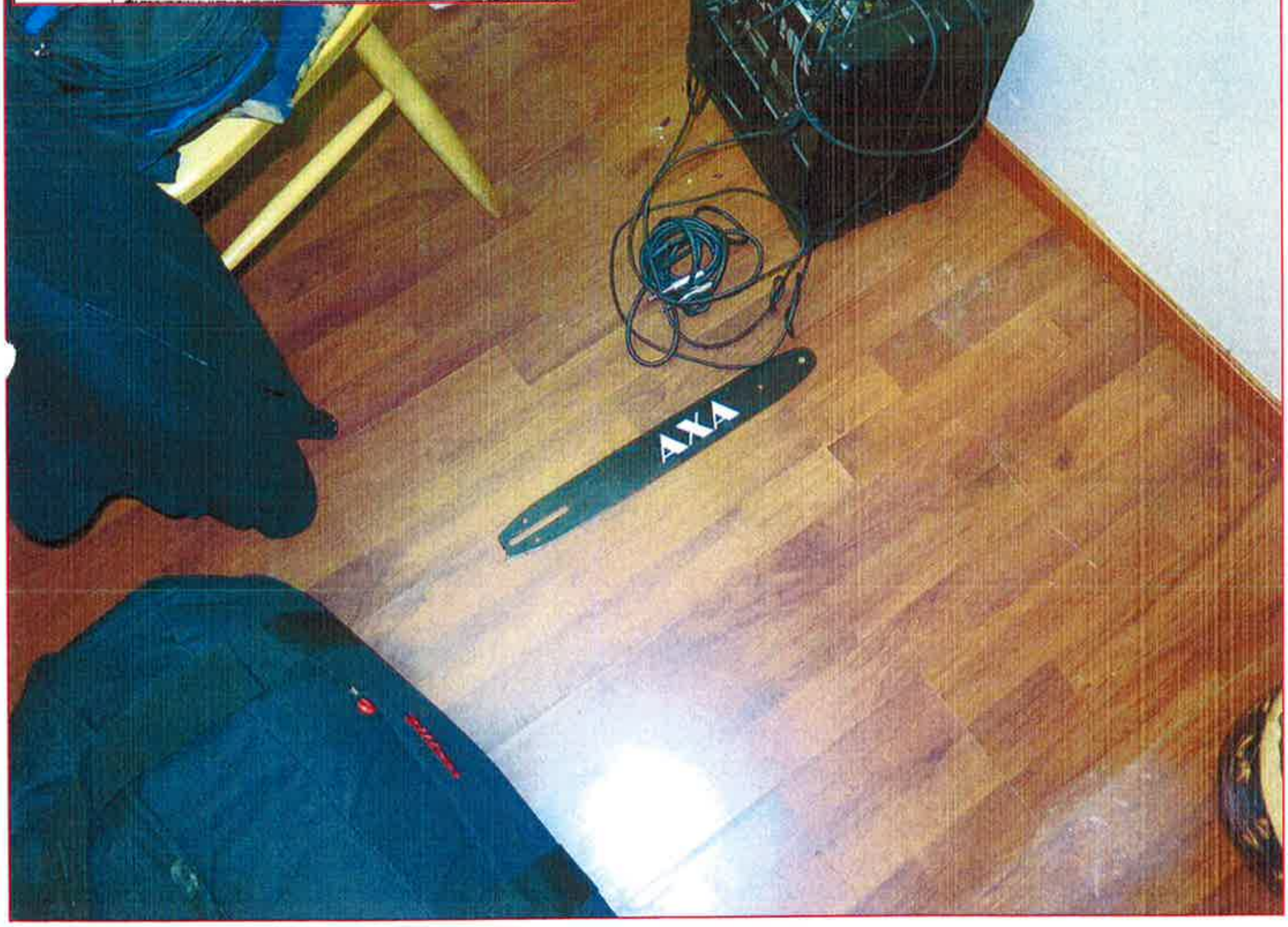

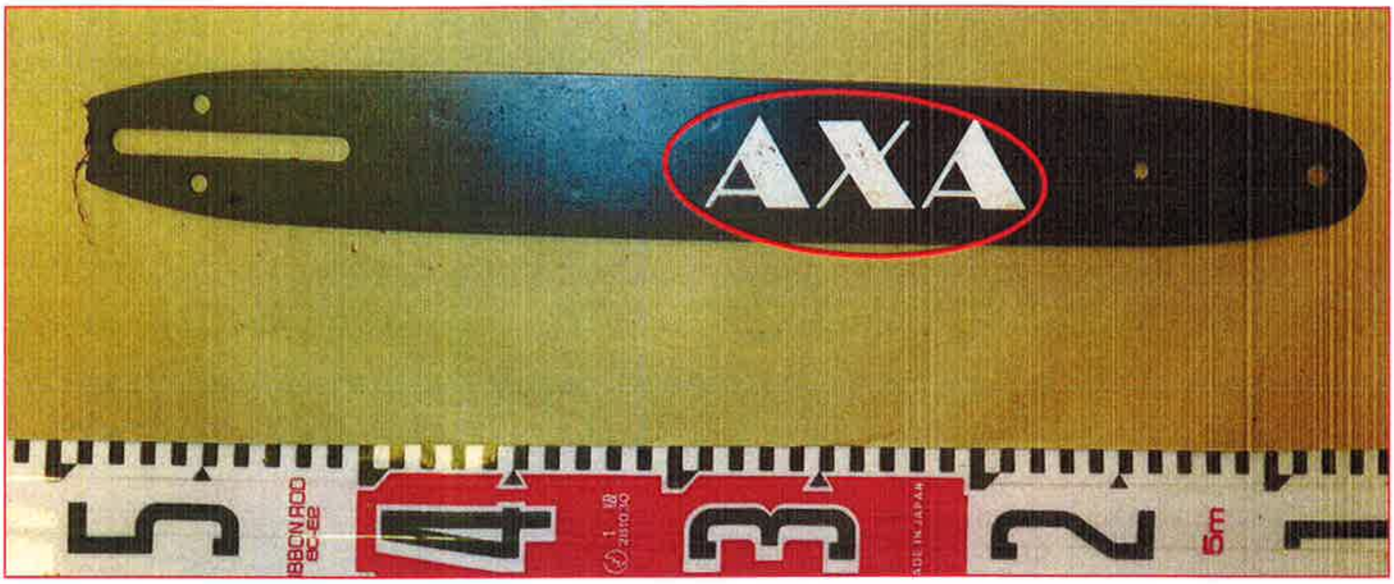

Kuva 40.

Laipasta taltioitiin dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265- DNA-tunnisteeseen.

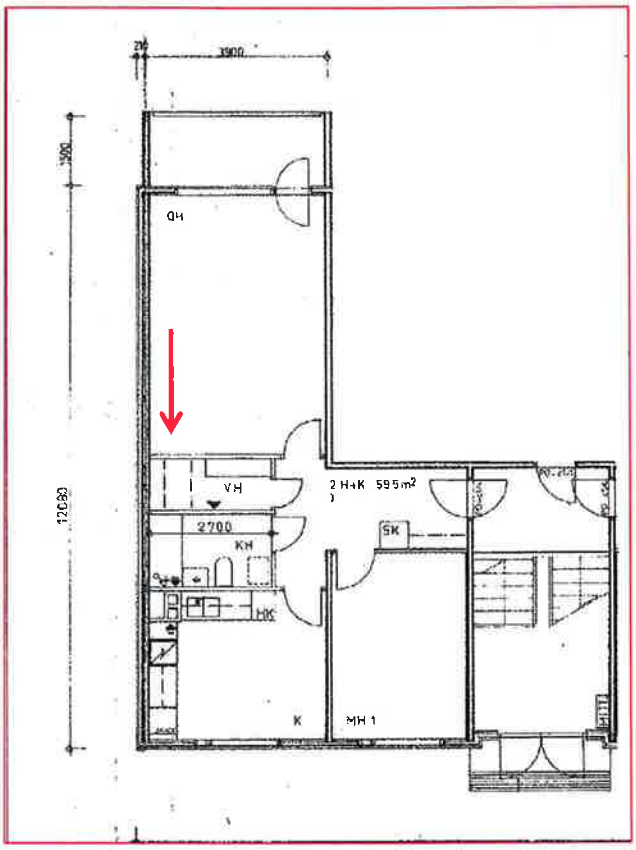
210
3900
1500
12080
OH
VH
2700
KH
HK
2 H+K 59.5m2
SK
K
MH 1

Kuva 41.

Olohuoneen pistorasissa oli kytkettynä jatkojohto.

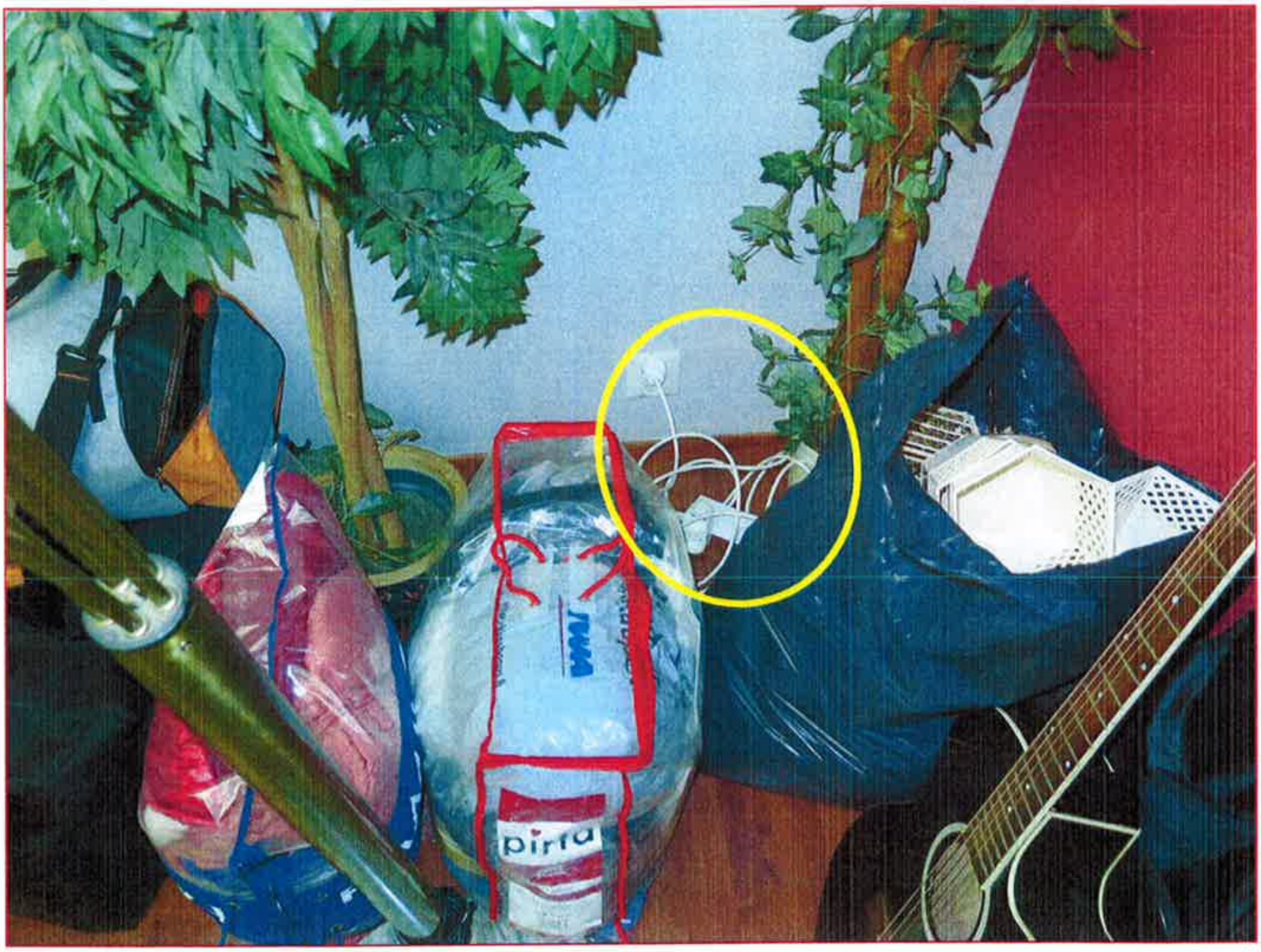

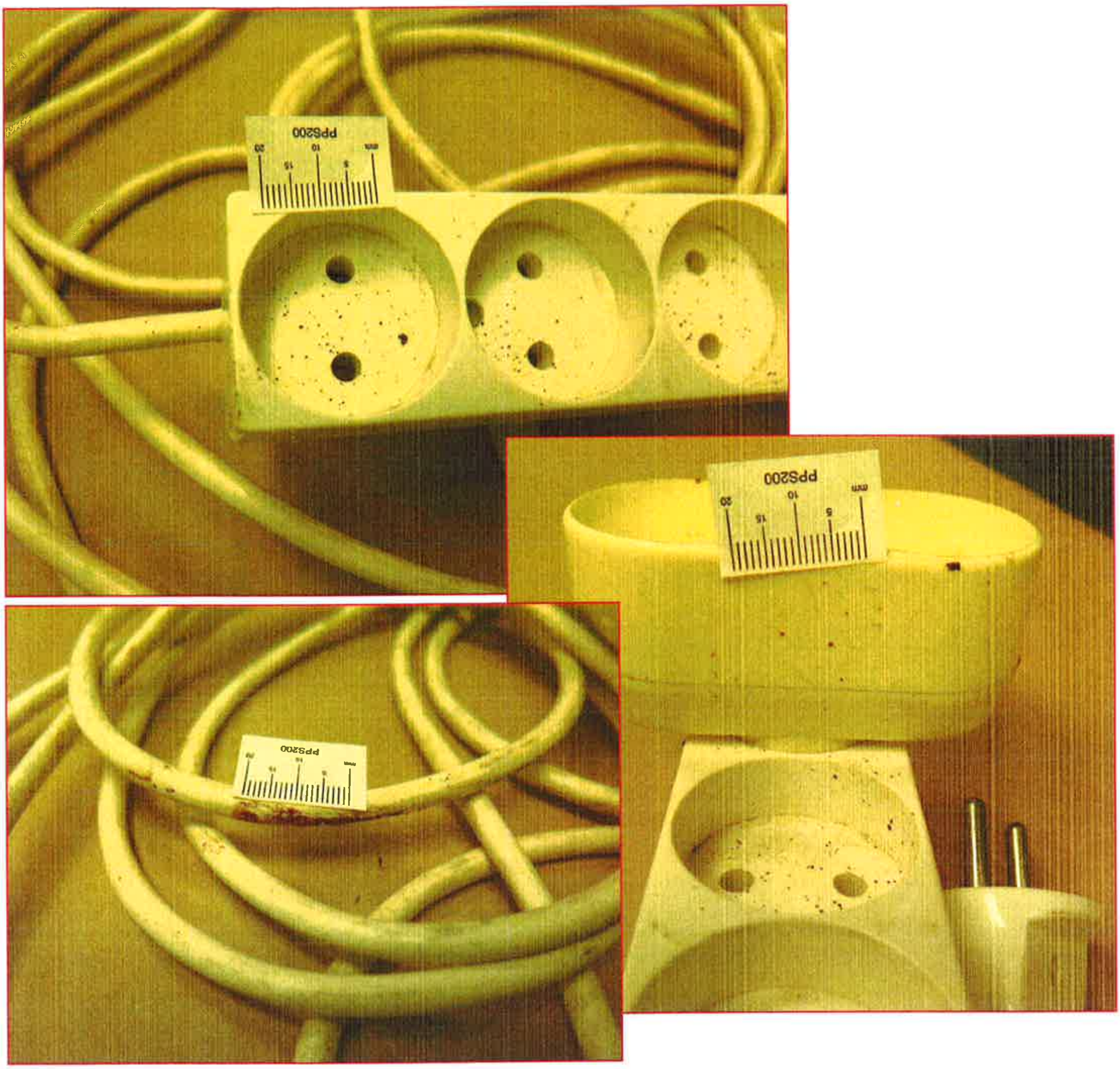

Kuva 42.

Jatkojohdossa oli verta muistuttavaa tahraa sekä hyvin pientä roisketahraa niin johto-osassa kuin myös rasisssa.

Jatkojohdon johto-osasta ja rasiasta taltioitiin dna-tahranäytteet.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioiduista näytteistä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265- DNA-tunnisteeseen.

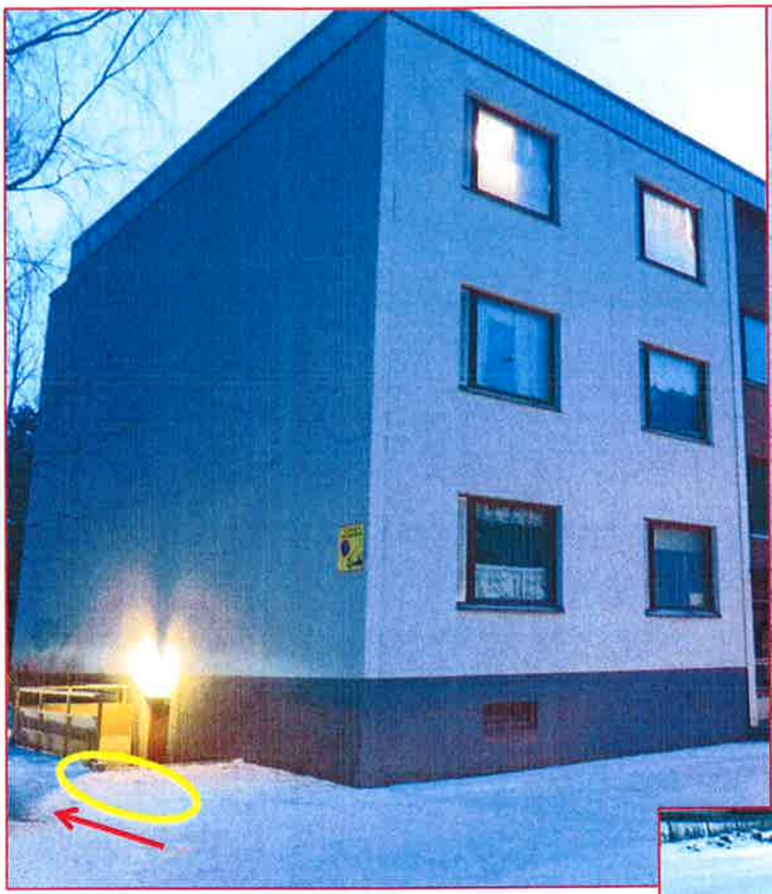

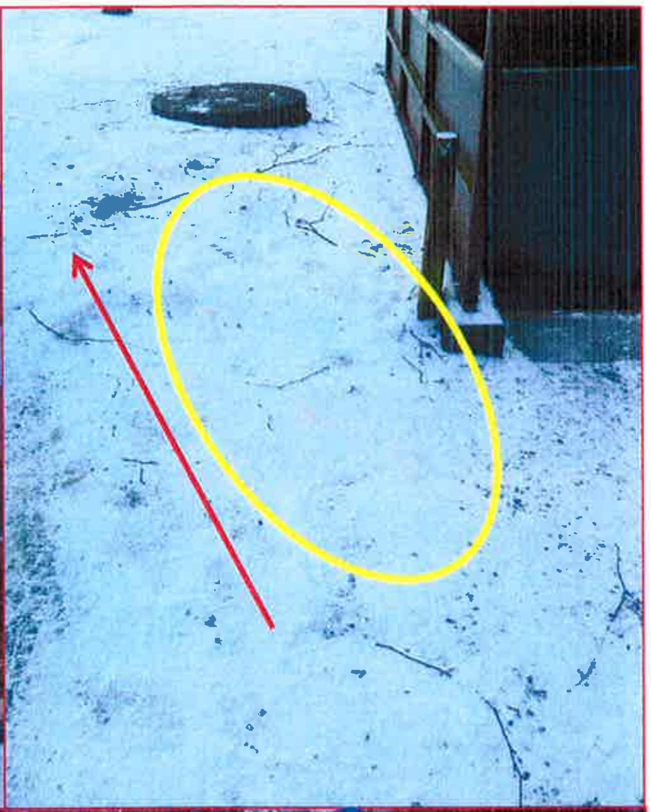

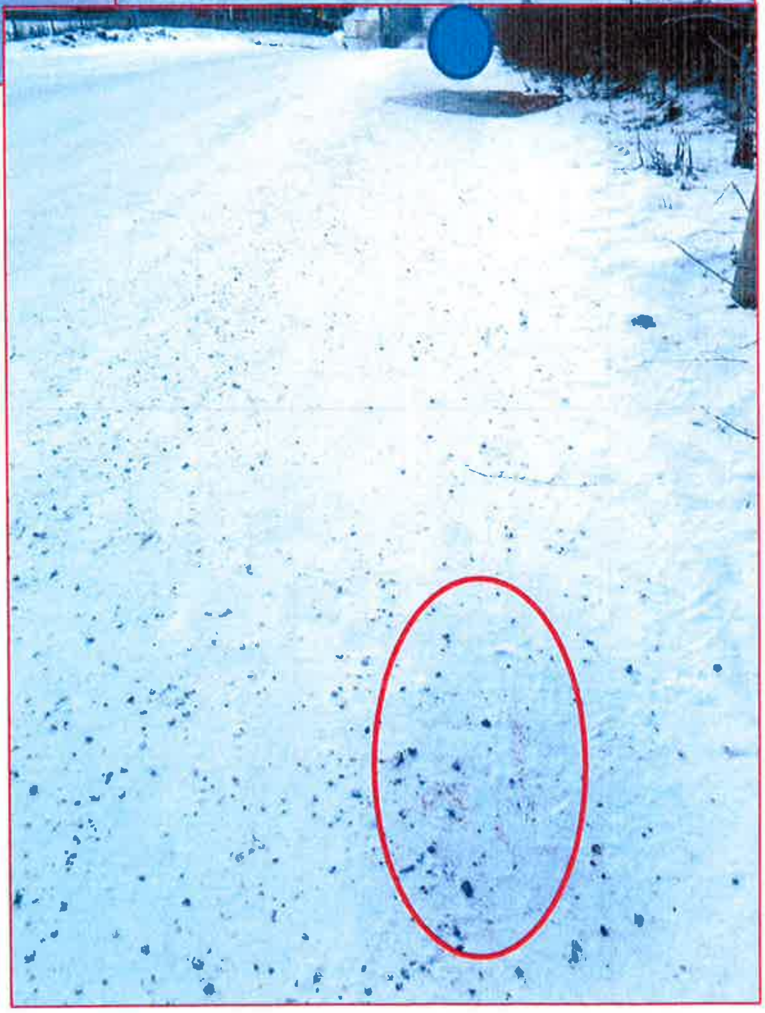

Kuva 43.

Nuoli osoittaa suuntaan, mistä löytyi Jari Juhani Svartin (301265-[redacted]) jalat ja torso.

Talon päädyllä raahausjälkiä ja veren kaltaista ainetta.

Kevyenliikenteen väylältä kohti Svartin jalkojen ja torson löytöpaikkaa, taltioitiin lumesta dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265-[redacted]) DNA-tunnisteeseen.

Sinisellä pallolla peitetty sivullinen henkilö.

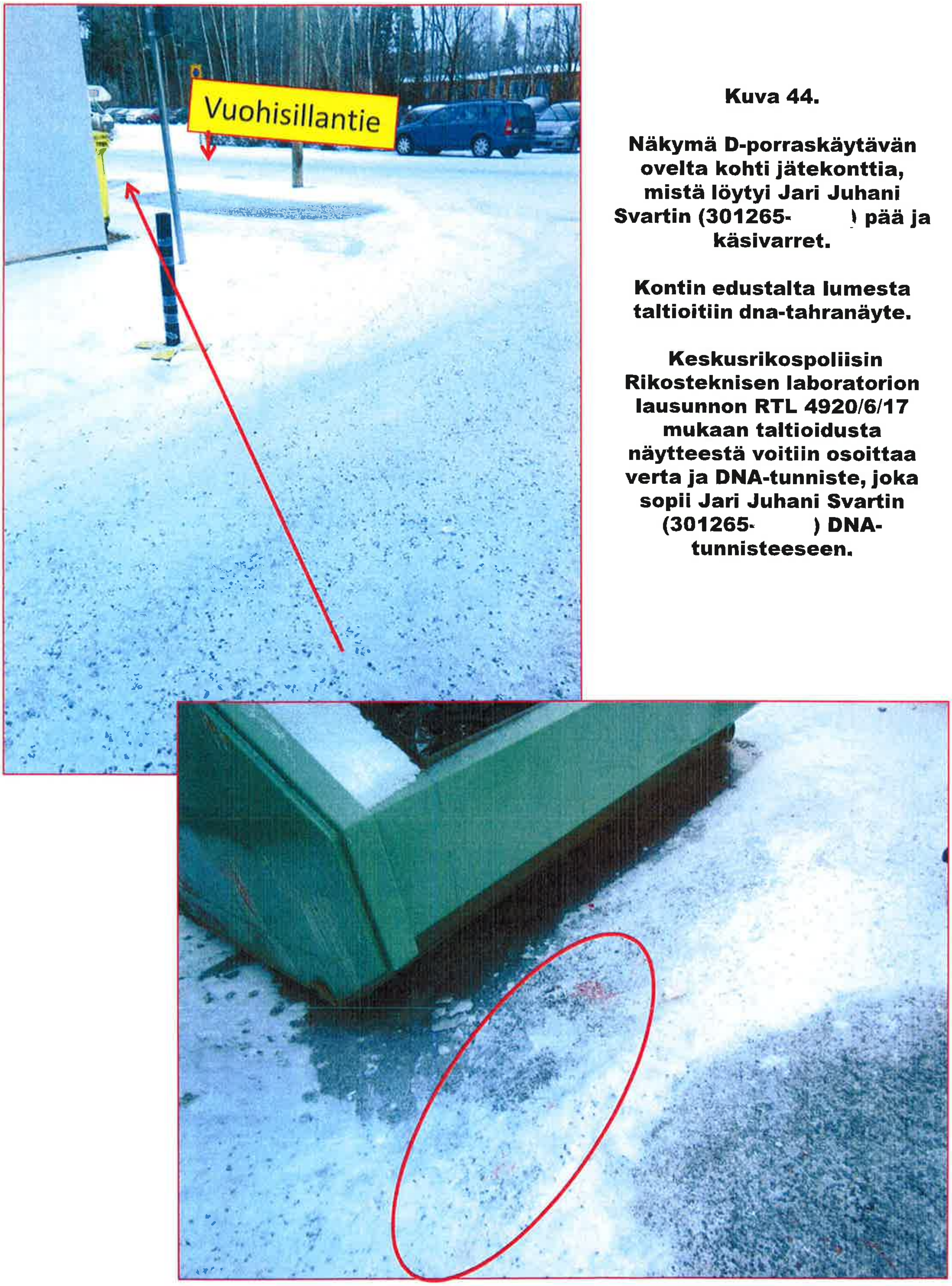

Kuva 44.

Näkymä D-porraskäytävän ovelta kohti jätekonttia, mistä löytyi Jari Juhani Svartin (301265-[redacted]) pää ja käsivarret.

Kontin edustalta lumesta taltioitiin dna-tahranäyte.

Keskusrikospoliisin Rikosteknisen laboratorion lausunnon RTL 4920/6/17 mukaan taltioidusta näytteestä voitiin osoittaa verta ja DNA-tunniste, joka sopii Jari Juhani Svartin (301265-[redacted]) DNA-tunnisteeseen.

LIITE 2

270

POLIISI

VALOKUVALIITE

ETPTK / PTPTK 5710/R/3943/17
LIITTEEN NUMERO

Liite sisältää:

Kuva:	1-10 , 12-18
Kuvaaja:	vrk. Simo Piippo
Kuvauspvm:	9.2.2017
Kuva:	11
Kuvaaja:	ryk. Jukka Takala
Kuvauspvm:	22.2.2017
Kuva:	19-20
Kuvaaja:	vrk. Simo Piippo
Kuvauspvm:	13.2.2017
Kuva:	21-22
Kuvaaja:	vrk. Simo Piippo
Kuvauspvm:	1.3.2017
Kuva:	23
Kuvaaja:	vrk. Tero Hautamäki
Kuvauspvm:	17.2.2017

Valokuvaliitteen laatija:
Päiväys, virkanimike ja nimenselvennys
KOKKOLA 19.5.2017

Vanhempi rikoskonstaapeli Simo Piippo

428.213.02.003/14.02.2014

Pohjanmaan poliisilaitos
P1V Kokkolan poliisiasema

Kuvaluettelo

1. Yleiskuva tapahtumapaikalta Vuohisillantie 44. Nuolella osoitettu D-rapun ulko-ovi. Oikealla vihreä jätekontti, mistä löytyi paloitellun uhrin pää ja käsivarret. 3
2. Jätekontin edustalla lumessa verisiä laahausjälkiä, jotka alkoivat ulko-oven edustalta. 3
3. Näkymä jätekontin sisälle. Nuolella osoitettu auki reväisty jätesäkki, jonka sisällä ruumiinosat. Ympärillä Pakaristen asunnosta tuotuja jätesäkkejä, joissa veritahroja ulkopinnalla. 4
4. Talon päädyssä veriset laahausjäljet päiväkodin suuntaan. 4
5. Jätekontti siirrettiin teknisiä tutkimuksia varten Pietarsaaren poliisiaseman tutkimustalliin. 5
6. Jätekontista otettu musta jätesäkki leikattuna auki. Säkkiin pakattuna veriset vuodevaatteet, uhrin päällä olleita vaatteita, sekä vihreä keittiöveitsi ja puukko. 5
7. Näyte 111. Verinen peitto jätesäkistä. Peitosta taltioitu dna-tahranäytteitä sekä jalkineenjälkiä, joista KRP:n rikoslaboratorion lausunto. 6
8. Lähikuva yhdestä jalkineenjäljestä näytteessä 111. 6
9. Vuohisillantie 44 as 31 WC:n lattialta taltioidut crocs-kengät, näyte 172. Jalkineenjälki ja dna-lausunto. 7
10. Jätesäkkiin pakattuna olleesta valkoisesta lakanasta kuvattu verinen jalkineenjälki. Taltioitu irti leikkaamalla, näyte 101. Jalkineenjälkitutkimus / lausunto. 7
11. Vuohisillantie 44 D 31 taltioidut mustat Xtreme Sports lenkkikengät, näyte 43. Jalkineenjälkilausunto ja dna-lausuntoja. 8
12. Valkoisessa lakanassa lihan/kudoksen kappaleita. Sama lakana missä verinen jalkineenjälki. 8
13. Veren tahrima vihreä lakana. Näyte 142. Taltioitu jätekontista mustasta jätesäkistä. 9
14. Uhrin vereen tahriintunut paita, joka leikelty auki. Nuoli osoittaa paidan kauluksen aluetta, missä selkeästi moottorisahan terän aiheuttamia repaleisia repeämiä. Näyte 105. 9
15. Näyte 107. Tummansininen villatakki. Uhrin päällä ollut. Verinen, kauluksen alueella runsaasti lihas/kudos roiskeita. Taltioitu jätekontista mustasta jätesäkistä. 10
16. Näyte 136. Lapikkaat, todennäköisesti uhrin. Jalkineissa veriroiskeita. Taltioitu jätekontista mustasta jätesäkistä. 10
17. Näyte 144. Keltakuvioinen pussilakana jätekontista mustasta jätesäkistä. Tahriintunut vereen. Moottorisahan terän aiheuttamia repaleisia repeämiä. 11
18. Musta jätesäkki jätekontista, sisällä kenkiä ja vaatetavaraa. Ulkopinnalla verinen siirtokuvio, joka mahdollisesti syntynyt kun säkkiä on kannettu olalla selkää vasten. 11
19. Näyte 150. AXA-merkkinen sähkömoottorisaha. taltioitu jätekontista mustaan jätesäkkiin pakattuna. Sahan laippa löytyi Pakaristen asunnosta. 12
20. Lähikuva sahan vetopyörän juuresta, missä veristä lihas/kudosmassaa ja vaatekuitua. Sahasta DNA-lausuntoja. 12
21. Näyte 104. Vihreä keittiöveitsi, kahva rikkoontunut. Taltioitu jätekontista mustasta jätesäkistä, käärittynä verisiin lakanoihin. DNA-lausuntoja. 13
22. Näyte 102. puukko, taltioitu jätekontista mustasta jätesäkistä lakanoihin käärittynä. DNA-lausuntoja. Tuppi näyte 103. Taltioitu jätekontista mustasta roskapussista. 13
23. Näyte 94. Pistooli, lipas ja patruunoita. Taltioitu Saaristokuja 14 as. 4 olohuoneen sohvan alta. Ampuma-ase-, dna- , ja sormenjälkilausunnot. 14

1. Yleiskuva tapahtumapaikalta Vuohisillantie 44. Nuolella osoitettu D-rapun ulko-ovi. Oikealla vihreä jätekontti, mistä löytyi paloitellun uhrin pää ja käsivarret.

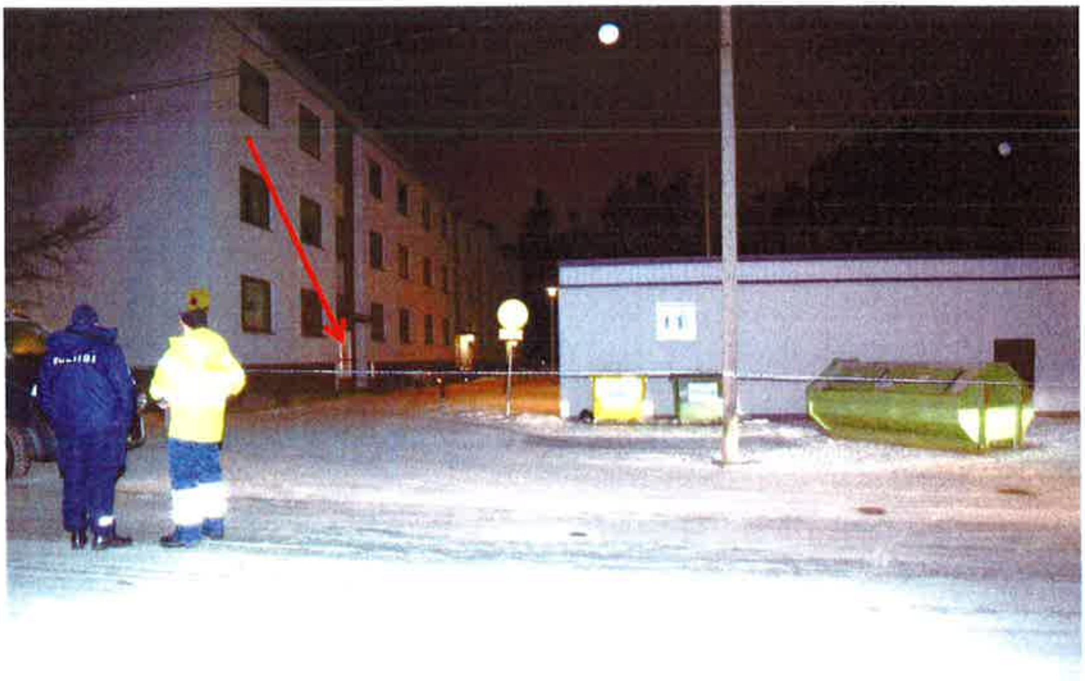

2. Jätekontin edustalla lumessa verisiä laahausjälkiä, jotka alkoivat ulko-oven edustalta.

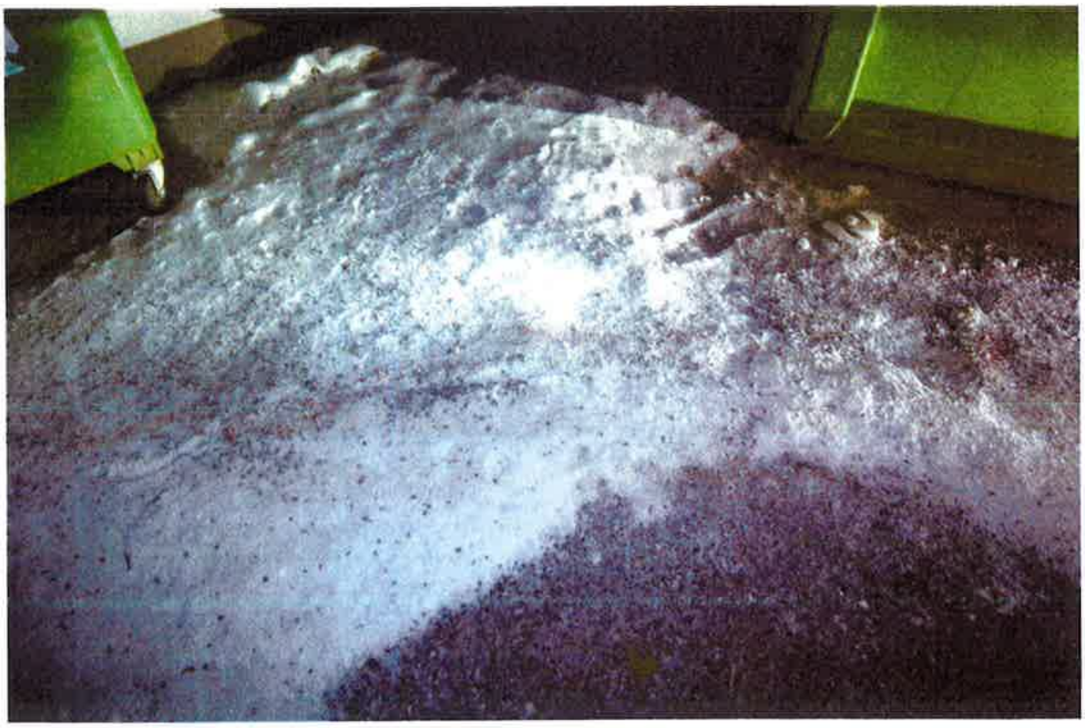

3. Näkymä jätekontin sisälle. Nuolella osoitettu auki reväisty jätesäkki, jonka sisällä ruumiinosat. Ympärillä Pakaristen asunnosta tuotuja jätesäkkejä, joissa veritahroja ulkopinnalla.

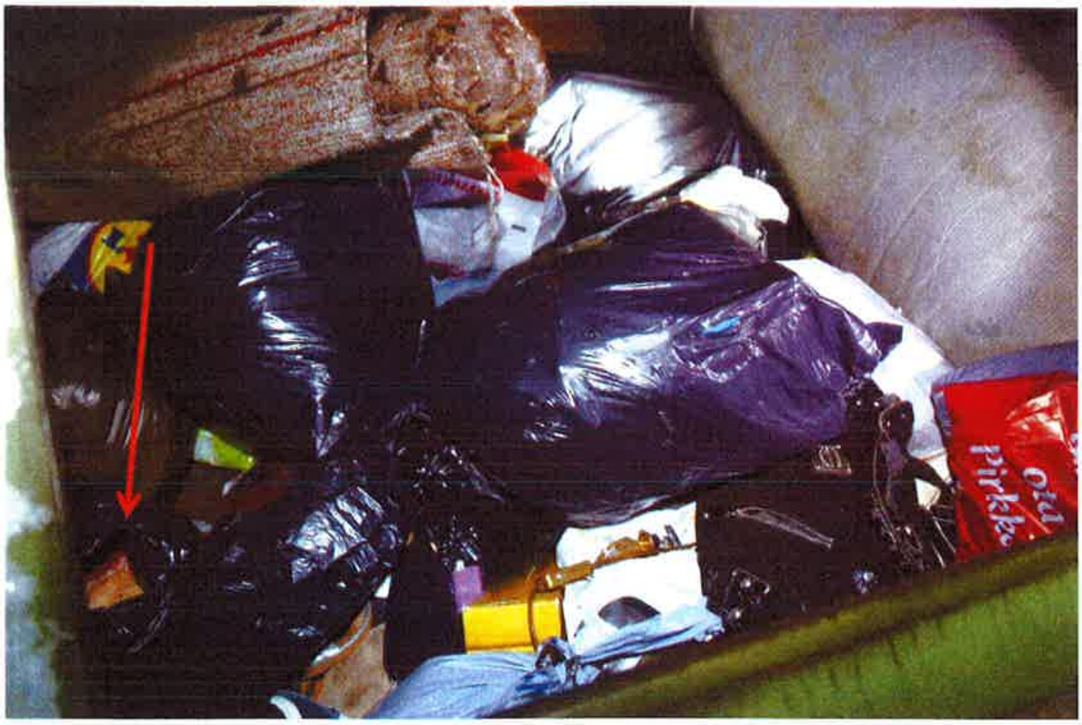

4. Talon päädyssä veriset laahausjäljet päiväkodin suuntaan.

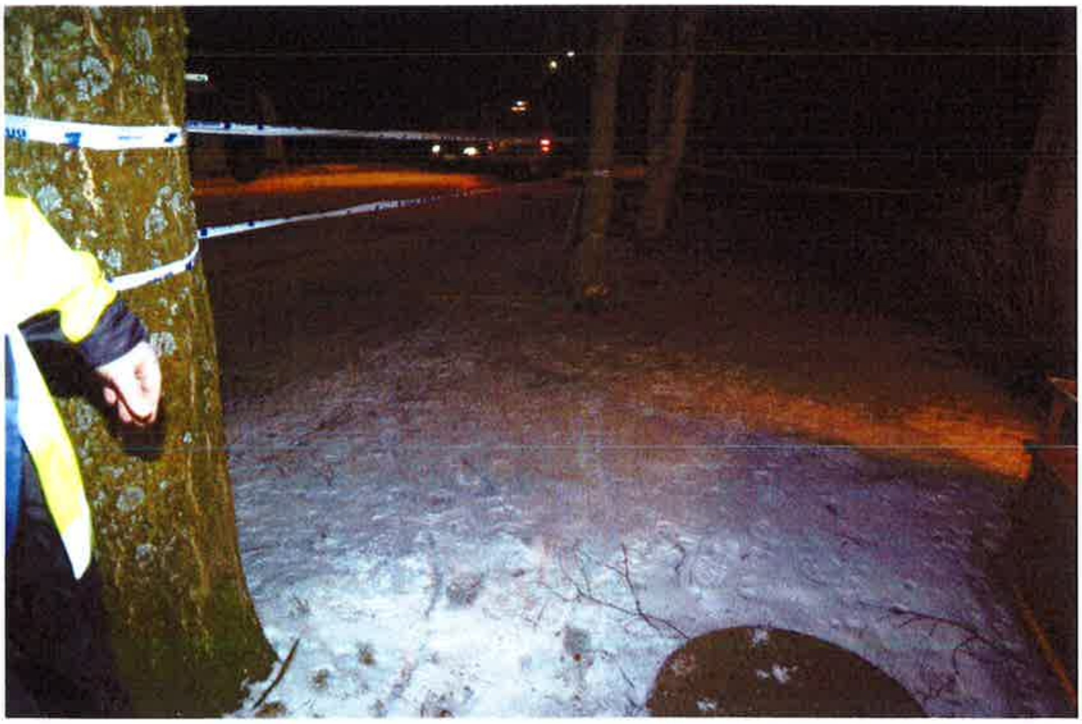

275

5. Jätekontti siirrettiin teknisiä tutkimuksia varten Pietarsaaren poliisiaseman tutkimustalliin.

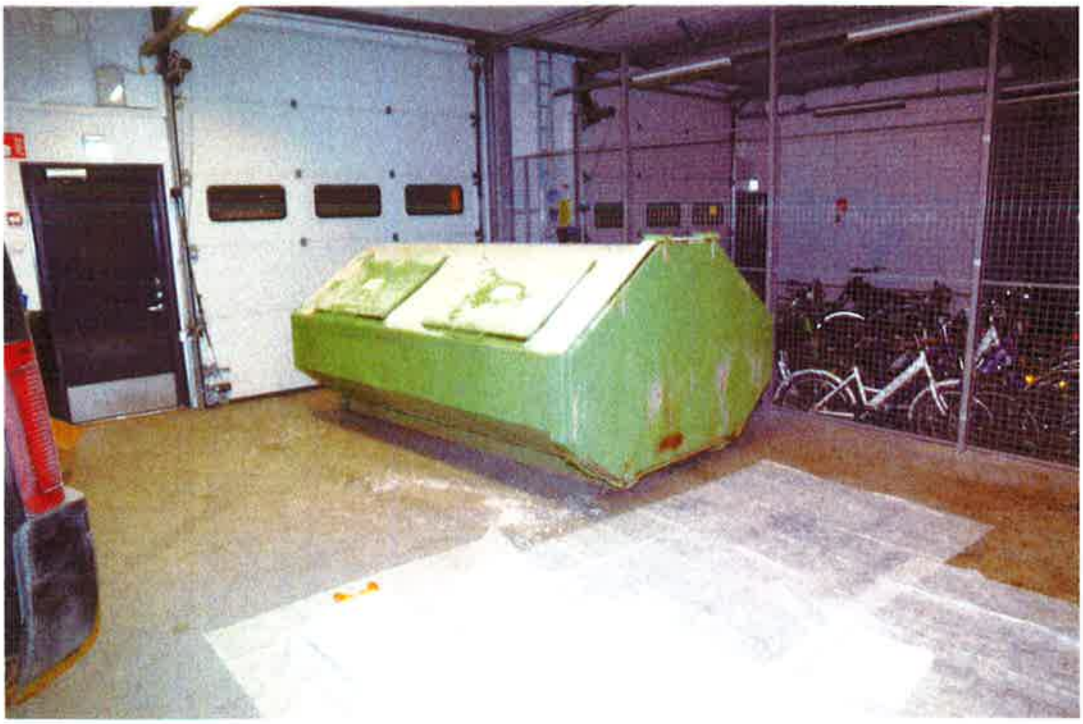

6. Jätekontista otettu musta jätesäkki leikattuna auki. Säkkiin pakattuna veriset vuodevaatteet, uhrin päällä olleita vaatteita, sekä vihreä keittiöveitsi ja puukko.

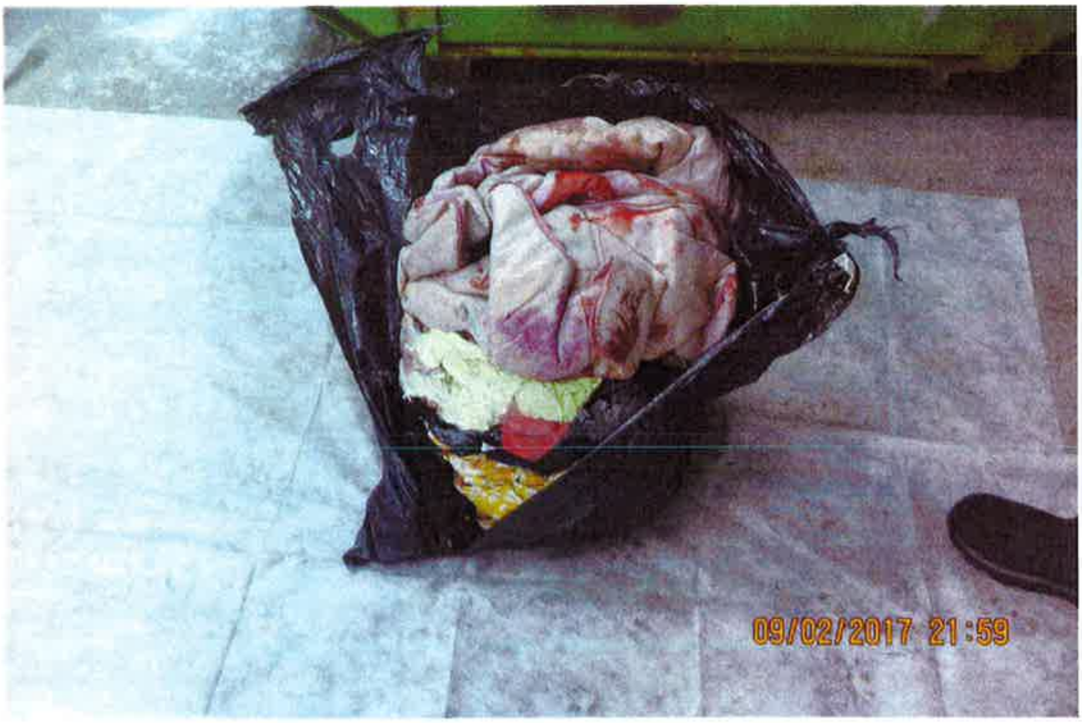

7. Näyte 111. Verinen peitto jätesäkistä. Peitosta taltioitu dna-tahranäytteitä sekä jalkineenjälkiä, joista KRP:n rikoslaboratorion lausunto.

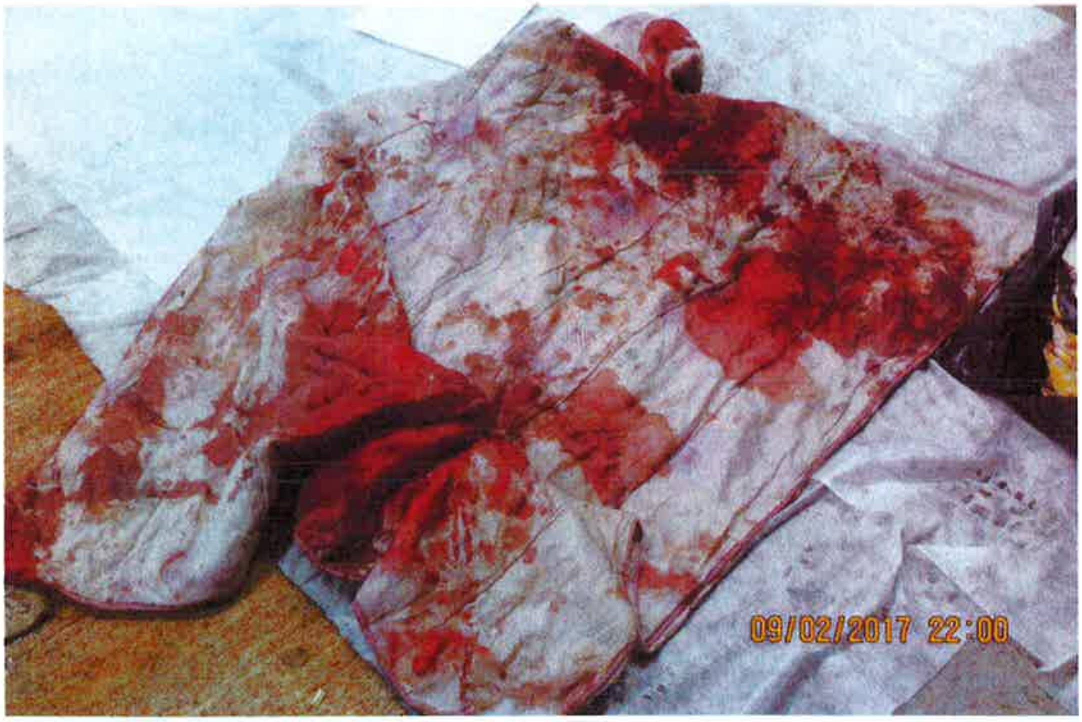

8. Lähikuva yhdestä jalkineenjäljestä näytteessä 111.

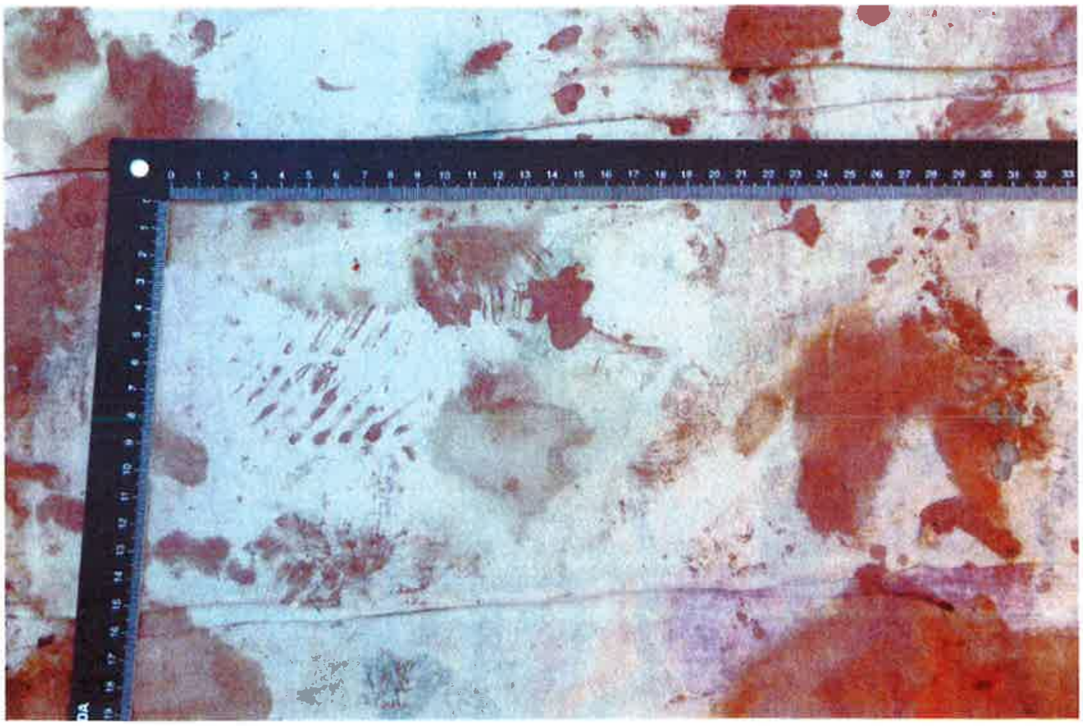

9. **Vuohisillantie 44 as 31 WC:n lattialta taltioidut crocs-kengät, näyte 172. Jalkineenjälki ja dna-lausunto.**

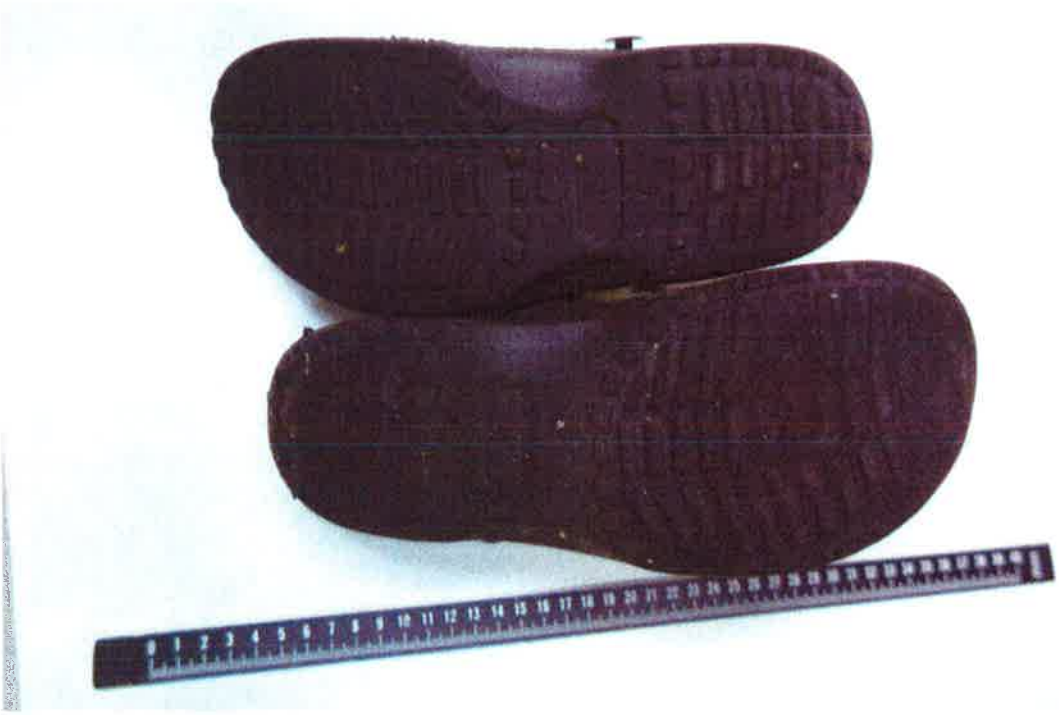

10. **Jätesäkkiin pakattuna olleesta valkoisesta lakanasta kuvattu verinen jalkineenjälki. Taltioitu irti leikkaamalla, näyte 101. Jalkineenjälkitutkimus / lausunto.**

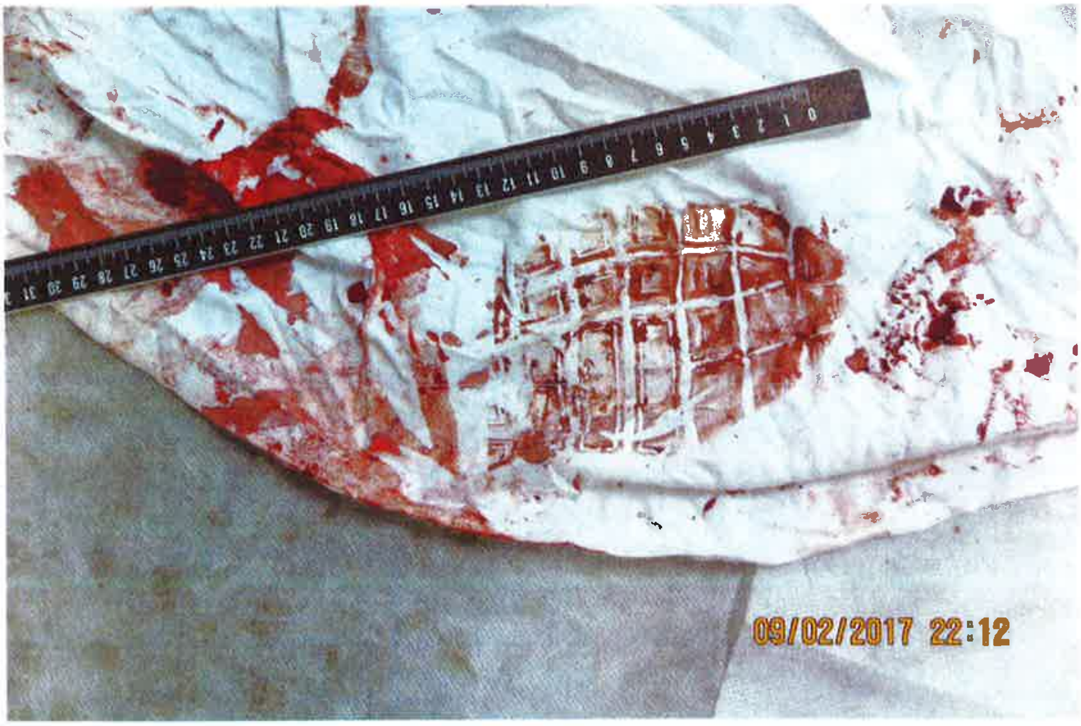

09/02/2017 22:12

11. Vuohisillantie 44 D 31 taltioidut mustat Xtreme Sports lenkkikengät, näyte 43. Jalkineenjälkilausunto ja dna-lausuntoja.

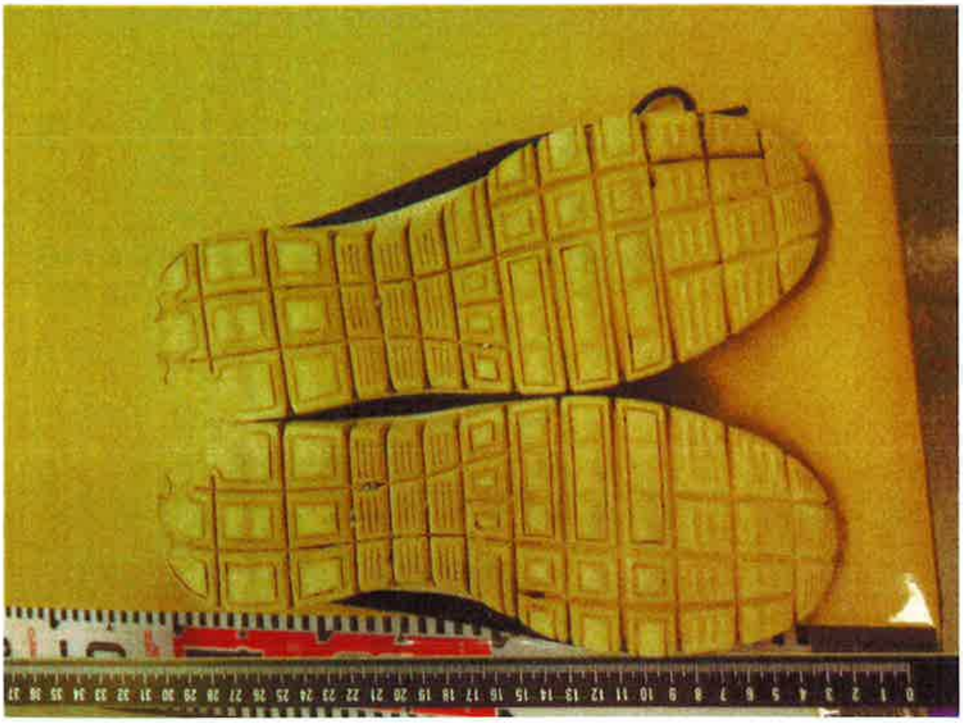

12. Valkoisessa lakanassa lihan/kudoksen kappaleita. Sama lakana missä verinen jalkineenjälki.

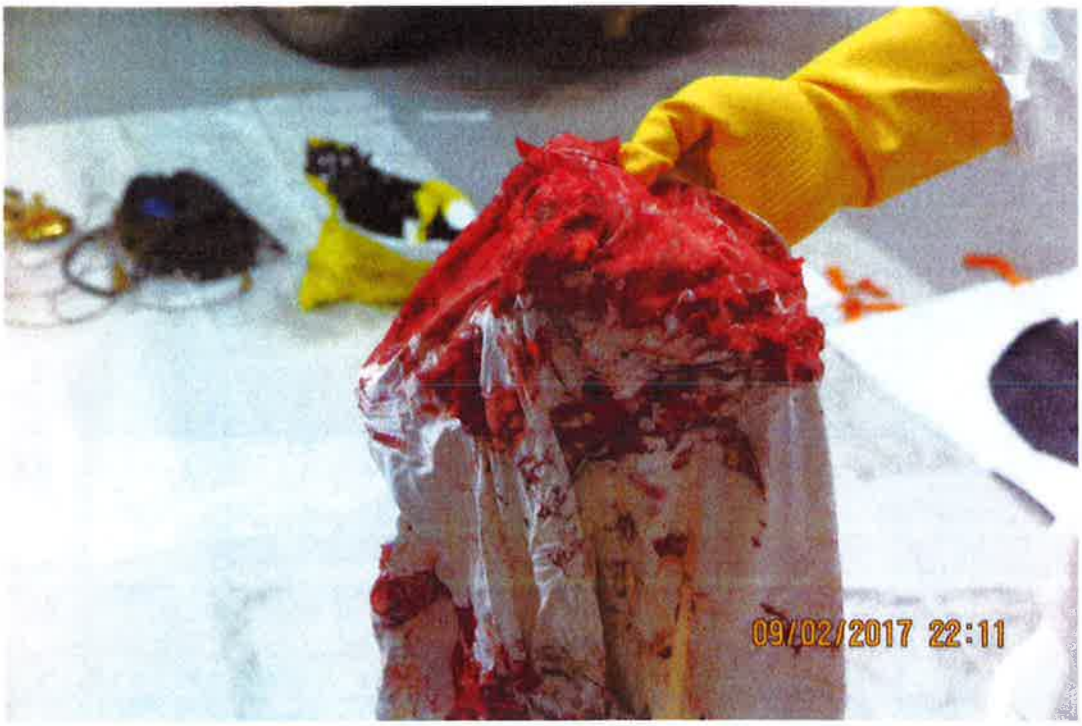

13. Veren tahrima vihreä lakana. Näyte 142. Taltioitu jätekontista mustasta jätesäkistä.

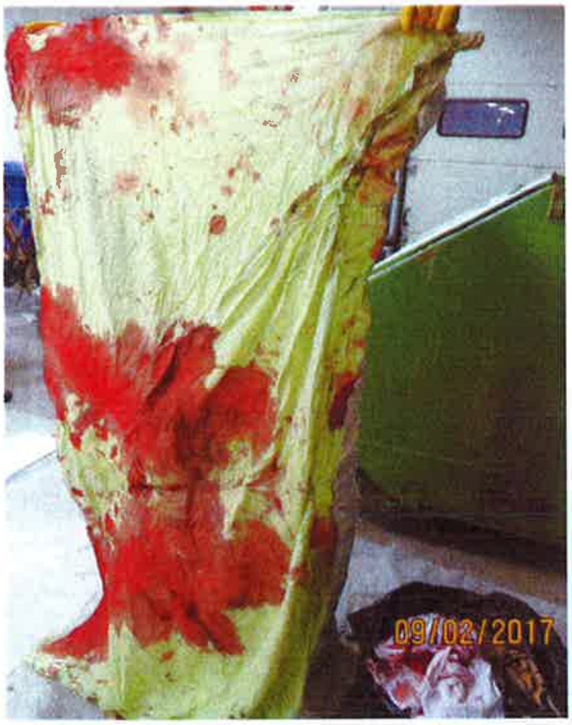

14. Uhrin vereen tahriintunut paita, joka leikelty auki. Nuoli osoittaa paidan kauluksen aluetta, missä selkeästi moottorisahan terän aiheuttamia repaleisia repeämiä. Näyte 105.

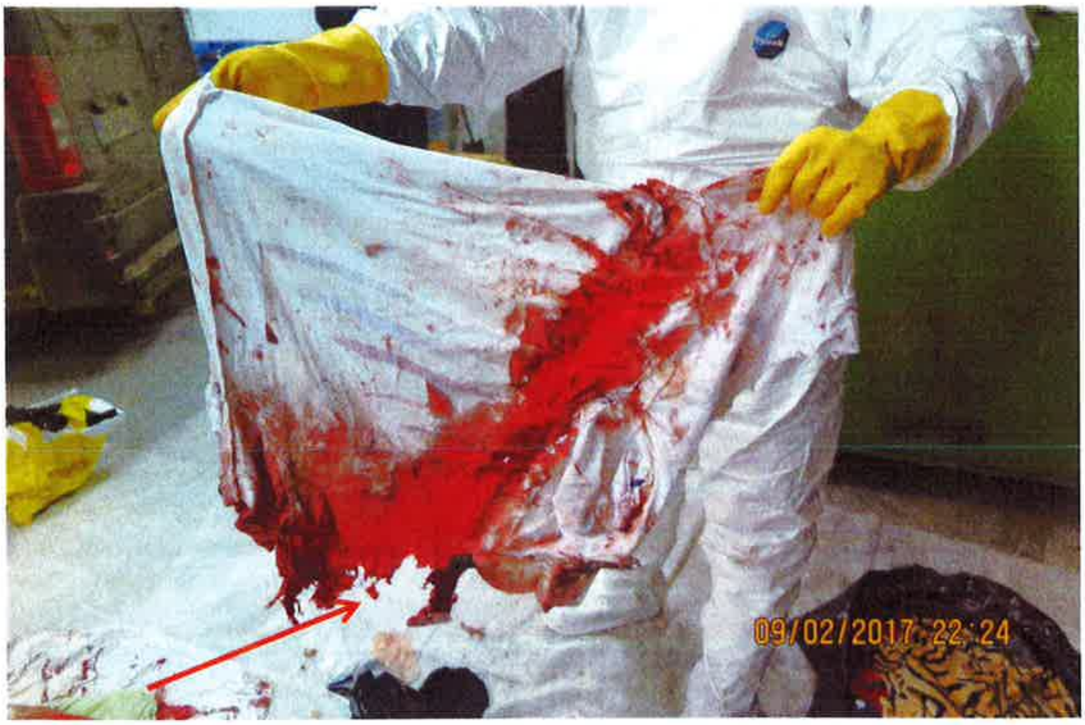

15. **Näyte 107. Tummansininen villatakki. Uhrin päällä ollut. Verinen, kauluksen alueella runsaasti lihas/kudos roiskeita. Taltioitu jätekontista mustasta jätesäkistä.**

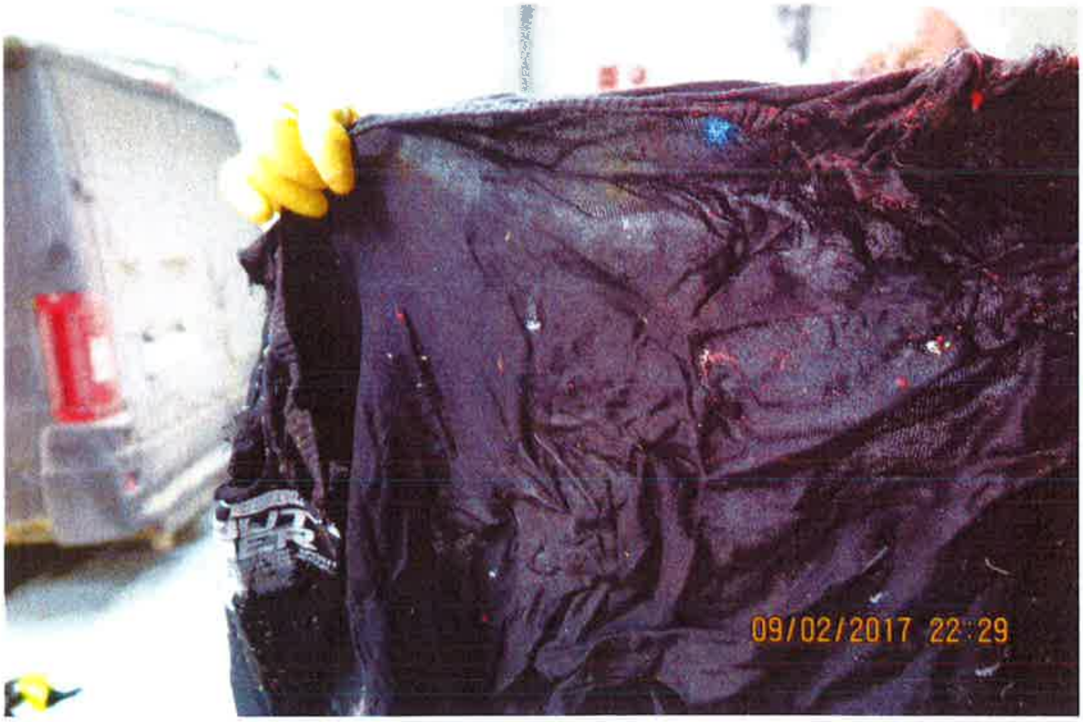

16. **Näyte 136. Lapikkaat, todennäköisesti uhrin. Jalkineissa veriroiskeita. Taltioitu jätekontista mustasta jätesäkistä.**

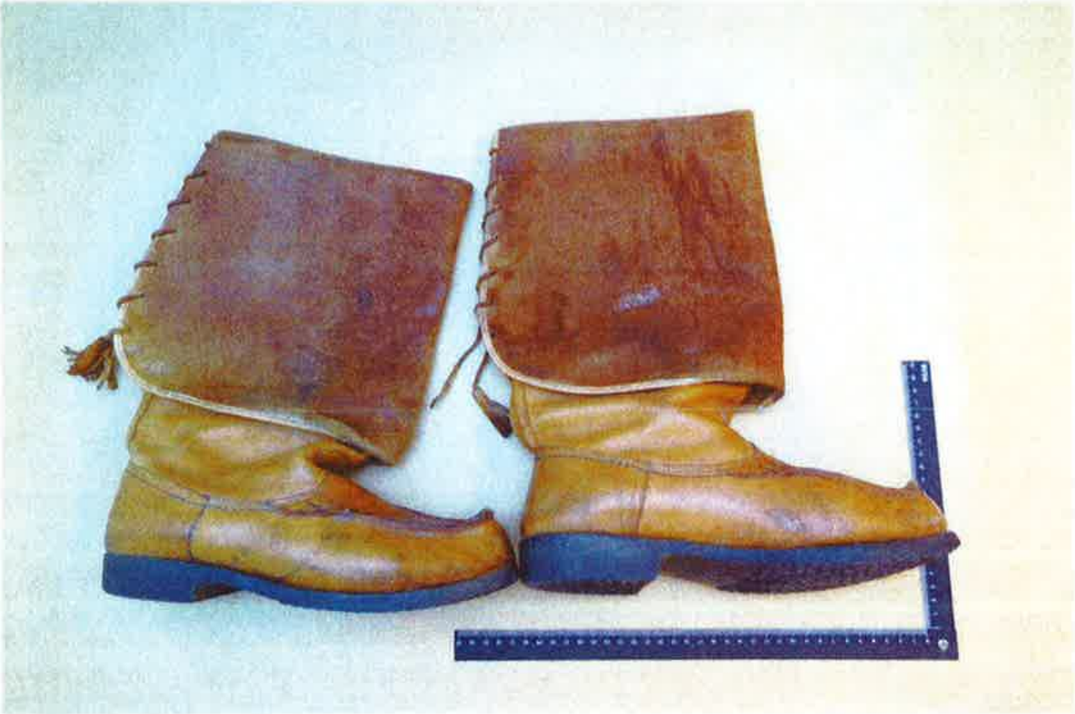

17. Näyte 144. Keltakuvioinen pussilakana jätekontista mustasta jätesäkistä. Tahriintunut vereen. Moottorisahan terän aiheuttamia repaleisia repeämiä.

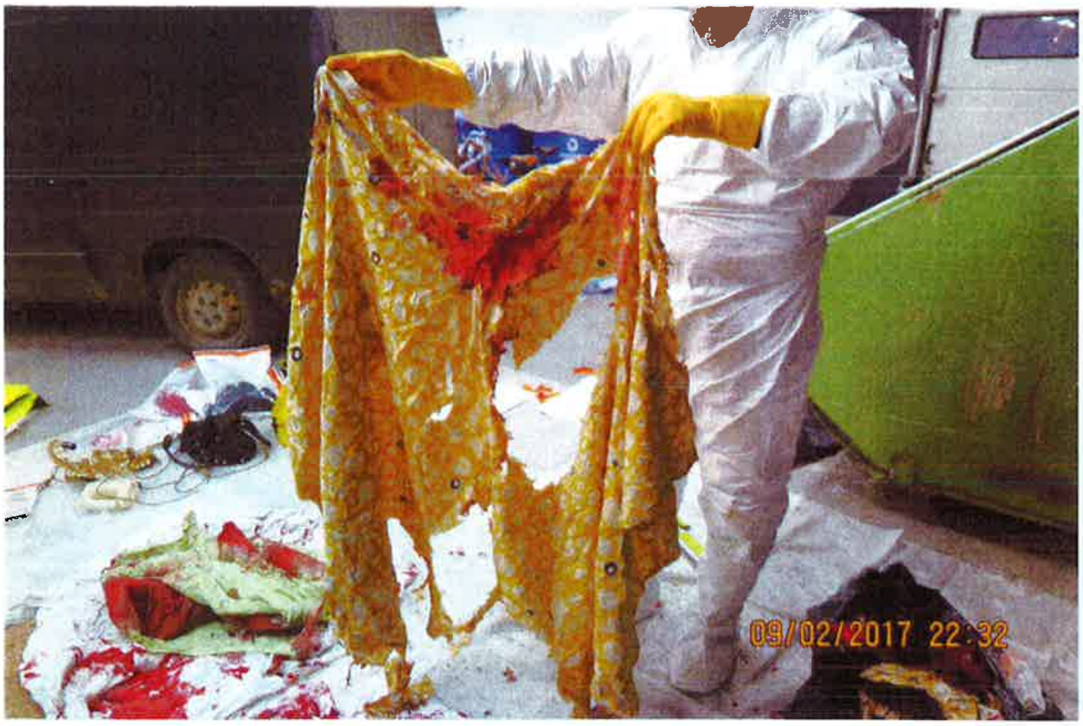

18. Musta jätesäkki jätekontista, sisällä kenkiä ja vaatetavaraa. Ulkopinnalla verinen siirtokuvio, joka mahdollisesti syntynyt kun säkkiä on kannettu olalla selkää vasten.

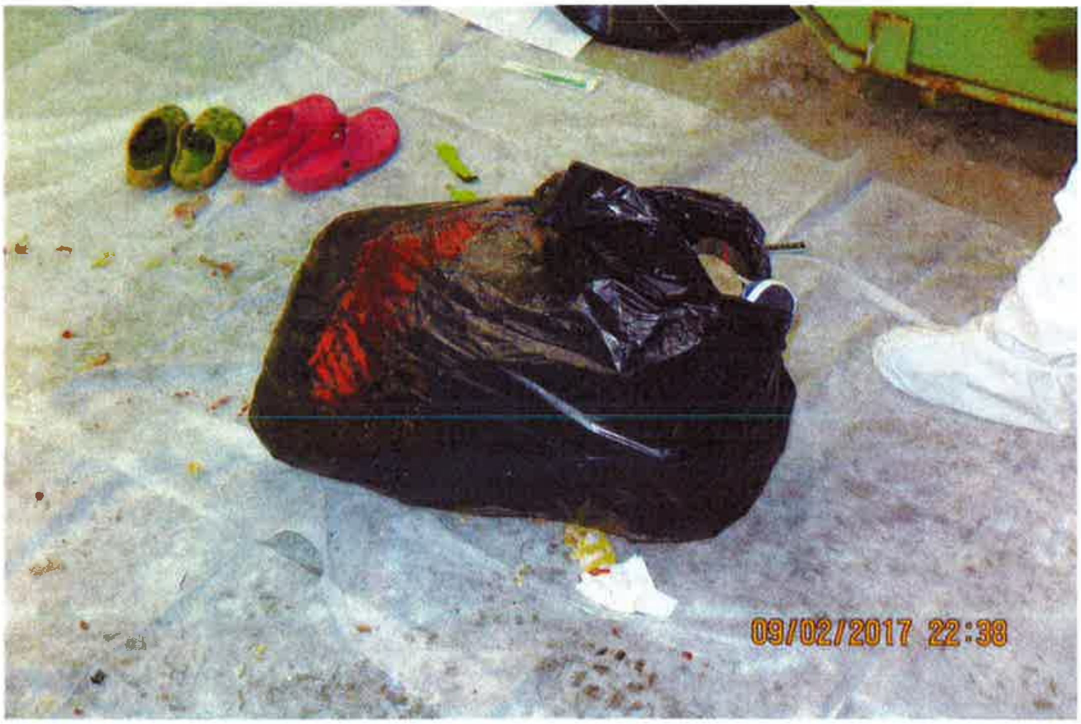

19. Näyte 150. AXA-merkkinen sähkömoottorisaha. taltioitu jätekontista mustaan jätesäkkiin pakattuna. Sahan laippa löytyi Pakaristen asunnosta.

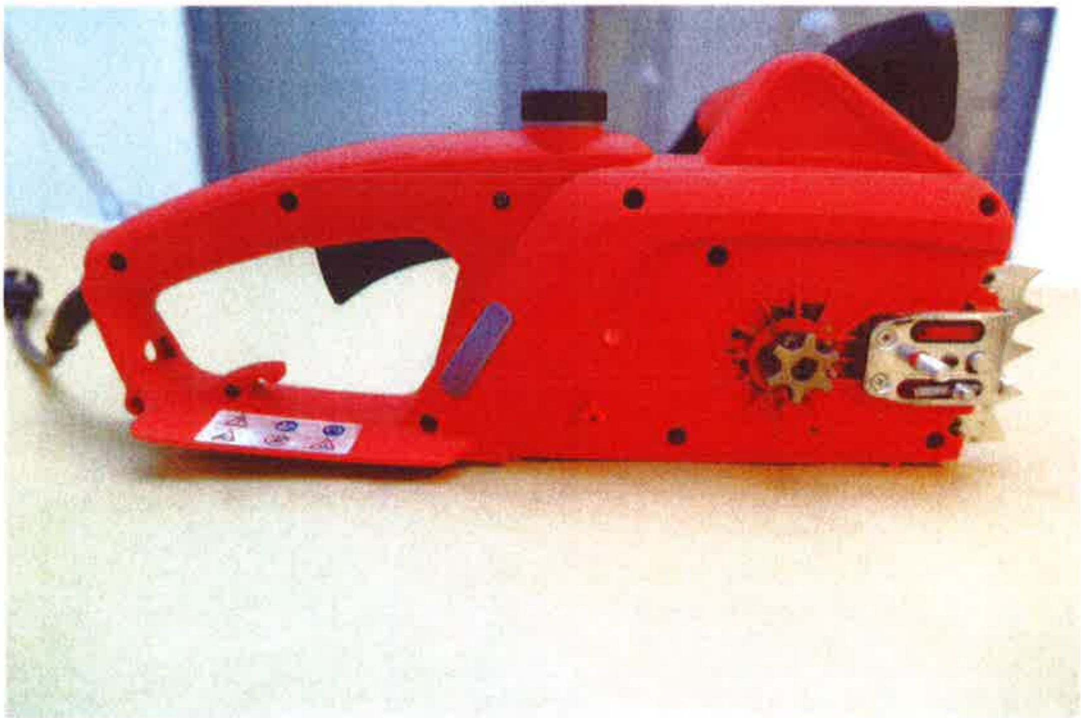

20. Lähikuva sahan vetopyörän juuresta, missä veristä lihas/kudosmassaa ja vaatekuitua. Sahasta DNA-lausuntoja.

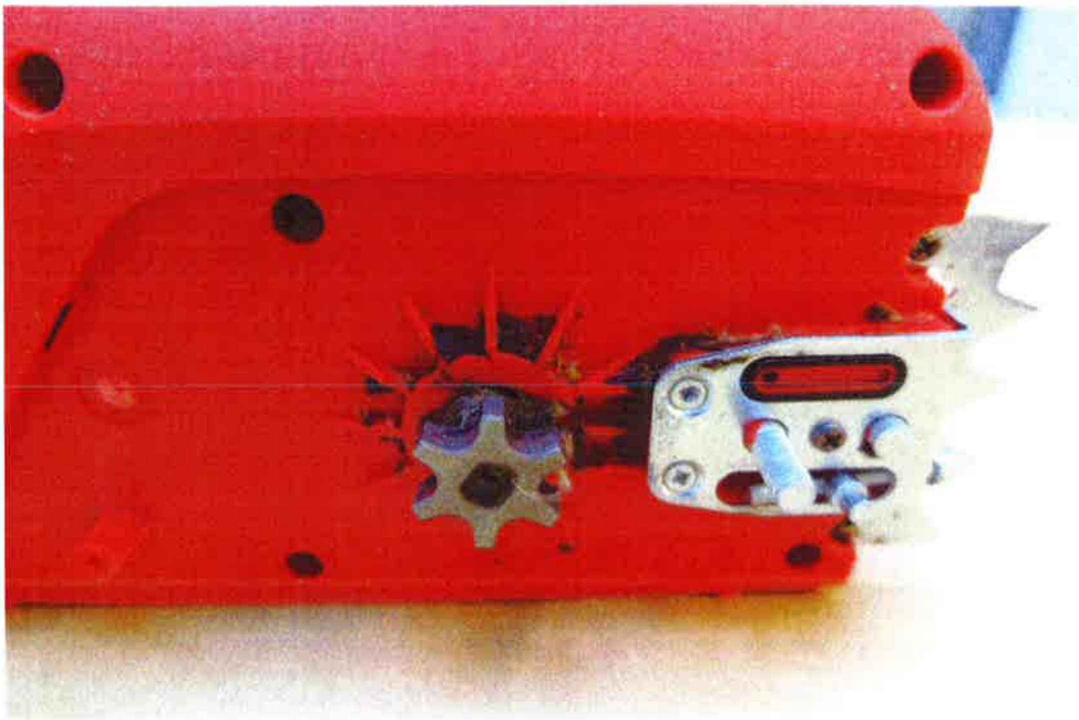

21. Näyte 104. Vihreä keittiöveitsi, kahva rikkoontunut. Taltioitu jätekontista mustasta jätesäkistä, käärittynä verisiin lakanoihin. DNA-lausuntoja.

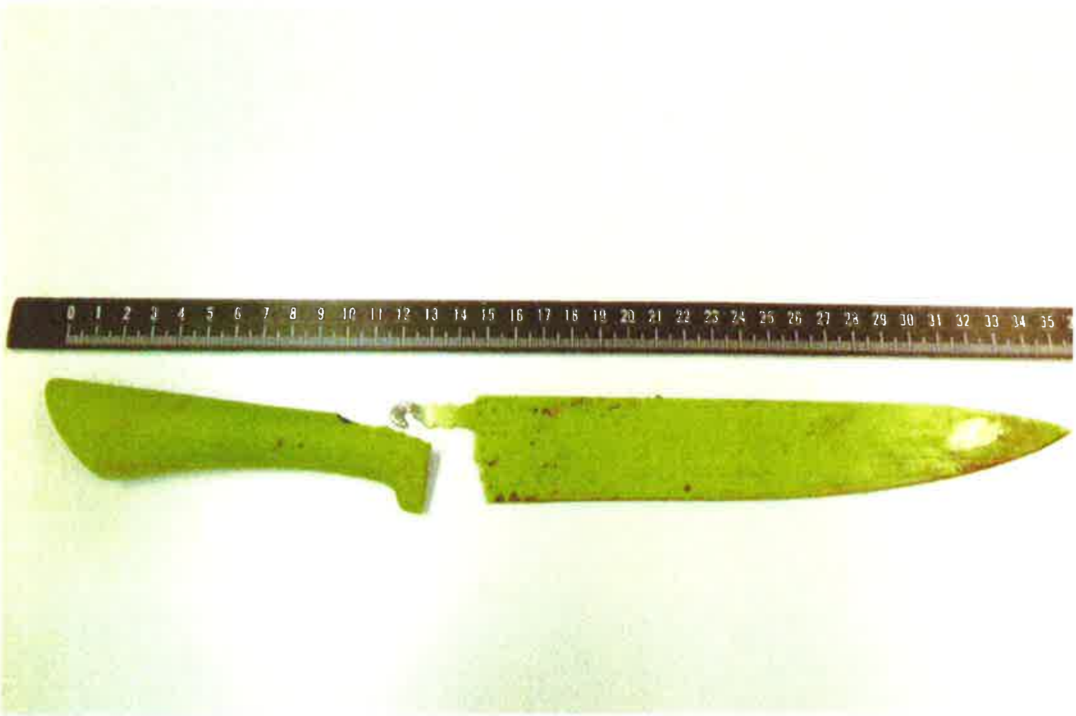

22. Näyte 102. puukko, taltioitu jätekontista mustasta jätesäkistä lakanoihin käärittynä. DNA-lausuntoja. Tuppi näyte 103. Taltioitu jätekontista mustasta roskapussista.

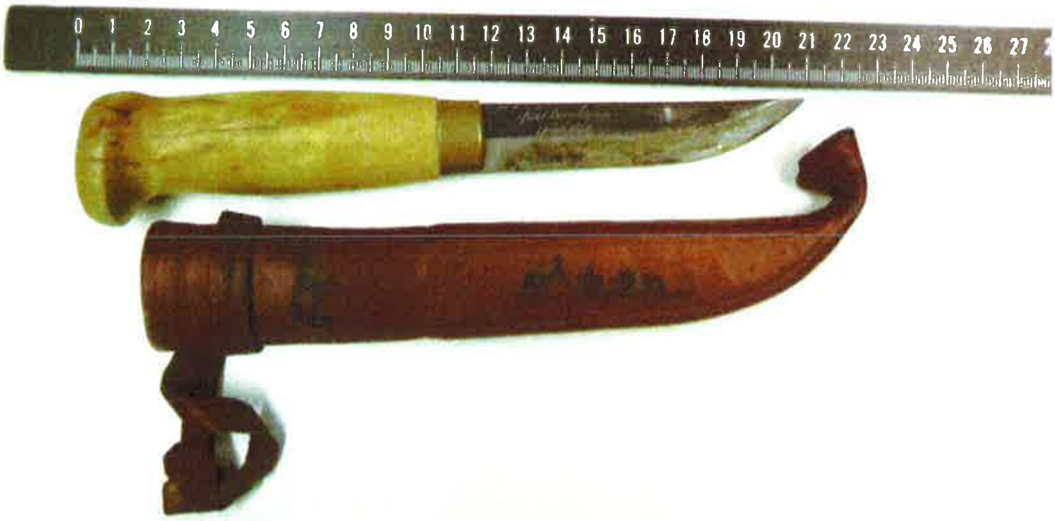

23. Näyte 94. Pistooli, lipas ja patruunoita. Taltioitu Saaristokuja 14 as. 4 olohuoneen sohvan alta. Ampuma-ase-, dna- , ja sormenjälkilausunnot.

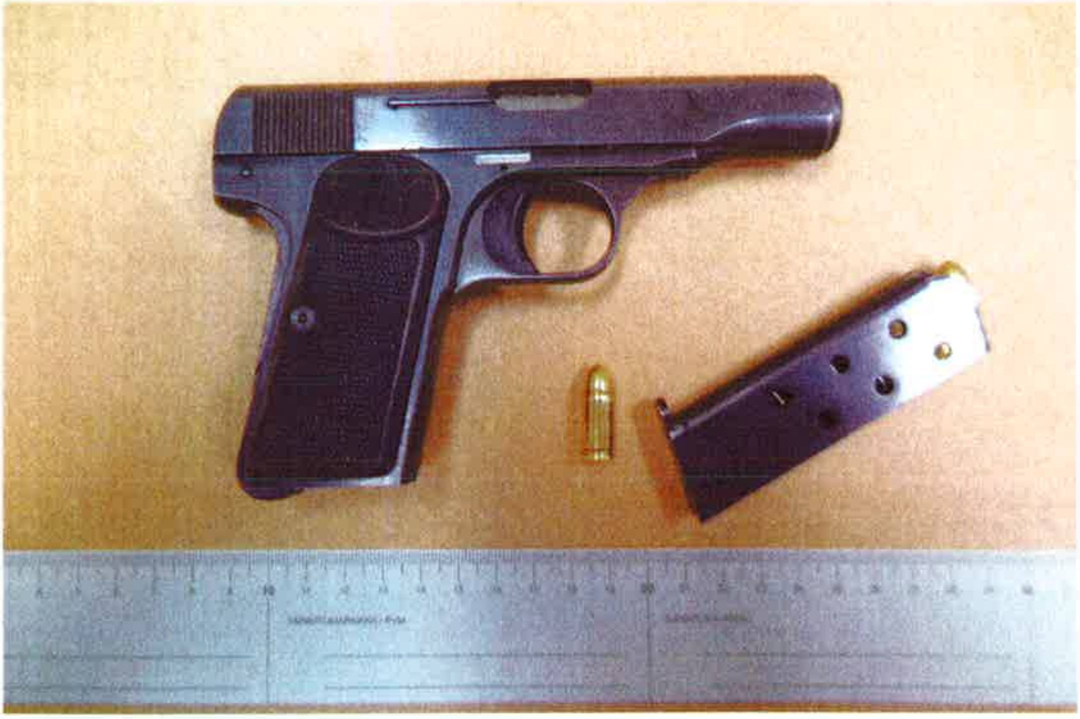

LIITE 4

POHJANMAAN POLIISILAITOS

PÖYTÄKIRJA TAKAVARIKOSTA/ MUUSTA HALTUUNOTOSTA (TVP)

SIVU 1 (3)
5710/R/3943/17/TVP/1

04.07.2017

Tutkinnanjohtaja / Tutkijat: O. STORVALL, RIKOSKOMISARIO 0295415836

Rikos/ Tapahtuma: MURHA
MUULLA YLEISELLÄ PAIKALLA
MA 06.02.2017 - TO 09.02.2017
PIETARSAARI

Kohdehenkilö: PAKARINEN, KIRSI SUSANNA 08.03.1971

Kohdepaikka: PAKARISEN PIDÄTYSTILOJEN SÄILYTYSLOKERO

TOIMITUSTIEDOT:

Aika: TO 09.02.2017

Paikka: KAARLELANKATU 74 67100 KOKKOLA

Kulku: TAKAVARIKOITIIN LUETTELOON MERKITTY ESINE, OMAISUUS, ASIAKIRJA TAI DATA (PakkokeinoL 7:1)

Määräyksen antaja: O. STORVALL, RIKOSKOMISARIO 0295415836

Suorittaja: T. HAUTAMÄKI, VANHEMPI RIKOSKONST. 0295 415 919

Todistaja: J. RÅMAN, VARTIJA

Muut läsnäolleet:

Perustelut: ESINETTÄ, OMAISUUTTA, ASIAKIRJAA TAI DATAA VOIDAAN KÄYTTÄÄ TODISTEENA RIKOSASIASSA (PakkokeinoL 7:1)

Henkilöä epäillään henkirikoksesta, johon voidaan saada lisäselvitystä suorittamalla tutkimuksia hänen hallussaan oleviin esineisiinsä.

Päätös: TAKAVARIKOITUA, KOPIOITUA TAI HALTUUNOTETTUA OMAISUUTTA KOSKEVIA PÄÄTÖSTIETOJA ON OMAISUUSLUETTELOSSA.

PIETARSAARI
18.04.2017

O. STORVALL
RIKOSKOMISARIO 0295415836

Takavarikon saattaminen tuomioistuimen tutkittavaksi

Pakkokeinolain 7 luvun 15 §:n mukaan on sillä, jota asia koskee, oikeus saattaa takavarikon voimassa pitäminen tuomioistuimen päätettäväksi.

OMAISUUSLUETTELO (TVP)

Järjestysnumero:	1		
	LOMPAKKO		
Määrä1	1 KPL Kirsi Pakarisen pid.lokerosta lompakko		
Säilytyspaikka:	TUTKIJA		
Aloituspäätös:	18.04.2017	O. STORVALL	TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös:	18.04.2017	O. STORVALL	OMISTAJALLE
Lopetustoimenpide:	18.04.2017	O. STORVALL	PALAUTETTU

Järjestysnumero:	2		
	SORMUS		
Määrä1	4 KPL Kirsi Pakarisen pid.laatikosta		
Säilytyspaikka:	TUTKIJA		
Aloituspäätös:	18.04.2017	O. STORVALL	TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös:	18.04.2017	O. STORVALL	OMISTAJALLE
Lopetustoimenpide:	18.04.2017	O. STORVALL	PALAUTETTU

Järjestysnumero:	3		
	RANNEKETJU		
Määrä1	1 KPL Kirsi Pakarisen pid.laatikosta		
Säilytyspaikka:	TUTKIJA		
Aloituspäätös:	18.04.2017	O. STORVALL	TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös:	18.04.2017	O. STORVALL	OMISTAJALLE
Lopetustoimenpide:	18.04.2017	O. STORVALL	PALAUTETTU

Järjestysnumero:	4		
	NAISTENRANNEKELLO		
Määrä1	1 KPL Kirsi Pakarisen pid.laatikosta		
Säilytyspaikka:	TUTKIJA		
Aloituspäätös:	18.04.2017	O. STORVALL	TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös:	18.04.2017	O. STORVALL	OMISTAJALLE
Lopetustoimenpide:	18.04.2017	O. STORVALL	PALAUTETTU

Järjestysnumero:	5
	RIIPUS
Määrä1	1 KPL

OMAISUUSLUETTELO (TVP)

Kirsi Pakarisen pid.laatikosta.

Säilytyspaikka:	TUTKIJA		
Aloituspäätös:	18.04.2017	O. STORVALL	TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös:	18.04.2017	O. STORVALL	OMISTAJALLE
Lopetustoimenpide:	18.04.2017	O. STORVALL	PALAUTETTU

Huomautuksia:

Muita tietoja:

LIITE 5

POHJANMAAN
POLIISILAITOS

PÖYTÄKIRJA TAKAVARIKOSTA/ MUUSTA
HALTUUNOTOSTA (TVP)

SIVU 1 (2)
5710/R/3943/17/TVP/2

04.07.2017

Tutkinnanjohtaja / Tutkijat:	O. STORVALL, RIKOSKOMISARIO	0295415836
Rikos/ Tapahtuma:	MURHA MUULLA YLEISELLÄ PAIKALLA MA 06.02.2017 - TO 09.02.2017 PIETARSAARI	

Kohdehenkilö:	PAKARINEN, KIRSI SUSANNA	08.03.1971
Kohdepaikka:	KIRSI PAKARISEN TAKKI	

TOIMITUSTIEDOT:

Aika:	PE 10.02.2017/10.30	
Paikka:	KAARLELANKATU 74 67100 KOKKOLA	
Kulku:	TAKAVARIKOITIIN LUETTELOON MERKITTY ESINE, OMAISUUS, ASIAKIRJA TAI DATA (PakkokeinoL 7:1)	
Määräyksen antaja:	O. STORVALL, RIKOSKOMISARIO	0295415836
Suorittaja:	T. HAUTAMÄKI, VANHEMPI RIKOSKONST.	0295 415 919
Todistaja:		
Muut läsnäolleet:		

Perustelut:	ESINETTÄ, OMAISUUTTA, ASIAKIRJAA TAI DATAA VOIDAAN KÄYTTÄÄ TODISTEENA RIKOSASIASSA (PakkokeinoL 7:1)
Päätös:	TAKAVARIKOITUA, KOPIOITUA TAI HALTUUNOTETTUA OMAISUUTTA KOSKEVIA PÄÄTÖSTIETOJA ON OMAISUUSLUETTELOSSA.

PIETARSAARI

18.04.2017

O. STORVALL

RIKOSKOMISARIO 0295415836

Takavarikon saattaminen tuomioistuimen tutkittavaksi

Pakkokeinolain 7 luvun 15 §:n mukaan on sillä, jota asia koskee, oikeus saattaa takavarikon voimassa pitäminen tuomioistuimen päätettäväksi.

2491

OMAISUUSLUETTELO (TVP)

Järjestysnumero:	1 KÄTEINEN RAHA		
Määrä1	11 KPL **Kirsi Pakarisen takin taskusta 11kpl 50 euron seteliä.**		
Säilytyspaikka:	TUTKIJA		
Aloituspäätös:	18.04.2017	O. STORVALL	TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös:	18.04.2017	O. STORVALL	OMISTAJALLE
Lopetustoimenpide:	18.04.2017	O. STORVALL	PALAUTETTU

Huomautuksia:

Muita tietoja:

LIITE 6

POHJANMAAN
POLIISILAITOS

PÖYTÄKIRJA KOTIETSINNÄSTÄ JA TAKAVARIKOSTA/ MUUSTA ETSINNÄSTÄ JA HALTUUNOTOSTA (KEY)

5710/R/3943/17/KEY/1

04.07.2017

Tutkinnanjohtaja / Tutkijat: O. STORVALL, RIKOSKOMISARIO 0295415836

Rikos/ Tapahtuma: MURHA
MUULLA YLEISELLÄ PAIKALLA
MA 06.02.2017 - TO 09.02.2017
PIETARSAARI

Rikoksesta epäilty :		
	PAKARINEN, RAMI PETRI	12.04.1974
	PAKARINEN, KIRSI SUSANNA	08.03.1971
	SALO, JOUKO JOHANNES	01.11.1979
	BRÄNNBACKA, EVA SUSANNA	16.11.1965

Kohdehenkilö:

Kohdepaikka: RAMI JA KIRSI PAKARISEN ASUNTO

TOIMITUSTIEDOT:

Aika: TO 09.02.2017/20.45

Paikka: VUOHISILLANTIE 44 D 31, PIETARSAARI

Kulku: SUORITETTIIN YLEINEN KOTIETSINTÄ EM. KOHTEESSA

HALTUUNOTETTIIN LUETTELOON MERKITTY ESINE, OMAISUUS, ASIAKIRJA TAI DATA (PakkokeinoL 7:8)

Suoritettu teknistä rikospaikkatutkintaa epäiltyjen asunnossa, epäillyssä rikoksentekopaikassa.

Määräyksen antaja: O. STORVALL, RIKOSKOMISARIO 0295415836

Suorittaja: J. TAKALA, RIKOSYLIKONSTAAPELI 0295 447 408

Todistaja: S. TUOMELA, YLIKONSTAAPELI

Muut läsnäolleet:

Perustelut: TAKAVARIKOITAVAN ESINEEN, OMAISUUDEN, ASIAKIRJAN TAI TIEDON TAIKKA JÄLJENNETTÄVÄN ASIAKIRJAN LÖYTÄMINEN (PakkokeinoL 8:2.2)

SELLAISEN SEIKAN TUTKIMINEN, JOLLA VOI OLLA MERKITYSTÄ RIKOKSEN SELVITTÄMISESSÄ (PakkokeinoL 8:2.2)

ESINETTÄ, OMAISUUTTA, ASIAKIRJAA TAI DATAA VOIDAAN KÄYTTÄÄ TODISTEENA RIKOSASIASSA (PakkokeinoL 7:1)

Teknisellä rikospaikkatutkinnalla haettu ja taltioitu esineitä ja näytteitä todisteiksi epäillyn rikoksen selvittämiseksi.

Päätös: VAHVISTAN SUORITETUN KOTIETSINNÄN. TAKAVARIKOITUA

OMAISUUTTA KOSKEVIA PÄÄTÖSTIETOJA ON
OMAISUUSLUETTELOSSA.

PIETARSAARI
18.04.2017

O. STORVALL
RIKOSKOMISARIO 0295415836

Pakkokeinon saattaminen tuomioistuimen tutkittavaksi

Pakkokeinolain 8 luvun 18 §:n 1 momentin mukaan sillä, jonka luona kotietsintä on toimitettu, on mahdollisuus saattaa kotietsinnän toimittamisen edellytykset tai se, onko etsinnässä menetelty pakkokeinolain 8 luvun 5 tai 6 §:n edellyttämällä tavalla, käräjäoikeuden arvioitavaksi. Vaatimus on tehtävä 30 päivän kuluessa kotietsinnän toimittamisesta tai siitä myöhäisemmästä ajankohdasta, jolloin vaatimuksen esittäjä on saanut tiedon etsinnän toimittamisesta

POHJANMAAN
POLIISILAITOS

PÖYTÄKIRJA KOTIETSINNÄSTÄ JA
TAKAVARIKOSTA/ MUUSTA ETSINNÄSTÄ JA
HALTUUNOTOSTA (KEY)

SIVU 1 (1)
5710/R/3943/17/KEY/1

10.07.2017

OMAISUUSLUETTELO (KEY)

Järjestysnumero:	1		
	JÄTEHUOLTOVÄLINEET		
	JÄTESÄKKIRULLA MUSTA		
	Olohuoneesta, tek.nro. 41		
Säilytyspaikka:	TUTKIJA		
Aloituspäätös:	09.02.2017	O. STORVALL	TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös:	10.07.2017	O. STORVALL	OMISTAJALLE
Järjestysnumero:	2		
	JALKINEET		
	MUSTAT CROCS MALLISET JALKINEET		
	Keittiöstä, tek.nro. 42		
Säilytyspaikka:	TUTKIJA		
Aloituspäätös:	09.02.2017	O. STORVALL	TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös:	10.07.2017	O. STORVALL	OMISTAJALLE
Järjestysnumero:	3		
	JALKINEET		
	MUSTAT XTRENE SPORTS LENKKIKENGÄT		
	Makuuhuoneesta, tek.nro. 43		
Säilytyspaikka:	TUTKIJA		
Aloituspäätös:	09.02.2017	O. STORVALL	TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös:	10.07.2017	O. STORVALL	OMISTAJALLE
Järjestysnumero:	4		
	MUU ESINE		
	TEIPPIRULLA KIRKAS NOIN 45 MM LEVEÄ		
	Keittiöstä, tek.nro. 62		
Säilytyspaikka:	TUTKIJA		
Aloituspäätös:	09.02.2017	O. STORVALL	TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös:	10.07.2017	O. STORVALL	OMISTAJALLE

Huomautuksia:

Muita tietoja: Esineet 1-4 Seinäjoen tekniikassa.

LIITE 7

POHJANMAAN
POLIISILAITOS

PÖYTÄKIRJA KOTIETSINNÄSTÄ JA
TAKAVARIKOSTA/ MUUSTA ETSINNÄSTÄ JA
HALTUUNOTOSTA (KEY)

SIVU 1 (4)
5710/R/3943/17/KEY/2

04.07.2017

Tutkinnanjohtaja / Tutkijat:	O. STORVALL, RIKOSKOMISARIO	0295415836
Rikos/ Tapahtuma:	MURHA MUULLA YLEISELLÄ PAIKALLA MA 06.02.2017 - TO 09.02.2017 PIETARSAARI	
Rikoksesta epäilty :	PAKARINEN, RAMI PETRI	12.04.1974
	PAKARINEN, KIRSI SUSANNA	08.03.1971
	SALO, JOUKO JOHANNES	01.11.1979
	BRÄNNBACKA, EVA SUSANNA	16.11.1965

Kohdehenkilö:

Kohdepaikka: RAMI JA KIRSI PAKARISEN ASUNTO

TOIMITUSTIEDOT:

Aika: PE 10.02.2017/11.45

Paikka: VUOHISILLANTIE 44 D 31, PIETARSAARI

Kulku: SUORITETTIIN YLEINEN KOTIETSINTÄ EM. KOHTEESSA

HALTUUNOTETTIIN LUETTELOON MERKITTY ESINE, OMAISUUS, ASIAKIRJA TAI DATA (PakkokeinoL 7:8)

Suoritettu teknistä rikospaikkatutkintaa epäiltyjen asunnossa, epäillyssä rikoksentekopaikassa.

Määräyksen antaja:	O. STORVALL, RIKOSKOMISARIO	0295415836
Suorittaja:	J. TAKALA, RIKOSYLIKONSTAAPELI	0295 447 408
Todistaja:	J. EK, VANHEMPI KONSTAAPELI J. SOLVIN, RIKOSYLIKONSTAAPELI S. TUOMELA, YLIKONSTAAPELI	

Muut läsnäolleet:

Perustelut: SELLAISEN SEIKAN TUTKIMINEN, JOLLA VOI OLLA MERKITYSTÄ RIKOKSEN SELVITTÄMISESSÄ (PakkokeinoL 8:2.2)

ESINETTÄ, OMAISUUTTA, ASIAKIRJAA TAI DATAA VOIDAAN KÄYTTÄÄ TODISTEENA RIKOSASIASSA (PakkokeinoL 7:1)

Teknisellä rikospaikkatutkinnalla haettu ja taltioitu esineitä ja näytteitä todisteiksi epäillyn rikoksen selvittämiseksi. Ryk. Solvin paikalla vaan osan ajasta, n. klo. 16.00-17.15

Päätös: VAHVISTAN SUORITETUN KOTIETSINNÄN. TAKAVARIKOITUA OMAISUUTTA KOSKEVIA PÄÄTÖSTIETOJA ON

OMAISUUSLUETTELOSSA.

PIETARSAARI
18.04.2017

O. STORVALL
RIKOSKOMISARIO 0295415836

Pakkokeinon saattaminen tuomioistuimen tutkittavaksi

Pakkokeinolain 8 luvun 18 §:n 1 momentin mukaan sillä, jonka luona kotietsintä on toimitettu, on mahdollisuus saattaa kotietsinnän toimittamisen edellytykset tai se, onko etsinnässä menetelty pakkokeinolain 8 luvun 5 tai 6 §:n edellyttämällä tavalla, käräjäoikeuden arvioitavaksi. Vaatimus on tehtävä 30 päivän kuluessa kotietsinnän toimittamisesta tai siitä myöhäisemmästä ajankohdasta, jolloin vaatimuksen esittäjä on saanut tiedon etsinnän toimittamisesta

---

Tiedoksianto: OLEN TÄNÄÄN SAANUT TIEDON TÄSTÄ ASIAKIRJASTA.

PIETARSAARI
19.04.2017

PESOLA, MIKKO
RIKOSYLIKONSTAAPELI

POHJANMAAN
POLIISILAITOS

PÖYTÄKIRJA KOTIETSINNÄSTÄ JA
TAKAVARIKOSTA/ MUUSTA ETSINNÄSTÄ JA
HALTUUNOTOSTA (KEY)

SIVU 1 (2)
5710/R/3943/17/KEY/2

10.07.2017

OMAISUUSLUETTELO (KEY)

Järjestysnumero: 1
VASARA
VASARA PUUVARTINEN

Eteisen komerosta, tek.nro. 64

Säilytyspaikka: TUTKIJA
Aloituspäätös: 10.02.2017 O. STORVALL TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös: 10.07.2017 O. STORVALL OMISTAJALLE

Järjestysnumero: 2
PÄÄLLYSVAATTEET
NAHKATAKKI, MUSTA, PUOLIPITKÄ

Eteisen naulakosta, tek.nro. 65

Säilytyspaikka: TUTKIJA
Aloituspäätös: 10.02.2017 O. STORVALL TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös: 10.07.2017 O. STORVALL OMISTAJALLE

Järjestysnumero: 3
MUU VAATE
HUPPARI, TUMMANSININEN

Olohuoneesta, tek.nro. 66

Säilytyspaikka: TUTKIJA
Aloituspäätös: 10.02.2017 O. STORVALL TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös: 10.07.2017 O. STORVALL OMISTAJALLE

Järjestysnumero: 4
MOOTTORISAHA
MOOTTORISAHAN LAIPPA, AXA

Olohuone, tek.nro. 67

Säilytyspaikka: TUTKIJA
Aloituspäätös: 10.02.2017 O. STORVALL TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös: 10.07.2017 O. STORVALL HÄVITETTÄVÄ
Lopetustoimenpide: 10.07.2017 O. STORVALL HÄVITETTY

Järjestysnumero: 5
KAAPELI
JATKOJOHTO, VALKOINEN

Olohuone, tek.nro. 68

OMAISUUSLUETTELO (KEY)

Säilytyspaikka:	TUTKIJA		
Aloituspäätös:	10.02.2017	O. STORVALL	TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös:	10.07.2017	O. STORVALL	OMISTAJALLE
Järjestysnumero:	6		
	MUU ESINE		
	SIIVOUSMOPIN MOPPIOSA		
	WC/pesuhuone, tek.nro. 69		
Säilytyspaikka:	TUTKIJA		
Aloituspäätös:	10.02.2017	O. STORVALL	TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös:	10.07.2017	O. STORVALL	OMISTAJALLE
Järjestysnumero:	7		
	KODINTEKSTIILIT		
	KÄSIPYYHE, VAALEAN HARMAA		
	WC/pesuhuone, tek.nro. 70		
Säilytyspaikka:	TUTKIJA		
Aloituspäätös:	10.02.2017	O. STORVALL	TAKAVARIKKO
Lopetuspäätös:	10.07.2017	O. STORVALL	OMISTAJALLE

Huomautuksia:

Muita tietoja: Esineet 1-7 Seinäjoen tekniikassa.

Kohdassa 4 mainittu esine hävitetty PkL 7:24§ mukaisesti

LIITE 8

POHJANMAAN
POLIISILAITOS

PÖYTÄKIRJA KOTIETSINNÄSTÄ JA
TAKAVARIKOSTA/ MUUSTA ETSINNÄSTÄ JA
HALTUUNOTOSTA (KEY)

SIVU 1 (3)
5710/R/3943/17/KEY/3

04.07.2017

Tutkinnanjohtaja / Tutkijat:	M. NIEMI, YLIKONSTAAPELI	0295 440 511
Rikos/ Tapahtuma:	MURHA MUULLA YLEISELLÄ PAIKALLA MA 06.02.2017 - TO 09.02.2017 PIETARSAARI	
Rikoksesta epäilty :	PAKARINEN, RAMI PETRI	12.04.1974
	PAKARINEN, KIRSI SUSANNA	08.03.1971
	SALO, JOUKO JOHANNES	01.11.1979
	BRÄNNBACKA, EVA SUSANNA	16.11.1965
Kohdehenkilö:	PAKARINEN, KIRSI SUSANNA	08.03.1971
	PAKARINEN, RAMI PETRI	12.04.1974
	SVART, JARI JUHANI	30.12.1965
Kohdepaikka:	SAARISTOKATU 14 AS 4 KOKKOLA	

TOIMITUSTIEDOT:

Aika:	LA 11.02.2017/17.30	
Paikka:	SAARISTOKATU 14 AS 4 KOKKOLA	
Kulku:	SUORITETTIIN YLEINEN KOTIETSINTÄ EM. KOHTEESSA TAKAVARIKOITIIN LUETTELOON MERKITTY ESINE, OMAISUUS, ASIAKIRJA TAI DATA (PakkokeinoL 7:1) Haltuunotettiin pistooli Saaristokatu 14 as 4 olohuoneesta sohvan alta. Pistooli osattu hakea takavarikkoon epäillyn kerrottuaan sen sijaintipaikasta.	
Määräyksen antaja:	O. STORVALL, RIKOSKOMISARIO	0295415836
Suorittaja:	M. NIEMI, YLIKONSTAAPELI	0295 440 511
Todistaja:	H. KIISKILÄ, VANHEMPI RIKOSKONST.	
Muut läsnäolleet:		

Perustelut:	TAKAVARIKOITAVAN ESINEEN, OMAISUUDEN, ASIAKIRJAN TAI TIEDON TAIKKA JÄLJENNETTÄVÄN ASIAKIRJAN LÖYTÄMINEN (PakkokeinoL 8:2.2) SELLAISEN SEIKAN TUTKIMINEN, JOLLA VOI OLLA MERKITYSTÄ RIKOKSEN SELVITTÄMISESSÄ (PakkokeinoL 8:2.2) ESINETTÄ, OMAISUUTTA, ASIAKIRJAA TAI DATAA VOIDAAN KÄYTTÄÄ TODISTEENA RIKOSASIASSA (PakkokeinoL 7:1)

TUOMIOISTUIN VOI TUOMITA ESINEEN, OMAISUUDEN, ASIAKIRJAN TAI DATAN MENETETYKSI (PakkokeinoL 7:1)

Haltuunotettiin pistooli

Päätös:

VAHVISTAN SUORITETUN KOTIETSINNÄN. TAKAVARIKOITUA OMAISUUTTA KOSKEVIA PÄÄTÖSTIETOJA ON OMAISUUSLUETTELOSSA.

PIETARSAARI
14.02.2017

O. STORVALL
RIKOSKOMISARIO 0295415836

Pakkokeinon saattaminen tuomioistuimen tutkittavaksi

Pakkokeinolain 8 luvun 18 §:n 1 momentin mukaan sillä, jonka luona kotietsintä on toimitettu, on mahdollisuus saattaa kotietsinnän toimittamisen edellytykset tai se, onko etsinnässä menetelty pakkokeinolain 8 luvun 5 tai 6 §:n edellyttämällä tavalla, käräjäoikeuden arvioitavaksi. Vaatimus on tehtävä 30 päivän kuluessa kotietsinnän toimittamisesta tai siitä myöhäisemmästä ajankohdasta, jolloin vaatimuksen esittäjä on saanut tiedon etsinnän toimittamisesta

OMAISUUSLUETTELO (KEY)

Järjestysnumero: 1
PISTOOLI
FN

Määrä1 1 KPL
Ase on FN m.1910, 7,65 kaliiperinen puoliautomaatti pistooli. sarjanumero hiottu pois.

Säilytyspaikka: TUTKIJA

Aloituspäätös: 12.02.2017 O. STORVALL TAKAVARIKKO

Huomautuksia:

Muita tietoja: Kohdassa 1 mainittu ampuma-ase on pistooli malliltaan FN m.1910, 7,65 kaliiperinen puoliautomaatti pistooli. Sarjanumero on hiottu pois.

LIITE 9

POHJANMAAN
POLIISILAITOS

PYYNTÖ SYYTTEEN NOSTAMISTA KOSKEVAN
MÄÄRÄAJAN PIDENTÄMISEKSI (PIO)

10.07.2017

SIVU 1 (1)
5710/R/3943/17/PIO/1

Lähettäjä:	POHJANMAAN POLIISILAITOS Kanavapuistikko 1, 68600 PIETARSAARI	
Vastaanottaja:	POHJANMAAN KÄRÄJÄOIKEUS	
Tutkinnanjohtaja / Tutkijat:	O. STORVALL, RIKOSKOMISARIO	0295415836
Rikos/ Tapahtuma:	MURHA MUULLA YLEISELLÄ PAIKALLA MA 06.02.2017 - TO 09.02.2017 PIETARSAARI	
	HAUTARAUHAN RIKKOMINEN TAPAHTUMAKERTOJA Lkm: 2 MA 06.02.2017 - TO 09.02.2017 PIETARSAARI	
Rikoksesta epäilty :		
Kohdehenkilö:	PAKARINEN, RAMI PETRI	12.04.1974
	SVART, SEIJA ANITA	01.01.1964
Perustelut:	PYYNTÖ PERUSTUU SEURAAVIIN ASIAKIRJOIHIN. KOTIETS+TAKAV, PÖYTÄK n:o 5710/R/3943/17/3	
Pyynnön sisältö:	PYYDETÄÄN PIDENTÄMÄÄN SYYTTEEN NOSTAMISTA KOSKEVAA MÄÄRÄAIKAA 11.09.2017 SAAKKA.	

Poliisin selvityksen perusteella on todennäköistä, että takavarikoitu esine / ampuma-ase on kuulunut surmatulle Jari Juhani Svartille. Jari Juhani Svart ei omannut ampuma-aseen hallussapitämiseen vaadittava lupa. Ampuma-aseen sarjanumero on hiottu pois. Esitutkinnassa on ilmennyt todennäköisiä syitä epäillä kyseisen ampuma-aseen käytetyksi Jari Juhani Svartin surmaamiseen. Näin ollen kyse on tekoväline joka tulisi tuomita valtiolle menetetyiksi.

Takavarikoimisen peruste ja takavarikosta aiheutuva haitta huomioon ottaen takavarikon voimassapitäminen ei ole kohtuutonta. Ampuma-aseeseen tehtyjen muutosten takia (sarjanumeron poistaminen) voidaan sen hallussapito luonnehtia kielletyiksi, jolloin tuomioistuin voi myös määrätä takavarikko toistaiseksi voimassa olevaksi.

PIETARSAARI

05.05.2017

O. STORVALL
RIKOSKOMISARIO 0295415836

LIITE 10

POHJANMAAN KÄRÄJÄOIKEUS
Osasto 2 / KäT Karlais
Korsholmanpuistikko 43, PL 251
65100 VAASA

PÄÄTÖS
Takavarikkoasia

5.5.2017

17/233

Asiano:
PK17/589

Vaatimuksen tekijä Rikoskomisario Ove Storvall, Pohjanmaan poliisilaitos

Epäilty henkilö, jonka omaisuuteen pakkokeino kohdistuu

SVART, Jari Juhani
SVART, Anita

Pakkokeinot, joita varten määräajan pidentämistä pyydetään

Takavarikkopöytäkirja nro 5710/R/3943/17

Asia TAKAVARIKKOASIA

Vireille 5.5.2017

VAATIMUKSET JA VASTINEET

Rikoskomisario Storvall on 5.5.2017 pyytänyt, että syytteen nostamiselle asetettua määräaikaa pidennetään 11.09.2017 asti.

Poliisin selvityksen perusteella on todennäköistä, että takavarikoitu esine / ampuma-ase on kuulunut surmatulle Jari Juhani Svartille. Jari Juhani Svart ei omannut ampuma-aseen hallussapitämiseen vaadittavaa lupaa. Ampuma-aseen sarjanumero on hiottu pois. Esitutkinnassa on ilmennyt todennäköisiä syitä epäillä kyseisen ampuma-aseen käytetyksi Jari Juhani Svartin surmaamiseen. Näin ollen kyse on tekovälineestä joka tulisi tuomita valtiolle menetetyksi.

Takavarikoimisen peruste ja takavarikosta aiheutuva haitta huomioon ottaen takavarikon voimassapitäminen ei ole kohtuutonta. Ampuma-aseeseen tehtyjen muutosten takia (sarjanumeron poistaminen) voidaan sen hallussapito luonnehtia kielletyiksi, jolloin tuomioistuin voi myös määrätä takavarikon toistaiseksi voimassa olevaksi.

Vastaus Vastausta ei ole pyydetty.

RATKAISU

Lopputulos Määräaikaa pidennetään **11.09.2017** asti.

Perustelut Pakkokeinolain 7 luvun 14 §:n 3 momentin mukaan pykälän 2 momentissa tarkoitettu määräajan pidennyspyyntö on esitettävä viimeistään viikkoa ennen määräajan päättymistä. Tuomioistuimen on

304

otettava määräajan pidentämistä koskeva asia käsiteltäväksi viipymättä ja ratkaistava se määräajan kuluessa.

Pääasian osalta käräjäoikeus katsoo, että on syytä olettaa, että takavarikoitu esine tuomitaan valtiolle menetetyksi. Takavarikon edellytykset ovat edelleen olemassa eikä takavarikon voimassapitäminen ole kohtuutonta.

Lainkohdat Pakkokeinolaki 7 luku 1 § 1 ja 14 §.

MUUTOKSENHAKU

Valittaminen Tähän päätökseen ei saa hakea muutosta.

Käräjätuomari Johan Karlais

LIITE 11

Transport P Kronholm

Lannäsvägen 7
68600 JAKOBSTAD

Faktura

Till kund

Fakturans datum	22.02.2017
Fakturans nummer	**2099718**
Kundnummer	686
Betalningsvillkor	10 d netto
Förfallodag	04.03.2017
Reklamationstid	7 dagar
Förseningsränta	11%
Vår referens	
Er referens	

Pohjanmaan Poliisilaitos
Kanavapuistikko 1
68600 Pietarsaari

Produkt	St.	Enhet	Specifikation	Skattefritt pris	Rabatt	Skattefri tot.	Moms %	Moms eur	Summa
			Viite Siirtolava Vuohisillantie -poliisiasema						
			Tilaaja Laihorinne						
230	1		Kuljetusmaksu 9.2.2017	100,00		100,00	24,00	24,00	124,00
154	1		Laskutuslisä	1,50		1,50	24,00	0,36	1,86

Moms-specifikation enl. olika momssatser

Skattefritt pris	Skatt %	Moms eur	Summa
101,50	24,00	24,36	125,86

Fakturans belopp exkl. moms	101,50
Moms	24,36
Fakturans avrundning	0,04
Bör betalas	**125,90**

Bör betalas netto per	04.03.2017	125,90
Med kassarabatt per		
Kassarabatt eur		

Moms reg. 1406297-4

Sida 1/2

Referensnummer **2 09971 86868**

Transport P Kronholm

Lannäsvägen 7
68600 JAKOBSTAD

Telefon 7236151
Telefax
FO-nr

Andelsbanken 556707-420155
Nordea 201518-63759
BIC:OKOYFIHH IBAN: FI17 5567 0740 0201 55
BIC: NDEAFIHH IBAN: FI91 2015 1800 0637 59